ST 5758

1

XV. 13. adl

Corona beate Ma
rie virginis

Tabula

Incipit tabula in coronam beate virginis Marie ſm ordinez alphabeti. Numerus in ea contentꝰ numerum folioꝝ ſignificat

Aduocati multi. folio. xlix.
Angeloꝝ cantꝰ ⁊ paſtoꝝ viſitatio folio. xi.
Auro compatur maria. lvij.

Balſamus maria dr̄. xxxvij
Balneatr̄: et alia exercitia fiunt in vigilijs ſanctoꝝ. l.
Beata virgo fuit ſine dolore puerpa. viij
Beata vgo fuit virgo ⁊ mater. ⁊ primo filium ſuū adorauit. ix.
Beata virgo lac de vberibꝫ ſuis filio dei miniſtrauit. Ibidem
Calamus ſcribe dicitur lingua marie. lxxvij
Caro beate virginis caruit oī gūamine in portatōe. viij.
Clauſa ⁊ ſecreta fuit beata vgo vn̄ prudēs reputata eſt. xxix.
Cedrꝰ beata virgo appellatr̄. xxxiij.
Celum triplex. fo. primo
Cinamomū maria vocatr̄. xxxvi.
Cypreſſus maria dr̄. xxxiiij
Colūne ſeptē domꝰ beate vginis. xxviij.
Coronata eſt beata virgo multiplicitr̄ ī ſua aſſumptione. v.
Cōſilia multa beate vgīs. xlviij.
Deum incarnari congruū fuit propter duo. vij.
Dilectio marie ex toto corde. ex tota aīma ⁊c. lxxvi.
Dotes corpis quattuor. i i.
Ferax ſiue fecunda fuit beata vgo et hoc erat nouū. xxvij.
Fercula duodecim in cena xp̄i in celo. lxxx.
Fides marie notatr̄ Lu. i. Beata que credidiſti ⁊c. lxxv.

Gloria marie multiplex. lxi.

Homo habuit ſex cauſas ꝯtra deū añ incarnationē dn̄i. xi.
Humilis fuit beata vgo. et ideo nardo cōpatur. xxix.
Humilitas marie eam mirabiliter exaltauit. lix.
Largitas marie aſſimilatr̄ largitati filij ſui. lviij.
Libanꝰ maria dicitr̄. xxxv.
Luna ſub pedibꝫ marie. v.
Magi obtulert xp̄o tria mūera. xl.
Maria appellatr̄ ſignū. i.
Marie nomē ex qnꝗ litteris cōponitur. i. ⁊. ij. dupliciter
Maria amicta ſole. et triplex amictꝰ ipſiuſ ſolis. iiij.
Maria amicitr̄. Ibidem
Maria ē mr̄ miſericordie. xiij.
Maria eſt ciuitas regis iuſticie. ⁊ hec ciuitas in mltis cōmendatr̄. xiij.
Maria eſt humilis ancilla dei ꝓpter ſui deſponſationē. xiiij.
Maria dr̄ inuētrix grē ⁊ plena grē. Ibidē
Maria dr̄ genitrix vite. xv.
Maria dicitr̄ regina celi qꝛ ſumme honorata a deo. Ibidem
Maria dr̄ dn̄a mūdi. ⁊ ḡ ſibi ſuiēdū. xvi.
Maria dicitr̄ virgo incōpabilis puritatꝫ. i. virgo virginū. Ibidē
Maria ſubſelliū ſctē trinitatꝫ. xvij.
Maria ſinglare agalma deiformitatꝫ. ibidē
Maria filial' dextriſedia maieſtatꝫ. xviij.
Maria ſacrariū ⁊ diḡ māſio ſpūſſctī. ibidē
Maria eſt lapſoꝝ ſubleuatio. xix.
Maria ſordidoꝝ lauatio. xx.
Maria cecoꝝ illuminatio. Ibidem
Maria deſolatoꝝ letificatio. xxi
Maria tēpatoꝝ adiuuatio. xxij
Maria obduratoꝝ mollificatio. Ibidē
Maria mortuoꝝ viuificatio. xxiij
Maria in aduerſis roboratio. Ibidem
Maria vie ſalutis demōſtratio. xxiiij
Maria ī morte ſalubris ꝓtectio. Ibidē
Maria ꝯ ignē purgatorij refrigeratō. ibidē
Maria in vita celeſti ſue pn̄tie delectatio. xxv.
Maria q̄ttuor vicibꝫ fuit locuta. xxviij

Maria ꝓtegit nos.xlv.
Maria dicitur fons.xlvi.
Maria dicitur aquila.Ibidem
Maria dicit̄ pincerna venie.xlviij
Maria paſcit ſuos ꝯuiuas.xlix
Maria habet duodecim noīa familiaritatꝫ quia xp̄o multū familiaris ⁊ ſecreta fuit. Vn̄ ip̄a dicit̄ mater.li. Amica ibidē Soror.lij. Chariſſima Ibidē Filia ibidem Sponſa.liij Colūba Ibidē Formoſa Ibidē Vxor.liiij. Virgo lv. Vidua.lvi. Regina Ibidem
Maria eſt mater pulcre dilectionis timoris ⁊c̄.li.
Maria dicitur roſa.liiij
Maria dicitur viola Ibidem
Maria dicitur liliū.lv.
Maria fuit nata ꝟ duodecī patriarchiſ qui fuerunt Adā.lvij Abel Ibidem. Enoch Ibidem Noe.lviij. Abraā lix. Iſaac Ibidē Iacob.lx Ioſeph ibidem Moyſes.lxi. Samſon Ibidem David.lxij Salomon Ibidē
Maria dicitur nauis.lix
Maria dicitur ſcala.lx.
Maria dicitur vas Ibidem
Maria ſol.lxi. Luna.lxij. Aurora ibidem
Maria habuit duodecim benedictiōes duodecim mulierum benedictarum q̄ fuerunt Eua que habuit quattuor priuilegia.lxiij. Sara que habuit quattuor priuilegia Ibidē Rebecca.lxiiij Lya Ibidem Rachel.lxv Noemi Ibidem Ruth.lxvi Abigail Ibidem. Abiſag.lxvij Berſabee Ibidem Iudith.lxviij Heſter Ibidem
Maria peccare nō potuit poſt ꝯceptōeꝫ filij ſui.xviij
Maria dicit̄ celum.lxiij.
Maria dicit̄ firmamentū Ibidem
Maria dicit̄ lucifer.lxiiij
Maria dicitur diluculū Ibidem
Maria dicit̄ mane.lxv
Maria lux Ibidem Dies.lxvi. Nubes Ibidem
Maria terra.lxvij. Cāpus Ibidem.
Mons.lxviij
Maria dr̄ deſertū ſiue ſolitudo Ibidem
Maria fuit ꝓphetata ⁊ ꝓmiſſa in duodecim ꝓphetijs Vn̄ ip̄a dicit̄ lux.lxix. Plantatio ꝑadiſi Ibidem Serpētiſ contritio.lxx Fontis exuberatio Ibidē Clibani apparitio.lxxi. Vitis ꝓpagatio Ibidem Rubi inflāmatio.lxxij. Manne creatio Ibidem Montis ſanctificatio.lxxiij. Arche fabricatio Ibidem Virge floritio.lxxiiij Stelle apparitio.lxxv
Maria habet duodecim lapides preciosos in corona ſua Et primꝰ dicit̄ iaſpis. lxxv Saphirus.lxxvi Calcedonius Ibidem Smaragdus.lxxvij Sardonix Ibidem Sardius.lxxviij Criſolitus Ibidem Berillus.lxxix Topaſius Ibidem Chriſopaſſus.lxxx Iacinctus Ibidem Ametiſtus.lxxxi.
Maria dicit̄ fumus.lxxvi
Maria dicit̄ lignū ſethim.lxxvij
Maria cōꝑatur elephāti.lxxviij
Maria dicitur terra Ibidem
Maria dicit̄ aqueductꝰ Ibidem
Maria dr̄ thronꝰ eburnea.lxxix
Maria dicit̄ aurū Ibidem
Maria dilexit ſapiēter: dulciter: fortiter. fo.lxxx
Mirra maria dr̄.xxxvi
Mulier maria dr̄.lij.⁊.iiij.
Mulier fidelis gratioſa et ſapiens maria. Ibidem

OLiua maria dicitur ꝓpter ꝓprietates oliue.xxxij
Originali culpa beata virgo caruit.fo.vij
Oſculata fuit beata virgo filium ſuū dulciter.xi.

PAlma beata virgo dicit̄ ꝓpter palme ꝓprietates.xxxiiij
Pannis beata virgo filium ſuum inuoluit ⁊ in p̄ſepio reclinauit et curā ipſius habuit.x.
Platanꝰ maria dr̄.xxxv
Predā triplicē tulit maria.lxx.
Pia et clemens maria nominatur.⁊ ideo

Tabula

per heſter ꝛc.xxx
Porte duodecim ciuitatis iheruſalem deſignāt beatā virginē
Porta prima dꝛ porta ſtercoꝝ.xlv
Porta gregis Ibidē Porta piſcium xlvi. Porta vetus Ibidem Porta vallis.xlvij. Porta ſterqlinij Ibidē Porta fontis.xlviij. Porta equoꝝ. Ibidem Porta aquarum Ibidem Porta collis.xlix. Porta iudicialis Ibidem Porta regalis.l.
Puericia in multis attendit̄.xij.
Pudica.i.caſta fuit beata vgo.xxviij.
Prudens beata virgo dꝛ aſſimilata tribuſ mulieribus prudētibꝫ.xxxi.

Rubus maria dꝛ.xxxij.

Sanctitas tali mō obtinet̄.l.
Sapiā marie ꝯpat̄ auro.lxxvij
Sedula ꝛ obſequioſa beata virgo dicitur.xxx
Seruꝰ beate virginis debet habere duo decim vtutes Primo debet eſſe ſobriꝰ lxxxi. Solitariꝰ.lxxxij Mundꝰ Ibi dem Aromaticus.lxxxiij Deuotuſ Ibidē Taciturnꝰ.lxxxiiij Feruens ibidem Humilis.lxxxv Pius.ibi dem Patiens.lxxxvi Honeſtꝰ.ibi- dem Cōſtans ꝛ pſeuerās.lxxxvij.
Seruitus quadruplex.xlv.
Specioſa fuit beata virgo in oculis dei ꝛc xxvij.ꝛ.xxviij
Spes marie notat̄ cū dixit angelo. Ecce ancilla.lxvi.
Stelle duodecime corone beate virgi- nis.vi.
Signis duodecim que ſunt ī celo compa- ratur beata vgo. Et primo dꝛ Capricor- nus.xxxviij. Aquarius.ibidem Piſces.xxxix Aries.ibidē Thau- rus.xl. Gemini Ibidem. Cancer. xli. Leo Ibidem Virgo.xlij. Libra Ibidem Scorpio.xliij. Sa gittarius.xliiij.
Simplicitatē ſolēt ſeq tria incōmoda: a quibꝫ beata vgo libera fuit.liij
Subdita et parua.id eſt.humilis fuit bea- ta virgo.vnde domus dei dici et fieri me ruit.xxviij

Tranſeundū eſt ad beatam virgi- nem.xlvij
Therebinthus maria dꝛ.xxxvij.
Timorata fuit btā virgo.xxix
Tria incōmoda ſolēt ſequi virginitateʒ.q̄ nō fuerunt in maria.lvij
Tribus modis interpellamus beatam vir ginem.xlvij
Turbata fuit maria ex angelica ſalutatōne multiplici rōe.xxvi.

Venter beate virginis dꝛ beatus: multis de cauſis.ix.
Verecūda fuit beata virgo: ꝛ ha- buit duas puellas ſeruātes eā.xxvi
Veſtes varias ꝯfert maria ſuis ſuis.lxxxi
Vitis maria dꝛ ꝛ quō colitur.xxxi
Virginalis cōceptio caruit virili attactu ſo.vij.
Vbera beate virginis beata.ix.
Vterus beate virginis dꝛ domus dei ſiue ſapientie.lviij

Xpi in templum pſentatio: ꝛ factuſ eſt puer ꝓpter duo.xij
Xpus nutrit̄ ac portat̄ ꝛc. ibidem
Xpus rubus dicitur.xxxiij.

Finit tabula

Incipit prologus in librum qui dicitur Corona btē virginis marie

Signuz magnum apparuit in celo. id est ecclia. Mulier. id ē beata virgo amicta sole: et luna sub pedibꝰ eius. ⁊ in capite eius corona stellaꝝ duodecī Apoc. xij. Cum igiť ego frater. N. oīm seruoruz beate ⁊ gloriose virginis Marie vltimus ⁊ capellanus eius īmeritus ⁊ indignus: iā diu aliqua ad laudem ⁊ glām ipius ꝓposuissem ex diuersis tractatibꝰ ꝓ mea ⁊ aliorū deuotōe summatim colligere. quodā tamē timore ⁊ pudore vsqꝫ nūc nō immerito vt puto ꝓhibitus fui. maxime cū beatus Hiero. sol ⁊ lumen totius eccie cum laudes ipius beate virginis narrare vellet in sermōe de assumptōne eiusdem ad beatam Eustochium ita scribit dicēs. Timeo ne sicut reprobꝰ ita ⁊ indignus laudator inueniar Sꝫ quia Eccli. xxiiij. dr. Qui elucidāt me vitam eternam habebūt. Hijs verbis aīmatꝰ oīni timore postposito quod iam diu mēte apud meipm occulte tractaui: ad honorez dei ⁊ laudem gliosissime virginis Marie in cuius meritis ⁊ intercessione totā spem ⁊ fiduciam mee salutis ꝯstitui. Iam tādē ꝓ meo modulo ⁊ paruitate ingenij: carthe tradere curaui. Ut igiť ad hmōi opus habere occasionem ⁊ materiam. verba beati Johannis in apoca. supra posita mihi ꝓ themate assumpsi. vbi ait. Signuz magnū apparuit ⁊c. Quāuis ꝗ beata vgo Maria oīni vtute ⁊ merito sit plena adeo vt eā digne laudare sufficiat nullus. ego tū oīum laudatoꝝ ipius vltimus ⁊ indignissimus ꝑconia ⁊ laudes necnon bn̄dictōnes ⁊ priuilegia ipius magnificare ⁊ dilatare cupiens. non solum vnā sed duodeciz coronas ⁊ duodecies duodecim stellas earūdē coronaꝝ capitis ipius: que faciūt centum et quadragintaquattuor in vnū ex diuersꝭ dictis sanctoꝝ patruz colligere curaui. Legimus enī in historia machabeoꝝ ⁊ aliunde: ꝙ quidam reges ⁊ tirāni non solum vnaz coronam seu diadema: sed tot suis capitibus licet mortalibꝰ imposuerūt quot reges seu regna sibi subiugauerūt. Quia ergo beata virgo Maria non solum principes hꝰ mūdi. id est potestates tenebraꝝ harū. sed etiam ipum regem regū ⁊ dn̄m dn̄antium adeo sua humilitate deuicit vt descenderz cum ea in nazareth ⁊ esset subditus ei. nō immerito plures vt puto coronas suo sanctissimo capiti assignaui. vt ex hoc non solū ipius magnitudo claritas ⁊ dignitas appareat. sed etiā ꝙ ad eam tanqꝫ ad matrem ⁊ reginam miscōie ⁊ asilū reoꝝ tutissimū ꝗlibet peccator secure ⁊ fidēter accedere possit innotescat. Hūc aūt libellum non immerito vt reor coronam beate virginis intitulari placuit. quia solūmodo de coronis beate virginis ⁊ de stellis earundem narrabit

Circa thema ergo predictū octo ꝑ ordinem sunt ꝯsiderāda. Primo de ipso signo magno sancto Johāni ostēso Scdo de nomine beate virginis marie. Tercio quare beata virgo dr mulier. Quarto quare dicitur sole amicta. Quinto quare luna dr eē sub pedibꝰ eius. Sexto quid designeť per coronā capitis ipius. Septimo quid per duodecim stellas eiusdem corone notetur Octauo ⁊ vltimo quales debeant esse ministri beate virginis vt eam digne laudari possint

De signo magno Capitl'm I

Primo igitur de magno signo quod apparuit in celo sciēdum. ꝙ verba hec verba sunt bti Johis paranimphi matris dn̄ice ꝑ naturam. matris vero sue ꝑ grām. ⁊ dignitatē ac excellētiam ipius gloriose virginis sub breuiloqo describentis. Et notari pn̄t per ordinē in ꝓposito verbo. Primo cur maria appellatur

ſignum non ſolum hic ſed ⁊ yſaie. vij. vbi
dr̄ iudeis vel domui dauid. Ipſe dn̄s da-
bit vobis ſignum. Ecce virgo concipiet ⁊c̄
Pro quo ſciendū q̄ ſignū ↄgrue pōt dici
⁊ actiue ⁊ paſſiue. Maria dr̄ ſignū magnū
paſſiue. quia ſignata eſt in opibꝫ ātiquoꝝ
in factis patriarchaꝝ. in oraculis pphaꝝ
vt in archa Noe. in virga Aaron. in rubo
moyſi. in archa teſtamēti. ī throno ſalomo
nis ⁊ hmōi. Actiue q: ſignat nobis ſermōi
bus rn̄ſionibꝫ ⁊ opibꝫ ſuis q̄d amplectēdū
ſit. quid cauēdum. q̄d appreciādum. q̄d vili
pendendū. Item rōne dantis. ſ. ipſius dn̄i.
yſa. vij. Dabit dn̄s ipe vobis ſignum.
Nota q̄ dr̄ dn̄s ipe quaſi nō aliꝰ. quia nl-
lus dare poſſet tale ſignū niſi ipe ſolus. Vl'
in hoc q̄ dr̄ dn̄s ipe: ſignat' q̄ hoc ſignū nec
diuinitas opata eſt ſine homīe. nec hūanitas
ſine diuinitate ſolū. Item ratōne nouitatis
Nunq̄ eñi auditum vel viſum fuerat. nū-
q̄ in cor hoīs aſcenderat q̄ aliqua pura
creatura. ſ. hō exaltaret' ſuper vniuerſos ⁊
ſingulos ordines angeloꝝ. Itē rōne rei ſi-
gnate. Vere eñi maria ſignum magnū vt-
pote grā ⁊ glīa merito ⁊ premio. vel vt fiat
ↄpatio. Magnum q: virgo. maiꝰ quia mr̄
maxīm quia mater dei. vltra q̄d nulla ma
gnitudo creature. Item rōne vtilitatꝫ im-
menſe q: ante aſſumptōem ipſius in celum
aduocata noſtra ſepata erat a noſtro iudi-
ce. cum ille ſederet ad dexterā pr̄is: ⁊ ipſa
adhuc maneret in terris. Perutile g̊ erat
ipis miſis vt mediatrix inter ipos ⁊ filiū
immediate iudici aſſiſterꝫ. ⁊ ipa p eis e vi
cino exoraret. Qd̄ factum eſt in aſſumpti
one quādo illud impletū eſt Aſtitit regīa
a dextris tuis in veſti. deau. i. in corpe glīfi
cato vt valeat ei oñdere ventrem quo euꝫ
portauit: ⁊ vbera quibꝫ lactauit. q: delecta
tur infans ab vbere. yſaie. xi. Ideo ſepe
dicendū huic infanti. Btūs venter qui te
portauit ⁊c̄. vt ex horū recordatōe facilius
ad miſcdiam moueat'. Decentiſſime enim
diſponitur regina miſericordie iuxta regeꝫ
iuſticie. Item ratōne ſitus vel loci in quo
apparuit. Vnde dr̄ apparuit in celo. Vere
eñi magnum eſt quidquid celeſte eſt. ſꝫ mi-
nimum quidquid terrenū eſt. Quia terra
eſt quaſi punctus ſiue centꝝ celi. celum ve
ro quaſi magna camera circūquaq̄ diffu-
ſa. ¶ Aliter. Signū magnū virgo mr̄ nec
ante nec poſt ſile viſum Vel ſignū magnū
quia virgo deſponſata. Quare autē fuerit
deſponſata habes in omel. venerabil' bede
pbr̄i. ſup euāgelio. Miſſus eſt. Sequitur
Apparuit. Sed cui vel quibꝫ. Rn̄dēdum
q̄ toti eccīe triumphāti. Vnde dicit. Vi-
di ſpeci. ſicut colū. aſcē. Triumphāti er-
go apparuit p cognitōnem. militanti q̄ hec
credit apparuit p fidem ¶ Si querat' q̄uo
aſcendit. Rn̄dendum q̄ ſicut virgl'a fumi
que gracilis eſt ⁊ ſemp ad ſuperiora tēdit
⁊c̄. Sequit' in celo. Triplex eſt celum Ae
reum in quo volucres celi volāt. de q̄ dici
tur Volucres celi ⁊c̄. Sidereū in q̄ ſtelle
celi ſtant. De quo dr̄ Eccli. xliij. Spēs ce
li gloria ſtellaꝝ. Empirreuꝫ in quo angeli
deum laudant. Sed nec in primo nec in ſe
cūdo nec in tercio cum ſup omēs angeloꝝ
choros non dubitet' exaltata. Vnde Aſcē-
dentem deſup riuos aquaꝝ. Sed in altio-
ri ſi quod altius eſt vel in ſupiori pte ēpir-
rei. vbi eſt thronus diue maieſtatis q̄d dr̄
celum ſancte trinitatis. Nichil eñi credit'
altius in celo ſede marie que ad dexteram
filij ſedere credit' in throno maieſtatis ſic
pfiguratū eſt in mr̄e ſalomōis. iij. Re. ij.

¶ De nomine Maria
Capitulum ii

Mulier amicta ſole. Hec mulier vt iam tactuꝫ
eſt eſt virgo maria. ⁊ ergo ante
q̄ ad declaratōem huꝰ clauſule pcedat'. bre-
uiter de hoc noīe maria. de quo Lu. i. dicit'
Et nomē virginis maria: erit dicendum.
Pro quo ſciēduꝫ q̄ quinq̄ mala incurrit
genus humanum p lapſum primi hominiſ
vicꝫ patris offenſionē. interni lāguoris ve
xatōem. ſpūalium virium defectōem. men
tis ⁊ cordis obtenebratōem. crudelium ho
ſtium infeſtatōnem. Contra hec q̄nq̄ ma-
la tollenda beata virgo facta eſt nobis ⁊ di
cta maria. Quod nomen ex quinq̄ litteris

ꝯponitur.ſcȝ.m.a.ꝛc̄. Per.m. denotaṫ ꝙ
ip̄a eſt mediatrix contra patris offenſiōeȝ
Per.a.ꝙ ip̄a eſt alleuiatrix cōtra interni
languoꝛis vexatōem. Per.r.repatrix con
tra ſpūalium virium defectiōem. Per.i.
illuminatrix ꝯtra mentis ⁊ coꝛdis obtene
bꝛatōem. Per.a.aduocata ſiue auxiliatrix
ꝯtra crudelium hoſtium infeſtatōnem. Et
ꝓpter iſta celeſtis exercitus angeloꝝ ī can
ticis eam admiratur dicēs. Que eſt iſta
que ꝓgrediṫ quo ad primum.quaſi auroꝛa
ꝯſurgēs quo ad ſcd̄m.pulcra vt luna q̄ ad
tercium.electa vt ſol quo ad quartum. ter
ribilis vt caſtroꝝ aci.oꝛ.quo ad q̄ntum

Oꝛ igṫ b.vgo vocaṫ ⁊ ē — mediatrix / alleuiatrix / repatrix / illūiatrix / auxiliatrix — Jō d̄r — ꝓgredi / aur.ꝯſur. / pul.vt luna. / electa vt ſol / t.vt caſ.ꝛc̄.

¶ Diciṫ ergo primo de beata virgine.q̄ ē
iſta que ꝓgreditur.id eſt ꝓ i eiꝰ gradiṫ ve
lut mediatrix quia ip̄a genuit xp̄m q̄ mun
dum ſuo cruoꝛe deo patri recōciliauit. Co
rin.v. Deus erat in xp̄o mūdum reconcili
ans ſibi. Sicut ergo xp̄s eſt mediatoꝛ īter
deum ⁊ hominem.ſic beata virgo inter fili
um ſuum ⁊ hominem. Unde in pſona ip̄iꝰ
ſalomon dixit matri ſue.ij. Re.iij. Pete
mater mi quod vis .neq̄ȝ em̄ fas ē ꝛc̄. Un
de Bern̄. Securum acceſſum habes o ho
mo ad deum ꝛc̄. Item in deutero.dic̄ do
minꝰ. Ego percutiaȝ.⁊ beata vgo tāq̄ȝ me
diatrix reſpondet.⁊ ego ſanabo. De h̄ ha
bemus exemplum in Theophilo:quē bea
ta virgo filio ſuo recōciliauit poſtq̄ȝ ſeip̄m
diabolo vendidit ⁊ tradidit ¶ Secūdo di
citur quaſi auroꝛa ꝯſurgens velut alleuia
trix egrotantiūm. In oꝛtu ſiquidem auro
re egrotātes melius habent. Unde ī Ge
neſi.xxxij.legitur.ꝙ in oꝛtu auroꝛe angelus
Jacob benedixit. Und̄ auroꝛa d̄r quaſi au
rea hoꝛa.quia tēpus auroꝛe pre alijs hoꝛis
egrotis eſt cariſſimū. Sic beata virgo om
nibus infirmis id eſt peccatoꝛib eſt cariſſi
ma atq̄ȝ gratiſſima. Ip̄a quippe dei filiuȝ
iheſum xp̄m qui eſt medicina omnium in
firmitatum edidit mūdo. Unde Eccleſia.
xxxviij. Altiſſimus de terra.id eſt de beata
virgine creauit medicinam.id eſt chꝛiſtuȝ
ſm̄ coꝛpus ⁊ animam quem quotidie ī ſa
cramēto altaris tanq̄ȝ medicinam omniuȝ
vulneꝝ ⁊ languoꝛum quotidie ꝑcipimus.
Digni autem hunc cibum percipiunt ad
ſalutem ⁊ econuerſo.i. Coꝛ.xi. Igiṫ multi
inter vos imbecilles ⁊ infirmi ꝛc̄.ſ.qui īdi
gne communicant ¶ Tercio d̄r pulcra vt
luna.quia repatrix debilium. Sicut luna
in ſuo cremento coꝛꝑis humoꝛes recuꝑat
ſic ⁊ beata virgo deum cōcepit ⁊ ꝑpit qui
dat virtutem ⁊ foꝛtitudinem plebi ſue. I
tem luna noctem illumīat.aīmalia a frigo
re preſeruat.⁊ ſeip̄am per menſem renouat
ita beata virgo maria mundum illumīat ꝑ
vite ſanctitatem.homīes a frigoꝛe malicie
conſeruat per pietatē.renouat inueteratos
per peccati vetuſtateȝ. De primo Ambꝛo.
In ea refulget exemplū caſtitatis.humili
tatis.caritatis.⁊ omnis ſanctitatis. Ipſa
em̄ virgo erat coꝛꝑe ⁊ mente. Coꝛde humi
lis animo prudēs ꝛc̄. De ſcd̄o Hiero. Ip
ſam totam repleuerat ſpūſſancti gratia. to
tus incanduerat diuinus amoꝛ. ⁊ ergo ab
angelo d̄r gratia plena. De tercio dicūt na
turales ꝙ luna renouat ſe ꝑ menſem. Et
ad hoc hoꝛtaṫ nos apoſtolus. Renouami
ni ſpiritu mentis veſtre. Ad hanc renoua
tionem nullus melius nobis cooperari po
teſt q̄ȝ beata virgo maria. Unde ip̄a dicit.
Trāſite ad me omēs qui concupiſcitiſ me
ſcȝ in neceſſitatib veſtris ¶ Quarto bea
ta virgo d̄r electa vt ſol. quia terre et celi
illumīatrix. Sic em̄ ſol illumīat tenebꝛas
huius md̄i.ita ipſa eterno ſoli preparauit
māſionē.qui oꝛtꝰ ex ea illuīat his qui ī te
nebꝛis ⁊ vmbꝛa moꝛtis ſedēt.de quo ma
lach.iiij. Uobis timētib nomen meū oꝛi
etur ſol iuſticie Xp̄s eſt ſol iuſticie q̄ md̄m
iſtū vita ſua p̄clariſſima ⁊ doctrīa illuſtra
uit. Et ḡ de ſeip̄o in euāgelio di. Ego ſum
lux md̄i ꝛc̄. Btā etiā vgo maria d̄r ſol q̄n
tum ad btōs. Ip̄a enim ſanctis eſt cā diue
viſionis. Per ip̄am em̄ ſancti meruerunt
acceſſum ad deū ⁊ ad illud dinum lumen
ſpeculādum ⁊ ꝑticipādum Uñ dic̄ Bern̄.

Per te inq̄t acceſſum habemus ad deū o benedicta inuētrix gratie. genitrix vite. mr̄ ſalutis vt ꝑ te ſuſcipiat nos qui ꝑ te datuſ eſt nobis ¶ Quinto dr̄ turri. vt caſtro. a. oꝛ. quia maria eſt prudēs aduocata ⁊ fortꝫ auxiliatrix fideliū ꝯtra demones ⁊ ſeptifoꝛmem turmā vicioꝝ. Unde de ipa Can. iiij dr̄. Sicut turris dauid collum tuū que edificata eſt cum ꝓpugnacul'; mille clipei pēdent ex ea omīs armatura fortiuꝫ. Per collum. b. vgo deſignat̄. Per ipam eñ quaſi excellētiſſimam totū corp⁹ ecc̄ie vnit̄ xp̄o capiti ¶ Hec eſt ſicut turris dauid. i. manu fortis. quia fideles in ea forte refugium inueniūt. Et eſt edificata cum ꝓpugnacul' id eſt adiutoꝛium hꝫ a prē ⁊ filio ⁊ ſpūſcō. Mille clipei pendēt ex ea. i. ꝑſidium oīum angeloꝝ ad defenſiōem eoꝝ qui ꝯfugiūt ad eam. Omnis armatura fortium. i. exēpla oīm ſcōꝛum ⁊ omēs electi eum quē ipa iuuare voluerit adiuuabūt Bonum eſt ergo nobis ꝑ pniam ad ipam fortē auxiliatricē nunc in pñti ꝯfugere. vt in die iudicij ꝯtra aduerſarios noſtros in optīo tempe apd̄ filium mediatricē aduocatam ⁊ auxiliatricem habere mereamur. Amen.

¶ Iſtud nomen maria etiam cōponit̄ ex quīqꝫ litteris. quia ipa figurata eſt ꝑ quīqꝫ dominas veteris teſtamēti. quaꝝ nomia incipiunt ab aliqua lr̄arum huius noīs. Per m. deſignat̄ ꝙ ipa p̄figurata fuit per micol que fuit vxoꝛ dauid regis. ⁊ intātum ipſa placuit dauid ꝙ cum diu fuiſſet extra regnum iudeoꝝ noluit redire intraturus regnum niſi primo ſibi pñtata eēt. vt dicitur. i Re. xl. Sic. b. vgo intātum placuit altiſſimo ꝙ filius dei exiſtēs extra regnū hui⁹ mūdi noluit illud ingredi: niſi. b. vgo pri⁹ ſibi pñtata. i. nata eſſet in mūdo. Micol. n. interp̄tatur pietas. ⁊ ipa fuit pietate pleīſſima. quia vt Bern̄. dicit. De plenitudine eius accepimus omēs ¶ Per. a. deſignat̄ Abigail. que etiā fuit vxoꝛ dauid. Cū eniꝫ Nabal vir eius eſſet ruſticus ⁊ male r̄ſpōdiſſet nūcijs dauid. ꝓpoſuit dauid ipm occidere ⁊ oēm domū eius. At vbi abigail h̄ cognouit obuiauit dauid: ⁊ verb̄ humilibꝰ ipm placauit. vt dr̄. i. Re. xxv. Sic. b. virgo cognoſcēs deum iratū ꝯtra genus hūanum ſua maxima hūilitate ipum placauit. qꝛ ſ̄m Bern̄. Si maria humil' nō fuiſſet: de ſpūſcō deum non ꝯcepiſſet ⁊c̄ ¶ Per r. rachel q̄ fuit vxoꝛ iacob: ⁊ genuit ioſeph qui interp̄tatur ſaluatoꝛ vt dr̄ Gen̄. xxxiij. Sic. b. virgo genuit xp̄m ſaluatoꝛē mūdi. ¶ Per. i. iudith. que vtute caſtitatis occidit holofernē. vt dr̄ Iudith. xiij. Sic btā virgo merito ſue hūilime caſtitatis interfecit luciferꝝ principem demonū ꝯterēdo ei⁹ vtutem ⁊ ptātem. ¶ Per. a. abiſag. que fuit electa ſuꝑ omēs filias ihr'm tanq̄ pulcrioꝛ ⁊ delectabilioꝛ ad ſuiēdū ⁊ miſtrādū regi dauid. iij. Re. i. Sic. b. virgo fuit electa ſuꝑ oēs mulieres ad miſtrandum regi celeſti. Eccli. xxiiij. In hitatōne ſcā co. ip. miſ. ¶ Iſtud nomē maria etiā ꝯponitur ex quinqꝫ lr̄is deſignātibꝰ in. b. vgine vtutes ꝑfectōnes. v. lapidū p̄cioſoꝝ Per. m denotat̄ ꝙ ipa ē margarita. q̄ ē lapiſ p̄cōſ⁹ pulcerrim⁹ ⁊ ꝯfortat coꝛ in ꝑiculiſ. Sic. b vgo eſt refugiū nr̄m in ꝑiculis. Bern̄. In ꝑiculiſ mariā cogita ⁊c̄ ¶ Per. a. adamaſ que hꝫ vtutem recōciliatiuā. Sic. b. vgo recōciliauit genus humanū cum deo. Uñ cātamus. Recōciliauit pctōꝛes ¶ Per. r rubinus ſiue carbūculus qui eſt valđ ſplendidus ⁊ naſcit̄ in viſceribꝰ ſaphiri habentꝫ ſplēdoꝛem ⁊ coloꝛem celeſtē. Iſta ſaphir⁹ eſt. b. vgo. in c⁹ viſceribꝰ oꝑatiōe ſpūſſācti generatus eſt rubin⁹. ſ. ihūs xp̄s. Unđ eccleſia cātat. Ex te eñ oꝛ. eſt ſol iu. xp̄s deuſ noſter. ¶ Per. i. iaſpis. qui reddit hoīem ipm ferētem ſine timoꝛe. Sic. b vgo reddit nos ſecuros a demonibꝰ. qui ab ea tanq̄ a fulmīe fugiūt. Uñ q̄dam mulier diu a quodā demōe etc̄ viſibil'r vexata. cū tm̄modo dixiſſet. ſancta maria adiuua me ſtatim liberata fuit ¶ Per. a. aletoꝛius qui facit hoīem foꝛtunatum ad habendos honoꝛes. Sic. b. virgo ꝯtribuit nobis maximos honoꝛes. Bern̄. Si mariam diligēter inſpicias nil vtutis nil honoꝛis nil ſplēdoꝛꝫ nil glorie. quod ex ipa non reſplēdeat De hoc nomīe maria idem Bern̄. ſuꝑ miſſus ē ita

De turri dauid ex qua pendebant mille clipei

dicit. Jpa maria ꝑclara ⁊ eximia ſtella ſu/
per hoc mare magnum ⁊ ſpacioſuȝ neceſſa
rio ſubleuata: micās meritis. illuſtrās exē
plis. O qui te intelligis in huius ſcli ꝓflu/
uio magis inter ꝓcellas ⁊ tēpeſtates fluc/
tuare q̄ꝫ ꝑ terrā ambulare ne auertas ocu/
los a fulgore huius ſideris ſi nō vis obrui
ꝓcellis. Si inſurgāt venti tēptatōnū ſi in/
curras ſcropulos tribulatōnū reſpice ſtel/
lam inuoca mariam. Si iracūdia ſi auari/
cia aut carnis illecebra nauiculā mētis cō
cuſſerit reſpice ad mariā. Si criminū īma
nitate turbatus ꝯſcīe feditate ꝯfuſus iudi/
cij terrore ꝑterritus. baratro incipias per/
turbari vel abſorberi triſticie ⁊ deſꝑatōnis
abiſſo in ꝑiculis in anguſtijs in reb9 dubijſ
mariā cogita mariā inuoca. Non recedat
ab ore tuo non a corde. ⁊ vt impetres eius
orōnis auxiliū non deſpicias ꝯuerſatōis ex
emplum. Jpa m ſeq̄ns nō deuias. ipaȝ co
gitans non erras. ipa tenēte nō corruil. ip
ſa ꝓtegēte nō metuis. ipa duce nō fatigarꝫ
ipa ꝓpicia ꝑuenis. ⁊ ſic in teipo expierꝫ q̄ꝫ
merito dcm̄ eſt nomen virginis. Maria.
Unde albertuſ magnus dicit ꝙ maria no
men eue mutauit. nō voce quidem ſed re.
Jlla quidem omēs generauit in munduȝ
iſta in celos. Jlla mater carnalis iſta ſpūa
lis. Jlla mater crudelitatis iſta mater mi
ſericordie. Jlla principiuȝ mortalitatꝫ iſta
principium regenerationis. Jlla gratiam
perdidit iſta gratiam inuenit. Jlla trāſiuit
⁊ nos tranſire fecit de gratia in culpaȝ iſta
ſurrexit ⁊ nos ſurgere fecit ſecum de culpa
in gratiam. Jſta de latere viri dormientis
facta eſt. iſta de corde dei vigilātis. Jlla vi
ro ſuo occaſio perditōnis. hec viro adiutori
um redemptiōis. Jlla deſponſatur marito
⁊ origo corruptarum. hec deſponſatur mā/
ſura virgo mater virgo virginuȝ. Jlla vir
ginitatem primo perdidit iſta primo virgi
nitatem deo conſecrauit. Jlla a diabolo de
cepta iſta ab angelo edocta. Jllam diabo/
lus vicit per ſuperbiam. iſta vicit diaboluȝ
per humilitatem. Et ſic patet qualiter mu/
tauit nomen eue. ⁊ merito vocata eſt Ma
ria.

Maria dr̄ mulier
Capitulum III

Mulier. Circa
hoc ꝙ maria hic ⁊ etiā in di
uerſis locis ſacre ſcripture
dicitur mulier Notandum
ꝙ hoc nomen mulier quādoq̄ꝫ ſonat ſexuȝ
Johānis. ij. Quid michi ⁊ tibi eſt mulier
Jtem Johānis. xix. Mulier ecce fili9 tu9
Et rōne ſexus dicitur beata virgo mulier.
Dicitur etiam mulier ꝓpter fecunditateȝ.
quia ipa dr̄ mater generis humani: ex quo
xp̄m filium ſuum primogenitum peꝑit. cu
ius nos omēs fratres ſumus ſicut ipſe di
cit in euangelio. Dicite fratrib9 meis. ⁊c̄.
Jtem ꝓpter debitam chriſto ſubiectōneȝ.
Unde. Ecce ancilla domini ⁊c̄. Jtem mu/
lier dicitur ſm̄ ſexum femineum: non ſm̄
corruptōnem integritatis. Unde eua ſtatī
vt facta eſt de latere viri nondum cōtacta
a viro mulier appellata eſt. Unde Geneſ
iij. Edificauit dominus coſtam in mulie/
rem. Uel quia mulier dicitur quaſi emol
liens herum vel heroem. id eſt. xp̄m: dicitͬ
ipa mulier per anthonomaſiam. Quia. ſ.
xp̄s ante ſuam incarnatōem quaſi durus
erat in ſua dīnitate. q2 non potuit eſurire ꝟ
ſitire. calefieri vel algere. fatigari vel infir/
mari aut mori. Hi ſunt ſeptē defect9 quos
patimur in vita preſenti. quos omnes ſu/
ſcepit in ſe xp̄s in vgīe fcūs hō. q̄ ipȝ īdu/
it carne mortli. Uñ fili9 dicit mr̄i Job. x.
Pelle ⁊ car. veſt. me. Alio ec̄ mō emolli/
uit. b. vgo filiū dī q̄ q̄ſi dur9 erat añ q̄ꝫ īcar
nareť. q2 offēſ9 hūano gn̄i ꝓpter pctm̄ ade
extitit. Uñ q̄ſi irat9 totū gen9 hūanū trude
bat in īfernū. vñ dic̄ ei Job. xxx. ī ꝑſona ge
neris hūani. Mutat9 es mihi ī crudelē ⁊ ī
duricia man9 tue aduerſarꝫ mihi Btā aūt
vgo ipȝ fcm̄ hoīeȝ emolliuit ⁊ placauit. et
gen9 hūanū ei recōciliauit. Uñ ⁊ in ꝑtu e/
ius cātatū eſt ab angel' Pax hoib9 bo. vo.
Propter hec ec̄ ipe xp̄s in euā. mlťo crebri
us ſe appellat filiū hoīs. i. btē vgiſ. q̄ꝫ filiū
dei q2 emollitus ē ꝑ eā. Et in hoc ꝯmēdat
etiam nobis q̄d miſcdit er ſit dignatus eſſe

ꝓ nobis. Adapta exēplum de rinocerote
de quo legitᷣ ꝙ in ſinu virginis capitᷣ. ⁊ ſic
om̄i ferocitate ſua priuatᷣ. In hoc cōfundit
etiā ſupbiā noſtrā qui ſemꝑ numeramus
genus noſtrum a digniori quo ad ſeculum
ſicut fecit mulus in ꝯuentu animalium. di
cens ſe eſſe nepotem equi nec volēs recog
ſcere ꝙ eēt filius aſini. ¶ Item alr. Ma/
ria intātum emolliuit dn̄m ⁊ adhuc emol
lit meritis ⁊ p̄cibꝫ ſuis vt nūc maiora pec/
cata patienter toleret qui quondā mino/
ra duriſſime vindicabat. Conſtat ei ꝙ mul
to grauius peccāt moderni ſodomite l' lu/
xurioſi q̄ꝫ peccauerūt antiqui: qui atrocitᷣ
ſunt puniti. Necdum em̄ nata erat btā v/
go. necdum vbum caro factum eſt. Unde
tūc longe inferior ⁊ indignior fuit naīa hu
mana q̄ꝫ modo ſit. Nam xp̄s eam aſſumēſ
⁊ ſibi vniens maximā ei ꝯtulit dignitatez
Unde Sap̄. vij. dicit humana natura de
ſapiētia incarnata. Venerūt michi om̄ia
bona pariter cum illa ⁊ innumerabil' hōeſtaſ
ꝑ manus illius. i. dona gratiaꝝ. Und̄ ma
tri ⁊ filio maxime iniuriātur feditate car/
nalium vicioꝝ ſeip̄os polluētes. Sꝫ quā/
to nunc eis diutius ⁊ miſericordius peper
cerit tāto diſtrictius ⁊ immiſericordius in
ip̄os tandem vindicabit ¶ Item maria dr̄
mulier alia ratōne. Mater em̄ ſolet eē ma
gis miſicors filijs q̄ꝫ pater. Dabat autez
deus pater filium ſuum in patrem ⁊ regez
iuſticie ⁊ ad eius iuſticiam moderandam
dedit nobis mrēm pietatis ⁊ reginam mi/
ſericordie. Sepe em̄ quod iuſte damnaret
huius patris iuſticia: clemēter liberat hu
ius matris miſcōia. Unde filij iuſticia et
matris miſcōia dicunt quaſi ad inuicē. E/
go occidam. ⁊ ego viuere faciam ⁊c̄. Ad h̄
etiā aſtare deſcribitᷣ tanq̄ꝫ aduocata a dex
tris filij. i. in potioribꝫ bonis eius. quia per
optime congruit cum rege iuſticie regīa mi
ſericordie ¶ Hec eſt mulier de qua dictū
eſt ſerpenti. Gene. iij. Ponam inimiciciā
inter te ⁊ mulierem. q. di. Uide amiciciaz
factam inter te ⁊ mulierem ſcꝫ euam Sed
inimicicias ponam inter te ⁊ quandam a/
liam ſcilicet mariam que cōteret caput tu/
um. Sequitur. Et ſemē tuum ⁊ ſemē illiꝰ
Quod impletum eſt quādo herodes ſem̄
ſerpentis ſtatim poſtq̄ꝫ natus eſt ꝑſecutuſ
eſt xp̄m ſemen Marie. Unde dicitᷣ Apo/
calipſ. xxi. Draco ſtetit ante mulierez que
erat paritura maſcl'm vt cum peꝑiſſet filiū
eius deuoraret. Sed ip̄a cōteret caput tu
um quod ſupbe erigebas exultans de ho/
mine deiecto. Uel caput tuum id eſt vici/
um capitale quod eſt ſupbia initiuz omnis
peccati. ſicut dicitᷣ Eccli. x. Pede humi/
litatis vel concupiſcētiam carnis pede vir
ginitatis ⁊c̄ ¶ Hec eſt mulier fortis que
a ſalomone querebatur dicente Prouer.
in fine. Mulierem fortem quis inueniet.
Sed donec ventum eſt ad mariam nō in/
ueniebatur. Unde ſeqtur. Procul ⁊ d̄ vl
timis finibꝫ precium eius. Procul dic̄ ꝓ
ſtatu temꝑis ſcꝫ a tempore Salomōis vſ
q̄ꝫ ad partum virginis Maria dicitᷣ fortiſ
contra carnem per virginitatem: cuius vo
tum prima emiſit Unde tunc accinxit for
titudine lumbos ſuos ⁊ roborauit brachiū
ſuum. ⁊ ſic cōtempſit legem que tales ma/
ledicebat. Secundo contra mūdum ꝑ pau
pertatem ad quod ſignādūz inuenta eſt ab
angelo clauſa in thalamo. Mundi enim a/
matores foris ſunt id eſt in occupatōe que
rendi exteriora. Sed talibꝫ dicetᷣ. Ue ve.
Amos. v. Unde Eſau venator amiſit bn̄/
dictōnem quam acquiſiuit Jacob vir ſim
plex ⁊ habitās in tabernaculis. Geneſis.
xxv. Et marie dictum eſt Aue. Et hoc eti
am fecit ſupra legem que temporalia pro/
mittebat. Tercio fuit fortis cōtra diabo/
lum ꝑ humilitatem. cuius caput contriuit
vt dictum eſt. Quarto contra om̄e genus
peccati ꝑ patiētiam. qꝛ aduerſa oīa eq̄nimi
ter ſuſtinēs. ⁊ ꝓſꝑa oīa viril'r ꝯtemnēs ꝓ
amore filij ſui. Et oꝑtebat ꝙ fortis eēt mu/
lier que ꝑitura erat maſculum. ⁊ talē ma/
ſculum qui principem huius mundi foras
ꝓijceret. eripiēſq̄ꝫ iopē de māu fortioꝝ vt
eiꝰ ꝓpria vtute glo'ſos terre hūiliarꝫ. Se
quitᷣ. Procul ⁊ de vl. fi. p̄. eiꝰ. Et nota ꝙ
hec expoſitō cōis eſt marie eccīe ⁊ fidēli aīe
Dicitᷣ igitᷣ ꝓcul ⁊ de vl. fi. p̄. eiꝰ. i. īuētoris

dicit glo. Uel eius .i. fortis mulieris ſciꝫ
marie eccleſie vel fidelis anime. xp̄s .ſ. qui
ſeip̄m p̄cium dedit ꝓ peccā redimēda p̄ria
Cor. vi. Empti eſtis precio magno Eph.
v. Xp̄s ſemetip̄m tradidit ꝓ nobis oblatō
nem ⁊ hoſtiam deo ⁊c̄. Procul em̄ fuit p̄ci
um marie .ſ. xp̄s qui de celo deſcēdit ī vte-
rum eius. q2 a ſummo celo egreſſio eius: ⁊
ex ea ſumpſit carnem ⁊ ſanguinē ſeu corpꝰ
quod ꝓ ip̄a ſicut ⁊ ꝓ nobis obtulit ī cruce
Unde ⁊ xp̄o d2. Redemiſti virgam here-
ditatis tue. Et vere xp̄s p̄cium eius ꝙ ip-
ſam reddidit p̄cioſam. quia ex hoc beatā eā
dicunt om̄es generatōnes. ⁊ ꝑ hoc exaltaẗ
in celo ⁊ in terra ⁊c̄. Hec eſt mulier de qua
loquitur zorobabel .ij. Eſd̄. ix. fortior vino
⁊ rege. Quod em̄ nō potuit vinum libami-
num nec aliquis rex hebreorum fecit ip̄a ꝑ
filium. Liberauit em̄ genus humanum ad
qd̄ non ſufficiebāt legis ſacrificia nec p̄la-
torum ꝗtacunqꝫ iuſticia. Confregit enim
cornua ceraſtis dum ꝯtriuit pede humilita
tis ſupꝑbiam ⁊ pede virginitatis luxuriam
Hec eſt mulier de qua d2 Ubi venit pleni
tudo temporis miſit deus filium ſuū factū
ex muliere factū ſub lege vt eos qui ſub le-
ge erant redimeret ⁊c̄. Hec eſt mulier fide
lis ꝑ cuius fidem ſaluatus eſt adam vir īfi
delis quē fefellerat infidelitas p̄me m̄lieriſ
Nec ip̄m ſolum ſed ⁊ totā poſteritatē ſuā.
Unde .i. Corin. vij. apl̄s dicit. Sāctifica
tus eſt vir infidelis ꝑ mulierem fidelem.
Hec eſt mulier gratioſa que inuenit gl̄am
puer. xi. Que primo dicta eſt gratia plēa
ecce gratioſa. Et inuenit gl̄am triplicē ſin
gularem. Prima fuit qn̄ filium dei cōcepit
qui eſt gloria patris. q2 gloria patris filiuſ
ſapiens. puer. x. Scd̄a quia poſt eiꝰ ꝯcep
tum nll̄o modo peccare potuit. Tercia qn̄
in aſſumptōe innixa dilecto in celum aſcē-
dit ⁊ ad eius dexterā .i. in potioribꝫ eiꝰ bo-
nis reſedit. Ip̄a eſt mulier ſapiēs edificās
domū ſuā. puer. xiiij. Et cꝰ ip̄ēs in ornam̄
tum domus ſue. Eccl̄i. xxvi. Hec ē m̄lier
ſedula ſicut ibidē d2. Ip̄a mulier ſenſata ⁊
tacita ſancta ⁊ pudorata. ſtabil̄ ⁊ in corde
gerēs mādata dei. Totū in eodē capitulo.

Ip̄a mulier ꝟtutis deſignata ꝑ ruth. Ei-
uſdem. iij. Mulier incōꝑabil̄. Judith. xi.
Mulier circūdās viꝝ. Hiere. xxxi. Muli
er ex om̄ibꝫ Eccl̄s. vij. Mulier que dedit fi
lium ſuum ad ꝯmedēdū prima. iiij. Re. vi
Mulier diligens corona viro ſuo ſciliꝫ io
ſeph. Et addēs ei annos vite. ꝓu̇. xij. Ip
ſa mulier hn̄s dragmas. x. Lu. xv. Ip̄a ꝑs
bona q2 mulier bona. puer. xij. ſcꝫ pia ⁊ ca
ſta. benigna ⁊ modeſta. In his q̄ttuor p̄ci-
pue cōſiſtit bonitas mulieris. Si ſit corde
benigna .i. bn̄ ignita .ſ. igne caritatis. opere
miſericors. in ſermone modeſta. qd̄ diffi-
cile reꝑiẗ: mēte ⁊ corꝑe pudica. Ml̄ier bo
na cuius beatus vir. Eccl̄i. xxvi. Mulier q̄
vbicūqꝫ nō eſt. nō eſt niſi gemitꝰ ⁊ egeſtaſ
Eccl̄i. xxxvi. Ubi nō eſt ml̄ier ingemiſcit
eger. Ubicūqꝫ em̄ non eſt maria ꝑ grām
non pōt eſſe niſi miſeria ⁊ egeſtas

¶ Maria d2 ſole amicta
Capitulum IIII.

Mlier amicta
ſole. Ecce qualr̄ aſſumpta btā
virgo maria .ſ. nō nuda .i. nō tā
tum in aīa ſed amicta ſole .i. gl̄ificato cor
pore Un̄ d2 aſtetiſſe a dextris filij inveſti-
tu au .i. in corꝑe gl̄ificato. Quā viꝫ gl̄am
dn̄s oſ̄dit diſcipulis ſuis in monte thabor
Mat. xvij. ⁊ ꝓmiſit fidelibꝫ cūctis. Mat.
xiij. Tunc iuſti fulgebūt ſicut ſol in regno
patris ſui. ⁊ quā vere crediẗ reddidiſſe ma
tri ſue. Que ſi expectaret corꝑis ſui gl̄ifica
tionem vſqꝫ ad diem iudicij iaꝫ non eēnt
om̄ia que facta ſunt in ea: nec ip̄a videreẗ
in om̄ibꝫ ſingularis ¶ Maria ḡ amicta ſo-
le .i. ornata decorata ⁊ nobilitata tali ac tā-
ta ꝓle. Bern̄. Hec eſt virginis noſtre ſin-
gularis gl̄a ⁊c̄. Oēs em̄ ſcī xp̄m induūt per
fidē ⁊ imitatiōꝫ. vn̄ apl̄s. Quotqt in xp̄o
baptiſati eſtꝫ xp̄m iduiſtis. Et ad h̄ inuitat
nos apl̄s Ro. xiij. Induimi dn̄ꝫ nr̄m ih̄m
xp̄ꝫ ⁊ ꝑ gl̄ificatōneꝫ ab ip̄o ꝑfectiꝰ īduēdi.
Marie ꝟo ſinglr̄ amictꝰ factꝰ eſt ſol iſte q̄
ip̄m carne ſua ſinglr̄ amictū portauit. Nl̄-
la ei ſic ī terrꝫ grā eiꝰ. nulla ſic in celis eiuſ
gl̄a eſt amicta. Et no. ꝙ maria ſcā ē amictꝰ

ſolis iuſticie quãdo ipſm carne mũdiſſima
induit. ⁊ amicta ipſo ſole quãdo filium por
tans in vtero facie reſplendebat vt ſol. ita
q̄ ioſeph vt dr̄ ipſam facie ad faciem vide
re non poterat. Unde Bern̄. ad mariam.
Manet in te o dña ſol iſte ⁊ tu in eo. Ue
ſtis eum veſtiris ab eo. Ueſtis eum ſubſtã
tia carnis tue. veſtit ille te ſua gloria maie
ſtatis. Ueſtis nube ſolem ⁊ tu ipſa ſole ve
ſtiris. Triplicē em̄ amictum p̄buit ipſa iſti
ſoli. ſ. pallium zeli. ſaccum repoſitoriũ p̄cij
⁊ ciliciũ pn̄ie. Pallium zeli q2 ipſe eſt deuſ
zelotes. Yſa. lxi. Indutus eſt veſtimentis
vltõis ⁊ optus eſt quaſi pallio zeli. Zelus
amor zelus indignatio. Et ſub vtroq3 ſen
ſu dñs zelo dilectõis zelabat animas ſe
ductas ⁊ ſibi ablatas a diabolo. Zelo q̄q3
indignatõis zelabat ⁊ indignabat̄ ɔtra dia
bolum q̄ hominem dei creaturã fraudulen
ter ſeduxerat ⁊ rem alienã detinebat iniu
ſte. Utroq3 ergo modo zelo ſuccēſus dñs
carnis ſuſcepit pallium qđ ratõne predicta
dr̄ pallium zeli. Unde Yſa. xxxiij. Ue qui
predaris nõne ⁊ ipſe p̄daberis. Et ſic cum
iſto pallio dep̄datus eſt diabolũ: hoīem de
poteſtate ipſius eripiēdo ſicut diabolus ip
ſum fuerat dep̄datus. ¶ Scđo. b. virgo p̄
buit iſti ſoli ſaccum repoſitoriũ in quo rep
ſitum fuit p̄cium noſtre redemptõis. Qui
ſaccus fuit ɔſciſſus in cruce clauis ⁊ lãcea
vt precium effunderet̄ quo ſumus redem
pti. Qđ precium fuit ille ſanguis de q̄ dic̄
Petr9. i. cano. i. Non corruptibilibꝫ ⁊c̄. ſ3
p̄cioſo ſanguine ⁊c̄. De hoc ſacco Iob in p
ſona xp̄i. xvi. Saccum ɔſui ſup cutem me
am ⁊c̄. In hoc etiam ſacco repoſitũ fuit tri
ticum quo paſcunt̄ angeli ⁊ homīes in al
tari. De quo tritico. Io. xij. Niſi granum
frum̄. ⁊c̄. ¶ Tercio cilicium ei p̄ſtitit. id ē
carnem cum illis aſpitatibꝫ cilicinis in q̄
bus pn̄iam fecit p iniquitatibꝫ noſtr3. vnđ
dr̄ p p̄s. Poſui veſtimē. me. cili. ⁊c̄. Et ī h̄
cilicio ſoluit ipſe quod nõ rapuerat ſed qđ
primi pn̄tes. Sic. b. virgo fuit amic9 hu
ius ſolis tripl'r. ¶ Item maria amicit̄ xp̄o
ſicut ferrum amicit̄ candēti igne. De9 eni
ignis ɔſumens eſt. Quiſ ergo dubitet hoc
igne cor virginis ſuccēſum cum fuerit tali
optorio amictum. ſicut luna amicit̄ ſol' lu
mine. vnde dr̄ pulchra vt luna. Aliter em̄
non eſt pulcra luna niſi cum ſolis radijs ē
veſtita. Sicut cera amicit̄ ſigilli caractere.
Cera vic3 informis ⁊ rudis. filius enim fi
gura eſt ſubſtãtie eius. i. patris. Hebre. i.
Quis ergo dubitat cor virginiſ ⁊ brachiũ
hmõi figura imp̄ſſum. ⁊ ita ſigillo patris
quo filius ipſe eſt inſignitus. Et hoc eſt qđ
filius dicit tã marie q3 fideli aīe Can. viij
Pone me ſicut ſignacl'm ſup cor tuum et
brachium. Sicut vitꝝ puꝝ ⁊ candidũ a
micit̄ ſolari iubare. Sicut aer nebuloſus a
micitur ſol' claritate ⁊ ignitur feruore. Sic̄
aqua pura infuſa dolio vini rubicũdi ami
citur ipſius colore ſapore ⁊ odore. Sic̄ la
na pura ⁊ candida amicit̄ colore ipſius tin
cture. Sicut argētum candidũ colore3 in
duit ipſius deaurature. Sic. b. virgo dicit̄
tota pulcra in corpe ⁊ in aīma. In corpore
p integritatem incorruptõnis ⁊ oīum ſen
ſuum illabatam puritatē. In aīma non ſo
lum tota pulcra p humilitatē ſed ppulcra
ſiue pulcerrima p v̄tutum oīm p̄fectã ple
nitudinem veſtita ⁊ amicta ⁊c̄. ¶ Aliter. a
micta ſole. quia caruit om̄is peccati obſcu
ritate ⁊ hoc etiam in pn̄ti. Uel amicta ſo
le. id eſt glorioſo corpe quod dr̄ ſole aīctu3
ꝓpter quattuor dotes quas habitura ſunt
corpora electorum. Quibꝫ ſcilic3 dotibus
rñdent quattuor ꝓprietates ſolis. Sol. n.
refulget clariſſime: item agiliſſime. Statī
em̄ vt prima pars ſolis in oriente eleuatur
in noſtro emiſpērio p̄cutit lux eius celũ oc
cidentale eiuſdem emiſp̄ij. ⁊ ſic in ictu ocu
li diſtantiſſima trãſit terraꝝ ſpacia. Item
ſubtiliſſime penetrãs ſoliditatem vitri et
criſtalli. Impaſſibil'r. quia ſolus ſol đfectũ
vel corruptõem non patitur. Ipſm em̄ nec
aqua emollit. nec fetor corrumpit. nec igniſ
comburit. nec gladius ſcindit. nec vitrum
obſiſtit. ⁊ ita eſt impaſſibilis. Eſt ergo di
cere. mulier amicta ſole. i. glorificato cor
pore cum quattuor dotibꝫ ſignatis in ſole.
In aſſumptõe em̄ eius ſol quē veſtierat gl'i
oſo carnis diademate. ſicut dr̄ Can. iij. q̄m̄

verbum dei factum est caro in ea vt matri
filius vices rependeret: glorioſa claritate
ſua eandem inſigniuit

Maria dr̄ lunā habere ſub pedib⁹ Ca. V

ET luna ſub pe
dibus eius. Hoc multipliciter
exponitur ꝛ pertinet ad excel-
lentiam loci ad quem aſſumpta eſt. Luna
enim vt quidam aſſerunt vltra omnes cre
aturas inferiores viſibilis exiſtit. ꝛ tamē
virgo ſuper ipſam. Siquidem luna dicit᷑
quaſi lux aliena. quia et mutabilis eſt ꝛ lu
men habet a ſole. Et ſignat omne illud qđ
aliunde lucet et mutabile eſt in propria na-
tura. Sic cherubin ꝛ ſeraphin non lucent
a ſe ſed a deo qui ſolus eſt lux illuminans.
Et ideo dicitur ſol quaſi ſolus lucens. Ce-
tera vero ſunt lux illuminata. Eſt ergo dice
re. luna ſub pedibus eius. ac ſi diceret᷑. Ex
altata eſt ſuper omnem puram creaturam.
Ideo etiam dictum eſt ei. Multe filie con
gregauerūt diuitias tu ſupergreſſa es vni-
uerſas. Ecce quid ei ſub pedibus. Aliter. lu
na ſub pedibus eius. ¶ Nota ꝙ luna vni
ca eſt ꝛ ſingularis. et quandoqꝫ cornicula-
ta apparet. et ideo ſignat eccleſiam catholi-
cam que vna eſt. Unde dicit chriſtus Cā-
ticoꝝ. vi. Una eſt columba mea ꝛc̄. Cuius
duo cornua. eccleſia militans et triūphans
Nā ſcilicet luna ſub pedibus eius eē deſcri
bitur. quam vtraqꝫ eccleſia in gratiarum
actione: illius proſtrata veſtigijs interceſ-
ſione eius tanqꝫ mediatricis ab eodem ſo-
le cupiens ꝛ capiens participium vere lu-
cis. Nā enim triumphans iam capit ꝛ ob
tinet per mariam. cupit ſibi militans obti-
nere per eam. Aliter. Luna ſub pedib⁹ ei⁹.
Hoc referri poteſt ad ſtatum ipſius preſen
tem. vt per lunam deſignetur gloria mūda-
na que ad inſtar lune nunqꝫ in eodem ſta-
tu permanet Hanc mundi gloriam glorio-
ſa virgo ſpreuit vt contemptibilem cōtem
pſit. vt inutilem conculcauit. ut vilem com
preſſit pedibus. vt rebellem tranſijt. ꝛ trāſi
liuit vt venenatam ꝛ nociuam. Et in hoc
principaliter et primo debet fidelis aīa ma
riam imitari. Huic glorie mundane ꝓprop
time conueniunt ꝓprietates lune. Nā glo
ria iſta vana. deficiens. tranſitoria. vmbra
tilis ꝛ caduca: ab amore dei refrigerās. mū
di huius amore humectans. et nunqꝫ per
manens in eodem ſtatu. Hanc ſub pedib⁹
maria habet. et etiam habere debet omīs fi-
delis anima. Ideo dicit᷑. luna ſub pedibus
ei⁹. Aliter. luna ſub pedibus ei⁹ De diabo
lo dr̄ Ecci. xxvij. Stultus vt luna mutat᷑.
Stultus dicit᷑ quaſi ſtans altus. Hic ē dia
bolus qui noluit humiliari cum ceteris an-
gelis. ſed dixit Iſaie. xiiij. Ponam ſedem
meam ad aquilonē ꝛc̄. Et hic ſtultus mu-
tatus eſt ut luna. ſcꝫ a claritate angeli in ob
ſcuritatem diaboli. Item luna dicit᷑ a me-
ne quod eſt defectus. Hic eſt diabolus q̄ a
plenitudine domus dei cecidit in defectum
totius boni. Hic autem ſtultus vel hec lu-
na ſub pedibus marie. quia ſubiect⁹ ei ple-
narie. Unde dictum eſt ſerpenti Geñ. iij.
Ipſa conteret caput tuum ꝛc̄. de quo habe
tur ſupra ꝙ maria ſit mulier fortis.

¶ Quid deſignet᷑ p corona bte v̄ginis.
Capitulum. VI.

ET in capite eius
corona. In his verbis exprimitur
ad q̄tā gl'iaꝫ ſeu dignitatē maria
ſit aſſūpta Caput b. v̄gīs ꝯgrue dici p̄t hu
militas. cui⁹ merito coronata ē ī reginā in
ſua aſſūptōe. qꝛ ſic ī hūano corpe oēs ſenſ⁹
q̄uāmō ortū hñt a capite. ſic vniuerſe v̄tu-
tes b. v̄gīs ortū habuerūt ab excellētia hūili
tatꝫ ei⁹. Et ſic ī corpe caput mēbris ſupe-
minet vniuerſ᷑. ſic īter ceteras ipi⁹ v̄tutes
q̄s oēs hūit ī ſuplatiuo. hūilitas p̄minebat.
Et ſic a capite regūt᷑ mēbra cetera. ſic ī b. v̄
gīe erat hūilitas q̄i pedagog⁹ ceteraꝝ v̄tu
tū. ꝛ iđ dr̄ ꝙ b. v̄go ſup oēs ī celo nūqꝫ aſcē
diſſꝫ. niſi īfra oēs ī terra deſcēdiſſꝫ. Marie
igit᷑ ꝓrogatiua attēdit᷑ ī corona gl'e ieffabil'.
q̄ coronata ē ī celi ī ſua aſſūptōe. qñ vere⁹ aſ-
ſuer⁹ q̄ interp̄tat᷑ btūs ſiue beatitudo. ꝛ ſig
nat xp̄m: dixit heſter regine que interpreta
tur eleuata in ppl'is ꝛ ſignat mariā. q̄ exal-
tata ē etiā ſup choros āgloꝝ ꝛ oīm beatoꝝ

ad celeſtia regna. dixit inq̄ȝ ei ſicut legitur Heſter. xv. Aſcende huc et tange ſceptrū Siue. accede huc ⁊ tene ſceptruȝ. Accipe regiam dignitatem. eſto domina celi ⁊ terre. eſto regina ⁊ imperatrix angelorum ⁊ hominum. Sede a dextris meis in glīa que ſemper aſtitiſti a dextris meis ſeruiens ꝓ eternis in veſtitu deaurato. id eſt. corpore glorificato. Juſtiſſimum enim erat cū chriſtus verbum patris factus eſſet caro d̄ carne eius et os de oſſibus eius. vt vbi eſſet filius ibi eſſet et mater eius. ¶ Unde de coronatione marie dicit ei filius Canticorū iiij. Ueni coronaberis multiplici victoria. videlicet quia triumphaſti de capite amana. de vertice ſanyr ⁊ hermon. id eſt. d̄ malicia diaboli que deſignatur per caput amana de mundana ſapientia que per verticeȝ ſanyr: de perfidia heretica que per verticē hermon. Amana ſiquidem dicitur deus vigiliarum. et deſignat omnium demonum collegiū qui dente temptatōnis hominē rodunt. et ad eius ſubuerſionem ſemper vigilant. ſicut dicitur iob. iij. Nocte os meū perforatur doloribus. Ac ſi dicat. Nocte dum videlicet mihi non prouideo. os meum. id eſt. robur virtutis mee perforat̄ doloribus. id eſt. temptatōnibus que ſūt cauſe doloris. Et ſubdit. Qui me comedūt. ſ. temptatoreſ: non dormiunt. ſed in multitudine eorum cōſumitur veſtimentum meuȝ bone ſcilicet conuerſationis ornamentum. Huic concordat Petrus di. Sobrij eſtote ⁊ vigilate quia aduerſarius veſter diabolus tanq̄m leo rugiens circūit querens quem deuoret. Huius autem collegij: qd̄ per amana deſignatur caput eſt ille pricepſ demonum. cuius caput beata virgo cōtriuit. Sanyr interpretatur auis nocturna. q̄ de nocte volat ⁊ videt et cecatur ad ſolem Hi ſunt philoſophi et ſapientes hui⁹ mūdi qui ad lucem diuine ſapientie ceci ſunt ad ſapientiam vero huius mundi ⁊ ad maliciam ſubtiliter vident. De quibus dicit Hieremias Filij inſipiētes ⁊ vecordes ſūt Sapientes ſunt vt faciant mala: bene aūt facere neſcierunt. De his triumphat beata virgo et pro hac victoria coronatur. q̄a peperit ſapientiam. per quam ſapientia huius mundi ſtulticia comprobatur. Ipſa q̄ȝ coronatur de vertice hermon. id eſt. de capitaneis hereticorum. quia ipſa vniuerſaſ hereſes interimit ī vniuerſo mundo. Hermon interpretatur anathema vel ſepatus. Hi ſunt heretici. de quibus ſub nomine effraim dicit oſee ad iudam. id eſt. ad viros fideles ⁊ catholicos. Particeps idolorūȝ effraim dimitte eum. ſeparatum eſt conuiuium eorum. Ac ſi dicat. heretica perfidia participat cum idolatria. Tu ergo vir catholice dimitte eum. ne cōmunices cum hereticis. Seperatum eſt enim conuiuium eorum. Nam anathematizata eſt hereticoꝝ doctrina. perfidia et falſa religio. ¶ Coronatur quoq̄ȝ de cubilibus leonum. de montibus pardorum. Signant autem cubilia torporem et molliciem luxurie. Per leones intelliguntur ſuperbi iracundi potētes huius ſeculi. Quoſ tamen velut leones ſic emollit luxuria. vt in cubilibus libidinum ſuarum torpeant et marceſcant. Unde de muliere meretrici dicitur in prouer. Multos vulneratos deiecit. et fortiſſimi quiq̄ȝ īterfecti ſunt ab ea. ¶ Pardus eſt diuerſi color. et quibuſdam notis diſtinctus ſiue maculis. illos deſignat qui bonis operibuſ mala commiſcent. quos pro colore diuerſo dominus arguit per Hiere. xij. dicēs. Nū quid auis diſcolor hereditas mea mihi. tales cum deberent humiliari ex opere malo. per quod bonum opus inficitur. ex ipſo tamen opere bono in ſuperbiam extolluntur Que ſuperbia per montes exprimitur: cū dicitur. de montibus pardorum. Et quoniam tam his per beatam virginem ſubuenitur q̄ȝ illis qui per leones ſignantur. idō ipſa de cubilibus leonum et de montibus dicitur coronari ¶ Et nota ꝙ Apocalipſ. xij. dicitur maria coronari de ſtellis. hic ꝓmittit ei filius ꝙ coronabitur de feris vel montibus. Et quid eſt hoc niſi ꝙ fere per gratiam et orationes Marie fiunt ſtelle ut conueniant capiti tante regine. vt de ſtellis corona ei videatur exhibita. que de

ſeris fuerat ꝓmiſſa. Et hec eſt mutatio de
xtere excelſi. vt ſicut ex lapidibus ſuſcitan-
tur filij abrae. Sic ex beſtijs creant̄ ſtelle.
Sepe enim vbi ſuperabundauit peccatum
per eam abundat gratia. ⁊ ita de nobis pec-
catoꝛibus nouam coronā ſibi p̄epat in ce-
lis. Qd̄ ergo ꝓmittitur ei ex impijs ſolui-
tur ex iuſtificatis. Sic ⁊ dauid coronatur
de corona regis rabath .ij. Regum. xij. et
primo Paralip̄. xx. Et machabeꝰ pugnat
in gladio apollonij .i. Machabeoꝝ. iij. Et
ſanctus paulus poſt multos laboꝛes quos
pro chriſto ſuſtinuit. de ſeipſo dicit. Bonū
certamen certaui ⁊c. et ſubdit. De reliquo
repoſita eſt mihi corona iuſticie ⁊c. De q̄
etiam corona pſal. dicit. Poſuiſti domine
ſuper caput eius ſcȝ beate virginis coronā
de lapide p̄cioſo ⁊c.

Quid ꝑ duodecim ſtellas deſignat̄
Capitulū. VII.

STellarum duo
decim. Stelle ſunt ſancti. Vñ
Eccl̄i. xliij. Species celi. id eſt.
eccleſie. gloria ſtellarum. id eſt. dignitates
⁊ excellentie ſanctoꝝ Et apoſtolus .i. Coꝛ.
xv. Stella differt a ſtella in claritate ⁊c. et
Dañ. xij. dicitur de doctoꝛibꝰ. Qui ad iu
ſticiam erudiunt multos. fulgebunt quaſi
ſtelle in perpetuas eternitates. Duodena-
rius autē numerus eſt vniuerſitatis. Duo
decim ergo ſtelle ſanctoꝝ vniuerſitas. qui
ꝑ fidē trinitatis in quattuoꝛ mūdi partibꝫ
ſaluati ſunt ⁊ ſaluant̄ ꝑ eā. Nā ab ipſa ha
buerant illū ꝑ quē vicerunt .i. xp̄m. cuius
auxilio vicerūt triplicē hoſtē ⁊ a quo coro
nati ſunt victores. Omnibꝫ etiā m ſanctis
xp̄m dei virtutē ꝑpit ⁊ dei ſapīam qui et
ip̄os pugnare docuit cū antiquo ſerpente ⁊
eius ſuffulti p̄ſidio de hoſtibꝫ triumphaūt
Habuerūt nihilominꝰ ꝑ eius exēpla magi
ſterium vel quaſi artificiū expugnādi trinā
cōcupiſcentiā mūdi. videlicet exēplo pau-
pertatis. ꝯcupiſcentiā oculoꝝ exēplo virgi
nitatis. ꝯcupiſcentiā carnis. ⁊ vite ſupbiā
exēplo humilitatis. Ip̄i igit̄ cōuenit illud
qđ dicit̄ de filio eius Apoc̄. xix. In capite
eiꝰ dyademata multa. Nā ꝑ eā xp̄m habu-
erunt ꝑ quē oēs victoꝛie obtinent̄. Pro
pter qđ dicit Zach. Sume a trāſmigratō
ne aurū ⁊c. et facies inde coronulas et po-
nes eas in capite ieſu. qꝛ oēs ſanctoꝝ victo
rie debēt ei aſcribi. Deniqȝ ſicut paulꝰ phi
lip̄. ⁊ theſ. vocat coronā ſuā in dño. q̄a ex-
hoꝛtatione ⁊ informatione ſua ī agone cer-
taminis ꝑmanſerūt. ſic maria omneȝ fideli
um cōgregationē poteſt nō immerito coro
nam ſuā in dño nūcupare. aſſignatū eſt ſup̄
Ipſam eñi oēs ſancti quodāmodo coro-
nant: ſuas ei victoꝛias ⁊ coronas aſcriben
tes qua mediante ⁊ ꝑ quā poſt deū ſciūt ſe
coronatos. Et hoc ſignatū eſt Apoc̄. q̄rto.
vbi iohānes deſcribit. xxiiij. ſenioꝛes proci
dentis ante ſedentē in throno. et mittētes
coronas ſuaſ ante thronū quaſi ad pedes ſe
dentis in ip̄o throno. Ber. xxiiij. ſicut ⁊ ꝑ
xij. ſanctoꝛum vniuerſitas deſignat̄. Duo-
decim eñi patriarche ſcȝ filij iacob fuerunt
in veteri teſtamento. et duodecim apoſtoli ī
nouo. quos xp̄us luctatoꝛ noſter genuit in
paſſione. Vel ſicut dicitur in gloſa. xxiiij.
fiunt per ſex ⁊ quattuoꝛ in ſe ducta. Sex ad
opera ſex dierum. quattuoꝛ ad euangelium
referuntur. Hec eſt eccleſia que in veteri ⁊
nouo teſtamento deū colit. Mittebant ig̃
tur. xxiiij. ſenioꝛes coronas ſuas ante thro
num quaſi ante pedes ſedentis in throno.
cognoſcentes ſe non ſuis meritis ſed ꝑ paſ
ſionem chriſti. quam in humana natura q̄
per pedes deſignatur ſuſtinuit coronatos.
Eaſdemqȝ coronas ſuas in capite Marie
collocant. de qua ſuſcepit humanā naturā
ſanctoꝛum omnium corona ⁊ coronatoꝛ.
Quis ergo digne exprimat quantis obſe-
quijs ſeu quanta reuerentia omnes ſancti
beatam virginem excolant et frequentent
cum coronas ſuas eidem ſe debere nō igno
rent. Hec ex mariali pro maioꝛi parte
Et tanta de themate predicto et de corona
beate virginis ⁊ duodecim ſtellis eiuſdem
in genere ſufficiant dicta. Nunc de ſingu-
lis coronis eiuſdem beate virginis: et de
duodecim ſtellis earundē erit dicendū

De prima corona beate virginis et de duodecim ſtellis corone eiuſdem.

PRima corona beate virginis ē corona magne dignitatiſ et excellentie. Nam ex hoc ꝙ ipſa chriſtum filium dei de ſanctoſpiritu concepit ⁊ peperit: omnes nos per eam in chriſto regenerati ſumus et ex hoc magna dignitas et corona remunerationis ei merito ab omnibus debetur. Duodecim ſtelle huius corone non immerito poſſunt nominari duodecim priuilegia ſeu benedictiones quas in conceptione natiuitate et infantia ſaluatoris domini noſtri ieſu chriſti filij ſui habuit. De quib⁹ ſancta mater canit eccleſia. Sancta ⁊ immaculata virginitas quibus te laudibus referaȝ neſcio quia quem celi capere non poterāt tuo gremio contuliſti. ¶ Prima igitur ſtella huius prime corone eſt ꝙ angelo annunciante de ſpiritusſancto ſine virili ſemine filiuȝ dei concepit. Secunda ꝙ ipſa ab originali culpa ſingulari dei munere p̄ſeruata fuit. Tertia ꝙ nouem menſibus filium dei ī ſuo virginali vtero ſine tedio ⁊ grauamine portauit. Quarta ꝙ elapſo tempore ipſum ſaluo pudoris ſignaculo ſine dolore virgo peperit. Quinta ꝙ ipſa primo omniū eundem tanq̄ verum deum ex ea mire genituȝ ſupplex in terram proſtrata adorauit. Sexta ꝙ ipſa tanq̄ vera mater ſuis virgineiſ vberibus celeſti rore plenis ſepius eundeȝ lactauit. Septima ꝙ vilibus pannis: ſericis carens tanq̄ veruȝ ade filium eundem inuoluit. Octaua ꝙ virgineis ſuis manibus tanq̄ obſtetrix ſupra fenum ante animalia in preſepio ſuum filium reclinauit. Nona ꝙ feliciſſimis labijs ſuis ei alludendo crebrius reuerenter ipſum oſculata fuit. Decima ꝙ mox natum ab angelis laudari ⁊ a paſtoribus viſitari letabunda audiuit. Undecima ꝙ a tribus magis eundē adorari ⁊ munera ei offerri letiſ oculis aſpexit. Duodecima ꝙ quadrageſimo die iuxta legis preceptum in templum deo patri eūdem filium ſuū deuote obtulit

¶ Prima ſtella prime corone eſt angelica annunciatio. filij dei incarnatio. ⁊ ſigilli virginitatis illibata ꝯſeruatio.

NOta ꝙ angelica ſalutatio delata ad virginem decem dictionibus conſūmatur. vt aue ſit prima dictio. maria qḋ apponit eccleſia ſit ſecunda. mulieribus decima. In quo innuitur ꝙ per eaȝ erat angelorum ordo decimus reparandus ⁊ dragma decima reparanda. Item in hac ſalutatione totali angeluſ primo apoſuit aue. eccleſia interſerit maria. elizabeth ſubiunxit benedicta tu in mulieribus ⁊c̄. que ſequuntur. Quia in ſalutatione marie conueniūt eccleſia triumphās que per angelum. eccleſia militans que apponit maria. ſynagoga que per elizabeth deſignatur. Iteȝ hanc ſalutatōnem pro maiori parte compoſuit angelus. pro minori elizabeth. quia acceptior eſt matri et filio laus caſtorum. qui per angelum q̄ coniugatorū qui per elizabeth deſignantur. Unde Apocalipſ. xiiij. Nemo poterat dicere canticū illud niſi illa centum xliiij. milia qui empti ſunt de terra. hi ſunt qui cum mulieribus non ſunt coinquinati. Item in hac ſalutatione benedicitur Maria ab angelo. quia triumphantem eccleſiam reparauit. Benedicitur ab Elizabeth. quia eccleſiam militantem iam fere mortuam ſuſcitauit. Uterq̄ enim tam angel⁹ q̄ elizabeth dixerunt ei. Benedicta tu ī mulieribus ⁊c̄. ¶ Secundo notandum ꝙ cōgruum fuit deum incarnari propter duo. Primo propter remotionem mali. propter quattuor cauſas. ¶ Primo quia per hoc homo inſtruitur ne ſibi diabolum preferat. et eum veneretur qui eſt auctor peccati. Unde Auguſtin⁹. xiij. de trinitate dicit

Quãdo ſic deo ꝯiũgi potuit hũana natura vt fieret vna ꝑſona. ſupbi illi maligni ſpi-
ritus non iam audeãt ſe homĩ ꝑponere. q̃a non hñt carnẽ. Scḋo q꞉ ꝑ hoc inſtruimur quãta ſit dignitas humane nature ne eã in quinemus peccãdo. Vñ dicit Aug⁹. in li. de vera reli. Demõſtrauit nobis deus q̃ꝫ excelſum locũ inter ceteras hẽat hũana natura. in hoc ꝙ hominĩbus in vno homĩe apparuit. Et leo papa dicit in ſmone de natiuitate. Agnoſce o xp̄iane dignitatẽ tuam ꝛ diuĩne ꝯſors factus nature. noli in veterẽ vilitatẽ degeneri ꝯſeruatõne redire. Memento cuius ſis capitis et cuius corporis membꝝ. Remĩſcere q̃m erutus ꝺ ꝑtãte tenebraꝝ trãſlatus es in dei lumẽ ꝛ regnum. Tercio q꞉ ad ꝑ̃ſumptõem homĩs tollẽdaꝫ gr̃a dei nullis meritis noſtris ꝑ̃cedentibus in nomĩe xp̄i nobis ꝯmendat̃ vt dicit Augu. iiij. de trini. Et ſic ſupbia homĩs q̃ maximum impedimẽtum eſt ne inhereat ꝺo. ꝑ tãtam dei humilitatem redarguat̃ atq̃ȝ ſanetur vt dicit Aug. ibidẽ. Quarto ad liberandum homĩem a ſuitute. quod quidẽ vt dic̃ augu. xiij. de trini. fieri debuit ſic. vt diabolus iuſticia homis ihꝰſu xp̄i ſuparetur quod fcm̃ eſt xp̄o ſatiſfaciẽte ꝑ nobis. Hõ aũt prius ſatiſfacere non poterat pro toto humano genere. deus aũt ſatiſfacere non debebat. vnde oꝑtebat deum ꝛ hoĩem eſſe ihꝰſum xp̄m. Unde leo papa in ſmone de natiuitate. Suſcipit̃ a maieſtate hũilitas. a ꝩtute infirmitas. ab eternitate mortl̃itaſ vt quod noſtris remedijs cõgruebat: vn⁹ atq̃ȝ idem dei ꝛ hoĩum mediator. ꝛ mori ex vno ꝛ reſurgere poſſet ex altero. Niſi eniꝫ eſſet verus deus non afferret remediuꝫ. niſi eſſet verus homo non ꝑ̃beret exemplum. Hec ille. ¶ Secũdo ꝯgruũ fuit deum incarnari ꝑpter ꝓmotiõeꝫ hominis in bono Primo q̃ꝫtum ad fidem que magis certificatur ex hoc ꝙ ip̃i deo loquẽti credit. vñ Aug. dicit. xi. de ci. dei. Ut homo fidẽtiuſ ambularet ad ꝩitatem: ip̃a veritas dei fili⁹ hoĩe aſſumpto ꝯſtituit atq̃ȝ fundauit fideꝫ Scḋo q̃ꝫtum ad ſpem que ꝑ hoc maxime erigit̃. Unde Auguſt. dicit. xiij. de tri. Nihil tã neceſſariũ fuit ad erigendã ſpem noſtram q̃ꝫ vt demõſtraret̃ nobis q̃ꝫtum diligeret nos deus. Quid ꝩo h⁹ rei iſto indicio manifeſtius q̃ꝫ ꝙ filius dei noſtre nature dignatus eſt inire ꝯſortiuꝫ. Tercĩo q̃ntum ad caritatem: que maxime ꝑ hoc excitatur. Unde Aug. dicit in lib. de catheſizãdis rudibꝫ. Que maior cã eſt aduẽtus domini niſi vt oñderet deus dilectiõem ſuaꝫ in nobis Si amare pigeat ſaltem reamare non pigeat. Quarto q̃ꝫtum ad rectã opationem in qua nobis exẽplum ſe ꝑ̃buit. Vñ Aug. dicit in quodam ſmõe de natiui. dñi Homo ſequẽdus non erat qui videri poterat. deus ſequẽdus erat qui videri non poterat. Ut ergo exhiberet̃ homĩ ꝛ q̃ ab hoĩe videret̃ ꝛ quem homo ſequeret̃ deus fc̃us eſt homo. Et ſic plenam ꝑticipatõem diuinitatis que vere eſt homĩs beatitudo et finis humane vite poſſideret. Unde deus aſſumẽdo carnem ſuam maieſtatem non minuit: ſed ex hoc nobis appropinquare voluit per incarnatõem vt magis nos ad ſe cogñſcendum attraheret. Un de patet q̃uo fiet iſtõ ſcꝫ tam altum ſacramẽtũ incarnatõnis.

¶ Circa tercium principale vicꝫ ꝩgĩaleꝫ ꝯceptõem Sciẽdum ꝙ caro. b. ꝩgĩs Marie caruit virili attactu: qui non ſequebat̃ ex deſponſatõe. Unde de maria ſpecial̃r intelligit̃ illud Sap̃. iij. Felix ſterilis ꝛ coinquinata que neſciuit thorum in delicto ꝛc̃. Orig. Felix vmbelicus caſtitatis qui amplexus non tetigit marital̃. In nuptijs em̃ ioſeph ꝛ marie defuit vinum carnal̃ delectatõnis. De quo vino dicit̃ ꝓuerbi. xx Luxurioſa res vinum ꝛc̃. Caro enim eius fuit terra iſta ꝑ quam nõ ambulauit vir. i. maritus ſuus ioſeph. Iſaie. ij. Scḋo caro b. ꝩginis caruit prucitu ꝛ inquinamento in impregnatõe. q꞉ virtus altiſſimi obumbrauit ei. Alie em̃ mulieres ꝯcipiunt in calore ꝛ ſordibꝫ. ſed hec in refrigerio ꝛ omnimoda puritate. Fuit em̃ ei filius dei in ſua ꝯceptõne firmamẽtum virtutis. quia cõcepit cum integritate tegimen ardoris. Naꝫ obumbrãte ei ꝩtute altiſſimi extinctus ẽ oĩno in ea ignis concupiẽ. ĩmo ꝛ ip̃i cĩeres

id eſt fomes peccati ↄſopiti ſunt: vt nll'ꝰ in
ea de cetero poſſet excitari pruritus. ¶ Ter
cio caruit fractura virginal' ſignacl'i: conci
piens abſꝫ defloratōne. Vñ Ezech. xliiij
Porta hec clauſa erit ⁊ non aperiet. ⁊ vir ñ
trāſibit p eam. quia dñs deus iſrael ingreſ
ſus eſt p eam. eritqꝫ clau. prin. i. ad hono
rem principis. ſ. xp̄i. Et hoc eſt ihesus qd̄
dicit. b. Anſel. ſup illud Luce. x. Intrauit
ihesus in q̄ddam caſtellum ⁊c̄. Ihesus nan
qꝫ ſaluat non violat. ↄfracta ſolidat nō cō
fringit. Sic nomē eius ita ⁊ opus eiꝰ. nō
eñi ↄcepit more ceteraꝝ mulieꝝ ſed p fidē
eoꝝ que ei dicebant ab angelo. Vnd̄ dixit
ei Elizabeth. Lu. i. Beata que credidiſti q̄
niam pficiēt ea que dicta ſunt ei a domino
Et ita ↄcepit p aurem. quia fides ex audi
tu. Ro. x. Et hoc eſt quod ip̄a dicit Cā. v.
Dilectus meus. i. deuſ pr̄. miſit in me ma
num ſuam. i. filium ſuū. per foramen. ſ. au
ris mee. ⁊c̄

¶ Secūda ſtella prime corone eſt ꝙ. b. v
go ab originali culpa ſingulari dei munere
fuit preſeruata.

Sciendū ꝙ be
ata vgo maria fuit ſcificata i
ſui ↄceptōne. ſ. dum eēt in vte
ro matris poſita. Quod pbat auctate rōe
⁊ exemplo. Auctate quidem. q2 pſalmi. di.
Scificauit tabernacl'm ſuum altiſſimꝰ. Et
Can. iiij. Tota pulcra es amica mea ⁊ ma
cula non eſt in te. Bern. ait. Nec eñi fe
ſtiuis laudibꝰ naſcēs honoraret niſi ſācta
naſceret. Eſt itaqꝫ vgo regia veris honoꝝ
titul' honorata. que pculdubio ſācta fuit ā
teqꝫ nata. Hildefonſus tolletanꝰ archiep̄s
dicit. Si nō in matris vtero ſcificata fuiſ
ſet: eius natiuitas celebranda non eēt.

¶ Ratōne q̄dem. q2 tam p̄cioſum theſaurū
ſcꝫ dei filium deus pater in eius vtero nō
poſuiſſet. niſi ſcūs ⁊ mūdus fuiſſꝫ. p̄s. Do
mum tuam decet ſcitudo dñe. ⁊ Damaſc.
dicit. Scūs deus non niſi in ſanctis h̄itat.
Et anſel. dicit. Decuit ꝙ illius hoīs. i.
iheſu xp̄i ↄceptio ex ea matre fieret que ea
puritate niteret. qua maior ſub deo nequit
intelligi. ¶ Exemplo nanqꝫ pꝫ. q2 Hiere
mias fuit in vtero ſcificatus vt eēt digni
or dei ꝓpheta. Multo magis. b. virgo ſcifi
cari debuit vt eēt digniſſima mater di. Ec
ſcūs Jo. baptiſta fuit ſcificatus vt eſſet di
gnus xp̄m baptizare ⁊ ip̄m digito demon
ſtrare. Multo magis. b. vgo debuit ſcifica
ri. vt eēt digna xp̄m de ſuis viſceribuſ ge
nerare. Vnde in ſacroſcō ↄci. ↄſtantiē. de
terminatum eſt Anno dñi. Mcccc. ꝙ. b. v
go maria nūqꝫ ſubiacuit pctō originali. et
ꝙ feſtum de eiꝰ ↄceptōne debet ab omibꝰ
xp̄ifidelibꝰ ſub nomine ↄceptōis celebrari
De qua materia ↄceptōnis añ illam eccie
determinatōem egregius ſacre pagine cō
feſſor dñs iohānes Gerſon eccie piſiēſis
cācellarius rñdendo q̄buſdam dubijs ſibi
a quodā religioſo factis inter cetera ſic ait
ſubtil'r a peritis materiam que nūc apte de
terminata eſt nedum p doctoreſ theologie
ↄcorditer ſequētes Auguſtinum dicētem
Cuz de peccatis agit nullam de maria vo
lo fieri mētōnem ⁊c̄ puto de fide ad petrū.
ſed ⁊ auctas eccie ↄcors magis vrget cāti
cis factis ⁊ verbis. vt eſt illud. cunctas ſo
la hereſes interemiſti. Scio ꝙ in preclara
vniuerſitate piſiēſi p̄dicans oppoſitum co
geretur reuocare. Nihilominus tenēdum
eſt cum aplo ꝙ. b. virgo indiguit redēptio
ne. Et in hoc bñ dicebat Bern. ad lugdu.
ꝙ hoc priuilegium nō indiguiſſe redēptōe
fuit ꝓprium ſolius xp̄i. Verūtñ non neceſ
ſario ſequit ex iſto ꝙ. b. virgo ↄcepta fue
rit in pctō originali. aut ꝙ vnqꝫ peccaue
rit etiam veniał'r quinimmo doctores pij ⁊
ſubtiles arguūt ex neceſſitate redemptōis
marie. ꝙ ip̄a cum fuerit pfectiſſima debu
it pfectiſſime redimi. Eſt aūt inter quattu
or modos redemptōis iſte pfectiſſimꝰ. vt
fiat p̄ſeruatō ne quis peccaturus de lege ↄ
muni peccet ex ↄceſſione priuilegij. Exēplū
dant de caſuro in foueam qui retinetur ne
cadat. Aut de filio pditoris exhereditando
quem rex ante natiuitatē dignificat ad he
reditatem paternalē. Si aūt inueniat di
ctum ab aliquo ſcō ꝙ. b. vgo hora paſſiōiſ
dubitauerit ñ accipit dubitatō p heſitatōe

in fide ſed ꝑ ammiratõe in imaginatiua virtute. Item idem cãcellarius de eadẽ materia ſic dicit. Certum eſt ꝙ b. vgo fuit excepta a regulis generalibꝫ multꝫ Ut ab illa in dolore paries filium Et de incineratione corporis ſm Augu. ⁊ ꝯmunem ſnĩam Potuit ergo ſic eximi ab illa maledictiõe omnes naſcimur filij ire: imo ſic ſolẽniſat eccleſia de natiuitate ſua feſtũ agẽs ſine ꝯtradictõne. Nõ ſimilr̃ celebritas pie fieri et ſit a multis ꝑ eccl̃iam de ꝯceptõe ꝓpter mlta que non ita patebãt primis doctoribus. Et qm̃ noſtro tp̃e multi maxime de ordĩe predicatoꝝ nimis ꝑtinaciter adheſerũt vbis ſancti thome placet hic adducere modum ſoluẽdi ſuam rõem principalẽ. Silr̃ ad Bern̄. de indigẽtia redẽptõis. Querit em̄ idem doctor circa finem quarti ſnĩarũ vtꝝ aliqui in aduẽtu iudicij occurrent xp̄o necꝫ morienꝫ. Et ꝙuis videatꝫ magis ſentire ꝙ morienꝫ omnes: iuxta illud Statutũ eſt omnibꝫ hoĩbꝫ ſemel mori. deinde iudicium ⁊c̃. Nihilominus inquit ſi aliqui reperienꝫ trãſire ſine morte. hoc eẽt ex priuilegio ſpeciali. nec ꝑ hoc derogareꝫ generali: ſm quã omnibꝫ incumbit ſemel mori. i. neceſſitas moriẽdi. Sic in ꝓpoſito nccitas incurrẽdi pctm̃ originale ⁊ redẽptõiſ ab eo incũbebat. b. virgini de lege cõi. ſed priuilegiata ꝑ ꝓuentõem modo dicto fuit aut eẽ potuit. Unde non caruit penalitatibꝫ debitis pctõ originali. quas nõ volũtarie ſuſcepit ſicut filius eius. ſed ex natiuitate debita originali. Hec dcã ſint ꝑ laude puriſſime feminaꝝ qua ſub dei puritate neqꝫ maior intelligi ſm Anſel. Omnia p̃fata ſũt dicta dñi Johãnis gerſonis cãcellarij pariſieñ ſis anteꝙ de iſta materia aliquid determinaretur in ꝯcilio baſilieñ.

¶ Tercia ſtella prime corone. b. virginis eſt ꝙ ipſa ſine grauamine fuit grauida.

Quarto beate marie caruit omni grauamĩe in portatõe. Uñ dcm̃ erat ei. Uirtus altiſſimi obumbrabit tibi. Qđ ſic exponitur vmbrã tibi faciet ĩ te fomitẽ penitꝰ extiguẽdo. nam tũc filius eius fuit ei vmbraculuꝫ meridianũ. Eccli. xxxiiij. Aliter ſic. Obumbrabit tibi. i. vmbram in te accipiet. hoc ẽ carnem leuem ⁊ a pctõ immunẽ. Pctũm em̄ pondus eſt. Umbra em̄ figuram habet corporis ſed non ponderoſitatẽ. Caro enĩ ſaluatoris fuit illa nubes leuis. ſup quaꝫ dñs aſcẽdit in ſua incarnatõne. Yſa. xix. que ſoleꝫ lucis eterne tegebat inſtar nubis. ⁊ lippientibꝫ oculis mortaliuꝫ ꝑabat. Hec aũt tem ꝓrogatiua ꝙ. b. vgo maria ſine grauamine fuit grauida demõſtraꝫ ĩ hoc ſicut dicit. b. Bern̄. ꝙ in ipõ ſue ꝯceptiõis initio qñ cetere mulieres mirabilius affligũtur maria tota alacritate aſcendit in montana cum feſtinatõne vt elizabeth viſitaꝫ quã ab angelo audierat ꝯcepiſſe Et notabiliter dr̃ cum feſtinatõne. i. non lẽto gradu ſicut mos eſt aliquo onere grauatoꝝ. Oſtendiꝫ etiam ꝑ hoc ꝙ aſcẽdit in bethleem imminẽte iam ꝑtu: portãs in vtero ꝓcioſiſſimũ illud depoſitum. Portãs illđ onus leue. portans a quo portabaꝫ infantẽ. portans. ſ. inquantum erat homo a quo portabaꝫ inqn tũ erat deus. ſub quo curuanꝫ qui portãt orbem. Job. ix. Qui portat omnia vbo virtutis ſue ad Hebre. i. Et ita pꝫ ꝙ corpꝰ qđ xp̄s aſſumpſit de virgine. aut fuit ſine põdere aut corpus a quo portabaꝫ. Et poſtea ſilr̃ vndas maris quo pondus corpis ſuſtinere poſſent ſua potẽtia ſolidius confirmauit. Et qꝛ vt dcm̄ eſt pctũm eſt pondus. g b. virgo pondus nõ ſenſit. qꝛ ſine pctõ fuit Et g in initio angelice ſalutatõiſ dr̃ ei. aue Eſt em̄ triplex ve Apoc. viij. Ue ve ve habitantibꝫ ĩ terra. ve ꝯcupiſc̃e in carne. ve culpe in ſpũ. ve pene eterne. De primo Gen̄. iij. Maledcã terra. i. caro in ope tuo. i. pro ope. ſ. ꝑ pctõ. De ſcđo Oſee. vij. Ue eis qui receſſerunt a me. De tercio Oſee. ix. Ue eis cũ receſſero ab eis. quod erit cum detrudenꝫ in infernum. Sine hoc triplici ve fuit maria. ergo ⁊c̃.

¶ Quarta ſtella prime corone. b. vginis fuit ꝙ ſine dolore vgo pepit.

Beatus bernar

dus dicit ꝙ.b.virgo fuit ſine dolore puer
pera. Et hoc ꝓpēdit̄ ex eo ꝙ natū filiū ſta-
tim pānis inuoluit ⁊ in p̄ſepio reclīauit cū
alie mulieres ꝑſepe ꝑeant in puerꝑio: aut
vix remaneant ſemiuiue. Et hoc eſt qđ ſe
dulius rethor romane ecc̄ie in ſuo paſcali
oꝑe ait inter cetera. Infanſ nāqꝫ ꝑuus ac
maximus emēbris.ſ.⁊ exiguꝰ corꝑe ſꝫ p̄-
celſus deitate.ꝑ hoſpitalis tēpli ſincerā de
fluēs caſtitatē non leſit corpus abſcedens:
qđ non lec̄at cū veniſſet. Ideo canit eccl'a ī
natali. Neſciēs peperit ſine dolore.i.ſnī na
turaliū leſione ſaluatorem ſcl'oꝝ. Ad hͦ ec̄
innuēdum dcm̄ eſt marie ab angelo. Lu.i.
Ecce ꝯcipies in vtero ⁊ ꝑies filiuꝫ ſine ꝑ
turitōe media. In alijs em̄ mulieribꝫ ꝑtu-
ritio media eſt inter cōceptum ⁊ partum.
in virgine aūt ſequit̄ ꝑtus immediate. Et
hoc eſt qđ dicit Yſa.lxvi. Anteqꝫ ꝑturiret
peꝑit ⁊c̄. Quis audiuit vnqꝫ tale. Magr̄
Rich.de ſcō victore. Iō peꝑit ſine dolore
q2 ꝯcepit ſine libidine. Libido ſane cā ē do
loris ⁊ dolor effectus libidīs. Ex effectu ḡ
cā innuit̄ in eo ꝙ ei dr̄. In dolore ꝑies fili-
os. E cōuerſo aūt ſiue ecōtrario in cōceptu
virginis ex ſublatōe cāe perpendit̄ ipiꝰ effe
ctus ſublatō. Que em̄ ꝯcepit cum vgītate
ꝯcepit ſine libidine.⁊ que ꝯcepit ſine libi-
dine ⁊ portauit ſine grami̅e: ꝯñter peꝑit ſi-
ne dolore. Et q2 ꝯceptus ſine ꝯcupīa ⁊ par
turitō ſine p̄ſſura. Nā ſi ceteraꝝ more mu
lieꝝ cum ꝯcupīa ⁊ defloratōe ꝯcepiſſꝫ ma
ledictōne eue vtiqꝫ ſubiacuiſſet.⁊ more ce
teraꝝ mulieꝝ in dolore ⁊ triſticia peperiſſet
Propter hoc etiā dicit Ambro.in hymno
Ueni redemptor gētium oñde ꝑtum vgīs
miret̄ om̄e ſcl'm ta.de.ꝑ.deum. Non dicit
oñde ꝯceptum vgīs ſed ꝑtum qui tantꝰ et
talis eſt.vt ⁊ deum deceat ⁊ in quo om̄e ſe
culum debeat ā̄mirari. Iō etiā dic̄. oſtēde
ꝑtum vginis.quia in ꝑtu plus aliq̄d de-
clarat̄ qꝫ in ꝯceptu. In ꝯceptu nanqꝫ vir-
go ſine coitu grauidat̄. in partu vero tota
virginis incorruptō oſtenditur.ſ.ꝙ virgo
ante ꝑtum ⁊ in ꝑtu ⁊ poſt ꝑtum. Unđ ter
dr̄ porta clauſa. Ezech.xliiij. Exoptat ergo
Amb.vt partus hic oñdatur ignorātibus
eum.quia ſi.b.vgo peperiſſet in ſordibꝫ et
dolore nec deum deceret talis ꝑtus. nec eſ
ſet in eo quod mđs deberet admirari ſꝫ ī q̄
⁊ cum quo lugeret quod abſit. Itē Augu.
in ep'la ad Eph.explanās illud vbum p̄s.
Deus vltōnum libere egit. Quia xp̄s ſolꝰ
inter om̄es liber fuit a culpa. ideo libere e-
git in naſcendo libere ex maria. Quod etiā
oñdit p̄s di. Et ip̄e tanqꝫ ſponſus ꝓcedēs
de thalamo ſuo.i.ex vtero virginali. Xp̄us
em̄ tanqꝫ ſponſus alacer exultans ⁊ totꝰ fe
ſtiuus ad ducēdam vxorem.id eſt cōiūgē-
dam ſibi ecc'iam in ſua natiuitate ꝓceſſit đ
thalamo ſuo.i.vtero virginali qui ꝑuiꝰ fa
ctus eſt ſibi ſoli. Unde diligēda eſt a nobiſ
maria ⁊ ſpecial'r honoranda. quia ip̄a me-
diante forma diuina ſponte venit ad hoīeꝫ
ſponte deformatum. gratia gratis.ad grē
ingratum.medicina non rogata venit vltro
ad egrotum.virtus ad infirmū.ſapiētia ad
fatuuꝫ.ſanctificatō ad immđm.veritas ad
mendacem.pietas ad immiſericordeꝫ. pax
ad rebellem.miſcđia ad impiuꝫ.caritas ad
inimicum.iuſticia ad iniuſtum. non vt euꝫ
ſcđm ſuam iuſticiā iudicaret ⁊ damnaret ſed
vt eū in ſua iuſticia iuſtificaret ⁊ ſcđm ſe for
maret ⁊ formatum ſcđm ſe tādem gl'ificaret
in ſe. Ad id em̄ forma dei venit in carnem
vt ſibi prius in ſp̄ū poſt etiaꝫ in carne illos
ꝯformaret quos p̄ſciuit ⁊ p̄deſtinauit deuſ
pater conformes fieri imaginis filij ſui. ro
manoꝝ.viij. Hec ergo forma tam formo-
ſa ex pietate ſola ſe vniuit materie tam in
formi nec modo informi ſed et deformate.
nec deformate q̄dem ex vlla neceſſitate. ſꝫ
ex ſola ꝓprie volūtatis volūtaria ꝑuerſita-
te. Item diligēda eſt maria.quia ꝑ ipſam
facti ſumus de nihilo aliquid.noui de vetu
ſtis ⁊ de damnatis ⁊ mortuis btī ⁊ eterni
Unde filius ip̄ius dicit. Ecce ego noua fa
cio om̄ia.ſ.in virgineo ꝑtu. Unde ꝑ iſtuꝫ
ꝑtum liberauit deus pater pauꝑem a potē
te.i.hoīem a diaboli ꝑtāte ſicut cātamꝰ in
ſequētia. Unde de xp̄o dicit p̄s. Liberauit
vel libabit dñs pauꝑem a potēte.i.a diabo
lo. Pauꝑem dico ⁊ tl'em cui nō erat adiu
tor alius q2 nec homo nec angelus nec lex

nec liberꝝ arbitriū poterat eum liberare niſi leo de tribu iuda natus ꝑ virginē mariā

¶ Quinta ſtella prime corone beate virginis ē ꝙ ipſa ſtatī filiū ſuū natum adorauit

Beata virgo maria vgo ꝛ mr̄ dei dr̄ ꝛ ē. quod nulla alia. In hꝰ em̄ ꝑrogatiā dignitatis non cōicat ei hō. nō angelꝰ. neꝗ aliqua creatura ſed ſola cū deo pr̄e dicere pōt filio dei. Filius meus es tu. Hoc ḡ ſciēs ꝛ credēs imo ꝑ vginalē ꝑtum expta merito primo oīm mortaliū eū ſupplex adorauit ꝛ nos eum adorare docuit. Vn̄ ipa ſola dicere pōt de xp̄o hoīe illud Geneſ.ij Hoc nūc os ex oſſibꝫ meis ꝛ caro ď carne mea. Vn̄ ꝛ dicit ei filius. Job.x. Pelle ꝛ carnibꝫ veſti.me.oſſi.ꝛ ner.ꝯpe.me Quod fuit ꝓprie qn̄ ipſa ꝯſenſit ꝙ filius dei caro fieret in ea ꝛ ex ea qn̄ vicꝫ rn̄dit angelo. Fiat mihi ſm̄ v.tu. Jō dr̄ Gen̄.ij.ꝛ.i.Cor.vi. Erūt duo.i.xp̄us ꝛ maria in carne vna vginali.q2 mater ꝛ filius vna caro. Ideo etiā dicit.b. Bern̄. Hec eſt virgis noſtre gl'a ſingularis ꝛ excellēs ꝑrogatiua marie ꝙ filium vnū eūdēꝗ cum deo pr̄e meruit hēre cōem. in cuiꝰ noīe merito oīe genu flectat̄ cele.ꝛc̄ Anſel.cant. Deus filiū ſuū quē ſolum de corde ſuo equalem ſibi genitum tanꝗ ſe diligebat ipm dedit marie.et ex maria ſibi fecit filium nō aliū ſed eund̄ ipm. vt naturaľr eēt vnus idemꝗ filꝰ cōmunis dei ꝛ marie. Idē ſup illud. Intrauit ihēſus in quoddā caſtellū ꝛc̄. Quoddā i.ſingulare caſtellū vgo maria fuit.q2 ſinguľr ꝛ vgo ꝛ mater dei extitit qď nulla alia. Et ſi em̄ aliqua alia vgo poſſit eē ꝛ mater qď eſt ipoſſibile etiā ſic vgo ſingularis maria erit.q2 vnicum dei filiū genuit. q̄ ſic eſt vnicus vnico pr̄i.ita eſt vnicus vnice matri. Et iō nulla etiā ſi vgo pareat ľ eundem vel talē generabit ¶ Et no.ꝙ magnū ꝛ laudabile fuit marie fuiſſe vginē ſꝫ maiꝰ ꝑ oēꝫ modū ꝛ mirabiliꝰ in vginitate fuiſſe fecūdā.ꝛ poſt euacuatiōem vteri habuiſſe vterꝝ ſigillatū. Et hec fuit grā ſup gratiam Ecci.xxvi. Et nota.ꝙ ſupmaximū et ineffabile eſt fuiſſe mrēm dei quē deuote pꝰ ꝑtum adorauit. A ſclo em̄ non eſt auditū ꝙ aliqua mulier excepta maria dicere deo poterit. filius meus es tu. Et ecce hoc ſub ſole recēs eſt quidqd dixerit ſalomō. Eccľ i. In memoriā triū ſupradictoꝝ inſtituit ſapīa grecoꝝ vt in yconijs quas ad imaginē.b.vgīs depingūt ſupſcriptōem trium noīm imponāt in hūc modū. virgo. mater ꝛ mr̄ dei. Añ apud eos eſt vna dictō thxotocos. apud nos vero due.

¶ Sexta ſtella prime corone eſt vberum lactatio.

Maternis vberibus.b.maria miniſtrauit lac dei filio. quo paſtꝰ eſt ipe ſolus nec puer alius iñ bibit. Vn̄ ipe gl'at̄ cā.v. Bibi vinum meū cū lacte virginali: qď totū fuit meū. Et ꝓpter hoc ipe deſigtur ꝑ moiſen.exo.ij.q̄ nulliꝰ alteriꝰ mulieris ꝑterꝗ ꝓprie matris mām̄as voluit ſugere ſic dicūt. Ex hoc aūt gl'oſo lacte nutritꝰ eſt ꝛ coagulatꝰ ille ſanguis. ex cꝰ effuſiōe nr̄e ē redemptōis ꝑciū ꝓſolutū. Et in hoc ſanguīe ꝯtinet̄ vita fideliū aīaꝝ. leui.xvij. ꝓpterea ſanguis iſte dn̄icus bibit̄ in altari. Itē ad eius vbera dictauit dei filꝰ fedus nr̄e ſalutis ꝛ ipoꝝ repn̄tatō xp̄o exhibita ipm exhilarat n̄ris iniqtatibꝫ ꝯtriſtatū. Yſa.v. Delectabit̄ infans ab vbere. Nutrit etc̄ nos vbere duplici mr̄ mīe. q̄ ſunt caſtitas carniſ ꝛ benignitas cordis. Et iſta vba tāꝗ pueruli petimꝰ ad ſugēdū qn̄ dicimꝰ ei. Virgo ſingularꝭ īter oēs mitis nos cul.ſol.mi.fac.ꝛ caſ. ¶ No. ſingl'a vba Ad honorē iſtoꝝ vberꝝ ſua ꝯm̄datōe filꝰ nos iuitat. cāti.iiij. vbi di. Quā pulcre ſūt mām̄e tue ſoror mea ſpōſa.i.ꝗta reuerētia ꝛ honore extollēde.ꝛ ꝗta dilectōe ſunt āplectēde: vt corde ꝛ ore de ipis xp̄o dicat̄. Btūs venter q̄ te por.ꝛ btā vba q̄ ſuxi. Lu.xi. Venter.b.vgīs dr̄ btūs multis de cauſ ꝛ ꝗtū ad ſe ꝛ ꝗtū ad nos. Quātū ad ſe in tribus Dic̄.n.hoe.ꝙ btitudo eſt ſtatꝰ oīm bonoꝝ ꝯgregatōe pfectꝰ. Oē bonū reſpectu ventris eſt integritas vginaľ. fecūditas cōiu-

galis.ꝯtinētia vidual. Et.b.maria fuit ſpꝫ
v̾go fuit fecūda ſꝫ ſine viro.fuit v̾go mor
tuo ſponſo.Fuit etiam venter iſte btūſ quo
ad nos.qꝫ releuauit miſeriam nr̄am que tri
plex erat.ſeruitutis.infirmitatis.⁊ necc̄itatꝫ
Primā qꝫ tulit theſaurꝰ noſtre redēptōis
Prouer.xx.Theſaurus deſiderabil ⁊ ole
um.⁊c̄.Scd̄am qꝫ fuit apotheca medicine
nr̄e curatōis.Eccl̄i.xxxviij.Altiſſimꝰ crea
uit de terra carnis virgīee medicinā.Ter
ciam releuauit ager plenus afferēs panē ⁊
ortus ꝯcluſus afferēs fructū nr̄e refectio/
nis.Itē beatus venter.qꝫ ꝯcepit cū īteg̾ri
tate.geſtauit cū leuitate.peꝑit cū ſuauitate
Cum ecōtrario oīs mulier ꝯcipiat cū cor
ruptōe.portet cum grauamīe.ꝑiat cū dolo
re.Et his tribꝫ miſerijs addictꝰ eſt ſexus
muliebris ꝑ pctm̄ prime ꝑntis.Dicant ḡ
b.virgini viri ⁊ femīe.Bn̄dicta tu in mu.
dicāt xp̄o.Btūs venter qui te por.Itē be
atus venter qꝫ a ſpūſcō ꝯſecratꝰ.Vn̄ ps.
Scīficauit ta.ſ.al.Item qꝫ filio dei reple/
tus.Lu.i.Ecce ꝯcipies in vtero ⁊c̄.Itē qꝫ
lac v̾ginū dei filio marie vbera ꝓpinauerīt.
Vn̄ ſequit̄.Et btā vbera que ſux.Luc.xi.
Et bn̄ venter ⁊ vbera in bn̄dictōe ꝯiungūt̄
qꝫ ſicut dicit bed̄.ſcd̄m phiſicos ex eodē fon
te ꝓcedit ſemē ad gignēdos pueros: ⁊ lac
ad nutriendos.Itē btūs venter ⁊ btā vbe
ra.qꝫ ex eoꝝ repn̄tatōe xp̄o in p̄ceibꝫ impe/
trat nobis btā hec mr̄ abſolutōꝫ a culpa et
bn̄dictōꝫ in gr̄a.⁊ glificatōem in pr̄ia Vn̄
Bern̄.Mater oñdit filio ventrē ⁊ vbera.
Itē beatificādus eſt venter vel vterꝰ v̾gi/
nalis.qꝫ oīe datū optīm ⁊ oīe donū per
fectum nobis in̄ ꝓfluxit.Nā ab vtero ma
rie exiuit fons vite qui xp̄s eſt.tēdēs ad re
demptiōeꝫ mortuoꝝ.ad repatōem ꝑditoꝝ
ad ſaluatōem viuoꝝ.ad erectōꝫ lapſorum
ad ereptōem incarceratoꝝ.ad deſtructōeꝫ
inimicoꝝ.ad reſtauratōꝫ angeloꝝ.⁊ hmōi
Itē panis noſtre redēptōis.Vn̄ cant.vij
Vēter tuus ſicut aceruꝰ tritici ⁊c̄.Ipe eſt
eīn archa ꝯtinēs veꝝ māna.Itē calix nr̄e
inebriatōis.Vn̄ ps.Inebriabū.ab vbta.
domus tue qui eſt ille vterꝰ in quo hitaſti
nouē mēſibꝫ.Venter tuus ſicut crater.cā.
vij.Item aqua noſtre abſolutōis.De qua
dn̄s Eze.xxxvi.Effundam ſuꝑ vos aquā
mūdam.Quia vterus eius eſt fons patenſ
domui dauid.Zach.xiij.Itē medicamtuꝫ
nr̄e curatōis.Vn̄ eccl̄i.xxxviij.Altiſſimuſ
creauit de terra virginalis vteri mediciāꝫ
id eſt xp̄m.Itē viaticuꝫ ſiue victualia nr̄e
ꝑegrinatōis.Nam vterus eiuſ fuit nauis
ꝯtinens panem viuū qui de celo deſcendit
⁊ eſca vniuerſoꝝ in eo.Dan̄.iiij.Itē p̄ciuꝫ
noſtre redēptōis.Quia ipe fuit ſaccul ꝰ il
lius pecunie qua ſumus redēpti.de quo ꝑ
uer.i.dr.Itē p̄miū noſtre remuneratiōis
in celo ⁊c̄.Sequit̄.Et btā vbera que ſuxi/
ſti.Ornatus vbeꝝ in ꝯgrua diſpoſitōe du
ricia ⁊ ꝑuitate ꝯſiſtit quo ad v̾gines.De
vberibꝫ.b.v̾ginis dr canti.i.Meliora ſunt
vbera tua vino.⁊c̄.Ibidem.Meōres vbe
rum tuoꝝ ſuꝑ vinū recti diligunt te.Vbe/
ra v̾ginis pn̄t dici dilectō dei ⁊ ꝓximi qbꝫ
ſenſus ſuos nutriebat.Vel vbera ſignant
v̾ginitatem: māme fecūditateꝫ.Item de
māmis matris dicit ei filiuſ can.iiij.Quā
pulcre ſunt mamme tue ſoror mea ſponſa.
Pulcriora ſunt vbera tua vino ⁊c̄.Dic̄ q̄
dam ꝙ vbera ꝓprie ſunt v̾ginū.⁊ māme ſūt
ue māmille matronaꝝ.Et.b.v̾go vtrūqꝫ
hēre dr.ſ.vbera ⁊ māmas.qꝫ ⁊ virgo ē et
mater qđ nulla alia.Dr̄ ergo: q̄ꝫ pulchre
ſunt māme tue ⁊c̄.Quid eīn pulcriꝰ ī ocul
pctōris afflicti q̄ꝫ pietas ⁊ mīa que ſignant̄
in vberibꝫ ⁊ māmis.b.virgīs.Vn̄ ipa dic̄
filio ſuo ꝓ pctōribꝫ intercedens.Cū iratꝰ
fueris mīe recordaberis.Nō ſiq̄dem lac
qđ ſcā labia dn̄i exp̄sſerūt ⁊ traxerūt a ma
ternis vberibꝫ ip̄m delectauit ⁊ quadaꝫ īe/
narrabili dulcedine inebriauit ne recorda
retur de cetero: ſed nobis facile ꝯdonaret
irrogatas ſibi iniurias.⁊ largiter nob da/
ret grās ⁊ virtutes in pn̄ti ⁊ in futuro glo
riam ſempiternam.

C Septima ſtella prime corone.b.v̾gīs
eſt ꝙ filiū ſuū pānis inuoluit. Octaua
ꝙ eum reclinauit in preſepio

D E his duabuſ
ſtellis dr Lu.ij.Et pānis euꝫ

inuoluit ⁊ reclinauit eum in p̄ſepio. q̄ꝛ nō
erat ei locuſ in diuerſorio. Ad eadē ⁊ ſilia
obſequia pu̱lo ihesu exhibenda. hortamur
exod.ij. vbi dr̄. Accipe puerum ⁊ nutri mi
hi ⁊ dabo tibi mercedem. Ad lrām verba
iſta exponūtur de moyſe. Et quattuor ī eiſ
attēdere debemus.ſ. p̄ſonam que loquitur
cui ⁊ de quo ⁊ quid loquatr̄. ¶ Perſona q̄
loquitr̄: filia pharaoniſ eſt. cui loquitur ma
ter pueri eſt. puer de quo loquitr̄ moyſes ē
quid loquatr̄. ecce. Accipe puer̄ ⁊c̄. Orige.
⁊ yſid. in glo. exponūt allego. de xp̄o et de
eccia. Vnd dicit glo. ſup locum iſtum. Fi
lia pharaonis eſt eccia de gentib̄. q̄ dum
deſcendit dum ad aquas egredit̄ dum la
uatur in flumine dum moyſen tollit ſibi. fi
guram eccīe gerit. Que deſcēdit humiliā
do ſe. lauatr̄ baptiſmate. tollit moyſen ſibi:
dum xp̄m induit imitatōe. Moyſes eñ q̄
interp̄tatr̄ raptus ab aqua xp̄s eſt. Aq̄ enī
humanum genus deſiḡt. q̄ꝛ aque multe po
puli multi. Moyſes g̊ ſumptus de aq̄s eſt
humana natura a filio dei aſſumpta. Hūc
moyſen cernēs filia pharaonis pu̱ulū ele-
gantem miſerta eius dixit. de infantib̄ he
breor̄ eſt hic. Sic eñ venuſtauerat eū. vt
etiā ab hoſtib̄ alimēto dignus haberetur
Et refert ioſephus q̄ adeo pulcer erat vt
nll̄s adeo ſeuerus eēt qui eius aſpectui ñ
inhereret. multi quoq̄ dum cernerēt ip̄m
per plateas portari. occupationes in qui-
bus ſtudebant dēſererēt. illum deſignans
qui decorē induit amictus lumīe ſicut ve-
ſtimento qui in humana natr̄a ſpecioſus eſt
for. p̄ fil. ho. in quē ange. p̄ſpi. deſi. c⁹ pul.
ſol ⁊ lu. mi. in diuina natura ſplēdor eſt pa
tris ⁊ figura ſub e eius ¶ Hūc moyſen ho
die filia quondam pharaōis.ſ. eccia tollēs
de fiſcella ſcirpea intus ⁊ foris bitumine ac
pice linita tradit matri pueri nutriendum.
Fiſcella hec ſcirpea eſt. b. virgo maria que
bn̄dictum fructū ventris ſui omnib̄ cōica
uit. Et vere fiſcella quam pr̄ moyſi. i. deus
pr̄ dn̄i noſtri ihesu xp̄i bitumine qd̄ ferui-
dum ⁊ indiſſolubile glutē eſt. i. caritate q̄
nunq̄ excidit ⁊ pice: que p̄pter nigrediē
humilitatē ſiḡt. liniuit intus ⁊ extra. ita vt
in eam nihil intrare poſſet fluxe voluptatꝫ
q̄ꝛ ſola īuiolata p̱manſit. Et bn̄ dr̄ fiſcella
ſcirpea p̄ eo q̄ꝛ ſcirpus viridus eſt. graci-
lis. acutus. erectus. enodiſ. plenus medul
lis. interi⁹ cādidus inſtar niuiſ. Viror ſcir
pi v̄gitatem ſignat. Scirpus om̄i tp̱e ni-
tet. Et. b. v̄go añ p̱tum ⁊ poſt in integrita
te p̱māſit. Gracilitas v̄o paup̱tati et ſo-
brietati ꝯuenit. Fuit eñ gracil̄. q̄ꝛ paup̱ et
tenuis ⁊ celeſtib̄ attenuata diſciplis̄. Vñ
can. ſicut virgula fumi appellatr̄. Acumen
naturali ingenio ꝯpetit qd̄ in ea acutiſſimū
⁊ ſubtiliſſimū fuit. Vñ Lu.i. Quomodo fi
et iſtud ⁊c̄. Fuit ⁊ rcā p̱ intentiōis puritatē
⁊ erectōem ad ſup̱na p̱ iugē ꝯtēplatōnem.
Fuit etiā enodis ſine nodo pcti ⁊ plēa me-
dullis.ſ. oīm grār̄. q̄ꝛ grā plena. De hac fi
ſcella hodie hūc moyſen filia quōdā pha-
raonis accipiēs tradit matri pueri nutriē
dum. ⁊ hoc adducēte ſorore pueri matrē
eius. Sed que eſt mater pueri aut que eſt
ſoror eius ip̄m interrogem⁹. Dic nob̄ pu
er que eſt mr̄ tua ⁊c̄. Rn̄det. Quicunq̄ fe.
vo. pa. m. q̄ ⁊c̄. Si g̊ facimus volūtatē dei
ſumus mr̄ pueri. Nobis g̊ traditus ad cu
ſtodiendū eſt. nobis dr̄. Accipe puer̄ ⁊ nu
tri mihi ⁊c̄. Xp̄s dr̄ puer ñ tm̄ p̄pter infan-
tilem etatē ſed ip̄o pueri vocabulo ei⁹ pu̱i
tas ⁊ teneritudo ⁊ dulcedo exprimitr̄. Ma
gnus eñ pu̱ulus factus eſt. Verbū eñ ab
breuiatū fecit dn̄s ſup̱ terrā. Celū ⁊ terrā
ego impleo ait ip̄e p̱ p̄phetā. Ecce q̄ ma-
gnus ſed nūc v̄bum caro fcm̄ eſt ⁊ ī angu
ſto locatū.ſ. in p̄ſepio. Ecce q̄ pu̱us. A ſe
culo ⁊ vſq̄ in ſcl'm ip̄e eſt deus. dicit pſal.
Ecce q̄ īmēſus Sed hodie fcūs ē infans
vnius diei. Ecce q̄tum ſe abbreuiauit hu
miliauit exinaniuit dn̄s maieſtatꝫ vt nos
ſic faciamus Bern̄. Intolerabil̄ impudē-
tie eſt vt vbi ſe exinaniuit maieſtas ibi ver-
miculus inflet̄ ⁊ intūeſcat ⁊c̄. Ad exp̄rim̄-
dam hāc teneritatē ⁊ pu̱itatē puer vocatr̄
cū dr̄. Accipe puerū. ⁊ ſeq̄tur. ⁊ nutri mihi
Cū maxima diligētia ⁊ vigilātia ⁊ ſolici-
tudine ſolēt nutrici iſti pueri. ⁊ ſolēt nutri-
ces mlt̄um laborare circa pueros ſuos nu
triēdos. Et ſpēalr̄ circa tria eſt earū cura.

Fouēt balneis.cubāt cunabul'. cibāt lacte
⁊ ſorbiciunculis. Balneū qđ appetit puer
noſter luctus eſt.luct⁹ dico ꝓ ꝓpꝛijs vel ꝓ/
ximi peccatis.ꝓ incolatu huius miſerie. ⁊ ꝓ
deſiderio patrie. Vñ iſte puer vt nos luc
tum doceret flēs ⁊ lugēs ingreſſus ē mōꝫ
Et ergo eccl'ſ ait. Jp̄e natus cōem accepi
aerem.⁊ pꝛimā vocē ſicut ceteri emiſi plo/
rans. De balneo in cunabulo puer reclinā
dus eſt. Cunabulū illud fidem dicere poſ
ſumus. Vñ apl'ſ eph.iij.dicit xp̄m ꝑ fidē
hītare in cordibꝫ noſtris ¶ Jp̄m ḡ in cūa/
bulis fidei cubauimus ſi in nocte iſta dñi/
ce natiuitatis ſacrā fidel'r penſauim⁹. ſi ia/
cētē in p̄ſepio inter duo aīalia verū deum ⁊
hoīem cum ꝓphā agnouimus ⁊ deuote adora
uimus. ¶ Sꝫ ne duricia cunabul' grauet̄
puer nr̄:tener.n.eſt cunas ſtramīe implea/
mus.ſtramī ſagū.ſago duo lintheamīa mū
da ⁊ cādida apponam⁹.deiñ ceruical ad ca
put.⁊ quodā vellere cunā aut pellibꝫ agnoꝝ
coopiam⁹ ne algeat:frigus eñ eſt. Stra/
men qđ dr̄ a ſternēdo humilitas eſt que ſe
ad ima ſe ſternit. Sagūꝫ qđ debet ſupponi
animi quietē ſiḡt.⁊ in his duobꝫ qeſcit pu
er nr̄.ip̄o dicēte ꝑ yſa.vi. Sup quē reqe/
ſcet ſp̄us ꝛc̄ niſi ſup hūi. Ecce ſtramē.⁊ qe
tum ecce ſagū. Linteamē inferi⁹ ſup qđ i/
mediate iacet puer. eſt oīmoda carnis mū
dicia.qm̄ incorruptō facit ꝓxīm deo. Lin/
theolū ſup̄ius qđ hꝫ puer p̄ ocul' eſt mētis
mūdicia in qua tm̄ dlectat̄ qꝛ talibꝫ ꝓmittit
ſue viſionis refectōꝫ. Mat.v. Bti mū.coꝛ
de ꝛc̄. Vbi ñ ſunt iſta lintheamīa puer ñ re/
qeſcit.qꝛ in maliuolā aīam nō introibit ſa/
pīa.ſ.vbi nō eſt mūdicia.nec hītabit ī corpe
ſubdito pctīs. Sap̄.i. Si aūt iſta linthea/
mīa aliqñ fuerit macl'ata in ꝯtritōe ⁊ ꝯfeſſi
one lauant̄. Ceruical rōne plumaꝝ eſt fer/
uēs deſideriū. Plume eñ auiū ſurſuꝫ ele/
uant.⁊ bonū deſideriū eleuat hoīem a ter/
renis.⁊ de terreno celeſtē facit. Hoc deſi
deriū hēbat apl'ſ qui cupiebat diſſolui.⁊c̄.
Et alibi.poſterioꝝ oblituſ ꝛc̄. ⁊ nr̄a ꝯuerſa
tio in celis eſt.⁊ p̄s. Dñe añ te oīe de.m.
¶ Deiñ coopiēdus eſt quodā vellere ca/
ritatis ⁊ agninis pellibꝫ bone ſimplicitatꝫ

Hoc eñ cooptorium mi'rū deſiderat qꝛ v/
bi caritas eſt manet ip̄e.⁊ cum ſimplicibꝫ
ſmocinatio ei⁹ ¶ Puero aūt ſic balneato
⁊ in cunabul' reclinato dāda ſunt ei ſua ali
menta lac ⁊ ſorbiciūcula. Lac marie ⁊ non
aliud appetit puer iſte.qꝛ eo ſolo nutrit⁹ ē
Sola eñ vgo lactabat vbere de celo plēa
lac cādidū eſt dulce:maria amaritudo ſo/
nat.lac ḡ marie puero p̄bet:qui p̄ amoris
magnitudine non ſentit q̄s patit̄ moleſtiaſ
vite.cui ⁊ vigilie breues et cibi aridi dul/
ces ⁊ pāni ſuaues.⁊ quidq̄d ad diſciplinā
ꝑtinet nō ſolū tolerabile ſed appetibile vi/
detur. Sorbiciūculo eñ paſcit qui grat⁹ et
mēoꝛ tāti bñficij ſibi collati btē trinitati ſu
per inenarrabilibꝫ donis eius deuote grās
agit. Patri.qꝛ miſit.filio qꝛ obediuit.ſp̄ui
ſcō qꝛ totum p̄pauit. Et hoc miſteriū ſanc/
te trinitatis ſorbiciūcl'a rep̄ntat. Jn qua ſi
mila p̄ēm.ſal ſapīam.i.filiū. aqua ſp̄mſā.
deſiḡt. Et ſicut in ſorbiciūcl'a hec tria vnū
quid faciūt ⁊ tñ ſapore inuicē diſtinguunt̄
ita ⁊ in.b.trinitate eſt in ꝑſonis trinitas.in
ſub̄a vnitaſ ꝛc̄ ¶ Jam nō reſtat niſi obdoꝛ
mire pueꝝ.vñ ponamus manuſ ad cunas
id eſt fidei opa iūgamus vt ſit fides opās
ꝑ dilectōem alioqn mortua eſt. Et mouea
mus cunas ad dextrā ⁊ ad ſiniſtrā vt tam
ad amicos qꝫ ad inimicos caritas pietatis
opa extendat. Et hoc cū cātu et hilaritate.
Hilarē eñ da.di.deus. Jſte eñ nutrices
ſolēt pulcerrime cātare ⁊ nos cū exultatōe
mētis in ſp̄uſcō cātemus ⁊ pſallam⁹ ī coꝛ/
dibꝫ nr̄is dño dicētes. Gaude dei genitrix
ꝛc̄ ¶ His ſtudijs ſoluit̄ puer in ſopoꝛeꝫ.h̄
eſt modus nutriēdi pueꝝ. Accipe itaqꝫ pu
erum iſtū ⁊ nutri michi. Accipe inqꝫ inter
vbera qꝛ faſciclus mirre. Accipe inter bra/
chia.qꝛ botrus cipꝛi. Accipe ſup genua.qa
flos vel calatus floꝝ cāpi ⁊ ſup humeros
porta illum.qꝛ ſaccus in quo oēs theſau/
ri abſcōditi ſunt. Accipe itaqꝫ ⁊ nutri mihi
⁊ dabo tibi mercedē quā ocl'ſ ñ vidit nec
auris audiuit ꝛc̄

¶ Nona ſtella pꝛime coꝛone.b.virgīs eſt
de oſculis quibꝫ.b.virgo ſepe ſuū filiū fuit
dulciter deoſculata

P ulcritudo oris
ꝯſiſtit in debita labioꝝ colora
tōe ⁊ moderata groſſicie. ⁊ mo
deſta ipſius oris fiſſione vel aptōne. Debi
ta ꝟo labioꝝ coloratō eſt vt exteriꝰ habeāt
colorem lilij. interius roſe. Vñ cā. iiij. Si
cut vitta coccīea labia tua. ⁊ Can. v. Labia
eius lilia diſtillātia mirram primam. Nō
vere ſentiēdum eſt de labijs. b. virginis ꝙ
pudica erāt quo ad liliū. caritatiua in ꝓci
bus quo ad roſam. A ſuꝑflua groſſicie pre
ſeruabāť ꝑ humilitatem qñ dicebat. Ecce
ancilla dñi ⁊ a nimia tenuitate cum dicerʒ
Beatā me di. oēs gene. quia fecit michi
ma. qui po. eſt. Talibꝫ aūt labijs oportebat
labijs filij qui cādidus eſt ⁊ rubicūdus ꝓ
pinari felicia oſcula recōciliatōis humane
In quibꝫ. ſ. labijs eſſet puritas. caritaſ. hu
militas. ⁊ materna auctoritas. Ex quo eti
am aſſecuta eſt felix illud oſclm. quod pete
bat Can. i. dicēs. Oſculeť me oſculo oris
ſui. Fecit ipa oſclm nouum inter oēs crea
turas. ſ. inter celū ⁊ terram. inter diuinam
naturā ⁊ humanā. inter ꝟginitatem et fe
cunditatem. inter cor humanū ⁊ fidem. in
ter deum ⁊ homīem. inter angelum ⁊ homi
minem. inter homīem ⁊ homīem. ſ. iudeuʒ
⁊ gētilem. Que omnia maxime diſcorda
bant. ⁊ facto illo oſculo oīa ſunt inuicem
oſculata. Jō etiā appellať ipa columba: ꝙ
inter oēs aues ſola oſclm nouit. Jdō de
labijs marie dicit pater. yſaie. lvij. Crea
ui fructum labioꝝ pacem. Item a dulce
dine labioꝝ commēdat filius matrē. Can
tico. iiij. dicens. Fauus diſtillās labia tua
mel ⁊ lac ſub lingua tua. ⁊c̄. Credibile ē ei
ꝙ ꝟgo mater ſepiſſime deoſculareť filiuʒ
tam dilectum. ⁊ ecōuerſo filius mrēm ſuaʒ
quaſi ſatiſfaciens illi materne petitōi oſcu
letur me oſculo oris ſui. ⁊ maxime cum ꝑ
uulus eſſet et ſederet in gremio eius. Vn
de Auguſtinus in quodam ſermone de aſ
ſumptōne beate virginis. O felicia oſcľa
labris lactētis impreſſa cum inter crebra i
dicia reptātis infantie verus ex te filiꝰ ho
minis tibi matri alluderet. cum verus ex
patre deus dei genitus imparet. Et iō cō
mendat eam a dulcedine labiorum ad litte
ram. ⁊ miſtice a dulcedine eloquij diſtillan
tis. quia communiter quod notatur ī diſtil
latōne huius faui deum exorabat ꝓ genere
humano. ꝓpter quod etiam dixerat ei pau
lo ſuperius. Eloquium tuum dulce. Et ſe
quitur. Mel ⁊ lac ſub lingua tua. mel ⁊ lac.
id eſt omnīmoda dulcedo. Vel per mel dul
cedo ſapīe que datur ꝑ eam ⁊ ipſius preces
maioribꝫ. per lac ſimplex doctrina que ꝯpe
tit minoribꝫ. Sub lingua. id eſt meditatio
ne cordis. et hec tibi eſt a melle mee diuini
tatis ⁊ a lacte mee humanitatis. Vel ſic
tanta eſt dulcedo ſpiritualis in verbis tuis
quanta corporalis in melle et in lacte. ⁊ hoc
ſub lingua tua. quia non cuilibet patet. ſed
his tantum quibus datuʒ eſt experiri. Nō
enim ſunt margarite ſpargende añ porcos.
Mat. vij.

¶ Decima ſtella prime corone beate ꝟgiſ
eſt de cantu angeloꝝ ⁊ de viſitatōe paſtoꝝ

G Loria in altiſſi
mis deo ⁊ in terra pax homini
bus bone voluntatis. Luce. ij.
Legitur Geneſis. xl. ꝙ pharao habuit du
os inimicos ſcilicet pincernam ⁊ piſtoreʒ
in carcere. ſed in die nataľ ſui vnū recepit ī
grāʒ alteꝝ ſuſpēdit ī patibulo. Sic xpſ du
os īimicos hūit. vnū ſibi rcōciliauit ꝑ gra
tiam ⁊ miſcďiam. ſ. homīem. Alium ſcʒ de
monem ſuꝑauit ꝑ ſapiētiam ⁊ iuſticiam. ⁊
hoc in die natalis ſui. Vnď dicunt angeli
Gloria in altiſſimis ďo ꝓ demone ſupera
to. ⁊ in ter. pax ho. bo. vo. ꝓ hoīe recōcilia
to. Volēs aūt ďs recōciliari hoī ex ſua mi
ſericordia. ꝗſiuit ꝑ internūcios qd homo ꝯ
tra eū haberet. Mich vi. Popule meꝰ qd
feci tibi aut qd moleſtus ſui tibi rñde mihi
Homo ꝟo āte tpſ placiti ſui. ſcʒ lātdag ſex
cauſas per aduocatos ſuos deo ꝓpoſuit
Querebatur primo ꝙ deꝰ eſſet nimis ab
ſconditꝰ. ⁊ ideo difficile īueniretur. per ad
uocatū Jſaie. xlv. Vere tu es deus abſcō
ditus ꝗſi diceret hō Tu me ꝗſiuiſti ī dimi
dia die ⁊ īueīſti dicēs Adā vbi es Et ego

te iã per.v.milia ãnoꝝ q̃ro et nõ inuen io.
Teſtis iob. Cur faciẽ.t.abſcõ.ꝛc̃ Confite
tur ds. Exo.xxxiij. Faciẽ meã videre ñ po
teris.nõ em̃ videbit me homo et viuet.
Secũdo q̃rebat̃ ꝙ nimis eſſet alt9.et ideo
difficile inuocaret̃. Hoc ꝓpoſuit aduocat9
dauid rex.ps. Mirabilis in altis dñs. Ji
dẽ. Laboraui cla.rau.ꝛc̃ De his duobꝫ ſpõ
ſa teſtatur. Can.v. Queſiui ꝛ nõ ĩueni illũ
ꝓpter primũ vocaui ꝛ nõ rñdit.ꝓpter ſcõz
ꝛ dñs ꝑdidit ſeipm̃.eccle. Ego in al.hito.
¶ Tercõ q2 nimꝫ magn9. ꝛ iõ difficile lau
daretur.ps. Magnus do.ꝛlau.ni. Ecc.pe
nul. Glificate deum q̃ztũ po.ꝛ ꝑua.adhuc
Jtẽ: celum et terrã ego ĩpleo ¶ Quarto
ꝙ nimis fortꝫ.ꝛ iõ difficile toleraret̃. Job
Si fortitudo querit̃ robuſ.eſt.ps. A forti
tudine ma.t.ego defi. Jtem exo.iij. Nõ di
mittet vos pharao.niſi ꝑma.val̃. ¶ Quin
to ꝙ nimis facũdus.ꝛ iõ difficile ꝯueniret̃
Job. Si voluero ꝯtẽdere cum eo ñ rñde
ho ei vnũ ꝓ mille. Jtem exo.iiij. Quis fec̃
os hois ꝛc̃. Et ſi tu es impedite lingue ſꝫ e
go facundus ſum. Nota in ſcol̃.hiſ. quare
moyſes fuit impedite lingue ¶ Sexto.q̃a
nimis iracũdus.ꝛ ideo difficile placaretur
Job. Deus cuius ire nẽo reſiſtere poteſt.
ps. Quis nouit ptãtem ire tue ꝛc̃.q.d.lxx.
milia hominum occidiſti niſi ꝓ modica ſu
perbia vna die. Alius teſtis moyſes Exo.
xv. Miſiſti iram tuam que deuo.eos ſicut
ſti.ſicut pharaonem cum ſuis ſuis. Jtem.
aperta eſt terra ꝛ deglu.dathã. Et q̃ſi oẽs
ꝑter duos occidiſti in deſto. Jpi non cog̃.
vi.m.q.iu.ꝛc̃ ¶ Dñs aũt hec om̃ia audiẽs
in tpe ſtatuto homĩ ſatiſfecit. Tps placiti
eſt dies natalis. Gala. At vbi venit pleni
tẽ.miſit deus fi.ſuũ. Naſcit̃ igit̃ dñs in do
mo apta vt facile inueniat̃.ꝯtra primum.
Jtem reclinat̃ in ꝑſepio vt facile ĩuocetur
ꝯtra ſcõm: Vñ ꝯſulit nobis aduocat9 nr̃.
Yſa. Querite dñm dũ inue.põt ꝯtra pri
mum. Jnuocate eũ dũ ꝓpe eſt.ꝯ ſcõm Jtẽ
naſcitur ꝑuulus ꝯ magnitudinẽ.ꝛ iõ placa
ri põt ꝑuo pomo ꝛ hmõi. Jtẽ pãnis iuolui
tur ꝯ fortitudinem ꝛ man9 pedes cru.ſtric.
ci.faſcia.ſ.mr̃. Accede g̃ ad cunã ꝛ pete ve

niam.q2 ꝑuulus eſt ꝛ ligat9 ꝛ te repellere
nõ põt. Nam ſi aſcẽderit in celum fortior
erit. Et ſi adhuc times ne forte ꝓpter forti
tudinem ſuã frangat faſciã. ideo permittit
manus ꝛ pedes cruci affigi. ¶ Jtẽ inuenit̃
infans ꝯ facũdiam Lu.ij. Jnuenietis ĩfã
tem. Propone g̃ ꝯtra eũ quidq̃d vis quia
ſe defendere neſcit q̃ztũ ad hoc Jtẽ dr̃ pu
er ꝯ iracundiã.quia puer iratus cito placa
tur Mat. Jntran.do.inue.pue. De his g̃
querelis facta eſt ſtabilis recõciliatõ inter
deum ꝛ hominẽ.q2 ſororem nrãm.ſ.huma
nam naturam duxit in ꝯiugiũ.ps. Tanq̃z
ſponſus. Unde dicunt angeli bonos rumo
res.ſ.in terra pax hominibꝫ bone volũtatiſ
Quantũcunqꝫ etiã peccauerũt in preteri
to ſi tamen in futuro ſunt bone voluntatis.
Sic ergo pincerna.id eſt penitens qui ꝓpi
nat deo vinum ꝯpunctõnis recipitur ĩ gra
tiam.ſed piſtor ſcꝫ induratus peccator dam
natur ad mortem ¶ De ſcõo principali
ſcꝫ de paſtoꝝ aduentu ait euangeliſta. Ue
nerũt feſtinanter: ꝛ inuenerunt mariam ꝛ
ioſeph ꝛ infantem poſituꝫ in preſepio. Si
cut ſaluatoriſ infantia manifeſtã ꝓtẽdit hu
militatẽ.ſic ꝑ vginẽ ꝯtinẽtia.iuſticia ꝑ io
ſeph viꝝ iuſtũ c9 laus eſt in euãgelio nõ in
congrue deſignatur ꝛc̃. Ut g̃ ſꝑ in nobiſ in
ueniatur maria ꝛ ioſeph ꝛ infans poſit9 in
preſepio ſobrie ꝛ pie ꝛ iuſte in hoc ſeculo
viuam9. De h̃ latius q̃re in ſmo.iiij.beati
Bern̄.in nati.dñi ¶ Undecĩa ſtella pri
me corone ẽ de magoꝝ adoratõe ꝛ oblatõe

Apertis theſau
ris ſuis ꝛc̃. Mat.ij. Magi ĩuẽto
puero aperuerũt theſauros ſu
os.in quo moraliter ĩformamur vt theſau
ros nr̃os in via nõ pandam9. donec ꝑteri
tis hoſtibus ſoli deo ex occultis cordiũ of
feram9. Et obtulerũt ſingli puero ihu aurũ
th9 ꝛ mirrã. Traditõ fuit ãtiquoꝝ vt nll's
ad deũ vel ad regẽ vacuus ꝛ ſine muneribꝫ
introiret. Scõm bernardũ.obtulerunt auri
precium ob paupertatem ſcilicet ad pau
peris matris ꝛ filij ſuſtentationem. Thu
ris odoramẽtũ ob ſordidã ſtabuli mãſiõꝫ

⁊ ɔtra loci fetorem inire vngētum ob in-
fantuli: ut aſſolet corporis teneritudinem
⁊ debilium mēbroꝝ pueri.ſ.ɔſolidationem
Quia ergo obtulimus xp̄o ſua. offeramus
ei ⁊ munera nr̄a. Q₃ em̄ regē ⁊ deum ⁊ ho
minē eū eſſe credimus: ſuū eſt. nr̄a vo ſunt
que nobis a deo donata ſunt. ¶ Sūt em̄ ī
nobis tria deo placentia ⁊ hec offeramus.
Primū eſt aīa noſtra que notaꝛ ꝑ auꝝ. q̄a
ſicut auro nihil eſt nobili⁹ ꝑcioſius ⁊ pul-
crius. ſic nihil nobilius precioſius vel pul-
crius aīa coram deo reputaꝛ. ⁊ ḡ vitā ſuā₃
in mortē ꝓ animaꝝ ſalute donare dignat⁹
eſt ¶ Scd̄m eſt corp⁹ nr̄m qd̄ ꝑ mirrā ſiḡ
tur. Mirra em̄ eſt amara ⁊ corp⁹ ē amari-
cādū ꝑ caſtigatiōes ⁊ paſſiones ſicut ſāct⁹
paul⁹ de ſeip̄o dicit. Caſtigo corp⁹ meū ⁊c̄
¶ Terciū eſt ɔuerſatō nr̄a ⁊ honeſta in v
troqꝫ. ſ. in corꝑe ⁊ in aīa. ⁊ hoc deſignaꝛ in
thure. Thus aūt nō redolet niſi ī igne cre
meꝛ. Sic ɔuerſatio nr̄a nō reddit odorem
deo niſi cremeꝛ igne tribulatōis. Dēm⁹ ec̄
offerre xp̄o auꝝ dilectōis. eo ꝙ ꝓ nr̄a ſalu-
te ſubijt penā₃ paſſiōis actꝫ hus deuote lau-
dis ꝑ grārum actiōem ⁊ mirrā ɔpaſſiōis
ꝑ mortis eius recordatiōem ¶ Figura hu
ius noui regis ⁊ h⁹ oblatōis ꝑmōſtrata fu
it in regno ſalomōis. Salomō reſidebat ī
throno de ebore cādidiſſimo qui veſtituſ e-
rat auro puriſſimo. Uniuerſi reges terre
ſalomonē videre cupiebāt ⁊ ei mūera ꝑcio
ſiſſima apportabāt. Sed regina ſaba talia
⁊ tāta mūera ei offerebat qualia ⁊ q̄ꝫta in
ihrl̄m viſa nō erāt. Thronus veri ſalomo
nis ē. b. virgo maria in quo reſidebat ihe
ſus xp̄s vera ſapīa. Hic thronus factus ē
de ebore cādido ⁊ auro puro. Ebur ꝓpter
ſui cādorem ⁊ frigiditatem deſignat vgīa
lis mūdicie caſtitatem. Sed ebur ātiquum
in ruborem vtiꝛ. ſic lōga caſtitas martiriū
reputaꝛ. Auꝝ qꝛ in valore ꝓcellit om̄e me-
tallum ſiḡt caritatē que mater eſt oīm vtu
tum. Maria ḡ d̄r eburnea ꝓpter virgīalē₃
caſtitatem. ⁊ auro veſtita ꝓpter ꝑfectiſſimā
caritatem. Et pulcre vginitati ɔiungiꝛ ca
ritas. quia ſine caritate coram deo nihil re
putatur virginitas. Thronus ſalomonis

ſuꝑ ſex gradus erat exaltatus ⁊ maria ſuꝑ
excellit beatoꝝ ſex ſtatus. ſ. patriarcharū₃
ꝓphetaꝝ apoſtoloꝝ martiꝝ ɔfeſſoꝝ et vir
ginum. Duodecim leunculi ſuꝑ ſex grad⁹
thronum exornabāt. quia duodecim apl̄i
marie tanq̄ꝫ regine regi miſtrabant. Uel
quia duodecim patriarche ꝓgenitoreſ ma
rie erāt. Summitas throni erat rotunda.
quia maria erat ſine angulo ſordium et to-
ta munda. Due manus ſedile hinc inde te
nebant. qꝛ pater ⁊ ſpiritus a matre filij nū
q̄ꝫ recedebāt. Tandem magi deuote et re
uerenter pedes pueri deoſculati ſunt. ⁊ cū
redire vellent reſponſū₃ acceperunt in ſom-
nis per diuinam reuelatōnem ne ad hero-
dem redirent. quia cognita veritate non li-
cet retroire. Hic autem credi poteſt ꝙ do-
mina paupertatis amatrix zelans fortiter
pro paupertate et intelligens filij ſui volū-
tatem totum aurum infra paucos dieſ pau
peribus erogauit. Unde qn̄ intrauit tēplū
non habuit de quo agnum emeret quē of-
ferret pro filio ſed emit turtures vel pulloſ
columbarum que erat pauꝑm oblatio
¶ Duodecima ſtella prime corone bea-
te virginis eſt de filij ſui in templum ꝑſen-
tatione.

POſtquam cō-
pleti ſunt dies purgatōis eiuſ
⁊c̄. Luce. ij. Deus eternus in
incarnatōne factus eſt puer ⁊ hoc propter
duas ratōnes. Primo factus eſt puer vt
oſtenderet ſe velle nutriri ⁊ portari ad mo
dum pueri a nobis. Exodi. ij. Accipe pue
rum et nutri michi ⁊c̄. vt ſupra Ruth. iiij
Suſceptumq̄ꝫ noemi puerum poſuit in ſi-
nu ſuo et nutricis ac gerule officio funge-
gebatur. ¶ Nutritur autem iſte puer per
cordis deuotōnem. Yſaie. xlix. Erunt re-
ges nutricij tui et regine. id eſt. anime ſan
cte et viri ſancti nutrices tue. ⁊ ſubdit mo
dum. In terram vultu demiſſo adorabunt
te. puluerem pedū tuoꝝ lingent ꝑ deuotōe
Portaꝛ autem per bonam operatōnem. i.
Corin. vi. Glorificate ⁊ portate deū in cor
de. ⁊c̄. Uel nutritur bene operando. ſm̄ illō

Job.iiij. Meus cibus eſt vt faciã volunta
tẽ patris mei .ſed portãtur mala ſuſtinẽdo
¶ Sed notandũ ꝙ quidã portãt xp̄m in
vlnis ſuis ſicut ſimeõ. Hij ſunt obediẽtes
Interp̄taṫ eñ ſimeõ audiẽs merorẽ.qñ.ſ.
aliq̄d a p̄lato cõtrariũ volũtati ei⁹ iniũgiṫ
⁊ ad portandũ tradiṫ in vlnas: nõ in ore tã
tũ.ſicut illi de q̄bꝫ Hiere.xij. diciṫ. Prope
es tu ori eorũ. Quidã aũt portãt ut maria.
q̄ ip̄m ꝑ bonũ ꝓpoſitũ cõcipiũt.vel ad ãnũ
ciatõem angeli:gr̃e vel p̄dicatoris. Iſa.xx
vij. A timore tuo dñe ꝯcepim⁹ ſpm̃ ſalutis
Sꝫ multi ſũt q̄ fetũ extiguũt.ij. Theſ. vl.
Spm̃ nolite extiguere. Multi tñ ⁊ ſi ñ extin
guũt tñ ꝯ naturã nimis diu portãt.ſ.aliqñ
ꝑ annũ l' ꝑ xx.ãnos ſine opis executõe di/
cẽtes cũ coruo: cras cras. Quidã portant
eũ ſicͤ aſina ſuꝑ dorſũ.q̄bꝫ oĩa q̄ dei ſũt one
roſa ſũt Eccĩ.vi. Quã aſpa eſt nimium ſa
pĩa hoĩbꝫ indoctꝫ. Quidã eccͤ portant eũ ſicͤ
crucẽ quã ip̄e portauerat. ⁊ hꝯ ꝑ bñficiorũ
⁊ marie ip̄i⁹ paſſiõis recordatõꝫ Heb.vl.
Exeam⁹ ad eũ extra caſtra iꝑperiũ ei⁹ por/
tãtes. Quidã ñ portãt dñm: ſꝫ dñs portat
eos. Iſti ſunt q̄ nihil ꝑ dño ſuſtiẽre volunt
ſꝫ ſꝑ viuere in pace.bñ ꝯmedere.bñ bibe/
re ⁊ alia q̄ corpi ſunt ſuauia facere ⁊ credũt
ita ſaluari.q2 cuſtodiũt ſe a pctĩs. Corin.x
Qui ſtat videat ne cadat. Qui ſtat ꝑ ig̃rã
tiam videat ne cadat ꝑ negligẽtiã l' pigrici
am ¶ Scdo ſcũs ẽ puer vt puericiã ſpũa
lem nobis ꝯmẽdaret.⁊ ad eãdẽ ſuãdã nos
induceret exemplo ſuo. De quo dṙ.i.Co/
rin.xiiij. Nolite pueri effici ſenſibꝫ ſꝫ mali
cia ꝑuuli eſtote. Hmõi puericia in multis
attẽdiṫ. Pꝛĩo eñ attẽdiṫ in vite vel inno
cẽtie puritate. Ip̄e eñ ſolus eſt q̄ pctm̃ ñ
fecit nec iuẽt⁹ ẽ dolus ĩ ore ei⁹ .i.pe.ij. Et d̃
iſto puero dꝛ Yſa.xi. Puer ꝑuul⁹ minabit
eos.i.exẽplo ſuo gubnabit. Ip̄e eĩ ab iſtan
ti natiuitatꝫ ſue nos minare.i.gubnare ex/
emplo ſuo cepit. Yſa.ip̄m vocat pueꝝ ꝓ
ter puritatẽ. Puer.n.dṙ q̄ſi pur⁹ aer. Se
cũdo attẽdiṫ in volũtaria ſubiectõe ſiue o/
bedĩa. Solẽt pueri ꝑntibꝫ eẽ ſubiecti Sic
iſte ꝑntibꝫ ſuis.ſ.marie ⁊ ioſeph volũtarie
ſe ſubdidit. Lu.ij. Et erat ſubditus illis.et
ꝓpter hoc dicit ap̄ls Gala.iiij. Quãto tꝑe
heres ꝑuulus eſt nichil diḟ.a ſ.cũ ſit dñs
oĩꝫ: formã ſui accipiẽs.marie ⁊ ioſeph ſub
dit⁹ fuit vſq3 ad tꝑs p̄finitũ a p̄re ¶ Ter/
cio attẽdiṫ in ſua hũilitate. Hũiliauit eĩ ſe
formã ſui ac.⁊c̃. Phil'.ij. Cũ eñ eſſet ma/
gnus dñs ⁊ laudabil' nimis: mõ fact⁹ eſt ꝑ
uulus ⁊ amabil' nimis ſicut dicͤ Bern̄. Et
iõ bñ ꝓphetauit de ip̄o Yſa.lx. Minim⁹ e/
rit in mille ⁊ ꝑuulus in gẽtẽ fortiſſimam.
¶ Quarto attẽdiṫ ĩ ꝑua ſui reputatõe. So
lent eñ pueri ꝑui ſiue parũ reputari. Sic
⁊ puer nr̃ paꝝ reputatus eſt. Quis eñ re/
putaret ip̄m vidẽs eũ iacẽtẽ in p̄ſepio ⁊ pẽ
dentem in patibulo. Ideo bñ ꝓphetauit de
ip̄o Yſa.liij. Vultus eius deſpectus: vnde
nec reputauimus eũ. Et ꝓpter hoc dicitur
Abdie.i. Ecce ꝑuulum dedi te in gẽtibus
ꝯtẽptibilis tu es valde ¶ Quĩto attẽdiṫ ĩ
caritate. vñ pueri diligũt ſe mutuo. Vnd̃
dꝛ Jo.xiij Mãdatũ nouũ do vobis ⁊c̃.qm̃
ip̄e dilexit nos. Nã ſm Bern̄.vehementi
ardore dilexit nos ⁊c̃ ¶ Sexto attẽdiṫ ĩ pa
tiẽtia.pueri eĩ ñ reꝑcutiũt.ij.Cori.vi. In
oĩbꝫ exhibe.noſmet.ſi.⁊c̃. Fuit eĩ puer iſte
patiẽs ſicut dicit Yſa.liij. Sicut ouis ad
occiſionẽ ⁊c̃ ¶ Iſtis modis debem⁹ eẽ ꝑuu
li.q2 qui iſtis modis voluerit eẽ ꝑuulus et
iſtũ ꝑuulũ imitari triplicẽ mercedẽ ſiue tri
plex ꝯmodũ ꝯſeq̃ṫ. Pꝛĩo eĩ ab iſto puero ꝓ
tegeṫ. p̄s. Cuſtodiens ꝑuulos dñs. Scdo
ab eo docebiṫ ⁊ ĩſtrueṫ. p̄s. Declaratõ ſer.
tu.dat ĩtel.ꝑuul'. Tercõ ab ip̄o ĩ reg̃ celorũ
coronabiṫ. Mat.xix. Sinite ꝑuu.ve.ad ⁊c̃
Mat.xviij. Quicũq3 hũiliauerit ſe ⁊c̃ In
eodem. Niſi conuerſi fueritis

¶ Secũda corona ⁊ prima ſtella eiuſdem.

Secunda coro
na capitiſ.b.v̓gĩs marie eſt
corona ſaluatõis.quia ꝑ eã
omnes ſaluati ſumus.vnde
merito totiens coronatur.id eſt laudatur ⁊
magnificatur quotiens aliquis per eam ſal
uatur. Duodecim ſtelle huius corone ſunt
duodecim dignitates quas pre omnibus
aliẏs ſanctis mulieribꝫ beata v̓go habuit

Prima ſtella eſt q2 eſt mater miſcdie. Secunda q2 eſt ciuitas regis iuſticie. Tercia quia humil' ancilla dñi. Quarta q2 inuentrix gratie. Quinta q2 genitrix vite. Sexta q2 regina celi. Septima quia dña mundi. Octaua quia vgo incõpabilis puritatis. Nona quia ſubſelliũ ſiue domus ſancte trinitatis. Decima quia ſingulare agalma deiformitatis. Undecima quia fil: aliſ dextriſedia maieſtatis. Duodecia quia ſacrium et digna manſio ſpirituſſancti.

¶ Prima ergo ſtella ſcde corone. b. vginis eſt ꝙ ipa eſt mater miſcdie. Unde beata virgo vt Albertus magn9 dicit ſm vniuerſalem vſum eccie appellat̃ ⁊ eſt mr̃ miſericordie. quod nõ ꝯuenit ꝓprie alicui alteri creature. Dñr autem ⁊ aliqñ viri miẽ. i. viri humiles miſcdia. Et ſic hñt omẽs angeli ꝯpatõem ad miam p modum pricipalem ⁊ p modum accidẽtalẽ. Ipa vero hẽt ꝯpatõnem ad miam p modum origĩs eẽntialis quia p modum matris Cõuenientia autem eſſentialis im ꝓporcionabiliter excedit modum inherẽtie ⁊ modũ accidẽtalem Igit̃ beatiſſima vgo improporcionabilit̃ excedit in miſcdia vniuerſos. Hec ille

¶ Item duo ſunt regna. Unũ qd regnu3 iuſticie d2 ⁊ erit in futuro. in quo vnuſquiſq3 recipiet, ꝑut hic geſſit in corpe ⁊c̃. Aliud ẽ regnum gratie ſiue miſcdie vbi nondũ recipit̃ ſm merita ſed adhuc regnat miſcdia peccata dimittẽdo. penas diluendo. bona multiplicãdo. mala differẽdo. Huius autem regni ⁊ origo ⁊ ptãs prima eſt a beata virgine p quam ſuſcepimus miſcdiam tuam deus in medio templi tui ihẽſum xp̃u3 per quem mĩa ⁊ veritas facta eſt. Qui proprie mõ regnat ſup eos quos ꝓprio ſanguine redemit ⁊ paſſiõe ⁊ morte regenerauit ⁊ ſibi figurauit donec in fine omĩb9 ꝯpletis tradiderit regnum deo patri. Patet ergo ꝙ omẽs alij ſui ſunt miẽ. btiſſima vgo mr̃ miſcdie. Item Amb. Mia eſt nll'm relinq̃re in miſia ⁊ nll'm miſeꝝ facere. hoc in ſummo fuit in beatiſſima vgine. ergo habet beatitudinem in ſummo miſcdie. Item quidquid eſt cauſa cauſe eſt cauſa cauſati. beatiſſima virgo eſt cauſa filij. filius eſt cã totiuſ boni ⁊ omĩs miſcdie. igitur ⁊ mater erit cã totius miſcdie. hoc autem non ꝯuenit alij creature. Item eq3 ꝓprie ⁊ principalr̃ habet duas naturas incõfuſas ihẽſus chriſt9 igitur eq3 ꝓprie habet ꝓprietates duaꝝ naturarum. Unde iſte ſunt eq3 ꝓprie. xp̃s eſt deus xp̃s eſt homo. igit̃ ⁊ hec xp̃s nat9 eſt a deo xp̃s natus eſt ab homine. ergo etiã et hec. xp̃s eſt a deo xp̃s eſt ab homine. Sed xp̃s omnes opatões attribuit patri a quo ipẽ eſt. igitur ⁊ matri a qua ipẽ eſt attribuentur opatõnes eius que ꝯueniũt ei ratiõe humane nature. ſicut ⁊ patri opatões que ꝯueniunt ei ratõne diuine nature. S3 xp̃ſ in natura humana exhibuit nobis effectũ ſumme miſcdie. ſ. in paſſione. Igitur beate virgini attribuet̃ effectus ſumme miſericordie. Quod etiam patet in modo loquẽdi eccleſie. ſ. hodie. mortem quam femĩa intulit femĩa fugauit. Item q2 mors p feminam intrauit. apte redit ⁊ vita p feminam Et illud. mulier que dãnauit ipa ſaluauit. Quidquid ergo nobis miſcdie filius exhibuit totum hoc nobis mater ꝯtulit que filium genuit in quo omnia nobis donauit. Ex his patet ꝙ beatiſſima vgo in mĩa excellit omnem creaturam. Unde ꝯfidenter de ea quotidie canit ſancta mater eccleſia. Maria mater gratie. mater miſcdie. quia illum genuit qui eſt miſcdia noſtra. De q̃ ꝓpheta in ps̃. dicit. Adiutor me9 tibi pſallam. quia deus ſuſceptor meus es de9 meus mĩa mea. Sup quo ſcũs Gre. in omẽ. dicit. Ecce ꝑpendens in quib9 laborib9 ſit humana vita ꝯſtituta deum appellauit adiutorem. Et quia a tribulatõne preſenti in requie eterna nos ſuſcipit: appellat etiã ſuſceptorem. Sed ꝯſiderãs ꝙ mala noſtra aſpicit ⁊ portat. culpas noſtras tolerat ⁊ tñ per penitentiam nos ad premia r̃ſeruat noluit deum miſericordem dicere ſed hũc miſericordiam vocauit di. Deus meus mĩa mea. Hec ille. Et q2. b. virgo hũc genuit: iure vt oñ ſum eſt mater miſcdie dicit̃.

¶ Scda ſtella ſecũde corone. b. virgĩs eſt quia eſt ciuitas regis iuſticie

Iſidorus. ciui
tas eſt ꝯcors hoīum multitudo
ſocietatis vinclo adunata. dc̄a
a ciuib᷒. i. ab ipſ incol' vrbis, ꝑ eo ꝙ plīmo
rum ꝯſciſcat ⁊ ꝯtineat vitas. Nā vrbs ip/
ſa menia ſunt: ciuitas aūt nō ſaxa ſed hītā/
tores vocant̄. Urbs aūt vocat̄ ab orbe. q̄2
antiq̄ ciuitates fiebāt in orbe. Hec oīa bn̄ē
virgini pn̄t adaptari que eſt illa ciuitas de
qua in pſ. Glorioſa dc̄ā ſunt de te ciuitas
dei. Hec glo'oſa ſunt ꝙ beatā dicūt eā omēſ
generatōēs. Maria ciuitas q̄ d̄r q̄ſi ciuiū
vnitas. i. ſenſualitatis ⁊ rōnis plēa cōcor
dia. Ciues h᷒ ciuitatis ſcē cogitatōnes. de
uote affectōes. feruētia deſideria ⁊ hmōi.
que oīa tēdebāt ad illud vnū qđ ē nc̄cm
Lu. x. Regebant̄ eē ciues iſti ꝯſilio ſpūſcī
q̄2 ciues ꝯſilio ſunt regēdi ⁊ aduerſarij fu/
gādi vel fugiēdi. Hn̄ etiā ciuitas vnitas.
q̄2 nec ibi caro ꝯcupiſcebat aduerſus ſpm̄
nec ſpūs aduerſus carnē. nec aliq̄d rebelli
onis aut ꝯtradictōis in corꝑe eius vel aīa.
Cū eēt etiā archa noe in qua oīa aīalia id ē
mot᷒ ſenſualitatis fueīt pacifica. ⁊ iō ſum
mus hītator ibi pacifice hoſpitat᷒ eſt ⁊ ibi
in pace fcūs eſt loc᷒ ei᷒. Et iō. b. vgo me/
rito d̄r ciuitas regis iuſticie. Dr̄ etiam ci/
uitas dei ad drām ciuitatis babilōice que
diaboli eſt in quā dn̄s n̄ ingredit̄ Oſee. xi.
Hn̄ ciuitas dei q̄ tota fuit dei ⁊ nllius niſi
dei. q̄2 nihil in ea habuit ꝑs aduerſa. Jdō
dicit ipa Can. ij. Dilcūs me᷒ michi et ego
illi. Jō etiā dilectus totiēs vocat eā ſuā in
can. vi. Amica mea colūba mea ſoror mea
ſponſa mea ⁊ hmōi. Jtē ciuitas dei. q̄2 ſo/
la digna tāto rege tāto pontifice tāto fun/
datore tāto inhītatore ⁊ hmōi. Jō d̄r ī pſ.
Magnus dn̄s ⁊ lau. ni. in ci. dei noſtri ⁊c̄.
Cōmendat̄ aūt ciuitas hec a mltis. Et pri/
mo a fundamēto. Un̄. Fundamēta eius in
mō. ſcīs. i. in patriarchis. regib᷒. ⁊ ꝓphis
ex quib᷒ originē traxit ſicut p3 in genealo/
gia xp̄i Mat. i. Uel intrāſitiue. Fūdamēta
eius ſunt mōtes ſci. ſ. abrahā. yſaac. iacob.
dauid ⁊ ceteri. Jtē erat hec ciuitas funda
ta ſup̄ firmam petrā que eſt xp̄s. Mat. vij
Jtē. i. Cor. iij. Fundamētū aliđ ⁊c̄. Jtē hec
ciuitas ꝯmendat̄ a portis. Un̄ ſeq̄t̄. Dili/
git dn̄s portas ſyō ſup oīa tab. iacob. Pt̄
b. vgo; ſyō. q̄2 ſicut ſyō erat loc᷒ eminētiſſi
mus in ihr'l'm. ſic. b. vgo in vtraq̄ ecc'lia.
Porte h᷒ ſyō fuerūt. v. ſenſus. b. vginis.
q̄2 clauſi ſꝑ fuerūt ꝯ oē noxiū ⁊ inhone/
ſtum. Un̄ dici pōt de quolibet ſenſuu3 ei᷒
illud Eze. xliiij. Porta hec clauſa erit pri/
cipi. i. diabolo qui nō habuit in ea quicq̄.
Jo. xiiij. Uel principi. i. pctō qđ regt̄ ī q̄/
buſdā. ꝯtra qđ apl's Rom̄. vi. Nō regnet
pctm̄ in nr̄o mortali corꝑe. Uel pricipi. i.
ad honorē principis. ſ. xp̄i. Jtē ꝯmēdat̄ a
fama. Un̄. Glo'oſa dc̄ā ſunt de te. ꝑ patriar
chas ſub obſcuritatib᷒ figurarꝝ. ꝑ ꝓphetas
ſub enigmatib᷒ verborꝝ vt eſt illud yſa. vij
Ecce vgo ꝯcipiet Jtē eodē. xi. Egredier̄
vga ⁊c̄. Jtē Nūe. xxiiij. Orier̄ ſtel. ex ia.
Jtē cā. vi. Uid eūt eā filie ſyō ⁊ btiſſi. ꝑdi.
regine ⁊ ꝯcubine lauda. eā. Jtē ab vtilita/
te que ꝯſiſtit in ꝯuerſatōe peccātiū in remiſ
ſione pctōꝝ in collatōne grāꝝ. Un̄ ſeqtur
Mēor ero ad miſerendū nō ad puniendum
Neemie. v. Memēto mei deus in bonum
Raab ⁊ babilonis. i. pctōꝝ ſi ꝯfundantur
bona ꝯfuſione que adducit gl'iam. Eccli.
iiij. ⁊ ad ſinum matris miſcdie ꝯfugiant q̄
eſt ciuitas refugij Nūe. xxxv. vt ipa me/
diatrice in filio ſuo ſatagēt recōciliari. Jtē
a ciuiū multitudine. Qui cū pri᷒ fuerint ci
ues babilōis ꝑ eā fiūt ciues ihr'l'm. Un̄ ſe/
quitur. Ecce alienigene ⁊ ty. ⁊ ꝓpl's ethio.
hi fue. illic. Remi. i. alieni prius a deo ſed
poſtea vim ſibi faciētes hac auxiliatrice re
cipiunt regnū celorꝝ quod vim patit̄. Ma
thei. xi. Nume. xxiiij. Cadit et ſic apiūtur
oculi eius. Jō d̄r tā mrī q̄ filio Sapiē. xi
Miſeris oīm q̄m oīa potes. Jtē a miracu
li nouitate Un̄ ſeq̄t̄ Nunq̄d ſyō dicet hō ⁊
hō nat᷒ eſt in ea ⁊ ipē fū. eā altiſ. Jn h᷒ eē
ꝯſiſtit nouitas miraculi īdicibil'. Et hec ſūt
gl'ioſa q̄ dn̄r de hac ciuitate dei. ſ. ꝙ altiſſi/
mus in q̄ntū deus fundauit eā pri᷒. ⁊ p᷒ ei᷒
fundatōem natus eſt in ea in q̄ntū hō. prō/
uer. ix. Sapīa edifi. ſibi domū que n̄ ē aliđ
q̄ ciuitas dei de qua iam dc̄m̄ eſt

¶ Tercia ſtella ſcḋe corone.b.virgꝰ ī eſt
ꝙ ip̄a eſt humilis ancilla dei

LIcet beata vir
go in omībꝫ factis ſuis humil'
fuit.tn̄ in hoc ſingl'r eius hūili
tas apparet ꝙ fuit deſponſata.cum tam̄ fir
mum ꝓpoſitū imo votū caſtitatiſ habuerit
Circa hoc Alber.magnꝰ in lib.de laude.b.
virgis talē ponit qōnem Querit̄ de hoc ꝙ
b.vgo d̄r deſponſata Videt̄ em̄ ꝙ legitime
non potuit deſponſari.Ip̄a em̄ habuit ꝯti
nentie votū qḋ obligabat eā ad ꝯtinēdum
Sponſalia aūt obligāt ad mr̄imonium.et
mr̄imoniū debito tp̄e ad ſoluēdū debitum
Ergo ſi obligabat ſe ad ſponſalia venit con
tra votū ſuū.Itē aut ꝯſenſit in carnalez co
pulam aut n̄.Si ſic g̊ primā fidē irritā fec̄
q̄ꝛ talibꝫ non tm̄ nubere ſed etiā velle ꝯdē-
nabile eſt.Si nō ꝯſenſit ergo mr̄imoniuz
nll'm fuit ⁊c̄.Ad hoc dicimus ꝙ iſta deſpō
ſatio vtil' fuit ⁊ poſſibilis.Poſſibil' q̄ꝛ licet
b.virgo hēret votum ꝯtinētie firmum.tn̄
potuit ꝯſentire in maritalē ſocietatē factā
cū dina inſpiratōe.vti ꝙ vterqꝫ vellet vir
go ꝑmanere.Et ſic ꝯſenſit in ſocietatē ma
ritalem ⁊ non in copulā carnalez abſolute.
Qḋ aūt Aug.videt̄ dicere ꝙ ꝯſenſit in car
nalem copulā non eſt intelligēdū abſolute.
ſed ſic ſi deus vellet.Qḋ aūt obijcit̄ ꝙ iu-
ra dicūt de ꝯditōe adiecta ꝯtra ſubaz ma-
trimonij intelligēdū eſt de ꝯditōne inutili
illicita ⁊ inhoneſta.Conditō aūt vtilis li-
cita ⁊ honeſta nō impedit mr̄imoniū.Vn-
de non eſt ſimile votū ꝯtinētie ⁊ ꝓcuratio
ſterilitatis ⁊ ſil'ia.cum etiā ꝯiuges poſt co
pulam carnalē pn̄t votum ꝯtinētie emitte
re.⁊ ſi emiſerit tenent̄ obſuare.Et ſic iſta
deſponſatio eſt poſſibilis ⁊ vtilis.Fuit aūt
vtilis ad multa.Primo vt mr̄imoniū bo
num eſſe oñdatur.Scḋo vt dn̄a oīum bo
norum ⁊ mater nullo bono priuaret̄.Ter-
cio vt hoſtis fallat̄.Quarto vt teſtis eius
caſtitatis haberet̄.Quīto vt origo dn̄e de
ſcribat̄.q̄ꝛ non ꝯſueuit ſcriptu̅ra feīas genea-
logiſare.Sexto vt ab infamia ſeruaretur.
Septimo vt pena caueat̄.Octauo vt ꝑſe
cutio a xp̄o tollat̄.Nono vt filiꝰ ꝓcuretur
Decimo vt dn̄o ſeruiat̄ Vndecio vt ſp̄na
le matrimoniū ſignificet̄.Duodecimo vt
ꝑntes ſp̄uales oſtendant̄.Tredecimo vt
humilitas virginitati ꝯiungeret̄.Decimo
quarto vt occaſio incurie fame virginibuſ
tollat̄.Decimoquinto vt filij ſui humili-
tas ⁊ caritas oñdat̄:qui potius voluit fa-
bri filius reputari q̄ꝫ mr̄ēm infamari.De
cimoſexto vt matris dignitas hūilitati ſo-
ciet̄.vt q̄ꝫto maior ſit in omībꝫ tāto fiat hu
milior vt ſit mater dei ⁊ vxor fabri.Quod
aūt obijci ſolet ḋ ſil'atōe.dicēdū ꝙ duplex
eſt ſil'atio.ſ.deceptōis vt in ypocritis.et ſi-
mulatō humiltatꝫ ſiue humiliatōis.qua q̄ſ
nō ſolū vult mānſuetuſ vel eē hūil' reputari.
ſed etiā vilis p̄dicari.Primā ſil'atōez effu
git ſp̄ūſſanctus.Scḋam inhitat.Vn̄ yſa.
Sup̄ quē requieſcet ſp̄ūs meus niſi ſuper
humilē ⁊ mānſuetū corde Mꝫ,etiā obijci ſo
let ꝙ mr̄imoniū debet eē cauſa ꝓlis.vel cā
vitāde fornicatōis.dicimus ꝙ hoc intel-
ligēdum eſt de matrimonio ꝑ carnalem co
pulam ꝯſummato Iſtius autem matrimo
nij fuerūt cauſe que iam dicte ſunt.Hec il
le.Suſcepit ergo.b.virgo ꝯiugiū:ſed nō
mutauit virginitatis ꝓpoſituz.Et quia ca
ſtitatem dilexit ⁊ obedientiam tenuit inuē-
ta eſt in ea ⁊ ſine detrimento virginitatꝫ cō
iugalis ſanctitas ⁊ ſine opprobrio ſterilita
tis fecunda virginitas.Sic ⁊ beatus abra
ham ex obediētia volens offerre filium quē
in repromiſſione hereditatis acceperat ex
deuotōne obediētie.qua deo iubenti parere
non diſtulit inuenit meritum ⁊ ex fide qua
deo promittenti credidit:promiſſionis fi-
delis conſecutus eſt effectum.Ita etiam fi
eri potuit vt beata virgo Maria deo com
mendans omne deſiderium ſuum:tantam
in ipſo fiduciam habuerit vt indubitanter
crederet et parentibus ſe debitam obedi-
entiam poſſe exhibere:⁊ votum caſtitatis
cuius ſolus ipſe conſcius erat:quemadmo
dum dum vellet eo patrocinante inuiola-
tum conſeruare.Merito g̊.b.virgo d̄r hu
milis ancilla dei quia deſponſata ⁊ in oībꝫ
reſignata.

¶ Quarta ſtella ſcđe corone.b.virgis eſt
ꝙ ipſa đr inuentrix gratie

INueniſti eniz
grām apud deum. Lu.i. Su/
per quo btūs Bern̄.dic̄. Ne
timeas maria inueniſti grām apud deum.
O ſi ſcires ꝗ̄tum tua humilitas altiſſimo
placeat quanta te apud ipſ̄z ſublimitas ma
neat angelico te indignam nec alloquio iu
dicares nec obſeq̄o. Et q̄d enim indebitaz
tibi dixeris grām angeloꝝ que inueniſti g̃
tiam apud deum. Inuēiſti quod querebaſ
inueniſti q̄ꝺ nemo ante te poterat inueni/
re. inueniſti grām apud deum Quā grām
Dei ⁊ hoīm pacem. mortis deſtructōnem
vite reꝑatōem. Hec eſt ergo gratia quam
inueniſti apud deum. Et hoc tibi ſignum
Ecce ꝯcipies ⁊ paries filium ⁊ vocab̄ no
men eius ihesum. Intellige prudēs virgo
ex nomīe ꝓmiſſi filij ꝗ̄tam ⁊ q̄m ſpēalem
grām inueneris apud deum. Et vocab̄ ait
nomē eius ihesum. Ratōnem huius voca
buli ponit alius euāgeliſta angelo interpre
tante ſic. Ipſe em̄ ſaluum faciet pplm̄ ſuuz
a peccatis eoꝝ. Hec ille ¶ Notādum aūt
ꝙ.b.virgo vniuerſas ⁊ ſingulas virtutes
⁊ dona grāꝝ habuit in ſuꝑlatiuo gradu cū
alij ſancti ſinguli ſingulas habuerūt. Un/
de Noe đr iuſtus. abraham fidelis. ioſeph
caſtus. moyſes māſuetus. iob patiēs. da/
uid humilis. ſalomon ſapiēs. helyas zela/
tor legis ⁊ hmōi. Unde de quolibet ſācto
ꝯfeſſore canit̄ illud Eccli.xliiij. Non ē in
uentus ſimilis illi ⁊c̄. qꝛ quilibet illoꝝ ꝑcel
lebat alios ſcōs ſui tꝑis in aliqua ſingula/
ri ꝟtute ¶ Nota ꝙ iſtud đr de ſanctꝭ tꝑa
liter ⁊ ꝑticulariter. In tꝑe em̄ ſuo non ha/
buit abrahā parem in fide. nec yſaac in obe
dientia. nec ioſeph in caſtitate. nec moyſeſ
in māſuetudine. nec iob in patiētia. nec da
uid in humilitate. nec helyas in zelo. Apo
ſtoli vero dn̄i excelſerūt oēs in ꝟtutibꝫ iſtꝭ
⁊ alijs. Sed.b. ꝟgo ſuꝑgreſſa eſt oēs ſcōs
veteris ⁊ noui teſtam̄ti n̄ in q̄buſdam ſed ī
ſingul̄ ꝟtutibꝫ. Un̄ dicit Can.vij. Omīa
poma noua ⁊ vetera dilecte mi ſuaui tibi.

Uirtutes ⁊ oꝑa ꝟtutum appellant̄ poma ꝓ
pter refectōem. quia ſunt cibꝫ animarum
ꝓpter ſanitatem ſunt cibꝫ infirmātium. ꝓp
ter odorem quia delectant: ꝯfortant ⁊ refo/
uent. audiētes ⁊ currētes in odoribꝫ hmōi
vnguentoꝝ. Un̄ Job.ix. Dies mei trāſie
runt ſicut naues poma portantes ⁊c̄ Dicit
ergo om̄ia poma noua ⁊ vetera. i. om̄ia pri/
uilegia ſcōrum noui ⁊ veteris teſtī in me ꝓ
iecta ⁊ ꝯmaſſata ſeruaui tibi. Cuſtodiui. ſ.
in me tibi attribuēs quidquid boni habeo
⁊ nō meritis meis. quia gr̄a dei ſum id q̄ꝺ
ſum ⁊c̄. Et ꝓpter hoc đr Prouerbi.xxxi.
Multe filie ꝯgregauerūt diuitias ⁊c̄. Id/
circo etiam in ſalutatōne angelica đr. g̃tia
plena. Plena ad deum ꝑ humilitatem. ad
angelos ꝑ ꝟginitatem. ad homīes ꝑ fecū/
ditatem. Prouer.xi. Mulier gratioſa. id
eſt maria plena gr̄a inueniet gloriam illam
ſcꝫ de qua Prouer.x. đr. Glīa pr̄is filiꝰ ſa
piens. Btūs bern̄. Hec eſt virginis noſtre
glīa ſingularis ⁊ excellēs ꝓrogatiua marie
ꝙ filium vnum eūdemq̄ꝫ cum deo pr̄e me
ruit habere cōem. In hoc aūt ꝙ đr gr̄a ple
na. interior non exterior gr̄a deſignat̄. Ex/
terior em̄ gr̄a fallax ⁊ vana eſt vt eſt pulcri
tudo corꝑis. nobilitas generis. ⁊ hmōi. ꝓ
uerb. in fine. Fallax gratia ⁊ vana pul. ⁊c̄.
¶ Hec plenitudo gr̄e fuit in.b. ꝟgine fo/
mitis extinctō. veritatis agnitō. ꝟtutꝭ di/
lectio. Prima eſt fuga viciorum ⁊ parat a/
nimum. Scđa ꝑficit intellcm̄. Tercia cō/
ſummat affectū. Ideo gr̄a plena magis ꝗ̄
ſcūs ſtephanus. de quo đr ꝙ erat plenꝰ g̃/
tia ⁊ fortitudine. minus ꝗ̄ xp̄s in quo ha
bitat ⁊c̄. Stat ergo in medio ꝟgo maria.
Unde dicit. In me om̄is gr̄a vite ⁊ ꝟita/
tis. hec cum xp̄o ꝯmunicat. In me omnis
ſpes vite ⁊ ꝟtutis hec cuz ſtephano. Ste
phanus plenus plenitudine apta. xp̄s ple
nitudine cumulata. marie plenitudo equa.
Prima ſufficit. ſcđa effluit. tercia ꝑfecta ē
Unde omnis alia creatura aliquid hꝫ va/
cuitatis. quia maiorem grām recipere pōt
Ipſa autem ſic vſq̄ꝫquaq̄ꝫ gr̄a plena fuit ꝙ
maiorem grām hēre non potuit. Unde de
hac plenitudine gratie dixit āgelus ad eā.

Aue gratia plena. ¶ Quĩta ſtella ſcď̃e
corone.b.ꝟginis ďr ꝙ ipa ẽ genitrix vite

Beata virgo di
citᷣ genitᷣx vite qꝛ xp̃z q̃ vitã de
dit mũdo ipſa genuit. Vñ ex pleitudĩe grẽ
bea.ꝟginis. ſex bona nobis ꝓuenerũt. ſcꝫ
ꝑciũ redemptõis.aqua ablutõis.panis re
fectionis.medicĩa curatõis.armatura ex/
pugnatõis.ꝑmiũ remuneratõis. ¶ Pre
ciũ redẽptionis.quia ipa fuit ſaccul⁹ pecu/
nie.in quo fuerũt om̃s theſauri ſapĩe et ſciẽ
cie abſcõditi.Colo.ij.quẽ ſecũ tulit dñs in
aſſũptione matris.Prouer.vij.Reuerſu
rus in die plene lune.i.in ↄſũmatõe eccle
ſie.De hoc ꝑcio Prouer.vltio.Procul et
de vlti.fi.ꝑ.ei⁹.i.de vltima humilitate bea
te ꝟginis.q̃ mediãte illud ꝑciũ ꝓmeruit.⁊
in ĩcarnatõe nobis miſſum eſt ¶ Aqua ab/
lutionis quia ipa ẽ fons.Zach.xiij.In die
illa erit fons patens.can.iiij.Fons oꝛ.pu.
aq̃ viuẽ. Ipſa em̃ fons ꝗ̃tũ ad coĩa benefi
cia.q̃ exhibet omnibꝫ.pute⁹ ꝗ̃tum ad ꝓfũ
das et ſpeciales deuotõẽs quas ſuis ſpeci/
alibꝫ ſubmĩſtrat.Ipa etiã ẽ ciſterna in ꝗ̃
tũ ab ipſa ꝓfluit refectio peccatoꝛibꝫ.Hec
eſt ciſterna bethleẽ.ij.Regum.xxiij.iuxta
poꝛtam.qꝛ omẽs ad ſe trãſeũtes vult in/
ꝗ̃tum in ea eſt ſatiare.Vnď clamat. Trã
ſite ad me omẽs qui ↄcu.huius ciſterne a/
qua xp̃s eſt qui eſt fonſ vite ſali.in vi.eter
nã.Jo.iiij.Hãc aũt ↄcupiuit dauid ⁊ noſ
omẽs ↄcupiſcere debemuſ.quia ſine hac aq̃
aĩa noſtra arida eſt ſicut terra.In hac a/
qua xp̃s lauit nos a peccatis noſtris ĩ ſan/
guine ſuo cum quo exiuit aqua. ¶ Panis
refectõnis.Ipſa em̃ eſt nauis inſtitoris de
longe poꝛtãs panem ſuum.De lõge qꝛ ip/
ſe eſt panis viuus qui de celo deſcendit.
Ad quam inuitat noſ.b.ꝟgo ꝓuer.ix.Co
medite inquit panem meum ⁊ bibite vinũ
quod miſcui vobis. Ipſa em̃ eſt ſata q̃ mi/
ſcuit tria ſata farine Geñ.xviij.dĩnitatem
animam ⁊ carnem.Fermẽtum in hac cõfe
ctõne fuit fides ꝟginiſ.Qui.ſ.panis piſt⁹
fuit in incarnatõne.decoctus in clibano v
teri virginaliſ. igne ſpũs.ſ.vel caritatꝭ ma
rie ſed fractus in paſſione. Hic eſt panis
quem petebãt ꝑuuli.Trenoꝝ.iiij.Et yſai.
lviij.Frange eſurienti panem tuum.id eſt
ꝑmitte animã tuam ⁊ coꝛpus ab inuicez ſe
parari in cruce ꝓ refectione famelicoꝛum.
¶ Medicamẽtum ſiue medicina curatõis
Eccli.xxxviij.Altiſſimus de terra carnis
ꝟginee creauit medelam.i.coꝛpus xp̃i.Ec
cli.xliij.Medicina oĩm in feſtinatõe nebu
le.ſ.tempe incarnatõis qñ ſol iuſticie ďſcẽ
dens in illam inde aſſumpſit nebulam car/
nis humane.Vnde.iij.Regum.viij.Di
xit dñs vt habitaret in nebula.Et quaſi
ſeip̃m exponẽs ſubiungit paulo poſt.Ergo
putãdum eſt ꝙ deus habitet ſuꝑ terram.
De hac nebula ďr Eccli.xxiiij.Sicut ne/
bula.i.carne aſſumpta texi omnem carnez
id eſt ab om̃i homĩe carnali lumen dĩnita/
tis abſcõdi.Hec medicina ꝓfluxit nobiſ ď
plenitudine marie Vnde xp̃s dicit Eccli.
xxiiij.Ego quaſi fluuius doꝛix qď interp̃/
tatur medicamẽtum generatõnis.qꝛ ip̃e ſa
nat om̃es infirmitates noſtras ⁊ quaſi aq̃
ductus exiui a ꝑadiſo.id ẽ virginis vtero.
¶ Armatura expugnatõis.Sed que cõ/
uenientia armis ad medicinam Maria ſiq̃
dem deſignatur ꝑ domum ſaltus libani.iij.
Regum.vij.que diuiſa erat in duas ꝑtes
ſicut dicit magiſter in hiſtoꝛijs.Vna parſ
vocabatur pigm̃taria que ↄtinebat pigmẽ
ta ⁊ aromata ad vſum templi ⁊ domus re/
gie.Altera pars armaria cõtinẽs arma ad
tuitõnem regis ⁊ decoꝛem domuſ.Hec do
mus ſignabat mariã.libanus cãdoꝛ l' cãdi
datio.Hec eſt virgo tota cãdida intus ⁊ ex
terius quam fecit ſalomon quia ſapientia
id eſt xp̃s edificauit ſibi domum.ꝓuer.ix
Et hec domus ↄtinuit medicinaꝫ ↄ̃ moꝛboſ
peccatoꝝ.id eſt xp̃m ⁊ arma cõtra munduꝫ
⁊ diabolum.ſ.virtutes.ꝑaupꝫtatem.humi
litatem ⁊ hmõi. ¶ Premium remũeratõ
nis quod tandem recepturi ſumus ď hac
plenitudine.quia filij merces fructus ven/
tris.Vnde fructus ventris eius ďr benedi
ctus in quo benedicte ſunt omẽs generatõ
nes.Dicitur etiam benedictus vir.benedi

cta mlier. benedicta terra ⁊ huiuſmõi. Sʒ
ſingulariter bñdict⁹ fructus ventris tui cũ
ſit ſuꝑ omnia benedictus in ſecula. Bene-
dictus in odore. benedict⁹ in ſapore benedic
tus ĩ ſpecie. Ex ſyon em̃ ſpecies decoris ei⁹

¶ Sexta ſtella ice de corone beate vgĩs dꝛ
quia ipſa eſt regina celi.

Regina celi dici

tur beata vgo maria eo ꝙ nõ
ſolũ excellit dignitatẽ oĩm ſãc-
torum. ſed etiã dignitates omniũ celeſtiũ
virtutũ Supior eſt em̃ angelis. quia plus
meruit. ſcʒ ꝙ dei fili⁹ aſſumeret ex ea natu-
ram humanã. qui noluit aſſumere angelicã
ad hebre. ij. Nuſq̃ angelos apprehendit.
ſed ſemẽ abrahe apprehendit. ¶ Supior
ꝑtu. quoniã dñm anglorũ genuit. ¶ Suꝑ
ior honore q̃m eam deus ſuꝑ choros ange
lorũ collocauit. et ideo admirabilis eſt etiã
ipſis angelis Unde dicũt. Can. viij. Que
eſt iſta que aſcẽdit de deſerto delicijs afflu-
ens ĩnixa ſuꝑ dilectum. cũ ipi ſint ſub deo
vnde merito regina celi dicit̃. quia ĩ modũ
berſabee filius ſuus verus ſalomõ ad dexte
ram ſuam eam ꝯſedere fecit. ¶ Supior
virginitate quia in carne fragili quod non
angeli preter vicia carnis vixit ¶ Superi
or reuelatõne ⁊ ꝯtemplatõe. quia ſicut di-
cit Bern̄. Dñs ſecretum ſue incarnatõnis
prius ipi q̃ʒ alicui angeloꝝ excepto gabrie
le reuelauit. Et cũ iam ſit reſuſcitata vt ve
re creditur regeʒ glorie in decore ſuo vidẽt
oculi eius. yſa. xxxiij. non ſolum intellectu
ales ſed etiam corꝑales. quales angeli non
habent qui intellectualib⁹ oculis ſolummõ
vident. vnde ⁊ dicũtur intelligentie ¶ Itẽ
ſupior eſt angelis. quia nulli angeloꝝ dixit
aliq̃n pater. Filius meus es tu. Hebreo. i.
ſed hoc dixit filio marie in baptiſmo Mat.
iij. Et in trãſfiguratõne Mat. xvij. Item
quia nulli angeloꝝ ſubiecit pater orbem ter
re ſed filio marie ſicut dicit̃ in ꝑs. ⁊ hebre.
ij. Et quia om̄ia ſubiecit pedib⁹ eius nichil
dimiſit non ſubiectum ei. Nota vero ex-
cellentia matris ab excellẽtia filij deriuat̃.
¶ Item rõe ſue excellẽtie qua excellit om

nem angelicam dignitatem canit eccl'ia in
aſſumptõe eius. Uidi ſpecioſam ſicut colũ
bam aſcẽdentem deſuꝑ riuos aquaꝝ. q2 ñ
ſolum cum angelis ſublimata: ſed ſuꝑ om
nes choros angeloꝝ exaltata. vnde merito
regina celi dꝛ. Nam rex celi ei dicit. Ueni
electa mea ⁊ ponam in te thronum meum.
¶ In ſumma antẽ maria honorata ẽ a do
quia ab eterno ꝑdeſtinata Prouerbi. viij.
Ab eterno ordinata ſum ⁊ ex antiquis. Iõ
de ipa canit̃. Elegit eam deus ⁊ ꝑelegit eã
¶ Quia a patriarchis ⁊ regib⁹ generata.
Unde canit̃. Natiuitas glorioſe vgĩs ma
rie ex ſemĩe abrahe orta de tribu iuda clara
ex ſtirpe dauid ¶ Quia a ꝑditõis maſſa ſe
parata ⁊ in vtero ſcĩficata. Uñ Cã. ij. dꝛ d
ea. Sicut liliũ ĩter ſpinas ſic amica mea in
ter filias. Item ꝑs. Sanctificauit taberna
culum ſuũ altiſſim⁹. ¶ Quia filia grẽ orta
Uñ Nume. xxiiij. Orieť ſtella ⁊ cõſurget
virga de iſrael. ⁊c. ꝓpter hoc fuit filia anne.
que interꝑtat̃ gratia ¶ Quia oĩ cariſmate
cumulata Uñ dicta eſt grã plẽa ¶ Quia
ad vouẽdam prima caſtitatẽ a ſpũſcõ inſpi
rata. ¶ Quia ab vno d ſummis archãgel'
officioſiſſime ſalutata. Uñ. Aue gratia ple-
na. ¶ Quia in mrẽm dei electa. Unð dꝛ
yſa. lxij. Terra tua inhabitabit̃. id eſt caro
tua fecũdabit̃. q2 ꝯplacuit dño ĩ te. Quia
oꝑe ſpũſſancti dei filio imꝑgnata. Uñ Lu.
i. Spũſſanctus ſuꝑueniet in te ⁊c. ideoq̃ qð
naſceť ex te ſãctuʒ vocabit̃ fili⁹ dĩ. ¶ Quia
ſalua virgitate mater effecta ¶ Quia vtu-
te fidei om̄e bonũ aſſecuta. Luc. i. Beata q̃
credi. ꝑfi. in te ⁊c ¶ Quia nullo portãdi do
lore cruciata. Uñ canit eccia. Neſciẽs mr̃
virgo virꝝ ꝑpit ſine dolore ſaluatorẽ. bern̄.
Quid mirꝝ ſi dolorem non intulit matri q̃
tollere veniebat dolores totius mundi.
Quia a filio dei ⁊ ſuo in ꝑlatam conſtituta
Uñ Lu. ij. Et erat ſubditus illis. ſ. marie
⁊ ioſeph ꝓpter mariam. ¶ Quia ad nutũ
ipius ⁊ inſinuatõem aqua in nuptijs ĩ vi-
num a filio ꝯmutata. Io. ij ¶ Quia a filio
ad patrem de hoc mundo tranſeunte virgi-
ni diſcipulo ꝯmendata. ¶ Quia loco ſum-
mi magiſtri ad docendos apl'os ſubſtituta

Quia in moꝛte tꝑali moꝛtis nexibꝫ non de
preſſa que ſunt putrefactõ vermes ⁊ incíe/
ratio ¶ Quia añ generalem reſurrectõnẽ
gloꝛia coꝛꝑis et ſtola duplici decoꝛata.
Quia aſcendit in celum dilecto ſuo innixa
ſicut dꝛ Can. viij. ¶ Quia ſuꝑ vniuerſos
oꝛdines angeloꝝ ad dexteram filij in thꝛo
no gloꝛie collocata ¶ Quia ſuꝑ oẽm crea/
turam ꝑtãte plenaria ab oĩpotẽte filio ĩ
ſua coꝛonatõe dotata ⁊ inſignita. ⁊ iõ meri
to vt dictum eſt regina celi eſt vocata

¶ Septima ſtella. ij. coꝛone. b. vginis dꝛ
quia eſt dña mundi

Domina mũdi

Domerito. b. vgo maria dꝛ ſcꝫ ꝑ
ꝯtemptum. quia nihil de mun/
do habere voluit. ſed eius honores delicias
⁊ diuitias ꝯtempſit vt merito de eo dicat
Regnum mũdi ⁊ oĩem oꝛnatum eiꝰ ꝯtẽp
ſi. Uel dꝛ dña mundi. id eſt illoꝝ qui ſunt ĩ
mundo. ⁊ ſpem ſuam quaſi anchoꝛã in illa
terra que eſt eius terra. ſ. viuentium fixerĩt
ne ſeculi fluctibꝫ ſubmergantur. Unde ip
ſa dicit ꝓuer. viij. Qui me inuenerit inue
niet vitam ⁊ hauriet ſaluteꝫ a dño. Ecce vi
ta gratie in pñti ⁊ ſalus eterna in futuro. ⁊
in his duobꝫ ꝯſiſtit quidquid neceſſariũ ẽ
ad noſtram ſalutem. Ideo ꝓuer. xviij. dꝛ
de maria. Qui inuenit mulierem bonaꝫ. id
eſt mariam dñam mũdi inuenit bonum et
hauriet iocũditatem a domĩo. Iocũditatẽ
duplicem: ꝯſciẽtie hic. leticie ĩ futuro. Ip
ſa eñi vgo maria diligit diligẽtes ſe imo ⁊
fuit ſeruiẽtibꝫ ſibi. Uñ dicit ꝓuerbi. viij.
Ego diligẽtes me diligo. Sed quicũqꝫ di
ligit̃ a matre diligit̃ ⁊ a filio. ⁊ ecõuerſo. et
ꝑ ꝯſeques a tota curia celeſti. Ideo dic̃ ip
ſa cum filio Jo. xiiij. Qui diligit me dili/
getur a patre meo ⁊ a filio meo ⁊ ego diligã
eum ⁊c̃. Sequit̃ in auctoꝛitate pꝛima. Et
qui mane vigilauerint ad me inueniẽt me
Uigilãdum eſt ad mariam mane gratie fu
gata nocte ꝑccati. Item mane: innouata
ꝯſciẽtia per penitẽtiam. Item mane vt vo/
lens ei ſeruire pꝛius exeat a nocte ꝑccati.
Item mane temꝑis ſurgendum eſt ad ce/
lebꝛandum ſeruitium eius. Uigilauerint
ad me. i. ꝓpter me habendam ⁊ inueniẽdaꝫ
Item ad me id eſt ad ſeruitium meum qð
decãtandum eſt vigilanter ⁊ attente. vnde
multa miracula legũtur accidiſſe. Sequi/
tur. Inuenient me. Felix inuẽtio inuenire
gratie inuentricem que eſt domina mundi
qua inuenta inuenitur oĩe bonum. Eccli.
xxxij. Qui vigilauerint ad illam inueniẽt
eius benedictõnem. Ideo iuſtus quilibet
tradere debet coꝛ ſuum ad vigilandum di/
luculo ad dominã mũdi per quam redemp
tus eſt ⁊ recõciliatus. Item Sapiẽtie. vi.
Qui vigilauerit ꝓpter illam. id eſt mariaꝫ
vel ſapiẽtiam adipiſcendam. cito erit ſecu
rus: quoniam dignos ſeipa. id eſt mũdos
⁊ humiles circũit querens. Circũit. id eſt
vndiqꝫ munit ne aliqua ꝑte pateat ĩgreſſꝰ
hoſti. ⁊ in vijs ſuis quãdo videlꝫ imitãtur
illam oſtendit ſe illis hilariter. Uie illius
ſunt pietas humilitas caritas veritas et
hmõi. Unde ꝓuerbioꝝ. iij. Uie eiꝰ vie pul
cre ⁊ oĩes ſemite eius pacifice. Cuſtodi/
entibꝫ ⁊ ambulantibꝫ per has vias oſtẽdit
maria ſeipam hilariter exeuntibꝫ de hꝰ mũ
do ⁊ in oĩni ꝓuidentia quam ipa dat ad ꝯ
ſeruandam animam occurret illis quaſi ad
iutrix fideliſſima ¶ Summus ergo honoꝛ
ſumma gloꝛia ⁊ ſumma vtilitas eſt ſeruire
marie ⁊ de eius eſſe familia. quia ipſa ẽ do
mina mundi. Unde ei ſeruire regnare eſt.
ſicut dicit Boecius de domino. ⁊ eius agi
frenis ſumma libertas eſt. Seruus ğ ma/
rie ſi ceciderit non collidetur. quia domĩa
miſericoꝛditer ſuppoit manum ſuam. Ip
ſa enim ſola poſt filiuꝫ comes eſt que poſſit
ſubleuare cadentem. Unde dicit cum filio
illõ Ozee. ix. Ue eis cũ receſſero ab eis va
ſtabuntur ¶ Maria eſt iocunda ad confa/
bulandum. Unde Sapiẽtie. viij. Erit al/
locutio cogitatõnis ⁊ tedij mei. Philoſo.
Facundus comes in via ꝓ vehiculo eſt
¶ Humilis ad miniſtrandum quod appa
ruit Luce. i. quando miniſtrauit elizabeth
minoꝛi ſe Diues ad exhibendum Sapiẽ.
viij. Sciens quoniam mecum communi/
cabit de bonis ſuis Potẽs ad ꝓtegendũ

vnde ipſi ſecure dicere poteſt ſeruus eius illud Job.xvij. Pone me iuxta te ⁊ cuius vis manus pugnet ꝯtra me. ¶ Sapiēs ad inſtruēdum quia doctrix eſt ſapientie dei. Sapiē.i. Prouer.xiij. Qui cum ſapientibus graditur ſapiēs erit ⁊c̄. ¶ Miſericors ad ſupportādum. Unde de ſuo eius dicit̄ in ps̄. Cum ceciderit non collidet̄. qꝫ domina ſupponit manum ſuam. Et ſic patet ꝙ beata virgo Maria merito dicitur domina mundi.

¶ Octaua ſtella ſcd̄e corone beate virginis dicitur. quia ipſa eſt virgo incomparabilis puritatis

Virgo incomparabilis puritatis merito beata virgo maria dicit̄. quia ſcd̄um beatum Bern. ipſa fuit virginitatis primiceria. Bartholomeus enī apoſtolus dicit manifeſte ꝙ prima vouit virginitatem. Et ideo prima. quia ante eam nulla. Nec timuit maledcm̄ illud quod erat ſcriptum. Exod.xxiij. ⁊ Deuteronō.vij. Ubi ꝓ benedictōne dꝛ obedienti. Non erit apud te ſterilis vtriuſqꝫ ſexus. Unde a ꝯtrario ſterilitas ꝓ maledictōne reputabat̄ in lege. Erat enī tempore legis opprobrioſa virgitas ꝓpter adiūctum. id eſt ſterilitatem. Unde filia Jepte fleuit ꝟginitatem ſuam. Judicum.v. Et erat maledictio iſta opprobrij. Nam opprobrium ⁊ vilitas erat mulieri ſterilitas ſua. Unde dicit elizabeth concepto Johanne. Luce.i. Sic fecit mihi dn̄s in diebꝰ quibꝰ reſpexit auferre opprobriuꝫ meum inter homīes. Simile dixit rachel nato ioſeph. Geneſ.xxx. Sed hanc maledictōnem hanc ſterilitatem hoc opprobriū hunc cōtemptum ꝯtempſit maria. vt offerret deo gratiſſimum ſacrificium virgitatiſ abſqꝫ omni humano precepto ꝯſilio ⁊ exēplo ſola inſpiratōne ſpūſſancti ſicut dic̄ beatus Bern. ¶ Ratōne autem huius voti appellatur ipſa virgo ꝟginum quaſi virginitatis ſignifera ⁊ exemplar. Sed quia dominus dixerat. i. Reguꝫ.ij. Quicunqꝫ honorificauerit me glorificabo eum nec poterat eſſe mendax fecit quod ꝓmiſerat ⁊ glorificauit honorificātem ſe. Et ne ex oblatōne ꝟginitatis remaneret in opprobrio ſterilitatis ſicut ipſa nouum fecerat in terra vouēdo ꝟginitatem. ſic ⁊ in ipſa nouum dominꝰ fecit ſuper terram. Quod nouum tota terra. quod nouum totus non capit orbꝭ. Hiere.xxxi. Creauit dominus nouum ſuꝑ terram. femina circumdabit virum. Et quia ꝓ amore virginitatis maledictum ſterilitatis ꝯtempſit ſumma benedictōne remūerata eſt in ꝯceptu ſaluatoris dicentibꝰ illi angelo ⁊ elizabeth. Luce.i. Benedicta tu in mulieribꝰ vel inter mulieres. Et ꝓ illa maledictōne de qua non curauit tam ineffabiliter meruit benedici. Illis enī qui maledicta hominum non reputāt ꝓpter deum ītribuit ipſe benedictōꝫ ꝓ maledictōe. Mat.v. Btī eſtis cum maledixerint vobis hō. In ps̄ de amatoribꝰ mūdi. Maledicēt illi. id ē iuſto ⁊ tu domine benedices. Orige. Qui bene agit ⁊ iniuſte maledicitur premiuꝫ illi ꝓ maledicto reddetur. ¶ Magiſter Hugo de ſancto victore. Notandum ꝙ primo quādo factus eſt mūdus ꝑ creatorem bn̄dicta eſt fecunditas Geneſ.ix. vt mltiplicarentur homineſ. poſtea quādo ab vno populo tantum agnitus eſt deus per legē. maledicta eſt ſterilitas vt multiplicarentur fideles. Poſtremo quādo inſtabat tempus in quo nunc ab om̄ibꝰ gentibꝰ deus colitur benedicta eſt ꝟginitas. vt ad vitam celibē a carnis ope cuncti ꝓuocētur nec fecunditatem carnis meritum nec ſterilitatem dicimus eſſe culpam. nec ꝑ multitudinem filiorum ſed per merita ꝟtutum antiqui ł moderni domino placuerūt. Nec ideo maledictam ſterilitatem carnis in lege vt eā damnabilem lex oſtenderet apud deum: quī potius vt eo tempore quādo ſucceſſio temporis in multitudine filiorum querebat̄ eam apud homines infructuoſam ⁊ ob hoc quodammodo inhonoratā demonſtraret. Nō ergo inculpanda eſt virgo maria nec accuſanda de contemptu legis in qua ſterilitas maledicitur: immo ſola ſingulariter laudāda que pria legis ꝟba ſi carnalr̄ ſapiēda

conſiderans elegit abiectio plebis in terra fieri.⁊ opprobrium hominum vt ꝑ mundiciam integritatis in celo fieret ſocia angelorum.Et pulcre prima inter feminas pro amore caſtitatis maledictum legis in carne ſua ſuſtinuit.qui illum ex carne ſua paritura erat.qui ipe in carne ſua ad Gala.iij.maledictum legis ꝓ nobis ſuſcipiens nos a maledicto legis liberauit.Unde merito ei ſoli datum eſt vt filium dei pareret ⁊ virgo ꝑmaneret.vt quia prima fecunditati carnis virginitatem ꝓtulit nunc et fecunda ſit in carne ⁊ integra in virgĩtate

¶ Nona ſtella ſecunde corone beate virginis quia ip̃a eſt ſubſellium ſancte trinitatis

¶ Subſellium dr̃ ſedes minoꝝ ſub pede poſita ⁊ inferius ⁊ dep̃ſſius q̃ȝ maiorum ſedes.Et ↄponit̃ a ſedes quaſi ſubſediuȝ.et ſic.b.v̾go merito dr̃ ſubſelliũ ſancte trinitatis que ſe nõ reginã aut dñam ſȝ ãcillam dñi nomĩauit.⁊ ergo q̃to magis hic humilis fuit.tanto magis in celo eſt exaltata

Subſelliuȝ ſancte trinitatis iure beata virgo maria dr̃.Dum eñi in hac vita infra omẽs homines ſe humiliauit in aſſũptione merito ſuper omẽs ordines angelorum ⁊ ſanctaꝝ animarum eſt exaltata.Vñ canitur in ſua aſſumptõne.Uidi ſpecioſaȝ ſicut columbam aſcẽdentem deſuꝑ riuos aquarum.Aque iſte ſicut dicit Berñ.ſunt virtutes angelice ⁊ celeſtes populi.Aque iſte inuitantur ad laudes creatoris in p̃s.Unde.Aque que ſuꝑ celos ſũt laudate nomen domini.Duo riui angeli ⁊ aĩme ſãcte Uel riui aquarum ordines angeloꝝ ſcȝ angeli archangeli principatus virtutes poteſtates domiatões throni cherubin ⁊ ſeraphin.Item debent ordinari et enumerari v̾tutes celorum ⁊ ordines ſanctoꝝ ſcilȝ patriarche.ꝓphete.apoſtoli.martires.confeſſores.virgines ⁊ omnes huiuſmodi ſancti Propter priuilegium enim ſue aſcenſiõis ſuꝑ ordines ſanctoꝝ vniuerſos gloriat̃ ip̃a Canti.i.vbi dicit.Introduxit me rex ĩ cellaria ſua.pluralr̃.Contentus eſt enim ſuo cellario quilibet ordo ſanctoꝝ ⁊ angeloruȝ id eſt ſua manſiõe.Sed maria ſpeciali priuilegio in omnia eſt introducta que ſic̃ merita ita ⁊ p̃mia omnium creditur aſſecuta.Utpote: cui nec cõtinentia virginum nec ſobrietas confeſſorum.nec patiẽtia martirum.nec zelus apoſtolorum.nec ſcientia ꝓphetarum.nec fides patriarcharũ.nec puritas angeloꝝ creditur defuiſſe.immo etiã ſicut meritis ſic ⁊ premijs ſuꝑgreſſa eſt ordines ſanctorum vniuerſos.Hieronim᷒.Quantum in terris adepta eſt maria gratie pre ceteris tãtum in celiſ obtinet gratie ſingularis.Quod ſi nec oculus vidit nec auris audiuit nec in cor hominis aſcendit que preꝑauit deus diligentib᷒ ſe.i.Corin.ij.Quid preparauit gign ẽti ſe.⁊ quod certum eſt diligenti pre omnib᷒ Item Hieronimus.Si in domo patris mãſiones multe ſunt credimus ſplendidiorem in ſua aſſumptõne matri filium ↄceſſiſſe.Bernar.Sicut non fuit in mundo locus honeſtior virginalis vteri thalamo quo maria dei filium in incarnatõne ſuſcepit.ſic nec loc᷒ in celo illo glorioſior quo mrẽm filius in aſſumptõe ſublimauit.Et ꝓpter hoc de aſſũptione matris congrue poteſt exponi q̃d de aſcenſione filij dicit p̃s.Aſcendit ſuꝑ cherubin ⁊ volauit ꝟ.ſuꝑ pen.ven.Aſcendit ſuper cherubin quod interp̃tatur plenitudo ſcientie.quia nulla humana ſciẽtia attingere poteſt quãtum aſcenderit vel ad quantam gloriam.Nec dicit ſuꝑ ſeraphin licet verum ſit ꝙ ſuper illum ordinem exaltata ſit ad dexteram filij.vnde.Aſtitit regina a dextris tuis.⁊c̃.quia ſuper ſeraphin nõ eſt aliud niſi girotheſia.id eſt ſacer ordo trinitatis.cui virgo ſubdita eſt.Sequitur.Et volauit hoc eſt velociter aſcendit.Uel volauit id eſt auolauit ab humano intellectu.Uolauit ſuper pennas ventoꝝ ⁊ hoc dupliciter.In preſenti ſuꝑ virtutes ⁊ merita ſãctarum animarum.in aſſumptõne ſuꝑ pre

mia angelorum ⁊ ſanctorum. Anime dicū
tur venti. Unde Job. xxviij. Qui fec̄ ven
tis pondus. id eſt animabus corpuſ. Et for
te ꝓpter hoc ponitur biſ volauit Dicitur er
go. Uidi ſpecioſam ſicut columbam aſcen-
dentem deſuper riuos aquarum. Nec tan-
tum ſuper eos ſed in altiorē quendā ꝯceſſū
deſup eos innuit aſcēdiſſe. Nec determi-
nat quo aſcendit ſed vnde. Uſqꝫ eo em̄ eā
ꝓſequi potuit qui hoc dixit. extunc q̄ſi eua
nuit ex oculis eius vt quo aſcenderet vl̄ ca
pere non potuerit vel dicere ei non licuerit
Nam ſup angelos exaltataꝫ ſe teſtatur ip-
ſa cum ait Can. iij. Paululum cum ꝑtran
ſiſſem eos. ſ. angelos inueni quem diligit a
nima mea. Tenui eum nec dimittam Ibi
em̄ dilectum inuenit vbi poſitus eſt thro-
nus matri regis iuxta regem vbi iaꝫ ab eo
audit cum gaudio. Maria ecce filius tuus
Quaſi diceret. Ecce quem genuiſti quē in
tanta vides maieſtate fulgētem. Nam ali-
quādo ab eodem audiuit in ſtatu lōge alio
ſibi dici. Mulier ecce filius tuus. Quis eī
ibi eēt gaudij locus vbi non tantum diſſi-
mulabat̄ mater: cū ei ſupponebat̄ alienuſ
⁊ ꝓprius filius tollebat̄ immo diſſimulaba
tur ¶ Et nota ꝙ non maria ſed mulier vo-
cabatur Sed hec prima iam abierūt. Uſi
iam non mulier ſed ſubſellium ſancte trini
tatis vocatur

¶ Decima ſtella ſcđe corone beate virgi-
nis eſt. quia ipſa ſingulare agalma deifor-
mitatis vocatur.

Singulare agal-
ma deiformitatiſ idcirco beata
virgo maria vocat̄. quia in paſ
ſione dilecti filij ſui oīno ſe diīe voluntati
ꝯformauit. Unde ſm̄ Bern̄. ipa fuit mar-
tir in anima. ⁊ gladius doloris qui pertran
ſiuit animam eius in vnigeniti paſſione ꝓ
amatiſſimo ei martirio computatur. Uo-
luit ſiquidem filius vt oīm ſanctorum ſpe-
cioſitati ꝑticiparet mater ſua īmo vniuer-
ſam ſanctoꝝ pulcritudinem̄ excederet. Et
ſicut vocat̄ virgo virginū ita ⁊ martir mar
tirum deberet appellari. Quia quidquid o-
perabatur in virgine nouum erat ſicut pre
dixerat Hiere. xxxi. Creauit dominus no
uum ſuper terram ⁊c̄. Et Apoca. xxi. Ecce
noua facio oīa: placuit filio vt glioſior mar
tir exiſteret ⁊ mirabiliter appareret vt no-
uo ⁊ inaudito martirij genere decoraretur
Et vere nouum ⁊ inauditum martiriū qđ
mater paſſa eſt in vnigeniti paſſiōe in ea ꝑ-
te que eſt impaſſibilis ſicut dicit Hieroni.

¶ Nouū in qꝫ martirij gen⁹ multis đ cau
ſis. Primo cum alij martires patiātur in
corpe. ipa paſſa eſt in anima vel ī corde iux
ta ꝓphetiam Simeonis. Luce. ij. Et tuaꝫ
ipius aīmam ꝑtranſibit gladiuſ. Sic expo
ne. Tuam ipius. id eſt tuiipius vel gladiuſ
ipius tuam animam ꝑtranſibit Non dicit
mouebit lucem ratōnis obnubilando: ſed
pertranſibit velut rem immobiliter ſtantē
nec reſiſtentem aut in aliquo vacillantem.
Gladius ſiquidem paſſionis qui tranſiuit
corpus ⁊ membra filij. ꝑtrāſiuit. i. perfecte
tranſiuit per compaſſionem animam geni
tricis. ⁊ tunc omīs plaga fuit triſticia cor-
dis eius. Eccli. xxv. Alij enim martires ⁊
ſi tormenta ſentiebāt in corpe interiori ta-
men conſolatōne refrigerebant̄ in mente.
Et ſi eorum corpa pertranſibant gladij tor
mentorum ꝑ xp̄o. tamē anime eorum dele
ctabantur in xp̄o. Filius etiam ſimul pati-
ebatur ⁊ fruebatur. quia fuit in via comp-
henſor. Unde dicit Prouidebam dn̄m in
ꝯſpectu meo ſemper. ſed anima matris tor
quebatur in xp̄o ⁊ totam eius animam ve-
hementia doloris poſſidebat. Beat⁹ Ber
nard⁹. Longe em̄ pluſ qꝫ martirem eā nō
immerito cenſeam in qua paſſionis ſenſuꝫ
exceſſit compaſſionis affectus cum ei⁹ ani
mam pertranſiuit gladius paſſionis. Ani-
ma quippe filij iam non erat ibi ſed aīma ma
tris nequibat auelli Fuit etiaꝫ plus qꝫ mar
tir. quia duplex ꝑtulit martirium. Duꝫ et
mortem filij vidit ⁊ eius exemplo membra
ſuper terram mortificauit Quod gen⁹ mar
tirij illo nimirum quo membra cedunt̄ fer
ro horrore quideꝫ mitius ſed diuturnitate

moleſtius. ¶ Item ſicut non fuit doloꝛ ſi-
cut doloꝛ ille qui tranſiuit coꝛpus et mem-
bꝛa filij: ſicut ipſe dicit Trenoꝛuꝫ. i. O vos
omnes qui tranſitis per viam attendite et
videte ſi eſt doloꝛ ſicut doloꝛ meus. ſic non
fuit doloꝛ ſicut doloꝛ ille qui matris viſce-
ra ꝑ compaſſionem pertrāſiuit. Unde ī pˢ
notabiliter dicitᷣ. circumdata varietate vi
delicet tot doloꝛum quot filium ſuum vide
bat patientem. Hinc enim videbat caput
ſpinis coꝛonari. hinc genas auelli. hīc vul
tum conſpui. hinc manus ⁊ pedes configi.
hinc os felle potari. hinc caput expirantis
ſuꝑ humerum inclinari. hinc latuſ moꝛtui
lancea aperiri. Uere ergo circumdata va-
rietate doloꝝ vt vere poſſet dicere cum ſu-
ſanna. Danie. xiij. Anguſtie michi ſunt vn
diqꝫ. ⁊ cum dauid. i. Paralipomen̄. xxi.
Undiqꝫ me anguſtie pꝛemunt ⁊c̄ ¶ Item
ꝙ non fuerit tam amarum martirium alio
rum ſanctoꝛum manifeſtiſſime patet. Non
fuit talis filius. non fuit talis mater. nō fu-
it tanta caritas ſicut inter iſtam matrem et
filium. Non fuit tam indigna moꝛs. nō fu-
it doloꝛ tantus Sciebat ſiquidem mater q̄
lis erat filius. vnde conceptus ⁊ quomodo
⁊ cetera hmōi. ⁊ ideo quāto dilexit teneriꝰ
tanto vulnerata eſt ꝓfundius: nihil habens
omnino conſolatōnis ſicut ceteri martireſ
vt ſupꝛadictum eſt ſed totum habenſ tribu
latōnis. Nam abſoꝛpta erant ipſius viſce-
ra maternis doloꝛibꝯ vltra quā homo ł an
gelus perpendere poſſit: non tamen vſꝫ ad
deſpatōnem. In ipſa enim ſola ſtetit eccl'ia
⁊c̄ ¶ Ad hoc martirium deſignanduꝫ qua
ſi quodam pꝛeſagio nuncupata eſt maria:
quod interpꝛetatur mare amarum. Habeſ
ergo cauſam pꝛimam quomodo. ſ. gladiuſ
filij qui matriſ animam ꝑtrāſiuit ei ꝓ mar
tirio computatᷣ. Scd̄o quia cum alij mar-
tires paſſi ſint ꝓpter fidem maria paſſa ē ꝓ
pter caritatem. Unde dicit in Can. ſm̄ ali
am lrām quam ponit Greg. vulnerata ca-
ritate ego ſum. Et ſicut caritas maioꝛ ē q̄ꝫ
fides. i. Coꝛin. xiij. Maioꝛ hoꝛum eſt cari-
tas: ſic marie martirium q̄ntalibet excellit
martiria ſanctoꝝ. Tercio quia alij in coꝛ-
poꝛe maria in coꝛde quod plus eſt. Eccl'i.
xxv. Omnis plaga triſticia coꝛdis. Quar
to quia alij diuerſis gladijſ martiriſati ſūt
maria eodem gladio quo filius. Uñ. Tuā
ipſius animam ⁊c̄. Quinto quia alij diuer
ſis ictibꝯ. maria eodem ictu quo xp̄s. Un-
de dictum eſt ei Iohānis. xix. Mulier ec-
ce filius tuus. In his omībꝯ pꝛeminet ma-
rie martirium martirijs omnium ſanctoꝛū
⁊ ideo ipſa merito dᷓ ſingulare agalma dei-
foꝛmitatis

¶ Undecima ſtella ſecunde coꝛone beate
virginis eſt ꝙ ipſa eſt filialis dextriſedia
maieſtatis.

Filialis dextri
ſedia maieſtatis. b. virgo Ma
ria idcirco dᷓ quia cum omeſ
alij ſancti ⁊ angeli poſſint xp̄o ſupplicare. ⁊
a deo exaudiri: vnde ⁊ dicit eis. Petite et
accipietis ipſa ſola materna auctoꝛitate po-
teſt ei vt filio impare. Quod ſignatum eſt
iij. Regum. ij. vbi legitᷣ Salomon qui ſigt
xp̄um reſpondiſſe Berſabee matri ſue que
mariam figurabat. Pete mater mi neqꝫ eſ
fas eſt vt auertam faciem ⁊c̄. Ad hoc etiam
figurādum. iij. Regum. x. dᷓ ꝙ rex ſalomō
dedit regine ſaba omnia que voluit ⁊ petijt
ab eo. ⁊c̄. Que videlꝫ regina ſignificabat
mariam. Ideo ſic oꝛamus eam. Monſtra
te eſſe matrem. quaſi diceretur ei. Impio-
ſe ⁊ materna auctoꝛitate ſupplica ꝓ nob fi-
lio tuo. Item illud. Oꝛa pꝛēm iube natum
Dicūt autem q̄dam hoc non bene fuiſſe di
ctum ſed mentita eſt iniquitas ſibi. Nōne
legitur Lu. ij. de iheſu ꝙ erat ſubditus illiſ
ſcꝫ marie ⁊ ioſeph ꝓpter mariam. ⁊ ibidem
ꝙ ipſa materna fungens auctoꝛitate corri-
puerit filium di. Fili quid feciſti nobis ſic.
Et paulo poſt ſubiungitᷣ ꝙ audita correctō
ne ma͛na patienter ⁊ abſqꝫ murmure deſcē
dit cum illis nazareth. ⁊ erat ſubditus illᷣ
Non eñi euacuabitᷣ ꝑceptum illō dñicum
in patria. Honoꝛa pꝛēm ⁊ mrēm. Exo. xx.
ſed perfectiſſime implebitur Nihilominꝰ

hec omnia intellige de reuerētia quam dei
filius exhibet matri ſue. ⁊ in ſubiectōe qua
xp̄s ſubditus fuit pn̄tibꝫ formam humili/
tatis nobis ⁊ obedie commendauit. Nec
fuit illa ſubiectō neceſſitatis ſed pietatꝫ ſi
cut dicit ibidem glo. ⁊ quid pentibꝫ debea/
mus oſtendit. Item ad predicta deſeruit
ꝙ angelus ad. b. ꝟginem dixit. Dn̄s tecū
Qui ergo querit ſaluatorem. querat ip̄um
cum ea. Unde de magis dꝛ Mat. ij. Inue
nerunt puerꝫ cum maria matre eius ⁊c. vt
cum ip̄a ſemꝑ querendus nobis oſtendere
tur. Dicitᷣ em̄ dn̄s frequenter in ſcriptura
cum illis eſſe quos iuuare paratus eſt. ⁊ vota
eorum ⁊ deſideria adimplere. Unde Eze.
iij. Manus domī erat mecum ꝯfortās me.
Et de iohāne baptiſta. Etem̄ manus domī
erat cum illo Mat. in fi. Ecce ego vobiſcū
ſum om̄ibꝫ diebꝫ vſqꝫ ad ꝯſummatōnē ſe/
culi. Implora igitur beatam ꝟginē in om
nibꝫ oratōnibꝫ tuis. nec deſperes aut diffi/
das de impotentia auxiliādi. quia dn̄s ē cū
ea. ⁊ ideo quotienſcunqꝫ ip̄a voluerit iuua
re te deus cum ea eſt vt ⁊ poſſit. Unde po/
tentia marie ad impetrādum notatur Heſ/
ter. v. vbi dixit Aſſuer⁹ Quid vis heſter
regina ⁊ que eſt petitō tua. Etiam ſi dimidi
am partem regni mei petieris impetrabis.
In hoc etiam ꝙ dicit quid vis heſter et q̄
eſt petitō tua innuitur ꝙ non expectat filius
vt mater roget: immo etiam preuenit peti
tōes eius ſcđum qđ ip̄e dicit ⁊ ſm̄ qđ dici
tur ei de veris pauperibꝫ yſaie. lxv. Ante/
q̄ꝫ clament ad me exaudiam eos. Et illud
p̄s. Preparatōem cordis eorum audiuit
auris tua. Hanc autem exaltatōnem ⁊ au/
ctoritatem beata virgo ꝓmeruit humilita/
te ſua. Unde ip̄a dominum ſolam humi/
litatem in ſe reſpexiſſe teſtatur. quia diuini
tatis ꝓpiciatōnem quam humana natura
in primis pn̄tibꝫ ꝑ ſuꝑbiam ꝑdidit. in ma
ria ꝑ humilitatem recuꝑauit. Nam qꝛ in
ea verbum patris carnis ſubſtātiam quaꝫ
ſibi vniret aſſumpſit: quaſi ad eam quam
prius abiecerat naturam ſublimandam ꝑ
miſcđiam reſpexit. Reſpexit deus humili
tatem Marie cui p̄er humilitatis meritum
dedit vt filium ſuum ī carne conciperet. ⁊
mater ip̄ius quod non erat ſublimiter eſſe
ꝓmeruit. ⁊ que ſe ancillam nomīauit: mo/
do ip̄ius dextri ſedia digna exiſtat

¶ Duodecima ſtella ſecunde corone bea/
te virginis eſt. quia ip̄a ē ſacrariū ⁊ digna
manſio ſpūſſancti

Sacrariū et dig
na māſio ſpūſſancti beata vir/
go maria iure vocatᷣ. quia ſcđꝫ
beatum Bernar. talem ꝓrogatiuam a deo
accepit ꝙ peccare non potuit ex quo filiuꝫ
dei concepit. Unde ⁊ dicit Eccli. xxiiij. Et
ſic in ſyon firmata ſum. Prius autem dic̄
coram ip̄o miſtraui. ⁊ ſic miniſtrando. ſ. qn̄
nomīaui me ancillam in ip̄o momento con
ſenſus mei quem exp̄ſſi di. Fiat michi ſm̄
verbum tuum ꝯcepto ſaluatore firmata ſū.
id eſt in bono confirmata. ⁊ hoc in ſyon. id
eſt militante eccleſia adhuc poſita qđ fuit
mihi priuilegium ſpeciale. Alij em̄ ſācti n̄
in hac vita ſic formantur vt de cetero pecca
re non poſſint ſed tātum in ſuꝑna hierl'em.

¶ Et hoc multipl'r perſuaderi poteſt ⁊ pro
bari. Primo quia ſpūſſanctus ſuꝑueniens
in eam ⁊ ei obumbrās virtus altiſſimi ex/
tinxit in ea carnalem concupiſcētiam ⁊ abſtulit
cordis ignorantiam que ſunt due radices
peccati. Filius etiā dei qui ignis ꝯſumēs ē
ad heb. in fi. in eam deſcēdēs ꝯſumpſit ī ea
ignorantiam. ſicut lumē ignis ꝯſumit tene
bras. Et virtus altiſſimi. ſ. idem filius dei
obumbrauit ei. ⁊ ꝯtra omne incentiuū pec/
cati p̄ſtitit refrigerium. Mira illa obūbra
tio ſpūſſancti que ſub vno momento deterſit
⁊ exterminauit a virgine tam ignorantiaꝫ
boni q̄ꝫ concupiſcētiam mali. Quā integre ī ea
ꝯcupiſcētia extincta fuerit ꝓbat ꝓfecto ꝙ cum
ꝟginitatis integritate poſtmodum conce/
pit ⁊ peꝑit. Quam ꝓfunde illumiata fue/
rit ꝓbat ꝙ illud tāte ꝓfunditatis ſacrm̄ētuꝫ
tam veraciter tam velociter credidit quod
huius mundi ſapientibꝫ vix tandem aliqn̄
per tot ⁊ tanta miracula ꝑſuaderi potuit

¶ Secundo quia plena erat gr̃a ſpũſſãcti
⁊ ita nll's loc⁹ vacu⁹ quo pctm̃ poſſꝫ admit
tere. quia in pleno non põt plus recipi.
¶ Tercio quia nunq̃ꝫ reliquit eam ſpũſſ.
⁊ ita nunq̃ꝫ acceſſum ad illam habuit ſpũſ
malignus ¶ Quarto q: xp̃s lux eſt ſic ip̃e
dicit. Ego ſum lux mundi. Jo. viij. Item
i. Jo. i. Deus lux eſt ⁊ tenebre non ſunt in
eo vlle. Peccata vero tenebre ſunt. Vn̄
Johan. iij. Dilexerũt homines tenebras
plus q̃ꝫ lucem. Non eſt autem ↄuentõ xp̃i
ad belial. vel lucis ad tenebras. i. Corin. vi
Idcirco marie d̃r Sophoñ. iij. Filia iheru
ſalem auertit inimicos tuos rex yſrael Do
minus in medio tui non timebis malũ vl
tra. Malum. ſ. culpe venialis vel mortalis
¶ Quinto q: ip̃a erat triclinium trinitatꝭ
Pater potens cui competit vis iraſcibilis
roborabat eam ↄtra excellentiam ſuperbie
Filius ſapiens cui vis ratõnalis contra in
ſipiditatem totius voluptatis praue. Spi
rituſſanctus cui vis ↄcupiſcibilis cõtra ve
nenum totius malicie. Omne vero pctũꝫ
ab hac triplici mala radice habet originẽꝫ
ſicut dicitur. i. Johã. ij ¶ Sexto quia ha-
buit gabrielem ad ſui cuſtodiam deputatũ
qui interp̃tatur fortitudo dei. quo patroci-
nante nihil in ea ꝓficere potuit inimic⁹ nec
ei nocere iniquitatis fili⁹ apponebat. Nec
ſolum vnicum angelum ſed credit̃ ꝙ infini
toſ. Vnde ei d̃r. Angelis. ſ. mandauit d̃ te
vt cuſtodiãt te in om̃ibꝫ vijs tuis. ſ. cogita
tionibꝫ locutõnibꝫ actõnibꝫ ⁊ hmõi ¶ Se
ptimo quia ip̃a d̃r electa vt ſol Cantico. vi
Quem nec ignis comburit nec aq̃ emollit
nec gladius ſcindit nec fetor corrũpit nec
vitrum obſiſtit. ⁊ ita eſt incorruptibil'. Si
militer maria ex quo electa eſt in matrẽ ſo-
lis iuſticie. ⁊ nouus quidem ſol factus ẽ ab
eo qui fabricatus eſt auroram ⁊ ſolem.
¶ Octauo quia maria tota erat celum: quod
diſſimilia non recipit. ſ. vicia cum virtuti-
bus. De quo celo dicitur in pſal. Dominus
in celo. id eſt in beata virgine parauit ſedẽ
ſuam miniſterio ſpirituſſancti. Item d̃ ip-
ſa d̃r ſub appellatõne ſuperne hieruſalem
Apoca. xxi. Non intrabit in ea aliquid co-
inquinatum per ↄſenſum in cogitatõne vl'
faciens abominatõem in actõne ⁊ menda-
cium in locutõe. Vñ ip̃a erat ſicut vitrum
quod illumĩatuꝫ a ſole non recipit nubilũ.
Ideo ei competit quod de ſapiẽtia d̃r Sa
pien. vij. Sincera eſt ⁊ ideo nihil inquina
tum incurrit in illam. quia impoſſibile erat
eam poſſe peccare de cetero. ¶ Nono quia
ip̃a erat ortus concluſus Canti. iiij. p quẽꝫ
tranſire non adijciebat incircumciſuſ ⁊ im
mundus. Et tantum de ſecunda corona. ſe
quitur de tercia.

¶ Tercia corona beate Marie v̓ginis. et
prima ſtella eiuſdem.

Tercia corõa

capitis glorioſiſſime virgi
nis marie eſt corona bñ
ficientie. Nam magnis
bñficijs nos ditauit. ꝓp-
ter que merito coronari ꝓmeruit. Vñ du-
odecim ſtelle huius corone ſunt duodeciꝫ
beneficia que nobis quotidie exhibet. Vn-
de regina mũdi vocat̃ iuxta illud. Aue mũ-
di princeps ⁊ regina. Quamobrem ip̃a di
ct. Tranſite ad me omnes ⁊c̃. Prĩa ſtel-
la eſt lapſorum ſubleuatõ. Secũda eſt ſor
didoꝝ lauatõ. Tercia eſt cecoꝝ illũinatõ.
Quarta eſt deſolatoꝝ letificatõ Quĩta eſt
temptatoꝝ adiuuatõ. Sexta eſt obdurato
rum mollificatõ. Septima eſt mortuoruꝫ
viuificatõ. Octaua eſt in aduerſis robora-
tio. Nona eſt vie ſalutis demõſtratõ. De
cima eſt in morte ꝓtectõ. Vndecima ẽ cõ
tra ignem purgatorij refrigeratõ. Duode
cima eſt in vita celeſti ſue pñtie delc̃atio
¶ Prima igit̃ ſtella eſt lapſoꝝ ſubleuatio.
Dani. xi. Cum q̃ꝫ corruerint ſubleuabũtur
auxilio puulo. i. auxilio. b. v̓gis que puu-
la d̃r ꝓpter eius hũilitatẽ. De hoc hr̃ no-
tabile exemplum de muliere que ↄceptum
ex proprio filio puerum interfecit. et qua-
liter eam demon apud regem accuſauit.

⁊ qualr̄ beata dei genitrix eam ab imprope
rio liberauit: ex octauo li. ſpeculi hiſtorial̄.
¶ Fuit qdam diues rome cum vxore: v/
terqꝫ genere nobilis. moribꝫ laudabilis. ſo
la eis ꝓles deerat: cum ad votū cetera ce
derent vniuerſa. Conuerſi igitr̄ ad dominū
poſtulabant filium: effuſi in miſericordijs
paupm ꝯmendantes ſe ad omnem ꝯſcien
tiam ſm deum. Qui videns afflictiōem il
lorum dedit mulieri conceptum ⁊ pepit fi/
lium. Quo nato regales preparantur deli/
cie ſonant organa chori ordinantur. Inte/
rea dum caro filio pater minuſ caute amo
re gratulatur ⁊ caritate a carnalitate aliqn
tiſper ſuffocata non ita deuote vt prius in
datoris gloriam aſſurgit vel gratiam que
rit. aliquotiens tamen ad ſe reuerſus com
pungebatur. nec illius carnalitatis impu/
ritatem ferebat eſſe impunitam. Tandem
pepigit fedus cum deo vt ſumptis pennis
columbe in peregrinam regionem vel in in
uiam ſolitudinem auolaret. vbi ignotuſ ve
lut ignobilis viueret vbi puritatis vel pa/
cis interne ſoliditatem ſuaret. Sed qꝛ al/
ligatus erat vxori cor eius ad ſui ꝓpoſiti in
clinauit aſſenſum. Que qdē querulos ge
mitus ingeminare cepit ⁊ ſingultus cōcuſ
ſo pectore cum lacrimis dixit. Quāuiſ mo
leſte dulciſſimi vultus tui ſuſtineam abſen
tiam. hoc ſolum tamē amaricati cordis ha/
beo ſolacium ⁊ gloriādi priuilegium ꝙ a/
mori meo ſolum video preponi xp̄um. Et
quia hoc ſanctiſſimum votum ſcio liberū
te dimitto tantum vt amore caſto me cor/
de retineas. Illo exulante ſed in gaudio vi
ctricis conſciētie exultāte materfamilias
ſoluta a lege viri iā licentius que xp̄i erāt
cogitabat ⁊ liberalitatem in paupes exerce
bat. ¶ Interea puulum ſuum a lacte ſuſpē/
ſum a cunis abſtractum ꝓpenſius nutrie/
bat ⁊ delicijs reficiebat. Omni die aut ma
tris habebatr̄ gremio aut pendebat e collo:
omni nocte inter matris vbera morabatur
omni in loco in memoria verſabatr̄. Sic ſuc/
cedentibuſ infantie puericia ⁊ puericie ado
leſcentia. etiam tunc mater non eum ab am
plexu arcebat non ab oſculo repellebat nō
etiam a lecto. Quid plura. Carnalis amor
qꝛ non inuigilauit cautele ſe inclinauit cor
ruptele. filius ꝓ marito admittitur. conce
ptoqꝫ fetu mater miſera corde ⁊ corpe āgu
ſtiatur. Et impellente hincinde verecūdie
⁊ doloris eſtu pene in deſperatōnem labitr̄.
Spe autem venie ducta ⁊ aīmata non deſi
ſtebat a ieiunijs oratōnibꝫ vigilijs elemo/
ſinis. Interim veſte ad hec ꝯgrua ventrꝫ ve
lato tumore ⁊ per falſam hilaritatem vul/
tus cordis diſſimulato dolore ventum ē ad
diē ptus. ⁊ tūc magna velut mare ꝯtritō ei
us. Hinc eīn ſua debāt dolori ſilētium tior
⁊ verecūdia. hinc impellebāt ad plāctū do
lor ⁊ anguſtia. Sic naſcitr̄ infelix puer ſum
pturus de ortu occaſum de initio finē. Nā
ſeua tigris vix bene natum arripiens ſuffo
cauit ⁊ ſuffocatum in ima latrine ꝓijciens
ꝓpera ſepultura damnauit. Et tunc qdem
hoīes tam grande piaculum latuit ſꝫ mun
di princeps cum in aīa captiuā mulierē te
neret cogitauit vt ꝯmunē trophꝫam ꝺ ip/
ſa ſtatueret volens etiā in eā ſeuire flagelliſ
que ſibi ſuierat in flagitijs. ¶ Sūpto igitr̄
demon ſcolaris clerici ſcemate romam ve
nit. curiam intrauit. ꝓceres ſalutauit. In/
terrogatus quis eſſet. clericus inquit ſum
potens in ſcripturis. Nullus mihi ſcōs in
qſtionibꝫ ſoluēdis. in ſecretꝫ edicēdis. Et
vt pitie mee certā hēatiſ experiētiā dicat qſ
qꝫ qdquid perdiderit ⁊ ego manifeſto illi
furti auctorē. Auditiſqꝫ oīm cauſ certo ve
ritatꝫ teſtīo ſingulr̄ ſatiſfaciebat ⁊ furti reum
fugā etiā ſi fur aufugiſſet ꝓpalabat. Ad no
ui famā ꝯiectoris tā exteri qꝫ indigene cō
ueniebāt latrōes diffugiebāt: aut eſſe qles
fuerāt deſinebāt. ¶ Interea dū ſic placens
regi ⁊ optiatibꝫ eiꝰ plebi ſua dāna reſartit
de ore ſuo pendētē ipo rege pñte turbā cir
cūſtātē ſic allocutꝰ eſt. Si vos credulos ⁊
attētos polliceamī auditores mira loqrer.
Et qdē vix credibile auditu. horribile di/
ctu. crudele actu vobis enarrarē. Me dñi
ꝙ nō eſtis ꝯſumpti ꝙ roma funditꝰ nō cor/
ruit cū facinꝰ ꝑ oībꝫ ꝺteſtabile ī ea patratū

ſit. Mulier enim iſta quam ſanctiſſimam
dicitis que in vrbis veſtre plateis ⁊ angu
lis ſibi per ypocriſim fame titulū erexit: ſce
leratiſſima eſt ⁊ omnium crudeliſſima feīa/
rum. Nam de ꝓprio filio ↄceptum filiū ꝓ/
prijs manibꝫ trucidauit ⁊ ne videretur in
latrinam ꝓiecit. ¶ Ad hanc vocem omēs
ↄſternati noli inquiūt blaſphemare mundi/
cie ſacrarium pietatis templum. Multe fe
mine ↄgregauerunt diuitias ſed hec ſuper/
greſſa eſt vniuerſas. Hoc eſt inquit ille q̄d
dixi ꝙ difficile crederetis mihi. Veniat:
examinet̄ ⁊ interim rogus in media platea
paretur in quo ſi cōfeſſa vel conuicta fuerit
viuens incendatur. Sin autem ego ligatiſ
manibꝫ a tergo: medijſ inijciar flāmiſ. Pla
cuit regi ⁊ ſatrapis eiuſ ⁊ miſſis ſatellitibꝫ
iuſſit eam honorifice introduci. Cui intran
ti palacium om̄es aſſurrexerūt. Rex autē
ipſe ſedē ei parari iuſſit ⁊ ſibi conſedere fe
cit. factoq̄ ſilentio ait ei. Non te latet no/
ui fama vatis quem ſuſcitauit deus in ſalu
tem romane gentis. Q; autem non parū
dolemus in multis te accuſat ⁊ non ſatꝫ cre
dibilia nobis contra te dicit teſtimōia Cō
fitere ergo ſi quod feciſti peccatū ⁊ da glo
riam deo vel purga te a crimine obiecto
Illa autem vnctōne que de omnibꝫ docet
inſpirante reſpondit Quoniam grauis eſt
cauſa ⁊ nil ſine conſilio facere docet ſapiēſ
nec ego tutum fore credo coram rege ⁊ pro
ceribꝫ eius ſine cōſilij patrocinio allegati/
onem meam exercere. Sic acceptis indu
cijs egreſſa eſt. Non eſt ↄſilia in hoīe ſed
toto corde per penitētiam confugit ad xp̄m
¶ Vir autem vite venerabilis lucian⁹ no/
mine: tunc temporis romanam ornabat ca
thedram. Eius pedibꝫ ꝓuoluta cum gemi
tibꝫ cordis ⁊ torrente lacrimaꝝ calamita/
tis ſue recenſuit hyſtoriam. Ruptiſq̄ ve/
ſtibꝫ ⁊ euulſis crinibꝫ requiſiuit ab eo vtrū
ꝑ quodcūq̄ malagma penitētie curari poſ
ſet vulnus peccatricis conſciētie At ille vi
dens compunctōem in ea eſſe vehemētem
⁊ totus ſuꝑ eam pietatis viſceribꝫ affluēs
ↄſilijs in dei miſc̄dia reatus veniam ⁊ vite

remedium ꝓmiſit dicēs. Animequor eſto fi
lia. quia maior eſt dei pietas q̄z queuis ini
quitas. Nam et petrus per lacrimas non
ſolum reatus ſui veniam ſed apoſtolici prin
cipatus obtinuit dignitatem. Sic Maria
magdalena per ſanctificatōnem lacrimarū
de vaſe contumelie meruit effici vaſ glorie
Mariam vero matrem ihesu xp̄i cōſulo vt
pre omnibus inuoces: eamq̄ aſſiduis pre
cibus frequentes. Ipa eniꝫ vnica ſpes re
conciliatōnis humane. ipſa precipua cau
ſa eterne ſalutis. Nolo autē tibi multa in
iungere. quia tempus habes breue. Sꝫ do
minica oratio tibi ſit abſolutō ꝓ peccato.
His ſermonibus animata mulier manus
in celum ⁊ cor ad mariam leuabat orans e/
am in multo fletu vt eius liberaretur inter
uentu ab impetitōne aduerſarij ⁊ confuſio
ne communi ¶ Statuta itaq̄ die cum fa
miliaribus petrerit ad curiam ⁊ erat eius
ſpes de celeſti adiutorio pendens ⁊ cor ma
xime in Maria fiduciam habens. Nec de/
eſſe potuit mater miſericordie tam mira/
bilibus ſuſpirijs penitentis ſed inuiſibili/
ter eam protegens preſentia ſue maieſta/
tis iudicante aſtitit ante tribunal terrene
maieſtatis. Hac igitur beata comite muli/
er munita intrauit conſiſtoriū: et a rege ⁊ a
pplo reuerēter accepta ↄſedit in medio: oī
bus fcā ſpectaclm. Tūc omnium ore clau
ſo et aure aperta rex ait clerico. En quam
accuſaſti. domina preſens eſt. narra ſi quid
habes. At ille intuitus mulierē. mirabatur
que hec eſſet. Reuera inquit eīn. non ipſa
erat que prius. ſed altera. quia ꝑ gratiam
ſancti ſpiritus alterata. Cunq̄ omnes in
ſtarent vt loqueretur. non eſt inquit hec ī/
ceſtuoſa et hoīcida illa quā accuſaui. Hec
eſt eīn ſancta hec ſpecioſa inter filias hieru
ſalem. Hec eſt que aſcendit de deſerto deli
cijs affluens. innixa ſuꝑ dilectam ſuā. Q̄d
eīn dicere timeo. et tacere non poſſum. ma/
ria mater hieſu ei aſſiſtit. eāq̄ ↄfouet et cu/
ſtodit. Ad hanc vocem oēs in ſtuporē verſi
frōtes ſuas vexillo crucꝫ armauerūt Et dia
bol⁹ virtutē ſigni ſaluatorꝫ ñ ſuſtinēſ q̄ fum⁹

euanuit ex oculis eorum. Omniſqȝ cōcio
gaudens marie iura gratiaꝝ pſoluit. ⁊ mu
lier ſic liberata a macula conicientie ⁊ fame
coram omni populo inuenit nomen grāde
iuxta nomen magnorum qui ſunt in terra
Ex hoc exemplo ſatis claret ꝙ maria vere
eſt lapſorum ſubleuatō ⁊ ꝙ nullus ſit q̄ ma
trem domini ſinceriter diligit vel ei fideli
ter ſeruierit perire finaliter poſſit quātūcū
qȝ grauiter etiam deliquerit.

¶ Secunda ſtella tercie corone
beate v̾ginis eſt ꝙ ipſa eſt ſordi
dorum lauatio.

Beata virgo ma
ria in ſuis famulis mundiciaȝ
caſtitatis diligit. Unde de ea.
1. Reguȝ. xxv. dicitur. Ecce famula tua ſit
in ancillam vt lauet pedes ſeruoꝝ tuorum
Hec dixit abigail ad dauid id eſt maria ad
xp̄m que vult lauare conſcientias noſtras
intellectum videlȝ ⁊ affectum a ſordib⁹ vi-
ciorum. alias enim obſequium quod ei im
pendimus non eſt ei gratum neqȝ acceptū
vt ſequēti patet exemplo. ¶ Fuit quidam
miles qui licet male viueret ⁊ lubrice tam̄
ob amorem beate marie quaȝ diligebat q̄n
quaginta Aue maria quotidie dicere ꝯſue
uerat. Cum hic quadā die ꝓ ſuis negocijs
equitaret inuenit quandam eccl̄iam in quā
gratia orandi ac ſoluendi debitū beate vir-
gini declinauit. Illo autem deuote orante a
ue maria aliq̄ntulum obdormiuit. viditqȝ
in ſomnijs beatam mariam pulcerrīe ador
natam. ⁊ cum ea angelorum ⁊ virginū mł
titudinem p̄cedentem introeūtem ꝑ eccle
ſiam Unus autem portabat cibaria precio
ſiſſima ⁊ ꝑoptime parata. Cui beata virgo
dixit. Da illi ad ꝯmedendum. Uas autē
ī quo erāt illa cibaria delicatiſſima ita erat
horribile ſqualidiſſimum ⁊ immūdum ꝙ ſo
lo viſu faſtidium ⁊ abhominatōem maxīaȝ
⁊ nauſeam p̄ſtitit intuenti. Et cum. b. v̾go
eum moneret vt ꝯmederet. rn̄dit. Cariſſi-
ma domia nullo modo edere poſſum de hoc
cibo q̄muis d̾licato, ꝓpter ſordidiſſimū ſqua
lorem vaſis ⁊ eius fetorem intolerabilem.
Cui illa. Sic tu facis mihi. quia ſalutatōȝ
meam quam multum diligo ꝓpter vite tue
infamiam non accepto nec ſeruitium tuuȝ
mihi placet: quod cum corꝑe ſceleroſo et
polluto corde fit niſi ſanctificatum fuerit
Ex hoc breui exemplo ſatis clare apparet
ꝙ beate virgini ſordes non placēt. quia ip
ſa puriſſima fuit. ⁊ ergo eas in ſuis ſ̾uis re
prehendit ⁊ vt eas lauent ammonet. q̄r ve-
ſtimentum mixtum ſanguine. id eſt corpus
mortali peccato fedatum erit in ꝯbuſtionē
Yſa. ix. Ideo dicitur Eccleſiaſtes. ix. Oī
temꝑe veſtimenta tua ſint candida. Uel ve
ſtimentum mixtum ſanguine eſt conuerſa
tio polluta per luxuriam Apoca. iij. Ambu
labunt mecum in albis. ſ. ſi fuerint in albis
Et loquiť de illis qui nō inquinauerūt ve
ſtimenta ſua. id eſt corꝑa ꝑ maculam pecca
ti mortalis. Et tales debent eſſe ſerui beate
virginis Marie

¶ Tercia ſtella tercie corone be-
ate virginis eſt ꝙ ipſa eſt ceco
rum illuminatō.

Cecorum illūia
tio eſt. b. v̾go maria. vn̄ ipſa
Eccl̄i. xxiiij. dicit. Illūiabo oēs
ſꝑantes in dn̄o. Nō tā de cecitate mētꝭ q̄ȝ
corꝑis pōt ītelligi. De hoc pulcrū hr̄ exē-
plum de ceco illūiato meritiſ. b. v̾ginis in
feſto purificatōis ipius ex lib. miracloꝝ. b
v̾gīs excerptū ¶ Tpib⁹ btī bonifacij pa.
q̄ꝓut in eccl̄iaſticis hiſtorijs legiť tēplū pā
theō a foca ceſare īpetrauit ⁊ in honorē. b.
marie ſpꝫqȝ v̾gīs ac ſimul oīm ſcōꝝ ꝯſecuit
facta eſt in vrbe romana inter iudeos ⁊ ca-
tholicos nō ꝑua ſeditio. Impugnbāt eni iu
dei fidem incarnatōis ihesu xp̄i: aſſerentes
beatiſſimam mariā de ſemine ioſeph nō de
ſpūſcō xp̄m ꝯcepiſſe: adiacētes oīmodis i-
poſſibile fore v̾ginem ꝯ naturā ꝑere poſſe
Cūqȝ diutius hec altricatō rome haberetꝛ:
⁊ iā xp̄iani feruētiſſimo fidei zelo ꝓbanos
iudeos niſi citius reſipiſcerent et ad bap-
tiſmum conuolarent ex vrbe pellere vellēt:

erat quidam eiuſdem vrbis ciuis cecus na
tus: ſed tamen xpianus litteris apprime ī-
butus. Hic quadam die magno fidei amo
re ſuccenſus diſputā cū iudeis aggreſſus eſt. ⁊ tan
ta illos cōſtantia redarguit vt pene omnes
inuenirent elingues. Ad vltimum iudei iu-
dei ad conuicia ↄuerſi dixerunt. Tu cū ſis
homo peccator ⁊ in peccatis totus natus ꝗ
modo auſus es fidem xpianoꝝ defendere.
Nonne liquido patet xpm tuum adeo īpo-
tentem eſſe vt non poſſit etiam tibi lumīa re
ſtaurare. Ad hec cecus fide plenus expec-
tate inquit triduo ⁊ videbitis in me magna
lia dei viui. Inſtabat aūt dies tercio purifi-
catio ſancte marie. Quo audito iudei indi
gne tulerunt ⁊ ſubridendo dixerūt. Certe
xps tuus quem prēs noſtri crucifixerūt n̄
poteſt tibi oculos reddere. quia nec ſemet
ipſum potuit de mortis periculo liberare. at
tn̄ ſi in preſentia nr̄i te illuminauerit: ꝓ cer
to nos om̄es credere habebimus in illum.
⁊ tūc liquido conſtabit ꝙ ipſe ſit filius dei.
Cecus vero hec dn̄o apoſtolico bonifacio ī
dicauit. Tunc papa om̄ibꝫ iudeis manda
uit quatenus vnanimiter ad tēplū panthe
on ↄcurrerent in nocte purificatiōis ad vi
gilias. quod ⁊ factum eſt. Ductus eſt ⁊ ille
cecus in medium plenus fide nihil heſitās
de ꝓpoſitis. Cunctiſ ab omnibꝫ fidelibus ⁊
clero pn̄te apoſtolici nocturni hymni ibidē
dicerētur ⁊ iam octaua lectō recitata fuiſ-
ſet: cecus ſe ante altare matris dn̄i perdu-
ci rogauit. ibiq̄ canere cepit reſponſorium
illud. Gaude maria virgo cunctas hereſ.
⁊c. cum verſu vſq̄ ad finē. Quod ſibi an-
te biduum quia muſice artꝭ gnarus fuit cō
poſuerat. In quo tam viuaciter iudeoꝝ er
rorem confutauit vt ſub oculis omniū ꝗ
aderant completo verſu vera lux que xpus
eſt genitricis ſue interuentu cuius virgini
tatis integritatem in eodē cantu ydonee
defendit clariſſimū ei lumen oculorum red
diderit qui ei mētem fidei primitus illūia
uit. Quo viſo miraclo glā in excelſis deo
canitur. ⁊ vgo mater que ceco duplex lu-
men tribuit ab om̄ibꝫ honoratꝛ. Iudei q̄ꝫ
ad quingentos viros mox ad baptiſmum
ↄuolarunt. Reliqui fuga lapſi vlterius vi
ſi non ſunt. Et tunc ob memoriam illiꝰ rei
inſtitutum eſt ab eccīa vt idem reſponſori
um in eadem feſtiuitate octauum locū ob-
tinere perpetue debuiſſet.

¶ Quarta ſtella tercie corone beate vir
ginis marie eſt ꝙ ipſa eſt deſolatorum leti-
ficatio

DEſolatorū le
tificatō beata vgo maria iure
vocatur. quia de ipſa Can. i. dr
Meliora ſunt vbera tua vino. Meliora ei
ſunt vbera pietatis marie peccatoribus q̄ꝫ
auſteritas ſeueritatis iuſticie dei que ſigna
tur in vino. Ad lrām. vinum letificat car-
nem: ſed vbera iſta pietatis marie iocūdāt
mentem. Quod clare in quadam abbatiſſa
patet pregnāte. quam beata vgo ab īfamia
liberauit. ⁊ in extrema deſolatōe letificauit
Excerptum ex libro miraculorū beate v-
ginis ¶ Fuit quedam ſanctimonialiū no-
mine ⁊ actōne abbatiſſa. ſtrēnue ſancti re
giminis curam exequens ⁊ ſpirituali zelo
ſubiectam ſibi congregatōnem ad ſacri or-
dinis cuſtodiam per rigorem conſtringēs
Sed quia bonorum profectus prauis ani-
mis liuoris ingerit penas ceperunt ei mo
niales ꝓ bonis mala rependere. ⁊ pro im-
penſa mirifici cura regiminis odiorū ſtu-
dia exercere. Sociauitq̄ꝫ ſe liuori earum
inſidiatoris antiqui ſemper infeſta maligni
tas. Nam eius ſubplantata fraudibus il-
la pia mater cum dapifero ſuo inceſti crim̄
incurrit ⁊ concepit. Nec tamen deſtitit re-
gulari rigore ſubiectum ſibi gregem ad ob
ſeruantiam ordinis coartare: et inutiles va-
gandi licentias ſingulis denegare. Inſtā-
te autem tempore partus tam per inceſſū
q̄ꝫ per cibum a monialium muliebri ſagaci
tate impregnata deprehenditur. Reſq̄ꝫ ſin
gularum relatu in noticiam omnium per-
ducitur. omneſq̄ꝫ ſe in ea cauſam accuſati
onis inueniſſe exultant. quam ſuis volup-
tatibus aduerſam iudicabant. Scribun-
tur littere accuſatrices criminis dep̄hen

ep̄o in cuius ille locus erat dioceſi. Immi
net illa neſciēte pontificis aduentus. ⁊ ip̄o
onere ſuo grauis quid ageret ig̃rabat Erat
ei priuata capella vbi quotidiano vſu ſole/
bat horas beate virginis Marie dulciori
quo poterat affectu decantare. Hanc in/
grediens laudes ſolitas perſoluit. Fini/
tis horis toto corde et corpore ſe in orati/
one proſternēs. precibus lacrimoſis ac ꝓ/
fundis ſuſpirijs pijſſimā dei genitricē ma/
riam obnixius orabat eius interuētu. ⁊ re
atus ſui veniā obtinere. ⁊ horrenda oppro
bria imminētis ſibi cōfuſionis euadere. In
ter hec ſubitaneo oppreſſa ſomno. in ſilenti
um commutatis clamoribus obdormiuit.
Cui dormienti pia virgo comitantibus du
obus angelis apparuit ei. ⁊ meſtam clemē
ter alloquens ait. Audiui oratōem tuā. no
ueris me tibi a dulciſſimo filio meo impe/
traſſe. et a peccato veniā: et a confuſiōe quā
times liberatōem pleniſſimā. Tunc duob⁹
angelis p̄cepit eam ꝓlis onere quo graua
batur exonerare. et cuidā heremite in vici
no poſito deferre. cui vt ꝑ ſeptē annos ge/
reret curā mādauit. Quod et fecerūt. De
niq; abbatiſſa euigilās omni quo pri⁹ cru
ciabat̃ onere carere ſe ſenſit. ac deo ⁊ libera/
trici ſue ſanctiſſime dei genitrici. ſpēq; vir/
gini marie inceſſabiles gratias egit ¶ In
terim inuitatus antiſtes veniēs capitulū
intrauit. abbatiſſam vocari p̄cepit. Que
ingreſſa in loco ſibi ſolito p̄ſuli cōſedere fe
ſtinauit. Quam accedentē antiſtes oppro/
brijs aggreditur: et iniurijs fatigatā cito
exire compellit. Duos quoq; clericos qui
diuulgatum crimen explorent mittit Qui
accedentes ⁊ attendentes nullum in ea vte
ri prolem fecundi ſignum deprehendunt.
Mulieris innocentiam preſuli denūciant.
ſed illos ip̄e pecunia corruptos eſtimans:
per ſemetipſum rei veritatē curioſius ex
plorat. Itaq; nullum in ea criminis obiecti
veſtigium cernēs ad pedes eius corruit. ve
niam de illatis iniurijs expoſcit omnib⁹ que
ei crimen obiecerant vehementer iratus vt
de monaſterio citius exirent precepit. Ab
batiſſa vero eas licet maliuolo animo vera
tamen dixiſſe perpendens ad honorem bea
te dei genitricis Marie benigne liberatri/
cis ſue maluit peccatum quod fecerat epi/
ſcopo reuelare q̄ criminatrices ſuas ad/
uerſa pati permittere. Itaq; ad eum ſecre
te accedens coram eo ſe humiliter proſter/
nit. eiq; omnem rei ordinem pandit. Mi/
ratur ille ⁊ deum in glorioſe virginis Ma
rie ⁊ beate dei genitricis immēſa pietate be
nedicens duos ex clericis ad heremitam ꝓ
cauſa pueri ſollicitus inquirenda tranſmi
ſit. Veniunt ergo de puero ſciſcitantur: et
edocti ab homine puerum ea die natum et
a duobus iuuenibus paulo ante delatum.
⁊ ex parte beate Marie ſibi ab eis commē
datum conſpiciunt: et reuertentes omnia
pontifici referunt ¶ Letus igitur vt ma/
ter dei preceperat cum homine dei nutrien
dum ſeptem annis permiſit. quem poſt in
ſui curam ſuſceptum ad litteras poſuit reli
gioni ac ſcientie clarum ſucceſſorē ſibi y/
doneum educauit. Nam ipſo vite ſue pera
cto curſu in domino requieſcente in epiſco
patu ei ſucceſſit. et beate dei genitricis ac
ſemper nominande virginis Marie glori/
am vita et verbis magnifice p̄dicauit. Ac/
cedant itaq; ad tam potentis regine et leti
ficatricis medicinam omnes egroti ſeu de
ſolati. veniant ſanentur letificentur: ſanati
ac letificati beatam Mariam correctis mo
ribus ſtudioſis laudibus venerentur. Ne
ſcit erga miſeros deficere pietas illa. quia
ſepe quos filij iuſticia damnat matris mi/
ſericordia liberat. Unde deutero. xxxij. iu
ſticia filij dicit. Ego occidā ⁊ ꝑcutiā. miſe
ricordia matris reſpōdet. Et ego viuere fa
ciam ſicut patet in iſta abbatiſſa.

¶ Quinta ſtella tercie corone bea
te virginis eſt q̄ ipſa dr̄ temp/
tatorum adiuuatio

Temptatorum
adiuuatio ſeu adiutrix Maria
dr̄. Nā de ea Eccli. xxiiij. ſcri
bitur. Quaſi platan⁹ que hʒ folia ad mod̄

ſcuti exaltata ſũ iuxta aq̃s .i. iuxta ꝓplõſ ba-
ptiſatos ſiue tẽptatoſ. Et pꝰs eã alloq̃r̃ di.
Apprehende arma ⁊ ſcutum: ⁊ exurge in ad-
iutorium michi. Quam fidele autem adiu-
torium ⁊ auxiliũ beata virgo temptatis p̃-
beat: per ſubſequẽs maniſeſte declarat̃ exẽ-
plum. ¶ Olim fuit quidam monachuſ
in cõgregatõne monachorum quez domĩa
noſtra ſuum familiariſſimũ eſſe tali mõ di-
gnata eſt oſtendere. Contigit aliquãdo vt
credo inſtigãte diabolo illum in cellario bi-
biſſe vt putaret̃ omnino ſine ſẽſu eſſe. Ex
quo cum iam adueſpaſcẽte die ita imbutuſ
exiret ac verſus eccl̃iam ꝑ clauſtrum tẽde-
ret. viſus eſt ei diabolus in ſpecie cuiuſdaz
mire magnitudinis thauri occurrere: ip̃m-
q̃ꝫ de ſuis cornibꝫ velle trãſſodere. Tũc ec-
ce quãdam puellam decora facie ac ſuꝑ hu-
meros diffuſa ceſarie: ante illum repente ĩ
ſua manu dextera quãdam niueam mapu-
lam habentẽ vidit aſtare que ip̃m increpãſ
diabolum cur erga ſuum famulum talia a-
geret. iuſſit vt cito diſcederet nec quicquaz
mali ei amplius facere p̃ſumeret. His di-
ctis diſparuit terror demonis ⁊ viſio pul-
cerrime virginis. ¶ Deniq̃ꝫ cum ceptum
iter ꝑageret ⁊ eccl̃ie appropinquãs demõ
quaſi canis vehemẽs ⁊ nimis terribilis ex
improuiſo cõtra illum ꝓſiliẏt ſed predicta
puella vt ante ei apparuerat. p̃ſens affuit:
ip̃mq̃ꝫ demõem ꝓcul ab illo repellẽs liber-
are p̃cepit. Sicq̃ꝫ diſceſſit diaboli fantaſia
⁊ puelle illius viſio pulcerrima. Tandem
eccl̃iam quam petebat ꝓ demonis expulſio-
ne ⁊ ꝓ virginis ꝯſolatione ſecurior intrat.
Quo intrãte adeſt iterum humani generꝫ
inimicus. terribilior q̃ꝫ prius velut leo ĩma-
niſſimus aduerſus eum rugiẽs ⁊ impetuz
faciens quaſi eum eadem hora eẽt deuora-
turus. At vero puella que primo ⁊ ſecũdo
eum liberauerat prius q̃ꝫ ei aliquid mali fa-
ceret accurrit. ⁊ de v̓ga quam in manu ge-
ſtabat ip̃m diabolum acriter verberauit hec
dicẽs. Quia michi obedire noluiſti hec ad
p̃ſens accipere meruiſti. Sed ſi eum ãplꝰ
adire auſus fueris hic ⁊ in eternum maio-
ra ſuſtinebis. Itaq̃ꝫ verſipellis diabolꝰ tri-
bus vicibus deuictus. immo verberibus af-
fectus: ſtatim vt fumus euanuit nec vltra
comparuit. Poſtea quidem puella mona-
chum per manum accepit. ⁊ ilico conualuit
⁊ quaſi nichil bibiſſet in ſuum ſenſum re-
diẏt: ⁊ ſic tenens manum eius cum ipſo pe-
detenus perrexit: ⁊ vſq̃ꝫ ad lectum ſuuz ꝑ
gradus qui intererant eum adduxit. Ubi
ambo peruenientes puella lectum diſcoo-
peruit: monachum intro collocauit. caput
ip̃ius ſuper capitale ſuauiter reclinauit: ac
ſignum crucis in eius frontem impreſſit ⁊
ait. Craſtina illum tali nomine vocitatum
tibi bene notum vt ſocium. michi autem ob
ſuum obſequium amicum veraciſſimum
te iubeo requirere atq̃ꝫ ei puram confeſſio-
nem facere. ⁊ quecunq̃ꝫ tibi iuſſerit vide
ne differas adimplere. Tunc monachus
valde iam exhilaratus ſatis humiliter vt
ita dicam ſue nutrici taliter reſpondit. O
virgo dulciſſima tibi amodo toto corde o-
bedire deſidero. Sed queſo ſi placꝫ: vt tuo
michi ſeruulo prius indices q̃ꝫ a me rece-
das. que nam es tu que mihi impendis tã-
ta beneficia. Ad hec illa ſe Mariam matrẽ
dei nominat a quo facta eſt cum non erat ſi-
cut ⁊ cuncta fuerant per quem ip̃a ſuos ſer-
uulos ſeruare poterat. Que illa voce audi-
ta cum magna cordis leticia medullitus la-
bẏs caritatis illius totus in feruorem dul-
cedinis ip̃ius glorioſe matris ſuccenſꝰ ma-
num in altum cum ardore fidei concitus
eleuat. eamq̃ꝫ tenere et eius pedes oſculari
atq̃ꝫ vt ſuam ſaluatricem ⁊ domini ſui ma-
trem adorare nititur ⁊ amplecti. Sed ma-
ter domini caſta materq̃ꝫ miſericordie et
pietatis ſpes humilium ⁊ conſolatio miſe-
rorum quoniam eidem magnuz iam per ſe
impendebat beneficium dum ab illo teneri
creditur repente altius euolans diſparuit
ipſe vero grates ei reddidit innumeras. et
deinceps eam feruentius amare ⁊ deuoti-
us vſq̃ꝫ ad finem vite ei ſeruire ſtuduit.

¶ Sexta ſtella tercie corone bea-
te virginis Marie ẽ q̄ ip̃a ob-
duratorꝫ dicit̃ mollificatio.

Obduratorum mollificatō. b. virgo maria iure noīatur. quod Nume. xx. pulcre ꝑfigurat. Sic enī ibidem legitur. Cūq; ꝑcuſſiſſet moyſes vga bis ſilicem egreſſe ſunt aque largiſſime. Virga eſt. b. virgo. iuxta illud. Vgo dei genitrix virga eſt. Silex eſt cor duꝝ. bina ꝑcuſſio fit qn̄ ipa. b. virgo ſuis meritis et intercessionib9 facit hoīem peccatorem declinare a malo ⁊ facere bonum a quo egrediuntur aque lacrimaꝝ largiſſime. Vn̄ in libro apū tale habet exemplū de iuuene qͣdam diſſoluto ⁊ in pctīs omnīo obdurato qui mediante ſalutatione angelica meruit videre beatā vginem in magna claritate ⁊ a corruptōne carnis ꝓſeruari. ¶ Juuenē fuiſſe ꝓpe noſtra tēpora in germanie ptib9 certa relatōe didicimus. qui mortuis ꝑentib9 maloꝝ ꝯſilio depravatus hereditatem ꝓclaram in ludo teſſeꝝ ⁊ tabernis totalit diſſipauit. Qui ⁊ ſi alias ſtultus caſtitatē tamē corꝑis ꝯſuauit. Quem qͣdam miles patruus eius non modice miratus obuiā quadam die habens ita alloquitur dicens. Vale te ꝯpetit ꝯſobrine cariſſime tlr oberrare: qui clarus genere ꝓbum viꝝ ⁊ magnum efficere potuiſſes niſi te talis īſania rapuiſſet. Cui9 verba cū tāq; muliebria iuuenis derideret: ſubiūxit dicēs. Eſtne aliquid care meus qđ ꝓ me facere tu curares. Cui ille. Eſt vtiq;. Et miles. Volo vt glorioſam dei genitricem mariam ſalutes quīquaginta vicib9 omī die. Cui cū cachinādo reſponderet. hoc ſemel vtinā facere poſſem ⁊ non omī die. Patruus inſiſtens dixit. hoc te facere modis oīb9 oportebit ſi qn̄ oculis miſcdie ſue te glorioſa virgo reſpiciat. ⁊ ꝓ tua miſia filium ſuum interpellet. Ad hmōi verba annuit iuuenis et receſſit. Inde poſt annum cōtigit patruum videre iuuenem. quem ⁊ ſi ꝓmiſſum ſuaſſet iterrogat. Et illi ſeruaui inquit. ⁊ nollē me vl latenus non ſuaſſe. Remiſſius enī mihi ē q; antea in vanitate mundana. Cui patruus cum gaudio dixit. Ergo ⁊ iſto anno ſequenti ſeruitium matri xpi in ſalutatiōib9 duplicabis. Et iuuenis. fiat inquit. Exacto autem ſecūdo anno reuerſus eſt ad patruū dicens. Jam ſuffragāte matre xpi omīs vecordia miſerrimi mei ſtatus ⁊ obdurati cordis euanuit. ⁊ firmo bn̄faciendi ꝓpoſito voluntatis mee ꝯſtantia ſtabilit. Cui patru9 cum lacrimis dixit. Benedicta ſit pietatis mater. ⁊ tibi quoq; cariſſime grās refero qͥ ſalubri ꝯſilio credidiſti. Nihil ergo reſtat niſi vt anno pn̄ti ꝓpoſitum tuum fixū experiar. ⁊ ſi dignum inuenero ꝯdignas tibi nuptias ꝓcurabo. Tu aūt medio tꝑe auxiliatricem ⁊ mollificatricē tuam in ſalutatiōibus quinquagene tercie ſedulus honorab. Conſenſit iuuenis ſtabilis inuētus eſt. Et euoluto anno impleuit patruus qđ promiſit iuueni. Conſtituit nuptias ⁊ inſtaurato ꝯuiuio ex vtraq; ꝑte ꝯueniunt parentele. Poſitiſq; mēſib9 ⁊ lotis manib9 cum iam ſponſus ⁊ ſponſa ꝯmeſſuri pariter conſediſſent: ex inopinato memor ſponſus nondū ſe penſionis debite ſalutatōnes illa die glorioſe virgini marie occupatus alijs perſoluiſſe. repente ſurgens ſuſurrat patruo: vt paululū inducieret fercula miſtrādo. Quo annuente ſolus iuuenis intrat thalamum: ſoluit matri xpi quod vouerat eo deuotius q;to ſe clemētius ꝓbauerat exauditū. Nec mora vt extremam ſalutatōem terne quinquagene iam compleuit: apparuit ei. b. virgo lucidior ſuper ſolem tres thogas in tunica iuueni vnam anteriorem ⁊ duas laterales oſtendens. Ecce inquit ſalutationes tue litteris aureis ſcripte quib9 me in tribus quinquagenis ſedulus honoraſti. Et quoniam in tuo corꝑe licet vanus ⁊ vag9 virginitatis tamen mūdiciam conſeruaſti mox te febris lenta corripiet ⁊ ad me tercia die ſine vlla carnis corruptōne peruenies. Hoc dicto glorioſa virgo diſparuit. Juuenis autem egreſſus hortabat omnes letari epulari gaudere: ſe vero appetitu ꝯmedēdi deſtitutum ad preſens cum eis non poſſe. Singulis vero ad mēſam ſedentibus ⁊ comedentib9: iuuenis interim lectum aſcendens ⁊ facto prandio ſponſam ſuā patruū

⁊ amicos ſuos in thalamum cõuocauit. et
eis quid ſibi ɔtigerit vel dictum fuerit in-
dicauit. Mortuus eſt ergo iuuenis die ter
cia vt predixit. Sponſa vero eius poſtmo
dum nulli nubere volẽs in ſancta virginita
te permanſit.

¶ Septima ſtella tercie corone beate vgi
nis eſt ꝙ ipſa mortuoꝝ viuificatõ ẽ.

MOrtuorum vi-
uificatõ beata virgo digne nũ
cupatur. vnde ipſa Eccli. xxiiij
non inſipienter gl'atur In me omnis ſpes
vite ⁊ vtutis. De hoc in ſpeculo hiſtoria-
li de quadam muliere quam ipſa a mortuis
ſuſcitauit donec pctm̃ ſuum ɔfiteret' tl'e ha
betur exemplum ¶ In territorio lingonẽſi
erat quedam mulier beatam vginem val-
de amans ipſi ⁊ filio eius in ſanctitate et iu-
ſticia fuiens. Que cum adhuc iuuencula
eẽt quoddam perpetrauit peccatũ quod nõ
tam ſui pondere ꝙ dictu horribile mẽti ei⁹
natural'r ⁊ verecũdum portẽtuoſum vide-
batur. Alias igitur ſtrẽnue in bonis opibꝫ
potens ⁊ de ceteris exceſſibꝫ ꝑ annum mo
re xp̃ianorum ſacerdoti ſuo ɔfeſſionem faci
ens hoc ſolum peccatum dicere ſubterfugi
ebat ꝓpter pudoris confuſionem. In fine
tamẽ illud ɔfiteri intendens nõ manifeſte
ſed quaſi occulte addebat de conſuetudine
de his ⁊ alijs ſi que ſunt in me de quibꝫ cõ-
feſſa non ſum dei miam ⁊ vrãm abſolutiõꝫ
poſtulo. Freq̃ntius tñ ad ecc'iam accedens
⁊ ante q̃dam beate virginis ymaginẽ to-
to corpe ꝓuoluta iacens in amaritudĩe ſua
illum quem celabat reatum loq̃batur. fun
denſq3 lacrimaꝝ diluuium xp̃o faciẽte ⁊ ma
ria fauente. Tandem aduertit verſutiã cõ-
fitentis ſolertia confeſſoris. Etẽim frõs ac
genaꝝ color ſubito mutatus ⁊ tremule ſo-
nus vocis animum eius exeſtuãteꝫ loque
bantur. Cepit ergo pius paſtor peccatricẽ
ſuauibꝫ vbis ⁊ ſuaſibilibꝫ allicere vt ab ea
exigeret tanti gemitus noticiam ꝑ ɔfeſſio-
nis veritatem. Cepit bruto pectori diſſere-
re peccatorum diuerſitates ⁊ circumſtãti-
as demonum ꝗ̃rſitates ⁊ inſtantias: vt
illa conſciẽtie domum euertẽs pura cõfeſ-
ſione exprimeret ſi quod delictum reliquiſ
ſet vel ſuppreſſiſſet. Sed ligante os ei⁹ dia
bolo non potuit ɔfiteri nec vires habuit pa
tiens licet ei cura obſtetricis aſſiſteret vi-
gilans. Ipſe etiam quẽdam de cluniacenſi
bus priorem conſuluit vt ei de mulierꝫ cõ
feſſione ficticia admonito ⁊ premonito ip
ſam vt eius cõſilio firmaretur deſtinauit.
Qui etiam ɔfitentis audita conſciẽtia ⁊ in
ſuſpirandi modo notata illa verſutia ſate-
git vt tortuoſus coluber de cordis eius la-
tebra eijceret'. Sed quia ſerpens momor-
derat non in ſibilo ſciẽtia non fuit incanta-
tori. Deniq3 mulier ſine peccati illius ɔfeſ-
ſione rebꝫ humanis exempta eſt ⁊ poteſta-
ti iudiciarie pñtata triſtem excepit ſniam.
Sed poſtulante maria ꝓ ſupplice ſua ⁊ ihe
ſu adiudicante pependit in celeſti curia edi
ctum vt ad corpus rediret anima peccatri-
cis. Et quoniam ſine ɔfeſſione non cõſtat
ſalus viuens ſacerdoti cõfiteretur. et ſic de
nuo morti quod ſuum eſt ſoluẽs beatoruꝫ
cetui ſociaretur. Interim poſitum in me-
dia flebili ꝓpinquorum freq̃ntia ſeruabat'
cadauer exãĩe. ⁊ ecce anima ſubito fuer-
tente feretrum ɔtremuit. corpuſq3 ifremẽſ
⁊ in vocem plãctus erumpens: fragoroſo ſo
nitu domum concuſſit. Precipitabant fu
gam circumſtãtes ⁊ ꝑoccupabant iter ad
portam. Sed qui artius eam dilexerãt ſu-
ſtinuerunt ⁊ licet trepidi ꝓpius acceſſerũt.
Colligentes itaq3 vite certitudineꝫ ex mo
tu ⁊ ex voce: ſolutis faſcijs erexerunt eam:
xp̃i laudes ⁊ marie preconia inculcantem.
Erecta ergo vocatoq3 ſacerdote de pecca-
to illo' cum ceteris fecit confeſſionem. ac ɔ
munione accepta aliquãtiſper allocuta cir-
cumſtantes predicauit ſuam liberatõnem.
Continuoq3 oculos clauſit in morte ⁊ ſuf-
fragantibus beate virginis meritis requi
euit in pace

¶ Octaua ſtella tercie co-
rone beate virginis eſt
ꝙ ipſa firmiſſima in ad-
uerſis eſt roboratio.

Roboratio in
aduerſ maria nõ incõgrue
dr. Nam de ea yſa. xxviij.
ita ſcribit. Urbs fortitudiſ
noſtre ſyon. i. beata vgo maria. Quod ꝙ
verꝫ ſit ſequẽti declarat exemplo. ¶ In
loco qui tumba dr quedam eccia in honore
ſancti michael archãgeli honorifice admo
dum cõſtructa eſt. Ille vero locus oceano
vndiqꝫ cinctus. ipo eſtu qui grece reuma
dr: nimis terribilis ꝓpter acceſſum maris
marina nũcupatus. ⁊ ꝓpter receſſum redo
na dictus. omībꝫ aduenietibꝫ ⁊ limina ſan
cti archangeli petere deſiderãtibꝫ: bis ĩ di
es ſinum ꝑtendit. Non aũt vt cetera ma/
ria gradatim vertit ſed ꝑcipiti curſu cũ ma
gno fremitu et ſtrepitu terrificoqꝫ ſonitu
accurrẽs: ſepe intercipit iter agẽtes. ⁊ ideo
iſte locus ꝑiculum maris appellatur. Diꝫ
itaqꝫ terrarꝫ populi hunc locum in ſolenni
tate ſãcti archãgeli michaelis iugi deuotõ
ne frequentãt. angelica ſuffragia per hoc ſe
poſſe adipiſci ſperãtes. Quadam igitur fe
ſtiuitate ipſius archangeli turbis ad ei/
us limina ꝑperantibꝫ. ecce iam ĩ medio ha
rene maris poſitis affuit inter ceteros que
dam mulier paupcula vicina partu. oĩmo
dis iam grauida: cuꝫ ecce ſubito terribilis
maris ſonitus intonat. ⁊ cũctis prepeti cur
ſu more amẽtium fugiẽtibꝫ. ipa miſerrima
mulier nullum humanũ habens auxilium
ſola remãſit. vſu etiam pedum ꝑ nimio tio
re dolore ⁊ labore deſtituta. Irruerãt eñi in
eam vt alia quedam diña pagina narrat do
lores ſubiti. Quid ageret quo ſe verteret:
ignorabat. Clamabat cum eiulatu miſera/
biliter auxilium petẽs ſed vnuſquiſqꝫ ſeip
ſum tueri cupiens audire diſſimlabat. Qd
forte non caſu ſed magis diuina geſtuꝫ vo
luntate conſtat. quatenus xpi bonitas ex h
maxime in tribulatõne ꝑſens. eiuſqꝫ pijſſi
me matris miſcdia omnibꝫ clareſcerꝫ. I/
gitur abſente humano auxilio recurrit ad
diñum deum lacrimabili voce inuocans et
eius genitricem ſanctam mariam ⁊ ſãctũ
michaelem archangelum. Populꝰ omniſ
ad hoc ſpectaclm in litore conſiſtens gemi
nas manus ad ſidera tendens. dei ⁊ eiꝰ mi
ſericordiſſime matris marie auxilium fle/
biliter inuocabant. Uniuerſis ergo criſti
adiutorium implorantibꝫ aduenit dña nr̃a
dei genitrix ſemꝑqꝫ virgo maria vltra om
nem angelicam ⁊ humanam miſcdam pia
⁊ veluti ipi mulieri videbatur manica ſuꝑ
eam ꝓiecta: ita intactam a terriſono impe/
tu maris reddidit. ut nec minima etiã gut
ta totius abiſſi illius veſtimẽta contingeret
Ibi igit quaſi in tutiſſimo habitaclo poſi/
ta peperit filium ſine timore illic permanẽſ
donec iterꝫ mare ſuos fluctus in ſe ĩtrahẽs
liberꝫ iter eundi mulieri ꝑberet. O mira di
virtus. Seruauit enim olim ionam ꝓphe
tam tribꝫ diebꝫ ⁊ tribꝫ noctibꝫ in ventre ce
ti. Iſtam mulierculam in medio aquarum
reſeruauit per ſtellam maris Mariam. E/
rant quõdam antiquo pplo dei aque quaſi
ꝓ muro a dextris ⁊ a ſiniſtris. huic autem
paupercule ad inſtar domus ꝑ reginam ce
li ⁊ terre extiterũt in neceſſitatibꝰ ſuis Re
fertur a quibuſdã ſanctuꝫ michaelẽ archã/
gelum quendam ſuum ꝑegrinum ꝑ ſuble/
uatõem aquarum liberaſſe a ꝑiculo maris
ſed hanc mulierem dña mundi in ipſis flu
ctibꝫ liberauit a periculo mortis. Quis tã/
tam dei genitricis pietatem cõſiderare ſuſ
ficiat. Quis reginam celi ⁊ terre paupcu/
le mulieri tam cito in neceſſitate tanta: ſuc
currẽteꝫ non miret. Uenit itaqꝫ cũ puero
ad litꝰ q ſola in mari relicta erat: miraclm
oñi populo ꝑhens. Eſtimabãt eñi eam in
ponto necatam. Hic reuera quilibet ſapiẽs
illam veridicam ſententiam ꝑtendere põt.
vbi deeſt humanum auxilium ſine dubio
adeſt diñum. Cerneres nanqꝫ ſuper eã mi/
rabili facto vnumquemqꝫ vltra ꝙ dici faſ
ſit gratulari mirari ⁊ quaſi incognitum re/
ferre alteri omnes in communi pijſſimam
miſcdiam dei genitricis ⁊ ſemper virginiſ
marie predicare. Deniqꝫ pergit mulier cũ
puero ad eccleſiam ſancti michaelis: vbi
deum omneſ laudabant. ⁊ ꝙ pia roboratõ
in aduerſis domĩa nr̃a maria ſit: cũ magno
tripudio clamabant

¶ Nona ſtella tercie corone beate virginis eſt ꝙ ipſa vie ſalutis demonſtratio dicitur.

Uie ſalutis demonſtratio digne maria dicit̃. Ipſa enim̃ eſt illa columna que filios iſrahel introduxit in terram ꝓmiſſiõis ꝑs. Dedit nubem in ꝓtectõnem eorum: et ignem vt eis luceret ꝑ noctem. Peccatores enim̃ in nocte ambulant ⁊ tenebras diligunt. Qui dum ꝑ beatam vᵍginem ammonentur vt peccata deflant ⁊ ꝑ veram ꝯfeſſionem ad lucem redeant quaſi ꝑ eam ducatũ recti itineris ⁊ vie ſalutis accipiũt. Iſtud patet de quodam milite: qui admonitus erat ꝑ quãdam vocem vt confeſſionem faceret ꝓpter Aue maria. cum quo ſemꝑ ſalutauit ymaginem beate virginis Marie. Ex quodam mariali. ¶ Quidam rex obſedit quãdam ciuitatem in qua erat miles quidam multum ſecularis ⁊ raro ꝯfitẽs. Una autem nocte audiuit in exercitu vocem dicentem ſibi: cõfitere. Secũdo dixit. pauꝑ homo ſurge ⁊ confitere quia cras morieriſ miſere. Qui valde ſtupefactus ſurrexit: et cõfeſſorez querere voluit. Unde accidit ꝙ epũs ciuitatis ⁊ duo fratres cum epõ eũtes militi obuiam venerũt. Miles epiſcopo inuocato vnum de fratribꝫ ſibi ꝓ ꝯfeſſore obtinuit. In confeſſione narrans viſionem: dixit ꝙ mori eadem die deberet. Frater rogauit militem vt ei diceret vnde donuz tãle a deo haberet. Qui ait. Neſcio domine. ſed hoc ſcio cum paruus eſſem mater mea duo me docuit. ⁊ rogauit vt cauſa ſui obſᵉruarem. Primum eſt vt quãdo ymaginem beate vᵍginis ꝑtranſirem: ipſam cũ aue maria ſalutarem. pilleum deponẽdo ⁊ ei reuerenter inclinãdo. ⁊ ſic abirem. Secũdum vt nunꝗ̃ ponerem me ad lectũ niſi ad minus dicerem vnum aue maria ⁊ vt michi bonum finẽ ꝯcederet eam rogarem. Et hoc vſqꝫ huc tenui ⁊ heu parum bonũ plꝰ feci. Qui poſt ꝯfeſſionem ad locum ſuuz rediit ⁊ ſanus cum maxima ꝯtritõe finem ſuũ expectauit. Epõ hoc relato ꝑ ꝯfeſſorem conſiderans miro factum modo ⁊ admirãs. cõtigit eodem die vt ciues machinam ꝓbare vellent ipm̃ ſolum caſu lapidis occiderent. ⁊ ſaluatus fuit ꝑ. b. vᵍginem qui ei ꝑ ãtidotum ꝯfeſſionis viam ſalutis oſtendit

¶ Decima ſtella tercie corone. b. vᵍgis eſt ꝙ ipſa in morte eſt ꝓtectio

Protectõ in morte iure maria nomĩatur duꝫ q̃libet per eam in mortis ꝑiculo liberatur. Unde de ea Ecci. xv. legit̃. Obuiabit illi quaſi mater honorificata. Unõ ei quotidie cãtamus in hora mortiſ ſuſcipe Hoc patet de puero in vigilia paſce cõcepto ⁊ et̃ne morti addicto: quẽ dei genitrix de inferno eripuit. Ex ſpeculo hyſtoria.

¶ Fuit q̃dam vir nobilis ⁊ diues. ⁊ vxor eius nobiliſſima. Quaꝝ manꝰ erga pauperes erant ſemꝑ largiſſime. Cumqꝫ filios ꝓcreaſſent ⁊ iam etatis ſue maiorem partem ꝓceſſerãt: celibem vitam deinceps ſeruare ꝓmiſerunt. Sed hoſtis inuidus eoꝝ caſtimonie ꝓpoſitum non fereñ animum viri in vxoris ſue illicitum amorem compulit: vt qui ob amorem pudicicie ſe ab inuicem ſeparauerãt in nocte dñice reſurrectõis operarentur quod nõ debuerãt. Uir itaqꝫ ſucċenſus face libidinis acceſſit ad mulierẽ recordans eius prioris pulcritudinis. Obſtupefacta mulier multis eum ĩcrepauit ſermonibꝫ ⁊ bonorum oꝑm allocuta eſt recordatõnibꝫ. Sed nichil ꝓficiens ad viꝝ ait. Quidquid a nobis in hac nocte fuerit operatum ſit maledictum ⁊ diabolo mancipatum. Concepit ⁊ peperit. Natuſqꝫ ẽ infãs viſu mirabilis creſcebat decore ſpectabiſ ⁊ litteris docilis: ⁊ eloquentia laudabilis. Pater non attendebat quod fecerat mater Mater ſciebat quod dixerat. Puer autem cum ad annum duodecimum perueniſſet: ⁊ tenere a parentibꝫ diligeretur. apparuit matri eius fallax inimicus cui votũ de puero temere fecerat dicens. Eſto parata mihi ꝓmiſſum anno tercio reddere. Iñ mulier in quotidianos fletus immerſa ꝓmiſſionis infelicis recordatõe poſuit ĩ cogitatiõe

diuerſa. Mirabaẗ iuuenis ꝙ populus de ꝓfectu eius gaudebat. ſolaqꝫ miſera mater ſuꝑ illo indeſinenter eum aſpiciens flebat Requiſita igiẗ ab ea cã: diu quidem dicere diſtulit ſed tãdem interrogãti ait. ꝙ euꝫ in ꝯceptõne diabolo in ꝓpriũ obtulit. Tũc adoleſcens nocte fugiẽs que patris fuerãt reliquit. petijtqꝫ anxius nõnullos ſapiẽtũ vt ei de ſuo tam ꝑiculoſo negocõ darẽt ꝯſilium. Peragratis vero multis ꝓuincijs ñ inueniẽs quod querebat venit romã. Et inde cum litteris domĩ pape ad iheroſolimitanum ep̃m longo itinere fatigatꝰ acceſſit. qui audiens ab eo rem ⁊ om̃es qui cuꝫ eo erant reſoluti in fletum adoleſcẽtis gemitibꝫ nimium ꝯdolebãt. Igiẗ ep̃s religionis ⁊ ſanctitatis maiores quos potuit ꝯgregauit ⁊ de iuuenis liberatõe cuꝫ eis concionari cepit. Quidam autem vir ſanctiſſimus in heremo longe a iheroſolimis eidem ep̃o notus erat. qui fugiẽs viſus hominuꝫ corporales etiam cibos reliquerat. Hic angelicis quotidie potiebaẗ loquelis ⁊ toto aĩmo verſabatur in celis. Huic ab angelo diuĩe celebratõnis neceſſarium miſtrabaẗ. Huic de celo ſicut nix candidus in meridie panis quo reficeretur miniſtrabatur. Põtifice ergo de pueri ſalute ſolicito venit in mentem eius diña reuelatõ ꝙ vir ille ſanctus apud deum poſſet ſuccurrere puero. Quo accerſito miſit per puerum interſignia ſancto viro quatenus adoleſcenti ſuccurreret diabolo a matre donato. Arrepto igitur lõgo itinere ſolus diſceſſit quoniã ⁊ ante ſanctum ſenem angelus duos panes deferenſ preceſſit. Intelligens vir dei ꝙ aliquis volente deo veniret ad prãdium gratias egit dñatori omnium. venientemqꝫ ſuſcipiẽs iuuenem miratus eſt eius pulcritudinem et eloquẽtiam. Perlectis litteris ab epiſcopo miſſis ait ad iuuenem. Attẽde frater diuini pietatis conſilium ⁊ genitricis eius auxilium. Habet enim virgo Maria dominiuꝫ ſuper omnes ſpiritus malignos ⁊ poteſt inferni ſeras aperire: ⁊ frangere interiores aditus. Obnixe igitur eam deprecemur vt tibi ſubueniat. Itaqꝫ die dom̃ice reſurrectionis quando iam rapiendi puerum terminus impletus erat. vir dei ꝓ iuuenis liberatõne quem in vanum diabolus expectauerat cum lacrimis ⁊ cordis contritõne ſalutarem hoſtiam vt ſolitus erat obtulit. Timentem vero puerum inter ſe ⁊ altare conſtituit quem de loco illo diabolus parũ ante pacem fugiens ad infernuꝫ rapuit. Sciens igitur ſacerdos iuuenem ſibi ab hoſte ſublatum ingemuit. ⁊ vt virgo virginum mater dei adoleſcẽti ſuccurreret fiduciam in mẽte habuit. Itaqꝫ pia ṽgo maria ſubuenire non diſtulit ſed corpus ⁊ animã pueri de inferno inferiori liberauit. reſtituẽſqꝫ eum in locum vnde ſublatus fuerat viri dei merori ſatiſfecit. Cunqꝫ pax vobis beatus vir diceret: ⁊ cum ſpiritu tuo reſpondiſſet iuuenis a demone liberatus eſt. Acceptaqꝫ de manu eius communiõe ſancta narrauit ei quidquid de ſua liberatõne nouerat. ⁊ ꝙ multa milia in inferno reliquerat. Deinde accepta eius licentia ⁊ benedictione letus abijt. ⁊ ad epiſcopum iheroſolimitanum ac parentes ſuos conſolandos redijt. ⁊ ꝙ beata virgo Maria potens ſit ĩ mortis periculo ſubuenire ac liberare omĩbus predicauit

¶ Undecima ſtella tercie corone. b. virginis eſt ꝙ ip̃a contra ignem purgatorij ẽ refrigeratio.

Refrigeratio cõtra ignem purgatorij beata virgo non immerito predicaẗ. naꝫ de ea quod Iheremie. xviij. ſcribitur verificatur. Nunquid de petra agri deficiet nix libani id eſt refrigerium de maria poſt mortem noſtram. quaſi diceret non. Et hoc ꝓbatur tali exemplo ex ſpeculo hyſtoriali.

¶ Beate memorie dominus Hugo abbas cluniacẽſis ſolebat narrare de quodam ſui monaſterij fratre: qui giraldus dicebatur. Hic dum adhuc laicus eſſet deſiderabat quõdam ad ſancti Jacobi limina pergere Preparatis itaqꝫ itineris neceſſarijs ſub luce die qua iter aggredi debebat cũ ſocijs ſuis, cum ſua ꝯcubina dormiuit: deuictus

voluptate carnis Cumq; paululū in itinere cum ſocijs ſuis ꝓceſſiſſet eum antiqu⁹ hoſtis decipere cupiens qui aliqn̄ transfigurat ſe in angelum lucis in ſimilitudinem ſancti iacobi ſe oſtendens ei dixit. Scias quoniam ꝓ malis operibꝫ que geſſiſti iam non poteſ ſalutem ꝯſequi niſi feceris que dixero tibi. Abſcide igit̄ primum tua genitalia mēbra ⁊ deinde interfice temetipm̄.⁊ ob hoc habebis p̄mium a deo ſempiternum. At ille putans veraciter eum eſſe ſcm̄ iacobum q̄ talia iuberet.accepto ferro mēbra virilia abſcidit ac poſtea p guttur ſuum ferꝝ trahenſ ſemetipm̄ ad mortem vulnerauit. Quē iā ꝓximum morti audiētes ſocij eius.iamq; extremū ſpm̄ violenter trahentem vt viderūt eū ſanguine cruentatū dimittētes eū fugiert metuētes ne forte dicerēt l' cupiditate pecunie vel aliqua occaſione ꝑemiſſe eū. Porro cum fuiſſet defunct⁹ rapuit aīaꝫ eius hoſtis antiqu⁹ qui eū decepat cū ſuis ſatellitibꝫ ſe ita p̄dā cepiſſe nō modice gauiſus. Nutu ꝟo dei dum trāſirēt ſec⁹ eccīaꝫ ſancti petri venit eis obuiam ſcūs iacobuſ Qui aſſumpto ſecum ſcō petro dixit demoniace cohorti. Cur tuliſtis aīmam ꝑegrini mei. Illi vero cū ꝓferrēt quidq̄d mali poterant ⁊ q̄ ad extremū ſe ꝑemiſſet. dixit eiſ ſcūs iacobꝫ. Sciatis certe q̄ꝛ nō gaudebitis de illius ꝑditōe. Nam ſub mei ſpē euꝫ decepiſtis: ⁊ hoc qd̄ fecit quaſi mihi obediens ſimpl'r egit. Q, ſi ꝯtra hoc reluctamini eamus ad iudiciū ſcē dei genitricis marie. Igit̄ cum ob hoc āte eādē dei mrēm veniſ ſent: ⁊ q̄d de hac re ſibi placeret inq̄rerēt ipſa ſcā ꝟgo plena pietate iudicauit aīam debere ad corpus reuerti: vt de malis que geſ ſerat poſſet penitendo purgari. Sic itaq; meritis ſcē ꝟgis marie ⁊ ſcī iacobi apoſtoli aīa regredit̄ ad corpus. Qō itaq; reuiuiſcēs inuenit ſe ſanuꝫ: ⁊ tm̄mō cicatricē pro teſtimonio remāſiſſe vbi guttur fuerat vulneratum. Porro virilia mēbra que ſibi demerat non ſunt ſibi reſtituta p̄ter vnū foramen ꝑuum p qd̄ vrinam ꝓijciebat exigente natura. Hic deniq; monachus fact⁹ i ſupradicto monaſterio cluniacēſi multis diebus vixit deuotus in ſeruitio dei.

¶ Duodecima ſtella tercie corone.b.ꝟginis eſt i vita celeſti ſue p̄ſtie delectatō.

In celeſti vita p̄ſtia ſcē marie ꝟginis ſūma eſt delectatō. Unde in ei⁹ figura Judith.xv.dr̄. Tu gl'a iheruſalem tu leticia iſrael.tu honorificētia ꝑpli noſtri.⁊ iō etiā benedicta in eternū. Et q̄ꝛ in p̄ſti vita ꝯphendere non poſſumus ei⁹ ſpecioſitateꝫ ⁊ delectatōem quam ſancti in celeſti curia ex eius p̄ſtia hēant: dignata eſt oſtdere ſuum decorem cuidā iuueni cui ipa.b.virgo apparuit ¶ Erat q̄daꝫ iuuenis qui aſſidue cogitabat ⁊ mirabat̄ pulcritudinē matris ihēſu xp̄i. Singulis diebꝫ ac noctibꝫ cum vellet dormire dixit Aue maria.⁊ corpus ⁊ aīam.b.virgini ꝯmendabat ſic orans vt immēſam pulcritudinē eius mereretur in celeſti curia videre Et cum mane ſurgeret ꝯmendauit ſe iteꝝ.b.ꝟgini marie. eādem orōem deuotiſſime replicādo. Cum autē q̄dam mane deuotiſſime eam ꝑoraſſet: aſtitit.b.virgo oſtdens ei immēſam pulcritudinem ſuam ⁊ dixit. Deſideraſ videre meam immenſam pulcritudinem. R̄ndit. O regina celoꝝ q̄uis indignus ſm̄ toto corde deſidero. Tūc.b.ꝟgo dixit. Cōſpice decorem meum q̄uo decorauit me filius meus. Uidēſq; a dextris ⁊ a ſiniſtris ante ⁊ retro Et cum eā vidiſſet dixit iuuenis. Si a tua pulcritudine ſeparari debeo nunq̄ʒ de cetero ꝯſolabor. Tūc dixit.b.ꝟgo. Ex quo tātuꝫ affectas pulcritudinem meam: iā aīmam tuam a corpe ſepabo ⁊ mecum cum filio ꝑhenniter ꝑmanebis. Et his dictiſ aīa iuuenis ſepata eſt a corpe.⁊ cum.b.ꝟgine ab āgelis in celum feliciter deportata eſt. Merito igit̄ de.b.ꝟgine dr̄.tu gl'a ih'rlm vox ē angeloꝝ.quoꝝ ruina p eaꝫ reparata ē. Tu leticia yſrael vox eſt hoīm.quoꝝ triſticia p eam letificata eſt. Tu honorificētia ꝑpli noſtri vox eſt mulieꝝ.quaꝝ infamia p eam deleta eſt. Que feciſti viril'r vox eſt mortuoꝝ exiſtentium in limbo quorum captiuitaſ p eā redēpta eſt et reducta.

¶ Quarta corona capitis glorioſe virgiſ Marie.

Quarta corona capitꝫ glorioſiſſime virginis marie eſt corona virtuoſitatis ſiue vtutū. nā omni virtutū decore fuit i pn̄ti adornata. vnde de iſtis virtutibꝫ in celo eſt eternalr̄ coronata. Duodecim ſtelle huius corone ſunt. xij. virtutes quas beata virgo in ſummo gradu ꝛ pfectōe habuit que ꝯtinentur in his verſibꝫ. Cōpatiēs verecunda. ferax. ſpecioſa. pudica. Subdita clauſa. timens. humil'. pia. ſedula. prudēs

¶ Prima igit̄ ſtella quarte corone beate virginis eſt ꝙ ipa fuit ꝛ eſt ꝯpatiens. ſ. tribulatis. temptatis. ꝛ peccatoribꝫ. imo hoībus totius mūdi qui ī maligno ꝛ extremo periculo poſitus eſt. Unde qdam ſolennis doctor interrogat di. Quid eſt ergo cariſſimi ꝙ hodie de mundo non eijcimur. ſicut adam de paradiſo aquiſ. non ſubmergimur p diluuiū. lingua non ꝯfundimur. ꝛ igne ñ incendimur. ꝛ ſic de alijs. cum plus tranſgrediamur pcepta corrupti ſimus luxuria Nunquid hodie ceſſauit elatō. Nūquid cōtra ſupiores ꝛ ſacerdotes diminuta ē murmuratio. Sic diſcurrēdo p ſingula nllūꝫ vicium ceſſauit. ſed oīno peiora ſunt omnia q̄ꝫ prius. Quare ḡ nobis differtur pena. Non eſt alia rō aſſignāda q̄ꝫ ꝙ virgo glioſa nobis ꝯpatit̄ ꝛ nos ſuis pcibus ſuſtētat. Unde legit̄ in legenda ſancti dn̄ici ꝙ qdā frater minor qui multo tpe frater ſci Frācīſci extitit: pluribꝫ de fratribꝫ ordīs pdicatorum narrauit ꝙ cum. b. dn̄icus rome p ꝯfirmatōne ſui ordinis apud papam inſtaret nocte orās vidit in ſpū xp̄m in aere exiſtentem ꝛ tres lāceas in manu tenentem. ꝛ ꝯtra mūdm eas vibrātem. Cui velociter mater miſcdie occurrēs quid nā vellet facere inqſiuit. Et ecce inqt totus mūds tribꝫ vicijs plen9 eſt. ſ. ſupbia. ꝯcupia. ꝛ auaricia. ꝛ ḡ his tribꝫ lanceis ipm volo pimere. Tūc b. virgo ad eius genua pcidēs ait. Fili cariſſime miſerere: ꝛ tuam iuſticiā mia tpare. Habeo eni fidelē ſuum ꝛ pugilem ſtrēnuum: qui vbiq̄ꝫ diſcurrēſ mūdm expugnabit ꝛ tuo dn̄io ſubiugabit. Alium q̄ꝫ ſuuꝫ ſibi in adiutorium dabo qui ſecum ſilr̄ decertabit. Cui filius. Ecce placatus faciem tuā ſuſcepi. ſed vellem videre quos ad tātū officium deſtinare velis. Tūc illa xp̄o ſcm̄ dn̄icum ꝛ frāciſcum pn̄tauit. quos xp̄ſ acceptauit pariter ꝛ ꝯmendauit. Hec ꝛ alia mag̃ patrocinia marie ꝯſiderans Caſſia. ait. Tu patrona humani generis tu afflictis rebuſ medicina ſingularis. Quis tuo non egeat munere cum ſit peccare ꝯmune. Figurat̄ ḡ maria rōne ſue compaſſionis ꝛ ſapiē p heſter: que iram regis Aſſueri mitigauit. ꝛ yſrael ne deleret̄ impetrauit Heſter. ix. Bernar. Ille ſolus o vgo maria tuas laudes ſileat qui te fidelr̄ inuocatam ſenſit vnq̄ꝫ ī ſuis neceſſitatibꝫ defuiſſe. Et quid mirū ſi inuocata adeſt que etiam non vocata pſto eſt. Hꝫ ergo clemētiſſimā virginem qlibet honorare ꝛ in neceſſitatibꝫ īuocare nec obſtantibꝫ peccatis ceſſare. Uult oīmbꝫ miſereri ꝛ oīmbꝫ a filio veniam impetrare. Uñ legit̄ de quodam magno pctōre qui ex conſuetudine volēs ire ad peccādum veniēſ ad altare vel ymagīem. b. virginis ſtās ſalutauit eam angelica ſalutatōne. Qō cū ſemel faceret vidit ymagīem. b. virgīs cum puero in ſinu ſicut depingit̄ xp̄s in cruce vulneratus ꝛ matri allatus. Viditq̄ꝫ ſanguīeꝫ fluere de puero in gremio mr̄is ſicut fluxerat ī cruce de vulneribꝫ xp̄i. Quo viſo obſtupefactus dixit. O dn̄a quis fecit h̄. Et virgo rñdit. Tu ꝛ ceteri pctōres qui āpli9 crucifigitis filium meuꝫ q̄ꝫ iudei. Uolebat q̄ꝫ virgo ſanguinē filij tergere ꝛ reſtringere nec poterat. Et peccator ille cōuerſus ad virginem dixit. O mater miſcdie intercede p me. At illa. Uos peccatores vocatis me mrēm miſcdie qui non ceſſatis me facere matrem miſerie ꝛ triſticie. Nō ſic clementiſſima domina loquere: ſed memēto te eſſe aduocatam peccatoꝝ ꝛ intercede p me. Et mater ad filium. O piiſſime fili amore mei miſerere huic peccatori. Et fili9 Noli mater grauari ꝙ te non audio. qꝛ et

ego rogaui prēm vt ſi poſſibile eēt alio mō
genus humanū ſaluari ꝙ̄ ꝑ paſſionē meā
amarā trāſferret a me calicē paſſiōis ⁊ no/
luit audire me. Et mr̄. O fili memento ꝙ
materno amore te viſceribꝰ meis alui ⁊ ꝯ
dona huic peccatori. Et filius ait: ex iuſti/
cia tibi oñdo ꝙ exaudire te non teneor. Et
mater ait. Nō ſcḋm iuſticiā cēſemur ſed ad
mīam tuam ꝯfugimus. Igit̄ ꝓpter tuā mi/
ſcḋiam miſere huic pctōri. Et filiꝰ. Roga
ui ⁊ ego ſcḋo prēm vt trāſferret calicē paſ
ſionis a me ⁊ non audiuit me. Et mr̄ iterū
dixit. O fili meñto oīm laboꝝ ⁊ doloꝝ me
orum quos ſuſtinui tecum ⁊ dona mihi il
lum pctōrem. Et filius. O mater noli tri/
ſtari ꝙ te nō audio ſed meñto q̄ꝛ tercio ro/
gaui prēm vt trāſ.ca.paſ.a me ⁊ noluit au
dire me. Et mr̄ depoſuit filiū volēs ꝓcide/
re ad pedes eius. qḋ vidēs filius dixit. O
mr̄ quid vis facere. At illa. Tā diu ad pe/
des tuos cum pctōre iacebo: quouſq̄ veni/
am ei ꝯcedas. Et ait filius. Abſit hoc mat̄
q̄ꝛ ſanctitū eſt in lege dīna ꝙ filius dēt ho/
norare mrēm. ⁊ iuſticia ꝯcludit ꝙ ille dꝫ le
gem implere qui dedit. Cum aūt ſim filiꝰ
tuus te honorare volo ⁊ pctōri ꝓpter teipāꝫ
indulgeo. ⁊ in ſignū pacis oſculet̄ vulnera
mea. Que oſculata oīa ſana fuerunt. Figu
rata eſt hec ꝟgo ꝯpatiēs ⁊ clemēs. ij. Re.
xvij. in q̄dam muliere que duos ſ. ionathā
⁊ achimaā fugientes a facie abſalō q̄rētis
eos occidere: ex clemētia abſcōdit ī puteo.
expādendo velū ſuū ſuꝑ os putei vbi latue
runt quouſq̄ ſui abſalon querētes abierūt.
Sic pctōres q̄ deum offendunt mr̄ mīe oc
cultat velo ꝯpaſſionis ⁊ clemētie in ꝓfūdi/
tate humilitatis ſue ſi ad eam confugerint
quouſq̄ ira dei ⁊ vindicta ceſſauerīt. Vnḋ
ipā dꝛ thronus altiſſimi ⁊ clemētiſſimi prin
cipis. iuxta illud puer. xx. Roborabit̄ cle/
mentia thronus eius. Nā thronus diuine
mīe eſt maria mr̄ clemētie ⁊ mīe. in q̄ inue
niunt vt iam declaratuꝫ eſt omnes ſolacia
miſericordie

¶ Secunda ſtella quarte corone. b. ꝟ/
ginis eſt ꝙ ipā fuit verecunda.

Verecunda bea
ta ꝟgo maria fuit. Vnde cum
ipā ꝟgo pulcerrima eēt duas
habuit puellas cuſtodiētes ⁊ ſuātes eam
ab illicita occaſione. quas etiā ſi qua virgo
vel mulier hēret etiā eā ꝓſeruarēt ab illici/
ta occaſiōe. ¶ Prima ē honeſtas ꝟecūda
que mariā in oībꝰ ſenſibꝰ cuſtodiuit ⁊ mori
bus ꝙ nec ꝑ illicitū viſum auditū ꝟbū nec
fcm̄ alicui occaſionē malā dedit Vñ Ber.
Propter nimiā ⁊ nobilē honeſtatē moruꝫ
⁊ geſtuū que in facie ⁊ in toto corꝑe eā cō/
tuentibꝰ apparebāt: nullatenꝰ potuit ad ſe/
dum aliquē inclinare. q̄ꝛ erat dedicata ⁊ dei
tatis hītaculum ſpeāle. Sed heu ꝟgīes nr̄e
hanc puellā lōge a ſe fugauerūt nllā ꝟecū/
dia vel honeſtas mō relucet in eis. Naꝫ vi
ſu aſſilant̄ capris. loquacitate picis. geſtu ſi
meis. ⁊ veſtitu ſcortis. Et ideo caſtitas ea
rum libidinoſe a viris impetit̄. cū abſq̄ oī
verecūdia ⁊ honeſtate ſic foris venales pro
grediant̄. Sic etiā dyna filia Jacob rapta
fuit ꝑ ſychem. Geñ. xxxiiij ¶ Scḋa puel
la eſt humilitas. Hec ꝟgī puritatē ſuauit.
nec aliquē illicitum motum accedere ꝑmi
ſit. Vñ Amb. in omē. Didiciſtis ꝟgines
pudorē: diſcite marie humilitatē. Et ſequi
tur. Decet eñ vt q̄ꝫto ꝟgo caſtior tāto ſit
hūilior. Nā cum ab āgelo ſalutaretur ⁊ in
mrēm dei ⁊ in reginā celoꝝ eligeret̄ ⁊ bñ/
dicta ſuꝑ oēs mulieres ꝑdicaret̄ non ſe
dñam angeloꝝ. nō reginaꝫ celoꝝ iactabat
ſed humilr̄ rñdit. Ec. an. do. Aug. Virgi/
tas nō ſolū ꝑdicanda eſt vt amet̄ ſꝫ āmonē
da ne inflet̄. Solēt nanq̄ ꝟgines mō fa/
tue ꝓpter mūdiciam carnis ornatū exterio/
rem vultus claritatē vento ſuꝑbie ꝯcuti ⁊
inflari. ⁊ ꝑ ꝯſequēs more phariſei alios ſꝑ/
nere ſeipās decipe ⁊ aīas eternalr̄ ꝯdem
nare ⁊c. Qui ḡ pulcritudinē ⁊ claritatē aīe
voluerit cū ꝟgine gl'oſa ſuare: has duas
puellas aſſociare dꝫ ⁊ accepta erit regi ce/
loꝝ. Sicut figurat̄ in heſter. que cū ad pla
cādū regē vellet accedere aſſueꝝ: induta re
galibꝰ aſſumpſit duas puellas ſecū. vnaꝫ. ſ
cui innitebat̄ ⁊ alterā que defluēta in terraꝫ

veſtimenta portaret ⁊ ferocem ⁊ iratū regē
in manſuetudinem ꝯuertit. Sic queꝗꝫ
anima xpiana etiam faciat ſicut iam dcm̄ ē
¶ De verecūdia marie que caſtitatis eiuſ
cuſtos extitit ⁊ paranimph⁹ ðꝛ Lu. primo.
Que cū audiſſet turbata eſt in ſmōe ei⁹ ⁊c
Quia eñ vgo erat ad inopinatū euētū vt
vecunda pauere debuit. ſꝫ qꝛ vgo prudē-
tiſſima ſubito pauore ſupari non potuit. ſꝫ
ꝯſilio regēte circūſpecta cogitabat qual'. i.
ꝗꝫ noua ꝗꝫ inaudita ꝗꝫ ꝓutilis ꝗꝫ admira
bilis ꝗꝫ dulcis ⁊ ꝗꝫ ſuauis eēt iſta ſalutatō
Nota ꝙ ðꝛ turbata nō ꝑturbata. Turba-
ta. i. tāte rei nouitate ſuſpenſa ⁊ ingenti ad
miratōne ꝑmota. Et pñt aſſignari cāe mul
tiplices turbatiōis ſue ¶ Prima. qꝛ cū eſ
ſet virgo verecūda expauit aduētū angeli
in viri ſpecie appareṫis: videns ſe īcluſaꝫ ī
thalamo ſolam cum ſolo. ⁊ hoc ſonat īgreſ
ſus angelus ad eā. Beō. Trepidare vgi-
num eſt ⁊ ad om̄es viri ingreſſus pauere:
om̄es viri affatus vereri. Que aūt expauit
angeli viſum vel auditū haud dubiū quin
tactum hoīs nimiū formidaret. ¶ Scōa
qꝛ audiuit ſe laudari: qꝺ magne fuit vtutiſ
Qui eñ verebumil' eſt de ſuis laudib⁹ eru
beſcit. ⁊ cum oēs fere ſoleāt inde letari ipſa
turbata eſt nō exhilarata vel elata. exēplo
filij quē cū qrerent videre gentiles Jo. xij.
rñdit. Venit hora vt clarificeṫ filius hoīs.
Et paulo poſt. Nūc aīma mea turbata eſt
valde. Bonū eñ fuiſſet ezechie ſi turbatuſ
fuiſſet non exhilaratus ad aduētum nūcio
rum regis babyloīs. Yſa. xxxix. ¶ Tercia
qꝛ bñdicta dicebaṫ inter mulieres que īter
vgines bñdici ſꝑ optabat. ideo cogitabat
qual' eēt iſta ſalutatō. que ab initō videbaṫ
ſuſpecta. At vbi in ꝓmiſſione filij māifeſtū
patuit virgītatis ꝑiclm. non potuit diſſila
re quin diceret. quō fiet iſtud ⁊c ¶ Quar-
ta qꝛ timebat theſauro ſuo id eſt virginita
ti. Solēt eñ vgines timorate etiaꝫ tuta ꝑ
timeſcere recolētes illud apli. ij. Cor. iiij.
Hēmus theſaurū iſtum in va. ficti ⁊c. que. ſ
frāgunṫ de facili nec pñt repari. Vas ficti
le. ſ. lampaſ corpus hūanū. theſaurus caſti
tas vel vginitas. de qua ꝓuer. iiij. Precio

ſioꝛ eſt cūctis opib⁹ ⁊c. ¶ Quinta ꝓ dicto
rum incertitudīe. Glo. qꝛ neſciebat ſi pteri
tum aut futurū eēt qꝺ angel⁹ dixit. dñs te-
cum ¶ Et nota ꝙ hec turbatō nō fuit ire l'
doloris ſed pudoris pauoris ⁊ admiratōiſ
Et erat pudoꝛ duplex qꝛ ſola quaſi cū viro
videbaṫ. ⁊ qꝛ tāto ꝑconio ꝯmendabaṫ. Et
timoꝛ duplex ex pñtia angelica quā horret
fragilis naṫa ſicut zacharias turbat⁹ fuit
videns angelū. Lu. i. ⁊ ex cauſe ignorantia
Admiratō vero erat ꝓ magnitudīe eoꝝ q̄
ei ꝓnūciabanṫ. Vñ Amb. Ex verecūdia pa-
uet. ex prudētia nouam ſalutatōis formaꝫ
miraṫ. Et ex hoc in ea hic notaṫ triplex vir
tus. Verecūdia virginal' in eo ꝙ turbatur
fortitudo mētis in hoc ꝙ nō ꝑturbaṫ quin
deliberet. prudētia in ipa deliberatōe. Ber
nar. M. turbatur verecūdie eſt vginal' ꝙ
non ꝑturbaṫ fortitudīs. ꝙ cogitat pruden
tie. Et notādū ꝙ verecūdia ꝓprie non ē v
tus ſꝫ eſt ſtatus ⁊ ꝑfectō vtutū. ⁊ maxime
in mulierib⁹ ꝯmēdaṫ. Vñ Ecc. vi. poſtꝗꝫ
dixit Noli diſcedere a muliere ſenſata ſub
dit quaſi exponēs quid ſit mulier ſenſata.
Gra eñ verecūdie ei⁹. i. gloſa verecundia
eius. ſuꝑ auꝝ. i. melioꝛ om̄i auro. Iteꝫ ve
cundia ꝓprie donū gre eſt. Vñ Ecci. xxij.
Añ verecūdiā ꝑibit gra ⁊c. Itē Ecc. xxvi.
Gra ſuꝑ grām mlr ſcā ⁊ pudorata. i. vere-
cunda. Gra ſuꝑ grām. i. ſuꝑ omēm grām
M. eñ mr dei effecta eſt ſuꝑ oēm grām ē
Gra ec qua corpus ei⁹ ⁊ venter implet⁹ ē.
oīb⁹ gratijs angeloꝝ ⁊ hoīm ſublimioꝛ eſt.
Itē gra ſuꝑ grām quaſi dupl'r gloſa que ſi
bi ⁊ nobis grām acqſiuit. Vñ ðꝛ ei. Multe
filie. i. virtutes angelice ⁊ aīe ſcē ꝯgrega
uerunt diuitias grāꝝ virtutū ⁊ meritoꝝ.
tu ſuꝑgreſſa es vniuerſas. ¶ Itē maxim
ſignū verecūdie fuit: ꝙ cū qdam die vellet
loq cum filio domū in qua loquebaṫ itrare
vel ſmonē eius interrūꝑe nō ꝑſumpſit: ſꝫ
foris ſtāſ reuerēter expectauit. Mar. iij. vñ
Amb. loqns ad virgines de. b. virgīe Cū
ea ſꝑ ſingulaꝝ virtutū pudicicia comes ir-
remota māſit. qꝛ oīno pudoꝛ indiuidu⁹ v-
ginitati eſſe dꝫ. ſine quo recte caſtitas vera
ſuari nō pōt. Idē pudoꝛ indiuiduus ðbꝫ

eſſe virgĩtati ſine quo nõ põt eſſe virgitaſ
Et ergo.b.maria nũq̃ ſine pudoris ſui cu-
ſtode ꝓceſſit

Tercia ſtella quarte corone.b.virgĩs ē
ꝙ ipſa fuit ferax.i.fecunda.

FErax ſiue fecũ
da.b.virgo miraculoſe dr̃. q̄a
cum eſſ; virgo ⁊ virgo manere
vellet fcã tamē eſt dĩna oꝑatõe fecũda. Et
hoc eſt qd̃ Jhere.xxxi.dr̃.Creauit dñſ no
uum ſuꝑ terrã vir circũda.vir̄ Nõ nouū
tota terra ĩmo totus nõ capit orbis.Si q̄-
raſ quid ſit illud nouũ vic; ꝙ integritati ꝟ
ginitatis accederet fecũditas ꝓlis:vt ma
nēs virgo integra fieret mater fecunda vt
gaudia matris hñs cum virginitat; hono
re.ſicut nec pͥmã ſilē habuerat.tle votũ
emittēdo ſic nec ſeq̄ntē hēret virginalr̄ pa
riendo.Vñ cõuenit ei illud Sap.iij.Felix
ſterilis ⁊ incoinq̄nata que neſcit tho.in de
lic.hēbit fruc.in reſ.aĩar̄ ſcãr̄.Felix ſteril
i.virgo ⁊ hñ felix maria.q: bñdicta ĩ mul.
In reſpectõe.Hti eñi mũ.cor.qm̄ ipſi deũ
videbũt Mat.v.Aiar̄ ſcãr̄ qñ.ſ.aĩe ſácte
facie ad faciē regē videbunt in decore ſuo.
yſa.xxxiij.Gal.iiij.Letare ſteril.yſ.liiij.
Lauda ſterilis.Nouũ inquit.Hñ nouum
ꝙ virgo facta ē mater.deus homo.pr̄ fili⁹
⁊ filia genitrix eſt effecta.Hñ nouũ ꝙ par
uula puellula vtero ſuo circũdedit hoīe; ꝑ
fectum celo terraq; maiorē ꝙ manēs vir-
go ↄcepit ꝙ filiũ peꝑit manēs virgo.yſaie
vij.Ecce vir.ↄcip.⁊ pi.⁊ ponit in hoc loco
hoc nom̄ virgo diaſtice.Vere eĩ fuit hoc
nouũ ⁊ inauditũ a ſclo.Alioq̄n nouum nõ
eēt niſi ſup̄ naturã ⁊ ↄ̄ ſolitũ curſum nature
virgo deũ ⁊ hoīem ſine ↄplexu virili genu
iſſet.Itē hñ dicit nouũ.Tres eĩ mirabileſ
nouitates mirabilr̄ ſinglr̄es ⁊ ſingulr̄ mi
rabiles.q̄les nec fcē ſunt nec ampli⁹ faciē
de ſunt ſuꝑ terrã fecit omĩps illa maieſtaſ ĩ
aſſumptõne nr̄e carnis qñ ↄiũcta ſũt ad in
uicem deus ⁊ homo.mr̄ ⁊ virgo.fides ⁊ cor
hũanũ.Itē hãc nouitatē petebat a dño ec
cle.xxxvi.in pſona ecc̄ie.Innoua ſigna ⁊ i
muta mirabilia.Nõ voluit fieri de⁹.⁊ de⁹
factus eſt homo.De viro facta eſt mulier.
⁊ de muliere fcũs eſt vir.Nunq̄d nõ ſunt
hec mirabilia ĩmutata.i.in meli⁹ mutata.ſ;
⁊ ſigna ſunt innouata.Olim ꝟga ficea flo
ruit:mõ ꝟgo peꝑit.Olim ſerpēs eneus in
palo fixus aſpiciētes ſanabat.nũc xp̄s cru
ci affixus credētes ſanat.Vere nouũ et oĩ
ſupeminens nouitati ꝙ in partu virginali
breuis agnoſcit longitudo.latitudo ãguſta
altitudo ſubdita.ꝓfunditas inundans.A-
gnoſcit ibi lux nõ lucēs.verbũ non loquēs
aqua ſitiens.panis eſuriēs.Triſtatur gau
dium.pauet ſecuritas.patit ſaluſ.moritur
vita.infirmat fortitudo.Ibi potētia regi-
tur.ſapiētia inſtruitur.virtus ſuſtentatur.
Qui reficit angelos vberibꝫ virgineis lac-
tatur.⁊ vagit in cunis qui miſeros cõſolat
Econtra cernit ibi triſticia letificans. pa-
uor ↄfortãs.paſſio ſaluãs.mors viuificanſ
infirmitas roborãs.Noua ſunt hec.mira
ſunt hec:vt mirifice vetuſ homo renouet ꝑ
nouum.Sed non minus nouum nec min⁹
mirandum ꝙ iuuencula fragilr̄ baiulat:quē
mundus ferre non ſuſtinet.ꝙ pectus virgi
neum omni celor̄ amplitudine capaci⁹ to
tum interi⁹ illum claudit qui celum palmo
metitur ⁊ vniuerſam terram pugillo con-
cludit.Magna ergo magnitudo marie q̄ i-
menſe diuĩtatis in ſe preſentia; ⁊ digna ſu
ſcipere ⁊ ſufficiens capere inuenitur ⁊c̄.

Notãdum etiam ꝙ beata virgo ſine corru-
ptõne facta eſt fecunda.Cõcepit enim ſine
fe ditate ⁊ pruritu.quia de ſpũſcõ.Mgr̄ ri-
char.de ſancto victore.Non nouit ſpũſſã-
ctus virginem corrumpere ſed ſanctifica-
re.Neſcit ſpirituſſanctus mũdiciam virgi
nis minuere ſed augere.neſcit fedare ſ; glĩ
ficare.Item ſuꝑ illum locum Luce.xv.in
trauit iheſus in quoddam caſtellum dic be-
atus Anſelmus.Porta ꝑ quam intrauit ē
fides.quia cu; credidit ꝑfecta ſunt ei a do
mino que dicta ſunt ei ab angelo..Nec q̄a
iheſus intrauit violatum eſt hoc caſtellu;
Iheſus nanq; ſaluat non violat. confrac-
ta ſolidat non confringit ſolida.ſecundum
ꝙ nomen eius ita et opus eius

¶ Quarta ſtella quarte corone .b. ꝟginiſ
eſt ꝙ ipſa fuit ſpecioſa.

S Specioſa ⁊ nimiſ
pulcra fuit.b.ꝟgo maria. de cuꝰ
ſpūali pulcritudine que ꝯſiſtit
in ꝟtutibꝫ aīme dicit ſponſus.b.ꝟgini ma
tri ſue. Cā.iiij. Tota pulcra es amica mea
ab originali pctō ꝓſuata in vtero. Itē tota
pulcra ab actuali mortali fomite penitꝰ ſub
iugato. Et macula etiā venialis pcti nō eſt
in te:in ꝯceptōne filij dei fomite penituſ ex
tincto. Et ideo tota pulcra es in oꝑe. tota
pulcra in corꝑe ⁊ macľa nō eſt ī corde. To
ta pulcra in oꝑe ꝑ ſimplicitatē Math.vij
Si ocľs tuus fuerit ſimplex totū corpꝰ tu-
um lucidum erit. Tota pulcra in corꝑe ꝑ
ꝟginalem caſtitatē. Sap.iiij. O q̄ꝫ pulc̄
eſt caſta generatō cum caritate imortaľ ⁊c̄
Tota pulcra in corde ꝑ humilitatē qꝺ eſt
eſſe ſine macľa. Ideo in figura marie ꝺ he
ſter.ij.ꝺr. Erat heſter formoſa valde ⁊ icre
dibili pulcritudine:oīmqꝫ oculꝭ grōſa et a-
mabilis valde. Formoſa valde ꝑ caritatez
que eſt forma ꝟtutum. Incredibili pulcri-
tudine ꝑ inſolitam caſtitatē. Inauditū eni
erat a ſecľo aliq̄m perſonam an̄.b.ꝟginem
emiſiſſe votum ꝑpetue ꝟginitatis. Qꝺ vo
tum ip̄a prima emiſit abſqꝫ omi hūano p̄ce
pto ꝯſilio ⁊ exemplo ſola inſpiratōe ſpūſſcī
ſicut di.b. Bern̄. Et ideo ꝺr eius pulcritu-
do incredibilis. Vel incredibiľ pulcritudo
in ſuꝑlatiuo gradu ꝟtutum oīm pleītudo
Vn̄ yſa.lxvi. Quis audiuit vnq̄ꝫ taľe. Oi
umqꝫ oculis grōſa ⁊ amabiľ videbatꝛ ꝑ hu
militatē ſuā quā reſpexit deuſ.qꝛ vbi amor
ibi ocľs. Et nota ꝙ dicit oculis omnium.
Primo oculis ip̄ius dei trinitatis qui eiꝰ
humilitatē reſpexit ⁊ ſpeciem eius deſide-
rat intueri. Vn̄ dicit ei pater ⁊ filius ⁊.ſ.ſ
can.vij. Reuertere reuertere ſunamitꝭ vt
intueamur te. Sunamitis interp̄tatꝛ mor-
tificans vel mortificata Hec eſt maria que
mortificauit in ſe carnem ⁊ omēm eſtum li
bidinis ⁊ mortificata quodammodo fuit a
mꝺo in filij paſſione. Interp̄tatꝛ etiam coc
cinea qꝛ in ſanguine filij ꝑ ꝯpaſſionem ru-
bricata. In hoc etiam qꝺ ꝺr vt intueamur
te ⁊ ponitur ꝟbum plurale:notatꝛ trinitas
ꝑſonarum. Ideo dicit etiā ſponſus ei can.
ij. Vox tua dulcis ad audiēdum: ⁊ facies
tua decora ad intuēdum ¶ Secundo ocu
lis angeloꝝ ⁊ omnīum beatoꝝ qui in eaꝫ ſi
cut in filium deſiderāt intueri.i. Petri.i.
¶ Tercio oculis hoīm. Creditur enim ꝙ
fere nullus potuit eam intueri q̄ꝫdiu fuit ī
mūdo qui eam ſtatim non amaret.nūq̄ꝫ tn̄
male fuit adamata. Et nota ꝙ heſter q̄ taꝫ
pulcra deſcribitꝛ interp̄tatꝛ abſcondita in q̄
moraliter edocetur fidelis anima. vtrāqꝫ
ſuam pulcritudinem occultare. Sicut fec̄
Sara occultans ſe in tabernacľo.gen̄.xviij
Rebecca vultum ſuum operiens teriſtro.
Genes.xxiiij. Judith cum puellis id ē co-
gitatōnibꝫ mūdis ⁊ humilibꝫ.quod ſonat
nomen puelle. ⁊ cum ſanctis affectōnibus
clauſa manens in tabernaculo. Judith.viij
Et appellatꝛ hic cubiculum ſecretum orato-
rium. Mat.vi. Cum oraueris intra in cu-
biculum tuum. Maria clauſa in thalamo.
Lu.i. Item de tribꝫ his ꝺr iterum de Ju-
dith.xi.in ꝑſona marie. Non eſt talis mu
lier ſuꝑ terram in aſpectu.in pulcritudine
in ſenſu verborum. In aſpectu conuerſatio
nis. In pulcritudine corporis. In ſēſu ver
borum.id eſt in interioribꝫ verbis.id eſt pu
ritate cogitatōnis ¶ Aliter. Tota pulcra
es in corpore ſcilicet et anima. In corpore
per incorruptōnis integritatem ⁊ omniuꝫ
ſenſuum illibatam puritatem. In anima.
non ſolum tota pulcra per humilitatez ſed
perpulcra ſiue pulcerrima per virtutū om-
nium perfectam plenitudinem. Unde ip-
ſa Eccleſiaſtici.xxiiij.dicit. In me omnis
gratia vite et veritatis.⁊c̄ Et bene dic̄ om
nis gratia. Nulla enim ei defuit ꝟtꝰ Nec
puritas angelorum. nec fides patriarcha-
rum. nec ſcientia prophetarum. nec chari-
tas apoſtolorum. nec patientia martirum.
nec ſobrietas confeſſorum. nec innocentia
aut humilitas virginum. ¶ Item notan-
dum ꝙ Maria non ſolum dicitur pulcra
vel tota pulcra ſed etiam ſpecioſa.id eſt om
ni corporali et ſpirituali ſpecie repleta.

quia ſm grāmaticos noīa deſinētia ī oſus ſignāt plenitudiem Speciositas em̄ mulieris maxime ꝯſiſtit in duobꝫ. In colore niti do qđ ptinet ad fidei viuacitatē. ⁊ mēbrorum ꝯpoſitōe. qđ ptinet ad moꝝ honeſtatē Vere igit̄ maria ſpecioſa que om̄i ſpecioſitati ꝯpatur. Specioſitati arboꝝ. vñ. Qua ſi cedrus ⁊c̄. Specioſitati ortoꝝ ⁊ fontium Vñ. Ortus ꝯclu. ſo. m. ſ. Specioſitati gēmaꝝ. vñ. Venter tuꝰ eburneꝰ diſti. ſaphi. id ē celeſtibꝫ coloribꝫ Specioſitati lumīuꝫ vñ. Que eſt iſta q. p. q. auro. Specioſitati herbaꝝ. Vñ Nardus mea de. odo. ſ. Specioſitati floꝝ. vñ. Sicut plan. ro. in ihe. et ſic de multis alijs

¶ Quinta ſtella quarte corone. b. virginiſ eſt ꝙ ipa fuit pudica

PVdica id eſt caſta ⁊ pura maria merito dicit̄

vñ. b. Bern̄. de puritate ipſius ita dicit. Gr̄a dei puriſſimū balſamum eſt ⁊ ſolidiſſimum vas reqrit. Huius vaſi. ſ. i. marie que eſt receptaculū oīum grāꝝ puritas eius virgītas. ſoliditas eius hūilitas. adimpletō eius fecūditas. Gre. Rubꝫ ardens q non ꝯburebat̄ puritas virgīea que ꝑle fecūdabat̄. Hiero. Tāta fuit marie puritas ꝙ portare meruit regem angeloꝝ. ⁊ domus eē meruit oīm purgatoꝝ. Btūſ Anſel. dicit ꝙ tāta puritate nitebat maria qūta ſub deo maior nequit intelligi Alioqn non intraſſet in eam illa ſapīa ſicut dic̄ fulbertus. que ñ intrat in aīam maliuolaꝫ nec hītat in corpe ſubdito pctis. Sapiē. i. Propter puriſſimā em̄ puritatē eiꝰ ꝯpatur ipa ſoli. cuius radiū nec aqua emollit. nec fetor corrūpit. nec ignis ꝯburit. nec gladius ſcindit. nec vitꝝ obſiſtit. Rōe em̄ claritatis ꝯpat̄ ſoli. qꝛ ſol clarior lumīaribꝫ vniuerſ. Vnde ſol a Tul. dr̄ qſi ſolus lucens i. p̄ ceteris lumīaribꝫ celi Solis ḡ claritas marie puritas. Tāto em̄ res eſt clarior qūto purior. tāto purior qūto purgatior et a ſordibꝫ mūdior. ¶ Mūdāt corpus ꝯtinētia ⁊ abſtinētia: que duo ſunt pꝛiꝰ neccaria. qa veluti ſol vitꝝ nō penetrat niſi pꝛiꝰ ꝯcoctū ſic nec claritas dei cor hoīs niſi pꝛiꝰ ipius corpe penetrato. Exēplū de qdam ſciſſimo angloꝝ pontifice. cꝰ corpꝰ tāte claritatis erat ꝑ vtutē ꝯtinētie ⁊ abſtinētie ꝙ ipo ſtāte an̄ altare extenſ manibꝫ ſolaris radius intrās ꝑ vitreā feneſtrā trāſlucebat ꝑ manus illius ac ſi vitree eēnt Aliaꝫ vo pꝛīcipalr̄ mūdant pura ꝯfeſſio. ītēta lco. deuota meditatō. feruēs orō. dīna ꝯtēplatō. Vt ſol radius ſigt in virgine puriſſimū viſiōiſ radium. q mētē eiꝰ inſitis ꝯtēplatōibꝫ ineffabilr̄ illuſtrabat. Scđm hoc ſol dr̄ ocl's celi. Celum eccia ſcīs vt celū ſtellis illuſtrata. Huꝰ celi ocl's eſt maria rōne puritatꝭ ſue qꝛ ſicut ocl's totū corpus: ſic maria totaꝫ illuſtrat ecciam que eſt corpus filij ſui ſcōꝝ radijs exēploꝝ. Vñ canit̄ de ea. Cꝰ vita inclita cūctas illuſtrat eccias

¶ Sexta ſtella quarte corone. b. vgis eſt ꝙ ipa fuit ſubdita

Subdita et par

ua. b. virgo iure dr̄. qꝛ cum eligeret̄ in mrēm dei ancillā dñi ſe nomīauit. iuxta illud ſapiētis. Quanto magnus es humilia te in om̄ibꝫ. Et ex hoc domus dei dici ⁊ fieri meruit. De qua dno dr̄ ꝑuerbioꝝ. ix. Sapīa edifi. ſi. do. exci. co. vij. In verbis iſtis tria poſſumus videre. Primo que ſit iſta ſapiētia. Secūdo que ſit domus quam edificauit. Tercio q ſunt columne ſupra quas iſta domꝰ fuit edificata. Notādum autem ꝙ iſta ſapientia eſt dei filius. de qua dr̄ Sapientie. vij. ꝙ ſapientia omnium eſt artifex: omēꝫ habens virtutem omīa ꝑſpiciens. Omniū ē artifex quia ſicut dicit dauid. Omīa in ſapientia feciſti. Omnē habens virtutem. Vnde ⁊ mundum ꝯſtruet quādo ei placuerit. Omnia ꝑſpiciēs: ⁊ ideo eum timere debemus ⁊ cauere ne aliquid faciamus qđ ei diſpliceat. Omnia enim vt apoſtolꝰ ait nuda et aperta ſunt oculis eius. Hec ſapientia domum edificauit id eſt. b. virgineꝫ quam elegit vt in ea hītaret. Et illā edificauit in om̄i ſanctitate. quia erat domꝰ dei futura Vñ dauid. Domū tuā dñe. de. ſcī.

¶ Columne ſeptē huius domus ſunt ſep-
tem ꝟtutes que tangunꝰ ꝑ ordinē in euan
gelio iſto. Miſſus eſt ⁊c̄. Prima columna
fuit ꝟginitas que notaꝰ cum dr̄ ad ꝟginē.
Unde Bern̄. Uoluit eam eſſe ꝟginem d̄
qua immaculata īmaculatus ꝓcederet oīꝫ
maculas purgaturus. Et hec eſt prima co
lumna ſupra quam edificaꝰ edificiū ſpūale
ꝟtutum: ſicut pictura fundaꝰ ſuꝑ albediēꝫ
Quia niſi pudicicia primum ſedeat nulla
ꝑfectio ſequitur in oꝑe vt dicit Gregoriꝰ
Ideo dicit Augu. Uirginitas incorrup-
ta fons eſt ⁊ origo ſciē ⁊ ꝟtutis. Unde. b.
virgo fuit ꝟgo ante ꝑtum in ꝑtu ⁊ pꝰꝑtū.
¶ Scd̄a columna ſiue ꝟtus eſt ſolitudo. ⁊
hec nobis datur ītelligi per hoc quod dicit
Ingreſſus. i. intrauit ad illam. vbi. ſ. erat ī
cluſa. De hoc latius habes in ſtella. vij. im
mediate ſequenti. ¶ Tercia columna ſiue
virtus fuit verecūdia. Et hoc datur nobis
intelligi in hoc ꝙ dr̄ in euāgelio. turbata ē.
quia ꝓpter magnam verecundiam quaꝫ ha
bebat fuit turbata Et ſuꝑ hunc locū dic̄ gl.
Trepidare ꝟginum eſt ⁊ ad omēs viri in
greſſus pauere ⁊ viri affatus vereri. De
hac columna habes latius ſupra in. ij. ſtella
huius. iiij. corone ¶ Quarta colūna ſiue ꝟ
tus que fuit in ea erat taciturnitas. qd̄ no-
tatur cum dr̄. ⁊ cogitabat: qd̄ ē magne pru
dentie ſicut dicit Bern̄. Non enī fuit gar-
rula ſicut ſunt alique mlieres que nō curāt
quid dicāt dūmō loqui poſſint. Cōtra ta-
les ſap̄. dic̄. Uerbis tuis facito ſtateram.
qꝛ in multiloquio non deerit peccatū. Und̄
b. Amb. de. b. ꝟgine dicit ꝙ loquax n̄ fuit.
Un̄ de ea illud poteſt intelligi: lex clemēte
in lingua eius Lex enī dr̄ quaſi ligans. que
os eius ita ligauerat ꝙ in tota ſcriptura nō
legimus eam niſi quattuor vicibꝫ locutam
fuiſſe. ⁊ in vnaquaqꝫ vice magnū miraclꝫ
ꝯtigiſſe ¶ Un̄ in primo ꝟbo locuta fuit an-
gelo cū dixit. qūo fiet iſtd̄. ⁊ ecce ācilla do.
⁊ tūc fuit fcm̄ magnū miraclm̄ qꝛ deꝰ factꝰ
eſt homo. Scd̄o qn̄ ſalutauit elizabeth: et
tūc exultauit infans in vtero. qd̄ fuit etiaꝫ
magnū miraclm̄. Tercio qn̄ dixit. Luc̄. v.
Ego ⁊ pater tuus ⁊c̄. ⁊ tūc oñdit eū verum
deum q̄ tn̄ deſcēdit cū eis ⁊ erat ſubditꝰ ill̄.
Quarto cū dixit. Uinū nō hn̄t ⁊ tūc fcā ē
mutatō aque in vinū. Apparet ḡ ꝙ. b. ꝟgo
nō fuit multū loquax ſicut aliq̄ de qbꝫ dicit
apl̄s. i. Thi. v. Nō ſolū ocīoſe ſed ⁊ curioſe
⁊ ꝟboſe loq̄ntes que n̄ oꝑtet. cū tn̄ dn̄s di
cat Mat. xij. De oī ꝟbo ocioſo ⁊c̄ ¶ Quin
ta colūna ſiue ꝟtus fuit ꝙ erat ſapiens et
prudēs. Et hoc daꝰ nobis intelligi in h̄ ꝙ
qn̄ angelus ei dixit negociū ꝓpter qd̄ vene
rat nō r̄ndit ſtatim ſꝫ ſapiēter dixit. qūo fi.
iſtud. modū ⁊ ordīem quo poſſet ꝯciꝑe filiū
dei īterrogādo. De hac prudētia ipius h ēſ
latius in vlti. ſtella hꝰ. iiij. corone ¶ Sex-
ta colūna ſiue ꝟtus fuit hūilitas quā habu
it. Et hoc nob̄ daꝰ intelligi ꝙ cū oīa diligē
ter audiſſet q̄ āgelus voluit dicere. ⁊ fuit cer
ta ꝑ inſpiratōꝫ ſpūſſcī dixit. Ec. an. do. Et
ꝓcul dubio dn̄s plus reſpexit eius hūilita
tem q̄ꝫ ꝟgītatem ſicut. b. Bern̄. di. ꝙ nec
marie ꝟginitas ſine humilitate deo placu
iſſet. Un̄ iſtā ꝟtutem ſingulr̄ a filio ſuo di-
dicit qui dicit Math̄. xi. Diſ. a me qꝛ mi-
tis ⁊c̄ Quia ſicut dicit Gre. Euidētiſſimū
ſignum reproboꝝ eſt ſuꝑbia. ⁊ econuerſo.
De hac humilitate pl̄a hēs in ſtella nona
huius quarte corone. ¶ Septima colūna
ſiue ꝟtus fuit obedientia. Et hoc nobis da
tur ītelligi in hoc ꝙ qn̄ hn̄ certificata fuit de
ꝓmiſſione angeli dixit. Fiat mihi ſm̄ ꝟbū
tuū. De quo vide her. ſuper miſſus ē. Et
videte ꝙ ad obedīaꝫ nos mouere dꝫ ſpēali
ter exēplū xp̄i vt apl̄s phil̄. di. Qui cū in
forma dei. ⁊c̄. Quātū aūt inobedīa deo di-
ſpliceat pꝫ in ſaul. i. Re. xv. cui dixit ſamu
el. Melior eſt obedīa q̄ꝫ victīe. Un̄ ec̄ tātā
vindictā accepit de adā ⁊c̄. Itē obedīa dꝫ eē
volūtaria qꝛ ſm̄ Aug. coacta ſacrificia do
nō placēt. Sic obediuit paulꝰ cū dixit. dn̄e
q̄d me vis facere. Obedīa eſt tāta ꝟtꝰ ꝙ ſ
uat aīaꝫ mūdam a pctō. ꝓuer. xix. Qui cuſto
dit mādatū cuſtodit aīaꝫ ſuā. itē ī Ecc̄. Qui
cuſtodit p̄ceptū n̄ expieꝰ q̄cq̄ꝫ mali. Per
fecte ḡ oꝑtet obedire q̄ vult ad deuꝫ ire ſic̄
fecit. b. ꝟgo in qua vera obedīa fuit

¶ Septīa ſtella quarte corone. b. virgis ē
ꝙ ipa fuit clauſa.

Clauſa id eſt ſe-
creta abſtracta ⁊ ī ſequeſtro po
ſita freq̄nter beata virgo fuit.
Luce. i. Ingreſſus angelus ⁊c̄. Et ī hoc ap
paret eius prudentia. Nam prudentia eſt
mundum ⁊ om̄ia que in eo ſunt diuinorum
ꝯtemplatōne deſpicere ⁊ oēm cogitatiōem
animi in ſola diīa dirigere. Ita deſcribit
macrobius prudentiam in ſomnio ſcipiōis
In euāgelio Math. xxv. de q̄nqꝫ prudenti-
bus virginibꝫ legit̄ ꝑ quas ſignant̄ quīqꝫ
prudentie quas om̄es repire poſſumus in
maria que fuit v̄go prudētiſſima. Cōſiſtit
aūt prudentia in malis cauēdis q̄ facit a-
ſtutum. Vñ dñs hanc ꝯmendat Math. x.
Eſtote prudentes ſicut ſerpentes. ¶ Pr̄ia
autem eius prudentia eſt ꝙ ſibi cauit a mū
di vanitate. Vnde inuēta eſt ab angelo do
mi ſedens vel forte orans ſicut dicit beatuſ
Bern̄. Nec in foribꝫ domus ſicut illa ſa-
lomonica mulier. ꝓuer. ix. ſed magꝫ vt cre
ditur in ꝯclaui ſciēs ꝙ in cunctis qui foris
ſunt dicet̄ ve ve. Amos. v. Et recolens q̄d
dine acciderit ex euagatōne. que ideo cor-
rupta eſt quia vaga Gen̄. xxxiiij. Ideo aūt
ſignata eſt per ſaram vxorem abrahe latitā-
tem in tabernaculo. Gen̄. xviij. Et ꝑ ſaraꝫ
filiam raguelis Thob. iij. orantem in ſupi
ori cubiculo domus ſue. Et ꝑ Judith. viij.
que clauſa manebat in cubiculo. i. in ſecre-
to oratorio cum puellis ſuis. i. cogitatōibꝫ
humilibꝫ ⁊ mūdis ⁊ affectōibꝫ ſanctis. Et
per hoc quā do gabriel ingreſſus eſt ad eaꝫ
tunc angelus magni ꝯſilij ingreſſus eſt ad
cor eius quare dixit de eo gabriel. Dñs te-
cum ¶ Scd̄a ꝙ cauit ſibi ab euagatōe cō
tra hoc quod ꝯqueritr̄ p̄s. Cor meum dere
liq̄t me. ꝓpter hoc p̄cipue de ea poteſt itel-
ligi illud quod dixerat dñs Ozee. ij. Du
cam eam in ſolitudinē aīmi. ſ. ⁊ loquar ad
cor eius. In ſolitudinem ducta erat a dño
qn̄ ſola claudebat̄ in thalamo. Ad cor eius
loquebat̄ dñs ꝑ angelum dicentē ſibi. aue
grā plena ⁊c̄. que ſequunt̄ ¶ Tercia ꝙ tur
bata eſt in ſua exaltatōe exemplo dauid pa
tris ſui qui di. Exaltatus hūiliatus ſum et
ꝯturbatus. Cōtra hoc ꝙ lucifer de ſua ex-
altatōe ſupbiuit. Et ꝯtra eos qui ſuos ad-
ulatores ſecum tenēt. in quoꝝ laudibꝫ glo
riantur. De hūilitate ipſius pl̄a hēs ī nona
ſtella quarte corone ¶ Quarta ꝙ cogita-
bat de ſalutatōe Siq̄dem quia prudens e-
rat non ſolū quid loq̄ret̄ ſed cui loqueret̄ ⁊
quid deceret eam loq̄ cōſiderauit prudēter
⁊ diſcrete. De hac prudētia ipſius pl̄a īue
nies in. xij. ſtella hꝰ quarte corone ¶ Quī
ta apparuit in interrogatōe ⁊ breui rn̄ſione
Prouer. xvij. Qui moderat̄ ſmōes ſuoſ
doctus ⁊ prudens eſt Supra in ſtella. vi.
immediate precedente

¶ Octaua ſtella quarte corone. b. v̄giniſ
eſt ꝙ ipſa fuit timens

Timorata mu-
lier fuit. b. v̄go. Et eſt iſte tīor
filialis vel caſtus collectaneus
humilitatis. Ideo Lu. i. dixit ei Gabriel.
Ne timeas maria. Timor aūt prepauit ī
eo locum aduenienti ſpūiſcō. iuxta illō yſa.
lxvi. Ad quem reſpiciā niſi ad paupculuꝫ
⁊ ꝯtritum ſpū ⁊ tremētem ſmones meos.
Paupculus ꝓprie eſt paup ⁊ hūilis qual'
erat maria. Vñ ipa audiuit tacuit ⁊ queſi
uit. Timor enī filialis ⁊ caſtus fecit ipam
inq̄rere bn̄placitum dei ⁊c̄. Eccī. ij. Qui ti
mēt dn̄m inq̄rēt que bn̄placita ſunt ei. ⁊ q̄
diligūt illum replebunt̄ lege ipiuſ. Ipa au
tem fuit mulier timēs deum: ⁊ eiꝰ dilectio
fortꝫ vt mors Cā. viij. Om̄ iuite ꝑueniret
vix vt iret ad eū loq̄ q̄ veniēte āgelo ad ſe ⁊
ſalutāti ⁊ bōa ꝓmittēti. Et iō bis allocuto
eā vix acq̄euit loq̄ vnū v̄bū. Et ī hꝫ q̄es et
taciturnitas bōis mlieribꝫ ꝓpōit̄ emulanda
Erubeſcat ſalomōica mlier garrula ⁊ va-
ga q̄etis ipatiēs ⁊ ei ꝯſiles ꝓuer. vij. Igit̄
q̄ prudēs erat v̄go ⁊ tīorata nō ſolū q̄d lo
q̄ret̄ ſꝫ ec̄ cui ⁊ q̄d deceret eā loq̄ ꝯſiderauit
Ideo hn̄ d̄r. Dixit aūt maria ad āgelū. nō
illa vel illi quaſi diceret vt maria. ⁊ vt ad
angelum locuta eſt. Decebat ei virgineꝫ ⁊
talem virginem breuiter ⁊ tacite loqui. et
ꝓpoſitā ꝯtinētiā ꝓteſtari: maxie vbi eius
pericl'm imminere videbat ⁊ vt ad angelū

quem interrogari breuiter quaſi ſapientē
oportebat. Eccĩaſtici. vi. Si videris ſēſa-
tum euigila ad illum audiendum in ſcolis
⁊ imitandum in factis. Quomõ fiet iſtud
⁊c̃. Eccĩaſtici. xxx. dicitur. Qui credit ci-
to leuis eſt corde ⁊ minorabiť. Eua leuis
fuit corde quia cito credidit: ⁊ nec verbum
nec loquentem diſcutiēs facile conſenſit.
Duplici quippe funiculo trahebatur. qꝛ ꝓ
mittebatur ſublimitas. ſuadebatur volup-
tas. ad que duo homĩes facile inclinantur
Sed maria neutrum voluit. quia humilis
⁊ virgo fuit. Sed vtilitatem non ſolum ꝓ
priam ſed commũem deſiderans prudēter
queſiuit. Quomodo fiet iſtud quod tu di
cis vt virgo concipiam ⁊ pariam filium: q̃
niam virum non cognoſco. Ecce tangit ſe
vouiſſe caſtitatē. Unde ſm̃ Bernardum
Angelus intuitus virginem ⁊ varias eā
ſecum voluere cogitatõnes faciliime depre
hendens pauidam ꝯſolať ꝯfirmat dubiā
ac familiariter vocās ex nomĩe benigne ne
metuat perſuadet. Ne timeas inq̃t maria:
inueniſti grãm apud deum. Solent eñ vt
idem Berñ. dicit virgines que ṽe ṽgĩes
ſunt ſemꝑ eſſe pauide ⁊ nunq̃ ſecure. et vt
caueant timenda etiam tuta ꝑtimeſcere. ſci
entes ſe in vaſis fictibilibꝰ theſaurum por
tare p̃cioſum. ⁊ nimis arduum eſſe viuere ĩ
ter homĩes angelum. ⁊ in terris more cele
ſtium ꝯuerſari. ⁊ in carne celibem ducere
vitã. ac ꝓinde quidq̃d nouũ q̃dquid ſubitũ
fuerit ortũ. ſuſpectas hēre inſidias totũ ꝯ
ſe eſtimãt machinatũ. Idcirco ⁊ maria tã
q̃ timorata turbata eſt in ſermone angeli
Hec ille

¶ Nona ſtella quarte corone. b. ṽginis ē
ꝙ ipa fuit humilis

HUmilis immo
multum humiľ. b. ṽgo maria
fuit. Unñ hũilitas eiꝰ ſignať ꝑ
nardũ. De qua ſic loq̃tur ipa cã. i. Dũ eſſʒ
rex. i. xp̃s in accubitu ſuo. i. in ſinu p̃ris nõ
dum factus viſibiľ nardus mea. i. humili
tas dedit odorem ſuum. i. ſolitũ. Nardus ē
herba humiľ ⁊ calida ⁊ valde ꝓprie marie
ſignat humilitatē. Unñ ſigñter dicit nardꝰ
mea. qꝛ eius humilitas magʒ ex calore ca-
ritatis q̃ ex veritatis cognitõne proceſſit.
Eſt eñ humilitas quã veritas parit que ꝯ
ſiſtit in ꝯgnitõe. ⁊ hec eſt in intellcũ. Si ei
te ad lumeu ṽitatis ſine diſſimlatiõe inſpi
cias eris ꝑfecto viľ in oculꝭ tuis q̃uis nõ
dum id patiaris in oculꝭ alioꝝ. Humiliabiſ
ḡ ex ṽitate ⁊ non ex caritate. Eſt ⁊ alia hu
militas quam caritas format ⁊ informat. ⁊
hec eſt in affectu. quam ſi habueris voles
q̃tum in te eſt eã de te oēs tenere ſniāʒ q̃m
apud te ṽitatem hēre cognoſcis. Quãtũ
in te eſt dico qꝛ multa ſunt in nobiſ que ab
alijs ſciri nõ expedit. eo ꝙ nocere poſſʒ ſci-
entibꝰ. Jõ dicit. b. Berñ. Uerus humiľ ñ
vult humiľ p̃dicari ſed vilis reputari. Ali
oquin ſi priuato amore tui vel tiore vilita-
tis alijs nolis ĩnoteſcere qualꝭ es minus ꝓ
baris diligere ṽitatē. ⁊ timẽdũ ne ĩcurraſ il
lud ꝓuer. xxix. Põdus ⁊ pondus ⁊c̃. abo
minatõ eſt apud deum. Tu eñ te dep̃ciarʒ
in occulto. trutiã ṽitatis ponderatus. ⁊ fo
ris alterius p̃cij metiēs maiori põdere te
vendis q̃ ab ipa accepiſti. Jõ dꝛ ꝓuer. xx
vij. Sicut ꝓbať in ꝯflatorio auꝝ ⁊c̃ ſic pro
bať hõ ore laudãtiũ. Et hec tẽptatõ tãto ē
grauior q̃to maior eſt q̃ laudat. ¶ Proceſ
ſit igiť marie humilitas ex amore q̃ pctũm
non habuit. cꝰ cã humiliareť. ⁊ iõ hñ ſigta
eſt ꝑ nardum. Itē humilitas marie precõ
ſiſſima. Unñ ꝓuerb. xxxi. Procul ⁊ de vltis
fi. p̃. eiꝰ. qꝛ xp̃ſ ꝑ hũilitate dedit ſe ei. ſicut
ipa d. Re. d. hu. ã. ſ. ⁊ iõ ſigñtur ꝑ auꝝ thro
ni ſalomõis q̃d erat fuluũ nimiſ. gallice or
ſin. Hũilitas eĩ alioꝝ ſcõꝝ auꝝ pallidũ eſt
vñ. Poſteriora dorſi eiꝰ ĩ pallore auri. ſed
auꝝ marie fuluũ nimʒ. i. p̃cõſiſſimũ. vñ ꝓ-
uer. xxvij. Quõ ꝓbať ⁊c̃. Sĩc ei p̃cõſitas
auri oĩa metalla trãſcēdit. ſic marie hũili-
tas oēm ḡdũ hũilitatis exceſſit. Quãto ei
maria fuit ṽtutibꝰ p̃eminētior tãto in ipſa
humilitas mirabilior. ¶ Hũilitas marie ĩ
corde ⁊ ſēſu nihil ď ſe ſētiēs vľ eſtimãs ma
gnũ ſʒ de deo imitatrix p̃riſ ſui dauid q̃ di.
Si ñ hũilr ſētiebã ⁊c̃. ⁊ item. Ecce an. dñi
¶ In cogitatu. Unde cũ audiret de ſe ma

gna cogitabat qualis ⁊c̄ ¶ In oculis ⁊ vi
ſu. Vñ videt̄ dixiſſe cum dauid Nec̄ ela
ti ſunt oculi mei. Item.ij. Regum.vi. Hu
milis ero in oculis meis ⁊c̄. ¶ In auditu
iuxta ꝯſilium ſpūſſancti qui eam docuerat
dicens. Inclina aurem tuam ⁊c̄.i. humi/
liter audi nuncium gabriel᷑. ſicut ⁊ ipā fecit
¶ In olfactu Nō eñ erat de nūero illoꝛuꝫ
quoꝝ ſpūs ī naribꝫ eoꝝ. yſa.ij. Quieſcite
ab homine cuius ſpūs in naribus eius.
In ſmone ⁊ voce. Vnde audita magnitu
dine ⁊ multitudine ꝓmiſſoꝝ quas ei āgel⁹
faciebat humilr̄ reſpondit. Ecce ancilla
¶ In ope qñ vicꝫ Elizabeth ꝯgnate ſue mīo
ri ſe miniſtrauit. Item in hoc ꝙ purgari ſe
cundū legem non erubuit. ¶ In colli ⁊ ca/
pitis demiſſione. quoꝝ eleuatō eſt ſignum
elatōnis ⁊ econuerſo. vnde non fuit de fili
abus ſyon que eleuate ambulabāt: extento
collo. yſa.iij. ¶ In guſtu cum nunq̄ꝫ ali/
quid guſtauerit quod guſtatū afferꝛꝫ moꝛ
tem. Job.vi. Sicut pꝛima mr̄ eua pomuꝫ
appetijt toxicatum qđ ꝑ inobediam ꝯmedit
⁊c̄ ¶ In tactu. Nam ꝯtrectaſſe credit̄ mē
bꝛa filij ſui cum omni humilitate ⁊ reuerētia
⁊ tremoꝛe quē certiſſime nouerat filiuꝫ dei
¶ In inceſſu. quia non ambulauit in ma/
gnis. nec̄ in mirabilibꝫ ſupꝛa ſe. Nec fuit
de filiabus ſyon que compoſito gradu ince
debant pedibꝫ ſuis yſa.iij. Ambroſi. de ea
Non inceſſus ſolutioꝛ ¶ In habitu ⁊ om
ni motu ⁊ guſtu. Amictus eñ coꝛpis et ri/
ſus dentium ⁊ ingreſſus hoīs annūciant
de illo. Eccli.xix. Et quia non tam conue/
nit oꝛnari veſte q̄ꝫ moꝛibꝫ ſicut dicit Ihero
nimus. Ex his igit̄ patet ꝙ.b. vgo in tātū
plena humilitate fuit ꝙ q̄nto magis a deo
ab angel᷑ ⁊ ab hoīb₉ extollebat̄: tāto magis
a ſeipā deijciebatur. Vñ cum ab āgelo au/
diret ſe in mrē̄ꝫ dei eligi ipā humilr̄ reſpō
dit. Ecce ancilla ⁊c̄

¶ Decima ſtella quarte coꝛone.b. vginis
eſt ꝙ ipā fuit pia.

P Ia et clemens
virgo maria digne noīat̄. Vñ
de pietate ſeu ꝯpaſſione ipīus dicit.b. bern̄
ſup illum locum Jo.ij. deficiēte vino dic̄
mater iheſu ad eum. Vinum non hñt. Cō
paſſa eſt eñ verecundie miſtroꝝ ſicut miſe
ricoꝛs ⁊ benigniſſima. Quid eñ de fōte pi
etatis ꝓcederet niſi pietas. Nonne qui po
mum vna hoꝛa tenuerit in manu reliq̄ ꝑte
diei pomi ſuabit odoꝛē. Quātum ḡ viſce/
ra illa vtus pietatis affecit in quibꝫ ipā pi
etas que xp̄s eſt nouē mēſibus requieuit.
Nam ⁊ ante mētem repleuit q̄ꝫ ventrem ⁊
cum ꝓceſſit ex vtero ab aīa non receſſit.
Item exemplum de electuario in pixide. q̄
extracto remanet odoꝛ. Item quo ſemel ē
imbuta recēs ſuabit odoꝛē teſta diu. Ipſa
vo tāto magis imbuta q̄nto magis recens
⁊ ampli⁹ ſitiēs. Ipā eſt eñ valde ꝯpatiēſ
⁊ ſup afflictos pia geſtās viſcera. Vñ ipā
ꝑ heſter que ſignū accepit clemētie merito
deſignat̄. Nam ꝑ mardocheū intelligit̄ ge
nus humanū qđ a ꝑadiſo erat expulſum ⁊
egebat in hac lacrimaꝝ valle. Sed heſter
ſcꝫ dei mater inuenit grām coꝛam domino
Lu.i. Et ſignum accepit clemētie a xp̄o. ñ
tantum ꝓ ſe ſed ꝓ toto genere humano: ita
ꝙ in figura ei dixit. Pete mater quod viſ
nec̄ eñ ꝓbas eſt vt auertam faciem tuaꝫ.
iij. Regum.ij. Et ratio ibidem aſſignatur
quia ei non poteſt quicq̄ꝫ negari. ꝓpter qđ
in ꝓſa cantando taliter ipām imploꝛamus
Audi nos nam te filius nihil negans ho/
noꝛat. Et ad filium. Salua nos iheſu ꝓ qui
bus virgo mater te oꝛat. Vnde ad ꝓpoſitū
adducēdo narrat valeri⁹ libro ſuo.v.cap̄.
iiij. ꝙ coꝛnelius ſapiens ⁊ pꝛudens poſtq̄ꝫ
rempub. gl'oſe multꝭ ānis rexit rome. rōe
malicie ciuiū expulſ⁹ ē de ciuitate. Qui ſe
trāſferēs ad vallēſes ſic fecit ꝙ ad impiuꝫ
ꝑuenit. Volēs itac̄ ꝯ̄ igratꝭ romāis ſe vī
dicare: citatē roma. maxīo exercitu ābiuit
Ciues vo coacti pacē facere legatos miſe
rūt q̄ vacui ⁊ ſñ expeditiōe reuerſi ſūt. Se
cūdo miſerūt ſacerdotes ſtol᷑ alb ⁊ alijs oꝛ/
namentis ſacrꝭ indutos q̄s eē audire ꝯtēp
ſit. Tercō ꝯſilio ſapiētū mrēm ſuā q̄ ven
tura dicebat̄ quā in ciuitate reliq̄rat miſe/
runt vt filiū ꝓ pace depꝛecaret̄. Qui ma/
tri pacē ꝯcedens ait. Viciſti me ⁊ expugñſti

Moraliter ad ꝓpoſitum. Cornelius iſte ē
xp̄s filius dei bn̄dictus: cui genus huma/
num erat offenſum. Et plures legatos mi
ſerunt puta patriarchas ꝓphetas: ⁊ cuȝ ni
hil ꝓficerent tādem mrēm eius dulciſſimā
miſerunt que pacem populo obtinuit. ⁊ mar
dochꝫum. ſ. homīem ad ſtatum priſtinuȝ re
uocauit. Tanta igit̄ eſt marie benigītas vt
accedere ad eam nullus debeat formidare.
Vnde beatus Bern̄. in illo ſmone de aſſū
ptōne. Signum magnū. ⁊c. Quid ad ma
riam accedere trepidet humana fragilitas
Nihil auſteꝝ in ea. nihil terribile tota ſua
uis eſt: omnibꝫ offerens lac ⁊ lanam. Re/
uolue diligētius euāgelice hyſtorie ſeriem
vniuerſam. ⁊ ſi quid forte increpatorium:
ſi quid duꝝ. ſi qd̄ deniqꝫ ſignum indignati
onis occurrerit in maria: decetero ſuſpectā
habeas et accedere verearis. Qȝ ſi vt ve/
re ſunt plena magis omīa pietatis ⁊ gratie
plena manſuetudinis ⁊ miſcdie que ad eā
ꝑtinent inueneris. Age grās ei qui tibi ta/
lem mediatricem benigniſſima miſeratōne ꝓ
uidit in qua nichil poſſet eſſe ſuſpectuȝ De
niqꝫ omībꝫ oīa facta eſt ſapiētibꝫ ⁊ inſipiē/
tibꝫ copioſiſſima caritate debitricem ſe fec̄.
omnibꝫ ſinum miſcdie apuit vt de pleītu/
dine eius accipiāt vniuerſi. Captiuus re/
demptōnem. eger curatōnem. peccator ve/
niam. iuſtus grām. angelus leticiam. deni/
qꝫ tota trinitas glām. filij ꝑſona carnē hu/
mane ſubſtātiam vt non ſit qui ſe abſcon/
dat a calore eius. Totis ergo medullis cor
dium. totis p̄cordiorum affectibꝫ mariam
hanc veneremur. quia ſic eſt volūtas eius
qui totum nos habere voluit per mariam.
Hec ille. Ideo dicit quidam d̄ hac matre
Ad quem refugiēt filij miſerie ſi eos repel
lat mater miſcdie. Mater eīm iſta omīa bo
na nobis vult ſicut mater filijs. Vnd̄ ⁊ di
cere videtur xp̄ianis omībꝫ illud Philip.
primo. Teſtis eſt mihi deus quō vos cu/
piam in viſceribꝫ xp̄i filij mei. Non eī ma
ter hec dedignatur peccatores ſicut nec bo
na mater filium ſcabioſum. quia ꝓpter pec/
catores factam ſe recolit miſcdie genitricē
Vbi enim non eſt miſeria miſcdia non ha/
bet locum. ¶ Vndecima ſtella quarte
corone beate virginis Marie eſt ꝙ ipſa fu/
it ſedula

Sedula ſiue dili
gens ⁊ obſequioſa beata virgo
digne nomīatur. Vnde et per
Martham ſolicitam deſignat̄. Ip̄a enȝ in
ſingulari actōne ⁊ in omī bona oꝑatōe filio
dei qui fuit in vnum diues ⁊ pauper per ſe
dulum obſequium ſex oꝑa miſcdie exhibu
it excellenter. Vnde in iudicō poterit ei di
cere filius excellēter illud Mat. xxv. Ho/
ſpes eram ⁊ collegiſti me. ſ. in tabernaculo
virginalis vteri tui. Vnde Iob. xxxi. qua
ſi in ꝑſona marie. Foris non manſit pere/
grinus. ſ. filius dei. Aſſigna de ꝑegrinatōe
xp̄i. Oſtium meum viatori patuit. De q̄
ſcȝ viatore dr̄ Ihere. xiiij. quaſi loquentis
ad filium dei. Quare colonus futurus es ī
terra ⁊ quaſi viator declinans ad manēdū
Qui vicȝ viator cum non haberet quo ca
put ſuum reclinaret Mathei. viij. ſuſcept⁹
eſt ⁊ hoſpitatus in vtero ⁊ in domo virgi/
nali. Item nudus fui ⁊ cooꝑuiſti me. ve/
ſtimento vicȝ carnis tue virginee. Vn̄ dc̄ȝ
fuerat marie. Quod naſcet̄ ex te ſcm̄. ⁊c.
Item Lu. ij. Et pannis eum inuoluit: ecce
veſtimētum. Et reclinauit in p̄ſepio: ecce
materiale hoſpitium. Propter hoc xp̄s di
cit ſe granum frumēti. Io. xij. quod nudū
ſemīatur. i. Cor. xv. ſed ſurgit veſtitum pa
lea ſua. Propter hoc etiaȝ compat̄ ip̄a vel
leri Gedeonis quia lana ſua. id eſt carne vir
ginea veſtiuit agnum dei. Vnde ⁊ fili⁹ di/
cit ei Iob. x. Pelle ⁊ carnibꝫ ⁊c. Iteȝ eſu/
riui ⁊ dediſti mihi manducare. Vnde Ihe
ro. dicit ꝙ cum acu ⁊ colo acquirebat vnde
ſe ⁊ filium paſcebat. Vnde Can. ij. dicitur
ꝙ xp̄s paſcit̄ inter lilia. ⁊ hec lilia interp̄ta
tur beatus Bern̄. manus marie di. Ma/
nus marie quedam candidiſſima lilia ſunt
Nec cauſabit̄ lilioꝝ amator inter lilia non
inuentum quidquid inter marie man⁹ īue/
nerit. Item ſitiui ⁊ dediſti mihi potum ſcȝ
lactis virginei: quod ego ſolus bibi. Pōt
etiam iſtud intelligi de potu fidei: q̄ maria

pre o͞mib⁹ ip̄m potaui t: figurata p̱ ſamaritanam mulierem. cui xp̄s dixit Johā.iiij. da mihi bibere. Item infirmus eram ⁊ viſitaſti me. Quod impletū eſt qn̄ xp̄s crucifigebatur ⁊ ip̄a ſtabat iuxta crucem. qn̄ ſcilꝫ deus pater p̱cutiebat filium ꝓ ſalute popl'i ſui. yſa.liij. ⁊ quādo vulneratus eſt ꝓpter iniquitates noſtras. ⁊ attritus ꝓpter ſcelera noſtra. ⁊ liuore eius ſanati ſumus ſic̄ ibidem d̄r. Item in carcere eram ⁊ veniſti ad me. Quaſi incarcerabat̄ xp̄s in carcere noſtre mortalitatis quādo naſcebat̄ de virgine ver⁹ homo. Et ad ip̄m tūc veniebat maria ſicut mater ad filium iacentem in cunabulo. Sed tunc q̄ꝫ maxime fuit incarceratus quādo poſitus eſt in ſepulcro. Vn̄d in p̱ſona ip̄ius dicit Hiere. Treno.iij. In tenebroſ collocauit me quaſi mortuos ſempiternos. Item ibidem. Lapſa eſt in lacuꝫ vita mea ⁊ poſuerūt lapidem ſup̱ me Tūc aūt licet hoc non legat̄ in euangelio nō dubitatur ad ſepulcꝝ veniſſe filij mater pijſſima. Vnde Ihero. Quā miſeꝝ erit ⁊ ip̄ū ſentire de matre vt quādo cetere ſc̄e mulieres tantam curaꝫ habuerūt de dn̄ica ſepultura ip̄a ſe abſentauerit: Abſit. Ip̄a enī in ſingulari miſtratōe ſedulo ſeruiuit filio dei non ſolum in vita ſed etiam in morte et p⁹ mortem vt iam oſtēſum eſt. Multi em̄ alij ⁊ multe alie ſuſcepunt xp̄um in ſuis domibus vno die vel duob⁹ aut trib⁹. ip̄a vero ī ꝓpria domo vteri virginalis non tantuꝫ vno die vel duob⁹ ſed menſib⁹ nouem. Itē alij pauerūt eum cibis ꝯmunib⁹ ⁊ forte dederunt ei aliquod indumētum. ip̄a vero de carne ꝓpria ip̄i nudo. i. puro deo carnis cōtulit veſtimētum: ⁊ de lacte ꝓprio miſtrauit alimētum. Et de ceteris op̱ib⁹ miſcdie ſic poteris aſſignare. Et ꝓpter hoc dicit ip̄ſa anthonomatice Coram ip̄o miniſtraui. i. ad bn̄placituꝫ eius ſedule ⁊ diligēter ei miniſtraui.

¶ Duodecima ſtella quarte corone. b. virginis eſt q̄ ip̄a fuit prudens

PRudens beata virgo fuit. de quo facillime veritas com p̱bat̄. ſi quomō locuta eſt cuꝫ angelo attēdatur. Quis em̄ in iuuene puella non miret̄ tantam ſmonis ꝯſtantiam. interrogatōnis prudentiam. fidei facilitatē Nimirum qꝛ datum eſt cordi eius lumē ſtelligentie. Dedit em̄ ei qui ſe vniuit ei ⁊ ſentire fidel'r ⁊ ꝓferre vtil'r ⁊ efficaciter adīplere. Et hic eſt funiculus triplex qui difficile rumpitur. Qui vicꝫ animas noſtras ad exemplum marie de lacu fecis ⁊ miſerie extrahat. ⁊ poſt eam ad regna celeſtia trahat id eſt ſi recte ſentiamus ſi digne ꝓloq̄mur. ſi viuendo ꝯfirmem⁹. Et no. q̄ tres mulieres que figurant mariam ꝯmendantur a prudentia. Prima abigayl que erat prudētiſſima ⁊ ſpecioſa. i. Regum. xxv. Et hec p̱ prudentiam malum imminēs viro ſuo et domui ſue p̄cauit. ⁊ dauid iratum ꝯtra nabal ſtultum verboꝝ ſuoꝝ ſubtilitate placauit ¶ Et nota q̄ abigail interp̄tat̄ p̄tris mei exultatō. qꝛ de ea exultant pater ⁊ fili⁹ ⁊ ſpiritusſcūs. Et ip̄a orando impetrauit a vero dauid ne ſtatim interficiat nabal ſtultum ⁊ peſſimum. i. genus humanum. De q̄ hēs ſupra in prima ſtella huius quarte corone Scd̄a mulier thecuites: cui dixit ioab. ij. Regum. xiiij. Lugere te ſimula ⁊ induere te veſte lugubri ⁊c̄. Et hoc malum quod iaꝫ euenerat quaſi aboleuit: dauid patri ſuo reconcilians abſalon fratricidam. Sic Maria verbis prudentib⁹ ⁊ oratōnib⁹ xp̄o r̄cōciliat homicidas fratris. i. ſp̄ūs ſui. De hoc etiam hēs exemplum in prima ſtella vbi ſupra. Tercia mulier in abela. ij. Regum. xx que dixit ad ioab. Nūquid ſubuertere vis ciuitatem ⁊ euertere mrēm in yſrl'. Et hec caput ſibe qui ſeditōem mouerat cōtra dauid ꝓiecit p̱ murum ad ioab ⁊ ciuitas ſaluata eſt. Sic maria ſub pedib⁹ contriuit barrabam. i. dyabolum qui ꝓpter ſeditōeꝫ q̄m mouerat in celo qd̄ eſt regnum veri dauid ⁊ homicidium quod p̱petrauerat in ſeditione quādo ſe ⁊ ſuos complices interfec̄. vn̄ ⁊ d̄r homicida a principio. Johannis. viij. Miſſus eſt in carcerem inferni Lu. xxiij

¶ Item glorioſa virgo eſt prudentiſſima virginum. habēs lampadem integerrime

virginitatis ⁊ oleum miſcðie in om̄ibꝰ vaſ
ſuis. In vaſe cordis ꝑ affectum miſcðie. i
vaſe manuū ꝑ effcm̄ opis. ⁊ in vaſe oris ꝑ
benignitatem orōnis Item maria fuit pru
dens quia prudenter cogitās qualis eſſꝫ ā
gelica ſalutatō. Cum em̄ ſub lege nulla eſſꝫ
mulier ſine maledictōne. vel ſterilitatis vt
ꝟgines. vel corruptōnis vt matres: meri
to cogitabat quomodo ei diceretur Aue.
Item cum ſciret ſub lege non eſſe pleītudi
nem grē. quia lex nemīem duxit ad ꝑfectū
hebre. vij. mirabaꝛ quomō plena grā dice
retur. Item cum audiſſet cōcipies ⁊ pies
ꝯferebat verba. yſa. vij. dicētis. Ecce vir
go concipiet ⁊ pariet filiū. cū verbis angeli
dicētis. Ecce ꝯcipies in vtero ⁊ paries fi
lium ⁊c̄. certa de facto ſed dubia de mō.
Maria etiam fuit prudens ore vel ꝟmone.
quia certificata de mō cū dcm̄ eēt ei. Spūſ
ſan. ſuꝑ in te ⁊c̄. fidem q̄m in corde hēbat
ore exꝑſſit di. Ecce an. do. Item prudens
ꝟmone. qꝛ cum ſumma deuotiōe poſtulauit
quod ei ꝓmittebaꝛ impleri: ſubiungēs. Fi
at mihi ꝟm verbum tuum. Item ope qꝛ ꝯ
cepto filio dei ſpontanee ⁊ dñotiſſime ſe hu
miliauit ad ꝟuiēdum elizabeth. iuuencula
ſeni virgo mulieri veterane. Et morata eſt
cum ea tribꝰ mēſibꝰ ſicut dicit Amb. in li.
de virgitate. ¶ Item ex ꝟbis beate marie
facile perpendi poteſt eius ſcītas. eiꝰ caritaſ
eius prudentia. Non em̄ niſi ſeptem ꝟba
tm̄ ad quattuor ꝑſonas locuta legiꝛ i euan
gelio. Et hec ſeptem ꝟba ad. vij. dona ſpi
ritusſcī qui eam repleuerat referenda ſunt.
Locuta aūt eſt bis cum angelo. bis cum eli
zabeth. bis cum filio. ſemel cum miniſtriſ.
nec etiā cum viro ſuo ſemel locuta legitur.
Innuiꝛ aūt in hoc ꝙ religioſa ꝑſona ⁊ ma
xime mulier monialis ⁊ puella rariſſime de
bet loqui. Et tūc cum deo in orōe aut lcōne
⁊ cum angelo. i. ſacerdote angelice ꝯuerſa
tōnis ⁊ honeſte in ꝯfeſſione. aut cum Eli
zabeth vetula. i. cum matura ⁊ ſancta mꝫe
re in mutua ſed rara ꝯſolatōe. aut cum mī
ſtris ⁊ hoc coram om̄ibꝰ non in angulo: in
neceſſarioꝝ poſtulatiōe. Et nota ꝙ quidq̄d
locuta eſt aut ad ſui humiliatōem vel ad di
laudem. vel ad ꝓximoꝝ edificatōem refere
bat. Ideo de iꝑa ꝯgrue pōt dici illud eccī.
xliij. In ꝟmone eius ꝯpoſita ſunt om̄ia. i.
Pe. ij. Si quis loquiꝛ quaſi ꝟmones dei.
Colo. xij. Sermo noſter ſemꝑ in gratia ſit
ꝯditus ſale. Item ſap̄. vi. iꝑa dicit nob̄ cū
ſapīa. Cōcupiſcite ꝟmones meos ⁊ diligi
te illos ⁊ hēbitis diſciplinam. Sic expōe
hanc auctoritatem. Cōcupiſcite. i. cum oī
ꝯcupīa audite ⁊ īueſtigate ꝟmones meos.
qui monēt ſeriem ⁊ ordinatiōem vite xp̄ia
ne. quia ꝟmo dꝛ quaſi ſeriem monēs ⁊ dili
gite illos. i. in exhibitōe oꝑm diligere vos
oſtendite. quia ꝓbatō dilectōnis exhibitō
eſt operis ſicut dicit Gregorius. ⁊ habebi
tis diſciplinam. id eſt ordinatam morū cor
reptōnem.

¶ Quinta corona ⁊ prima ſtella eiuſdem.

Quinta coro
na capitis glioſiſſime ꝟ
ginis Marie eſt corona
fructificatiōis ſiue fertili
tatis. qꝛ iꝑa fructifera fu
it. vnde ortus ſiue pomeriū dñi dꝛ qꝺ cōſi
tum eſt manu ſapīe om̄i arboꝝ genere. id ē
oīmoda ꝟtute. Duodecim ſtelle hꝰ corōe
ſunt. xij. fructus qui ex. xij. arboribꝰ fructi
feris ⁊ pulcerrimis huius pomerij colligū
tur. ⁊ in. b. virgine maria vbertim repiunꝛ
Et ſunt iſte arbores. vitis. oliua. rubꝰ. ce
drus. palma. ciꝑſſus. libanus. platanuſ. ci
namomum. mirra. balſamus. therebintus
¶ Prima ſtella huius q̄nte corone. b. vir
ginis eſt ꝙ iꝑa dꝛ vitis. Maria dꝛ vitis. ī
mo iꝑa ſe nomīat vitem Eccī. xxiiij. dicēſ
Ego quaſi vitis fructificaui ſuauitatē odo
ris. ⁊ flo. m. fruc. ho. ⁊ honeſ. Ego dic̄ ma
ria quaſi vitis fruc. ſua. odoris. i. ſuauez o
dorem ſancte cōuerſatōnis ⁊ opīonis cum
iocūditate mētis que deſignaꝛ in vino ſeu
in vite. Iudicū. ix. Et flores mei. i. ꝟtutes
ſcꝫ viola humilitatis. roſa caritatis. lilium
virgitatis ſunt fructus honoris ⁊ honeſta
tis. quia imitatores meos in his ꝟtutibuſ
reficiunt ſpūaliter ⁊ ſaginātꝛ ⁊ ideo fructꝰ
Vel ſic. Flores mei. i. decor hōeſte ꝯuerſa

tionis ⁊ fragrãtia bone opĩonis ſunt frcũſ
honoris ⁊ honeſtatis.quia ipos ſatiãt ⁊ re/
ficiunt qui ab ipſ exẽplum ſumũt. Aliter.
Ego q̃ſi vitis ⁊c̃.i.de virginea carne mea
ſine leſione pudoris ꝓceſſit filius dei. cuiꝰ
dulcꝫ opĩo r̃plet mõm Lu.iiij. Fama exijt
ꝑ vniuerſam regionẽ de illo ¶ Hec vica
plãtabatᷣ in ſuis radicibꝫ.i.in antiq̃s p̃ribꝫ
Vñ ps. Plantaſti radices eius et imple.
ter.Et bene dꝛ impleuit qꝛ nob attulit ple/
nitudinem om̃is boni.i.xp̃m qui eſt ſuffici/
entia oĩum ſicut dꝛ.i.Cor.xv.Et in eiꝰ na/
tiuitate incepit tẽpus plenitudinis.de quo
habetᷣ Gala.iiij. Item hec vitis p̃ ceteris
arbuſtulis diligẽtius ⁊ quaſi aſſidue exco/
lebatur totius trinitatis opatõne.Specia
les etiam eius cultores fuerũt inſpiratõ di
uina.filij ſapĩa.ſpũſſancti diſciplina .moni
tio angelica.ꝓpria diligentia.patris ⁊ mr̃iſ
doctrina.⁊ hmõi ¶ Paſtinabatᷣ ſingulorũ
cariſmatum impinguatõe.vnde dꝛ chriſto
Inebriaſti ⁊ multiplicaſti locupletare eaꝫ.
id eſt multipl'r locupletaſti.Mar.xij.Vi/
neam paſtinauit homo ⁊c̃ ¶ Putabatᷣ re/
ſecatõne oĩmode ſupfluitatis a corde ipſius
om̃ibꝫ mẽbris ⁊ ſenſibꝫ.Can.ij. Tps pu/
tatõnis aduenit.Cõcludebatᷣ ſecretiſſima
ꝯuerſatõne.:Vnde angelus inuenit eã in
conclaui Luce.ij.Quere ſup̃ in.vij.ſtella
iiij.corone.Fodiebatᷣ vere pauptatiſ ⁊ hu
militatis dilectõe.Humilitas em̃ ꝓfũda
uit mentem eius vt capax fieret totius bõi
tatis.pauptatis amor excluſit ab ea appe/
titum totius terrenitatis ⁊ vtraq; virtus
fecit eam capacẽ totius dĩne largitatꝫ.De
qua dꝛ Jaco.i.Om̃e datum optimum.⁊c̃
Sed qꝛ non tm̃ ſemel ſed etiã bis vel ter fo
ditᷣ vinea.multipl'r foſſa eſt hec vitis ꝑ cõ/
paſſionem in paſſionis feruore cuꝫ eiꝰ aĩaꝫ
totiẽs gladius filij ꝯtrãſiret: quotiẽs ipſe
ſingulares penas nũc in manuũ ⁊ pedum ꝑ
foratõe ligonibꝫ clauoꝝ.nũc dire lancee la
teriſ eiꝰ aptõe ſuſtinuit ⁊c̃. Propagabatᷣ ⁊
extẽdebatᷣ manum mittẽs ad fortia.Que/
q; vitis em̃ in ſe replicata eſt humil'. in la/
tum extenſa vel in altum porrecta ꝓlixa et
ſublimis.Ideo de ipa põt exponi illõ.Ex/
tendit palmites ſuos.i.orões bñficia ⁊ ex
empla vſq; ad mare.i.vſq; ad exñtes in q̃
libet amaritudine ⁊ paſſione. Vñ ipa in cã
tico ſuo.ecce inquit ex hoc bea.me di.o.ge
ne.Nunq; em̃ ceſſat ꝓpagari ⁊ dilatari.cꝰ
quedam ꝓpagatõ eſt exẽplo eiꝰ vgĩtatꝫ e/
mulatõ.cum iam nõ ſit numerꝰ adoleſcen/
tularum in eius odore currentiũ. ¶ A ter
ra leuabatᷣ iugi celeſtiũ ꝯtemplatiõe dicẽs
illud Job.vij.Suſpendiuꝫ elegit aĩa mea
Item ſedebat ſolitaria ⁊ tacebat ⁊ leuabat
ſe ſup̃ ſe. Treno.iij. Et ideo vere dicere po/
terat cum aplõ.Mea ꝯuerſatõ in celis eſt
Phil'.iij.Diligẽtiſſime cõuerſabatᷣ a deo
trinitate qui dicit de ea ſub appellatõne vi
nee.Yſa.xxvij.Nocte ac die ſuo eam.In
dignatõ non eſt mihi.Singl'r ſuabatᷣ per
gabrielem ⁊ iohãnem qui eius cuſtodeſ fu
erunt ¶ Et nota ꝙ principl'r quaſi quinq;
modis vinea deſtruitᷣ.Per demolitõꝫ vul
peculaꝝ.i.primoꝝ motuũ furtiue irrũpenti
um.Can.ij.Capite nobiſ vul.que demoli.
vi.nam vinea noſtra floruit. Item ꝑ inun
datõem aquaꝝ que deſignat copiã tpaliũ.
Itẽ ꝑ grandinẽ qui deſignat luxuriã.Per
gelicidium qđ auariciã.Per nebulaꝫ que
ſignat ſupbiã.A primo ꝯſeruata eſt per fo
mitis extinctõem.a ſcđo ꝑ paupertatem.a
tercio ꝑ vgĩtatem.a quarto ꝑ largitateꝫ.a
quinto ꝑ humilitatem

¶ Scđa ſtella quinte corone.h.vgĩs ẽ ꝙ
ipa dꝛ oliua.

Oliua maria di

citur.Vñ dicit ipa Ecc.xxiiij
Quaſi oliua ſpecioſa in cãpis.
ſupple.exaltata ſum ꝓpter mĩam ⁊ pietatẽ
Videndũ igitᷣ quare vel qñ vel vbi ſpecio
ſa.Dicit raba.ꝙ olea arbor eſt.oliua fructꝰ
Cuius.ſ.oliue liquor vel ſuccus dꝛ oleũ la/
tine ſed grece oleõ.Sed oliua ſepe pro ar/
bore ponitᷣ vt ibi.Ego aũt ſicut oliua fructi/
fera in domo dei ⁊c̃ ¶ Maria autẽ oliua
dꝛ.quia oliua amara eſt in radice. ⁊ ipa ex
radice originalis culpe amaritudinem ha/
buiſſet in ꝯceptõe niſi ſingulari munere di
ꝯſeruata fuiſſet.Quere ſup̃ i.ij.ſtella.i.co.

¶ Dulcis in fructu.i.in filio qui dic̄. Spi
ritus meus ſup̄ mel dulcis. ¶ Odorifera
in flore. Flos eius filius eius eſt:qui ſic̄ cy
namomum ⁊ bal.aro.dedit ſua.odo. Ecci.
xxiiij. ¶ Fructum ſuū in c̄ſtum in ſe ē om
nibꝫ commūicat. Quod apparuit qn̄ filiū
ſuum pep̄it in via vt poſſet ab om̄i p̄tereun
te capi. ⁊ dicerēt tranſeūtes Filius datus
eſt nobis. Sed nota q̄ non inuenit̄ ĩ fru-
ctus niſi a trāſeuntibꝫ. Unde de paſtoribꝫ
qui dixerunt. Trāſeamus vſq̄ bethleē ⁊c̄
Lu.ij. ⁊ paulo poſt. Venerūt feſtinantes
⁊ inuenerūt ⁊c̄. ¶ Arbor frōdoſa ⁊ ramoſa
cuius frōdes ⁊ rami amatores eius ei q̄dā
modo fide ſpe ⁊ caritate inſerti.q: amor eſt
amātis ⁊ amati vnio q̄dam ſpōſalis. Unde
talis pōt dicere. Mihi adherere ei bonum
eſt.⁊ ponere in ea ſpem meā.q: talibꝫ nutri
mentum grē ſubmīſtrat. Maxime aūt īſe-
runtur ei imitatores eius in pietate et du
plici mīa.ſ.in affectu ⁊ in effectu ¶ Cana ē
p̄ ſapīam. Sapi.iiij. Cani ſunt ſenſus hoīſ
⁊c̄. Et in antiquis eſt ſapīa. Job.xij ¶ Si
gnum eſt pacis. Vn̄ in eius p̄tu cātatū ē.
Pax hominibꝫ bone voluntatis. Per ipam
em̄ finita eſt guerra quam Eua fecerat iter
deum ⁊ homiem.inter hoīem ⁊ angelum.i
ter hoīem ⁊ hoīem.inter corpus ⁊ animā
Unde ipa eſt colūba illa que ceſſante dilu
uio ramum oliue in ore ſuo detulit ad noe ī
archam:deum hūano generi recōciliatum
demrāns.⁊ ſic ipa deſignat̄ p̄ oliuā que eſt
ſignum pacis.⁊ p̄ columbā que ē auiſ pa-
cifica. ¶ Comam ſuā diu ꝯſeruat.i.fidem
ſpem ⁊ caritatē Vel coma eſt v̄ginitaſ cui
debet̄ aureola. Vn̄ maria pingit̄ coronata.
Hāc comam iugiter ſeruauit.q: v̄go ante
p̄tum ⁊ in p̄tu ⁊ poſt p̄tū ¶ Folia eius ama-
ra.q: verba eius īuitāt ad pnīam. Vl' v̄ba
eius ſunt v̄ba euāgelice p̄dicatōis quibuſ
docuit apl'os ⁊ filios naſcētis eccl'ie. Folia
etiā eius.i.verba medicinalia. Eze.xlvij.c
¶ Fructū facit in frigore pinguē.q: ad lit
teram in hyeme pep̄it ſaluatorem. Miſtice
qn̄ refriguerat caritas ⁊ abūda.iniquitas.
¶ Eſtate ⁊ hyeme viret. Viror aīe fideſ ⁊
ꝑſeuerātia:que n̄ aruit in ea p̄pter hyemē
dn̄ice paſſionis.ſicut in omnibꝫ diſcipulis
Tunc em̄ defecit om̄is ſcūs. Jō p̄dictū
erat de ea,puer.in fi. Non extinguet̄ in no-
cte dn̄ice paſſionis lucerna eius.i.fideſ
¶ Cātarides nutrit que libenter ꝯmedunt
flores oliue. Et ſunt cātarides muſce fetē-
tes ⁊ lucide que ſignāt cl'icos ⁊ monachos
vel canonicos lucētes hitu ⁊ tōſura: ſꝫ fe-
tentes vita. Cum dicat Aug. vt non tā ſtu
deamus placere veſtibꝫ q̄ꝫ moribꝫ. Quos
b.virgo nutrit bn̄ficijs ſuis. ¶ Arbor inſi-
gnis ⁊ maria gl'ioſa eſt generis nobilitate
gl'oſior moꝝ honeſtate ⁊ grāꝝ vniuerſita-
te gl'oſiſſima filij dignitate. ¶ Ramos hēt
flexibiles.q: facillime flecti pōt orōe duo-
ta.vt hēatur fructus eius qui eſt xp̄s
¶ Valde copioſa in fructu Vn̄ dicit. Ego
aūt ſicut oliua fructifera in do.do.⁊c̄.id eſt
in eccīa.quia fructus eius om̄e bonum eſt
⁊ ſummū bonum:qui om̄ibꝫ om̄ia fact⁹ eſt
vt lucrifaciat vniuerſos.i.Corin.ix.⁊ ipe
in futuro erit om̄ia in om̄ibꝫ.i. ſufficientia
oīm.i.Cor.xv. Ipa eſt etiā oliua.i.fructuſ
q: plena pinguedīe dīne grē ⁊ mīe.luce ſa-
pientie.⁊ hilaritate bone ꝯſcīe ¶ Sequit̄.
Specioſa in cāpis.i.in pctōribꝫ incultꝭ:q̄
bus grām ſuis orōnibꝫ exemplis ⁊ meritiſ
ſubmīſtrat.vt excolātur ⁊ referāt fructū.
Pt̄ etiā ſpecioſa in campis p̄pter cōitatem
pietatis eius ⁊ mīe quam cūctis exhibet:
c̄ſtum in ſe eſt ſine acceptōne perſonarum
Si vis ḡ p̄ticipare pinguedī huius oliue:
depone faſtum ſup̄bie ⁊ frutecta vicioꝝ p̄
ſcinde.⁊ ſicarios fures ⁊ venenata aīalia de
mones.ſ.⁊ vicia expelle.vt ſic in te cāpi fa
cies appareat.

¶ Tercia ſtella q̄nte corone.b.v̄giniſ eſt
q̄ ipa d̄r rubus

Rubus Maria

d̄r. Et ipſa vel eius ꝯceptus ē
illa viſio magna exo.iij.quā de
ſiderabat videre moyſes quaſi d̄ p̄pe diceſ
Uadam ⁊ videbo viſionem hāc magnam
quare nō ꝯburatur rubꝫ ⁊c̄. Hec viſio ma
gna p̄pter ſingularitatē. quia nec primam
ſimilem viſa eſt ⁊c̄. Utilitatem quia nulla

maior vtilitas eſſe pot. Rei magnitudinē ſcꝫ ꝙ vgo ꝯcepit non puꝝ homiem ſed filium dei. Rei nouitatē. Iherem. xxxi. Creauit dn̄s nouum ⁊c̄. Significatōem qꝛ ⁊ p̄ſens miracl'm exhibuit ⁊ incarnatōem verbi ⁊ virgīs matris ꝑpetuā integritatem p̄ſignauit. Magni miſterij repn̄tatiōem. Sꝫ qd videbat moyſes. flammā ignis. i. filium dei qui dꝛ flāma ignis. i. ſplendoꝛ lucis eterne. qꝛ deus noſter ignis ꝯſumēs eſt. heb. in fi. Procedentē de medio rubi. i. vginal' vteri. Et dꝛ ibi ꝙ rubꝰ ardebat ⁊ non ꝯburebat. qꝛ virgo ꝯcipiebat filiū nec violabat. grauidabat ſed non grauabat. Alleuiabat in ptu ſed nec dolebat nec euacuabat. Uel p flāmam intellige ſpūſſcī grām dn̄o apparente in rubo. flāma rubum non leſit. qꝛ filio dei aſſumēte carnem in virgine obumbrata a ſpūſcō pudoꝛ virgineus illeſus permāſit. Uel ſic. Ignis in rubo xp̄s in coꝛpe virgineo qui ibi ardebat. qꝛ fecunditatē accendebat nec vginitatē ꝯſumebat. Et in h magna viſio. quia cum ſit ignis cōſumens nō ꝯſumebat. xp̄s igit rubꝰ igne ſuccenſus nec ꝯbuſtus iure alcribit. Quid eſt eſt rubus in flāma niſi humana natura a diuinitate verbi ſuſcepta. Qui etiam ꝯburitur ⁊ nō ardet. quia mediatoꝛ noſter in ſilitudie carnis peccati ſine pctō apparuit. ¶ Yſidorus videt velle ꝙ rubꝰ ſit qdam arbuſtula que galli. dꝛ botomer. Et dꝛ rubꝰ qꝛ fructus eiꝰ vel vgultum rubet. Et idō dn̄s voluit apparere in rubo. quia de ea non poſſent fieri ymagines ¶ Maria etiā rubꝰ. arboꝛ puula. p ſummā humilitatem ⁊ ꝯtēptum ſui. qui eſt hūilitas. Aſpa p exercitiū vtutum cōtra mollicīe ⁊ diſſolutōem. Uiridis per fidem vel ꝑpetuam ſcītatem vel p vgītatem vel qꝛ non emarcuit coꝛpus eius p putrefactōem. florida p virgītatem. Uel qꝛ ſic in floꝛe eſt ſpes fructus: ſic ī ea ſpes oīs boni. Unde dicit. In me om̄is ſpes vite ⁊ vtutis. Eccle. xxiiij. Odorifera p ſcām opinionem. Un̄ di. eccī. xxiiij. Sicut cinamomum ⁊ balſamū aro. ⁊c̄. ¶ Aculeata p multiplicis tribulatōnis pūctōem. ⁊ hoc maxime in filij paſſione. Eſt eīn rubꝰ genus arbuſtule ſpinoſe ¶ Item xp̄s rubꝰ. aſpitas rubi. caro moꝛtalis q̄m de vgīe ſumpſit. ignis amoꝛ quē erga nos habuit. Rubꝰ cōburi viſus eſt nec tn̄ ꝯbuſtus. hic ē caro xp̄i que amoꝛe moꝛtua ⁊ ſepulta viſa eſt putredini data cum tn̄ glīoſioꝛ ſurrexerit. Moꝛal'r rubꝰ incōbuſtus fidel' aīma ꝓbata tēptatōne nō ꝯſummata Un̄ de iuſtis dꝛ Sapi. iij. Tanq̄ auꝝ in foꝛnace ꝓba. elec. dominus. Puꝝ qd ibi eſt non minuit ſed purius reddit. Qd apparuit in pueris in camino miſſis qui puri ibi miſſi ſunt ⁊ puriores exierūt ſicut dicit Ihero. in ꝓlogo abacuck. Uel rubꝰ incōbuſtus malicia icrepata non ꝯſumpta. Un̄ Ihe. vi. Fruſtra conflauit ꝯflatoꝛ malicie eoꝝ non ſunt ꝯſūpte. Uel re ꝓba aīa flagellata a deo ſꝫ nō emēdata. Un̄ Ihe. vi. Fruſtra ꝑcuſſi filios vr̄os diſciplinam nō receperunt.

¶ Quarta ſtella. v. coꝛone. b. vginis ē ꝙ ipa comparatur cedro

C Edrus quoqꝫ maria. Un̄ dicit Eccleſ. xxiiij. Quaſi cedrus exaltata ſum in libano: qui interp̄tat candoꝛ. qui eſt omiuꝫ coloꝝ mōiſſimus. Cedrus dꝛ ex eo ꝙ a grecis cedros vocat: quaſi ceomenes. droſioron. i. arboꝛis humoꝛ ardentis. Et eſt libanus mōs qdam ſignificās xp̄m mōtem in vertice mōtium qui eſt cādoꝛ lucis eterne. Sap. vij. Alij eīn mōtes. i. ſcī candidi ſūt nō cādoꝛ ſed ab ipſo cādoꝛe cādeſcūt. qꝛ ab ipo mōdant ⁊ de plenitudine eius accipiūt. In hoc mōte p̄ ceteris oīb. b. vgo exaltata eſt ſup hoīes ⁊ angelos tanq̄ ꝑcipuūꝫ mēbꝝ ī coꝛpe ſub capite. Dicit g° quaſi cedrus exaltata ſum in libano. i. in xp̄o. ī mūdo. in celo. in oꝛdine ciſter. qꝛ oēs eccīe illiꝰ oꝛdinis ſunt de ipa Et bn̄ dicit exaltata qꝛ de humili ancilla in reginā celi. de filia dei in mrēm dei. Item cedrus ſerpētes fugat ⁊ ipa odoꝛe nōis ſui ſerpentes ſpūales et demones fugat ¶ Maria cedrus. quia cedrus arboꝛ ꝓcera ⁊ eminētiſſima ſup oēs arboꝛes: vn̄ ⁊ a qbuſdam dꝛ rex arboꝝ. Et bn̄ ꝯpetit dignitati marie que in hoc ꝙ ipa

facta eſt mater dei nec primā ſilem viſa eſt
nec hēre ſequētem. Jō dicit quaſi cedr⁹ ex
altata ſum in libano. qꝛ ſicut dicit. b. Ber.
Nec eſt vgīs noſtre glīa ſingularis ⁊ excel
lens ꝓrogatiua marie ꝙ filiū vnū eūdēqꝫ
cum deo patre meruit hēre cōmunez. Uel
altitudo marie hūilitas ei⁹. qꝛ qui ſe hūili-
at exalta. Uel altitudo eius fuit a terra e-
longatō ⁊ celo a ꝓximatō. Terra. i. terrēa
voluptas terrena opulētia terrena gloria.
A prima ſe elōgauit ꝑ vgītatē. a ſcōa per
pauꝑtatem. a tercia ꝑ humilitatē. Et ꝑ hec
tria ſuꝑ oīes creaturas ꝓpinquauit ꝑ me
ritum ad celeſtia ⁊ eterna Arbor annoſa
Licet em̄ in exordio noui teſtam̄ti ⁊ in ꝯceptu
filij fuerit iuuēcula. tn̄ in figuris veteris te
ſtamēti ⁊ in ꝓphetis quaſi ſenex erat ⁊ āno
ſa. Uñ ſignat̄ ꝑ ciſternam veterē. Geneſiſ
xxvij. quia in eā miſſus eſt verus yoſeph
in incarnatōe. Yſa. ix. Uerbū miſit dn̄s i
iacob. i. filium ſuū in mariā. Ideo etiaz in
templis de hoc ligno ꝓpter durabilitatez
eius ſolebāt lacūaria fieri ¶ Arbor medul
loſa. Uñ Eze. xvij. Aquila grādis magnū
alaꝝ lōgo mēbroꝝ ductu plena plumis et
varietate venit ad libanum. ⁊ tulit medul-
lam cedri. Sic ⁊ maria medulloſa ꝑ pīgue
dinem caritatis ⁊ vbertatem pietatis.
Libenter creſcit ꝓpe aquas Nume. xxiiij.
Tabernacl'a q̄ fixit dn̄s q̄ſi cedri ꝓpe aq̄s
Quia ſpūal'r creuit. b. vgo iuxta aq̄s ſcri-
pturaꝝ ⁊ grāꝝ ſpūſſcti. Uñ dicit de patre
illud ps. Suꝑ aquaz refectōnis educauit
me ¶ Materia fuit tēpli. i. corpis domīci
quod de puriſſimo eius ſanguīe ſicut dicit
damaſ. fabricatum eſt manu ſapīe dei ⁊ o-
peratōe ſpūſſci. De quo tēplo Johānis. ij.
Soluite tēplū hoc. i. ſoluetis. Sed qꝛ do-
mum dei decet ſcitudo: oꝑtuit ꝙ ſine corru
ptōne ꝯcipet. qd̄ ꝯpetit cedro que eſt impu
tribil'. ideo dcm̄ eſt ei Lu. i. Spūſſanct⁹ ſu
perueniet in te. i. ſuꝑ alias mulieres veniet
qꝛ vgo ꝯcipies. Propter hoc exaltat̄ ſicut
cedrūs. i. ſicut mr̄ ⁊ virgo in libano. ſ. ma-
nens in cādore vginitatis. Ita dicit xp̄us
de ea Can. ij. Sicut liliū inter ſpinas Et ꝓ
pter hoc excellit oīes mulieres ſicut cedr⁹

omnes arbores. Unde. Multe filie cōgre
gauerunt diuitias tu ſuꝑgreſſa es vniuer-
ſas. ¶ Maria cedrus qꝛ cedrus magnas
⁊ altas hꝫ radices ⁊ ꝓfundiſſime radicat̄.
vnde in tam īmenſum poteſt creſcere. Ra-
dices eius ꝑntes eius de quib9 orta eſt ſm̄
carnē abrahā ieſſe dauid ꝛc. Yſa. xi. Egre
dietur virga de radice yeſſe. Spūales ei⁹
radices excellētiſſime vtutes ⁊ p̄cipue hu
militas. ꝑ quam vſqꝫ ad ꝯceptum dei cre-
uit. Ideo etiā in aſſumptōne exaltata ē ſuꝑ
choros angeloꝝ ¶ Precipui odoris. i. fa-
me ⁊ opīonis quia iugiter laudata ab vtra
qꝫ eccīa. ⁊ tamē maior oīmi laude. Uñ ipſa
Cant. i. dicit. Dum eēt rex in accubitu ſuo
nardus mea dedit odorem ſuū ¶ Odore ⁊
ſucco fugat ⁊ extinguit ſerpentes. Odor ei
us. ſ. ꝙ virgo ⁊ mater vel ꝙ vniuerſis cariſ
matib9 delibuta. A quo odore fugiūt dmo
nes ⁊ predā ſuam relinquūt. i. pctōres q̄s
fuerāt depdati. Bern̄. Non ita metuūt ho
ſtes viſibiles quālibet caſtroꝝ multitudīez
copioſam: ſicut aeree poteſtates marie vo-
cabulum patrociniū ⁊ exēplum. Cedunt ⁊
ꝑeunt ſicut a facie ignis ꝛc. Exēplum de q̄-
dam muliere que dixit. Sancta maria ad
iuua me. ⁊ ſtatim fuit a demone liberata: q̄
eam diu viſibil'r vexauit ¶ Imputribil' ꝑ
vgītatem que carnem p̄ſuat a putredine.
⁊ corruptōne. Unde virgitas ſignatur ꝑ
mirram que ꝛc ¶ Incōbuſtibilis per volū-
tariam pauꝑtatem. Amor em̄ tēporalium
ſi ſit nimius ignis eſt vſqꝫ in ꝑditōnem de
uorans. Job. xxxi. Incombuſtibilis etiā
ꝑ manſuetudinē ꝯtra ignem iracundie.
Immarceſſibilis qꝛ ſemꝑ māſit incorrup-
ta ⁊ ſine marcore vicij vel peccati. Etiaz in
hyeme ꝑſecutiōis qn̄ iudei ꝑſequebantur
filium eius vſqꝫ ad mortem non ꝓiecit fo-
lia patiētie ¶ Sine vmib9 fomitis p̄uoꝝ
motuū ꝯſcīe. Ideo dicit maria de corpore
ſuo ⁊ de corꝑe ſponſi ſui. Can. i. Tigna do
moꝝ nrāꝝ cedrina laquearia noſtra cōp̄ſſi
ua. Ipa eſt em̄ domus cedrina dauid. i. xp̄i
de qua legit̄. i. Parali. xvij ¶ Semꝑ vi-
ret ꝑ virginitatē que eſt virorgenitus vel
fidei immarceſſibilitatem. vnde compatur

iaſpidi ⁊ ſmaragdo: qui ſemꝑ virēt ¶ Cre
ſcit in libano qui interp̄taṫ cador. ⁊ deſiḡt i
nocētiam mētis ⁊ cādorē gemīe caſtitatis
ſcꝫ mentis ⁊ corporis

¶ Quinta ſtella quinte corone. b. vgīs ē
ꝙ ipa dr palma

Palma vnde ip
ſa dicit. Quaſi palma exalta-
ta ſum in cades Cades iterpre
taṫ ſcā mutata vel trāſlata. Dicit ḡ. Qua
ſi palma exaltata ſum in cades. Pleītudo
ſcitatis in duob9 ꝯſiſtit. Unū eſt rei muta-
bilis ꝯtēptus. aliud amor dei imutabiľ pfe
ctus. Per hec aūt duo meruit exaltari. qa
tpalia pfecte ꝯtēpſit: ⁊ deuꝫ pfecte amauit
Qui amor pfectus ſignaṫ in ītētiſſimo ru
bore roſe de qua ſeqtur Et quaſi plātatō ro
ſe in iherichо. Uel exaltata in cades: id eſt
in illis qui trāſlati ſunt de malo ad bonum.
vel mutati de bono in melius. Item palma
ſm figurā corporis ſicut dicunt qui palmas
viderūt ſimiľ eſt aſpſorio aque benedicte.
Aqua gra ſpūſſci ihēſus ſacerdos magnuſ
ſm ordinē melchiſedech. Hoc aſpſoriū. i.
b. vginem apprehendit. qr in ipa ſeſſi abra
he apprehendit. heb. ij. Et ipm aſpſoriū aq̄
pdicta replens vū dcā eſt gra plena: ꝓpꝫ
vndiqꝫ aſpſit ſicut ꝓmiſſat. Eze. xxxvi. Ef
fundam ſup vos aq̄m mūdam ab effectu. ſ.
quia de plenitudine eius oēs accepimus.
Jo. i. ¶ Cētenaria facit fructū rubicūdū.
quaſi. ſ. poſt deſpatā ſenectutē. ⁊. b. vgo lꝫ
etate tpis iuuenis in figuris tñ ⁊ ꝓphetis
annoſa: fructū tulit bn̄dictum ⁊ dulceꝫ. in
cruce aūt rubicūdum p̄ qnqꝫ milia ānorū
a fidelib9 expectatū ¶ Arbor ſuccincta. ſic
⁊ ipa ꝑ votum vgītatis. Uñ ꝓuer. xxxi.
Accinxit forti. lum. ſu ¶ Amariſſima eſt ⁊
horrida in radice. ⁊ ideo dulciſſima in fru
ctu ¶ Dr̄ eñ ꝙ natura arborꝫ eſt ꝙ quan
to radix amarior tāto fruct9 dulcōr. Ma-
ria egreſſa eſt de radice iudeorꝫ que do ſuo
erat gēs amariſſima. ſicut dr Jhe. ij. Sci-
to ⁊ vide qr malum eſt ⁊ amaꝝ reliqſſe te
dn̄m deum ⁊c̄. Et paulo poſt ſm aliā tranſ
latōem. Mūo pueria es mihi in amaritu-
dinem vitis aliene. ¶ Diuturna in folijs
id eſt in vbis. qr verba eius poſita i euan-
gelio nunꝙ deficiēt ab eccīa dei. nec aliqđ
verbum eius defluxit ad tpalia: ſicut dr de
ſamuele. i. Re. iij. ¶ Speciosa in florib9
exēploꝝ ⁊ vtutum. qr flores palme copio-
ſi ſpecioſi ⁊ iocūdi. et flores marie honoris
⁊ honeſtatis. Eccl. xxiiij. ¶ Suauis ī fru
ctib9. Fructus eñ eius quos colligim9 in
pn̄ti. ſuauitas miſeratōnum eius. Uľ fru-
ctus eius ſacrm filij qui dulciſſimū fercu-
lum eſt digno recipiēti. Unde ſponſa can.
ij. Fructus eius dulcis gutturi meo ¶ Ar-
bor victorioſa ⁊ deſignās victoriam qr mū
dum paupꝑtate. carnē vginitate. dyabolꝫ
vicit humilitate ¶ Donanṫ victores ⁊ co
ronantur. Unde marie dr Yſa. lxij. Erꝫ co
rona glīe in manu dn̄i: ⁊ diadema regni in
manu dei tui. fructu eñ huius palme ciba
buntur qui vicerint. Unde Apocalip. xij.
Uicēti dabo edere ⁊c̄ ¶ Quanto inferius
in radice plus p̄mitur: tāto ſupi9 in ramis
⁊ frondib9 exaltaṫ. Et qr ipſa cum filio de
torrēte in via bibit. cui ꝯmortua eſt ꝯpaſ-
ſione. ꝓpterea exaltauit caput in ſua aſſūp-
tōne ¶ Stricta gracilis hiſpida ⁊ aſpa in-
ferius. Dedit eñ illi dn̄s panem artum et
aq̄m breuē Yſa. xxx. Ecce ſtrictura. Graci
litas paupꝑtas. quia fuit ſimul in vnum di-
ues in ſpūalib9 ſed paupꝑ in tpalib9. Hiſpi
da. qr inculta. vel hiſpida quia filij paſſiōi-
bus ⁊ miſerijs afflicta. Aſpa ⁊ quaſi qbuſ-
dam aridis corticib9 inuoluta. qr ꝓpter v-
ba labioꝝ dn̄i. i. vtriuſqꝫ teſtamti cuſtodi-
uit vias duras. Econtrario in ſupioribus
ſcꝫ ramis frondibus ⁊ cacumine dilatata
groſſa plana ⁊ ſpecioſa. De primo dic̄ ipſa
Et ambulabā in latitudine ⁊c̄. Que ſurſuꝫ
eñ ſunt queſiuit non que ſupꝑ terram. coľ.
iij. De ſcđo. ꝓuer. xiij. Eſt quaſi diues cuꝫ
nihil hēat ⁊ eſt quaſi paupꝑ cum in multis
diuitijs ſit. De. iij. Cā. vij. Quā pulcra es
⁊ ꝙ̄ decora in delicijs. Statura tua aſſimi
lata eſt palme ⁊c̄. Que ſicut dicit Grego.
gracilis in imo iuxta fructum. id eſt in ſu-
perioribus groſſeſcit. Nam ipa prius humi
lima modo glorioſiſſima eſt ad filij dexterā

collocata. Omnes rami eius ſurſum erigũ
tur. quia quidquid boni habuit deo attribu
ebat dicens. Fecit michi magna qui potẽſ
eſt.

¶ Sexta ſtella quinte corone bea
te virginis eſt ꝙ ipſa dicitur ci
preſſus.

Cipreſſus. vn
de dicit. Et quaſi cipreſſus in
monte ſyon. Mons ſyõ eccl'ia.
vt ſyon ſignificet ecc'iam militãtem. ĩ qua
deus videtur ꝑ ſpecl'm in enigmate. Mõs
ſyon eccl'iam triumphãtem. Syon eniʒ in
terp̃tatur ſpeculũ vel ſpecula. Exaltatur er-
go in mõte ſyon beata virgo. id eſt in emi-
nentia vtriuſqꝫ eccl'ie. quia beatã me dicẽt
omẽs generatõnes angelorum ⁊ hominuʒ
Ephe̾. iij. Ex quo om̃is paternitas in ce-
lo ⁊ in terra nomĩatur. Uel in monte ſyon
id eſt in eminẽtia ſpeculatõnis. Aliter. Ci
preſſus arbor eſt medendis apta corꝑibus
Syon interp̃tatur ſpecl'm. quod ſcʒ ſpecl'm
homini reddit ymaginem ſuam. Deforma
tus erat homo per peccatũ quod ei abſtule
rat ymaginem dei ad quam factus erat. ſed
per beatam v̾ginem que eſt fons gratie re-
formata eſt in homine ymago dei ꝑ grãm.
¶ Maria cip̃ſſus q2 cip̃ſſus arbor eſt me-
dicinalis ⁊ medetur corporib9. Et Maria
medicinalis eſt. quia genuit ſalutem aĩarũ
fidelium xp̃m. ſ. medicum vulnerũ nr̃oruʒ
Unde Eccle. xxxviij. Altiſſimus id ẽ pat̾
creauit de terra medicinam. Unde dic̃ yſ.
xlv. de filio. Ego dominus creaui eum ho
minem de terra. id eſt beata v̾gine. medici
nam. id eſt xp̃m qui lãguores noſtros tulit
yſa. liij ¶ Conſolidat herinoſos quibus ĩ-
teriora deſcẽdũt inferius. Et exempla ma-
rie ꝯſolidant nos ne ꝑ cupiditatem ꝓijcia
mus in terram interiora noſtra. Ecc̃. x. de
cupido. In vita ſua ꝓiecit intima ſua.
¶ Complexione calida ꝑ dilectõem qua filiũ
diligit ⁊ creaturas eius ⁊ om̃ia ꝓpter ip̃m
¶ Sapore amara. q2 mlt̾um amaricata ẽ
in filij paſſione. Unde ꝯpetit ei illud ruth.
primo. Ne vocetis me noemi. i. pulcrã. ſʒ
vocate me mariã. id eſt amarã. q2 valde re
pleuit me omp̃s amaritudie ¶ Colore ſub-
rufa. Caro em̃ xp̃i rufa fuit ꝑ ſanguineam
paſſionem. Unde ſignatus eſt ꝑ equuʒ ru-
fum Zach. i. Et ip̃a ſubrufa per compaſſio
nem. Nam ſpũal'r paſſa eſt in filio ¶ Odo
rifera vt ſupra de cedro ¶ Recta ꝑ dilec-
tionem. Uñ recti diligũt te Can. i. Recta
etiã quia nunqꝫ inclinata ꝑ amorem mũda
num vel aliqđ pctm̃ Uel recta ꝑ paupⁱtatẽ
que eſt rectitudo aĩme. diuitie vero faciũt
tortuoſum ¶ Durum hʒ fructum xp̃m. ſcʒ
qui durus eſt in ſacr̃o indigne accedẽtib9
Jo. vi. Durus ẽ hic ſermo ¶ Mẽbra mol
lia indurat et ꝯfirmat. Unde oramus eam
Succurre miſeris iuua puſilla. ⁊ hmõi
¶ Fluxũ ſanguinis reſtringit. Et maria ci
preſſus eſt aĩme emorroiſſe. quia deſiccat
venas mortis Oſee. xiij ¶ Nullo impul-
ſu. nulla vetuſtate comã deponit. i. v̾tutes
quib9 ornat xp̃m caput ſuũ ei totũ attribu
endo cum dicit. Fecit mihi mag̃ q̃ potens
eſt. Ip̃am em̃ nec extulit felicitas nec dep̃ſ
ſit afflictõ ¶ Maria cip̃ſſus qui coma eiuſ
tendit in conum. vñ ⁊ đr cip̃ſſus conifera.
Cip̃ſſus em̃ grece appellat̾ conos eo ꝙ ca-
put eius a rotũditate erigat̾ in cacumine. ⁊
imitat̾ formã coni ⁊ fruct9 e9 đr con9 Per
hãc etiam comam deſignat̾ marie virgitaſ
cui debet̾ aureola vnde ⁊ depingit̾ corona-
ta ¶ Lignum eius et fructus ⁊ folia medici
nalia ſunt. Sed in fructu eius quo xp̃s ſig̃
tur. i. in pomis p̃cipue cõſiſtit v̾tus medi-
cine. q2 ip̃e opatus eſt ſalutem ĩ medio ter
re ¶ Folia etiam eius fructus ⁊ frõdes. i.
verba opera ⁊ exempla ſunt in medicinaʒ ꝑ
exemplum ſapiẽtie eius. Sunt in cibũ in
filij ſacr̃o. ſunt etiam in vmbram ⁊ ꝓtectõ
nem quo ad frõdes in quib9 hʒ venuſtateʒ
ꝑ exemploꝝ honeſtatem. ¶ Dicit̾ fuiſſe q̃
dam ꝑs crucis dñice videlicet lignum in-
fixum in rupe qđ portabat totam crucẽ.
¶ Ad multos vſus neceſſaria. Inde enim
ſunt tabule ad ſcribenduʒ. manubria cultel
lorum ad ſecãdum ⁊ hmõi. Sic ⁊ ip̃a nobiſ
in diuerſis neceſſitatib9 auxiliat̾ ⁊ prodeſt

Nam iṗa omīb⁹ oīa facta eſt. vt ꝗ̄tum in ſe eſt lucrifaciat vniuerſos.i.Corin.ix.

¶ Oneribꝫ ſupportādis aptiſſima.quia infrāgibilis ⁊ nunq̄ꝫ oneribꝫ cedit.ſꝫ ſub eiſ ꝑpetua ſtabilitate ꝑdurat. Similit̄ et maria nunq̄ꝫ ceſſit oneribꝫ tribulatōum quas patiebat̄ in filio. Per caritatē vero que oīa ſuſtinet.i.Corin.xiij.infatigabil̄r ⁊ q̄ſi īfrāgibil̄r humane infirmitatis in nobiſ onera ſuſtinet ⁊ ſupportat. Vn̄ cū ap̄lo di. Quiſ infirmatur ⁊ ego non vror

¶ Septima ſtella q̄nte corone.b.v̄gis ē ꝙ iṗa d̄r libanus

Libanus. vnde Eccī.xxiiij.dicit maria. Quaſi libanus non inciſus vaporaui hītatōnem meam. Nota ſicut dicit Cātuē.ꝙ hic libanus d̄r ꝓ monte.hec libanuſ d̄r ꝓ arbore. Sed ꝑ methonomiam poſuit auctor nomē montis ꝓ arbore creſcente in monte. Ideo ſupra de arbore d̄r libanuſ nō inciſus .cum dēret dici libanus nō inciſa. Libanus mōs q̄dam eſt fenicum termīus iudee ꝯtra ſeptētriōem.cuius arbores proceritate ſpecie ⁊ robore ceteraꝝ ſiluaꝝ lig̃ ꝓcellunt. Hoc monte beata virgo ſignatur ꝓpter v̄tutum eminētiam. Iṗa eīn terminat iudeam que interp̄tatur confeſſio. ꝯtra ſeptētrionem quo ſignatur diabolus.q̄ ipſum miſericorditer arcet a mētibꝫ vere ꝯſitētium. Sicut autem arbores huius montis oēs alias excedūt ꝓceritate ſpecie et odore.ſic v̄tutes v̄ginis oēs v̄tutes aliorum ſanctoꝝ. In ꝓceritate virtus ꝯtemplatōnis vel ſancta deſideria. In ſpecie v̄ginitas vel ſancta exempla. In robore caritas fortis vt mors humilitas ſupportans omēm v̄tutem ⁊ virtus patiētie figurant̄

¶ Libanus autem q̄nq̄ꝫ accipitur ꝓ mōte vt dictum eſt.quādoq̄ꝫ ꝓ arbore creſcente in monte vt ſupra.⁊ ſm̄ vtrūq̄ꝫ moduꝫ interp̄tatur candidatō. Quādoq̄ꝫ vero accipitur ꝓ thure.quia libanus grece thus latine. Thus eīn gummi eſt illius arboris q̄ libanus appellat̄ ⁊ de tribꝫ hiis ꝓſequemur

¶ Nomine igitur mōtiſ libani deſignatur tam generoſa celſitudo marie q̄ꝫ excellētia ꝟtus eius. Per hoc autem ꝙ d̄r libano arbore quaſi libanus non inciſus illibata eiuſ virginitas.per hoc ꝙ ſequit̄ vaporaui matris fecūditas deſignatur. Eſt ergo dicere vaporaui habitatōem meam.id eſt chriſti humanitatem in qua habitauit cum hominibꝫ in modum aromatici vaporis exalaui Sicut eīn terra vel ortus exalat vaporem. vt hmōi exalatōne non ſcindatur aut corrumpatur. Sic beata virgo genuit ſaluatorem ut in ea virginitas illibata ſeruaret̄.

¶ Aliter. Libanus non inciſus eſt thuſ integrum.quod ſi igne tāgatur vaporem ſuum ſurſum emittēdo manifeſtat habitationem ſuam. Sic beata virgo ꝑ dilectōnem quaſi ꝑ ignem inflammata.per dilectioneꝫ operādo.⁊ tam opera precepti q̄ꝫ cōſilij ad deum referēdo oſtendit ꝙ conuerſatō ſua ī celis erat. Philip.iij.per puram intentionem. Vnde dicit ſupra. Ego in altiſſimis habitaui per mentis in deum eleuatōnem. Vaporaui habitatōnem meam.id eſt xp̄ꝫ qui eſt habitatō mea. Fuit enim chriſt⁹ habitatio virginis actiue ⁊ paſſiue . Actiue. quia in ea nouem menſibus corporalit̄ habitauit . Paſſiue quia beata virgo ſicut et omnes iuſti ſpiritualiter habitāt in eo. vnde Actuum.xvij.dicit apoſtolus. Ipſe eſt in quo viuimus mouemur et ſumus.

¶ Aliter de libano. Libanuſ eſt arbor thuris. vnde naſcitur colibanum id eſt lucidiſſiuum incenſum.et interpretatur candor et ſignificat candorem virginitatis. Chriſtus auteꝫ qui oblatus eſt patri feruore paſſionis incenſus in odorem ſuauitatis per gummi huius arboris deſignatur. Et dicitur caſtitas Marie libanus non inciſus quia ſine leſione virginitatis concepit et peperit ſaluatorem. Aliarum enim coniugatorum caſtitas libanus inciſus eſt.quia opere virili concipiunt. Sed Maria ſicut libanus non inciſus: ſuum gummi protulit.id eſt filiū ñ inciſa. Vel liban⁹ vt aiūt arbor eſt in arabia cortice ⁊ foliolauro ſiliſ

ſuccum amigdali modo emittẽs qui bis in
anno colligitur.ſ.in autumno ⁊ vere. Sed
autumnali collectõni preparatᷣ inciſo cor/
tice in eſtatis feruore ꝓſiliente ſpuma pin
gui que concreta denſatur. ⁊ hoc eſt thus
cãdidum. Quãdo vero non ſcinditᷣ arbor
ↄcretum eſt in ea thus ſuauiſſimũ ⁊ in ſe ſu
um retinet odorem Dicit ergo maria: qua
ſi libanus non inci. vapo. hĩ. meam. qꝫ cõ/
uerſatõnem ſanctam in mẽte cõglomera/
ui. Non enim ſi ꝑ inciſionem adulatiõis vel
ſupꝑbie ſed in me cõcretam abſcondi vt va
porarem ſuauiter habitatõem mentis dño
⁊ non impudenter ꝓmulgarem populo
Item aliter. Libanuſ nomẽ montis eſt qui
paſcualis eſt ⁊ ferax herbarum. ⁊ ibi nutri
ebantur vituli in ſacrificio offerẽdi. Vnđ
Et cõminuet eos tanq̃ʒ vitulum libani. id
eſt humiliabit: adeo vt parati ſint immola
ri ꝓ xp̃o qui prius per ſupꝑbiam erãt quaſi
cedri Vel quia libanus ſonat thus in gre/
co. Et ſignat in beata virgine gratiarũ actõ
nem de impenſiſ ſibi bñficijs. Vñ dic Ma
gnificat aĩa mea dñm

¶ Octaua ſtella quinte corone. b. ꝟgis ẽ
ꝙ ipa đ platanus

ET platanus ec
cleſi. xxiiij. dicit maria. Quaſi
platanus exaltata ſum iuxta a/
quam in plateis. Platanus latꝫ folijs vm
bram faciẽs exteriuſ refrigerat aquam inte
rius. Homo vero dupliciter exeſtuat. exte
rius in tribulatõibꝫ. interius in temptatõi/
bus ⁊ concupiſcẽtijs. Vt ergo in beata vir
gine plenum oſtẽdatur refrigerium plata/
nus dicitᷣ iuxta aquas. quia contra eſtũ ex/
terioris tribulatõnis ⁊ interioris concupi/
ſcentie ſeu temptationis remedium p̃ſtat.
Et per hoc digna eſt exaltari ⁊ laudari ĩ pla
teis. id eſt in populis ¶ Maria platanus
qꝫ platanus a platos grece đ quod eſt lati
tudo latine. Vel qꝫ eſt arbor patula que ex
panđ ramis vberẽ facit vmbrã ⁊ idoneuʒ
p̃bet vmbrac'lm calore ſolis nimiũ fatigatꝫ
Sol xp̃s cuius ſolis feruor ira iuſticie eiꝰ
⁊ vindicte. q̃m. ſ. iram ipa ſuis tẽperat p̃ci/
bus a p̃ccatoribꝫ deuote ⁊ fidel'r exorata.
Et no. vbi ſunt folia lata ibi eſt vmbra ma
gna. Et magna eſt vmbra ꝓtectõnis eius.
Nam ꝓtegit ↄtra carnalẽ ↄcupiam. qꝫ vir
go. ↄtra ventũ m'dane vanitatis. qꝫ hũilia
ↄtra tẽptamẽta diuitiaꝝ qꝫ pauꝑrima. con
tra feruorẽ ſoliſ qꝫ mater ſolis iuſticie. Di
ligas ergo mariã ⁊ ſeruias ei vt nõ vrat te
ſol ꝑ diem neq̃ʒ luna ꝑ noctẽ Arbor ẽ ſte
rilis a fructu. Et maria vouẽs virgĩtatem
p̃elegit ſterilitatem q̃ʒ ↄcubitus feditatem
Vnde de ipa đ Sapi. iij. Felix ſterilis et
ĩcoinquinata ⁊c̃. habebit fructũ ⁊c̃ ¶ Si'lis
viti in folijs. Et maria ĩ moribꝫ ſi'lis folio
qui eſt vitis vera. Iohã. xv. Vnde nubeſ q̃
aſcẽdebat de mari. iij. Re. xviij. quaſi veſti
gium hoĩs đ habuiſſe. Oſee. x. Vitꝫ frõ/
doſa yſrl'. i. maria. fructus. i. xp̃s adequatꝰ
eſt ei. ¶ Item ex platano fiũt ciphi q̄bꝫ vi
num ꝓpinatᷣ qꝫ gtiſſima eſt p̃dicatõ q̄ fit đ
b. ꝟgine. ¶ Arbor mollis ⁊ tenera ĩ folijs
qꝫ pia ⁊ ↄpatiens pctõribꝫ quos inſtruit v'
bis ⁊ exemplis in ſpũ lenitatis. qꝫ lex clem̃
tie in lingua eius ¶ Iuxta aquas plantatᷣ
affectu miſcđie. id eſt iuxta pctõres fluxi/
biles ad vicia. Nam ꝓpe eſt om̃ibꝫ ĩuocan
tibus ſe in veritate. Et iuxta eſt om̃ibꝫ qui
tribulato ſunt corde. Et bene iuxta aquas.
id eſt fluidos populos quibꝫ ſemꝑ ꝑata ẽ
ſubueĩre. Quia ſicut đ Ecc̃. xl. iuxta oẽʒ
aq̃m viriditas. Et no. ꝙ arbor iuxta aquã
copioſe haurit humorẽ. vñ accipit virorẽʒ
Et ipa in his plateis ñ marceſcit vt tedio
pctõꝝ affecta folioꝝ vel ramoꝝ. i. oratõnuʒ
ſuaꝝ ⁊ patrocinij ſubtrahat eis ꝓtectõem.
¶ Al'r. Iuxta aq̃m ſe dicit exaltatã ñ ĩ aq̃
qꝫ ↄiugata fuit ſed nõ vſa ↄiugio. In pla/
teis ciuitatũ vel eccíaꝝ. Al'r. Exaltata ſũ a
terrenis ad celeſtia iuxta aquã. i. iuxta filij
mei doctrinã q̄ docuit hũilitatẽ. Math. xi.
di. Diſcite a me ⁊c̃. Per quã. ſ. ſapiaʒ ex/
altata ſuʒ iuxta aq̃m celeſtꝫ ſapie: ĩ plateis
ihrl'm ciuitatis ſupꝑne. qꝫ qui ſe hũiliat exẽ
plo meo exaltabitᷣ. Lu. xiiij ¶ Sequitᷣ In
plateis. Platee ſunt corda iuſtorum dila/
tata caritate. Thobie. xiij. Platee ihrl'm
ex lapide candido et mundo ſternentur.

Aqua in platea .gratia in corde lato per ca
ritatem ⁊ plano ꝑ ſimplicitatem. Et in tali
corde exaltat maria. Alr. Exaltata ſuȝ in
plateis. In illis .ſ. qui conſtituti ſunt in la/
tis viis que ducūt ad mortem. Treno. iiij.
Non ſunt cogniti .i. ſunt eternaliter repro
bati. quia in plateis hmōi qui q̄to fragili/
ores: tanto indigent miſericordia maiori.
Et in his plateis eſt ipſa quaſi platanꝰ pro
tegēs eos miſcdia copioſa ne mox rapiāt
ad infernum ſed ad pniam miſericorditer
expectātur. ⁊ ne diabolus ipſos q̄tum vel/
let ꝑuertere ꝑualeat. Uel exaltatam ſe ibo
dicit in plateis .i. in latitudine mltiplici. qꝛ
virgo cum virginibꝰ. vidua cum viduis.
ꝯiugata cum ꝯiugatis. Unō dicit. Et am
bulabam in latitudine. Uel alr. Platanꝰ
vt dictum eſt habet folia lata. ⁊ maria pla/
tanus eſt qꝛ abundās in doctrina. Nā cuȝ
ſuaret oīa que de filio dicebant ꝯferens
in corde ſuo Lu. ij. ex abūdātia cordiſ mat.
xij. prudenter ⁊ ſapiēter poterat loq apl'is
que ab ipſis erant ſcribenda

¶ Nona ſtella q̄nte corone. b. vgīs eſt
ꝙ ipſa dr cinamomum

Cinamomum
Unde dicit eccī. xxiiij. Sicut
cinamomū ⁊ balſamū aroma. o
do. dedi. ⁊c̄. Cinamomuȝ arbor eſt ſic dicta
quaſi cānamomus. quia eiuſ cortex ad mo
dum cāne eſt rotūdus. Cāna hebraice can
na latine. Et cum frāgit ſpiramtū emittit
ad modū nebule vel pulueris. Mirra cre/
ſcit in arabia ⁊ eſt ſimil ſpine: quā acantuȝ
dicūt. Sarmēta eius arabeſ ignibꝰ fouēt
quoꝝ fumo ſatis noxio niſi ad odorē ſcora/
tis accurrāt. plerūq; inſanabiles morbos
ꝯtrahūt. Ubi aūt nos hēmus ſicut cīamo
mum: alia lrā hēt aſpaltum ꝓ cinamomo. ⁊
eſt aſpaltum arbor modica ⁊ odorifera ru/
bea vel ruficoloris. ſpinas hñs cādidas. de
cuius radice fit vnguētum. Dicit ergo ma
ria ſicut cinamomū ⁊ bal. aro. odo. de. pie/
tatis ⁊ humilitatis. que duo in cinamo. et
bal. figurant. Qui ergo fetet currat ad ma

riam vt pigmētetur ab ea. Et quādoq; ſu/
mitur cinamomū ꝓ arbore. qñq; ꝓ arboris
cortice. Primo ergo de arbore. ſcdo de cor/
tice videamus. ¶ Item cinamomū arbor
creſcit in ꝑegrinis ⁊ longinq̄s regionibus
ſcȝ in yndia ⁊ in ethyopia ad litteram. In
quo ſignificat ꝙ vſq; ad remotiſſimas re/
giones habet veneratō vginis glioſe ſicut
ipſa dicit Lu. i. Btām me dicēt oēs gña
tiones. Maria etiam ab illis qui fuert fla/
gitioſi peccatores honorat: ⁊ ꝑ mikicordiā
vult ab ipſ honorari. Miſtice regio pere/
grina vita peccatoris: ſicut de filio ꝓdigo
dr Luce. xv. ꝙ ꝑegre ꝓfectus eſt in regio
nem longinquā Uita eñ peccatoris regio
ꝑegrina eſt a deo ⁊ a conditiōe humana. qꝛ
homo nō eſt factus ad peccādum ſed ad ſer
uiendum deo. qui nemī mādauit impie age
re ⁊ nemini dedit laxamētum peccand
¶ Duoꝝ cubitoꝝ ⁊ hec ꝓprietas eq; cōpe
tit matri ⁊ filio. Sicut enim ipſe ſemꝑ fuit
filius dei ⁊ manſit filius dei: ⁊ cepit homo
eſſe vt vere poſſet dicere. Sum quod eraȝ
ſcilȝ deus. nec eram quod ſum ſcilicȝ homo
nunc dicor vtrunq; ſcilicȝ deus et homo.
Sic poteſt dicere Maria poſt partū. Sū
quod eram ſcilicȝ virgo nec eram quod ſuȝ
id eſt mater. modo dicor vtrūq;. id eſt ma
ter et virgo. Et hi ſunt duo cubiti quibus
marie dignitas mēſuratur. ſcȝ virginitaſ ⁊
fecunditas. Ideo dicit Eccleſiaſtici. xxvi
Gratia ſuꝑ grām mulier ſancta ⁊ pudora/
ta. Gratia fecunditatis ſuper grām virgi
nitatis. Et nota ſuper. quia vtrunq; fuit
ex ſpeciali gratia ſpūſſancti. Sed ꝙ facta
eſt dei mater ſuper omnem gratiam eſt. et
hoc figurat hec prepoſitō ſuꝑ ¶ Medicīa/
lis. quia ex Maria ſumpta eſt caro chri/
ſti. qua curatum eſt genus humanum. Ec/
cleſiaſti. xxxviij. Altiſſimus creauit de ter/
ra medicinam ⁊c̄. Unde ſuper illud He/
breoꝝ. vij. vbi dicitur ꝙ Leui decimatus
eſt per Abraham. dicit gloſa ꝙ Chriſtus
non traxit ex matre fetorem vulneris ſȝ ma
teriam medicamīs. ¶ Tenuiſſimas ⁊ ſub
tiles dicit habere virgulas ⁊ ſurſum ten/
dentes: que quaſi in ſeipſas replicantur.

quibꝰ deſignanť cogitatões virginis ſuper oĩes alios ſcõs ſpũales ſublimes ⁊ ſubtiles ⁊ ad deum tẽdentes. Virgule iſte in ſe ipas replicabãtur. quia marie cogitatuſ ꝑ ſui diſcuſſionem ad ſeipam reciprocabanť Vñ dixit. Ecce an. ⁊c. Ecce replicatõ. itez Lu. ij. Maria ꝯſuabat oĩa ꝯferẽs ĩ cord ſuo. Ecce vgaruz collectõ. Alr Tenuitaſ ⁊ erectõ virgaꝝ deſignãt in ea tenuitatem pauptatis ⁊ erectõem a terrenis ¶ Item cinamomi cortex robuſtus quo deſignať ĩ b. virgine vtus pacie: que tribulatõnibus pluuiaꝝ grãdinum ⁊ ventorum obijciť: ne ſpũalis viror areſcat. Aſſigna de patiẽtia marie. Et ꝺr iſte cortex tricolor eſſe. ſ. cinereus vel ſubniger vel ſm phiſicos citrinuſ Fuit etiam color virgis quaſi cinereus. id eſt deſpectus vel ꝓpter pauptatẽ. vel qꝛ corrupta reputabať a iudeis. Vñ dicebãt de filio eius Mat. xiij. deſpectiue. Nõne hic eſt fabri filius. Nonne mater eius ꝺr Maria ⁊c. Subnigra ãt fuit ĩ afflictõibꝰ quas filius eius ſuſtinuit añ paſſionem. Subruſa aũt vel quaſi citrina ꝑ ꝯpaſſionem ĩ filij paſſione ¶ Rotundus ⁊ ſubtilis qꝛ maria ꝯuerſatõe celeſtis ⁊ ſubtilis ſubſtãtie ꝑ carnis maceratõem. pauptatẽ humilitatem ⁊ ꝯtemplatõem: qua die noctuqꝫ occupabať ⁊ mente ad deum eleuabať ⁊c

¶ Decima ſtella quinte corone. b. vginis marie eſt ꝙ ipa mirra noĩatur

Mirra Eccleſia. xxiiij. Quaſi mirra electa dedi ſuauitatẽ odoris. Mirra eſt arbor in arabia quinqꝫ cubitis creſcens in altum. odorifera. albe ſpine ſilis. guttã qndam diſtillat que viridis eſt ⁊ amara. que gutta ꝺr ſimilr mirra quãdoqꝫ inciſo cortice quãdoqꝫ ſine corticis inciſiõe. Que etiã talis eſt virtutis ꝙ corpa mortua que ipa pungũtur a putredine vermibꝰ ⁊ fetore dicitur ꝯſeruare. Que ſponte manat precioſior eſt ⁊ ꝺr mirra electa. Que vero ꝑ inciſionem corticis emanat vilior eſt ⁊ minoriſ efficacie. Hec etiam gutta medicinalis eſt

¶ Compatur autem ſapiẽtia mirre electe. quia docet ſpontaneam carnis mortificatõnem. dicens ad Colo. iij. Mortificate mẽbra veſtra ⁊c. Docet etiam ꝑfectam continentiam que eſt mirra electa ſi ſit voluntaria. Ad deꝑſſionem eñi carnis communia ſunt amaritudo penitentie ⁊ ꝯtinentie. Et hec duo dant alijs odorez. qꝛ edificãt Nõ tamẽ dant ſuauitatem odoris niſi ſit mirra electa. i. penitẽtia ⁊ continentia volũtaria ¶ Dicit etiam maria. Quaſi mirra electa dedi ſuauitatẽ odoris. Maria mirra qꝛ mirra arbor in arabia que interꝑtatur veſpera vel occidens. Mirra interptať amaritudo. Maria mare amaꝝ ꝓpter multas amaritudines quas ſuſtinuit ĩ filio. Fuit autem arbor mirre in veſpera paſſionis filij. Fuit eñi arbor leticie quãdo dixit. Exultauit ſpũs meus in deo ſalutari meo. Iz amaritudinis quãdo occidit ſol iuſticie ¶ Arbor eſt quinqꝫ cubitoꝝ quibꝰ creſcit in altũ Hi cubiti ſunt mũdatõ in vtero: vnde ab omnibꝰ celebrať hoc feſtum natiuitas. annunciatõ. purificatõ. aſſumptõ. vt primus cubitus ſit interſticium temporis ĩter mũdatõnem ⁊ natiuitatem. ⁊ ſic de alijs. Spine ſimilis. per ſpinas intelliguntur peccatores. Vnꝺ maria apparuit quaſi ſpina quando legez datam de mulieribus que de viris conceperant ⁊ conſuetudinem obſeruauit. ¶ Guttam diſtillat que viridis ẽ et amara. Gutta iſta chriſtus filius Marie viridis. qui color refertur ad celeſtia. quia chriſtus de celo venit in virginem. amaritudo refertur ad paſſionez Maria igitur eſt arbor mirre. cuius arboris gutta chriſtus dominus. Verumtamen quia ſecundum qꝺ hec littera legitur de beata virgine: beata vgo comparatur gutte mirre. ¶ Notandum ergo ꝙ mirra arbor deſignat iudeam propter amaritudinem peccatorum. Cui dicitur Hieremie ſecundo. Quomodo conuerſa es in amaritudinem vitis aliena. noſtra litera habet in prauum Hec arbor in arabia fuit tempe. b. virgĩs. quia tẽdebat in defectũ. Quinqꝫ cubitos huius arboris faciebãt regnũ et ſynagoga.

Que ſinagoga ſicut dicit Greg. de quatu
or angulis domus filioꝝ iob diuiſa erāt in
quattuor. ſ. principes ſacerdotū. ſcribas. ſe
niores ppli. ꝛ phariſeos. ꝛ oēs hi erāt ſi/
miles ſpine ꝑ multas peccatoꝝ punctōnes
Ab hac arbore effluxit quaſi gutta mirre be
ata ꝟgo vt poſſit dicere. Sicut mirra electā
dedi ſuauitatē odoris. Cetera ſcḋm hunc ꝓceſ/
ſum a ſuꝑioribꝫ colligant᷑. Dr̄ ḡ maria mir
ra electa. Illa autē mirra eſt electa que ſi
ne vulnere manat ab arbore. ꝛ illam amarā
carnis mortificatōnem deſignat quam pro
fert aīa nullo peccati vulnere ſauciata. Ta
lem mirram diſtillauit. b. virgo que licꝫ pec
cati vulnus non haberet: ſeipam tamē mul
tiplr̄ mortificare curauit. Et talis mortifi/
catio ſiue mirra ꝓpter deum eſt. Unde ip/
ſe dicit Can. v. Meſſui mirram meam. ꝛc̄
Et hec eſt mirra prima ꝛ ꝓbatiſſima ſicut
ibidem dr̄. Et mirra electa vt ſupra. Mūſ
eñ precioſa eſt penitētia peccatoꝝ ꝙ peni/
tentia iuſtoꝝ. Et nota ꝙ dominus meſſuit
mirram iſtam in ſua aſſumptōne. ꝛ ideo iu
ſtum erat vt in mēſe auguſti quādo metun
tur ſegetes celebrer᷑ aſſumptio eius. Item
maria cōꝑatur mirre. Quia ſicut mirra
corpora inde puncta ſeruat a corruptōe. ſic
maria per grām meritorum exēploꝝ ꝛ orō
num ſuaꝝ ſuat familiares ſuos a corruptio
ne luxurie. Mirra ꝓbata caſtitas coniuga
lis. ꝓbatior continentia vidualis. ꝓbatiſſi
ma caſtitas virginalis: quam ipa pre cete
ris elegit in exterminium legis que ꝟgita/
tem hēbat opprobrio. Idō ipa dicit Can. v
Digiti mei pleni ſunt mir. ꝓba.

¶ Undecima ſtella quinte corone bea/
te virginis Marie eſt ꝙ ipſa balſamus no
minatur.

Balſamus. bal/
ſamus arbor. balſamum liqr
Nota ꝙ. b. ꝟgo bis ſe compa
rat balſamo Eccī. xxiiij. Primo cum dicit
Sicut cinamo. ꝛ bal. aro. o. d. Scḋo cū di
cit. Quaſi balſamū nō mixtum odor meuſ
Et in hoc notar᷑ ꝟtus pſeuerātie. Et ō du
obꝫ ꝑiter aſſignabim᷒. Per balſamuꝫ aro/
matiſans caritas ꝟgis. Nā ſicut odor bal
ſami oēs excedit odores. ſic eius caritas
oīm ſcōꝝ vniuerſas ꝟtutes ꝛ more balſa/
mi ſua caritas odorem lōge extendit. Ad
ſuꝑna. ſ. ꝑ ꝑfectum deſiderium eternorum
ad inferiora ꝑ ꝑfectā miām ꝛ ꝯpaſſiōꝫ pec
catoꝝ. Et ꝓpter hoc ipa dr̄ virgula fumi. ꝛ
eius caritas eſt ignis quē xp̄s venit mitte/
re in terram. Lu. xij. i. in. b. ꝟginem. et per
ignem rubi quem viderat moyſes. Exo. iij
Ignis in rubo. caritas ī fragili carne. Pro
pter hoc cum. b. ꝟgo ſit apoteca ſinglaruꝫ
ꝛ vniuerſaꝝ ꝟtutum ꝛ hēat ignē feruētiſſi
me caritatis: neceſſe habet odorem ſuū pro
cul diffundere. ꝛ ideo caritas ipius balſa/
mum dr̄ aromatizās. Item bn̄ caritas bal
ſamum. quia marie caritas nunꝙ excidit.
ſicut balſamum corꝑa ꝯſeruat a putredine
ꝛ ea facit durabilia. Bene etiam hoc balſa
mum aromatiſans. quia caritas in ceteris
ꝟtutibꝫ oꝑatur que ſunt quaſi materia ei᷒
Bene etiā dicit odorem dedi non vendidi
Volēs vt oēs gratis guſtent odorem ip
ſius ꝛ currant in odore vngentorum ſuoꝝ
Ideo dicit cum ſapientia Prouerbio. ix.
Si quis eſt ꝑuulus declinet ad me ꝛc̄. Di
cit ꝛ cum filio Yſa. lv. Uenite emite abſ
argento ꝛc̄. Et hoc eſt odorem dedi.
Maria ſignificar᷑ per balſamum vt dictuꝫ
eſt. quia odores excedit omnium angeloꝝ
ꝛ ſanctoꝝ ſicut balſamum odores omniuꝫ
aromatum. Non mixtum ſed puriſſimum
quia nullam habuit ꝯtrarietatē admixtōeꝫ
Nam in ea ꝛ ꝑ eam facta eſt excluſio toti᷒
maledictōnis quam eua induxit in mūduꝫ.
Unde dictum eſt ei Aue. Et per ipſam et
in ipam venit plenitudo totius benedictio/
nis. Unde dicta eſt gratia plena. ꝛ ō pleni
tudine illa nos omnes accepimus. Iohā/
nis. i. Et ſi non accipimus non ſtat ꝑ illam
ſed per nos. Ideo odor marie. id eſt delec/
tabilis ꝛ iocunda opinio ſanctitatis ei᷒ cō/
parar᷑ balſamo ñ mixto ſed puriſſimo. Di
ſcetur balſamū ꝛ corrumpir᷑ atꝗ adulterar᷑
oleo ciprino vel melle. Sic vite ſanctitas
corrumpitur cum geritur ꝓ oleo laudiſ hu
mane. Sed Maria dicebat cum Dauid.

Oleum pctõris nõ impinguet caput meũ.
Uel, ꝑ acq̄rẽdo melle delectatiõis carnalis
vel mũdane. que eſt illa meretrix. de qua dr̄
ꝓuer. v. Fauus diſtillãs labia meretricis
Sed maria ꝯtemnens oẽs carnales ⁊ mũ
danas delicias ſpũalibꝫ tm̄ adheſit dilicijs
Item ideo odorem ſuũ ꝯꝑat balſamo. qꝛ ſi
cut balſamum facit corpus mortuũ ſi inde
ꝑungatur videri quaſi viuum ⁊ nulla pu-
tredine ꝑmittit illud corrumpi. ſic odor mi-
ſericordie v̄tutum ⁊ exẽplorum marie fac̄
per peccatum mortuos in ſpẽ venie reſpira
re. Dicit ergo quaſi bal. nõ mix. odor meꝰ.
quaſi di. Quãcunq̄ v̄tutem hꝫ balſamuꝫ
puꝝ ⁊ meꝝ ad ꝯſeruãdum corpus. hꝫ odor
meus ad aĩmam viuificãdam ⁊ ꝑſuãdaꝫ
a putredine viciorꝝ. Perducit etiã amato
res ⁊ ſuiẽtes ſuos ad gl'am reſurrectõnis
que incorruptibilitatem veram tribuit cor
poribꝫ mortuis ¶ Yſidorꝰ ſic dic̄ de balſa-
mo. Balſamus arbor ſil'is ſcirpi viti folijs
ſil'is rute ſed albidioribꝫ ſemꝑq̄ manenti
bus Arbor dr̄ balſamum vel balſamus. li
gnum eius dr̄ xilobalſamum. fructus vl' ſe
men carpobalſamũ. ſuccus opobalſamum
Quod ideo cum adiectõe ſignificat̄. qꝛ per
cuſſus ferreis vngul' cortex ligni per cauer
nas odoris eximij guttas diſtillat. Cauer-
na em̄ grece ope dr̄. Gutta eius adulterat̄
admixto oleo ciprino vel melle. Sed ſince
ra, ꝓbatur a melle ſi cum lacte coagulaue-
rit. ab oleo ſi aque inſtillata vel admixta fa
cile reſoluat̄. Iteꝫ ſi lanee veſtes ex ip̄a pol
lute non maculãtur. Adulterata v̄o gutta
balſami. neq̄ cũ lacte coagulat. ⁊ velut ole
um in aqua ſupernatat ⁊ veſtem maculat.
Hec ille

¶ Duodecima ſtella quinte corone bea
te virginis eſt ꝙ ip̄a dr̄ therebintus

Therebintus
maria dr̄ de qua Ecc̄. xxiiij
Ego quaſi therebintuſ exte
di ramos meoſ. ⁊ ra. mei ho
ne. ⁊ gr̄e. Therebintus arbor ꝑua ⁊ hũilis
⁊ naſcit̄ in damaſco ſyrie. Syria interp̄tat̄
ſublimis ⁊ ſignat ſuꝑbiã. damaſcus ſaccꝰ

ſanguineus. In ſanguĩe deſignatur pctũm
in ſacco noſtre carnis miſeria qua induti ſu
mus tanq̄ lugubri cilicio vt ſic in hoc exi-
lio ad luctum tꝑaneũ ꝓuocemur Sicut igr̄
therebintuſ in damaſco naſcit̄ ⁊ de ſyria ar
bor humilis ⁊ medicinaliſ. ſic. b. virgo d̄ pec
catoribꝫ nata eſt ſancta. ⁊ humilis de ſuper
bis. ⁊ ex ſe ꝓduxit filium ad noſtroruꝫ me-
dicinam doloꝝ ¶ Maria igit̄ dr̄ therebin
tus. quia arbor ꝑua. Et ſignat hec ꝑuitas
humilitateꝫ eius. Aſſigna de humilitate ei
us. ⁊ aſſigna quomõ ip̄a arbor vite in me-
dio paradiſi. i. eccl'ie ¶ Genus quercuſ. qꝛ
ip̄a fructificauit principal'r peccatoribꝫ. vn
de de fructu. i. filio eius dr̄. i. Pe. iij. Xp̄us
ſemel, ꝑ peccatis noſtriſ mortuus ẽ ¶ Su
dat reſinam optimam. i. xp̄m qui eſt medi
cina languẽtium aĩmarum Nota ſudat qꝛ
ſicut ſudor exit de carne ip̄a carne manente
integra. ſic natus eſt de eius carne integra
manẽte filius dei. Et ſicut ſudor medicial'
eſt carni humane. ſic filius caro factus me
dicina carnis ⁊ aĩme noſtre. Unde appella
tur fluuius dorix Eccl'. xxiiij. quod interp̄-
tatur medicamẽtum generatõis Folia ei
us ⁊ odor. i. nomis eius inocatõ ⁊ v̄tutum
ſuarum opio ſine imitatõ fugant a ſuis ſu
is ſerpentes viciorum. Uel folia eius. id ẽ
orõnes q̃ſi, ꝑ ſuis ſuis orat filium. Uñ apo
ca. xij. Terra aꝑuit os ſuum ⁊ adiuuit mu
lierẽ cuius ꝑtũ nitebat̄ draco deuorare Ul'
odor trium principalium v̄tutũ. ſ. v̄gĩtatꝫ
pauꝑtatis ⁊ humilitatis: tres illos ſerpen
tes de q̄bꝫ legit̄ deut. viij. interficit Hũil'
ꝯtẽptibil' ⁊ horrida. Tal' apparuit maria
in filij paſſiõe. Expãdi vel extẽdi ramoſ me
os. i. exẽpla oꝑm ad obumbrãdum pctõri-
bus ⁊ refrigẽdum ꝯtra icẽtiua vicioꝝ ⁊ ma
xime contra eſtũ libidĩs. In ramis creſcit
fructꝰ ⁊ ex imitatõe exẽploꝝ eiꝰ fructꝰ nr̄e
redẽptõis ⁊ ſalutis. Et rami mei. i. v̄tuteſ
vel exẽpla honoris ⁊ gr̄e collatiui. ⁊ gr̄e h'
honoris in ſcl'a ſcl'oꝝ. Quia de ꝑtu v̄gis ⁊
v̄tutibꝫ eius totꝰ honor mũdi ⁊ gr̄a data ẽ
toti mũdo. Itẽ in ramis creſcit fructꝰ Duo
rami pͥcipales. i. due priuilegiate v̄tuteſ
beate virginis ſunt humilitas ⁊ virginitaſ

Merito eñi humilitatis placuit altiſſimo. merito v̾ginitatis quam ip̃a prima vouit meruit habere ꝙ factus eſt in ea xp̃s filius v̾ginitatis. ⁊ in his duob⁹ creuit fructꝰ vite xp̃s ¶ Odor eius fugat ſerpentes viciorum. ⁊ ſerpentes. i. demões fugant̃ a folijſ eius. i. per verba eius. quãdo. ſ. orat ꝓ pctõribus. ⁊ etiam ꝑ recordatõnem nomĩs eiꝰ illis qui currũt per viam mandatorum dei in odore illius Unde Bern̄. Nõ ſic timẽt ⁊c̃ ¶ Valet ꝯtra malum auriuz Quia obedientia marie quãdo reſpondit. Ecce ancil. domini: purgauit inobedientiam Eue. qua ꝯſenſit dyabolo ꝓmittenti. eritis ſicut dij. Geñ. iij. ¶ Item per hoc ꝙ maria ſe comparat therebinto dat nobis orãdi formam Therebintus arbor breuis ⁊ fructuoſa hec eſt oratõ. que ſi ſit breuis ĩ verbis ſepe erit magis vtilis. Unde Mat. vi. Orãtes nolite multum loqui ſicut ethnici ¶ Folia autem denſa vt frequẽs ſit oratõ. femina non maſcula facit fructum. quia illa oratio fructuoſa eſt que naſcitur ex cognitiõe ꝓprie infirmitatis. Beata virgo ramos ſue oratõnis de fonte pietatis ꝓcedentis ad nos extendit. dum exemplo eius breuiter humiliter ⁊ fiducialiter orare docet. Breuit̃ cuz dixit Uinum non habent. Johã. ij. Humiliter. quia non dixit. fili da eis vinũ ſed cõtenta fuit narrare neceſſitatem aliorum. iudicio eius omnia relinquẽs. Fiducialiter cum dixit miniſtris. Omnia quecũq3 dixe. ⁊c̃. Hec tria ſimil̃r docuit. Luc̃. primo Fiat mihi ⁊c̃. Fiat ecce breuitas. Sed prius dixit. Ecce ancilla domi. ecce humilitas Fiducial̃r. ſcðum verbum tuum. Et rami mei. ⁊c̃. Rami miſerationis eius honoris ſunt. quia inuenit gratiam impetrãdi ⁊ gratie. quia nullam patitur repulſam. iij. Re. ij. Pete mater mi. Heſter. iiij. Que ẽ petitio tua. ⁊c̃.

¶ Sexta corona. ⁊ prima ſtella eiuſdẽ

Sexta corona capitis glorioſiſſime virginis Marie: eſt corona directõnis ſiue inſtitutõnis. qua ita vitã ſuam inſtituit ⁊ direxit vt temporalia deſpiceret ⁊ celeſtia adamaret. Unde merito celum poteſt nomĩari. Duodecim ſtelle hꝰ corone ſunt duodecim virtutes que ꝑ duodecim ſigna que in celo ſunt poſſunt deſignari. Et ſunt ſex ſigna per que ſol aſcẽdit ⁊ ſex per que deſcendit. Primum igitur ſignum ſiue ſtella huius celi eſt capricornuſ Scðm aquarius. Tercium piſceſ Quartum aries. Quintum thaurus. Sextũ gemini. Septimum cancer. Octauum leo. Nonum virgo. Decimum libra. Undecimum ſcorpio. Duodecimum ſagittarius ¶ Prima igit̃ ſtella huius ſexte corone ſiue primum ſignũ eſt capricornus qð idez eſt ꝙ capra. ſ. aĩmal fetidum. ꝑ qð deſignatur peccati exꝓbratõ. Non dico pc̃ti ꝓprij quia pctm̃ non fecit ſed qꝛ exꝓbrabat et egre ferebat oĩe peccatũ. ſicut legitur in li. de infantia eius: ⁊ etiam quia ſuis ſuis exprobrandi peccata ꝓpria gratiam ſubminiſtrat ⁊ ab eis exigit exprobratõem peccatorum. Ip̃a eñi eſt rebecca que dicit iacob. id eſt filio ſuo ſpũali. Geneſ. xxvij. Fili acqeſce conſilijs meis ⁊ pergens ad gregez affer mihi duos hedos optimos. vt faciã ex eis eſcas patri tuo quib⁹ libenter veſcitur. Duos hedos confeſſionem peccatoꝝ ⁊ penitentiam poſſumus accipere. hedi optimi quia confeſſio peccatorum ⁊ penitẽtia valde eſt deo acceptabilis. Unde gaudium eſt in celo ſuper vno peccatore. ⁊c̃. Sic econuerſo valde eſt periculoſum in p̃ſenti vita carnalib⁹ vicijs intendere ⁊ penitẽtiam negligere. Hoc ſequẽti declaratur exemplo ex lib. miraculoꝝ. b. v̾ginis de monacho ſubmerſo in aqua qui p̃cib⁹. b. v̾gĩs liberatꝰ ẽ ab vtraq3 morte Erat q̇dã mõachus in q̇daz cenobio ſecretarij offõ functus. Hic g̃ valde lubricꝰ erat. ⁊ demõiaco ĩſtictu aliq̇tiẽs libidĩs vrebat̃ eſtib⁹. Tñ ſcãm dei genitricem non modicum diligebat. ⁊ trãſiẽs ãte eiꝰ ſcũm altare dicẽdo. aue ma. g̃. plena. ⁊c̃ cũ reuerẽtia ſalutabat. Adiacebat ip̃i monaſterio fluuiꝰ quẽ fr̃ ſup̃dcũs trãſibat. qñ ad explendam concupiſ̃iam ſuam pergebat

Quadam autem nocte volens ire ad ſcelꝰ aſſuetum coram altari vt ſolitus erat ſcãm mariam ſalutat. ac deinde per eccłe ianuas exiens ad ꝑdictum fluuium ꝑuenit. Quez dum vellet trãſire a dyabolo impulſus ĩ eũdem cecidit: ⁊ mox ſubmerſus ibidem ĩterijt. Cuius aĩmam rapuit multitudo dẽmonum: cupientes eam deferre in baratrum. ſed pietate dei affuerũt ⁊ angeli ſi forte poſſent illi ferre aliquod ſolacium. Quib⁹ venientib⁹ dixerunt demones verbis ꝯtumacib⁹. Ut quid huc aduenistis. Nihil ĩ iſta aĩma habetis. quoniam ꝓpter mala opera que geſſit iure ꝯceſſa eſt nobis. Ad hec triſtes ſancti angeli dum non ſufficienter haberent quid ꝓferrẽt boni opiſ. ſubito aduenit ſancta dei genitrix. ⁊ liberali auctoritate dixit iſtis demonib⁹. Cur nequiſſimi ſpũs hanc aĩmam rapuiſtis. Reſponderũt quia inuenimus eam vitam ꝯſummaſſe in operibus malis. At illa dixit. Falſa ſunt inquit que ꝓfertis. Scio eñ quia alicubi ꝑgens me primum ſalutãdo a me licẽtiaz accepit ⁊ rediens ſimil'r hoc agere ſolebat. Q, ſi dixeritis quia vim vobis facimus: ecce ponamus in iudicio ſummi regis. Cunqꝫ ex hoc inter ſe altricarentur placuit altiſſimo domino ꝓ meritis ſancte matris vt anima fratris rediret ad corpus. quatenus pnĩaz ageret de ſuis reatib⁹. Interea aduenit tp̃s quo fratres ad cãtandos matutinaꝝ hymnos ꝯuocarẽtur. Et dũ hora fieret ad pulſandum ſignum ſurgentes aliqui ex fratribus ſecretarium ꝑdictum queſierũt. ⁊ non inuenientes vſqꝫ ad flumen perrexerũt. ⁊ eum dimerſum in aqua reperunt. Cuiꝰ corpus ab aqua extrahentes mirabantur cogitantes qua occaſione ei id cõtigiſſet. Cũqꝫ plura opinantes inter ſe ſermocinarentur. mirum in modum: ecce ille frater a morte reſurgens inter eos aſtitit viuus. ⁊ narrauit fratrib⁹ que cõtigerãt ſibi ⁊ quomodo euaſerat ſuccurrente dei genitrice. Pꝰ hec non ſolum illud vicium quo delectari ſolebat deſeruit. ſed ⁊ deo ⁊ ſancte matri eius feruentius ſeruiuit ⁊ vitam ſuam in bonis actib⁹ ꝯſummans etiam in pace: animã ſuam deo reddidit

Secũda ſtella ſexte corone

Secunda ſtella

Secunda ſtella ſiue ſcðm ſignum ſexte corone b. v̾ginis eſt aquarius. q̃ ipſa habuit in ſe fletum multiplicem: ⁊ vtrũqꝫ irriguum. Ideo de ipſa dr̃ Yſa. xv. Per aſcenſum luith flens aſcẽdet. Luith interꝑtatur maxilla. ⁊ per virtutem lacrimarũ ꝑ maxillas ſuas fluentium aſcẽdebat ipſa ad deum. ⁊ nos in neceſſitatib⁹ noſtris ad deum ꝑ lacrimas recurrere docuit. ⁊ ſingulariter ipſam in tẽptatõnib⁹ noſtris inuocare nos ammonuit. quia hmõi lacrime nobis ꝓutiles exiſtũt. vt ſequẽti declarat̃ exẽplo. ex ſumma lamꝑtica de vxore cuiuſdam militis liberata a nequicia dyaboli. Miles q̃dam diues ⁊ potens cum oĩa bona ſua indiſcreta liberalitate diſꝑgeret ad tantam deuenit inopiam: vt qui cõſueuit mag̃ tribuere iam inciperet minimis indigere. Habebat autem quãdam vxorem pudiciſſimã ⁊ beate marie valde deuotam. Appropinquante autem quadam ſolẽnitate in q̃ ꝑdictus miles multa donaria cõſueuerat elargiri. cum iam quod tribueret non haberet. nimia confuſione ⁊ verecundia ductus q̃uſqꝫ predicta ſolẽnitas trãſiſſet deſ'tum locũ meroris amicum petijt. vt ⁊ fortune ſue incõmoda plangeret ⁊ verecundiaz euitaret Et ecce ſubito quidam equus valde terribilis terribilem habens ſeſſorem ad eum acceſſit. cuius aſſeſſor eum alloq̃tur ⁊ cauſaz triſticie ſue ſciſcitat̃. Cui cum oĩa que ſibi contigerant per ordinem enarraſſet. ille ait. Si mihi in modico obtemperare volueris magis ꝙ ante glĩa ⁊ diuitijs abundab. Spondet ille principi tenebraꝝ ſe quidq̃d iuſſerit libenter facturum: dummodo ipſe at quod ꝓmittit. Et ille. ecce ꝑgens in domum tuam tali loco requires ⁊ ibidem tot auri ⁊ argenti pondera tot lapides p̃cioſos inuenies. Michi autem hoc facias vt tali die huc vxorem tuã ad me adducas. Sub tali ꝓmiſſione miles ad domum reuertit̃. ⁊ in loco de quo ſibi dixerat omnia reperit ꝙ

⁊ ſignificat puritatē quo ad verecundiā de peccatis que humili ſatiſfactione tollit̄. Et quia beata virgo nihil de peccato habuit. ſicut beat⁹ Aug⁹. dicit. cū de peccato agit̄ ⁊c̄ nos v̄o multū de peccatis habem⁹ vtpote ī pctō cōcepti nati ⁊ enutriti. ⁊ p his p nos ipſos ſatiſfacere nō poſſumus. debemuſ ad ipſam tanq̄ ad portā venie recūrrere. Ipſa eñ oēs inuitat ⁊ dicit. Trāſite ad me q ꝯcupiſcitis me ⁊c̄. quaſi diceret Quid diſcurritis p carnales voluptates ⁊ mūdanaſ vanitates que vos nequeūt ſatiare In me omnis grā. quā vobis ſubminiſtrabo ſi trāſieritis ad me. ⁊ hoc eſt qd̄ ſequit̄. A generationib⁹ meis implemini. Mira fatuitas peccatoris. qui ſi diligeret aliquā ribaldaȝ que eſſet vltra flumen. ⁊ ipſa clamaret trāſi ad me ⁊ ero tota tua. ſtatim miſer ſe expo neret morti ⁊ ſubmerſioni. matri vero dñi ce ſe facit ſurdū. Sed caueāt ſibi tales ne quādoq̄ audiant ab ea illud Prouerb. i. Vocaui ⁊ renuiſtis: extendi manū meā vt vobis darē filium meū qui eſt omne bonū ſm illud cōſiliū Iob. ij. Omnia quecūq̄ dixerit vobis filius meus facite. Iſtud eñ omne eſt ⁊ ſummū cōſiliū: facere ſcȝ qd̄ p̄cipit deus. Sed q2 hoc conſiliū cōtemnit̄ a multis. ſubdit ipſa. Ego quoq̄ in īteritu veſtro ridebo ⁊c̄. ¶ Trāſite ad me omnes. non quidā. nō pauci exemplo filij dicentis Math. xi. Venite ad me omnes q labora/tis ⁊c̄. et q dicit Iſa. lv. Oēs ſitiētes venite ad aquas. Vocat omnes ad ſe glīoſa virgo. omnes eñ vult ſaluos fieri ⁊ neminē vult perire. i. Thimo. ij. In hoc etiā nobiſ ſuā indicat largitatē. ſuas diuitias. ſuaȝ liberalitatē. ⁊ deſideriū quod habet de ſalute creaturaꝝ filij. Itē cū dicit. trāſite ad me omnes videt̄ proprie loq peccatorib⁹ mūdū diligentib⁹ nō eā. nec ſeruiētibus ei. ad me vt vobis impetrē vinū cōpunctioniſ. quia ego quaſi vitis fructificaui. paſtū deuotionis. q2 flores mei fruct⁹ honoris ⁊ honeſtatis. virtutē dilectiōis. q2 ego mater pulcre dilectioniſ. gratiā timoris dei. quia mater ſum ſancte ſpei. omnē gratiā incipientē p/ficientē ⁊ ꝯſummātē. q2 in me omīs gratia dona ſpūſſancti. q2 ſpūs me⁹ ſup mel dulcis. gloriā paradiſi. q2 hereditas mea ſup mel ⁊ fauū. ¶ Itē trāſite ad me. Seruo eī cōiugatos in matrimonio. viduas in ſtatu ſuo. virgines in puritate. omnib⁹ his impetro grām ⁊ pmitto gloriā. Sunt eñ ī terra p vnaꝯiugati. malogranata cōtinentes ficus dulces v̄gines. Trāſite ad me. Nota ad me ¶ Libēter eñ debet venire pauper ad diuitē vt locupletet̄. Pollut⁹ ad fontē vt mundificet̄. Debilis ad fortē vt corroboretur. Mortu⁹ ad vitā vt viuificet̄. Cecus ad colliriū vt illuminet̄. Egrot⁹ ad medicinā vt ſanitati reddat̄. Famelic⁹ ad refectionem vt bene pcuret̄. Nud⁹ ad munificam vt ab ea veſtiat̄ Miſer ad miſericordē vt miſericordiā cōſequat̄. Deformat⁹ ad replaſmatricē vt reformet̄. Captiu⁹ ad redemptricē vt a carcere redimat̄ Exhereditatus ad patronā vt hereditati reſtituatur Seru⁹ ad dominā vt libertati donet̄. Miles ad reginā vt ſi vicerit coronetur. Tenebroſus ad lucē vt lucis fili⁹ appellet̄. Hec eñ omnia ⁊ in infinitū plura ſubminiſtrat virgo glorioſa trāſeuntib⁹ ad ſe. Et iō priuſq̄ illos inuitet ad ſe: p̄mittit in epl'a hodierna. In me omnis gratia vie ⁊ veritat̄ Trāſite ad me. videlicet trib⁹ modis. ītellectu cōtemplando. affectu inherēdo. actu vel ope imitando. Sequit̄. Qui cōcupiſcitis me. qui ſcȝ vultis mihi ſeruire ⁊ me honorare. vel q plene vultis ſatiari. vel q meū deſideratis patrocinū in p̄ſenti ⁊ aſpectuȝ in futuro. Et poſſunt aſſignari tria q̄ deberent nos mouere ad trāſeundū. Primū ē labor mūdi hui⁹ ad quē euadendū feſtinandum eſſet ad ipſam in q̄ eſt requies. Secūdum on⁹ corpis ⁊ pctōruȝ. qd̄ cito eſſȝ deponendū. De prio onere ſap. ix. Corp⁹ q̄d corrūpit̄ aggrauat aīaȝ De ſecūdo p̄s. Iniquitates mee ſicut on⁹ graue g̃uate ſūt ſuper me. Tertiū amor matris ⁊ filij. q deberet nos allicere ad tranſeundū. ſicut libēter tranſit̄ ad rē valde dilectaȝ. Sequit̄. Et a generationib⁹ meis implemi. Quid autē ſint generatiōes ei⁹: oſtendit ipa. vbi paulo ſupi⁹ dixit. Ego mater pulcre dilectōis

⁊ timoris ⁊ agnitõis ⁊ ſancte ſpei. Uel iſte
generatiões poſſunt dici odores eiꝰ. qui at
trahunt affectũ ⁊ flores q̃ delectãt intelle-
ctũ. ⁊ fructꝰ q̃ reficiũt animũ. vt iã dictũ ẽ

Sexta ſtella ſep

time corone beate ꝟginis ſiue
ſexta porta diciť porta ſterquili
nij. ⁊ ſignificat firmitatẽ boniꝑ
poſiti ad euacuãdas feces pctõꝝ. Sꝫ qꝛ be
ata virgo puriſſima eſt. ⁊ nos pleni fecibuſ
peccatorũ: debemꝰ ad ipam recurrere vt ꝑ
merita ⁊ interceſſiones ipſiꝰ a noſtris im
mũdicijs poſſimꝰ mũdari. Unũ in letania
ſanctoꝝ tribꝫ modis interpellamꝰ mariam
vt oret ꝓ nobis. que ſunt. ſancta maria ora
ꝓ nobis. ſancta dei genitrix ora ꝓ nob. ſan-
cta virgo virginũ ora ꝓ nob Et cõtra tria
vicia que principaliter nos infeſtãt. i. ſupꝑ-
biam auariciã luxuriã. Maria interꝓ̃tatur
ſtella maris. q̃ videlicet ſtella modica ẽ et
lucida. et maria modica eſt ꝑ humilitatem
lucida ꝑ exemplũ. Ecce medicina ꝯ̃ ſupꝑbi
am q̃ de ſe magna eſtimat. ⁊ interiꝰ obſcu-
rat ⁊ excecat Rogãda eſt aſſidue maria ut
nomẽ ſuũ interꝓ̃teť in nob. qđ eſt illumina-
trix. Genitrix ſolet eſſe filijs pia ⁊ miſeri-
cors. Ecce medicina ꝯ̃ auariciã que ſpoliat
aut fraudulẽter aut manifeſte. q̃ ipam dei
imaginẽ. i. filiũ ꝓ pecunia crucifixit. In h
noĩe virgo virginũ duplex notať mũdicia.
carnis ſcꝫ ⁊ ſpũs ꝯtra affectũ ⁊ actũ luxu-
rie. ⁊ ita in his tribꝫ appellationibꝫ inſinu
atur ꝙ quãtũcũqꝫ quolibet morbꝫ pctĩ ma
culatꝰ fuerit qs: in beata ꝟgine ꝑt lauacrũ
inuenire ⁊ feces pctõꝝ abluere. ¶ Dicat ḡ
beate virgini ſupꝑbꝫ Sicut vere eſ ſtella ma
ris modica ⁊ lucida. tolle a me inflationẽ ⁊
ſupꝑbie nubẽ. Inexorabiliter eñ odit ſupꝑbi
am q̃ ineſtimabiliter hũilitatẽ dilexit Si-
militer auariciã cũ ſit mater pietatꝫ. ⁊ luxu
riam: cũ prima emiſerit ꝟginitatis votum
Dicat ei auarꝰ. Sicut ꝟe es mr̃ pietatis
tolle a me duriciẽ auaricie. ⁊ da teneritatẽ
miſericordie. Dicat ei luxurioſus. Sicut ꝟe
es virgo virginũ extingue ĩ me ꝯcupiſcen
tias carnis: ⁊ fac mũdũ ⁊ pudicũ. Et h eſt
qđ oramꝰ eã. Nos cul. ſolu. mi. fac ⁊ caſ.
⁊ vitã ꝑ̃ſta purã ⁊c̃. ¶ Itẽ maria deſigna-
ta eſt ꝑ tẽplũ ſalomonis. de q̃ dic̃ dñs ſcdi
Paral. vij. Oculi mei erũt apti et aures
mee erũt erecte ad orõem eiꝰ q̃ in loco iſto
orauerit: elegi eñ ⁊ ſanctificaui locũ iſtum.
Unũ Anſelmꝰ. Sic̃ o beatiſſima omĩs a te
auerſus ⁊ a te deſpectꝰ neceſſe ẽ vt intereat.
ita ad te oĩs ꝯuerſus ⁊ a te reſpectꝰ ĩpoſſibi
le eſt vt ꝑeat. De maria eñ põt intelligi il
lud ꝑ̃s. Auertẽte te facie tuã. i. reſpectũ mi
ſericordie turbabũtur ⁊c̃. ¶ Itẽ ipa eſt ſol
a cuiꝰ reſpectu ſoluiť glacies. i. gelicidiũ cor
dis pctõris. Itẽ. auertiſti faciẽ tuã a me et
factꝰ ſum cõturbatꝰ Job. xxiiij. Cur faciem
tuã abſcõdis. Iſa. lxiiij. Abſcõdiſti faciem
tuã a nob ⁊ alliſiſti nos ĩ manu iniquitatis
noſtre. ¶ Itẽ qꝛ maria facile ĩpetrat quic-
qđ petit a filio. idõ in figura eiꝰ dictũ eſt Iu
dith. viij. Ora ꝓ nobis qꝛ mulier ſãcta es
⁊ timẽs deũ. Silr̃ in figura eiꝰ dictũ ẽ He
ſter. xv. Inuoca dñm ⁊ loq̃re ꝓ nobis re-
gi ⁊ libera nos de morte. Ipa ei detinet irã
dei ne ſtatim vindicet ĩ nos. Unũ dic̃ Cañ.
iij. Tenui eũ nec dimittã ⁊c̃. Gratioſitas
aũt eiꝰ ad ĩpetrandũ figurata ẽ Heſter. vij
vbi dixit aſſuerꝰ heſter. Que ẽ petitio tua
heſter vt deť tibi. ⁊ qđ vis fieri. Etiã ſi di
midiã regni mei ꝑtẽ petierꝫ ĩpetrabis. Cõ-
querebať eñ dñs anteq̃ maria naſcereť di.
Iſa. lxiiij. Nõ eſt q̃ ꝯſurgat ⁊ teneat me: ſꝫ
ipa facta eſt aduocata nr̃a. ⁊ allegat ꝓ nob
fideliter corã filio ſuo. ventrẽ ⁊ vbera ei re-
p̃ſentãs. ſic̃ dicit ſanctꝰ Bern. Securũ ha
bes acceſſum ad deũ o hõ ⁊c̃. Et ipe veluti
pijſſimꝰ infans delectať ab vbere matriſ ei
rep̃ſentato Iſa. xi. ¶ Pete igiť a maria grã-
tiam ſeu vinũ cõpunctiõis qđ ſignatũ eſt ĩ
nuptijs Jo. ij. ¶ Gratiã recõciliatõis. ſic̃
mulier thecuites abſalon fratricide. ij. Re
gũ. xiiij ¶ Gratiã ablutõis pctõruꝫ ſigna
tam ĩ libro regũ ꝑ abigail ¶ Deletionẽ cy
rographi diaboli ſignatã ꝑ heſter. q̃ litteraſ
aman fecit irritari. Heſter. xviij. ⁊. viij.
Sic igiť patet ꝙ iure maria dicta eſt por-
ta ſterquilinij nõ quo ad ſe ſꝫ q̃ ad nos qꝛ ꝑ
eam ſordes vicioꝝ deponimꝰ

Septima ſtella

Septime corone beate virginis ſiue ſeptima porta dicitur porta fontiſ. qꝛ beata virgo eſt fons ille puriſſim⁹ in quo feces pctõꝝ noſtroꝝ lauant̃ vt ſupius dictũ eſt. ⁊ g̃ ad eã peccatoꝛ recurrat tãꝙ̃ ad fontẽ miſericordie. imo tanꝙ̃ ad pincernã venie. qꝛ ipa eſt diſpẽſatrix ⁊ pincerna grãꝝ imo vitis ⁊ cella vinaria. Vñ dic Cañ. ij. Introduxit me rex ĩ cellaria ſua. Propinat igit̃ hec pincerna muſtũ forte ⁊ calidũ. ſpũalem grãm primo guſtantib⁹. q̃ calefacti ⁊ a ſe alienati in amorẽ matris et filij dulciter inardeſcũt. Potãdo ſiquidez paup cornua ſumit que ſunt xpi dilectõ ⁊ marie. vel dilectio dei ⁊ ꝓximi. Iſidor⁹ dicit ꝙ muſtũ vinũ eſt ſtatim e lacu ſublatuz ſed vinũ dicit̃ eo ꝙ potus ei⁹ venas ſanguine cito repleat. Veteres enĩ vinũ venenũ appellauerũt. ſed poſtꝙ̃ inuentũ eſt vir⁹ leſiferi ſucci. hoc vinũ vocatũ eſt illud venenum. Vñ Hiero. in li. de vginitate. Virgo xpi vinũ fugiat ut venenũ ne ꝓ etat̃ calore feruenti vinũ bibat ⁊ ꝑeat. ¶ Vinum cõpunctionis ꝑnitẽdo lugentib⁹ q̃ dicere ei poſſunt. Potaſti nos o maria vino compunctiõis. ¶ Vinũ leticie ſpũalis de ĩpetranda venia ꝑ ei⁹ adiutoriũ ſpem cõcipiẽtibus. de q̃ dicit̃. Vinũ letificet coꝛ hoĩs ¶ Vinũ mixtũ deuotiõis ĩpam ex corde ĩuocantib⁹. hoc nõ debet bibi ſine aqua lacrimaꝝ ne reddat hoĩem ꝓſumptuoſum. ⁊ de hoc dixit ipa filio. Vinũ nõ habẽt. Et h̃ bibitur ĩ nuptijs xpi ⁊ aĩe penitẽtis ad ipſuz redeũtis. Et talib⁹ dicit ipa Prouerb. ix. Bibite vinũ qd̃ miſcui vobis ¶ Vinũ defecatũ aduerſus vicia reluctãtib⁹ Siq̃dez muſtũ ſemꝑ in motu eſt donec puꝝ ab impuro ſeꝑetur. ⁊ donec impuruz infra ita ꝙ ſubſint feces. Sic dz rõ ſupponere ſe ſenſualitati ⁊ carni ⁊ q̃buſlibz vicijs ⁊ pctis Jd̃ dixit dñs ad caym Gen. iiij. Sub te erit appetit⁹ ei⁹. i. ſenſualitatis vel pcti. ⁊ tu dominaberis illi⁹. ¶ Vinũ doctrine ſpũalis ſapiam filij que vera eſt libẽter addiſcẽtib⁹ Hoc eſt vinũ germinãs virgines. h̃ eſt reuirginans corruptas pri⁹ mẽtes. zach. ix. h̃ vinũ ꝓpinat ipa reuelans q̃b⁹ vult occulta myſteria ſcriptura ꝝ. ¶ Vinũ dure increpationis quibuſdã horribiliter delinquentib⁹ Hoc vinũ ꝓpinauit ipa theophilo quẽ de impietate ſua auſtere coarguit. ſed addidit oleũ ꝯſolatõis ne de filij miſericordia deſperaret. ⁊ ſic vulnerib⁹ eius ſpũalib⁹ infudit oleũ ⁊ vinũ Lu. x. ¶ Vinũ amineũ. i. albũ ab a qd̃ eſt ſine ⁊ minio: caſtitati ſtudẽtib⁹. Et h̃ eſt vinũ germinans virgines Zach. ix. id eſt. vgineas cogitatiões ⁊ affectões. Germen principiũ eſt rei creſcẽtis. et humilitas ſꝑ dicit. nũc cepi. Jdõ in germĩe notatur humilitas. ¶ Vinũ roſeum qd̃ ſcz rubet vt roſa: charitate feruẽtib⁹ Et h̃ eſt vinũ vl̃ ſanguis ille in quo iudas lauit ſtolam ſuã et palliũ. Geñ. xlviij. ¶ Vinũ humane redemptiõis ſitim iuſticie patiẽtib⁹: Ad hoc vinũ inuitat ipſa cum filio Jſa. lv. dicens. Omnes ſitiẽtes ⁊c. venite emite abſꝙ̃ argento vinũ ⁊ lac. ut poſſit dicere redemptus illud Cañ. v. Bibi vinũ meũ cũ lacte meo ¶ Vinũ meraciſſimũ ſacramentũ filij ſui digne recipiẽtib⁹. de q̃ Deute. xxxij. Et ſanguinẽ vue biberent meraciſſimuz Hoc vinũ ꝓprie dr̃ vinũ paſſuz. qꝛ de vua paſſa exprimit̃. i. de corꝑe ieſu xpi. ¶ Floratum nouicijs ſibi ⁊ filio ſeruire incipiẽtib⁹ Raſpatũ humilitatis feces pctõꝝ ꝯculcãtibus. Vel feces ſuas. i. peccata pre oculis cordis habentib⁹. q̃ dicũt cũ ps. Peccatũ meũ cõtra me ẽ ſꝑ ¶ Ferratũ ad honorẽ ſuum ⁊ filij ſui vitã ſuã artãtib⁹. ¶ Gariophilatũ aromatizãs ſaporoſe ⁊ dulciter ſe ⁊ filium laudãtibus ¶ Claretũ ſapidiſſimũ filij paſſionẽ ⁊ ſuã cõpaſſionẽ deuote recolentib⁹. ⁊ tam filio ꝙ̃ matri ex toto affectu cõpatiẽtib⁹. Vinũ hui⁹ clareti eſt ſanguis xpi qui eſt vua de quo dicit̃. Sanguinem vue bibe. mera. Ecce qualẽ fontẽ ⁊ q̃le vinũ ꝓpinat nobis virgo maria

Octaua ſtella ſe

ptime corone beate vginis ſiue octaua porta dicit̃ porta equoꝛuz. et ſignificat velocitatem ſcz obediẽtie:

quam beata virgo omnib9 exerciciis ꝑpoſu it. Uñ cū in ſe votū virginitatis hꝛet. tñ ꝑ obedientiā ſe reſignauit vt mater dei fierꝫ Hāc igit̃ obedientiā etiā ei exhibere dem⁹. Unde ipa ꝓmittit Eccī. xxiiij. Qui audit me nō ↄfundetur. glo. audit. i. obedit. Qui audit me. i. qui ſtudet mee informatōi ꝑ au ditum verboꝝ meoꝝ ⁊ eoꝝ inueſtigationē non ↄfundet̃. ꝑ auditū verbi aſperi Mat. xxv. Ite maledicti ⁊c. ¶ Et nota ꝙ princi paliter in duob9 locis inuenimus ꝙ maria obediētiā ↄſiliis ſuis petit exhiberi. ſ. Eccī. xxiiij. Trāſite ad me omnes ⁊c. ⁊ Joh. ij. vbi dicit miniſtris. Oia quecūqȝ dixerit vobis facite. Et ſubiungit paulo poſt: qua vtilitate dicēs. Qui audit me nō ↄfundet̃ ¶ Et nota ꝙ in hac autoꝛitate: q̄ audit me ⁊c. ꝓmittit ipa trib9 generibus hoīum re tributōem. Deuote audiētibus verba ſua. Unde. qui audit me nō ↄfundet̃. Et imitā tibus eius glīoſa exempla. Uñ. et q̄ opant̃ in me. i. ꝓpter me vel in me. i. ad exemplūꝫ mei: nō peccabūt. Uel qui opantur in me. tanq̄ ſup fundamentū: opa mea accipien tes in exemplū Itē ꝑdicantib9 eius precel ſa ꝑmia. Uñ. qui elucidāt me ⁊c. Primis ꝓmittit̃ ꝑmium liberās a pena. Uñ. nō cō fundetur. Secūdū ꝑmium iuſtificās a cul pa. Unde. non peccabūt. Tertiū. premiū eternitatis in gloꝛia. Uñ. vitā eternā habe bunt. Propter hoc etiā dicit̃ Prouerb. viij. Beat⁹ hō qui audit me ¶ Nota ꝙ mł ta ſunt cōſilia marie quib9 ↄſulit nobis aīa rum ſalutē. Uñ dicit̃ Prouerb. viij. Me um eſt ↄſiliū ⁊ eq̄tas ⁊c Ipa eſt ei rebecca q̄ dixit filio ſuo iacob. gen̄. xxvij. Fili mi ac quieſce cōſiliis meis ⁊c ¶ Et nota ꝙ rebec ca iacob qui interꝑtat̃ luctatoꝛ vel ſupplan tatoꝛ appellauit filiū ſuū. nō eſau q2 ſoli lu ctatoꝛes ⁊ ſupplātatoꝛ eſ vicioꝝ. filij marie ſūt digni hereditate ipi⁹. ⁊ ſoli tl̃es pñt vo care mariā matrē ſuā ¶ Cōſilia marie Pri mū vt faciam⁹ pniam. q̄ notat̃ in ꝑparatōe hedoꝝ quos ſibi ꝑcepit afferri a filio ſuo: qui ſic acquiſiuit bñdictōem iſaac pr̄is ſui. obediendo ſcꝫ cōſiliis matris ſue ¶ Secū dum vt fugiam⁹ diabolū volentē occidere nos qui ſignificat̃ ꝑ eſau. ſicut eſau ille vo lebat occidere iacob. ¶ Tertiū vt cito re uertamur ad dñm ſi receſſerim⁹ ab eo per peccatū. Uñ Neemie. ij. rex ⁊ regina dixe runt neemie. Qñ reuerteris ⁊ vſqȝ ad q̄d tempus erit iter tuū. tanq̄ ſi diceret ei. fe ſtina reuerti. ¶ Quartū vt obediam⁹ ſa cerdoti ⁊ diuino nūcio. ſicut ipa gabrieli di cens. Ecce ancilla dñi ¶ Quintū vt fugi amus ſtrepitū mūdi ⁊ diligam⁹ vitā ſoli tariam. ſicut ipa in cella oꝛabat. qñ angelus ingreſſus eſt ad eā. ſicut dicit beat⁹ Bern̄. ¶ Sextū vt qñ laudamur: terreamur ma gis q̄ exultem⁹. ⁊ cogitem⁹ vtꝝ digne vł indigne. ſicut ipſa cogitabat qualis eēt illa ſalutatio ¶ Septimū vt cōſtanter ꝑſiſta mus quilibet in ſtatu ſue ꝓfeſſionis. ſic ipa poſt votū virginitatis cōſtanter reſpondit Quō fiet iſtud qm̄ viꝝ nō cognoſco ¶ Oc tauum vt quilibet ſuā voluntatē diuine vo luntati cōfoꝛmet. ſicut ipa fecit rñdens Ec ce ancilla dñi. cui⁹ eſt velle q̄ḋ domin⁹ ei⁹ vult. ¶ Nonū vt quilibet ſpretis terrenis appetat celeſtia. Unde cōcepto dño aſcen dit in montana cū feſtinatōne ¶ Decimū vt nobilioꝛes ⁊ maioꝛes etiā minoꝛibus ſe ſeruiant ⁊ miniſtrēt. ſicut ipſa miniſtrauit elizabeth ¶ Undecimū vt mulieres pul cre ⁊ nobiles nō cōtemnāt viros ſuos. ſic vaſti aſſuerum. ſicut ipſa fabro nō cōtemp ſit deſponſari q̄uis eſſet de ꝓgenie regali. ¶ Debem⁹ igit̃ obedire cōſiliis ſuis ⁊ ac cedere ad vocantē nos. ad Heb. xij. Vide te ne recuſetis loquentē. Et hoc duplici de cauſa. Propter reuerentiā eius q2 regina eſt. et ꝓpter piculum noſtꝝ. qui inter demo nes ⁊ malos hoīes habitam⁹ et viuimus in peccatis. Nolentib9 enī ei obedire dictu ra eſt aliquādo illud Prouer. i. Deſpexiſtꝫ omne conſiliū meū ⁊c. ego quoqȝ in interi tu veſtro ridebo. i. nō cōdolebo

Nona ſtella ſep time coꝛone beate vginis ſiue noua poꝛta dicit̃ poꝛta aquariꝫ et ſignificat lacrimoſitatem. quā beata vgo habuit nō ꝓ ſuis ſed ꝓ alienis miſeriis Et

ergo quia lacrime noſtre nõ ſufficiũt nobiſ
ꝓ venia impetrãda debem⁹ recurrere ad be
atã virginẽ que eſt aduocata noſtra ad filiũ
ſicut filius ad patrẽ. imo apud patrẽ ⁊ fili
um ꝓcurat negocia noſtra ⁊ petitiões nr̃as
Vñ dicim⁹ ei. Eya ergo aduocata nr̃a ⁊c̃.
Tã prudẽs ⁊ diſcreta eſt hec aduocata no
ſtra. ꝙ nõ poteſt fili⁹ vindicare ĩ eos ꝓ qui
buſ illa allegat. qd̾ ſignat̃ in facto abigail. i.
Regũ. xxv. Que auertit iram dauid a na
bal ſtulto ſubtilitate verboꝝ ſuorũ. q̃ nabal
ſignificat peccatorẽ. tñ poſtea interfect⁹ eſt
nabal. q2 noluit emẽdari. Deſignat̃ etiam
ꝑ illã mulierẽ ſapientẽ. que ciuitatẽ abelã
liberauit ſapiẽtia ſua. ij. Regũ. xvi. ¶ No
tandũ igit̃ ꝙ multiplicẽ habem⁹ aduocatũ
in curia dei. Aduocat⁹ prim⁹ eſt ſpũſſctũs
qui poſtulat ꝓ nobis gemitib⁹ inenarrabi
libus. Ro. viij. id ẽ. facit nos poſtulare. q̃
eſt amor patris ⁊ filij ⁊ placat nobis irã pa
tris ¶ Secũdus eſt fili⁹ dei ſꝑ viuens ad
interpellandũ ꝓ nobis. Heb. vij. Qui tã
q̃ꝫ bon⁹ pugil oſtendit patri ſtigmata paſſi
onis. Impetrat etiã nobis fili⁹ a patre grã
am ſpũſſancti. Vñ dicit Joh. xiiij. Ego ro
gabo patrẽ ⁊ aliũ ꝑaclitũ. i. conſolatorẽ da
bit vobis Et de hoc aduocato dr̾ in prima
cano. Jo. i. Si quis peccauerit. aduocatuꝫ
habem⁹ apud patrẽ ieſum xp̃m iuſtũ. Jtẽ
ad Ro. viij. Jeſus xp̃s q̃ mortu⁹ eſt ⁊ q̃ re
ſurrexit ⁊ eſt ad dextrã patris etiã interpel
lat ꝓ nobis. Eſt g̃ filius aduocat⁹ nr̃ apud
patrẽ. ⁊ impetrat nob̃ remiſſionẽ peccatoꝝ
⁊ grãm ſpũſſancti. vt dictũ eſt. Et ſpũſſan
ctuſ impetrat nob̃ grãm gemit⁹ ⁊ penitẽtie
¶ Terti⁹ aduocat⁹ beata v̾go p̃cipue co/
ram filio ſuo. ⁊ nobis generaliter impetrat
omne bonũ. Siquidẽ deerat nobis aduo/
catus apud filiũ anteq̃ꝫ maria naſceretur.
Dixit aũt pr̃ Geñ. ij. Nõ eſt bonũ hoĩeꝫ eẽ
ſolũ. i. nõ ſufficit vnic⁹ aduocat⁹ vel media
tor aut interceſſor. humano generi in celo
cũ tot ⁊ tã ꝑiculoſas habeat cauſas corã me
Faciam⁹ ei adiutoriũ. i. beatã virginẽ que
alleget ꝓ genere humano corã filio ſicut fi
lius corã me. Propter hoc dr̾ de ipſa ĩ p̃s.
Teſtis fidelis in celo. De his duob⁹ aduo
catis. ſ. matre ⁊ filio dic̃ Berñ. Securuꝫ
acceſſum habet hõ ad deũ vbi mediatoreꝫ
cauſe ſue filiũ habet añ patrẽ. ⁊ añ filiũ ma/
trem. xp̃s nudato latere patri oñdit latus ⁊
vulnera. maria filio pect⁹ ⁊ vbera. Nec po/
teſt eſſe vllo modo repulſa: vbi cõcurrunt
⁊ ꝑorant omni lingua diſerti⁹ hec clemen/
tie monimenta ⁊ charitatis inſignia. Huic
aũt tante aduocate debem⁹ maximũ ſolari
um gratiarũactiõis ⁊ ſalutatõnis. ⁊ hmõi.
De iſta aduocata narrauit quidã ſanctus
hõ. ꝙ cũ quidã religioſi cantarẽt illã anti/
phonã. Salue regina mĩe. ⁊ dicerẽt verbũ
illud. Eya g̃ aduocata nr̃a ⁊c̃. pluries ĩ ſpi/
ritu ipam matrẽ dñi vidit añ filij p̃ñtiam
ꝓſterni. ⁊ ꝓ totius illi⁹ ordinis ꝯſeruatõe
p̃cari ¶ Quart⁹ aduocat⁹ nr̃ eſt angelus.
Vñ Dañ. xij. dr̾ michael ſtare ꝓ filijs po/
puli ſui. ¶ Quint⁹ aduocat⁹ ẽ elemoſyna
Eccĩ. xxix. Cõclude elemoſynã in ſinu pau
peris ⁊ hec ꝓ te exorabit ab oĩ malo. ¶ Se
xtus oratio. Vñ ſuꝑ illud p̃s. Jntret in cõ
ſpectu tuo orõ mea. dic̃ gloſa. Magna v̾t⁹
pure orõis hic oñdit̃. que q̃ſi quedã ꝑſona
ad deũ intrat: ⁊ illuc mãdatũ ꝑagit q̃ caro
ꝑuenire neq̃t. Dicit g̃ intret. i. nõ arceatur
ab eccl̃ia celi vt excõicata. q̃lis eſt orõ diui/
tum q̃ nolũt audire pauꝑes. vel legeꝫ miſ̃i
cordiã p̃cipientẽ. Prouer. xxviij. Qui de
clinat aurẽ ſuã ne audiat legeꝫ eius oratio
erit execrabilis. Orões thobie q̃ interp̃ta
tur bon⁹ dñi: deferebant̃ a raphaele añ deũ
Thob. xij. ¶ Septim⁹ lacrime. Greg. v.
moral. ſuꝑ illud Job. De mane vſq̃ꝫ ad ve
ſperã ſuccident̃. redimẽtes tꝑs q̃ñ dieſ ma
li ſunt. Tꝑs q̃ppe redimim⁹ qñ p̃teritã vi
tam quã laſciuiẽdo ꝑdidim⁹: flẽdo pijs la
crimis reꝑam⁹. Amb. Jn oĩ culpa pri⁹ flẽ
dum eſt q̃ꝫ petendũ.

Decima ſtella ſeptime corone beate v̾ginis ſiue decima porta dr̾ porta collis.

⁊ ſignificat operoſitatẽ. ſ. bona oꝑa faciendo.
in quib⁹ beata virgo diligenter ſe exercuit.
Jgitur ne nos tanq̃ꝫ infirmiores ieiuni in
hoc deficiam⁹, neceſſe habemus recurrere

ad ipſam vt nos paſcat ⁊ cōfortet. ¶ Ipſa eñi dicit. Qui edunt me adhuc eſurient. et qui bibūt me adhuc ſitiēt. q. d. Qui dulcedinem meā guſtauerit ī pñti. adhuc plꝰ de ea deſiderabit expiri. ¶ Paſcit maria ſuos cōuiuas primo ⁊ digniori modo glorioſo fructu ſuo q̄ eſt xp̄us quē ſumimꝰ ī ſacramēto. qui fructus fructuū dulcis ſuꝑ mel ⁊ fauum. in quo plena eſt ⁊ vera refectio q̄ntuʒ ad militātes. vera ⁊ eterna fruitio q̄ntū ad triumphātes. ⁊ ꝓpter vtroſq; dicit xp̄us Io. vi. Caro mea vere eſt cibꝰ ⁊c̄. ¶ Scḋo carne ſua virginali. Vñ dicit. Qui edunt me ⁊c̄. Siłr in ſacramēto. vbi ſumit̄ caro xp̄i. quia caro xp̄i ⁊ caro marie: ſic̄ caro matris ⁊ filij vna caro. Vñ apl̄us loquēs de matre ⁊ filio. i. Co. vi. Erūt inq̄t duo. id ē. xp̄s ⁊ virgo in carne vna. Siłe dixit adā Geñ. ij. Delicatiſſimū ferculū carnē virgineam mādu care. ¶ Tertio verbis ſuis poſitis in euāgelio que verba dei ſunt. et q̄ docuit eā ſp̄us veritatis. q̄ꝛ nō in ſolo pane viuit hō ⁊c̄. Math. iiij. Propter h̄ ḋ ea dicitur Eccl. xv. Cibauit illū. i. amatorē ſuū pane vite ⁊ intellectꝰ. i. doctrina verbi dei que dat intellectū credētibꝰ. et h̄ in ꝑſenti. et in futuro pane angeloꝝ. i. dei fruitione. De quo pane dꝛ Lu. xiiij. Beatꝰ q̄ mādu. pa. in regno dei. Vel pane vite. i. filij ſacramento. qui eſt panis viuꝰ q̄ de celo deſcēdit Io. vi. conferēs hic vitā grē. in futuro vitam glie. Ipſa eñi ꝓcurat amatoribus ſuiſ grām digne celebrādi ⁊ coīcandi. ¶ Quarto quaſi quibuſdā delicatiſſimis fercuł exēplis ſue ſanctiſſime ⁊ v̾tuoſiſſime ꝯuerſationis. Vñ dicit. Qui edūt me. i. q̄ meā conuerſationē ſibi incorꝑant. adhuc eſuriēt. q̄ꝛ non parit faſtidiū ſʒ deſideriū. Cōuerſatio eñi ſancta cuiuſcūq; q̄ trahit̄ in exemplum cibus eſt ſp̄ualis reficiens ⁊ ſaginās. Vnde dictū eſt petro Ioh. ī fine. Paſce oues meas. exēplo ſcʒ honeſte ꝯuerſatōis. Multo fortiꝰ ergo reficit ⁊ paſcit ꝯuerſatō v̾ginis. cū ipſa ſit panis omne delectamētum ī ſe habēs ⁊ oīs ſaporis ſuauitatē. Sap. xvi. Ideo ip̄a dicit Cañ. v. Comedite et eritis amici. bibite ⁊ inebriamini: ⁊ eritis chariſſimi. Imitatio aūt opeꝝ illiꝰ duplex ē. Vł exemplo eiꝰ bene oꝑari. et hoc eſt edere. q̄a maſticādo laborat̄. vel exēplo eiꝰ in ſe extinguere prauas cōcupiſcētias. ⁊ h̄ eſt bibere. in quo ſitis extinguit̄. ¶ Quinto modo paſcit ſeipſa quaſi totaliter. Ipſam eñi comedere eſt amore ⁊ deuotōe ip̄am ſp̄ualiter reficere. Ipſam eñi comedit quaſi fauū mellꝭ qui in eiꝰ eloquijs delectat̄ dicēs illi. Quā dulcia faucibꝰ meis eloquia tua ⁊c̄. Iteʒ q̄ virtutes eiꝰ ⁊ bñficia ſepiſſime ad menteʒ reuocās ꝓrumpit in vocē cōfeſſiōis et laudis vt in voce exultatiōis ⁊ cōfeſſionis ſit ſonus taliter epulātis. ꝓpter hoc ei cōpetit illud qḋ dicitur de ſuꝑna hierłm. Iſaie. li. Gaudiū ⁊ leticia inuenient̄ in ea. ab illis. ſ. qui eā comedūt: grāꝝ actio ⁊ vox laudis. ¶ Sexto paſcit omni edulio delicato ⁊ ſapido. quia eſca vniuerſoꝝ in ea. Dañ. iiij. Nā ipſa eſt archa de qua dixit deus pater vero noe. i. filio carnē ſumpturo. Geñ. vi. Tolles tecū ex omnibꝰ eſcis q̄ mandi pñt et comportabis apud te. Ip̄a ſiquidē pane vite nos reficit. vt dictū eſt. carnibꝰ agni ī maculati. Exo. xij. frumento primo. ſi fuerimus colūbini Ezech. xxvi. piſce fidei. ouo ſpei. pane charitatis. pomis odoriferis ſancte opinionis. vua paſſa. i. memoria paſſionis. malogranatis in q̄bus ſub vno cortice multa grana ordinabiliter diſponūtur. faciens nos cōuerſare ⁊ diligere vnitatē fraternitatis. Piſce aſſo. ſubminiſtrās nobis grām fraterne cōpaſſionis. Piſcis eñi aſſatur q̄ñ piꝰ affectus aliena miſeria vrit̄. ſic̄ ſanctus paulꝰ. ij. Coꝝ. xi. Quis infirmat̄. ⁊c̄. Propter h̄ dominꝰ piſcē aſſum comedit Luce. xiiij. His et alijs cibis deuotōis et oleo leticie ſpiritualis beata virgo nos paſcit.

Vndecima ſtella

v ſeptime corone b. v̾ginis ſiue vndecima porta: dicit̄ porta iudicialꝭ et hec ſignificat charitatē qua deo recōciliamur. qḋ ꝑcipue factū eſt et quotidie fit ꝑ beatā virginē mariā. Vnde ip̄a dicit̄ altare placationis dñi q̄ꝛ placat̄ erga pctōres

cum ſuꝑ hoc altare offerũt dona et ſacrifi-
cia ſua. De quo altari ipe dic̃ Iſa.lx. Of-
ferẽtur ſuꝑ placabili altari meo ⁊c̃ Naũ.i.
Celebra iuda feſtiuitates tuas ⁊ redde vo-
ta tua. Ut ergo viri ſcti ad eternã feſtiuita
tem poſſint ꝑuenire. mõ implẽt ea ſpũalr̃
que ſolent fieri lr̃aliter in vigilijs ſanctoꝝ
Ut eñi beatus Bern̄. dicit. Pñs vita eſt
quaſi quedã vigilia future feſtiuitatꝭ In
vigilijs balneat̃. et in balneo deſignat̃ con
tritio que eſt primũ lauacrũ aïe vbi xp̄s ad
amat animã. Qđ deſignatũ eſt in B ꝙ Da
uid q̃ xp̄m ſignat vidit ſcȝ oculo miſericor-
die berſabee.i.aïam penitentẽ ſe lauantem in
balneo ꝯtritionis. ⁊ adamauit eã ¶ Caput
abluit̃.i.mens ꝑ ꝯfeſſionẽ. q̃ eſt ſecundũ la
uacrum aïe. De hac duplici ablutiõe ſcȝ ꝑ
cõtritionẽ ⁊ ꝯfeſſionẽ dr̄ Iſa.i. Lauamini
lauacro contritõis ⁊ ꝯfeſſionis. in q̃ omnia
lauant̃. Mũdi eſtote.i. in mũdicia ꝑſeue-
rate poſt lotionẽ. qꝛ aliter non ꝓdeſt lotio.
Et hec p̄munit cõtra recidiuũ. Cõfeſſio eñ
vera mũdat aïam ſicut ſcopa domũ. ſic̃ lixi
uium telã. ſicut balneũ carnẽ. ſic̃ lima ferꝝ
ſicut ablutio pedẽ vel manũ. ¶ Ueſtis mũ
datur.i. caro q̃ eſt veſtis aïe. Uñ. pelle ⁊ car
nibus veſtiſti me. Silr̃ ꝑ cõtritionẽ. cõfeſ
ſionẽ. diſciplinaꝝ ſuſceptõȝ. abſtinentiam.
elemoſynaꝝ largitionẽ. ⁊ maxĩe ꝑ lacrima
rũm effuſionẽ ¶ Domꝰ ꝯſciẽtie mundat̃ a
ceno luxurie. puluere auaricie. araneaꝝ tel̃
id eſt. vanitate ſuꝑbie. Qđ totũ fit tã ſpũa
lia ꝙ̃ carnalia vicia veraciter ꝯfitẽdo. Et
etiã qñ ſatagimꝰ ut caſtra noſtra ſancta ſint
et vt nihil feditatis in ipis appareat. ne de-
relinquat nos dñs deꝰ noſter. Deute.xxiij
¶ Barba radit̃ et corona. Grego. ſuꝑ iob
Barbã ſibi radũt q̃ ſibi de ꝓprijs viribus
fiduciã ſubtrahũt. Raſio eñ barbe q̃ ſigni
ficat virilitatẽ eſt amputare a ſe de ꝓprijs
viribꝫ p̄ſumptionẽ. Sicut g̊ barba tollitur
añ feſtum. ſic ſi vis venire ad feſtũ eternũ.
neceſſe habes tollere p̄ſumptionẽ de virili
tate tua. vt ſis vir vidẽs pauꝑtatẽ tuam.
Thren̄.iij. Et hũiliatio tua in medio tui.
Mich.vi. Itẽ in raſione corone caput de

ſuper radit̃. ad deſignandũ ꝙ animꝰ noſter
debet eſſe mũdus ad deum ⁊ tꝑalia. que q̃ſi
capilli ꝓpter neceſſitates cõtinuas capiti.
id eſt. mẽti adherere cogunt̃. nõ occupẽt
ꝑtem aïe principalẽ. ſed dependeãt tanq̃m
a latere. et breues ſint. vt in mẽtibus nr̄is
tꝑalia decurrent̃ ꝑ cõtemptũ. nõ ꝓtrahan
tur ꝑ deſideriũ ⁊ amorẽ. Uñ vbi tꝑalia ꝑ
fectius cõtemnunt̃: ibi breuior eſt tonſura
¶ Capilli circumcidunt̃. vt dictũ eſt. Ca-
pilli cogitationũ ſuꝑfluitas. Hieremie.i.
Tolle capillũ ⁊ ꝓijce. Itẽ Mich.i. De-
caluare ⁊ tondere ſuꝑ filios deliciaꝝ. Uñ
penitẽtia dicit̃ forceps. quia ſuꝑflua tollit
et ſolũmodo neceſſaria admittit ¶ Ungues
reſcindunt̃. ꝑ quos ſignat̃ rapacitas q̃ tan
to dãnabilior quãto ſolennitas ſublimior.
¶ Domus ornat̃.i. ꝯſciẽtia diuerſis v̄tu-
tibus tanq̃ꝫ cortinis vel ramis et frõdibus
foliatis. que deſignãt virorẽ eternoꝝ. que
tũc maxime debet inq̃ri ꝑ orõeȝ ⁊ deſideri
um Job de onagro.xxxix. virẽtia queq̃ꝫ ꝑ
quirit. ¶ A ſeruili oꝑe ceſſat̃.i. a pctõ qđ
facit hoïem ſeruũ diaboli. Jo.viij. Qui fa
cit peccatũ ſeruꝰ eſt peccati.ij. Pe.ij. A q̃
quis ſuꝑatus eſt eiꝰ et ſeruꝰ eſt. Jõ dicitur
Leui.xxiij. Omne opꝰ ſeruile nõ facietis ĩ
eo. Et nõ ſolũ ab oꝑe ſeruili ſȝ etiã ab oꝑi
bus neceſſarijs ⁊ licitis alijs diebꝫ. Uñ in
eodẽ caplo dr̄. Oẽ opꝰ nõ facietis ĩ eo ⁊c̃.
¶ Holocauſtũ multiplex dño offert̃. Uñ
ibidẽ. Et holocauſtũ offeretis dño. Maxi-
me aũt ſacrificiũ ꝯtritiõis ⁊ recogitatiõis
peccatoꝝ ſuoꝝ ĩ amaritudine aïe debet a fi-
delibꝫ feſtiuis diebꝫ dño ĩmolari. Uñ Le-
uitici.xxiij. Sabbatũ reqetõis eſt. afflige
tis aïas veſtras. Oĩs aïa q̃ afflicta nõ fue-
rit die hoc ꝑibit de ꝑplis ſuis. Et hec debẽt
fieri ex diuino amore. Uñ in eodem ca. dr̄.
Offeretis ſacrificiũ in igne dño

Duodecima ſtella

d ſeptime corone beate v̄ginis ſi-
ue duodecima porta dr̄ porta re
gal̃. Et hec ſignificat ſanctitatẽ ſcȝ q̃ ad cõ
ſcientiã. ꝑſonam. et ꝯuerſatõis redolentiam

Et vt hãc ſanctitatē poſſimꝰ obtinere debe
mus noſtre mētis intuitū iugiter ad beatā
virginē dirigere. ⁊ ad ipam intuendā ſpūa
les oculos attollere. Vñ Eccl.iiij. Qui in
tuetur illā .i. ſapiam vel xp̄m in cruce. vł ip
ſam mariā. intuet̄ in q̄ꝫ oculo fidei ⁊ ꝟe di
lectionis. vt ad eā iugiter ſtillet oculꝰ ſerui
ſui. Job.xvi. Permanebit cōfidens ī die
iudicij. Vt etiā poſſimꝰ dicere illud .i. ma
chabeoꝝ. Dña noſtra ad te ſūt oculi nr̄i ne
peamꝰ. Itē illud .ij. Paral.xx. Cū ignore
mus q̄d agere debeamꝰ: h̄ ſolum refugij ha
bemus vt oculos noſtros dirigamus ad te.
Itē vt de ea dicamꝰ. Prouidebā dominā
meā in cōſpectu meo ſp ⁊c̄. ¶ Nota ꝙ in/
tellectꝰ ⁊ affectꝰ nr̄ duo ſunt oculi. q̄bꝯ fili/
um ⁊ matrē debemꝰ pit̄er intueri. ſic̄ acies
oculoꝝ corꝑaliū ad idē pit̄er dirigunt̄. Sꝫ
multi oculū ſiniſtrū .i. intellectū vertunt ad
celū ꝑ ſtudiū. et dextrū .i. affectū vertūt ad
terrā. Hi ſunt qui fedus ineunt cū naas .i.
diabolo .i. Re.x. Qui eis eruit oculos de/
xtros a capite .i. xp̄o. ¶ Quia cor eius ex/
ultat de noſtra emēdatiōe. et cor noſtrū ei
cōgratulari debet de gr̄a quā inuenit apud
deū. ⁊ d̄ ceteris bonis q̄ data ſunt ei. Ideo
deſignat̄ ꝑ ſarā q̄ dicit Gen̄.xxi. Riſum fē
cit mihi dñs. ⁊ quicūq̄ audierit ꝯridebit
mihi. Riſum eñ fecit dñs marie in cōce/
ptione ſaluatoris. cū ⁊ ei ⁊ in ea nob̄ arri/
ſit. Vel cū tam ei q̄ꝫ nobis dedit ridendi ⁊
gaudēdi materiā. Vñ et in ꝑtu eius dixit
angelꝰ ad paſtores. Annūcio vob̄ gaudiuꝫ
magnū Lu.ij. Eccl.li. Letatū eſt cor meuꝫ
in illa. ⁊ ambulauit pēs meꝰ .i. affectus it̄er
rectum ſcꝫ mandatoꝝ dei. Ecce fructꝰ hu/
ius gaudij. Ideo etiā dicit beatꝰ Anſelmꝰ.
ꝙ aſſidue roganda eſt maria vt ⁊ cōgratu/
latio beatitudinis eiꝰ ſit ſp ad nos ⁊ cōpaſ/
ſio miſerie noſtre ſemꝑ ſit apud eā ¶ Debe
mus etiā ei de corde cōpaſſionē. ⁊ tā matri
q̄ꝫ filio cōdolere ⁊ cōpati. quia ⁊ xp̄i paſſio
et marie cōpaſſio. cuiꝰ animā filij gladiꝰ ꝑ
tranſiuit: a nobis exigunt cōpaſſionis affe
ctum. q̄ꝛ ſi cōpatimur ⁊ cōregnabimus .ij.
Thimo.ij. Et ſi fuerimꝰ ſocij paſſionū: eri
mus et conſolationū .ij. Coꝛ.i. ¶ Et nota
ſi ſupradictā ſanctitateꝫ obtinere volueri/
mus. debemꝰ marie reuerentiā exhibere ne
videlicet corā oculis eius aliquid indecē̄ſ
cogitare. deſiderare. conſentire aut facere
audeamus. ne illos miſericordes oculos q̄
non poſſunt reſpicere ad iniquitatē auertat
a nobis. Ipſa eñ eſt mulier illa fortis. de
qua Prouerb. in fine dicit̄. Conſiderauit
ſemitas .i. ſecretas cogitatiōes cōſciētiarū
domus ſue .i. familie ſue. Et nō ſolū reuerē
tiam ſed ⁊ timorē ei debemꝰ. vt corā ea nō
cogitemꝰ nedū faciamꝰ turpia noxia vel in
iqua. Peruerſe eñ cogitatiōes ſeꝑant ab
ea ⁊ a filia eius. Sap̄.i. ¶ Et nota vndeci
bona que exēplo filij facit ipſa timentibꝯ ſe.
¶ Protegit eñ eos potēter ab omī aduer
ſitate ⁊ cōtra potentiā malignoꝝ ſpirituum
Bern̄. Nihil ſic metuūt ⁊c̄. ¶ Firmamē
tum virtutis. q̄ꝛ dat firmamentū ꝟtutibꝯ
quas ſuis orationibꝯ impetrat eis a filio ⁊
confirmat eis ipas ꝟtutes ¶ Tegimē ar
doris. q̄ꝛ miſericorditer ī nobis refrigerat
concupiſcētias quas diabolica ſuggeſtio ī
flāmat. ¶ Vmbraculū meridiani .i. refu/
gium ꝯ̄ eſtum ꝑſecutiōis vrentis ⁊ feruen
tis. ſicut ſol in meridie vrit ⁊ feruet. Vł ꝯ̄
incentiua libidinis ¶ Depcatio offenſiōis
quia ꝓ offenſione hoīm filiū depcatur Et
adiutoriū caſus. q̄ꝛ timētibꝯ ſe p̄cauet a ca
ſu .i. ne cadant in peccatū vel in infernū Et
etiā erigit eos ſi forte ceciderint. Vñ orat
eam eccłia. Succurre cadenti ſur. qui cu.
ꝓplo. ¶ Exaltat pauperē .i. ſpū humileꝫ ut
ſedeat cū principibꝯ .i. angelis ⁊ ſctīs ⁊ ſoli
um glīe teneat. Et illumians oculos mētꝫ.
intellectū ſcꝫ et affectū. De q̄bꝯ habes ſup̄.
¶ Dans ſanitatē cōſciētie ⁊ vitā glīe Et
benedictōnē glīe. Et nota ꝙ hec oīa fuerat
filiꝰ matri. quando cōcepit ipſum

¶ Octaua corona ⁊ prima ſtella eiuſdem

Octaua corona

capitis glorioſe virginis ma/
rie eſt corona fecūditatiſ. qua

non tam corꝑe ꝗ̃ mẽte fecunda et deo gra/
ta extitit. Duodecim ſtelle huius corone:
ſunt duodecim nomĩa amicabilitatis ſiue
familiaritatis quibus maria ꝓbatur ſecre/
tior ⁊ familiarior fuiſſe xp̃o ꝗ̃ aliqua mu/
lier ſeu ſponſa ſuo viro aut ſponſo. ¶ Pri
ma ſtella ē ꝙ beata virgo dicit̃ mater. Se/
cunda ꝙ dr̃ amica. Tertia ꝙ ſoror. Quar
ta ꝙ chariſſima. Quĩta ꝙ filia. Sexta ꝙ
ſponſa. Septima ꝙ columba. Octaua ꝙ
formoſa. Nona ꝙ vxor. Decima ꝙ v̾go.
Undecima ꝙ vidua. Duodecima ꝙ regi
na ¶ Prĩa igit̃ ſtella hui⁹ octaue co. eſt ꝙ
beata virgo dicit̃ mater. q2 habuit vnũ fili
um naturalẽ ⁊ multos filios adoptiuos.
vt ſm aplm̃ Roꝝ. viij. ipſe primogenit⁹
ſit in multis fratrib9. Qualiter aũt ad gra/
tiam eius ꝯſequendã ⁊ vt filij ipſi⁹ eſſe poſ
ſimus: nos debeam⁹ abilitare. oñdit Eccĩ.
xxiiij. cũ dicit. Ego mater pulcre dilectio
nis ⁊ timoris et agnitionis ⁊ ſancte ſpei.
¶ Primi ergo quoꝝ vult eſſe mater. ſunt
qui pulcrã habẽt dilectionẽ. Et dicit̃ pul/
cra dilectio: ad differentiã triplicis turpiſ
dilectionis. Mundialis que turpis eſt. car
nalis que turpior. malicioſe que turpiſſima
Prima eſt inanis glorie et terrene ſubſtã
tie. ſecũda gule ⁊ luxurie. tertia iniquitatis
⁊ nequicie. ſ. in odio ⁊ ira. De prima dicit̃
Hiere. ij. Ambulauerũt poſt vanitatẽ: va/
ni facti ſunt. Hoc de inani glĩa. Itẽ Thre
noꝝ. iiij. Qui nutriebant̃ in croceis ample
xati ſunt ſtercora. i. temꝑalia. Hoc de terre
na ſubſtãtia. De ſecunda Eccĩ. xiiij. Qui
tetigerit picẽ. i. gulã inuiſcantẽ ⁊ luxuriaꝫ
coinquinantẽ. inquinabit̃ ab ea. De tertia
dicit autoritas. nõ deſerit maliciã qui dili
git. ſuꝑ illud p̃s. Dilexiſti maliciã ſuꝑ be/
nignitatẽ Ideo tal' dilectõ turpiſſima ⁊ peſ
ſima eſt ⁊c̃ ¶ Et timoris. et adde pulcri ti
moris. Pulcer quideꝫ timor eſt ille timor
dei q̃ nihil negligit. Ecc̃. vij. Hũc timorẽ
habet q̃ nihil agit ꝺ obmittẽdis. nihil omit
tit de agẽdis. Itẽ q̃ nihil loquit̃ de tacẽdis
et q̃ nihil tacet de loquẽdis. Sic de cogita
tionib9 ⁊ alijs. Timor aũt human⁹ ⁊ mun

dan⁹ turꝑes timores ſunt. Timor aũt fili
lis pulcer eſt qui ⁊ ſi nõ expellat peccatum
qꝺ inuenit. tamẽ ꝓhibet ne inueniat pecca
tum. Pulcrior timor initialis De q̃ dictũ
eſt. Qui deũ timet nihil negligit. Pulcer/
rimus timor filialis. de q̃ p̃s. Timor dñi
ſanct⁹ ꝑmanẽs in ſeculũ ſeculi ¶ Et agni/
tionis ſuꝑple pulcre. Pulcra eſt agnitio q̃
eſt ex fide ⁊ ſacre ſcripture ſciẽtia. pulcrior
que eſt ꝑ reuelationẽ ⁊ intelligẽtiã ꝓphẽti/
cam. pulcerrima q̃ ex ip̃a fidei reuelatione
ipſi⁹ rei credite pñtiam habet ⁊ exꝑientiã.
Et hec erit in patria. De qua dñs Luc̃. x.
Multi reges ⁊ ꝓphete voluerũt ⁊c̃. ¶ Et
ſancte ſpei. Sancta ⁊ pulcra ſpes eſt que ē
ex fide ⁊ meritis ꝓueniẽs. ſanctior ⁊ pul/
crior que eſt ex reuelatõe ⁊ teſtimonio ꝯſci
entie. De qua apl's. ij. Co. i. Gloria noſtra
hec eſt teſtimoniũ cõſciẽtie nr̃e. Sanctiſſi/
ma ⁊ pulcerrima q̃ eſt ꝑ ſecuritatẽ inamiſ/
ſibilem. De qua apl'us Ro. viij. Scio q̃a
neq3 mors neq3 vita ⁊c̃. poterũt me ſeꝑare
a charitate dei. He ſũt p̃cioſe generatiões
q̃b9 glorioſa v̾go ꝓmittit ſe adimplere trã
ſeuntes ad ſe. Uñ dic̃. Trãſite ad me oẽs
q̃ ꝯcupiſcitis me ⁊ a gene. ⁊c̃. ¶ Et nota ꝙ
dilectio eſt ad p̃mioꝝ acq̃ſitioneꝫ. Timor
ad acq̃ſitoꝝ ꝯſeruatõꝫ. Iſa. xxxiij. Timor
dñi ip̃e theſaur⁹ ei⁹. Agnitio ad deſiderij i
flãmationẽ. vt qꝺ agnoſcim⁹ ãpli⁹ appeta
mus. Spes q̃ nõ cõfundit. Ro. v. ad cõfir
mationẽ In h̾ g̃ ꝙ beata v̾go inuitat nos ad
generatões ſuas. monet nos ad mot⁹ cõtẽ
platõis ſm q̃druplicẽ materiã ei⁹. ſ. q̃d ap
petẽdũ. q̃d fugiẽdũ. q̃d credẽdũ. q̃d ſꝑandũ
Appetẽd⁹ ē de⁹. fugiẽdũ pctm̃. timẽda ge
hẽna. ſperãda celeſt' patria. Dilectio mo/
uet ad petẽdũ. timor ad fugiẽdũ. agnitõ ad
credẽdũ. ſpes ad ſꝑandũ Hoꝝ q̃ttuor ſe di
cit mr̃em. ſ. pulcre dilectõis. quã a ꝺo dãte
accepit ⁊ i lucẽ emiſit Pulcra dilectõ ē ni
hil ſub ꝺo diligere. q2 q̃cũq3 mõ tãgũt̃ ſter
cora inficiunt. Nõ oĩa reputauit vt ſter. vt
xp̃ꝫ lucri. phil'. iij. ſic̃ q̃dẽ abraã iſaac ⁊ ceteri
ſctĩ. ſara ⁊ rebecca habuerũt ſctãꝫ dilectõꝫ. ñ
tñ oĩmode pulcrã. q2 amor coꝝ diuiſus fuit

per tp̄alia. Sꝫ amor marie fuit purꝰ qꝛ in
diuiſus. qꝛ tp̄alia plene cōtēpſit. ⁊ in nullo
ab eis fuit coinqnata. Siſr virginitatē pri
ma vouit. ⁊ iō dicit̄ mater pulcre dilectōiſ
quā adinuenit ⁊ in lucē emiſit. ſicut mr̄ pu
erum quē cōcepat ¶ Eſt etiā mater timo-
ris docens fugere qđ fugiēdū eſt. i. pctūm.
qđ ipſa prima nō ſolū fugit ſꝫ etiā actōnes
pctōꝝ declinauit. ideo đr porta clauſa. ſ. oc-
caſionibꝫ pctōꝝ. Ezech. xliiij. Et ip̄a cōtri
uit caput ſerpētis. Geñ. iij. Et etiā initium
tēptationis ſignata ꝑ iael. q̄ Iudic̄. v. mal
leo timoris ꝑcuſſit caput ſyſare. ⁊ ꝑ iudith
que caput holofernis amputauit. Judith
xiiij. ¶ Et agnitionis. i. reuelate fidei q̄ ſcꝫ
fidei reuelatō ab ip̄a ⁊ in ip̄a facta ē. qꝛ ip̄a
dedit exēplū credēdi qđ credendū ē. Vñ
dictū ē ei Lu. i. Beata q̄ credidiſti. Ipſa ē
eñ luna: exēplo fidei mūdū tenebroſum il
lumināſ Cañ. vi. Pulcra vt luna. Et eſt
ſtella: exēplo fidei magos ad xp̄ꝫ adducēs
Mat. ij. Ipſa etiā aurora termināſ noctē
infidelitatis ⁊ diē. i. lucem fidei adducēs.
Ip̄a etiā mater ſolis iuſticie. Malach. iiij.
Et lucerna gr̄e et fidei poſita ſuꝑ cādelabꝝ
Mat. vi. Et iō mater agnitiōis. ¶ Et ſan
cte ſpei. q̄ exēplo ſue ſpei docuit qd ſꝑandū
Nouit eñ ꝙ vnū eſt neceſſariuꝫ. Luce. x.
Vñ fuit exēplū nō ſolū ſpei ſꝫ ⁊ ſancte ſpei
id eſt. imobilis. Cadētibꝫ eñ ſtellis đ celo
id eſt diſcipulis a fide: ⁊ dicētibꝫ. nos ſpe-
rabamꝰ ⁊c̄. Lu. vlti. Ip̄a ſola remāſit fixa i
firmamēto. i. xp̄o q̄ eſt firmamētū diuidēs
aquas ab aq̄s Geñ. i. Nō eñ extincta eſt i
nocte dñice paſſionis lucerna eiꝰ. i. fides.
Et g̊ đr mater ſancte ſpei. i. firme ſpei. quia
dat gr̄am ꝑſeuerādi i bono. ſic̄ ip̄e ꝑſeuera
uit in fide. Vel mr̄ ſancte ſpei. qꝛ contraria
eue. q̄ male ſꝑauit ꝙ fieret vt deꝰ. et ideo
mortua. Sꝫ hec mr̄ eſt ſancte ſpei. qꝛ vitaꝫ
gignēdo: mortis ſententiā reuocauit. ſigni
ficata ꝑ heſter. v. q̄ mortis ſnīaꝫ reuocauit
¶ Secūda ſtella octaue corone beate vir-
ginis eſt ꝙ ip̄a dicit̄ amica

Amica beata vir
go dicitur. Unde totiens in Cañ. appella
tur amica et dilecta. et hoc multiplici rōe.
Maria amica xp̄i. qꝛ magno zelo ab eo dile
cta. Vñ de ea dicit xp̄s Zach. i. Zelatꝰ ſū
hierl'm et ſyon zelo magno. Mariā ſcꝫ deſi
gnatam ꝑ hierl'm ⁊ ſyon multiplici ratiōe
Ip̄a eñ hac de cauſa deſignatur per heſter
quā rex aſſuerꝰ amauit ſuꝑ omēs mulieres
Ideo etiā de ip̄a dicit̄ Sap̄. viij. Omniū
dñs dilexit eā. Precipue aūt rōe humili
tatis dilecta eſt a dño. Vñ in figura eiꝰ di
xit lya Geñ. xxix. Vidit dñs humilitateꝫ
meā. nūc amabit me vir meꝰ ¶ Quia non
ſeruiens in timore ſꝫ in vinculo charitatꝭ.
Nullū aliud emolimentū querēs ex ſua di
lectione ꝙ̄ ip̄m dilectū. Vñ dicit Cañ. ij.
Dilectus meꝰ mihi. q. d. Ille ſolꝰ ſufficit
mihi: nihil aliud quero Iō etiā dicit Cañ.
iij. Inueni quē diligit aīa mea. i. intima vo
luntas ⁊ affectio mea. tenui eū nec dimit-
tam. Propter hec etiā ip̄a debet appellari
amica cordialis. qđ hn̄ apparuit i paſſione
vnigeniti ſui: cū matris aīam gladius filij
ꝑtrāſiuit. Omni eñ tp̄e. i. tā in pſperis ꝙ̄
in aduerſis diligit q amicꝰ eſt. Prouerb.
xvij. Quia ꝯſcia ſecretoꝝ ip̄iꝰ. qđ manife-
ſte patuit in incarnatōe. quādo cōſiliū ſuū
de redemptiōe generis humani prius ei re
uelauit ꝙ̄ alicui ſpirituū beatoruꝫ: excepto
gabriele. ſicut dicit beatus Berñ. ꝙ ſcꝫ ga
briel tante inter ſuos fuerit excellētie. vt ta
li nomīe dignus haberet̄ ⁊ nūcio. Decebat
enim vt verbum mox diuulgandū vbiqꝫ:
prius ſciret virgo per angelū ꝙ̄ audiret ab
homine. ne mater domini a cōſilijs filij vi
deretur amota. ſi eorū que tam proprie ge-
rebant̄ interim remanſiſſet ignara. Amos
tertio. Non faciet dominꝰ deus verbuꝫ ni
ſi prius reuelauerit ad ſeruos ſuoſ prophe
tas. Multo fortius ſue matri. que magna
eſt prophetiſſa. ſicut apparet in cantico ſuo
¶ Quia voluntatem ſuam diuine volun
tati per omnia conformauit. In hac enim
conformatione ſeu conformitate vera ami
cicia certiſſime cōprobat̄ Vñ Tulliꝰ. Idē
velle ⁊ idē nolle ea demū amicicia eſt. Hoc

aũt ex toto corde fecit beata vgo qñ intelli-
gens ꝑ angelũ ꝙ filiꝰ dei ꝺ ipa volebat car
nem aſſumere: ſtatim rñdit. Ecce an. do. fi-
at ⁊c̃. ¶ Quia amici ſui xp̃i ꝑ oĩa p̃cepta
adimpleuit. qꝺ ꝓprie eſt amãtiũ. Vñ Job.
xv. Vos amici mei eſtis ſi fe. ⁊c̃. Silr ip̃e
xp̃s p̃cepta ⁊ voluntatẽ adimpleuit matriſ
qñ deſcẽdit cũ illiſ naza. ⁊c̃. Luc. ij. ¶ Et
filio ſuo ad mũdi redẽptionẽ coadiutrix fi-
deliſſima extitit. qñ filio dei de carne ſua v
giali tunicã texuit. quã ꝓ ſalute omniũ ꝺo
patri in cruce ſacrificiũ obtulit ĩ odorẽ ſua-
uitatis. Jꝺ p̃dictũ fuit Geñ. ij. Nõ eſt bo-
num hoĩem eſſe ſolũ. faciamꝰ ei adiutoriuz
Qꝺ nõ ꝺ illa litterali eua q̃ fuit ĩ deſtructo
rium ſ ʒ potiꝰ de maria virgine q̃ fuit in ad
iutoriũ: p̃t intelligi ¶ Quia nec in ꝓſperis
nec in aduerſis filiũ deſeruit. nec ab eo de-
ſerta eſt. qꝺ ſignũ eſt ve amicicie. Vñ pro
uerb. xvij. Oĩ tpe. i. in aduerſis ⁊ ꝓſperis
diligit q̃ amicꝰ eſt ⁊ re ⁊ noĩe. Vera etiam
amicicia nõ ſolũ verbis ſ ʒ factis ꝯtrabitur
Vñ. i. Jo. iiij. Filioli nõ diligamꝰ vbo ⁊c̃.
Eccĩ. vi. Si poſſides amicũ in tẽptatione.
id ẽ. in aduerſitate eiꝰ poſſide eũ. Sic ĩ vl-
tima neceſſitate qñ nec amicꝰ nec amica cũ
xp̃o remãſit. ſola maria ve credidit ⁊ ad pe
des crucis remãſit. Et ſic ſm Jſi. vir non
erat cũ xp̃o ſ ʒ ſola mulier ¶ Quia ꝓbata ẽ
in neceſſitate. Vñ ꝓuer. xv. Fr in anguſtijſ
ꝓbat̃. Silr dici p̃ot de ſorore ⁊ amica Si
cut ẽ beata virgo xp̃o fuit fidelis ĩ neceſſi-
tatibꝫ ſuis ſibi aſſiſtẽdo. ſic ip̃e eã honoran
do: ſuꝑ oẽs choros anglo͡ꝝ exaltauit. et ad
dextrã eiꝰ glioſe collocauit

¶ Tertia ſtella octaue corone beate vgi-
nis eſt ꝙ ipa dicit̃ ſoror

Soror. vnde di
cit xp̃us Cañ. iiij. Vulneraſti
cor meũ ſoror mea ſp̃õſa. Vul-
neraſti cor meũ vulnere charitatʒ nõ dolo
ris. i. me ad amorẽ tuũ delectabiliter attra
xiſti vt te ꝓfunde diligerẽ de corde meo Jn
vno. i. in vnitate oclo͡ꝝ tuo͡ꝝ. ſ. affectꝰ ⁊ in-
tellectꝰ. q̃ in te ita ſunt vnũ. ꝙ nõ aliud de-
ſiderat affectꝰ niſi qꝺ deſiderãdũ iudicat in-
tellectꝰ. Maria igit̃ eſt ſoror xp̃i q̃ filiꝰ ẽ ꝺi
p̃ris ꝑ naturã. ⁊ ipa ſpecialis imo ſpecialiſ-
ſima filia eiuſdẽ p̃ris ꝑ grãm. et tãto ſpeci-
alior xp̃i ſoror q̃to ipi duo vnꝰ ſanguis et
vna caro. De qbꝫ. i. Co. vi. Erũt duo. xp̃s
ſcʒ ⁊ maria ĩ carne vna virginali. Jtẽ ipa
ſoror xp̃i ꝑ caſtiſſimã ſinceram ⁊ feruẽtiſſi
mã dilectõʒ. q̃ ſolet eſſe inter frẽm ⁊ ſororẽ
Vñ ip̃e dic̃ Zach. i. Zelatꝰ ſum hierlm ⁊c̃
vt ſup̃ de amica. Jtẽ ſoror. qꝛ coheres eiuſ
⁊ cõicans cũ eo regnuʒ p̃ris. Heres dei et
coheres xp̃i. Ro. viij. Ergo ſoror eiꝰ ꝑ na
ture idẽtitatẽ ꝯformis ⁊ ꝯnaturalꝭ ei: et he-
reditatis eterne cõꝑticeps. Sũme etiã di
lecta ab eo. qꝛ nemo carnẽ ſuã odio habuit
ſilꝭ ſuo ſilꝭi noſcit̃ ⁊ ab eo diligit̃. qꝛ volati-
lia ad ſibi ſilꝭia ꝯgregant̃. Eccĩ. xxvij. Eo-
dẽ. xiij. Oẽ aĩal diligit ſibi ſilꝭe ⁊c̃. Et q̃nto
maria nature mũdioriſ ⁊ moribꝫ ⁊ vtutibꝫ
xp̃o ſimilior. tãto plꝰ ab ip̃o diligit̃ q̃i ſp̃ũa
lis ſoror Populi xp̃iani ꝑ naturã. qꝺ ſũ
ma glia ẽ ipi p̃plo xp̃iano ſi eſſet q̃ aduerte
ret: hr̃e ſcʒ ſororẽ reginã angelo͡ꝝ ⁊ hoĩum.
imo qꝺ plꝰ eſt hr̃e ſororẽ ſp̃õſam p̃ris. ma-
trẽ filij. ⁊ amicã ſp̃ũſſcti. reginã etiã celeſtʒ
regni vbi plenariã hʒ p̃tãtez q̃ſcũ ꝗ volue
rit introducẽdi: q̃dquid voluerit imperãdi
q̃dquid a filio petierit obtinẽdi. Jꝺ p̃t vere
dicere cuz filio Mat. ĩ fine. Data eſt mihi
oĩs po. ĩ ce. ⁊ ĩ ter. Jꝺ etiã dic̃ Ezech. xxiiij
Jn hierlm ſupna p̃tãs mea ¶ Sodaliuz
xp̃i. i. anglo͡ꝝ vꝉ p̃riarcha͡ꝝ ⁊ ꝓpha͡ꝝ. q̃ di-
cũt de ea Cañ. viij. Soror nr̃a ꝑuula eſt ⁊
vbera ñ hʒ. Et ſũt verba ſodaliũ xp̃i ſctõ͡ꝝ
videlicet ꝓpheta͡ꝝ. q̃ q̃ſi repñtãt dño beataʒ
vginẽ tãq̃ ad h̃ aptã vt carnẽ aſſumat ex
ea ⁊ dicũt. Soror nr̃a virgo maria ꝑuula
eſt ꝑ humilitatẽ mẽtis. mũda q̃ʒ ⁊ pura tã
q̃ tenella iuuẽcula q̃ nõdum habet vbera.
¶ Sancto͡ꝝ anglo͡ꝝ. ꝑ virginitatẽ chari-
tatẽ ⁊ hũilitatẽ ⁊ maxime ꝓpter celebatus
integritatẽ. Jꝺ dicũt Cañ. viij. Quid fa-
ciemꝰ ſorori nr̃e ĩ die qñ alloq̃nda ẽ ⁊c̃. Jn
illa videlicʒ die qñ eã allocutꝰ ẽ archangelꝰ
gabriel. ⁊ ipa prudẽter rñdit

¶ Quarta ſtella octaue corone b. virginiſ
eſt ꝙ ipa dicit̃ chariſſima.

CHariſſima.vn
de dicit ei ſponſus Cãtico.vij.
Quã pulchra es ⁊ ꝗ̃ decora
chariſſima in delicijs. In hoc ꝙ bis ꝗ̃riť
ꝗ̃ pulchra ſit ⁊ ꝗ̃ decora: ⁊ geminať nomẽ
pulcritudis.deſignať ꝙ ip̃a mirabiliter in
eſtimabiliter ⁊ imenſurabiliter pulcra eſt
⁊ decora. Itẽ pulcra ď fide. decora bona
oꝑatõe. Vel pulcra in ꝟtutibꝫ q̃ ſpiritu
illuminãt ⁊ exornãt. decora in ꝟtutibꝫ que
carnẽ venuſtãt ⁊ purificãt Chariſſima ſpõ
ſo ſuo ĩ delicijs ſpũaliũ cariſmatũ. Vel p̃t fi
eri ꝯpatio .ut dicať. ꝙ chara facta eſt toti
trinitati.qñ in vtero ſanctificata. charior:
qñ vnigenito dei imp̃gnata .chariſſima qñ
in aſſumptõe in ſpõſi thalamũ introducta
⁊ gloria immortalitatis eſt coronata. Vel
chariſſima.q² vnigeniti ſui ſanguĩe redem
pta. ⁊ chariſſime ab eo dilecta. Vľ ideo ď
chariſſima ĩ delicijs. ꝙ tanꝗ̃ delicata mu/
lier cibos groſſos ⁊ ꝯmunes faſtidiẽs non
p̃t guſtare niſi q̃dam ſpũalia. ſic ⁊ ip̃a quid
q̃d amaꝝ vel nociuũ aĩe reſpuẽs: delicijs ſu
percaeleſtibꝫ tm̃modo vacabat. q̃ ſic come/
dunť vt ſꝑ eſuriant.et ſic ſatiãt vt ſꝑ faſti
diũ tollãt. Et hic eſt cibꝫ cibꝫ melior. Ecc.
xxvi.ſ.filiꝰ dei q̃ dicit. Qui edunt me ad
huc eſuriẽt ⁊c̃. ꝓpter h̃ dicit ip̃a de filio. q̃
eſt mãna oĩs ſaporiſ Sap̃.xvi. Dilectꝰ me
us mihi.q.d.alias ñ curo delicias ⁊c̃. Itẽ
chariſſima ĩ delicijs ẽ illa aĩma q̃ quaſi faſti
dit quedã bona ut trãſeat ad meliora. ſic̃ di
cit autoritas ſuꝑ illud. Ibũt ſcti de ꝟtute
in ꝟtutẽ. Nõ ſꝑ vni ꝟtuti inſiſtẽdũ eſt. ſꝫ
de ꝟtute in ꝟtutẽ eundũ: donec videať de
us deoꝝ in ſyon.

¶ Quinta ſtella octaue corone beate ꝟ/
ginis eſt ꝙ ip̃a dicit filia.

FIlia quã inſtru
it ſpũſſctũs in p̃s. Audi filia ⁊ vi/
de. Audi vt ſcolaris q̃ verſaris in
ſcola ſpũſſcti. cuiꝰ ſcola eſt fidei ⁊ moꝝ ⁊ bo
noꝝ opeꝝ Audi vt poſſiſ credere his q̃ tibi
dicẽda ſunt ab angelo. q² fides ex auditu.
Ro.x. Audi.i.fac ꝟbꝫ dei ſpõſo tuo audiẽ
tiã in corde tuo ꝑ ſilentiũ. Ecc̃i.xxxij. Au/
di tacẽs ⁊ ꝑ reuerẽtia accedet tibi bona gr̃a
Filia ꝓpter paternã circa te ſolicitudinem
Ecc̃i.xxxij. Filia p̃ris abſcõdita ẽ. Hec ẽ
maria quã inuenit angelꝰ clauſam ĩ thala/
mo. Filia ꝑ imitatõꝫ p̃ris. Ruth.iij. Bñ/
dicta es filia ⁊c̃. Et vide fragilitatẽ tuam
ſcd̓m hũanã naturã. vt te hũilies in oculľ tu/
is ⁊ deuꝫ exaltes. Cañ.i. Si ignoras te o
pulcerrima ⁊c̃. Et ĩclina aurẽ tuã vt hũili
ter obedias diuĩe volũtati ⁊ de te nõ preſu
mas. Et obliuiſcere ꝓpľi t. ⁊ do.pa.tui Et
ꝯcupiſcet rex.i.xp̃s. decorẽ tuũ ſpũalẽ q̃ ĩ
ꝟtutibꝫ ꝯſiſtit. Maria ei ſignificata eſt per
ruth q̃ reliq̃t ꝓpľm ſuũ ⁊ domũ p̃ris ſui ꝓ/
pter noemi q̃ interp̃tať pulcra.i.ꝓpť amo
rẽ ſpũaľ pulcritudinis. ⁊ iõ booꝫ.i.xp̃s ꝯcu
piuit eã ⁊c̃. ¶ Itẽ ĩ p̃s. Oĩs gl̃ia eiꝰ. ſcꝫ fi
lie regis ab intꝰ in fim.au. Maria filia re/
gis dauid ſcd̓m carnem. q² regali ex ꝓgenie
maria orta. Filia ſũmi regis.i.dei patris ꝑ
creationẽ ⁊ gr̃am. Cuiꝰ gl̃ia. ꝙ hoſpita et
tricliniũ totiꝰ trinitatꝭ. Cuiꝰ gl̃ia. teſtimo
niũ bone ꝯſcĩe. Cuiꝰ oĩs gl̃ia ab intꝰ.i.ĩ cõ/
ſciẽtia pura. Vñ tã ſepe de ea ď. Abſq̃ eo
q̃ð pulcerrimũ ẽ ⁊ intrinſecꝰ latet. vbi glo
ſa. Si gl̃iam foris q̃reret. intꝰ gl̃iam quam
rex ꝯcupiſceret ñ hr̃et. ab intꝰ. Exteriꝰ ei re
putabať corrupta. ſꝫ gaudiũ de incorruptõ
ne habebat interiꝰ. Vñ dic̃ Cañ.i. Nolite
me ꝯſiderare ꝙ fuſca ſũ.i. corrupta reputer
q² decolorauit me ſol iuſticie Et hec gl̃a ab
intꝰ ĩ fimbrijs aureis. Fimbrie auree oꝑa
hũanitatꝭ xp̃i. in q̃bꝫ relucet ip̃iꝰ mera cha/
ritas. q̃ ꝑ auꝝ deſignať. Et q² oĩa fec̃ hũili/
ter. cõꝑať fimbrijs. q̃ ſunt ꝑs vltima ⁊ mi/
nima veſtimẽti. Et hec oꝑa ſp̃ãliter augent
gl̃iam ꝟginis m̃ris eiꝰ Vľ fimbria vltima
ꝑs veſtimẽti ẽ ꝑſeuerãtia ꝟgĩs ĩ aurea cha
ritate. q̃ð appꝰuit ĩ paſſiõe: qñ ꝑſeueranter
ſtetit iuxta crucẽ filij charitate vulnerata.

¶ Moraliter. Oĩs gl̃a filie regis.i.aĩe fi/
deľ que filia dei ẽ ꝑ creatõꝫ formatõeꝫ ⁊ re/
creatiõꝫ. dꝫ eẽ ab intꝰ vbi deꝰ videt. h̃ ẽ co
ram dño. nõ afforis ꝯ hypocritas q̃ ſignãť
ꝑ herodẽ q̃ interp̃tať gl̃ia pellis vľ gl̃ioſuſ
in pellibꝫ.i.in exterioribꝫ mũdi.

¶ Sexta ſtella octaue corone beate virginis eſt ꝙ ipſa dicit̃ ſponſa

Sponſa. vnde maria dicit ꝑ ꝓs. Miſit ꝺ̃ ſummo gaudiola cariſmatū ⁊ grãꝝ per gabꝛielē ꝑanimphū qñ dixit mihi. aue gratia plena. Et accepit me in ſponſaȝ. Eccleſia etiaȝ dicit̃ ſponſa xp̃i. qꝛ ſp̃ōſo celeſti ſpũali dilectōe copulata Dicit̃ etiam vxoꝛ quia ꝑ grãm ei⁹ ad multoꝝ ſpũaliū filioꝛū ꝓcreationē fecundata ¶ Jtē marie ſp̃ōſe ꝺ̃ꝛ Cañ. iiij. Ueni de libano ſponſa mea ⁊c̃. Et dicit̃ maria ſp̃ōſa xp̃i quadā ſimilitudine. Nã q̃ vult ſp̃ōſam aſſumere: pꝛi⁹ eligit que ſibi placeat Jō de maria canit̃. Elegit eã deus ⁊ p̃elegit eã Et dixit illi. Tu mihi ſola places. Canit etiam eccl̃ia. Sola ſine exemplo placuiſti dño. i. xp̃o. Secūdo ſp̃ōſa oꝛnatur ⁊ purgat̃. qꝺ̃ factū eſt in ſanctificatione ⁊ ſingulari pꝛiuilegio qñ p̃ſeruata ē ab oꝛiginali. ⁊ oꝛnata donis ſpũſſcti. ⁊ tūc cōcupiuit rex decoꝛē ei⁹ Tertio ꝯiūcta xp̃o ꝑ verba de p̃ñti: qñ r̃ndit angelo. Fiat mihi ſcḋm ver. tu. Quarto ſcȝ ī aſſumptiōe ītroducta in thalamū ſp̃ōſi. Fuit igit̃ electa ī p̃deſtinatione. mūdata ⁊ oꝛnata in ſanctificatōne. copulata xp̃o in ei⁹ ꝯceptiōe. aſſumpta ad thalamū in aſſumptōe ¶ Aliter. maria ſponſa filij. qꝛ in matrimonio ſolēt fieri donatiōes. Uxoꝛ eñi dat aliq̄d viro ꝓpter nuptias ⁊ vir dotat vxoꝛē. Dedit eñi maria xp̃o carnē de ſua carne ī qua paſſus ē. Uñ ⁊ in paſſiōe dixit ei. Mulier ecce fili⁹ tuus Jp̃e xp̃o dedit ei q̃ſi duplicē dotē. Gratiā pꝛimo. vñ dicta eſt grã plena. ⁊ tādē gl̃iā ī excelſis. qꝛ grãm ⁊ gl̃iam dabit dñs. ꝓpter hoc in figura marie dixit lya Geñ. xxx. Ditauit me de⁹ dote bona. Jō p̃dictū fuit ꝺ̃ ea Prouerb. ix. Mulier gratioſa iueniet gloriā De iſto matrimonio expoñūt q̇dã illud verbū ade Geñ. ij. poſtq̄ȝ euigilauit ab extaſi vl̃ ſomno. vbi p̃uiderat lapſū hūani generis ⁊ modū reꝑatōis. Uñ euigilās pꝛophetauit. di. ꝓpter h̃. ſ. ꝓpter lapſum hūani generis reꝑandū. relinq̄t de⁹ hō fact⁹ vl̃ filius carnē ſumptur⁹ patrē in mūdū veniēs qꝛ egreſſus a p̃re. ⁊ matrē. i. ſynagogã ꝺ̃ q̄ nat⁹ eſt ſcḋm carnē. ⁊ adhērebit vxoꝛi ſue. ſ. eccl̃ie de gentibꝫ. vl̃ vxoꝛi ſue. i. marie. Et ī hoc ſacramēto fiet illud nouū ⁊ mirabile. ſcȝ ꝙ duo erūt in carne vna. i. mater ⁊ fili⁹ virgo ⁊ xp̃s. cū ſcḋm debitū nature curſum tres ꝯſueuerūt eſſe in carne vna. ſ. pater ⁊ mater ⁊ fili⁹. Ad h̃ fac̃ ꝙ ip̃a beata v̈go dicit Cañ. vi. Ego dilecto meo ſine p̃re ſingularis ⁊ vnica. et dilect⁹ me⁹ mihi eſt ſingulariter vnic⁹ fili⁹ ¶ Aliter ꝓpter h̃. ut ſupꝛa expoſitū eſt. relinq̄t hō p̃rem et matreȝ Quaſi p̃rem ſuum reliq̄t fili⁹ dei. cū de ſinu ei⁹ ad terrã deſcēdit. ⁊ in ſinu v̈ginis ſe recepit. Uñ hoīeȝ aſſumpſit quē ꝓ ſponſa ſua daret. Matrē etiã q̃ſi reliq̄t cū affectuȝ matris q̃ſi abijciēs coꝛp⁹ qꝺ̃ ex ea aſſumpſerat ꝓ eccl̃ia dedit ī cruce Quã ſcȝ eccl̃iam ita ſibi vniuit. vt ip̃e ſit caput: et ip̃a ſit coꝛpus. Qꝺ̃ figurabat̃ qñ q̃ſi diſſimulās matrē dicebat ei de iohe. Mulier ecce fili⁹ tuus Jo. xix. ¶ Et nota ꝙ fili⁹ vocat matreȝ ſuã ſoꝛoꝛē ⁊ ſponſam Cañ. iiij. Uulneraſti coꝛ meū ſoꝛoꝛ mea ſp̃ōſa. Soꝛoꝛē ꝓpter humane nature ꝯtuberniū. Sp̃ōſaȝ. ꝓpter incōcuſſam fidei ꝯſtãtiã. Cū eī t̃pe paſſionis fides apl̃oꝝ ꝯcuſſa vacillaret. ip̃a velut ſp̃ōſa fidelis ſp̃ōſo ſuo ſine fidei titubatōe conſtãter adheſit. Jp̃a etiã velut ſp̃ōſa ſponſo ſuo familiarioꝛ. maioꝛē ī bonis ſp̃ōſi obtīet poꝛcionē. De e⁹ fidelitate ꝯfidit valde ſp̃ōſus. ſic dicit̃ Prouer. ī fine. Cōfidit in ea coꝛ viri ſui ⁊ ſp̃o. ñ indi. qꝛ quoſcūq̄ȝ ſuis oꝛōībꝫ meritis ⁊ exēplis liberat a diabolo. appꝛonit ⁊ aſſignat dñio ſp̃ōſi ſui. Quantū aūt ꝯcupierit hāc ſp̃ōſam ſp̃ōſus celeſtȝ oñdit̃ Eccl̃i. xxxvi. vbi ꝺ̃ꝛ. Sp̃ēs mulieris exhilarat faciē viri ſui. ⁊ ſuꝑ oēm ꝯcupiſcētiam hoīs ſuꝑducet deſideriū. Sp̃ēs eī mulieris viꝝ potentē hūiliat. ſe veꝝ ⁊ auſterū emollit. Et huius mł̃ierȝ ſp̃ēm ſic ꝯcupiuit dñs ⁊ elegit ꝙ ip̃a ei⁹ deſideriū intm̃ ſuper duxit ꝙ ad nr̃am infirmitatē hūiliat⁹ ē oīpotēs. ⁊ q̇ ē vita viuētiū emollit⁹ ē ad moꝛtem. Jtē de hac ſponſa dicit̃ Eccl̃i. xxxvi. Nō ē vir illi⁹ ſcḋm filios hoīm Et paulo p⁹ Adiutoꝛiū ſcḋm illū eſt ⁊ colūna ⁊ req̇es

¶ Septima ſtella octaue corone beate virginis eſt ꝙ ipſa dr̄ columba

RAtione ſimplicitatis cõparatur maria columbe. que eſt auis ſimpliciſſima. Vñ dicit ei filiꝰ Cañ. ij. Veni colũba mea ĩ foraminibꝫ petre. Eſt aũt ſimplicitas q̄ſi collectanea bonitatis. Simplex ẽ q̄ vni rei intendit. Vñ pſ. Vnã petij a dño. Itẽ Luc. x. Vnũ eſt neceſſariũ. Et dicit̄ ſimplex q̄ſi ſine plica. i. ſine duplicitate Eſt aũt triplex ſimplicitas. vera. ficta. indiſcreta Vera iuſtoꝝ q̄ comitẽ habet diſcretionẽ. Hãc p̄cipit dñs Mat. x. dicẽs. Eſtote prudẽtes ſicut ſerpẽtes ⁊ ſimplices ſic colũbe. Talez habuit beata v̓go ſuꝑ oẽs creaturas Ficta hypocritaꝝ q̄ cõponunt̄ ſm exteriorẽ hoĩez in vultu geſtu habitu ⁊ hmõi. vt credãtur religioſi. ⁊ hec ſunt veſtimẽta ouiũ: ſed deintus ꝑuerſa ſunt oĩa ⁊ lupina Indiſcreta ſtultoꝝ q̄ ſunt vt colũba ſeducta nõ habẽs cor. Oſee. vij. ¶ Solẽt aũt tria incõmoda ſequi ſimplicitatẽ a quibꝫ optime ſibi cauit maria ¶ Primũ eſt temeritas. qꝛ de facili ſimplices decipiunt̄. Vñ cõpant̄ columbe ſeducte vt dictũ eſt. Sꝫ maria loco temeritatis habuit prudentiã ſpũs. qua bñ diſcernebat eſſe angelũ dei cui ꝯſentire deberet. Secundũ eſt debilitas. Simplices eñi de facili cadunt qꝛ reſiſtere neſciũt. ſed ipſa fuit mulier prudens ⁊ fortis q̄ contriuit caput ſerpẽtis antiq̄. Tertiũ eſt timiditas qua nõ audẽt ardua aggredi. Sed ipſa habuit ꝯfidentiã fidẽ ⁊ ſpem certã qua deũ credidit de ſe incarnari. ⁊ rñdit audacter ⁊ deuote. Ecce ancilla do. ⁊c̄. Fortitudo autẽ eiꝰ ⁊ ꝯfidẽtia in hoc apparuit ꝙ ezechiel ⁊ daniel ⁊ beatꝰ etiã iohẽs videntes anglos legunt̄ corruiſſe. Sꝫ ipſa vidẽs angelum turbata eſt ſꝫ nõ ꝑturbata. ⁊ aſpectũ angelicū ſine caſu potuit ſuſtinere ¶ Nota ꝙ ſpecies colũbe ꝯſiſtit in coloꝝ mutatiõe ⁊ varietate circa collũ. ⁊ ſignat ĩ beata v̓gine doctrine veritatẽ q̄ in collo ĩtelligit̄. qꝛ doctrix fuit doctoꝝ ⁊ magiſtra aploꝝ. Vñ q̄dã gloſa dicit ſuꝑ illo v̓bo. tota pulcra es. qꝛ ſponſa eſt pulcra p̄dicatiõe. Hãc ſpẽm p̄figurauit ſpẽs ſecũde filie iob q̄ vocabat̄ caſſia. Caſſis eñi habet folia purpurea. in folijs aũt v̓ba. in purpura xp̄i paſſio notat̄. Quid igit̄ ꝑ folia purpurea niſi paſſionis doctrina q̄ marie credit̄ affectu ⁊ effectu in v̓gine abundaſſe. Vñ ⁊ lucas cui inter ceteros euãgeliſtas appriat̄ deſcriptõ dñice paſſionis euãgelij ſeriẽ a v̓gine glorioſa dr̄ didiciſſe

¶ Octaua ſtella octaue corone b. v̓ginis eſt ꝙ ipſa dicit̄ formoſa

FOrmoſa ſiue pulcra beata virgo dicit̄ Cañ. i. Ecce tu pulcra es amica mea. ecce tu pulcra. Vñ videt̄ ei attribuere ſpõſus duplicẽ pulcritudinẽ. corꝑalẽ videlicet ⁊ ſpiritualẽ. De ſpũali pulcritudine marie q̄ cõſiſtit in virtutibꝫ aĩe: dicit ſpõſus beate v̓gini matri ſue Cañ. iiij. Tota pulcra es amica mea. ab originali pctõ p̄ſeruata ĩ vtero. Itẽ tota pulcra ab actuali pctõ mortali fomite penitꝰ ſubiugato. Et macula. etiã veniali peccati. nõ eſt in te. in ꝯceptiõe filij dei fomite penitꝰ extincto. Et iõ tota pulcra es in oꝑe. tota pulcra in corꝑe. et macula ñ eſt in te in corde ¶ Si q̄s aũt querat de pulcritudine corꝑali beate v̓ginis ꝯgruẽtiſſime mihi videt̄ poſſe dici ⁊ credi eã p̄ filiabꝫ hoĩm ſpecioſam. q̄ ſpecioſũ forma ñ ſolũ p̄ filijs hoĩm ſꝫ etiã p̄ milibꝫ angloꝝ ſue carnis ſuba veſtiuit vnigenitũ dei. Nõ enim ꝯueniẽter. tota pulcra ⁊ ſine macula appellaret̄. niſi ſm diſpoſitionẽ ⁊ figurã corꝑis. ⁊ colorez faciei pulcerrima et ſine macula appareret. ſꝫ forte ſic ĩ apocriſo de infantia ſaluatoris ſcriptũ repit̄. neo plene poterat ipiꝰ faciẽ ĩtueri Vñ dr̄ Mat. i. ꝙ ioſeph accepit mariã ⁊ ñ cognoſcebat eã donec peperit filiũ ſuũ primoge. ⁊c̄. Et dic̄ Cris. vt q̄dã aſſerit ꝙ ĩ euãgelio nazareoꝝ legit̄ ꝙ ioſeph mariã videre ñ poterat facie ad faciẽ qm̄ ſpũſſctũs eã a ꝯceptõe filij dĩ ĩpleuerat ita ꝙ ñ cognoſcebat eã ꝓpt̄ ſplẽdorẽ vultus eiꝰ De iſto decore elegãt̄ dic̄ ei q̄dã ꝓſa ice tu decorẽ ĩduiſti tu plꝰ ſole refulſiſti. tu btã mẽbra xp̄i tue carnis ꝓtexiſti polimita tũica

¶ Alij dicunt ꝙ ex quo ioſeph cognouit et
credidit mariā de ſpūſſancto ↄcepiſſe. ĩ tan
ta eũ habebat reuerētia ꝙ nunꝗ̄ auſus eſt
cōtemplari faciē eius. vnde ñ cognoſcebat
cuiꝰmodi eſſet vultꝰ eiꝰ. Siſ'e legit̃ d̄ moy
ſe Exo. xxxiiij. ꝛ. ij. Coꝝ. iij. ꝙ nō poterant
filij iſrael reſpicere ĩ faciē moyſi ꝓpter glo/
riam vultꝰ eiꝰ: qꝛ cornuta apparebat facies
eiꝰ ex cōſortio ſmonis dñi. Si g̃ tā pulcra
apparuit facies ꝓplxte ex cōſortio ſmonis
dñi q̃d eſtimas de facie matris ipſiꝰ verbi
¶ Itē rōe pulcritudinis corꝑalis ꝛ virgi/
nitatis figurat̃ ip̄a ꝑ rebeccā. de qua legit̃
Geñ. xxiiij. Ecce rebecca egrediebatur ꝛc̄.
habens idriam in ſcapula. puella decora ni
mis: virgoq̄ꝫ pulcerrima ꝛ incognita viro
Propter h̄ etiā figurat̃ ip̄a fere ꝑ vniuer/
ſas mulieres q̄ de corꝑali pulcritudine cō/
mendāt̃ in biblia. vt fuerunt ſara: rebecca:
rachel: tres filie iob noemi abiſack abigail
berſabee ſuſanna iudith heſter ꝛ cetere mul
te ¶ Poſtremo beata virgo ꝓpter ſuam for
moſitatē cōꝑatur roſe. de q̄ Eccl. xxiiij. d̄r
Quaſi plātatō roſe in hiericho. Plātatio
roſe in hiericho ē in candore v̄ginitatꝫ plā
tata affectio martyrij ꝛ paſſiōis. Iō Lu. i.
dictū eſt elegāter. Et nomē v̄ginis maria
qꝛ in amaritudine cordis ſui cōpaſſa ē xp̄o
moriēti. Color em̄ roſeꝰ q̄ſi ſanguineꝰ eſt. ꝛ
ſanguis ſignat martyriū. Vñ ip̄a fuit roſa
in hiericho. qđ ſonat defectꝰ qꝛ cōpaſſa eſt
filio q̄ñ fides ĩ omnibꝫ defecerat p̄ter ip̄aꝫ.
¶ Maria igit̃ d̄r roſa qꝛ roſa inclinis ꝛ hu
milis in ſtatura: ꝑ humilē obedientiā iuxta
doctrinā ſpūſſancti dicētis ad eā. Audi fi/
lia ꝛ vide ꝛ incli. ꝛc̄. ¶ Aromatica. Vnde
Cañ. iiij. Odor vngētoꝝ tuoꝝ ſuꝑ oīa aro
mata ¶ Maria roſa ꝓpter pulcritudinē na
turalē. Vñ Cañ. iiij. dic̄ ei ſponſus. Tota
pulcra es amica mea ꝛc̄. ¶ Verecūdiā v̄gi
nalē. Vñ d̄r ei Cañ. iiij. Sic̄ fragmē mali
punici ita gene tue ꝛc̄. ¶ Patiētiā ſingl'a/
rem. Purpurei em̄ vel ſanguinei colorꝫ eſt
ꝛ in ſanguīe ſignat̃ martyriū. qꝛ mēte com
paſſa eſt filio. et intēſio eiꝰ doloris ſignat̃ ĩ
roſa ꝑ intenſionē ruboris. ¶ Dei ꝛ p̄rimi
charitatē. Roſa ei coloris ē ignei. ꝛ ꝑ ignē
charitas deſignat̃ Luc. xxij. Ignē ve. mit/
ĩ terrā. Eſt ei roſa intētiſſimi ruboris in q̄ ſū
ma ꝑfectio amoris Eſt ꝛ frigida. in q̄ nota
tur excluſio totiꝰ praui amoris. qđ hñ cōpe
tit beate v̄gini q̄ dicit Cañ. ij. Dilectꝰ meꝰ
mihi. Hūc ꝑfectū amorē ip̄a habuit ĩ hie/
richo. i. in creatōe mortali. ¶ Maria roſa.
qꝛ hiericho defectꝰ ¶ Frigida folia eiꝰ v̄ba
eiꝰ. Vñ ꝓteſtata eſt. q̄m viꝝ nō cognoſco
Frigida etiā in folijs ab effectu. qꝛ orōibꝫ
ſuis meritis ꝛ exēplis maloꝝ ↄcupiſcētiaꝝ
feruores refrigerat. ꝛ marie in familiaribꝫ
ſuis ¶ Amara. ꝛ h̄ ab effectu. qꝛ ſemē eiꝰ. i.
verba ꝛ exēpla in ſuis imitatoribꝫ amaricāt
mūdi noxias voluptates. Ip̄a ei deſignat̃
ꝑ libꝝ quē deuorauit Ioh̄. Apoc̄. x. q̄ erat
dulcis guſtu ꝛ amarꝰ effectu ¶ Crocea in
q̄ deſignant̃ affectꝰ intime charitatꝫ ſue Ei
em̄ cura eſt de omībꝫ Sap̄. vi. q̄ſi. d. illud
Phil'. i. Teſtis mihi ē deꝰ quō vos omēs
cupiā in viſ. xp̄i filij mei ¶ Capitꝫ ↄforta/
tiua. Per caput mentē intellige. Cōforta
uit em̄ baſiliū. iulianū apoſtatā formidātē
ꝛ theophilū iā fere deſꝑantē q̄ñ locuta ē ad
cor eiꝰ. Iō d̄r roſa ĩ hiericho. qđ interp̄tat̃
defectꝰ. qꝛ ſepe niſi ↄfortaret pctōres defi/
cerēt ¶ Oculoꝝ clarificatiua. De roſis ei
efficitur aq̄ roſea q̄ doloris eſt mitigatiua.
¶ Pulcerrima ad intuēdū. Ip̄a ei eſt pul
cerrima mł'ieꝝ Cañ. v. Sic̄ roſa floꝝ. Cui
dic̄ filiꝰ Cañ. v. Oñde mihi faciē tuā ꝛc̄.
qꝛ facies tua decora ¶ Suauiſſima ad tan
gēdū. Roſa ei de ſpina naſcit̃ ñ de ſpinoſa.
ꝛ maria de iudeis q̄ erāt q̄ſi ſpine Vñ Si
cut ſpina roſaꝫ ꝛc̄. Sꝫ ip̄aꝫ ñ inueniūt pec
catores ſpinoſaꝫ aut ſcrupuloſaꝫ. qꝛ ſuauis
eſt vniuerſ Berñ. Quid ad mariā accede
re trepidat hūana fragilitas: nihil auſteꝝ ĩ
ea. nihil terribile. tota ſuauis ē. omībꝫ affe
rēs lac ꝛ lanā ¶ Delicatiſſima ad olfacien
dū. Vñ dicūt adoleſcētule Cañ. i. Curre/
mꝰ ĩ odo. vn. tu. Et ꝓpt̃ eiꝰ pulcritudineꝫ ꝛ
hāc ſuauitatē dic̄ ei eccl'ia Specioſa fcā es
ad ĩtuēdū ꝛ ſuauis ad tāgēdū ꝛ olfaciēdū.
Spinis adherꝫ. licꝫ eis oīno diſſiſ'is. ꝛ ma
ria pctōribꝫ q̄ ſūt ſpine pietate adherꝫ. ꝛ cō
paſſione. licet a pctō omīno exiſtat immunis

Prius clauſa ad ſolis ortū apitur. Unde
licet votū caſtitatis haberet. ſoli tamen iu
ſticie aperuit ſuū ꝯſenſum. Ecce ancilla ⁊c.
Anꝗꝫ marceſcat carpitˀ. qꝛ licet beata vgo
moreretˀ: tamē caro eiꝰ nō vidit corruptō
nem. Augꝰ. Credimꝰ ꝙ nunꝗꝫ caro cōpu/
truerit in terris cuiꝰ ꝑs glorificata ē in celˀ
¶ Nona ſtella octaue corone beate vginiſ
eſt ꝙ ipſa dicitˀ vxor

Uxor figurata Ge
nesˀ. iij. vbi legitˀ. vocauit adā no
men vxoris ſue euā: eo ꝙ mater
eſſet omniū viuentiū Apoc. xix. Uenerunt
nuptie agni. i. tempꝰ carnem aſſumēdi. Et
vxor eius ꝑparauit ſe. i. ſe reddidit idoneā
vt de ipſa carnē aſſumeret. Preparauit inꝗꝫ
ꝑ libertatē arbitrij. ſed qꝛ hoc non ſufficit
ſine adiutorio gratie: ſubdit. Et datum eſt
illi vt cooperiat ſe byſſo. i. caſtitate ſplēden
te ad alios ꝑ exemplū ⁊ candido quo ad ſe
et hoc maxime quādo vouit virginitatem.
Iſa. xxv. Gloria libani. id eſt. candor vgi
nitatis. decor carmeli. i. bona ꝯuerſatio ex/
terior. Ideo de maria dicitˀ Eccl. vi. De/
cor em̄ vite eſt in illa ⁊c. ¶ Uxor hec figu/
rata eſt Iudicū. v. vbi legitˀ in figura ma/
rie. Benedicta inter mulieres Iahel vx/
or aber cinei ⁊c. Beata maria dicitˀ vxor
xp̄i. Nā ſi omnis aīa ſpūaliter vxor dei eſt
illa precipue vxor dicitˀ in quā plus contu
lit gratiaꝝ. Sed in contractu matrimonij
cōſuetudo eſt vt vxor det aliquid viro pro
pter nuptias. et vir dotet vxorem. Quid
xp̄o dederit beata vgo ꝓpter nuptias. ſig/
tur in nominatione ſponſi cū dicitˀ. Aber ci
neus. Aber interp̄tatur vulneratꝰ. vel liui/
dus. Cineus lugēs. Chriſtꝰ em̄ ſumpſit ī
virgine. ⁊ ipſa dedit ei ꝑ cōſenſum naturā
in qua vulneratꝰ eſt ⁊ liuidꝰ factꝰ ⁊ lugēs.
Luxit em̄ ꝓpter peccata noſtra. ſicut dr ad
Heb. v. vt non ſolū carnis ſanguinē ſed et
anime lacrimas ꝓ nobis daret. Naꝫ ſicut
vulnerata carne ſanguis fluit. ſic ex anima
ipſiꝰ ꝑ cōpaſſionē vulnerata fluxerūt lacri/
me. Et qꝛ duplex eſt peccati genꝰ. aptū ſcꝫ
qd̓ dicitˀ vulnus. ⁊ occultū qd̓ dicitˀ liuor.
pro nobis ſuſtinuit vulnera ⁊ liuores Iſa
ie. liij. Uulneratꝰ eſt ꝓpter peccata noſtra.
⁊ liuore eiꝰ ſanati ſumus His aūt quaſi do
tauit dn̄s vginē. primo gratia. ſecūdo glo/
ria. vt ſupra dictū eſt de ſponſa ¶ In hᷦ aūt
ꝙ beata virgo dicitˀ vxor ⁊ deſpōſata. cum
tamē firmū ꝓpoſitū virginitatis habuerit
eius notatˀ humilitaſ. vn̄ ⁊ merito viole cō
paratur: ⁊ cum filio ſuo Can̄. ij. dicit. Ego
flos campi ⁊c. q̄ ꝓprie eſt viola. ſicut q̄dam
dicunt. Et ſcḋm Iſidoꝝ dicitˀ a vi odoris.
Cuiꝰ flos an̄ omnes alios flores apparens
ſerenitatē tp̄is venientē deſignat. qꝛ naſcitˀ
incipiente tp̄e vernali. Similiter maria q̄
prima emiſit votū ꝑpetue vginitatis qua
ſi in principio naſcētis eccl̓ie apparuit. et ī
tp̄e vernali qn̄ omnia terre naſcētia qd̓am
modo innouantˀ. Nā ab ip̄a incepit repa/
ratio mūdi. ⁊ poſtea ipſa q̄ſi purpurata eſt
in filij paſſiōe. cuiꝰ dolor ei ꝓ martyrio cō
putatur. qd̓ in purpura figuratˀ ¶ Maria
viola qꝛ viola flos ꝑuulꝰ ꝑ humilitatē In
clinis ꝑ obedientiā ¶ Terre adherēs. id ē
terrenis peccatoribꝫ ꝑ cōpaſſionē pietatē ⁊
affectū miſericordie. ¶ Subtilis ⁊ ſuauis
odoris ꝑ ſuaue olentē opinionē: deū ange/
los ⁊ hoīes delectantē. ideo ꝓpter vim odo
ris dicitˀ viola ¶ Temꝑate cōplexionis ꝑ
omnimodā modeſtiā: qn̄ regebatˀ omī mo/
deramine rōnis ¶ Purpurei aerei ⁊ iacin
ctini coloris ⁊ etiā liuidi ¶ Purpurei q̄ſ
regi regū cōueniens Purpura em̄ regibꝫ
cōuenit Uel purpurei ꝑ martyriū aīme qꝛ
ſanguis quo ſignatˀ martyriū purpurei co/
loris eſt. ¶ Iacinctini q̄ color celeſtis eſt.
qꝛ ꝯuerſatio eiꝰ erat ī celis Phil. iij ¶ Ae
rei rōne ſue cōtemplatiōis. Celos em̄ attī
gebat ſtans in terra. Sap̄. xviij. ¶ Liuidi
quia mente cōpaſſa eſt filio patiēti. Un̄ di
cit Can̄. i. Fuſca ſum qꝛ decolorauit me ſol
¶ Ardores febriū reprimit. i. vicioꝝ tem/
ptantiū. maxime ī familiaribꝫ ſuis. Ardor
temptatio carnis vel iracūdia mētis. Fri/
gus auaricia: pigricia: ignauia: torpor: et
deſperatio ¶ Noxios ⁊ corruptos purgat
humores. qꝛ orationibꝫ ⁊ exēplis ſuis ma/
los eliminat. ⁊ egregios format mores.

predixit. Que inueniẽs mox emit palacia.
largit̃ dona.redimit fundos.ꝯparauit ſuos
Appropinquãte vero die ſtatuto vxorez vo-
cauit ⁊ dixit. Equum ꝯſcendite. quia aliq̃
longius mecum ꝑgere vos oportet. At illa
tremens ⁊ pauẽs viri impio ꝯtradicere ñ
p̃ſumens beate marie ſe deuote cum lacri-
mis ꝯmendauit. ⁊ poſt virum abire cepit.
Cum aũt longius ꝓceſſiſſent ⁊ in via quã-
dam ecc̃iam inueniſſent.illa de equo deſcẽ-
dens ecc̃iam intrauit viro exteriuſ expectã-
te. Dum vero beate marie ſe deuote ꝯmen-
daret:illa ſubito obdormiuit. Et virgo gl'i-
oſa predicte matrone ꝑ om̃ia habitu ⁊ q̃li-
tate ſimil' de altari ꝓceſſit. ⁊ foris exiens e-
quum cõſcendit.matrona illa in ecc̃ia dor-
miente ⁊ remanẽte. Uir aũt vxorem ſuaz
arbitrãs eſſe ꝓfectus eſt. Cum aũt ad locũ
ſtatutum veniſſet:ecce princeps tenebraꝝ
cum impetu nimio veniebat. ⁊ ad locum ꝓ-
perabat. Et cum appinquaſſet ſtatim ille ĩ-
fremuit. ⁊ tremẽs ac pauẽs accedere nõ p̃-
ſumpſit. Dixitq̧ militi. Infideliſſimus bo-
minum cur mihi tal'r illuſiſti ⁊ ꝓ tãtis bñfi-
cijs talia ꝯtuliſti. Ego em̃ tibi dixeram vt
ad me adduceres tuam ꝯiugem ⁊ tu addu-
xiſti dei genitricem. Uolebã vxorem tuã ⁊
adduxiſti mariam. Nam cũ vxor tua mul-
tas mihi iniurias inferat de ea volebam ex-
petere vltõnem ⁊ tu ad me iſtam adduxiſti
vt me torqueat ⁊ ad infernum mittat. Au-
diens hec vir vehemẽter ſtupebat ⁊ p̃ timo-
re ⁊ admiratione nimia loqui non poterat
Beata autem maria dixit. Qua temerita-
te nequam ſpũs deuote mee nocere p̃ſump-
ſiſti. Non hoc impune tibi cedet. Et nũc
te hac plector ſnĩa vt in infernum deſcen-
das ⁊ alicui me cum deuotõne inuocãti no-
cere de cetero non p̃ſumas. Ille autẽ cum
multo eiulatu recedens ⁊ vir de equo exili-
ens ſe ad eius pedes ſtrauit. Quem virgo
increpans ad ſuam vxorem que adhuc in
ecc̃ia dormiuit iubet redire. ⁊ omnes diuiti-
as demonis abijcere. Rediens igitur cuz
adhuc vxorem ſuam dormiẽtem inueniꝛ3
eam excitauit. ⁊ ſibi que acciderãt enarra-
uit. Cum autem domum rediſſent ⁊ om̃es
diuitias demonis abieciſſent in laude vir-
ginis deuotiſſime ꝑmanſerunt.et multas
poſtmodum diuitias ipſa largiente acce-
perunt.

Tercia ſtella ſi-

ue tercium ſignum ſexte coro-
ne beate virginis eſt piſces.pi-
ſcis ẽ̃ra paſce do. ⁊ marie conuerſatio pa-
ſtus eſt ſapidiſſimus. Unde ipſa dic̃. Qui
edunt me adhuc eſuriẽt ⁊c̃ Piſcis gaudet
in mari ⁊ ibi nutrit̃. ⁊ ipſa in tribulatõnib9
quas patiebat̃ cum filio ⁊ ꝓ filio exultabat
⁊ ſic ſpũaliter impinguabatur. Unde ẽ ip-
ſa ⁊ ceteris ſanctis ẽ̃r deutero.penul. In-
undatõnes maris id eſt tribulatiões mun-
di quaſi lac quod dulce eſt ⁊ nutritiuuz ſu-
gent.id eſt dulciter ⁊ cum deſiderio attra-
hunt.ſicut pueri lac de mamma: exemplo
Job.vi.dicentis. Quis det vt veniat pe-
titio mea.⁊c̃. Et abacuck.iij. Ingrediatur
putredo in oſſib9 meis ⁊c̃. Maria ſiquidez
deſignatur ꝑ rebeccam que interp̃tat̃ mul-
ta patiẽtia ſiue que multum accepit. Nã q̃a
multam habuit patiẽtiam exẽplo filij ſui:
multum retributõnis ab eo creditur acce-
piſſe ⁊c̃. Sic etiam miniſtris ſuis qui patiẽ-
tiam habent in tribulatõnib9 ⁊ infirmitati-
bus ſuis.non ſolum in futuro ſed etiam in
p̃ſenti ſua pietate dignatur ſubuenire. q̃d
ſequẽti declaratur exemplo: ex illuſtribus
viris ordinis ciſter. de fratre cui beata vir-
go maria celeſtem pitãtiam ꝑ viſum dedit

¶ Fuit item in clara valle monach9 qui-
dam qui q̧uis homo bone voluntatis exi-
ſteret corpore tamẽ delicatus atq̧ infirm9
erat. ⁊ ꝓpterea in obſeruatõne ciborum ⁊ ꝓ-
curatõne medicaminum curioſus atq̧ ſu-
perſtitioſus. Clemẽs autem dominus qui
miſericorditer ſolet errãtes corrigere: ip̃m
voluit ad viam veritatis reducere vt ſciret
⁊ intelligeret q̧ ſalubriter apoſtoluſ monz
nos om̃em ſolicitudinem noſtram ꝓijcere
in ip̃m: quoniam ip̃i cura eſt de nobis. ta-
li modo viſitatõnem ſuam ſimpl'r delinq̃n-
ti p̃rogare dignatus eſt. Aſpiciebat iſdem
frater in viſione noctis ⁊ ecce vniuerſitas

fratrum quaſi ad laudes dñi ſeruitij cele/brãdas ad eccĩam feſtinabant. Porro ad oſtiũ eccĩe ſtabat illa ſublimis mater miſe/ricordie pia virgo maria que tanq̃ pcioſi electuarij pixidem portãs. ſingulis fratri/bus oratorium intrãtibꝫ ſingula ex eo cocle aria dulciſſima manu diſtribuebat. ⁊ mi/ra dulcedine guſtãtes reficiebat. Quo vi ſo frater ille gratulatus eſt vehemẽter ſpu tans ſecum ꝙ ⁊ ipſe celeſtis illius alimonie ſine obſtaculo pticeps fiere deberet. Cũq; ad manum piiſſime pcuratricis accederet benigniſſima diſſimulatrix ⁊ vere mit; vir/go repulit eum dicẽs. Nunquid tu medi camine noſtro opus habes. Nõne ſapiens medicus es ⁊ tumet ſolicite curam geris. Vade itaq; vade ⁊ tuis medicamentis v/tere ſicut volueris. quoniã de his qui curã ſuam ſup dñm ⁊ filium meum iactãt: cura eſt mihi. Quod cum ille audiſſet erubuit. ⁊ petẽs indulgentiam pmiſit ei ꝙ amplius ſe de ſeipo non intromitteret: ſed totaʒ vi/te ſue curam deo ⁊ ſibi ꝯmitteret. Ad quaʒ ſponſionẽ generale refugiũ oĩm xpianoꝝ ſed ſingularis ptectõ ſpecialium ſeruoꝝ ſu orum ciſter. fratrum ſatiſfactiõe accepta be nigniſſime penitẽti veniam indulſit. et mẽ/dicanti ſalutifere pitãtie pabulum imparti uit. Guſtata igit benedictiõe celeſtis anti doti ptinus a ſua teneritudine ⁊ infirmi/tate frater ꝯualuit. ⁊ abdicatis omĩbꝫ me/dicamẽtis ⁊ delicatioribꝫ alimẽtis ad cõ/munes cibos ſe trãſtulit. ideoq; coopante grã dei in breui decorẽ cum ſalute corpis ⁊ aĩe pariter induit ⁊ deuote beate virgini ſerui uit.

Quarta ſtel. ſiue

Quartum ſignum ſexte corone beate vginis eſt aries. hoc eſt ventilato peccatoꝝ. Aries ei defendit ſe cor nibꝫ ſuis. Et dr ab ares quod eſt virtus. q̃ ſi duo cornua marie. vgitas ⁊ humilitas. Protexit eñi ſe ab omĩ carnali vicio puri/tate virgitatis. ⁊ ab omĩ ſpũali neqcia vir/tute humilitatis. Et hec ſunt cornua q̃ ex/altabuntur in futuro. Ipi eñi ꝯuenit illud pueꝝ. xxx. Aries nec eſt qui reſiſtat ei quia ventilauit ab eccia omẽm hereticam praui tatem. Et q̃tum hoc placeat beate virgini vt illud de ea eredat ⁊ cãtetur in ſubſequẽ ti pulcerrimo declarat exemplo ex fortali/cio fidei. In liconia ciuitate regis anglie accidit quoddam miraclm quod deus vo/luit oñdere pcibꝫ beate virginis marie. vꝫ mulier quedam vidua ⁊ paupcula filium quendam nomie Alfonſum habebat: queʒ tradidit ad docendũ lrãs ⁊ rudimenta gm maticalia ⁊ muſicalia ⁊c. Erat autem pdic/tus puer etatis annoꝝ deceʒ. cuius erat cõ ſuetudo ordĩata vt primo quotidie iret ad eccĩam deinde ad ſcolas. Cum autem ſepe in eccĩa illam preclaram antiphonam Al/ma redẽptoris mater audiret cantare: tãtã deuotõnem concepit in. b. virgine. ⁊ ſic mẽ ti impſſit predcãm antiphonam ꝙ quocun q; iret de die ⁊ de nocte p vicos ⁊ plateas more pueroꝝ ſupradictam antiphonã: alta voce dulciſſime cantabat. Trãſitus autem eius erat cum iret ad domum mrĩs vel rdi ret ab eadem p vicum quendam iudeoꝝ. Qui audiẽtes frequẽter predictam virgi nis cantatõem ab ore iuuenis quidam eo/rum queſiuit a quodã docto xpiano quid eſ ſet ſenſus illius cãtatõnis cum eius cãtus tam dulcis eſſet. Et vt cognouit ꝙ illa e/rat aña quedã que ad honorem ⁊ laudem virginis beate marie matris redemptoris iheſu xpi veri meſſie decãtabat a fidelibꝫ i eccia. ꝯcepit dolorem ⁊ peperit iniquitateʒ ꝙ ꝯſilium habuit cum ſuis complicibus q̃/rum corda dyabolus poſſidebat: quomodo pdictum infantem morti traderẽt ⁊ occide rent. Hora ergo oportuna obſuata cum p uulus predictus alta voce cantãdo predic tam antiphonã trãſiret per eorum vicum: ſubito ſicut a rugientibꝫ leonibꝫ rapitur. ⁊ recluſus in domo quadam de modo mortꝫ eius tractauerũt. Et diffinitum eſt ĩter eos ꝙ eius lingua cum qua beataʒ virgineʒ lau dabat extraheretur p oppoſitam capitꝫ p/tem. Secundo ꝙ etiam extraheretur eius cor cum quo cogitabat pdictam cãtatõnẽ ⁊ vltimo ꝙ corpus eius pjiceretur in loco

pfundiſſimo ꝛ immundiſſimo. fetoribuſqꝫ pleno. qui locus erat eorum ꝯtinua latrina vt nullatenus ſignum eius inueniri poſſet Et factum eſt ſic. Sꝫ virgo beata que ma-ter eſt miſericordie ꝛ pietatis nec obliuioni tradit ſeruitium quodcunqꝫ ſibi factum ſta tim cum ille deuotiſſimus ſuus cantor in p̄ dicto loco fetido fuit piectus. affuit preſē eidem. ꝛ poſuit in eius ore lapidem quēdaꝫ precioſum qui locum lingue ſuppleret. Et ſtatim cepit cātare vt prius predcām anti-phonam: imo melius ꝛ altius qꝫ primo nec aliquā do ceſſabat. nec de die nec de nocte a predicto cantu Et tali modo ſtetit in pre dicto loco puulus ille quattuor dieb̄. Cū vero mater eius videret ꝙ ſicut conſueue rat ad domuꝫ eius nō veniret celeri greſſu ad domum cuiuſdā religioſi qui iuueni p̄n dia ſepe ꝑter paupꝫtatem matris prebebat peruenit. ac deinde ad ſcolas nec poterat in uenire. Diſcurrebat vndiqꝫ ꝑ ciuitatē an xia mulier ſi poſſet alicubi inuenire filiū ſu um. ꝛ diſponente deo in fine quattuor die rum predictoꝝ mulier illa tranſiuit ꝑ vicū illum in quo filius ſuus fuerat occiſus ꝛ ī latrinam piectus. Et ecce vox filij ſui can-tantis dulciſſime cantatōnem illam virgi-nis quam ſepiſſime ab eo audierat inſonu-it in aurib̄ eius. Quo audito clamoribus magnis predicta mulier clamare cēpit ꝛ ꝯ gregate ſunt multe gentes. ꝛ cuꝫ eis iudex ciuitatis intrauerūtqꝫ domum illam ī qua vox illa audiebatur Et finaliter inuent⁹ eſt iuuenis in loco predicto ꝛ extract⁹. nec vn qꝫ ceſſabat a cātu illo dulciſſimo licꝫ mor-tuus foret. Indutuſqꝫ alijs veſtimentis ꝑ dominos qui ibidem venerant honoficatuꝫ eſt epiſcopo ciuitatis. Qui ilico veniēs ad ſpectaculum p̄cepit ꝙ poneretur honorifi-ce in quodā lecto ꝛ ſic deductus eſt cum ſo lenni ꝓceſſione ꝛ magno honore ad eccleſi am cathedralem predicte ciuitatis ſemper tamē ꝯtinuabat cāticum ſuum. Cōuenien-tibus ergo in vnum ad predictam eccl'iaꝫ dictus ep̄us celebrauit ꝛ fecit ſolenneꝫ ſer monem. precepitqꝫ omnibus audientibuſ ꝙ deuotas funderent ad deum orationes: vt precib̄ beate virginis deus dignaretur reuelare hoc ſecretum. finito vero ſermone placuit altiſſimo ꝛ ſue beatiſſime matri ꝙ fuit detecta impijſſimorum iudeoꝝ ꝓditio ꝛ crudelitas. quia eadeꝫ hora ſurrexit par uul⁹ ille ꝛ ſtetit ꝑ pedes in lecto in quo iace bat ꝛ extraxit ex ore ſuo vnum p̄cioſiſſimū lapidem. dixitqꝫ om̄i pop'lo leta ꝛ hilari fa cie qualiter ſibi acciderat ſicut dictum eſt. ꝛ quomodo virgo beata ad eum venerat et poſuerat dictum lapidem in ore eius vt ñ ceſſaret mortuus ab eiuſ laude. ꝛ vt oſtēde retur gloria filij ſui in ſalutem credētiuꝫ et perditionem odientium et incredulorum. Poſt hoc autem vocauit ad ſe epiſcopum ꝛ dedit ſibi pacem ſimiliter ꝛ matri. ꝛ facta expeditōne ab om̄i populo certificauit eos ꝙ aſcendit ad celos in ſocietatem virginꝭ glorioſe. ꝛ tradidit predcūm lapidem pre-cioſum ep̄o vt poneret cum alijs reliquijs in altari. Quo facto ſignaculo ſancte crucꝭ ſe inſigniuit. ꝛ coaptans ſe lecto animā tra didit ſaluatori. Qui honorifice ſepult⁹ fu-it in quodam ſepulcro marmoreo qō mul-to tempe p̄cioſos lapides emanauit. ꝛ oēſ iudei in regno p̄dicto ſunt occiſi.

Quinta ſtella ſexte corone beate v̄ginis ſiue q̄n tum ſignum eſt thaurus qui ē aīmal ſuperbum ꝛ immolaticiū. ꝛ deſignat quandam ſanctam ſuperbiā qua quis dedi gnatur ꝛ reꝓbat vicia ꝛ peccata. Hāc ha-buit beata virgo cum eſſet virgo ſapiētiſſi-ma. quia in multa ſapīa multa indignatio. Eccleſi. i. Unde ꝛ dicit cum filio Yſa. lxiij Indignatō mea ip̄a auxiliata eſt mihi. Ui tulus etiam ſolet domīo immolari et deſi-gnat ſacrificium laudis de victoria vicioꝝ vn̄ Oſe. xiiij. Reddemus vitulos labioꝝ noſtrorum. Et pſal. Imponent ſuper alta-re tuum vitulos. Et victoriam vicioruꝫ at tribuere non ſibi ſed deo. ꝛ illud ſacrificiū quod placebit deo ſuꝑ vitulum nouellum. Et debet hic vitulus eſſe ſaginatus. Luce xv. per deuotōnis pinguedinem. Hanc de uotionem habuit quidam miles ad beataꝫ

virginem. ideo meruit ab ea cōtra diabolū
defendi. Ex ſpeculo hiſtoriali de milite rap
tore quem diabolus ſemꝑ nitebatur ſtran-
gulare ſed non poterat die illa qua glorio-
ſam virginem ſalutauerat. Quidam mi
les quoddam in via communi habebat ca
ſtrum. ⁊ oēs tranſeūtes ſine miſeratōe a-
liqua ſpoliabat. virginem tamē Mariam
dei genitricem quotidie ſalutabat. nec ꝓ ali
quo impedimēto emergenti ab ipa ſaluta-
tiōe aliqua die ceſſare volebat. Accidit au
tem vt quidam vir ſanctus inde tranſituꝫ
faceret. ⁊ ipſum predictus miles ſpoliari iu
beret. Uir autem ſanctus rogauit predo-
nes vt ipſum ad dominum ſuum deducant
quia ad ipſum haberet ſecreta que ꝓferret.
Adductus autem rogauit militem vt om-
nes de familia ſua ⁊ caſtro cōgregari face-
ret vt eis verbum domī p̄dicaret. Cum au
tem cōgregati fuiſſent: ait ille. Nequaq̄m
adhuc omēs hic eſtis ſed aliquis adhuc de
eſt. Cui cum ſe omnes ibideꝫ eſſe aſſererēt
aiebat. Diligēter perquirite ⁊ aliquem īue
nietis abeſſe. Tunc vnus exclamans ait. q̄
niam illuc ſolus camerarius non veniſſet.
Ille autem dixit. Uere ille eſt qui ſolꝰ de-
eſt. Pro eo ergo cito mittitur ⁊ in mediuꝫ
adducit̄. Cum igitur virum dei vidiſſꝫ: re
uolutis terribiliter oculis caput inſtar in-
ſani agitabat. nec ꝓpius accedere audebat
Uir autem ſanctus dixit ei. Adiuro te per
nomen domī noſtri Jheſu xp̄i vt quis ſis e
diſſeras nobis ⁊ quam ob cauſam huc ve-
neris palam pandas. Cui ille rn̄dit. Heu
adiuratus ꝓdere cogor inuitus. Ego eniꝫ
non ſum homo ſed demon qui formam ho-
minis accepi ⁊ quattuordecim annis cum
hoc milite permāſi. Nam princeps noſter
me huc miſit vt dieꝫ qua hic ſue Marie ſa
lutatōnem non diceret diligētius obſua-
rem: vt in eum poteſtate accepta ip̄m con
tinuo ſtrāgularem. ⁊ ſic in malis operibus
vitam finiens noſter eſſet. Quacunqꝫ eni
die illam ſalutatōnem dicebat: in ip̄m po-
teſtatem habere non poteram. Ecce auteꝫ
de die in diem diligentius obſeruaui ⁊ nul-
lum diem quin eam ſalutauerit pretermi-
ſit. Hoc miles audiens vehementer obſtu-
puit. ⁊ ad pedes viri dei ꝓcidens veniā po
ſtulauit. ⁊ in melius deinceps vitam muta
uit. Uir autem ſanctus dixit demōi. Pre-
cipio tibi demon in nomine domini noſtri
iheſu xp̄i vt hinc ſtatim abſcedas. ⁊ talē de
inceps locum poſſideas vbi nulli glo̊ſaꝫ dī
genitricē inuocāti nocere p̄ſumas. Hec v
bi iuſſa dedit, demō abſcedēs vt fumꝰ eua-
nuit.

Sexta ſtella ſex-

te corone beate virgīs ſiue ſex-
tum ſignum eſt gemini. quod ē
aliena negocia curare vt ꝓpria ⁊ non ſibi ſꝫ
toti genitum ſe credere mundo Et hoc ma
xime facit virtus caritatis que non querit
que ſua ſunt. i. Corinth. xiij. ſed commūia
negocia ꝓpriis anteponit vt dicit beatꝰ Au
guſtinus. Et hoc fecit beata virgo que cō-
cepto ſaluatore noluit reſidere in pace. ſed
ſtatim viſitauit Elizabeth pregnantem vt
miſtraret ei. Que etiam cum filio mori de
ſiderauit ꝓ ſalute mūdi. ⁊ ſi animam nō po
ſuit: expoſuit tamen. Unde ⁊ noſtra di-
citur aduocata ⁊ merito vt in ſubſequēti ſa
tis lucide apparet exemplo. Ex libro apuꝫ
de domo ordinis cyſtercieñ. liberata a ma-
xima tempeſtate dum cōuentus antiphō.
ſalue regina cantaret. Fontij clauſtrū eſt
ordinis cyſtercieñ. nobiliſſimum atqꝫ ditiſ
ſimum. Contigit autem vt obnubilatōe ce
lum tempeſtatē aeris grauiſſimam minare
tur. Que ⁊ facta eſt. Sparſis ergo choru-
ſcatōnibus vndequaqꝫ per aera ſequūtur
⁊ fulgura. Que vt vidēt monachi certatiꝫ
ad ecclīam fugierunt. Ubi cōuentu in cho
ro totaliter cōgregato: videntes patrie et
clauſtro ſpecialiter imminere inchoāt altiſ-
ſimis vocib; ſalue regina miſericordie. ⁊c̄.
Et cum veniſſent ad illū locuꝫ eya ergo ad-
uocata noſtra ⁊c̄. ſubito vehemētiſſimꝰ vē
tus ab occidente veniens cum horribili fra
gore tonitrui feneſtras eccleſie vitreas cuꝫ
tanto impetu totaliter diſſipauit vt ecclīa
firmiſſime ſolida corruere videretur. Nec
mora vbi in tanto diſcrimīe facer cōuētus

flexit genua ⁊ illa verba antiphone cãtauit ⁊ ihesum bñdictum fructum ventris tui nobis poſt hoc exilium oſtẽde: ſtatim ymago crucifixi que media ſtabat inter chorũ monachorum ⁊ chorum cõuerſorum fratrum ↄuerſa ad oriẽtem verſus chorum mõachorum reflexa eſt ⁊ vt michi a monachis dictum eſt cõtra naturaꝫ picture oculos aperuit ⁊ mox omnis timor ſublata tẽpeſtate ceſſauit. Quis ergo in tãto miraculo nõ obſtupeſcat. Quis non videat ⁊ plane collaudet illam miſericordie patronã ⁊ mrẽm que ſpeciali priuilegio xp̃o poteſt imperare vt filio et reconciliare miſeros quos noxa p̃ſcripſerat vt benedictum ihesum fructuꝫ ventris ſui illis in ſalutem oſtendat qui vẽturus eſt reprobis in ↄdemnatõem.

Septima ſtella

Septima ſtella ſexte corone beate virginis ſiue ſeptimum ſignum ẽ cãcer qui r̃trogradiť quod eſt redire ad ſe ꝑ ſui diſcuſſionem. Hoc ſignũ fuit in hoc celo quãdo cum annunciareť ei ↄceptus filij dei ↄſcia humane fragilitatis ⁊ ſexus muliebris ⁊ indignam ſe reputãs ad tãtam dignitatẽ: humiliter dicit. Ecce ancilla domi. ⁊c̃. Moralr yſa. xlvi. Redite p̃uaricatores ad cor. Naum vltio diciť peccatori. Intra in lutũ ⁊ calca ⁊c̃. Michee vi. Humiliatõ tui ĩ medio tui. Quomodo autẽ retrogradus iſte inceſſus deo ⁊ btẽ virgini placeat. ſ. ꝙ homo a vicijs ⁊ mala conſuetudine deſiſtat ⁊ ſeip̃m recognoſcẽs ꝓ peccatis ſuis aliquã pniãm in p̃ſenti facere incipiat ſubſequẽti declarať exẽplo. Ex dyalogo ceſarij de latrone qui diem ſabbati ob reuerẽtiam beate virginis ieiunabat.

¶ In vicinia ciuitatis Tridentine latro famoſiſſimus fuit a quo multi dep̃dabanť. ⁊ qui ſe defendere voluerũt nec potuerũt occidebantur. Hic cum die quadã mõachuꝫ quẽdam ordinis cyſtercieñ. obuiũ haberet: ſperans ꝙ pecuniam haberet ⁊ portaret. ait mõacho. Niſi libenter ſequaris me ego occidam te. Quẽ cum monachus ſequereť ⁊ quereret in via quis eẽt vel quod op⁹ haberet. Reſpondit ille. Ego ſum latro ille famoſiſſimus nomẽ ſuum exprimẽs. Cui cũ monachus diceret. iam incipitis caneſcere ⁊ non timetis aĩme veſtre. Reſpondit ille. Non plus ꝙ̃ pecus. ⁊ tacuit mõachus Veniẽs autem in ſpelũcam ip̃ius ait ĩtra ſe. Si poſſem hũc homĩem conuertere magnum deo p̃ſtarem obſequiuꝫ. Dixitq̃ʒ ad latronem. Si liceret mihi aliquid vos interrogare. Reſpondente illo: licet. monachus ſubiũxit. Qualis extitit vita veſtra a principio. Reſpondit ille. Peſſima. Quãdo puer eram cum omnib⁹ coetaneis meis cõtendebã. factus adoleſcẽs furti operam dedi. Deinde in virum ꝓficiẽs latrocinia exercui. in quib⁹ adeo ꝓfeci vt hodie caput ſim ⁊ magiſter omniũ latronum huius ꝓuincie. Ad quem monachus. Nõ timetis penas eternas huiuſmõi oꝑib⁹ preꝑatas. Dicẽte illo. de aĩma nulla queſtio eſt mihi eo ꝙ perdita ſit. Monachus r̃ndit. Quid ſi poſſem vobis oſtẽdere viam ſalutis velletis michi acquieſcere. Ait latro. etiã conſentirem. Et monachus. Ieiunate vnum diem in ebdomada in honorem ſancte dei genitricis ⁊ nullum ledatis. ⁊ ſciatis ꝓ certo ꝙ grãm apud filium eius obtinebitis. Reſpondit latro Hoc reuera faciã ⁊ iam voueo nichil ea die comedã ꝙ̃ ſemel. ⁊ neminem dep̃dabor nec aliquem ledã. Elegitq̃ʒ diem ſabbati nichil in eo mali oꝑãs ĩmo plurimos ſocioꝝ manib⁹ depredãdos vel occidẽdos ob honorem beate virginis eripiẽs Eodem tẽpore Tridẽtinum ab hoſtib⁹ per circũitũ infeſtabať. Et exeũtes ſatellites ciuitatis cuꝫ hoſtes quadã die ſabbati inſequerẽtur: iam dictum latronẽ inermem ꝓpter ſabbatum cum ceteris ceperũt ⁊ cum eſſet fortiſſimus non ſe defendebat: cum caꝑetur non ſe excuſabat ⁊ noluit loq̃ interrogatus cum duceret̃. Venienſq̃ʒ in ciuitatem mox vt cognitus eſt patibulo adiudicatus eſt. Nutu tamẽ vt creditur beate marie virginis ſuꝑ pulcritudine corporis eius iudices moti: in hoc cõuenerũt vt ꝓuincia abiurata viueret. Quod cum abnueret ⁊ diceret. non faciam. melius ẽ enĩ

vt hic peccata mea luam q̄ꝫ in futuro. Reſponderūt iudices. ſine tamē vt decolleris. Non curo inquit qualis ſit pena dūmodo occidar. Et illi. vis vt tibi vocetur ſacerdos. Reſpondit. Non eſt neceſſe. Omnes enī chriſtiani eſtis. omnibꝫ vobis peccata mea cōfiteor. Quod cum feciſſet. cū multa cōtritōne nil ſe boni vnq̄ꝫ feciſſe teſtabatur preter illud ieiunium quod a monacho didicerat. Sicq̄ꝫ extra ciuitatē decollatus eſt ⁊ in eodē loco ſepultus. Nocte eadem vigiles portarum circa eius tumulū luminaria viderūt. Quinq̄ꝫ enim matrone corpus eius effodiētes ⁊ caput corpori adaptantes poſuerūt in feretro mire texture purpura ſupiecta. Ex quibꝫ quattuor ſingulas candelas ardētes in manibꝫ habentes: per quattuor partes feretrum tollētes. quinta que clariſſima omniū erat cum candela ſequente ad portam vſq̄ꝫ venerunt. ibiq̄ꝫ corpus deponētes. Cuſtodes vero iſta videntes timuerūt: putātes eſſe fantaſma. Quibus illa dicebat. Dicite epiſcopo vrbis vt capellanum meum a vobis decollatū in tali loco eccleſie honorifice ſepeliat. m̄ias addens ſi negligeret. ⁊ nomiauit ſe. Mane vero cum epō nūciata hec eſſent cum clero et populo exiēs purpurā depoſuit caput preciſum corpori vnitum expauit. texturāq̄ꝫ purpure humanum artificium excedenteꝫ admiratus. relatis credidit. hoīem cum timore ⁊ honore maximo non vt latronem ſed vt chriſti martirem in loco deſignato ſepeliuit. Ab illo tempe vſq̄ꝫ hodie vix aliq̄s adultus inuenit̄ in illa ꝓuīcia. qui eius exemplo in honore dn̄e noſtre ſabbatum nō ieiunet

Octaua ſtella ſexte corone beate virginis ſiue octauū ſignū eſt leo. quo rugiēte aīmalia figunt gradū hoc eſt repſſio prauorum motuū ſenſualitatis ⁊ fomitiſ. Haud dubium hoc ſignum fuiſſe in hoc celo. Nā ante cōceptum filij omnīo fomes extinct⁹ eſt in ea nec vnq̄ꝫ ſenſit huiuſmōi. Quantum ergo valeat clamor ⁊ auxiliū huius leonis id eſt beate virginis contra malas beſtias. id eſt demones in ſubſequēti declaratur exemplo. Ex dyalogo ceſarij de monacho cui beata virgo Maria gratiā cōfitendi obtinuit. ¶ In ꝓuincia apprica domus ordinis cyſtercienſ. eſt ſita que cruppa vocat̄. In hac infirmatus eſt quidā monachus ad mortem. ⁊ deputati ſunt ei duo ad ſeruiēdum. Qui dum ſimul extiſſent. et eger ſoluſ iaceret ingreſſi ſunt duo tetri ſpiritus in angulo domus ſtātes. comploſis autem manibꝫ cachīnātes dicebāt ad inuīcem. Cras hora tercia cuꝫ magno gaudio deducemus animam huius ad infernum. Mox infirmus tremere cepit atq̄ꝫ palleſcere. maxime ꝓpter remorſum cōſciētie. Cōmiſerat enim quedam peccata grauia. que vetante erubeſcētia confiteri non poterat: neq̄ꝫ clericus in ſeculo. neq̄ꝫ nouitius vel monachus in monaſterio. Iacens vero et circumſpiciēs cōtemplatus eſt ī āgulo oppoſito matronā pulcherrimam in hec verba demōibus cachīnantibꝫ reſpondentem Nolite nimis gaudere. Ego dabo illi conſilium qualiter dentes veſtros euadat. P⁹ quod verbum oīs viſio miniſtris intrātibus diſparuit. Conſilium autem cōfeſſionis intelligēs matronam vero ſanctaꝫ dei genitricem. quam in tanto periculo vt opinor inuocauerat. priorem vocari fecit. cuī oīa peccata ſua meritis beate dei genitricis adiutus. plene ac deuote confitens. et vt eadem abbati qui abſenſ erat reuelaret ſupplicās. oleo ſacro inūctus ⁊ domīci corporis ſacramēto munitus hora a demonibus predicta. ſub ſpe venie ſpiritum exalabat.

Nona ſtella ſexte corone beate virgīs ſiue nonum ſignum eſt virgo. hoc eſt bona ſterilitas. de qua dicit̄ Sapient. iij. Felix ſterilis ⁊ icoinquinata. ⁊c. Sub hoc ſigno exorta eſt glorioſa virgo noſtra que prima vouit virginitatē. ⁊ repudiauit virilis coitus feditatē. Unde dixit. Quoniam virum non cognoſco. Moraliter. per

hoc ſignum intelligit̃ cõſideratõ ꝓprie inſe
cunditatis qua ſumus ſteriles ⁊ infructu/
oſi a bona operatõne. De quibꝰ dicit̃ Ma/
thei. vij. Omnis arbor que non facit fructũ
bonum excidetur ⁊ in ignẽ mittetur. Ideo
nõ reſtat niſi ꝑ lãctus. luctus. ⁊ gemitꝰ. vn
de Joelis primo. Plãge quaſi virgo accĩ/
cta ſacco. ⁊c. ꝓpter hoc dicit̃ filia Jepte fle
uiſſe virginitatẽ. Judicũ. xi. Hunc fletum
quidam adoleſcẽs nobilis habuit qui deuʒ
negauit ⁊ homagium dyabolo fecit. ĩterceſ/
ſione tamẽ beate virginis quaʒ negare no/
luit remiſſionem meruit Ex dyalogo mira
culoꝝ ceſarij ¶ Juxta floreſulam ceno
bium ordinis p̃monſtracenſiũ: in dyoceſi
leodicenſi adoleſcẽs quidam nobilis habi
tabat. Cui pater moriens vtpote vir mag/
nus ⁊ potens multas diuitias reliq̃t. Fac/
tus miles idem iuuenis vt gloriam ſibi ac
quireret tẽporalem in breui ad magnaʒ de/
ductus eſt paupertatẽ. Cauſa enim laudis
humane: torneamẽtis totus deditus erat
hyſtrionibus larga manu ſua tribuebat.
Et quia ad tales effuſiones redditus an/
nui minus ſufficiebant. hereditatem vende
re paternam compellebatur. Erat in proxi
mo manẽs miles quidã. diues et honeſtuſ
miniſterialis tamẽ. Huic iuuenis iam di/
ctus allodia ſiue feuda partim vendebat. ⁊
partim in vadimonio exponebat. Et cum
iam nõ haberet quod venderet vel expone/
ret cogitabat exulare tolerabilius iudicãs
inter extraneos mendicare q̃ inter notos
⁊ affines egeſtatis confuſionem ſuſtinere.
Habebat autem villicum homĩem quẽdã
malignum. nomĩe non re chriſtianuʒ. ⁊ de/
monum miniſterio ex toto mancipatũ. Vi
dens hic dominum ſuũ triſtem ⁊ triſticie ñ
ignorans cauſam dicebat ei. Domine vul/
tis diues fieri. Reſpondit. Libenter diueſ
fierem dummodo diuitie ip̃e poſſent eẽ cũ
deo. Et villicus. Nolite timere. ſequimi/
ni tãtum me ⁊ bene erit vobis. Statim ſe/
cutus eſt miſerum: tanq̃ ſerpentis vocem
eua. quaſi ſybilum aucupis auicula. in la/
queum dyaboli celerius deponendus. Et

duxit eum in ipſa nocte per quoddam ne/
mus in locum paluſtrẽ. ⁊ cepit cum aliquo
quaſi habere ſermonẽ. Cui iuuenis. Cum
quo loqueris. Reſpõdit villicus. Tacete
tãtum vos ⁊ non ſit vobis cura cuʒ quo lo/
quor. Cunq̃ ſecũdo loqueretur ⁊ iuuenis
iterato ſciſcitaretur: reſpondit. cum dyabo
lo. Et cepit iuuenis nimis horrere. Dice/
batq̃ villicus dyabolo. Domĩe ecce virũ
hunc nobilem dominũ meum adduxi gra
tie veſtre. maieſtati veſtre ſupplicãs. vt ve
ſtro auxilio priſtinis honoribꝰ atq̃ diuitijſ
reſtitui mereatur. Ad quem dyabolus. Si
michi voluerit eſſe deuotus ⁊ fidelis. da/
bo ei diuitias magnas. inſuꝑ addam gloriã
et honores quales non habuerunt eiꝰ pa/
tres. Reſpondit villicus. Libenter vobis
obſequioſus erit ⁊ fidelis. ſi talia fuerit cõ
ſecutus. Et ille. Si voluerit iſta a me con/
ſequi abrenunciare debet in inſtanti altiſſi/
mo. Quod cum iuuenis audiret et facere
renueret. dicebat ei homo ille perditionis.
Quid timetis. ꝓferre vnum verbum. Di/
cite abrenuncio. Tandem miſer iuuenis a
villico ꝑſuaſus creatorem ſuum ore nega/
uit manu aſtipulauit dyabolo homagiũ fe/
cit. Hoc ſcelere perpetrato dyabolus adie/
cit. Adhuc opus imꝑfectũ eſt etiam abre/
nũciare debet matri altiſſimi. Illa eſt eniʒ
que nobis maximũ infert damnũ. Quos
filius ꝑ iuſticiam abijcit. mater quia nimiſ
miſericors eſt ad indulgẽtiaʒ reducit. Sibi/
lauit iteꝝ ſerpens in aure adoleſcẽtis vt do
mino ſuo in hoc obediret vt ſicut filiuʒ ita
etiam mrẽm eius abnegaret. Ad quod ver/
bum iuuenis nimis expauit ⁊ turbatꝰ ſuꝑ
modũ reſpondit. Hoc nunq̃ faciaʒ. Qua
re inquit. Feciſtis quod maius eſt. facite e
tiam quod minꝰ eſt. Maior eſt creator q̃
creatura. Et ille. Nũq̃ eam negabo. etiaʒ
ſi oꝑtuerit me oſtiatim mẽdicare ꝑ omnes
dies vite mee. Et nõ acquieuit Sicq̃ im
perfecto negocio ambo reuerſi ſunt nihil ſi
quidem honoris ꝯſecuti. ſed maximo pec/
cati pondere grauati villicus ſuadendo iu
uenis conſentiẽdo. ¶ Pergẽtes vero ſiĺ

venerūt ad quandam eccīam cuius campa
narius ianuam exiēs reliquerat ſemiclau/
ſam. Mox iuuenis exiliēs de equo ꝯmiſit
eum villico dicēs. Expecta me hic donec
reuertar ad te. Et intrans eccīam ante ora/
tum aurore ꝓſtrauit ſe ante altare. ⁊ ex in/
timo corde ipām in rēm miſcōie cepit inuo
care. Erat autem ſup idem altare ymago
ipius ꝟginis ⁊ matris puerum ihēſum in
ſinu habens. Et ecce meritis ipius ꝑclariſ
ſime ſtelle maris verus lucifer oriri cepit i
corde ſepedicti adoleſcētis. Tantam ei do
minus ꝓpter honorem matris quā non ne
gauerat ꝯtritōnem donare dignatus ē: vt
pre fletu rugiret. ⁊ ꝑ planctu nimiꝭ clamo
rib repleret. Eadem hora ſupradictuſ mi
les qui oīa bona eius habebat. diuino vt
creditur nutu ad eādem ecclīam diuertēs
⁊ videret apertam: putāſ ibi diuīa celebra
ri. maxime ꝓpter clamores intrinſecus ſo/
lus intrauit inueniēs coram altari iuuenē
ſibi bene notum lacrimātem. ⁊ putans ꝙ
ſolummodo defleret calamitatem ſuam. re
tro quādam columnam latenter ſeceſſit rei
exitum expectās. Cunꝗ terribilē illam ma
ieſtatem quā negauerat nomīare vel inuo/
care non auderet. ſed tantū piiſſimam eiuſ
genitricē lacrimoſis vocib pulſaret. vtro
ꝗ audiēte ꝑ os ymaginis ſue beata ⁊ ſingu
laris xp̄ianoꝝ aduocata filio loquebatur in
hec ꝟba. Dulciſſime fili miſere huic homī
Puer vero matri nil rñdit. faciem ab ea a
uertēs. Cunꝗ iteꝝ rogaret homīem ſedu
ctum aſſerens. matri dorſum vertit dicens
Iſte homo negauit me quid ei faciā. Poſt
hec ꝟba ymago ſurrexit. puerum ſup alta/
re poſuit. eiuſꝗ pedib ꝓna ſe ꝓſtrauit ⁊ ait
Rogo fili mi vt ꝓpter me dimittas ei pec/
catum hoc. Rñdit illi. mater nunꝗ aliqd
tibi negare potui: ecce ꝓpter te totū dimit
to. Surgēs aūt iuuenis exiuit de eccīa tri
ſtis quidem de culpa. ſed hilaris de indul
gentia. Exiuit poſt eum ſepedictuſ miles la
tenter ⁊ quaſi rem igīraret. queſiuit quare
tam humidos oculos haberet. Reſpondit
de vento eſt. Et ille. Domīe nō me latet cā
triſticie veſtre. habeo eñ vnicam filiam: ſi
vultis illam ducere vxorem omnia veſtra
cum illa vobis reſtituam. inſup ⁊ heredem
diuitiarum mearum vos conſtituam. Ad
hec iuuenis letus effectus: ſi hoc facere di/
gnaremini inquit plurimū michi placeret
Reuerſus miles ad vxorem ſuā rem ei per
ordinem retulit. Cōſenſit illa. celebrantur
nuptie. ⁊ iuueni ſub nomīe dotis oīa ſua
reſtituuntur

Decima ſtella
ſexte corone. b. ꝟginiſ ſiue
decimū ſignū eſt libra hoc ē
ponderatō pēnitētie ad quātitatē peccato/
rum. vel ponderatio opatōnis ad gratiam
nobis datam. vel ponderatō gratiaꝝ actio
nis ad beneficia creatoris. Et hāc habuit
iſtud celum. Iuxta illud Eccleſi. xxi. Uer
ba ſapiētum ſtatera ponderabūtur. Nā ad
ſingula dei beneficia ſingulas reddebat gra
tiarum actōnes dicēs. Fecit michi magna
qui potēs eſt. ⁊ huiuſmōi. Propter hoc in
libro de infantia eius diciť ꝙ ſine ītermiſſi
one benedicebat deum. Et ne forte vel ī ſa/
lutatōne ſua a dei laudib tolleretur ſi quiſ
prius eam ſalutaret. illa ꝓ ſalutatōne deo
gratias reſpondebat. Ipſi enim maxīe con
ueniebat dicere inceſſanter illud apoſtoli
ij. Corin. ix. Gratiaſ deo ſuper inenarrabi
li dono eius. Nobis eñ ſumme incumbit
hoc idem. quia nob miſicordiſ ꝯtulit hāc
mariam. Moraliter. Ille in ſe habet hoc ſi/
gnum. qui ponderat penitētiam ſuam ſcđꝫ
ꝙ peccauit. Unde deuterōi. xxv. Pro mē
ſura peccati erit ⁊ plagarum modus. ⁊c̄ ni
ſi hic plagarum modus meritis ⁊ interceſ/
ſione beate ꝟginis modereť. quod manife
ſte patet in exemplo ſequēti. De rolando
archiepō qui vi oppreſſit quādam abbatiſ/
ſam. interceſſione tamē beate ꝟginiſ meru/
it remiſſionem. Ex ſpeculo hyſtoriali

Fuit quidam archiepus Biſuncie: nomīe
rolandus de nobili ꝓſapia ortus. ſatis po/
tens ⁊ vtilis eccīe. virgini etiam glōſe de/
uotus. ſed quod peius eſt ⁊ totam maſſam

corrumpit .lubricus ꝛ guloſus. Cum au/
tem quedam abbatiſſa ex claro gñe orta:
virgoq3 pulcherrima ac deo dicata. qua
dam vice ad eius curiam veniſſet ꝑpter do
mus ſue negocia. mox vt eps eam vidit in
ↄcupiſcentiam eius exarſit dicẽs ad eam.
O domina poſt prãdium redeatis quia vo
lumus vobis in omĩb9 complacere. ꝛ nunc
ꝛ ſemꝑ veſtre eccĩe negocia ꝑut vobis pla
cuerit terminare. Facto ergo prãdio abba
tiſſa cum ſolenni comitatu ad curiã regre/
ditur. ſed epo ꝑcipiente ad primam ianuã
famuli. ad ſecũdam milites. ad terciam pu
elle excludũtur: ipa penitus neſciente. Et
cum ꝑdicta abbatiſſa tanq3 columba ſim/
plex ꝛ ſeducta ſe ſolam cerneret. ingemuit
ꝛ ait. Heu heu domĩe deus quid eſt qd ac/
cidit mihi. Cumq3 hec ꝛ ſimilia diceret epſ
de lecto ampliſſimo velociter ſurrexit. ſpõ/
ſam xpi violẽter amplectitur. ꝛ libidinoſiſ
motib9 aggreditur ꝛ violenter eam viola/
uit. Cum autem eps poſt hanc execrabile3
luctam in thoro pauſaret ꝛ abbatiſſa incon
ſolabiliter fleret. ac ſemetipam vnguib9 la/
niaret. ecce ihesus ad pedes eius ſtetit: ip3
flammeis oculis ꝛ terribili vultu intuens
Et erat dominus ihesus toto corpore nuda
tus vſq3 ad lumbos. Et erat ei in dextro la
tere horribilis cultellus vſq3 ad manubri/
um infixus. Quo viſo epiſcopus pre timo
re ꝛ ſtupore nec oculos nec ſe de loco mo/
uere potuit. Cui dominus poſt mediam ho
ram dixit. O epiſcope cur dei filium tam
crudeli vulnere ſautiaſti. Cur templũ ſpi/
rituſſancti violaſti ꝛ cur ſponſam meã pol/
luiſti. Aut quare ſupꝑ dolorem vulnerꝫ me/
orũ addidiſti aut quomodo tãtum facinus
facere preſumpſiſti. His dictis dominus
ihesus infremuit ꝛ cultellum de latere excu
tiens ſanguine rubricatum ſupꝑ culcitram
ante epiſcopi faciem ꝑiecit. ꝛ tunc euanu/
it. Abbatiſſa vero ad domum rediens flẽs
ꝛ eiulãs nunq3 deinceps exiuit. Epiſcop9
autem poſt predictam xpi viſionem deſpe/
rauit. ꝛ ab inuocatõne dei ceſſauit. Verũ/
tamen baſilicam quãdam quam ipe ad ho
norem beate virginis Marie conſtruxit in
greſſus cultellum totaliter cruentatum ſu
per aram poſuit. Deinde ſe proſternẽs nec
oculos nec manus ad celum leuauit. ſ3 per
triginta dies pane ꝛ aqua contentus ma/
trem miſericordie cum ingenti deuotione
ſolummodo inuocabat. Et ecce die triceſi/
mo regina celi apparuit epiſcopo dicens.
Quomodo vales o homo. Et ille o domi
na tota ſpes mea ꝛ valitudo vos eſtis. Ad
quem virgo. triplicem inquiens excõmu/
nicatõem incidiſti. Primam quando dei
patris filium ſummum ſacerdotem xp̃tum
in te fuit vulneraſti. ſecũdam quãdo conſe
cratam virginem violaſti. terciam quando
deſperaſti. ſicq3 totam trinitatem ꝛ me ſi/
militer offendiſti. Sed modo ſurge et ſta
ac celum reſpice. ego eni3 ſum porta venie
ſicq3 dices p9 me. Jheſu benigniſſime mi
ſerere mei. Quod cum feciſſet beata ꝟgo
adiecit. Vade ꝛ amplius noli peccare. qa
dimiſſa ſunt tibi peccata tua. Cultellus ta/
men ita cruentatus in iſta capella ſeruabi
tur vt ſciant ſucceſſores tui ꝛ omneſ chriſti
ani q3 graue peccatum ſit violare virgineſ
chriſti. His dictis virgo diſparuit ꝛ epi/
ſcopus deinceps ſanctiſſime vixit. Ecce q̃/
modo plagarum modus circa iſtu3 epiſco
pum meritis et interceſſione beate virginiſ
fuit minutus ſiue immutatus. Nam per
penitentiam triginta dierum penas euaſit
iempiternas

Vndecima ſtel.

ſerte corone beate ꝟginis ſiue
vndecimum ſignum eſt ſcor/
pio q̃ capite blãdit ſed cauda pungit. ꝛ ſigt
pctm̃ blãdiens in culpa: ſed pungens in pe
na. Hoc ſignum habuit quodãmodo in ſe
celum noſtrum. quia ad hanc conſideratio
nem precauit ſibi ab omĩ peccato. licet mul
totiens inter ſcorpiones cum filio habita/
ret. Eze. ij. Et maxime hic ſcorpio diabolũ
ſignat: qui caput eſt omnium ꝑuerſorum.
et ſepe ſub melle praue delectatiõis nititur
ꝑpinare venena mortis eterne. Hũc ſcor/

pionem facile ꝑ merita beate virginis poſ
ſumuſ euincere. vt in ſequēti magnifico de
claratur exemplo. Ex ſpeculo hyſtoriali li/
bro. viij. capitulo. xc. de impatrice cuiꝰ ca
ſtitatem a violētia ſeruorū beata virgo eri/
puit ¶ Fuit quidam romanus impator
cui ꝓuidit dei clemētia vxorē genere ⁊ mo
ribus nobiliſſimam. ac pulchritudine ho/
neſtiſſimam. Nec turpis aut carnalis dele
ctatō illos captiuabat: ſed īuicem ſobrie et
iuſte ſub legali cōiugio ſe nō mediocrit̄ di
ligebant. Venit autem in mētem impera/
toris vt pergeret lōge lateqꝫ ꝑ orbem: viſi
tare loca ſanctorum. Accepto itaqꝫ aſſenſu
a cōiuge. ⁊ regnum ⁊ quēdam fratrem ſuū
adoleſcentem attētius ei commendans: di
greſſus eſt. Ipſe autem dictus adoleſcens
ſpecie deceptus impatricis. in amorē eius
vehemēter exarſit. ⁊ tandem etiam quo ſti
mulo vrgeretur ei aperuit. Cumqꝫ ei pluri
es moleſtus eſſet ⁊ illa penitus renueret: tā/
dem iuueni cecato ad eius amplexꝰ ſe ven/
turam ſimulate ꝓmiſit. Interim vero tur
rim quēdam parare nō diſtulit. in qua du
os adoleſcētes ⁊ duas puellas ad ſeruien/
dum iuueni mittere curauit: vt neceſſaria
queqꝫ illi ſurſum cum funibꝫ traherēt. De
termīato autem die quo imperatrix ⁊ iuue
nis turrim illam priuatim aſcenderēt. vt
ille quod deſiderabat expleret gauiſus eſt.
Sed illo preeunte ⁊ intrante pudica do/
mina in domum redijt. retento iuuene in
turre. Sedit autē ſub impatrice roma pa
cifica donec impator rediret ad ꝓpria. Poꝰ
quinqꝫ annos audiēs aduentum eius gaui
ſa ē valde. Iuſſitqꝫ nobiles ⁊ maiores cle
ri in occurſum eius ſecum exire. ⁊ vicoſ ci
uitatis ornari decēter Fratrē q̊qꝫ impato
ris incōſulte de turre emiſit: vt fratri obui
us exiret. Qui in occurſu illius reginā ꝑ/
uenit. ⁊ verſa vice eā male infamauit. Re
quiſitus eīm a fratre cur tā afflictus ⁊ pal
lidus ac crine deformis eēt. r̄ndit cum la
crimis. O fratri cariſſime peſſima mere/
trix cōiūx tua ſicut cū multis fornicari cō
ſueuit meipm in ſcelus ꝑcipitare ſecū tem

ptauit. Nullus eīm ab eius impudico am/
plexu exquo receſſiſti ꝓhibitus eſt. Quod ꝗ
ego ferre non potui ſed ab ea recedēs. in q̄
dam turre me nūc vſqꝫ cōcluſi. Audiens
impator quas non ſꝑauerat in vxore cōtu
melias nūciari. dolore cordiſ ꝑcuſſus pene
exanimis in terram corruit. Poſt ſpaciū
vnius hore ſurrexit ⁊ cōfortatus aſtātiū
conſolatōnibꝫ equum aſcēdit In craſtinū
autem impatrix cum comitatu mlto ad vi
rum ſuum ꝑuenit. Que cum illū vt dignū
erat amplecti vellet. ꝑcuſſa ab eo in facie ꝗ
uiter confuſa cecidit. Vocatiſqꝫ duobꝫ ſer
uis impator ait. Quia non eſt cū meretri/
ce certādum. ite in ſiluam ꝓfundā ⁊ ducite
eam ad decollatōem. Qui cum ad locum
vbi decollanda erat ꝑueniſſent. admirāteſ
eius pulcritudinem dixerunt ad inuicem.
Priuſqꝫ occidat̄ cognoſcamus eam. qꝛ n̄
eſt in mūdo pulcrior illa. Irruētibꝫ illis in
eam illa ſuſpiciēs in celū voce lacrimabili
dei reſpcm. ⁊ vginis ſancte marie efflagi
tabat auxiliū. Quidā aūt nobilis heros n̄
longe iter faciēs cū comitatu multoꝝ qui
limina aploꝝ ⁊ ſanctoꝝ loca rome viſita/
uerāt: audientes clamoribꝫ reſonare ſiluā
primo putauerūt aliq̄m feram in vbertibuſ
corruiſſe. ⁊ veloci curſu illuc venerūt. Vidē
teſqꝫ tam venerabilē ꝑſonam ſuos impu/
dicos diſtrahere morti eos ꝯcite tradide/
runt. ¶ Requirit̄ mulier que eēt ⁊ cur illi ta
lia ꝯtingerēt At illa celata dignitat̄ altitu
dine ſupplici vultu ⁊ hūili voce rogauit vt
eam dn̄s eoꝝ ſecū duceret ⁊ ab ea ācillare
obſequiū ſaluo honore pudicicie reciperet
Qui petitōi eiꝰ libenter annuēs illā ad pro
pria ꝑduxit. Quā vxor eiꝰ honorifice r̄cipi
ens vnicū ei filiū educādū ꝯmiſit. Paruu
lo aūt ſuſcepto illa maiorē adhibuit diligē
tiam q̄ ſi ipſa eum genuiſſet. Fugiebat la/
ſciuiā. frequētabat eccīam Sꝫ nec ibi mali
gnus ſpūs tēptare deſijt quā vinceret tn̄ non
valuit. Erat qdā miles in curia q̄ ad amo/
rem eiꝰ ꝑtīgere cupiēs: blādis ſmōibꝫ ac
mltīs ꝓmiſſiōibꝫ eā vt ſibi ꝯiugio copularē
tēptabat. Illa vero caſte ſe cū diligē r̄ndēs

amore domi ſui cuius frater erat. ⁊ nubere
ei oīno negauit. Quāobrē cepit miſer tra
ctare in aīmo quid mĺieri que in tāta eū vi
litate hēbat pararet vt occideret vel fugaret
Itaqꝫ intēpeſta noctis hora ductu dyabo
lico venit vbi illa dormiebat ⁊ infans in ſi-
nu eius ſibi commēdatus gutturqꝫ pueri fi
lij fratris ſui cultro per mediū ſecuit. ⁊ gla
dium in manu mulieris dormientis relin-
quēs receſſit. Cum ergo ſanguis occiſi pue
ri per mediū lecti decurreret. ⁊ latus mulie
ris inficeret excitata vehementer expauit. Et
cum ſe miſerā ꝓclamaſſet ſolicita mater ⁊
pater de filio ſurgētes concito de lecto ve-
nerunt cum lumīe ad filium. quē iugulatū
videntes ⁊ in manu mulieris cultrum: qn
tus dolor eos inuaſit ⁊ omēm familiā vix
explicari poteſt. Venit deniqꝫ ſceleratiſſi-
mus homicida fictas lacrimas fundens ⁊
voluit occidere tanti ſceleris ignaram: di-
cens fratri ſuo. Adduxiſti huc meretricē
in multis criminibꝫ in alia patria iudicatā
interfici. Iam igni tradatur dignam eā fa-
cit mors filij tui. At heros ille nobilis ⁊ vx
or eius eam interfici ꝓhibentes. mandaue
runt nautis ad portum ꝓximi maris vt eā
in alienam terram ducerent. Venit ergo
perfuſa lacrimis faciem ⁊ comam diſcer-
pens cum ſeruis ad mare ⁊ intrauit nauē
Cumqꝫ naute per altū mare nauigaſſent cō
ſiderata eius ſpecie allocuti ſunt eam vt eiſ
aſſentiret. Reſiſtētiqꝫ ob amorem pudici-
cie dixerūt. Vnum e duobus elige. aut no
bis cōmiſceri. aut in mari precipitari. Re
ſpondit illa: ſe libentius inter fluctus defi-
cere qꝫ. eorum libidinoſis petitionibus aſ-
ſentire. Qui mutato conſilio in quadā al-
ta rupe que ante eos in mari eminebat: do
mino prouidente eam reliquerūt. Vbi cū
totam noctem duxiſſet inſomnem ſummo
diluculo: merore ⁊ triduano ieiunio afflic-
ta parum obdormiuit. Apparuitqꝫ ei ſan-
cta virgo Maria regina glorie. admirabi-
li facie. ſtellante oculorum acie: dicens ei.
Quia multa propter caſti coniugij ſeruan
dam fidem ſuſtinuiſti aduerſa. omnis am-
modo temptatio impiorum a te expellen-
da eſt. et quas paſſa es iniurie manifeſta-
buntur. Collige herbam que eſt ſub capite
tuo. ⁊ quibuſcūqꝫ leproſis dederis inde bi
bere in nomine domini ſanabuntur. ¶ Ex-
citata autem mulier ⁊ de viſione letificata
cum deuotis oratōnibus herbam collegit
cui ſimilem ante non viderat: ⁊ cyrothecaſ
de manibus ſuis extrahens impleuit. Ho
ra autem tercia naute a deo miſſi iter faci-
entes iuxta rupem illam vocati ab ea appli
cuerunt. Qui videntes eam tam venerabi
lem eſſe perſonam condolētes ei receptā ī
nauim duxerunt ad portum. Egreſſa autē
de naui inuenit leproſum vultu miſerabilē
attritamqꝫ herbe porciūculam cum vino ei
dedit bibere et confeſtim ſanatus eſt. Exijt
fama eius longe lateqꝫ. ⁊ venit ad ciuitatē
illā in qua erat impiꝰ ille leproſus effectuſ
qui fratris filium in ſinu huius domīe oc-
ciderat. Ad hunc multis precibus adduc-
ta. ſed nec ab ipō nec ab vllo de familia do
mus cognita rogatur obnixe a fratre illius
leproſi vt ei ſubueniat. ⁊ quidquid ī de mer
cedis velit recipiat. Illa ſe ſubuenire pro-
mittit ſi de omnibus peccatis ſuis corā ea
et ſeptem perſonis confeſſus fuerit. et ille
quidem confitens multa dixit. Sed cela-
bat ſcelus quod in eam commiſit. Reſpon
dit ei mulier. nil ei proficere medicinam ſu
am abſcondito vllo criminali. Tūc ait fra
ter ſuus cuius filium interfecerat. Aperi
cor tuum et emunda ab omni peccato. et ſi
quid aduerſum me male egiſti: totum tibi
dimittatur. Reſolutus itaqꝫ in lacbrimis
qualiter egerat manifeſtauit. Audiens he
ros expauit vehementer. dicens ſe plus d
amiſſione nobiliſſime mulieris qꝫ de mor-
te filij triſtem eſſe. At illa reſpondit. Do-
mine ego ſum mulier illa que malum pro
malo non reddam. ſed bonum pro malo re-
tribuam. Reſtitutoqꝫ illi ſanitate rogabāt
illam vt ibi maneret ⁊ quem ſanauerat in
ſponſum acciperet. Quibus nō acquieſcēs
receſſit et ſanando leproſos nonnullos Ro
mam incognita petijt. ibiqꝫ plurīos a lep̄
mūdauit. Sed ⁊ frēm imꝑatoris vlciſcente
deo īuaſerat lepra grauiſſima vſqꝫ ad mortē

Ad quem curãdum adducta ſ3 a nullo agni-
ta ſiſi mõ ⁊ hũc pctm̃ ſuũ qđ in eã ꝯmiſerat
cõfiteri coꝛam papa ⁊ ſenatu romano fecit.
Quo audito imꝑatoꝛ flens ⁊ pugnis faciẽ
pectuſq3 ꝑcutiens miſerum ſe exclamauit.
Flebãt quoq3 omẽs qui aderãt ⁊ audierãt
recoꝛdatõnem imꝑatricis egregie. At illa
fletus eoꝛum non ſuſtinẽs: ſanato prius iu-
uene dixit. Quia ego ſum illa. Tũc quan-
ta leticia romanum populũ impleuerit nõ
eſt facile dictu. Voluitq3 eam imperatoꝛ
quaſi a deo reſuſcitatã in vxoꝛem ⁊ popul⁹
in dominam accipere. Sed illa intra ſe aliť
agens dixit ad papam. Uotum feci in tri-
bulationibus meis domino me nulli vi-
ro vlterius ꝯiungere ſed in monachali ve-
ſte caſtimoniam ſeruare. Requiretur ergo
anima mea de manu tua: ſi timens vel di-
ligens hominem plus q3 deũ veſte ſcã non
velaueris me. Tunc ille mox eam bñdixit
⁊ induit

Duodecima ſtel

la ſexte coꝛone beate virginis
ſiue duodecimum ſignum eſt
ſagittarius. quia ꝓ filio multiplicem ſuſti-
nuit naturalem defectum quaſi ſagitta3 mľ-
tiplicem vt famem. ſitim. fatigatõem. vigi-
liam. ⁊ huiuſmõi. Paſſio etiam filij ipi⁹ a-
nimã quaſi multiplici iaculo ſagittauit iux-
ta ꝓphetiã Symeonis. Unde vere dicere
potuit illud Job. vi. Sagitte domĩ. id eſt
penalitates filij mei in me ſunt per cõpaſſi-
onem ⁊c̃. Deſignatur ergo per hũc ſagitta-
rium patiẽs perpeſſio ꝓ amoꝛe dei quarũ li-
bet tribulatõnum. Unde ⁊ nos libenter ob
amoꝛem dei ⁊ beate virginis debemus ad-
uerſa ⁊ temptationes demonũ patiẽter et
foꝛtiter ſuſtinere. quia in finem deus ſuos
non deſerit. ⁊ hoc maxime ꝓpter merita et
interceſſionem glorioſe virginis marie vt
in ſequenti declaratur exemplo de muliere
quã de incẽdio beata virgo liberauit. Ex li-
bꝛo miraculoꝝ beate ꝟginis ¶ Quidã vir
⁊ vxoꝛ ſua filiam vnicam habentes: eã cui-
dam iuueni nuptui tradiderũt. Ob amo-
rẽ aũt filie geneꝝ ſuum ſecũ in domo tene-
bant. Pater autem puelle iuuenem amo-
re filie ſue tam diligenter colebat: vt ñ ma-
ioꝛ eſſet amoꝛ puelle ad puerum q3 ſocruſ
ad generum. Inter hec malicioſi dicere ce-
perunt ꝙ hec non filie cauſa faceret. ſed vt
eidem ꝓ filia ſeſe ingereret. Cum igiť mu-
lieris animum tanta falſitas concuſſiſſet:
timens ne in vulgi fabulam verteretť: duoſ
ruſticos alloquitur ⁊ ſi occulte generũ ſu-
um ſtrangulare velint cuilibet viginti ſoli-
dos pollicetur. Quadam ergo die eos in
cellario recludens: maritum ſuum ex in-
duſtria aliquo ire conſuluit. ⁊ filiam alio
tranſmiſit. Tunc adoleſcens iuſſu domine
ſue cellarium vt vinum afferret ingrediť.
⁊ mox a latronib⁹ ſtrãgulatur. Mox ſocruſ
ipſum in lectu3 filie ſue detulit. ⁊ quaſi doꝛ-
mientem veſtibus circumtexit. Redeun-
tibus igitur marito et filia ac ad menſam
poſitis iubet mater filie vt maritum ſuu3
excitare ⁊ ad menſam vocare. Quem cum
defunctum repperiſſet et hoc concita nunci-
aſſet. ⁊ tota familia in lamẽtum vertitur: ⁊
illa mulier homicida quaſi dolens cum ce-
teris lamẽtatur. Tandem mulier de perpe-
trato ſcelere valde ingemuit. et ſacerdoti
omĩa per oꝛdinem confeſſa fuit. Poſt ali-
quot tempus inter mulierem ⁊ ſacerdote3
litigium oꝛitur. ⁊ a ſacerdote ſibi generi ho-
micidium impꝛoperatur. Quod cu3 ad pa-
rentum noticiam deueniſſet. adducitur ad
iudicem. et ab eo ignibus concremãda dã-
natur. Finem ergo ſuum imminere conſi-
derans ad beatam virginem Mariam ſe cõ-
uertit. et eius intrans eccleſiam in oꝛatio-
ne ſe cum lachꝛimis pꝛoſtrauit. Poſt mo-
dicum exire compellitur: et in magnũ pꝛo-
iecta ignem omnes eam ibi ſtare illeſam et
incolumem contuentur. At parentes pue-
ri ignem paruum eſſe putantes ad ſarmẽ-
ta concurrunt et in ignem ꝓijciunt. Vidẽ-
tes autem ꝙ nec ſic in aliquo lederetur lã-
ceis ⁊ haſtis eam impugnare ceperũt. Tũc
iudex qui aderat vehementer obſtupuit. ⁊
eos ab impugnatõne ꝯpeſcuit. Eã aũt dili-
genter conſiderans nullum in ea ſignu3 in-
cendij ꝑter ſola vulnera lãcearum īuenit

Cum aũt ꝑentes eius domi eã recluſiſſent
⁊ eam fomẽtis ⁊ balneis recrearent noluit
eam deus vlterius humana ſuſpitõe feda
ri. Poſt triduũ in laude.b.ꝟgĩs ꝯſeuerãſ
ex hac vita vocauit

¶ Septima corona ⁊
prima ſtella eiuſdẽ

SEptima co
rona capitis glioſiſſime
ꝟgĩſ marie eſt corona li
beratõis.qꝛ ꝑ eam ab ĩfe
ris ſumus liberati ⁊ por/
ta celeſtis ihr̃lm que añ natiuitatẽ ẋpi⁹ mlͭ/
tis annis fuerat clauſa eſt nobis referata
¶ Duodeci ſtelle huius coro.ſunt.xij. ꝟ
tutes.b.ꝟgĩs ꝑ.xij.portas ciuitatis ihr̃lꝫ
deſignate.ꝑ quas ipa celeſtẽ ihr̃lm ĩtrauit
⁊ nos meritis ipius poſſumus intrare.
¶ Prima ſtella h⁹ ſeptĩe corone ſiue pr̃ia
porta dꝛ porta ſtercoꝝ. Scõa dr̃ porta gre
gis. Tercia dꝛ porta piſciũ. Quarta dicit̃
porta vetus. Quinta vall̃. Sexta ſterqui
linij. Septĩa fontis. Octaua equoꝝ. No
na aquaꝝ. Decima collis. Undecĩa iudi/
cialis. Duodecĩa regalis. ¶ Prima igit̃
ſtella.vij.coro.b.ꝟgĩſ ſiue prima porta dꝛ
porta ſtercoꝝ ⁊ ſigt̃ ꝟtutẽ humilitatꝭ que
facit vt homo cõſideret vilitatem peccati.
Mich.vi. Humiliatõ tui in medio tui. Et
hec eſt hũilitas peccatoꝝ. Et eſt alia hũi/
litas iuſtoꝝ qui ꝯſiderãtes potẽtiam diuĩe
maieſtatis ⁊ ꝯditõem ꝓprie vilitatis ſeu ĩ/
firmitatis ſe in cũctis deijciũt ⁊ humiliant
Sic abrahã qñ cum dño loquebat̃ noĩa
uit ſe puluerem ⁊ cinerẽ ⁊ dauid canẽ vnũ
Sic.b.⁊ gl'oſa virgo maria cum eligeret̃ ĩ
mrẽm ẋpi ancillã dñi ſe nomĩauit di. Ec.
an.dñi. Nomẽ ancille nomẽ ſeruile ẽ. Et
eſt quadruplex ſuitus. Prima ꝯditiõis: q̃
oĩes creature dñt ſuire ſuo creatori ſicut
opus factori ſuo ⁊ eius diſpoſitõib' obtẽ
perare ⁊ ſequi inſtituta vt ſicut ab ipo facta
ſunt ita non niſi ſub ipo ⁊ ſꝫm ipm ĩcedant
¶ Secunda neceſſitatis: qua deo ſeruire
dicũtur male volũtates. Que cum ei⁹ iuſ/
ſionib' cõtraire nitũtur ꝑ ineffabilem tañ
eius diſpoſitõem artãtur: vt nichil ſine ip
ſius nutu ad effectũ perducere queant. vn
de dicit auctoritas. Ei militat omne quod
obſtat. Seruiũt ergo nolentes eius diſpo
ſitõni qui volentes ſubiecti nõ ſunt eius p̃
ceptõni ¶ Tercia timoris quãdo diui/
na precepta non ex dilectõne implemus:
ſed ex formidine ¶ Quarta dilectõis q̃n/
do volũtarie iuſſionib' illius obtẽperamuſ
quia ipm qui iubet diligimus nec aliud in
noſtra ſeruitute extra ipm commodũ que/
rimus q̃ꝫ vt ſꝫm ipm ambulãtes ad ipſum
peruenire valeamus. Hoc eñi eſt ꝓpter ip
ſum facere quod ipe iubet ꝓpter ipum adi
piſcẽdum facere quod iubet. Ex his quat/
tuor ſeruitutib' videtur illa commẽdari in
hoc loco que eſt ſꝫm debitum conditionis.
Hanc eñi primi parẽtes in ꝑadiſo exhibe
re conditori noluerũt: quoniam in ſuꝑbiã
elati deſpexerũt eſſe ſub illo a quo conditi
fuerãt. ⁊ voluerũt ꝑuerſe eſſe cum illo ĩ ma
ieſtate conſimileſ qui nõ erãnt in natura e/
quales. Conueniẽter ergo gratia culpe re/
ſpondet. Eua per ſuꝑbiam creaturam ſe eſ
ſe ⁊ opus dei non cõſiderans deo parifica
ri voluit. Maria autem ſuo factori humili
ter ſe ſubdens ancillam ſe nomĩauit Et id
circo illa abiecta ⁊ iſta electa eſt. Suꝑbaꝫ
deſpexit ⁊ humilem reſpexit. Et quod ſu/
perba perdidit humilis recepit. Ideo ait.
Reſpexit humilitatẽ ancille ſue. Reſpexit
humilitatem reſpexit humiliatõnem. Hu
militatem reſpexit humilem remunerans.
humiliatõnem reſpexit humiliatam exal/
tans. Duo autẽ ſunt humilitas ⁊ humilia
tio ⁊ vtrũq̃ꝫ excellenter reꝑire eſt in maria.
Humilitas intus eſt in ꝟtute mentis. hu
miliatõ eſt foris in abiectõne humane ab/
iectõnis. Non põt autem haberi humilia/
tio ſine humilitate. Maria ergo que apud
deum humilis erat ⁊ apud homines pro/
pter deum abiecta in vtroq̃ꝫ ſe a deo reſpe
ctam teſtatur. Quia ⁊ eius humilitas apᷣ
deum acceptabilis facta eſt. ⁊ eius hũilia/
tio apud hoĩes in gl'am ꝯmutata. Uñ ſub/
dit. Ecce eniꝫ ex hoc beatam me dicẽt om/
nes generatõnes

Secunda ſtella vij. corone beate v̾gīs ſiue ſecūda porta d̾r porta gregis. et hec ſigt̄ benignitatē ꝑ q̄m diſcordes reconciliātur ⁊ ardor vindicte refrigerat̄. Quaꝫ benignitatē in ſe. b. v̾go in ſummo gr̄du habuit. q̄r īter deum ⁊ hoīem pacē ⁊ ꝯcordiaꝫ fecit. ⁊ ſic ab ira dei ⁊ ab om̄i turbatōe ⁊ tēptatōne nos ꝓtegit. Igit̄ quotiēſcūq̄ tēptaris ſuꝑ vires tuas clamādū eſt ad eam Eſto mihi dn̄a tur. for. a fa. ini. Sicut em̄ puerulus timēs canē fugit ⁊ clamat ad matrem. ſic q̄cūq̄ vehemēter tēptat̄ ⁊ tīet morſum dyaboli vel cuiuſcūq̄ tēptatōis ꝑ oīonem debet recurrere ad mrēꝫ pietatis ⁊ dicere illi ſicut dicit dn̄o rex ioſaphat. ij. pali. xx. In nobis q̄dem non eſt tāta fortitudo vt poſſimus huic multitudī reſiſtere q̄ irruit ſuꝑ nos. Sed cum ignoremus q̄d agē debeamus hoc ſolum hēmus reſidui vt oc̄los noſtros dirigamꝰ ad te ¶ Maria ꝓtegit noſ vt arbor ſub vmbra ramoꝝ ⁊ folioꝝ ſuoruꝫ i. ꝑ exēpla ſuoꝝ bonoꝝ opꝑm ⁊ meritorū

¶ Sub pallio hūilitatꝫ ⁊ v̾gītatis ſue. Hūilitas em̄ ⁊ v̾gītas ale eius ſunt. Et late ſūt ale iſte ꝑ vtriuſq̄ v̾tutis plenitudinem. d̾ quibꝫ alis dicimus ei. In vmbra alaꝝ tuarum ſꝑabo donec trāſeat iniq̄tas. In vmbra v̾gītatis ꝯtra incēdiū luxurie. In vmbra hūilitatis ꝯ̄ ventum inanis gl̾ie vel tēpeſtatem ſuꝑbie. In vmbra māſuetudinis ꝯtra grādinem iracūdie ⁊c̄. In vmbra oīonis ꝯtra pluuiā diabolicaꝝ tēptationum

¶ Sub ſcuto patīe ſue ꝑ exēplum. Scuto circūdabit te veritas eius ⁊ ideo nō tiebis a timore nocturno. Angelos nob̄ ī auxilium mittēdo ſicut fecit baſilio. Vn̄. Angelis mādauit de te. Angeli em̄ miſtri ⁊ ſatellites ſui ſunt de p̄cepto creatoris. Cōtra inimicos nrōs ꝓ nobis pugn̄do. Vn̄ ꝯuenit ei illud Eccle. xxix. Suꝑ ſcutū ⁊ ſuꝑ lāceam aduerſus inimicū tuū pugnabit pro te Eſtū ꝓſꝑitatis frigore aduerſitatis tꝑando. Amaritudinē tribulatōis dulcedīe ꝯſolatōnis leniēdo. que velut ſapiēs m̄lir poit in olla cordis noſtri ꝑ impatiētiā bulliētis aquam ꝯſolatōis. ¶ Protegit etiā nos reſpectu mīe ſue quo ad nos ſed iuſticie q̄ ad demōes vicia ⁊ pctā. Vn̄ ipi veriſſime cōuenit q̄d d̾r de filio ꝓuerb. xx. Rex q̄ ſedet in ſolio iudicij diſſipat omne malū intuitu ſuo. Simil̄r regina. i. maria ſedēs cū filio ī ſolio ꝑadiſi oc̄lo mīe reſpiciēs pctōrem intuitu ſuo diſſipat om̄e malū. i. triplex malum Malū. ſ. culpe cuius īpetrat veniā. malum pene quē nō ſinit ſtatim infligi. maluꝫ dyaboli ne tēptādo tm̄ nocere p̄ualeat quātum deſiderat ¶ Protegit etiā ab accuſatōnibꝫ demonū q̄ accuſant iuſtos in ꝯſpcū dei die ac nocte. i. aſſidue. Sed ſi maria ꝓ nobis q̄s ꝯtra nos. Et ſi ipa eſt que iuſtificat quis eſt q̄ ꝯdēnet. Ro. viij. De h̄ m̄lta h̄nr exēpla ſuꝑius in. iij. ⁊. vi. corona.

¶ Protegit etiā ab accuſatōibꝫ detractoꝝ ⁊ a ꝯuētu malignātiū ſicut pꝫ in abbatiſſa p̄gnāte quā v̾go v̾ginū reuirgīauit. De q̄ hēs ſuꝑius in. iij. ſtella. iij. corone ¶ Protegit etiā a corꝑalibꝫ incēdijs ſicut patꝫ de quodā puero iudeo quē pr̄ ſuus ꝓiecit in clibanū ardētē. q̄r adorauerat ymaginē. b. v̾ginis cum pueris xp̄ianis ⁊. b. v̾go apparuit ei in medio fornacis in ſpē ymaginiſ q̄m puer adorauerat ⁊ ꝓtexit eū ſub pallio ſuo ab incēdio ⁊ fecit mediū fornacis quaſi ventum roris flātem. Quo miraculo viſo multi iudei ꝯuerſi ſunt ad fidem. ⁊ pr̄ pueri in ipm fornacem ꝓiectus eſt ⁊ ſtatī combuſtus ¶ Protegit etiā noſ maria a corꝑalibꝫ inimicis. ꝑut ſepe legit̄ in miracul̄ eius ⁊ a ſeductoribꝫ aīaꝝ ⁊ ei ꝯuenit illud ſapi. x. quod d̾r de ſapīa ⁊ recte pōt ītelligi d̾ maria. Cuſtodiuit illum. i. ſeruum ⁊ amatoreꝫ ſuum ab inimicis exterioribꝫ ⁊ manifeſtꝫ. i. detractoribus qui famā hereticis. qui fidē tirannis. qui vitam conantur auferre. ⁊ a ſeductoribus tutauit illum. id eſt ab occulte inſidiantibꝫ. ſ. mūdo carne demonibus. Quoꝝ primus pietatem ꝑ auariciā. ſc̄dus caſtitatem ꝑ luxuriā. terciꝰ hūilitatē ꝑ ſuꝑbiā conat̄ auferre. Ecce ſex atrociſſimi inimici ⁊ ſeptimus. i. ꝓpria volūtas. Hi ſunt ſeptē gētes q̄ īpugnāt yſrl̄. ſꝫ ꝑ mariā vt dictum eſt vincuntur

TErcia ſtella ſep-
time corone. be. v̄gis ſiue ter-
cia porta dr̄ porta piſciū: ⁊ ſigt̄
ſimplicitatē. q2 piſcis eſt aīal ſimplex vñ
facil'r capit̄ ⁊. b. v̄go q̄ꝫ cito intellexit diui
nam volūtatē de ɔceptu v̄gineo captiua-
uit intellcm̄ ⁊ volūtatē ſuam di. Fiat mihi
ſm̄ v̄bum tuū. Piſcis in aq̄s cibum q̄rit.
ſic nos in. b. v̄gie que eſt fons patēs ⁊ ſig̃-
tus cibū ⁊ refectōnē aīaꝝ nrārum querere
dēmus. Dic. n. fons Zach. xiij. dr̄ patens
can. iiij. dr̄ ſig̃tus. Patēs amicis ſig̃t⁹ ini-
micis. Patēs m̄dis ſig̃tus imm̄dis. Pa
tens penitentib⁹ ſig̃tus impenitētibus.
Maria g̃ q̄ſi fons c̄ꝫtum deſcēdit tm̄ aſcen
dere pōt. Et q2 fons iſte inferius oī creatu
ra deſcēdit ꝑ humilitatē in ɔceptu dei. ido
in ſua aſſumptōe ſupoēm aſcēdit creatāz.
¶ Primo terrā irrigat a qua orit̄. ⁊ iñ trāſit
ad aliā irrigādā. De beata āna canit eccīa
Celeſte bñficiū in ma. ⁊c̄. Rigauit etiaꝫ po
ſtea elizabeth ɔgnatā ⁊ iohānē cognacl'um
nō ſolū grā ⁊ agnitōe ſ3 etiā ſpū ꝓphetie. ac
deiñ de plenitudīe eius oēs accepim⁹ grāꝫ
ꝓ grā ¶ Scaturiēs ab imo ſurſuꝫ lapillu
los eleuat. ſ3 nō lapides grādes. Lapilluli
hūiles pctōres quos eleuat de ꝓfundo pec
catoꝝ ad ſtatū grē. ſed nō ſic obſtinatos ⁊
grādes in ocul' ſuis. Ideo de ea pōt dici q̄
eſuriētes grām ɔuerſiōis replet bonis ⁊ di
uites q̄ nō credūt ſe aliquo īdigere dimit-
tit inanes. ¶ In ſe modicus lōgo fluento
īnoteſcit. Modicitas. hūilitas. lōgū fluētū
magna copia bñficioꝝ q̄b⁹ oīs ꝑticipat cre
atura ¶ Caput eſt flumīs. i. xp̄i quo ad hu
manitatē qui egrediebat̄ de loco voluptatꝫ
i. vtero v̄gīali q̄ñ naſcebat̄ in m̄do fact⁹ ca
ro ¶ Aq̄m prius latentē in terra māifeſtat
Nā ꝑ ip̄am apparuit nobis benignitas et
hūanitas ſaluatoris q̄ in terra viuētiū pri⁹
erat deus abſcōditus. yſ. xlv ¶ Se ip̄ꝫ ī
aquis quaſi euacuat vt impleat riuū ſuum
ſibi nihil attribuēs totum deo. Unde dic̄.
Magnificat aīma mea dñm non meipſam
Item. Fecit michi magna qui potens eſt.
¶ Sꝑ ſcaturit aq̄s nouas quas ſuſcipit ɔ̄

plenitudine dei p̄ris qui ⁊ ipſe dr̄ fons aq̄
viue. Jhe. ij ¶ Aꝑatā h3 aq̄m in quolibet
tꝑe. Nam feruorē refrigerat vicioꝝ ⁊ deſi
dātiū torporē accēdit. ſpem venie tribuens
deſꝑatis. ¶ Uiuidū h3 ortū q̄d non piſcia
Nā grā eius qui tepidoſ fugit. ⁊ p̄ſto ē fer
uentib⁹ neſcit tarda reꝝ molimīa. ¶ Faci-
lem p̄bet hauſtū q̄d non pute⁹. ꝓna ad mi-
ſerēdum ⁊ abhorrēs īmiſicordes ¶ Conti
nuū h3 fluxū q̄d nō aq̄ ſyloe. vñ dic̄. Uſq̄ꝫ
ad futuꝝ ſclm non delinā miſis. ſ. miſereri
Jō dr̄ ei yſa. lviij. Eris q̄ſi fons c⁹ nō dēfi
cient aq̄. i. miſcdie. ¶ Cōis ⁊ expolitus ſic
⁊ grā eius. Uñ clamat yſ. lv. Oēs ſitien-
tes venite ad aq̄s ¶ Per q̄ſdā aqueduct⁹
deducit̄ ad officias. Nā ſi hēremus aque
ductū. i. vam cordis hūilitatē: p̄ſto eēt oī-
bus nccitatib⁹ nrīs ¶ Ad loca humilia trāſ
mittit riuulum ſuuꝫ. Nam ɔciliat ⁊ largit̄
humilib⁹ natuꝫ ſuū. Uñ. Inter mediū mō
tium vbi eſt cōcauitas vallium ꝑtrāſibūt
aque. id eſt bñficia marie ¶ Montes dēſe
rit. id eſt ſuꝑbos. quia tumor infuſa expellit
¶ Sitim releuat. id eſt deſiderii antiquo
rum. Nam ꝑ eam venit in mūdum deſide-
ratus cūctis gentib⁹ aggei. ij. Sitim etiaꝫ
ɔcupiſcētiaꝝ releuat exemplis v̄tutū ſua-
rum ¶ Loca vicina viridia reddit v̄tuti-
bus florida ſanctis deſiderijs ⁊ fecūda opi
bus bonis. Eccī. xl. Sup oēm aq̄m viridi
tas ¶ Non ɔgelat̄ ſicut cetere aq̄ ſ3 iugit̄
fluūt miſatōes eius quia nō flat ibi aquilo
ligāſ. cui dcm̄ fuit a principio deo trinitate
Surge aq̄lo. i. o tēptator recede ¶ Igneꝫ
multiplicem extinguit tēptatōnum luxu-
rie auaricie iracūdie exemplis v̄tutū ſua-
rum ignē peccatoꝝ ⁊ incendium gehenne.
¶ Ad riuos fontiū abluunt̄ pedes manus
facies oculi ⁊ veſtes ⁊c̄. Et ꝑ exempla Ma
rie affectus noſtri ⁊ opera interna facies et
ip̄ius mentis intentō ⁊ ornamēta v̄tutuꝫ
que quandoq̄ꝫ ſqualorem contrahūt ex vi-
cinitate viciorum. Sic igitur fons hic la-
uat ⁊ recreat ⁊ paſcit piſces. i. peccatores:
iuſtos rigat ad fructificādūꝫ ⁊ perfectos po
tat in deſiderijs ſuis.

QUarta ſtella ſe
ptime corone.b.ꝟginiſ ſiue qr
ta porta dr̄ porta vetus ⁊ ſigni/
ficat deteſtabilitatem viciorꝫ ꝑ renouatiōꝫ
vite. Et quia.be.virgo nichil de vetuſtate
habuit facile ſeipſam renouare valuit dās
nobis exemplum vt qui tanq̄ꝫ veſtimētuꝫ
veteraſcimus cum aq̄la deponēdo roſtrum
⁊ plumas veteres renouari ⁊ iterꝫ iuuene
ſcere ſtudeamus. Ad hoc etiam xp̄us dedit
nobis exemplū qui in ſepulcro quaſi plu/
mas ⁊ veteres pennas mortalitatem ⁊ paſ
ſibilitatem depoſuit. ⁊ velut roſtꝫ returuū
querelas humane mīſie ⁊ in reſurrectōne
factas immortalis ⁊ impaſſibilis: velut pē/
nas nouas ⁊ roſtꝫ accipiēs totus eſt reno/
uatus. Unde dicit ei p̄s. Renouabit̄ vt a/
quile iuuētus tua. Sic ⁊ nos exēplo xp̄i
debemus omēm corruptōnem ⁊ vetuſtatē
peccati in p̄nti deponere vt in futura vita ī
etate iuuenili cum xp̄o valeamus reſurge
re ¶ Maria etiam dr̄ aquila. quoniam aq̄
la regina volucꝫ ⁊ maria regina angelorū
ꝯtemplatiuorꝫ ⁊ virginum. que ī nido ſuo.
id eſt in corde poſuit ametiſtum quem aq̄/
la in nido ſolet ponere. vicꝫ fidem qua ꝯce/
pit filium dei. Lu.i. Beata que crediditi.
⁊c̄. Et per excellētiam ſui ꝯceptus induta
eſt veſte purpurea. id eſt dignitate regali.
Unde de ea dr̄, puer. vl. Biſſus ⁊ purpu/
ra indumentum eius. Habuit etiam colo/
rem viole cui ꝑ humilitatem aſſimilata eſt
⁊ quaſi ꝑ ꝯpaſſionem liuida facta eſt in fi/
lij paſſione. Expulit etiam a ſe ſerpentes ⁊
venenata ſp̄ualium viciorꝫ: que nunq̄ꝫ ad
mētem eius ingredi potuerunt Fuit enim
mulier timens deum, puer. in fi. Et eccī.i.
dr̄. Timor domī expellit peccatum. id ē: in
trare non permittit. Expellit etiam a famu
lantibꝫ ſibi ſerpentes ⁊ venenata. Juxta il
lud Mar. in fine. In nomīe meo demonia
eijcient. Maria.ſ.⁊ ceteri ſancti ꝑ virtu/
tem ꝑpetue ꝟginitatis ſue cauit ab ebrie/
tate oīm carnalium voluptatū que ad vete
rem homīem ꝑtinēt. ⁊ amicis ſuis potens
eſt p̄cauere ¶ Hec aquila in arduis poſuit
nidum ſuum.i. in excelſ ꝟtutibꝫ ꝯuerſatō
nem ſuam. ⁊ cor ſuum in p̄ruptis ſilicibus
id eſt in angelis. de q̄bꝫ p̄rupti fuerunt ſuꝑ
bientes angeli. quia cōuerſatio eius ſemꝑ
fuit in celis. Phil.iij. Et inde contempla/
batur eſcam ſuam.i. refectōnem mētis ſue
ſcꝫ ip̄m deum vt eo frueret̄. Et ideo ō hac
aquila dr̄ q̄ꝛ oculi eius delonge ꝓſpiciunt.
Et ad p̄ceptum domī eleuata eſt hec aq̄la.
in ſua aſſumptōne. qn̄.ſ. aſcendit ſuper che/
rubin. id eſt ſuꝑ choros angelorꝫ. ⁊ volauit
ſuper pennas ventorꝫ.i. ſuꝑ rōnem ⁊ omnē
intellcm̄ humanum. In excelſ etiam mē/
tibꝫ ⁊ eleuatis a terra ꝑ mūdi ꝯtemptū di
ligit ꝑ grām habitare ¶ Aq̄la ceteraſ aues
p̄cellit in volatu ⁊ ſolis aſpectu. ⁊ ipſa ſcōs
ceteros in volatu ꝯtemplatōnis. ⁊ aſpectu
ſolis iuſticie.i. filij ſui qui lucem inhabitat ī
acceſſibilem.i. thimo. vi. que videlicet lux
in ip̄a fuit abſcōdita. ⁊ quam ip̄a nobis ac/
ceſſibilem fecit vicinius atq̄ꝫ lipidius con
templatur ¶ Ditiſſimum ꝟtutibꝫ ⁊ donis
optimis facit nidum ſuum.i. cor.i. queꝫ in
habitat per grām. vt vere dicere poſſit qui
ip̄am ſp̄ualiter hoſpitatur illud ſapiē. vij.
Uenerūt mihi omnia bona ꝑiter cum illa
⁊c̄. ¶ Procurat optime filios ſp̄uales q̄s
adoptat per grām cibo deuotōnis. vīo ꝯſo
latōnis ⁊ compunctōnis pane lacrimarꝫ ⁊
hmōi. et hoc paſtu dignos reddit carne et
ſanguine vnigeniti ſui. ¶ Reſpiciēs mi
ſericorditer ad cadauerosos pctōres ip̄am
humilr̄ inuocātes. aduolat duabꝫ alis. pie
tate ⁊ compaſſione. vt patet in theophilo.
queꝫ quaſi roſtro orōnis quam ꝓ eo fudit
ad filium ⁊ quaſi vnguibꝫ iuſticie a dyabo
li faucibꝫ potēter eripuit. cirographū ſuum
ei reſtituens anulo ꝓprio ꝯſignatuꝫ. ꝓpter
hoc dr̄ de maria. Cōfidit in ea.i. de eius fi/
de ⁊ fortitudine cor viri ſui xp̄i.ſ.⁊ ſpolijs
non indigebit. Ip̄a em̄ quaſi ditat ill̄ ſpon/
ſum ſuum q̄bꝫ ſpoliat vt dictum eſt diabo/
lum aduerſarium

QUinta ſtella ſe
ptime corone beate virginis ſi/
ue quinta porta dr̄ porta vallis

¶ Deſiccata ⁊ arida mēbra humectat. qꝛ amatoribꝫ ſuis deuotiōis ⁊ charitatis pinguedinē ſubminiſtrat ¶ Ex ea cōponit̄ ſyrupus violati⁹. qꝛ ſingulis egritudinibus peccatoꝝ medicinalis eſt interceſſio ei⁹. ꝓprie appellat̄ flos cāpi. Cañ. ij. Ego flos cāpi. qꝛ de terra inculta naſcit̄. ⁊ ꝓpter cōmunitatē ⁊ ceteras ꝓprietates. q̄s paulo ſupi⁹ aſſignauim⁹ xpo q̄ florē campi ſpecialiter ſe appellat. ipa etiā nata eſt de iudeis incultis ⁊ ſqualentibꝫ ꝑ vicia ⁊ pctā.

¶ Decima ſtella octaue corone beate virginis eſt ꝙ ipa dicit̄ virgo.

Virgo Nota ꝙ virgo dicit̄ a viridiori etate. ſicut virga ⁊ virgula. ⁊ ab incorruptōe q̄ſi virago. eo ꝙ ignoret femineam paſſionē. Sꝫ tñ nō recte dicit̄ virago. ſi nō facit opa virilia ſicut amazones. Virgo aūt dicit̄ ꝑ ſincopā q̄ſi virago. i. viriliter agēs. In h̄ eñi qđ ſyncopa tollit de medio: deſignat̄ hūilitas q̄ de medio ei⁹. i. de corde tulit omnimodā p̄ſumptiōꝫ ⁊ tumorem ſupbie q̄ infuſa repellit Hiere. ij. Nū quid obliuiſcet̄ vgo ornamēti ſui. quod eſt ſumma pulcritudo ei⁹. Aut ſpōſa faſcie pectoralis. i. ſūme ſapīe ſue Viriliter eñi egit vgo maria imo viriliꝰ omnibꝫ creaturis qñ accinxit fortitudine lūbos ſuoſ. ⁊ prima emiſit votū vginitat̄ abſqꝫ omni humano p̄cepto conſilio ⁊ exēplo. ſola inſpiratōne et familiari cōſilio ſpūſſcti. ſicut dicit beatus Bern. Roborauit ⁊ brachiū ſuum: et manū miſit ad fortia qñ mater effecta creatoris ſui. ipm cū omni diligētia ⁊ deuotōne nutriebat. ¶ Hec eſt vgo q̄ ſeuū rinocerontē māſueſcere fecit ī ſuo gremio vginali. Dicūt q̄ ſcripſerunt naturas aīaliū ꝙ rinoceros vel vnicornis aīal eſt ſeuiſſimū et tāte fortitudinis ꝙ nulla venatorum arte capi pōt. ſꝫ viſa vgine intantuꝫ miteſcit ꝙ a venatoribꝫ capi pōt. Rinoceros iſte xp̄s eſt cui⁹ poteſtati q̄ deſignat̄ ꝑ cornu nemo reſiſtit. Seu⁹ eñi ⁊ indomit⁹ videbat̄ iſte rinoceros. qñ ꝓ ſola cogitatōe ſupbie luciferum cū ſuis de celo. ꝓ morſu pomi adam ⁊ euā expulit de ꝑadiſo. originalē munduꝫ deleuit diluuio. ſodomitas igne cōplutos ⁊ ſulphure demerſit in inferno. ⁊ h⁹ mōi. Sic in celo ſic in terra iſte vnicornis ſeuiebat donec glorioſa vgo nr̄a ipm in huiuſ mūdi caſtellū intrantē ſuſcepit in domum ſuā. h̄ eſt in gremiū vteri vginal̄ velut vnicornē in ſinu. ⁊ ipm veſtiuit carne vginea in qua incōphenſibilis ſm deitatē capi dignat⁹ eſt a venatoribꝫ gentilibꝫ ſcꝫ ⁊ iudeis ⁊ adduct⁹ ſpōtanee occiſioni ſe paſſus eſt crucifigi. Dicit etiā glo. ſup illud Job. xxxix. Nunq̄d volet rinoceros ſuire tibi. ꝙ rinoceros captū ſe intuēs ex indignatōe moritur. ſic ⁊ xp̄s mortu⁹ ē ex indignatōe quā habuit ꝯ peccata. ¶ Nota ꝙ beata vgo ꝓpter ſuā puritateꝫ cōpat̄ lilio Cañ. ij. Sicͭ liliū inter ſpinas ſic amica mea inter filias Verba ſunt xp̄i de maria vl̄ fideli anima. Liliū rōe cādoris ſignat innocētiā ⁊ pctī immunitatē. qꝛ maria exq̄ ſanctificata ē ab originali creditur nō peccaſſe. Dicit̄ autē liliū q̄ſi lacteū ꝓpter colorē lacteū ¶ Maria dicit̄ liliū. qꝛ ſicut liliuꝫ ſpinis inter q̄s naſcit̄ p̄ſtanti⁹ eſt abſqꝫ cōpatōe. ſic maria iudeis. de q̄bꝫ nata ē. Vñ ſicut ſpina roſaꝫ genuit iudea mariā. imo in ei⁹ cōpatōe ſpine reputātur ⁊ aīe ſancte ⁊ vtutes āgelice qꝛ ſicut dicit̄ Job. xxv. Luna nō ſplēdet et ſtelle nō ſunt mūde ī ꝯſpectu ei⁹. q̄nto magis hō putredo ⁊c. ¶ Itē ſicut liliū cādorem ſuū retinet īter ſpinaſ. ⁊ q̄nto magꝫ ab illis pungit̄: maiorē emittit odoris fragrātiaꝫ. ſic maria dū a nequā iudeis ī filio pūgeret̄. ſp retinuit mētis īnocentiā. nō reddens malū ꝓ malo. nec ꝓ maledicto retribuens maledictū. imo cū ipi⁹ mentē ptrāſiret gladi⁹ paſſionis. vbi tota cōpuncta eſt vt diceret cū ſuſanna. q̄ interꝑtat̄ liliū. anguſtie mihi ſunt vndiqꝫ. Dañ. xiij. tūc veriſſime dixiſſe viſa eſt illud Cañ. i. Cū eſſꝫ rex in accubitu ſuo. i. in humiliatōe cruc̄. nard⁹ mea dedit odorē ſuū. Inde etiā cādori hui⁹ lilij accreuit rubor roſe. qꝛ cōpaſſio cordis vginei. ꝓ ſummo martyrio vgini reputat̄ ¶ Itē ſicut liliū totū qđ hꝫ odoris ⁊ decoris fruct⁹ ⁊ amenitatis tranſmittit ad

ſummū ⁊ collocat ī capite ſuo. ſic maria do
trinitati q̄dq̄d boni hꝫ attribuit. d. Fec̄ mi
hi magna q̄ po. eſt ⁊c̄. q. d. cū aplo illud. i.
Coꝛ. xv. Gr̄a dei ſum id qđ ſum. Et h̄ fa-
cit exēplo filij ſui patri a q̄ hꝫ originē totū
attribuētis. Vñ dic̄ Jo. xvij. Pr̄ oīa mea
tua ſunt ¶ Itē ſicut liliū dolores mitigat:
⁊ ardores extīguit. ſic maria ꝑcibꝫ ſuis et
exēplis ī nobis pctōribꝫ ⁊ in ſeruis ſuis q̄ꝫ
maxime noxias refrenat ⁊ extinguit ꝯcupi
ſcētias ⁊ mitigat dolores aīe. ꝯſolatōꝫ grē
trāſfundēdo in eā. vt ei veriſſime poſſit di-
ci. Scđm multitudinē doloꝝ meoꝝ in cor
de meo: ꝯſolatōes tue o maria letificauert
aīam meā. ¶ Itē liliū in medio floris gña
habet crocea ⁊ q̄ aurea. q̄ ſeptē haſtul' ſup
portant' in q̄ ſeptiformis grā deſignat'. que
florē marie. i. xp̄m ſup oēs impleuit. Iſa.
xi. Deſignant' etiā in gñis aureis initia bo-
noꝝ opeꝝ ⁊ theſauri ſapīe ⁊ ſciētie q̄ fuerūt
abſconditi in h̄ flore. Col. ij. Vel grana au
rea in medio floris fili⁹ dei de⁹ ⁊ hō in vte-
ro v̄ginis ¶ Itē in lilio: flos fruct⁹ eſt. ſic
⁊ in v̄gine flos ei⁹. i. xp̄s fruct⁹ ei⁹. Vñ ip
ſa dicit Eccl. xxiiij. Flores mei fruct⁹ hono
ris ⁊ honeſtatis. Chriſt⁹ eñ flos ē expectā
tibꝫ. fruct⁹ fruētibꝫ. Flos ī via. fruct⁹ ī pa
tria. Liliū etiā marie. i. v̄ginitas eius fru
ctificauit ſola ꝑ naturā. ¶ Itē radix lilij q̄
latet ſub terra ſignat fidē v̄ginis. q2 fides ē
de occultis. haſtile qđ in altū ſurgit. ſpē v̄
ginis de celeſtibꝫ. flos candid⁹ int⁹ ⁊ extra
innocentiā virginalē. gña aurea charitatē
Quia ſicut ꝯcauitas floris hec gña ꝯtinet.
ſic ⁊ humilis innocētia. ⁊ innocēs hūilitas
cordis marie plena extitit dei ⁊ ꝓximi dile
ctione. Claua ſupportās gñula illa ſignifi
cat timorē. q̄ ſi ſit filialis vel caſtus: ꝯtigu⁹
eſt charitati ¶ Itē generaliter ī lilio totali
flore ⁊ ſtipite notant' hic in cādore puritas
⁊ innocētia. in odore deuotio ⁊ bona fama.
in virore īmarceſſibilitas deſignat' ¶ Itez
moraliter flos lilij ſex folia cādida hꝫ. Sex
folia. caſtitas cordis. ⁊ q̄nqꝫ ſenſuū. Et ſex
ſunt q̄ precipue incorruptā cuſtodiūt caſti-
tatē. videlicet ſobrietas oꝑatio. cult⁹ aſpe-
ritas. cuſtodia ſenſuū. verecūdia ſermonū.
vitatio opportunitatꝫ peccandi. ſ. loci tp̄is ⁊
ꝑſone. De primo. ij. Pe. v. Sobrij eſto-
te ⁊ vigilate ⁊c̄. Hoc folium lacerat ſpina
guloſitatꝫ. vt pꝫ ī loth Geñ. xix. Qui ebri
us cōmiſit inceſtū Jō Roꝛ. xiij. Nō ī co-
meſationibꝫ ⁊ ebrie. nō in cubilibꝫ ⁊ impu
diciciis. ¶ De ſecūdo Jo. ix. Me oportet
oꝑari ⁊c̄. Hoc foliū lacerat ſpina ꝓcioſita-
tis. vt patꝫ in ſodomitis Ezech. xvi. Hec
fuit iniq̄tas ſo. ⁊c̄. Ocioſitas eñ via eſt ad
luxuriā. Jō dicit' Eccl. xxxiij. Mitte ſuuꝫ
id eſt. corp⁹ in oꝑationē ne vacet. Multā
eñ maliciā docuit ocioſitas ¶ De tertio
Mat. vi. Nolite ſoliciti ⁊c̄. vſqꝫ induamī.
Itē. hñtes alimēta ⁊c̄. Nimia eñ cōpoſi-
tio veſtiū. via eſt ad luxuriā ¶ De quarto
Iſa. xxxiij. Qui ambulat in iuſticia ⁊ loq̄t'
veritatē ⁊c̄. Hoc foliū lacerat curioſitas vi
dendi vana. audiēdi noua. ⁊ hmōi. ⁊ hec ē
via ad luxuriā. vt pꝫ in dina. Geñ. xxxiiij.
Hiere. ix. Docete filias veſtras lamentuꝫ
q2 mors intrauit ꝑ feneſtras. ¶ De quīto
Eccl. xxij. Quis dabit ori meo cuſtodiam
⁊c̄. Itē dꝫ dicere puella Poſui ori meo cu
ſtodiā cū cōſiſ. pec. aduer. me. Hoc foliū la
cerat loq̄citas. q2 eſt via ad luxuriaꝫ. Vñ
Prouer. vij. Irretiuit eū m̄ltis ſmonibꝫ.
⁊c̄. ſtatim eā ſequit'. i. Coꝛ. v. Corrumpūt
bonos mores colloq̄a mala. l' ꝯfabulatōes
peſſime ¶ De ſexto. i. Thi. v. Adoleſcēti-
ores viduas deuita. Oportunitas aūt loci
via eſt ad luxuriā Vñ thamar corrupta eſt
ab amon. q2 ſola cū ſolo. ij. Reguꝫ. xiij. Jō
loth dictū eſt Geñ. xix. Ne ſtes in oī circa
regione ſodome. Itē intra florē lilij ſūt ſex
grana aurea q̄ figurāt charitatē. qua tribꝫ
modis diligit' de⁹. ſ. dulciter. ſapiēter. for-
titer. ⁊ tribꝫ de cauſis. ꝓpter tꝑalia q̄ tribu
it. ꝓpter ſpūalia q̄ infundit. ꝓpter celeſtia q̄
ꝓmittit. De primo Hiere. v. Metuam⁹
dñm q̄ dat nob̄ pluuiā tēporaneā ⁊ ſeroti-
nā in tp̄e ſuo ⁊ plenitudinē annue meſſis.
De ſecūdo Api os tuū. ſ. os cordis ad deſi
derandū. ⁊ os corp̄is ad orādū. ⁊ iplebo il-
lud chariſmatibꝫ graꝝ. De tertio. i. Co. ij
Ocul⁹ nō vidit ⁊c̄. ⁊ ſumptū eſt de Iſaia.
lxiiij. c. ſm aliā editionē

¶ Vndecima ſtella octaue corone beate v̄gi
nis eſt ꝙ ip̄a dicit̄ vidua

V Idua beata vir
go d̄r. deſignata ꝑ viduā illā euā
gelicā q̄ tantū duo minuta miſit
in gazophilaciū. Lu. xxi. que plus cunct
diuitibꝰ poſuit iuxta dn̄icā ſententiā. Vnū
minutū fuit eiꝰ hūilitas que valde minu-
tā fecit eā in reputatōne ſua. et que valde
minutū facit hoīem ſeip̄m reputare. Vn̄
dicit̄ angelo philadelphie. Apocal. iij. Ec
ce dedi corā te oſtiū aptū qd̄ nemo p̄t clau
dere. q2 modicā habes virtutē. i. hūilitatē.
Talibꝰ em̄ aptū eſt oſtiū ꝑadiſi. q2 hūiles
ſpū ſuſcipiet gl'ia. puer. xxxi. Aliud minu
tū eſt fides que cōꝑat̄ grano ſinapis. Luc.
xvij. Hec duo minuta poſuit maria q̄ſi in
gazophilacio. qd̄ eſt xp̄us: in q̄ ſunt om̄es
theſauri ſapiē ⁊ ſciētie abſconditi. Col. ij.
qn̄ dixit. Ecce an. do. Ecce primū minutū
Fiat mihi ⁊c. ecce ſcd̄m. Et bn̄ dicta ē plꝰ
oībus obtuliſſe. q2 omnibꝰ hūilior ⁊ oībꝰ
fidelior. Et iſtud plꝰ ſonat in p̄ciū: nō ī nu
merū. Nā dn̄s nō cōſiderat q̄ntū dat̄ ei ſ3
ex quāto. Plus em̄ attēdit dātis charita-
tē q̄3 muneris q̄ntitatē. Et ſm̄ charitatis
intentōem retribuit gloriā vel coronā. Nul-
la em̄ p̄cioſiorē deo obtulit oblatōem voto
virginitatis qd̄ ip̄a p2ia obtulit. ſicut ma-
nifeſte dicit btūs bartholomeꝰ. Dicit̄ etiā
poſuiſſe totum victū ſuū. q2 in ſola hūilita-
te gloriabat̄. ⁊ ei dictū eſt Luce. i. Btā que
credidiſti ⁊c. Per hūilitatē em̄ viuit an̄ia
vita gr̄e. ⁊ iuſtus ex ſua fide viuit. Abac. ij
Vel duo minuta duplex hūilitas. Itē ꝑ
viduā illā sareptenā ſignat̄ maria que pa
uit helyā. i. xp̄m. iij. Regū. xvij. de cuiꝰ y-
dria nō defecit farina: nec oleū de lechito
Deſigr̄ etiā ꝑ viduā illā q̄ vaſa vacua īple
uit oleo ad p̄ceptū heliſei. i. xp̄i. iiij. Re. iiij
ſ3 plena neq̄q̄3. q2 ſicut dicit phūs. fundit
potiꝰ qui mittit in plenū Vaſa vacua ſunt
corda vacuata ab amore terrenorū. et ab
immūdicia mortalis peccati lota ⁊c.

¶ Duodecima ſtella octaue corone b. vir
ginis eſt ꝙ ip̄a dicit̄ regina.

R Egina maria
vocat̄. de qua xp̄o in p̄s. dicit̄
Aſtitit regina a dextris tuis ī
veſti. deau. circūdata varietate. Cōmēdat̄
aūt hec regina a multis. Primo a ꝓmptitu
dine ſeruiēdi vel miſtrādi. q2 aſtare miſtrā
tis ē. vbi dicit̄ aſtitit. Dan̄. vij. Milia mi
liū miſtrabāt ei. ⁊ decies cētena milia aſſi-
ſtebāt ei. iij. Regū. x. dixit ſalomoni regīa
ſaba. beati ſerui tui qui ſtāt corā te ſemꝑ.
⁊c. Scd̄o a ꝓmptitudine auxiliādi. q2 aſta
re auxiliātis eſt. Vn̄ ſtephanus vidit ihm̄
ſtantē. ſ. q̄ſi iuuare patū. Act. vij. Itē A-
poca. xiiij. Vidi ſup̄ montē ſyon agnū. id ē
xp̄m ꝑ innocentiā ſtantē q̄ſi iuuare patum

¶ Tercio a ꝓmptitudine cōtradicēdi ad-
uerſarijs nr̄is accuſantibꝰ nos in curia v-
nigeniti ſui: q2 aſtare cōtradicētis eſt. Et
ideo ip̄a d̄r aduocata nr̄a. q2 in ꝯſpectu dei
bonū ꝓ nobis loquit̄: ⁊ ꝯtradicit aduer-
ſarijs nr̄is q̄ ſunt duo officia aduocatoꝝ ⁊c.

¶ Quarto a ꝑſeuerantia in ſupradictis.
q2 aſtare ꝑſeuerātis eſt. Vn̄ Eccl̄i. ij. Fili
accedēs ad ſeruitutē dei ſta in iuſticia et ti
more. i. ꝑſeuera ī hac duplici v̄tute. Ip̄a ei
indeſinēter ⁊ ꝑſeuerāter opitulat̄ ſuis ſu-
is. nec vnq̄3 deſerit hoīem niſi priꝰ ab hoīe
deſerat̄. Id̄o dicit̄. aſtitit. Et ꝓphetica certi
tudine poſuit dauid p̄teritū ꝓ futuro. Vn̄
in quadā ꝓſa dicit̄ Stabat iuxta crucē xp̄i
mater doloroſa. ſtabat. i. ꝑſeuerāter mane-
bat iuxta crucē. ¶ Quinto a regia digni-
tate. autoritate. poteſtate. maieſtate. vn̄ ip
ſa amatoribꝰ ſuis murꝰ eſt inexpugnabilis
⁊ turris fortitudinis. terribil' malignis ſpi
ritibꝰ. vt caſtroꝝ acies ordinata. i. ſic vni-
uerſitas ſanctoꝝ. Vn̄ alij ſancti orāt ꝓ no
bis filiū ſuū. ip̄a aūt materna et regia auto
ritate p̄cipit filio. Vn̄ ip̄a deſignat̄ ꝑ regi-
nā ſaba. iij. Regū. x. ⁊. ij. Paral. ix. ⁊ ꝑ he
ſter reginā ¶ Sexto a cōſeſſu ad dexterā
filij. Vn̄. a dextris tuis. i. in potioribus bo
nis tuis. Qui videlicet cōſeſſus deſignat̄
iij. Regū. ij. vbi dicit̄ ꝙ berſabee poſitꝰ eſt
thronꝰ regiꝰ. ⁊ ſedit ad dexterā regis ſalo-
monis ¶ Septīo a ſpecioſitate ⁊ p̄cioſitate

veſtimenti.i.corꝑis glorificati.Vñ.ĩ veſti
tu deaurato.i.in corꝑe glorificato.ſicut di
cit beatꝰ Berñ.¶ Octauo a veſtimentoꝝ
id eſt.virtutũ vel meritoꝝ ſeu dignitatum.
vel p̄mioꝝ multitudine.vñ.circũdata vari
etate.¶ Nono a boni exempli diffuſione.
Vñ.circũdata.vt q̄ viderint.i.q̄ intellexe-
rint.edificent̃ ⁊ ad ſimile inuitẽt̃ ¶ Ma-
ria etiã regina dicit̃ ꝓpter regiã ꝑentelam
⁊ generis nobilitatẽ. Quia regali ex ꝓge-
nie maria orta de tribu iuda clara ex ſtirpe
dauid.Fuit em̃ de tribu ſacerdotali ⁊ regia
qꝛ xp̄m paritura erat q̄ eſt rex et ſacerdos.
¶ Unctionẽ.vñ dicit̃ ei.Unxit te deꝰ om
nium ꝑ creationẽ.deꝰ filiꝰ tuus ſm̃ huma-
nitatẽ.oleo leticie quo ſpũſſanctꝰ ꝓprie in-
telligit̃.quo repleta eſt ex vtero matris ſue
Nõ em̃ ad menſurã donauit illi deꝰ ſpiritũ
ſanctũ Jo.iij.Cuiꝰ grã nõ ſolũ impleta eſt
ſed etiã cumulata.vt de eiꝰ plenitudine ac-
ciꝑet totꝰ mũdꝰ grãz ꝓ grã Jo.i.Pre ꝑtici
pibꝯ tuis.q̄ ſũt oẽs ⁊ ſingule bone mulieres
virgines vidue ⁊ ꝯiugate. qđ oñdit̃ cũ ei
dicit̃.bñdicta tu in mulieribꝯ ¶ Deſpõſa-
tionem.cui dictũ eſt Oſee.ij. Sponſabo
te mihi in fide. Quere ſup̄ vbi maria dici
tur ſponſa ¶ Dotationẽ.cui ſponſus ſuus
rex p̄io gratiã.ſecũdo gl'iaz: imo ⁊ regnũ
celeſte cũ omnibꝯ ꝑtinentijs ſuis ꝯtulit lo
co dotis.Vñ in figura eiꝰ dixit lya Gene.
xxx.Ditauit me deꝰ dote bona ¶ Dignita
tem.participat em̃ vt dictũ eſt regnũ cele-
ſte cũ filio.⁊ q̄ in p̄ñti ſe exhibuit humilem
ancillã.ibi tanq̄ ſublimis regina a ſanctis
omnibꝯ adorat̃.iuxta illud Eccl.xi. Ab hu
militate exaltauit caput eiꝰ.maxime qñ co
ronata eſt gl'ia ⁊ honore ¶ Poteſtatem.q̄
potẽter ſubuenit peccatoribꝯ ab ip̄is fideli
ter inuocata.ſicut patz ĩ theophilo. vt ip̄i
congrue poſſit attribui illđ.ꝓuer.xx.Rex q̄
ſedet in ſolio iudicij ⁊c̃.Et dicat̃ regina q̄ ſe
det in ſolio iudicij.qꝛ ꝑ ip̄am nob̃ adiudica
tum eſt regnũ qđ ꝑ euã ꝑdidimꝰ ¶ Largi
tatem.Largit̃ em̃ ſeruis ſuis dona grãrum
veſtes virtutum.theſauros meritoꝝ.⁊ ma
gnitudinẽ p̄mioꝝ.Vñ ⁊ ip̄a dicit Prouer
bioꝝ.viij.Mecũ ſunt diuitie ⁊ gl'ia.i.diui
tie glorioſe ⁊c̃.Ip̄a em̃ dat omnibꝯ affluẽ-
ter ⁊ nõ improꝑat Jac.i.¶ Liberalitatem
Liberalis em̃ eſt.qꝛ liberalitas eſt vtꝰ om
nibus expoſita.cõmunis alloq̄o.dulcis ob
ſequio.omniũ bonoꝝ familiaritatẽ retinẽs
Et hec deſcriptio bñ ꝯuenit liberalitati ma
rie.¶ Protectionẽ.Tria em̃ in hac vita
turbant ſeu tẽptant nos a q̄bꝯ beata virgo
nos ꝓtegit.Eſtus turbo ⁊ pluuia.ꝑ eſtum
cõcupiſcentia.ꝑ turbinẽ ſuꝑbia.ꝑ pluuiaz
aſſidua ip̄ortunitas temptationũ deſignat̃
Protegit aũt nos beata v'go maria ꝯ eſtũ
concupiſcẽtie exẽplo caſtitatꝫ.cõtra turbi-
nem ſuꝑbie exẽplo hũilitatꝫ.ꝯtra importu
nitatẽ temptatõis diabolice v'tute aſſidue
orõis.Nec patit̃ ſumma eiꝰ benignitas ſu
pra id qđ poſſumꝰ nos tẽptari. ſed cũ ip̄is
temptationibꝯ dat ꝓuentũ. Iõ de ipſa dr̄
Iſa.iiij.Erit tabernaculũ in vmbraculum
diei ab eſtu ⁊c̃.¶ Cuſtodiã.Tradita ẽ ei
cuſtodiẽda egeo eunucho exẽplo regine he-
ſter.Per quẽ ſcꝫ eunuchũ ſignat̃ gabriel.
vel meliꝰ iohẽs euãgeliſta v'go electꝰ a do
mino.Vel etiã pluribꝯ eunuchis qui deſi
gnant angelos iuxta illud p̄s.Angelis ſu-
is mã.de te vt cuſto.te ⁊c̃.¶ Coronatiõẽ.
Coronata eſt em̃ in reginã in ſua aſſumptõ
ne ſicut ei ꝓmiſerat filiꝰ Cañ.iiij.Ueni de
libano veni coronaberꝭ. Iõ deſignata ẽ per
heſter quã rex aſſuerꝰ accepit in vxorem et
voluit eſſe reginã.⁊ poſuit dyadema regni
in capite eiꝰ.i.coronã virtutũ in grẽ adim-
pletione.⁊ coronã gl'ie in aſſumptõne.Ca-
put marie dici poteſt hũilitas ipſiꝰ merito
cuiꝰ coronata eſt in reginã Vel etiã virgini
tas cui debet̃ aureola Et dedit ſibi rex aſſue
rus.i.filiꝰ ſuꝰ medietatẽ regni ſui.qꝛ marie
tanq̄ regine ꝯceſſit miſericordiã.⁊ ſibi re-
ſeruauit iuſticiã ⁊c̃.

¶ Nona corona ⁊ prima ſtella eiuſdem.

Nona corona capitis gl'ioſe v'ginis ma-
rie eſt corona magne digni
tatis qꝛ de patriarchis or-
ta.⁊ oẽs grãs ac excellẽtias q̄s habuerunt
patriarche.q̄bus deo fuerũt accepti.mlto

excellentius ip̄a habuit ¶ Duodecim ſtel/
le huiꝰ corone ſunt .xij. patriarche de quoꝝ
ꝓgenie beata virgo fuit nata. et quoꝝ vir/
tutes in ſe habuit ¶ Prima ſtella huius
corone fuit adã. Secũda abel. Tertia eno
ch. Quarta noe. Quinta abraã Sexta iſa
ac. Septima iacob. Octaua ioſeph. No/
na moyſes. Decia ſamſon. Undecima da/
uid. Duodecima ſalomon ¶ Prima igit̃
ſtella hꝰ none corone vt dictũ eſt fuit adaꝫ.
de quo orta eſt beata virgo maria ⁊ eiꝰ vir/
tutes ꝑfectiſſime habuit ſicut ⁊ ceteroruꝫ.
Primo eñi adã tanꝙ̃ primꝰ parẽs hũani
generis habuit donũ iuſticie originalis. ꝑ
quã fuit in innocẽtia creatꝰ. Beata virgo
habuit ſolẽ ⁊ fontẽ iuſticie ꝑ quẽ nocentes
⁊ pctõres ad ſtatũ ſempiterne innocẽtie ꝑ
ducunt̃. Adã cito ꝑ peccatũ ꝑdita iuſticia
de ꝑadiſo cecidit. quo caſu totã poſteritatẽ
corrupit ⁊ ad mortẽ ꝯdemnauit. Beata vir
go de maſſa corrupta cõcepta: tantã grẽ ef/
ficaciam obtinuit vt obſeruata innocẽtia
ipſam vitã de celo traxerit ad terrã ꝑ quaꝫ
omnibꝫ credẽtibꝫ vita ꝑpetua ⁊ innocẽtia
cõdonaret̃. Adã ꝓpter inobedientiã male/
dictõem ꝓmeruit Beata virgo ꝓpter obe
dientiã maledictionẽ illã in bñdictionẽ cõ
mutauit. De obediẽtia marie dicit ip̄a Cã/
ticoꝝ .v. Aĩa mea liq̃facta eſt. ꝑ incendium
charitatis. Parata videlicet inſtar metal
li liquefacti decurrere in oẽs modulõs di/
uine volũtatis. vt dilectꝰ locutꝰ eſt. ad me
ꝑ gabrielẽ poſtulãs me ĩ matrẽ cui me ob/
tuli in ancillã. ſciẽs qm̃ q̃ ſe humiliat exal/
tabit̃. ¶ Nota ꝙ ꝓpriũ eſt metalli liq̃facti
deſcẽdere. Sic fecit maria obediẽdo cũ po
ſtulata fuit in matrẽ dei qđ fuit ei ſũma di/
gnitas. Se nomĩauit ancillã. qđ fuit ſũma
humilitas. Et ideo aĩme ſue attribuit liq̃fa
ctionẽ q̃ eſt ꝓprie metalli ¶ Itẽ rõe obedi
entie cõparatur maria auro vbi đr. archa.
thronus. ſoliũ. ⁊ cõꝑat̃ fere omnibꝫ vaſis
templi ⁊ tabernaculi que fuerũt aurea. Au
rum eñi tractabiliꝰ eſt omnibꝫ metallis. et
quãto tractabiliꝰ tãto ſubtilibꝫ opibus fa
ciendis cõpetentiꝰ. De quo videlicet auro
fabricatũ eſt artificio ſpũſſcti vas illud ad

mirabile opꝰ excelſi. in q̃ filiꝰ dei comedit
fauũ ſuũ cũ melle ſuo. bibit vinũ ſuum cuꝫ
lacte ſuo Itẽ in obediẽtia marie impletũ eſt
qđ olim p̄dixerat dñs Johel. vi. Obediẽ
tiam ſe malle ꝙ̃ ſacrificiũ et ſciam dei ⁊c̃.
¶ Itẽ rõe obediẽtie poteſt ip̄a dicere cũ fi/
lio ſuo Iſa. l. Erigit mane: mane erigit mi
hi aurẽ vt audiã q̃ſi magiſtꝝ. Dñs deꝰ ape
ruit mihi aurẽ ⁊c̃. Elegãter verba diſpoſu
it cũ ſibi prius erectã aurẽ ꝓhibuit ꝙ̃ aptã
Erectã habet aurẽ qui non ad rumuſculos
ſingulares vel ad eloquiũ de terra muſitãs
ſed ad ea q̃ deſurſum ſunt ꝑatũ hꝫ auditũ.
quibꝫ bonũ ẽ aurẽ ap̄iri. Depſſa eſt eñi au/
ris que verbis ſecularibꝫ diligẽter attẽdit
Mane dicit maria erectã ſibi aurẽ que ab
initio etatis ad verba celeſtia ꝑatũ habuit
auditũ ⁊ docuit nos habere. Erexerat autẽ
⁊ aperuerat dñs auditũ marie. Uñ q̃ſi iu/
uencula erectã habẽs aurẽ facile ⁊ libenter
ſuſcepit verba angelica in quibꝫ turbata eſt
que etiã nullũ verbũ audiſſe legit̃ in euãge
lio añ illud. Et ab auditu ip̄iꝰ initium ſum
pſit nr̃a reparatio: vt intraret remediũ vñ
irrepſit morbꝰ. ⁊ ꝑ eadẽ veſtigia ſequeret̃
vita mortẽ. lux tenebras. veritatis antido/
tum. ſerpẽtis venenũ. ⁊ vite ianua fieꝛ au
ditus ꝑ quẽ intrauerat mors in mundũ
¶ Secũda ſtella none corone b. virgĩs
eſt ꝙ ip̄a habuit virtutes abel.

Abel virginitatẽ
a
et martyriũ obtinuit a dño. pro
pter que primꝰ iuſtus a dño vo
catus eſt. ad quẽ reſpexit deꝰ ⁊ ad munera
eius Geñ. iiij. Sed virginitas eiꝰ fuit in/
fecunda ⁊ martyriũ ei ſolũ ꝓfuit. beata vir
go longe excellentiorẽ habuit virginitatẽ.
q꞉ cũ fecũditate in cõcipiẽdo deũ ⁊ hoĩem.
et excellentiꝰ martyriũ eius fuit. Luce. ij.
Tuã ipſiꝰ aĩam ꝑtrãſibit gladiꝰ ſcꝫ paſſio
nis ieſu xp̄i ¶ Nota ꝙ tria incõmoda ſo/
lent ſequi virginitatẽ. que nõ fuerũt ĩ ma/
ria. ¶ Primũ eſt ſupbia que de facili ſeq̃
tur virginitatẽ. q꞉ virgines de facili in ſu
ꝑbiam eleuãtur. ⁊ forte ꝓpterea lãpades fa
tuarum virginũ extinguunt̃. Math. xxiiij.

quia vento ſupꝫbie plene ſunt. Augꝰ. Vir-
ginitas eſt p̄dicanda nõ ſolũ vt ameť ſꝫ mo
nenda ne infleť. Idẽ. bonũ virginitatꝫ q̃n-
tum maiꝰ bonũ video. tãto furere ſupbiaꝫ
ꝑtimeſco ¶ Secundũ amoris tepiditas.
qꝛ cui minꝰ dimittiť: minꝰ diligit. Lu. vij.
Quia em̃ ꝟgines immunes ſunt a delicto
carnis. nõ accenduntť qñqꝫ ad tantaꝫ vim
dilectõis. Multũ em̃ accẽdebat magdale-
nam ad amorẽ. qꝛ ſentiebat tãte culpe remiſ
ſionem. Vñ. Dimiſſa ſũt ei pctã mľta qm̃
dilexit multũ. Lu. vij. ¶ Tertiũ ẽ ſterilitas
Argumentũ em̃ tale eſt. Virgo ẽ. ḡ ſterilis
Ideo diciť de maria Cañ. viij. Que ẽ iſta
id eſt. quãta laude ⁊ admiratõe digna. que
cũ virginitate habuit humilitatẽ. cũ inte-
gritate feruidã charitatẽ. cũ incorruptiõe
fecunditatẽ ¶ Itẽ ꝓpter excellentiã ſue ꝟ
ginitatis dꝛ Lu. i. Miſſus eſt angelꝰ gabri
el ad virginẽ q̃ſi ꝑ excellentiã. Beatꝰ Ber
nardꝰ. Virginẽ carne. virginẽ mente. ꝟgi
nem ꝓfeſſione ⁊c̃. ¶ Itẽ de caſtitate ma-
rie dicit Criſ. O ineffabilis laus Marie
Magis credebat ioſeph caſtitati eiꝰ q̃ꝫ vte
ro eiꝰ ⁊ plꝰ gr̃e q̃ꝫ nature. Poſſibiliꝰ ei cre
debat mulierẽ ſine viro poſſe cõcipe q̃ꝫ ma
riam poſſe peccare. Marie ꝟginitas fuit
multipliciter priuilegiata ¶ A patriarchiſ
quibuſdã opibꝫ p̄figurata. Prefigurata ei
fuit in feneſtra criſtallina quã noe feč in ar
cha. ſm̃ ꝙ tradunt hebrei. que excludebat
aquã inquantũ feneſtra. ⁊ illuminabat ar-
cham inq̃ntũ criſtallina ſuſcepta aliũde lu
ce. Archa maria. feneſtra criſtallina eiꝰ ꝟ-
ginitas q̃ excluſit ab ea aquas carnaliũ vo-
luptatũ. ⁊ qua digna fuit in ſe ſuſcipe xp̄m
lucẽ verã ¶ A ꝓphetis p̄nũciata. Vñ Iſa
ie. vij. Ecce virgo cõcipiet ⁊c̃. Itẽ ezech.
xliiij. Porta hec clauſa erit ⁊c̃ ¶ Pro ma
gno munere dĩ eccľie repromiſſa. cui dictũ
eſt Iſa. lx. Gloria libani. i. cãdoris virgi-
nei ad te veniet o eccľia militãs ⁊ triũphãs
¶ In q̃buſdã ſanctis mľieribꝫ teſta. vete.
p̄ſignata. Figurata em̃ fuit in virginitate
rebecce. de qua legiť Geñ. xxiiij. ꝙ erat pu
ella decora nimis virgoqꝫ pulcerrima ⁊ i-
cognita viro. Et marie diċ dauid. Cõcupi
uit rex decorẽ tuũ. i. virginitatẽ tuã. ¶ A
deo patre bñdicta. Vñ in figura marie di
xit axa patri ſuo caleph Ioſue. xv. ⁊ iudi-
cum. i. Da mihi bñdictionẽ pr̃ quia terraꝫ
arentẽ dediſti mihi. iunge obſecro ⁊ irrigu
am aq̃s ⁊c̃. ꝓpť h̃ etiã dictũ eſt marie. Aue
maria gr̃a plena ⁊c̃. bñdicta tu ⁊c̃ ¶ A dei
filio deſiderata q̃ dixerat Mich. vij. Pre
coquas ficus deſiderauit aĩa mea ⁊c̃. Pre
coque ficꝰ primitiua ꝟginitas. Ficus em̃
ꝓfert fructꝰ dulciſſimos et ſapidiſſimos. ⁊
folia eius candidũ lac emittũt. In cãdore
lactis cãdor virginitatis. in dulcore ⁊ ſapi
ditate fructꝰ dño dulce ⁊ ſapidũ in maria
votũ virginitatis. ¶ A ſpũſancto cordi ꝟ
gineo inſpirata. Ip̄a em̃ prima abſqꝫ om̃i
humano p̄cepto ꝯſilio ⁊ exẽplo diuinitꝰ in
ſpirata votũ emiſit virginitatꝫ. ſic̃ dicit be-
atus Berñ. ad h̃ vt dei filꝰ in ea paſcereť
a tota trinitate p̄parata. Vñ Cañ. ij. dicit
maria de filio. Dilectꝰ meꝰ mihi ⁊ ego illi
qui paſciť inter lilia. Nouerat ſiquidẽ ꝟgo
diuinitꝰ inſpirata filiuꝫ dei deſiderare lilia
virginitatꝫ in q̃bꝫ paſcereť. vñ vouit virgi
nitatẽ. q. d. Lilia deſiderabat. lilia ei exhi-
beo. i. duplicẽ virginitatẽ. carnis ⁊ ſpũs. et
ḡ lilia in plurali ⁊c̃ ¶ A tota trinitate ĩ ꝟ
gine cõfirmata. Vñ ip̄a diċ In ſyon firma
ta ſum. Syon interp̄tať ſpeculũ. qꝛ virgini
tas ſic̃ vitrũ. Sicut em̃ vitrũ abſqꝫ ſui diſ
ſipatione ſolarẽ radiũ recipit et emittit. ſic
marie virginitas illibata filiũ dei cõcepit
⁊ ꝑpit Vnde dixit angelo. Quomodo fi
et iſtud ⁊c̃.

¶ Tertia ſtella none corone b. virginis ẽ
ꝙ ip̄a habuit virtutes enoch.

ENoch cũ deo ambulauit ⁊ nomen dñi inuo-
cauit ⁊ tandẽ in ꝑadiſum trãſ
latus eſt. Beata virgo nõ ſolũ noĩs dei no
ticiam habuit ſed deꝰ ip̄e ſe totũ eidẽ viſi-
bilem ad cognoſcẽdũ ꝑiterqꝫ palpandũ p̄
buit. ꝑ quã nomẽ dei ĩ vniuerſum orbẽ eſt
mirabiliter diffuſum. q̃ abſqꝫ deo quẽ mẽte
⁊ ventre geſtabat: ambulare neq̃bat. in cu
ius vteꝝ velut in ꝑadiſum trãſtulit ſe ipſe

deus. Unde vterus beate virginis domuſ
dei ſiue ſapiētie dicit᷑. Prouerb.ix. Sapi
entia edificauit ſibi domū ⁊c̄. In domo q̄
eſt maria ſunt fundamēta ꝑ quadrū ſcꝫ per
quattuoꝛ cardinales ꝟtutes quas ſinglas
inuenim⁹ emicuiſſe in maria. Habuit ei ex
temꝑantia carnis pudiciciā. ſermonis mo
deſtiam. coꝛdis mūdiciā. Ex pꝛudētia ſilu
it turbata. intellexit audita. rn̄dit ſapienter
ad ꝓpoſita. Ex iuſticia reddidit omnibꝫ q̄d
debebat. Puris coꝛde geſſit moꝛē in ſua de
ſponſatōne. in filij circūciſione. in legali pu
rificatione. Afflictis exhibuit cōpaſſioneꝫ
Io.ij. Fili vinū nō habēt. Sanctis reddi/
dit cōmunionē. qꜫ erat cū mulieribꝫ ⁊ diſci
pulis in oꝛōe ꝑſeuerās. Ex foꝛtitudine ꝟ/
ginitatiſ ꝓpoſitū aſſumpſit: aſſumptū tenu
it. rei tā immēſe fidē exhibuit. fiat inq̄t mi
hi ſcḋm verbū tuū ¶ Muri ſilr̄ ꝑ quadrum
Unn̄ Ezech.xl. Uidi ⁊ ecce mur⁹ foꝛinſec⁹
in circūitu dom⁹ vndiqꝫ. Muri angelica
cuſtodia. vel muri patrocinia ⁊ bn̄ficia bea
ate virginis ad illos qui trāſgreſſi ſunt re/
gulā euangelice doctrine, ꝓ q̄bus ſe oppo/
nit tanq̄ꝫ murus ꝯtra irā dei qui ad h̄ ele/
git eam vt eſſet refugiū peccatoꝝ ⁊c̄ ¶ Pa
rietes virginitas ⁊ maternitas Eccī.xiiij
de ſeruo marie. Requieſcet iuxta domū il
lius ⁊ in pietibꝫ ei⁹ figēs palū. i. affectum.
¶ Quadratura timoꝛ ⁊ deſideriū. doloꝛ ⁊
gaudiū. De pꝛimo Lu.i. Ne timeas Ma
ria. De ſecūdo. Fiat mihi ⁊c̄. Doloꝛ i filij
paſſione. Un̄ Lu.ij. Tuā ipſi⁹ animaꝫ ⁊c̄.
Gaudiū de filij reſurrectōe ¶ Dimenſio/
nes ꝓfundū humilitas. longū fides vel ꝑ/
ſeuerās ſanctitas. latū charitas. altū ſpei ꝓ
ceritas vel exceſſus ꝯtemplatōis ¶ Tigna
et laquearia Can̄.ij. Tigna domoꝝ nr̄arū
cedrina. Hec tigna ſunt mēbꝛa coꝛꝑalia be
ate virginis ex quibꝫ cōnexa eſt domus ſa
pientie. q̄ velut cedrus fuerūt peccatis icō/
buſtibilia. Sequit᷑. Laquearia nr̄a cypꝛeſ/
ſina. Laquearia ſunt thalami oꝛnamēta. et
deſignāt interioꝛa bona ſpūalia que ad mo
dum cypꝛeſſi nulla vetuſtate pcti coınā ꝟ
tutū depoſuerūt. Tigna eni̇̄ ſunt ad foꝛtitu
dinem dom⁹, laquearia ad decoꝛē ⁊c̄. Te
ctum. patiētia contra aeris intemꝑiem.
¶ Multe māſiuncule et diuerſoꝛia. multi
plicia receptacula ad ſe cōfugiendū. Dicit
eni̇̄ cū filio Io.vi. Et eum q̄ venit ad me n̄
eijciā foras. Idcirco de ea dicit fili⁹ Ioh.
xiiij. In domo patris mei māſioneſ multe
ſunt. He ſunt māſiuncule quas de p̄cepto
patris fecit verus noe in archa que figura
bat mariā ¶ Pauimentū. de quo dicit᷑.ij.
Paral.iij. Strauit ſalomon pauimētum
templi p̄cioſiſſimo marmoꝛe decoꝛe multo.
Per h̄ pauimentū ſignat᷑ humilitaſ ꝟgīs
ſemꝑ ſe inclinās deoꝛſum inſtar pauimēti
que receptiua fuit toti⁹ ꝟtutis et oīs ſpūa
lis decoꝛis. In h̄ aūt ꝙ pauimentū factū ē
de marmoꝛe ſignat᷑ ſtabilitas humilitatis.
mētis virginee. ⁊ cōiunctio haꝝ duaꝝ vir
tutū p̄cioſiſſima ⁊ pulcerrima eſt coꝛā deo
et ideo p̄cioſiſſimo marmoꝛe decoꝛe mlt̄o.
¶ Sculpture hui⁹ pauimēti vl̄ picture ex
empla patriarchaꝝ ⁊ ꝓphetaꝝ. que omnia
in ſe trāſfoꝛmauit. Que fuerūt iuſticia noe
fides abꝛae. obediētia iſaac. lucta iacob. ca/
ſtitas ioſeph. māſuetudo moyſi. patientia
iob. humilitas dauid. ſapientia ſalomonis
zel⁹ helie. ⁊ hmōi. Qui oēs q̄ſi pauimētuꝫ
fuerunt reſpectu h⁹ excellētiſſimi edificij.
Un̄ de beata virgine dꝛ. Multe filie. id ē.
aīe deuote ꝯgregauerūt diuitias ſcꝫ ꝟtutū
tu ſuꝑgreſſa es ⁊c̄. ¶ Poꝛta. fides q̄ xp̄s
intrauit q̄ ſemꝑ clauſa fuit pꝛincipi. i. dia/
bolo q̄ dicit᷑ pꝛinceps mūdi Ioh.xiiij. De
hac poꝛta dicitur Ezech.xlvi. Erit poꝛta
clauſa ſex diebꝫ in q̄bꝫ opus fit. die aūt ſab
bati apꝑietur. qꜫ clauſa fuit ad humanā pec
cati cōſuetudinē. ſꝫ apta ē ad introducēdū
nos in eternā requiē

¶ Quarta ſtella none coꝛone b. virginis
eſt ꝙ ipā habuit virtutes noe

DE noe pꝛophe
tice dictū ē. iſte cōſolabit᷑ nos
ab oꝑibꝫ manuū nr̄aꝝ in terra
cui maledixit dn̄s. Beata virgo cōſolata
eſt totū gen⁹ humanū que genuit dominuꝫ
omniū cōſolatoꝛē. In maſſa carnis huma
ne ſubiecte maledictioni cōcupiſcētie ſola

virgo ꝓduxit fructum vitalis germīs. per
quē liberati ab errore idolatrie quo manu/
um noſtraꝝ opa colebamꝰ: celeſtē cōſolati
onē accepimꝰ. qui cōſolat̄ nos in oī tribu/
latione noſtra mira pietate ⁊ mīa. Hāc au
tem miſericordiā ⁊ cōſolationē ꝑ mariam
accepimꝰ. rōe cuiꝰ ipa fons mīſicordie ap
pellat̄. cuiꝰ fontis ille ſe fecit riuū de q̄ dic̄
ps. Deus meꝰ miſericordia mea. Et iterū
Miſericordia mea ⁊ refugiū meū ⁊c̄. ⁊ cu
ius vniuerſe vie miſericordia ⁊ vitas Nō
eñi vt dicit Aug. quedā miſericordia et q̄
daꝫ veritas. ſed vniuerſe vie miſericordia
⁊ veritas. Cū ergo maria miſericordiā ge
nuerit: q̄d aliud eſt eiꝰ vterꝰ q̄ȝ ipe miſeri/
cordiaꝝ theſaurus. Et iō dr̄ mater miſeri/
cordie. O pulcerrima xp̄i generatio. Pri
us eñi habuit patrē miſericordiaꝝ. deinde
matrē miſicordie. Quid ḡ aliud ex his na
ſci potuiſſet q̄ȝ miſericordia ¶ Item largi/
tas marie imitat̄ ⁊ aſſimilat largitateȝ filij
ſui qui dat ampliꝰ q̄ȝ petat̄. Vn̄ Lu. xxiij.
cū peteret latro vt hr̄et ſui memoriā. reſpō
dit ei ieſus. Amē dico tibi ho. me. eris. ī pa
radiſo. Similiter ⁊ rebecca q̄ interp̄tatur
multū accepit. in figura marie helyeſer pe/
tenti aquā ad bibendū ſibi. rn̄dit Geneſis
xxiiij. Bibe dn̄e mi q̄netiā ⁊ camelis tuis
potū tribuā ⁊c̄. ¶ Itē rōe miſericordie eiꝰ
dicit̄ ei Cañ. i. Oleū effuſum nomē tuum.
Nō nomē effuſum ſi q̄s voluerit recolli/
gere: palato ſuo ſaporē. vulneribꝰ ſuis me/
dicinā. lucē tenebris ſuis poterit inuenire.
Nunq̄d mr̄ miſericordie que plena eſt gr̄a
nomē ſuū totis p̄cordijs inuocantē poterit
deſpicere. Nūq̄d eā vero corde ſalutanteȝ.
poterit aut volet repellere. Cū ſit eñi mr̄ re/
gis regū. celoꝝ regina ⁊ dn̄a angloꝝ. ſi ali
quē voluerit ſaluare: nō erit ei q̄cq̄ȝ diffici
le. Reginaꝝ libertas ē vt ꝓ ſceleribꝰ ⁊ ma
leficijs quēcq̄ȝ iā diffinitiua ſn̄ia damnatū
etiā iā fune collo circūligatū. vel iā patibu/
lo appēſū. vel quēuis huiuſcemodi morte
plectendū. ſi incq̄ȝ regina ſupuenerit et ad/
huc vel ſpirātē vel iā vltimū ſpūm trahētē
īuenerit: poſſit liberare. Nō eſtimo reginā
celoꝝ in regno filij ſui minorē iuriſdictionē
hr̄e. vel minoribꝰ priuilegijs debere gaude
re. Si nō facit deꝰ q̄nde vel pūū q̄d non re
uelet ſeruis ſuis ꝓphetis. Amos. iij. q̄nto
minꝰ faciet grāde vel p̄uum. q̄d nō reuelet
mr̄i ſue. Geñ. xviij. Nū celare potero abra
am ⁊c̄. Ipa eñi nouit aīe languēti cibuȝ in
dulcedine p̄parare: nouit vulnera circūli/
gare. nouit leni manu. ſuaui attactu tumo/
rem p̄mere. venenū eijcere. ſpem ⁊ certitu/
dinē vite ⁊ longitudinē dieꝝ dare. Vn̄ di
cit. in me gr̄a oīs vite ⁊c̄. ¶ Itē a largita/
te marie recipiūt pctōres multiplex bn̄fici
um. Primum ꝙ vſq̄ȝ ad diē iudicij n̄ de/
ſinit ſuccurrere. Vn̄ dic̄. vſq̄ȝ ad futurū ſe
culū nō deſinā. Iō dicit Bern̄. In angu/
ſtijs. in ꝑiculis. in rebꝰ dubijs mariā cogi
ta: mariā inuoca. Secundū ꝙ nō ceſſat gr̄/
tiam ꝑditā reddere. Bern̄. Cupiētes īue
nire gr̄am q̄ramus eā ꝑ mariā ⁊c̄. Tertiū
ꝙ vſq̄ȝ tūc naues. i. fideliū mētes vel aīas
nō ceſſat ad portū ſalutis q̄ eſt ꝑadiſus di/
rigere. q̄ñ ipa eſt ſtella marꝫ. Quartuȝ ꝙ
ſeruis ſuis in morte dignat̄ occurrere Vn̄
Hiero. ſcribit ad q̄ndā v̄ginē. Qual' erit
illa dies cū maria mr̄ dn̄i choris occurret
tibi comitata v̄gineis ⁊c̄. Iō de v̄ginibuſ
dr̄. ꝙ exierūt obuiā ſpōſo ⁊ ſpōſe. i. chriſto
⁊ marie. De his oībꝰ pulcra habes exēpla
in tertia ⁊ ſexta coronis. Itē de pietate ſeu
cōpaſſiōe marie dic̄ bern̄. ſup locū illū Io.
ij. deficiēte vino dic̄ mr̄ ieſu ad eū. vinū nō
hn̄t Cōpaſſa ē eñi verecūdie miſtroꝝ ſicut
miſericors ⁊ benigniſſima. Quid de fonte
pietatꝫ ꝓcederet niſi pietas. Nōne q̄ pomū
tenuit ī manu reliq̄ ꝑte diei pomi ſeruabit
odorē. Quātū ḡ viſcera illa v̄tꝰ pietatꝫ af
fecit in q̄bꝰ ipa pietas q̄ xp̄s ē nouē mēſibꝰ
q̄euit Nā ⁊ añ mentē repleuit q̄ȝ ventrē. ⁊
cū ꝓceſſit ex vtero ab aīa nō receſſit.

¶ Quinta ſtella none corone b. virginis ē
ꝙ ipa habuit virtutes abraā.

Abrae promiſit
a
deꝰ ꝙ ex eo egrederet̄ in q̄ om
nes gētes bn̄dicerent̄ Gal. iij
Beata v̄go ſemē illud ſanctiſſimū ꝓduxit

per q̄ð in eternā bñdictionē vniuerſus or/
bis deduceref. Vñ maria merito naui cō/
paratur. de qua ꝓuer. in fine dr. Facta eſt
quaſi nauis inſtitoris de longe portans pa
nem ſuū. Maria ſiquidē ꝑ panē vite quez
de celo ſuſcepit ⁊ in vtero portauit. habuit
quo ad ſe eſſe verꝫ ī vita pñti. ⁊ modo habꝫ
viuere ſempiternū. ⁊ nos habebim⁹ ꝑ eaꝫ
Vñ ipā ſe cōparat naui. Eccī. xxiiij. vbi di
cit. In fluctibꝰ maris ambulaui. Et viam
iſti⁹ nauis in mari hui⁹ mūdi dicit ſe ſalo
mon ignorare Prouerb. xxx. ¶ Cōmēda
tur autē nauis iſta principaliter a ſeptem.
¶ Primo ab artifice. Vñ dr. facta ē. ſup
ple a deo trinitate. Ei⁹ eñi artifex ⁊ ↄditor
deus. ad Heb. xi. Eccī. ix. In manu artifi
cis opa laudabunf. Ipe eñi fecit nos ⁊ nō
ipi nos. Ipa eñi eſt vas admirabile op⁹ ex
celſi. Eccī. xxxiij. De quo ſcꝫ ope dr in p̄s.
A dño factū eſt iſtud ſcꝫ op⁹ vel vas iſtud
et eſt mirabile in oculis nr̄is. Itē de h̄ ope
dr Eccī. xxxij. Glīa dñi plenū eſt op⁹ eiuſ
⁊c. ¶ Secūdo ab oīm virtutū cōpage. q̄
cū ſit ſpecialiſſimū op⁹ dei. cōpaginata eſt
oīm virtutū firmitate. Vñ ſequif. q̄ſi na/
uis. Ipa eñi velut archa noe ⁊ velut archa
teſtamēti ad p̄ceptuꝫ dei facta eſt de lignis
ſethim q̄ fortia ſunt ⁊ imputribilia. ꝓpter h̄
dicif Iſa. xl. Forte lignū ⁊ imputribile ele
git ſibi artifex ſapiēs. ſ. xp̄s ſapiētia patriſ
q̄ mariā edificauit ſibi domū ⁊ nauē ¶ Ter
tio a plenitudine oīm grāꝝ ⁊ oīm bonorum
operꝝ. Vñ ſequif. inſtitoris. qui videlicet
inſtitor oī inſtātia qua pōt nauē ſuā merci/
bus onerat p̄cioſis ¶ Quarto ab vtilitate
Vñ ſequif. de longe portās. i. de celo apꝑor
tans panē ſuū. q̄ nō fuit de terra ſed de celo
Io. vi. reſpirās ad vitā celeſtē nō terrenā
Hoc ipletū eſt ad lr̄am qñ xp̄s q̄ viuus pa
nis eſt in ei⁹ vtero q̄ſi nauigio v̄ginali ð na
zareth venit ī bethleē domuꝫ panis. q̄ſi per
tres dietas. Facta eſt igif quaſi nauis ⁊c.
¶ Quīto a materia. Pōt ei dici q̄ facta ē
de lignis ſethim ſicut archa noe ⁊ archa te
ſtamēti. Vl' mēbra virgīs tā aīe ei⁹ q̄ꝫ cor/
poris pñt dici materia h⁹ nauis q̄ deſicca/
ta fuerūt ab oī humore nociuo calore ſpūſ
ſancti q̄ ad corp⁹. dolata etiā prudētia ſum/
mi artificis ⁊ q̄ſi cōplanata. vt eſſent ſine
pōdere pcti mortalis. q̄ ligna ſethim leuia
ſunt ⁊ ſine ſcrupulo venial'. ꝓpter h̄ dictū ē
noe Geñ. vi. Fac tibi archā de lignis leui
gatis. ¶ Sexto a fine finis q̄ ſm phm̄ pri
m⁹ in rōe ad mētē ꝑtinet architecti. vt ſcꝫ
ꝑ hāc nauē angloꝝ panis deferreref ad ho
mīes. vt ipm guſtādo fierēt angl'i. q̄ ꝑ ma
riā panē angloꝝ mādu͏cauit hō. ⁊ ꝑ ipam
celi cibaria miſit hoibꝰ ī abūdātia de⁹ pater
Cōgrue igif cōpaf naui q̄ ſuos amatores
deducit ī portū volūtatꝫ coꝝ Septīo a for
ma q̄ ↄſiſtit ī mltis. In naui naſali ſūt q̄ſi
q̄ttuor ꝑtes pricipales q̄ notāf his v̄ſibuſ
Prora prior nauis ps ē. ps vltima puppiſ
Dic lat⁹ eē ratē. ventrē dic eē carinam. Et
pñt hē q̄ttuor ꝑteſ adaptari q̄ttuor v̄tutibꝰ
cardinalibꝰ q̄s ꝑfectiſſime hūit ī ſe maria.
Prora pria ps nauis. ⁊ dr a ꝓruendo. q̄
ſꝑ ꝓruit. ⁊ ī anteriora ſe extēdit: deſ:gt pru
dentiā q̄ p̄cauet a ꝑicul'. q̄ futura ītuef ⁊ re
rū exit⁹ metif. vñ et ꝓuidētia ſp̄s ē h⁹ v̄
tutis q̄ cauef naui ne ī loca aſpa icidat ⁊c.
¶ Ratis dr q̄ſi fortꝫ. q̄ ratū idē ē q̄d firmū
Hec ſunt latera nauis q̄ fortia debēt eē. ne
ꝓcellaꝝ ictibꝰ diſſoluāf. Iō ꝑ ratē ſignaf
fortitudo. q̄ maxīe tūc apparuit ī ea qñ ſola
filio aſtitit patiēti cū fugerēt vniuerſi. pro
uerb. vlti. Accinxit for. lum. ſuos. Ibideꝫ
Fortitudo ⁊ decor indumētū ei⁹ ¶ Carina
q̄ eſt venter nauis ſignat ſobrietatē ⁊ tꝑan/
tiā. Et dr carina q̄ſi carima. i. carēs rima.
vl' q̄ſi currina. Illa eī ps ſꝑ currit ī aq̄. vñ
neceſſe ē q̄ maxīe integra ſit ⁊ rima careat
ne intrantibꝰ aq̄s nauis ſubmergaf. Per
hāc eī v̄tutē glo'ſa virgo caruit oī rima. q̄a
nūq̄ꝫ in ipam īgredi potuit vl' vnica gutta
carnal' illecebre vl' mūdane voluptatis.
¶ Puppis vltia ps ē nauis. ⁊ dr a pus q̄d
eſt cuſtodia. Et ꝑ hāc ꝑtē iuſticia deſignaf
q̄ ab hac ꝑte nauis ſoliciti⁹ cuſtodif ſicut
iuſticia cuſtodia ē reipublice. ibi etiā fit iu
ſticia de forefactꝫ q̄ fiūt ī naui. q̄ ibi ſedꝫ iu
dex nauis. Et etiā naucler⁹ ī alto ibideꝫ ſe/
dens explorat ventos ⁊ tēpeſtateſ. ⁊ ibi eſt
regimē toti⁹ nauis q̄ð fit ꝑ iuſticiā

¶ Sexta ſtella none corone b. ꝟginis eſt
ꝙ ipa habuit virtutes Iſaac

ISaac ſua orōe
īpetrauit ↄceptū rebecce. q̄ cōce
pit gemios. ⁊ ex illis duo ꝑpli
orti ſunt quoꝝ maior fuiret mīori. Beata
ꝟgo ſua hūilitate ↄcepit xp̄z gemīe ſube .ſ.
diuīe ⁊ hūane nature. Qui duos ꝑpl'os .ſ.
iudaicū ⁊ gētilē in vnā fidē collegit. ſꝫ iu/
daicꝰ ꝑpl's ſua ꝑfidia reꝓbatꝰ: fuit genti/
li ꝑpl'o tā q̄ȝ maior mīori ¶ Vn̄ notādūz ꝙ
q̄nto beata ꝟgo maria ſe ī omībꝫ hūiliauit.
tāto a deo m'ltipliciter ē exaltata ⁊ honora/
ta. q2 ab eterno p̄deſtinata ⁊ electa Vn̄ dr
ꝓuer. viij. Ab eterno ordinata ſū ⁊ ex anti/
q's. Jō de ipa canit' Elegit eā deꝰ ⁊ p̄elegit
eā ¶ Q2 a p̄triarchis ⁊ regibꝫ generata. vn̄
canit'. Natiuitas gl'iofe ꝟgīs marie ex ſe/
mīe abrae orta de tribu iuda clara ex ſtirpe
dauid. ¶ Q2 a ꝑditōis maſſa ſeꝑata ⁊ in
vtero ſc̄tificata. Vn̄ Can̄. ij. dr de ea. Sic
liliū īter ſpi. ⁊c̄. Itē p̄s. Sāctificauit taber
naculū ſuū altiſſimꝰ ¶ Q2 filia gr̄e orta. vn̄
Nūe. xxiiij. Orie' ſtella ex iacob ⁊c̄. ꝓpter
h̄ fuit filia anne. q̄ interp̄tat' gr̄a ¶ Q2 oī
cariſmate cumulata. vn̄ dicta ē gr̄a plena.
¶ Q2 ī tēplū p̄ntata ad qđ tota alacritate ꝑ
xv. g̃dus aſcēdit ¶ Q2 ad vouēdā p2ia vir
ginitatē a ſpūſctō inſpirata ¶ Q2 ab vno đ
ſūmiſ archangel' officioſiſſime ſalutata. vn̄
Aue gr̄a ple. ¶ Q2 ī mr̄em dei electa. Vn̄
Iſa. lxij. Terra tua ībabitabit'. i. caro tua
fecundabit'. q2 cōplacuit dn̄o ī te. ¶ Quia
oꝑe ſpūſſcti dei filio imp̄gnata. Vn̄ Luc̄. i.
Spūſſctūs ſuꝑue. ī te ⁊c̄. ideo qđ ex te na/
ſcet' ſan. vo. fi. di. Q2 ſalua ꝟginitate mr̄ ef
fecta ¶ Q2 virtute fidei oīe bonū aſſecuta
Vn̄ dictū ē ei Lu. i. Beata q̄ credidiſti. q̄/
niā ꝑfi. ⁊c̄. Beatꝰ mathe ꝰ ī legēda ſua In
ↄceptu filij dei fides marie vxor extitit ſpi
ritusſancti ¶ Q2 nullo portādi filiū pōdere
p̄grauata. beatꝰ Bern̄. ¶ Q2 iugū dn̄i leue
g̃uidari potuit maria n̄ g̃uari. ¶ Q2 filium
ꝑiendo nullo dolore cruciata. Vn̄ canit ec
cleſia. Neſciēs mr̄ virgo viꝝ peꝑit ſine do
lo. ſalua. Bern̄. Quid miꝝ ſi dolorē nō in/
tulit mr̄i. q̄ tollere veniebat dolores totius
mūdi ¶ Quia a filio dei ⁊ ſuo in p̄latā con
ſtituta. Vn̄ Luc̄. ij. Et erat ſubditus illis.
ſcꝫ marie ⁊ ioſeph ꝓpter mariā ¶ Quia ad
nutū ipiꝰ ⁊ inſinuationē aqua in nuptijs ī
vinū a filio cōmutata Io. ij. ¶ Quia a fi/
lio ad patrē de hoc mūdo trāſeunte virgini
diſcipulo cōmēdata ¶ Quia loco ſūmi ma
giſtri ad docēdos apl'os ſubſtituta. ¶ Q2
in morte tꝑali mortis nexibꝫ non depreſſa.
qui ſunt putrefactio. vermes. ⁊ incineratio
Propter hoc cōꝑatur cedro que eſt īpu/
tribilis. et cuiꝰ ſuccus vermes cōſumit. et
que eſt incōbuſtibilis quia ꝑ ignē fiunt ci/
neres ¶ Quia ante generalē reſurrectōēꝫ
gloria corporis et ſtola duplici decorata.
¶ Quia aſcendit in celū dilecto ſuo innixa
ſicut dicitur Can̄. viij. ¶ Quia ſuper vni
uerſos ordines angeloꝝ ad dexterā filij in
throno glorie collocata. ¶ Quia ſuꝑ om/
nem creaturā poteſtate plenaria ab omni/
potente filio in ſua coronatōe dotata et in/
ſignita. ¶ Bene ergo vt ex predictis pa/
tet maria dominū ſolam humilitatē in ſe re
ſꝑiſſe teſtat'. quia diuinitatis propiciatō
nem quā humana natura in primis paren
tibus per ſuperbiā perdidit. in maria ꝑ hu/
militatē recuperauit. Nā quia in ea verbū
patris carnis ſubſtantiā quā ſibi vnitꝫ aſ/
ſumpſit. quaſi ad eā quam prius abiecerat
naturā ſublimandā ꝑ miſericordiā reſpexit
¶ Reſpexit igit' deus humilitatēꝫ marie.
cui per humilitatis meritū dedit vt filium
ſuum in carne conciperet. et de ſua carne ve/
rum deū ⁊ hominē omniū hominū quantū
in ipſo eſt ſaluatorē generaret. Cuius hu/
militatis virtutē mox determinans ſubiū
git. Ancille ſue Nam quia humiliter ſe qđ
erat ancillam cognouit. ideo quod non erat
ſublimiter eſſe mater ꝓmeruit. Exinani/
uit enim ſe exemplo filij ſui formā ancille
accipiēs. ꝓpter qđ ⁊ deus exaltauit eam. ⁊
donauit illi nomē qđ eſt ſuꝑ omne nomen
poſt nomen filij ſui vt in noīe ipiꝰ oīe ge/
nu flectatur celeſtium terreſtrium ⁊ infer/
norum. quia ad nomen ipſiꝰ demones cō/
tremiſcunt

Septima ſtella none corone b. ꝟginis
eſt ꝙ in ſe habuit ꝟtutes iacob

IAcob vidit ſca
lam cuiꝰ cacumē celū tāgebat.
⁊ dn̄m innixū ſcale ⁊ anglo̾s de
ſcendētes ⁊ aſcēdentes ꝑ eā. Gen̄. xxviij.
Beata ꝟgo recte dr̄ ſcala triū ḡduū. ſ. hūi-
litatis ꝟginitatis ⁊ charitatꝫ. cui dn̄s ē in-
nixus ꝑ incarnatōꝫ Lu. i. Dn̄s tecū. ꝑ quā
tanq̄ ꝑ mediū deſcēdūt angli ⁊ aſcendunt
hoīes p̄deſtinati. Nota ꝙ dignitas Ma
rie q̄ ſignaꝛ ꝑ hāc ſcalā nō oн̄diꝛ niſi i ſom
nis. q2 oportet aīam ſopitā eē a curis ſecla-
ribꝫ ⁊ occupatōibꝫ exterioribꝫ q̄ videre ap
petit. i. intelligere dignitatē ⁊ altitudinem
eiꝰ. Vn̄ nūeri. xij. Si fuerit iter vos ꝓpha
in viſiōe apparebo ei. vt ſcꝫ ſenſus exterio
res ab illicitꝫ ſopianꝛ. Nec oн̄diꝛ eiꝰ excel
lentia niſi luctātibꝫ ꝯ vicia ⁊ pctā q̄ deſigñ
tur ꝑ iacob. Maria ſcala. cuiꝰ latera ſibi
appoſita ꝟginitas ⁊ maternitas q̄ nō face
rēt ſcalā niſi ꝯiūgerenꝛ. Scallones ḡdꝰ tē
pli ſalomōis. vl̓ illi q̄ notāꝛ ibi. miſſus ē ga
briel. Pes hꝰ ſcale pauꝑtas q̄ ꝯtēpſit oīa
carnalia ⁊ mūdana. Vn̄ deſcribiꝛ Apoc̄. xij
lunā hn̄s ſub pedibꝫ. Cacumē hūilitas q̄ at
tigit vſq̄ ad celū. ñ ſolū aeriū vl̓ ſideriū. ſꝫ
empireū. ſ. vſq̄ ad ſedētēꝫ in throno dn̄m
maieſtatꝫ. Vl̓ pes hꝰ ſcale ꝟginitas carniſ
q̄ inferiꝰ eſt. cacumē hūilitas mētis. Parſ
etiā hꝰ ſcale ſuꝑior ꝯtēplatio marie in deū.
ꝑs inferior cōpaſſio ⁊ pietas eiꝰ ad hoīem
Ipa eīm tāq̄ q̄dā aqueductꝰ ſeu canal̓ hau
rit ſuꝑiꝰ ꝑ ordīem aquā viuā de fonte viuo
q̄ apud deū. quā refundit inferiꝰ ꝑ pietatē
pctōribꝫ. Itē mediāte ſcala ab alto deſcē
diꝛ ad imū. ⁊ ab imo ꝯſcēdiꝛ ad ſummū. et
ipa mediāte deſcēdit filiꝰ dei ad nos illectꝰ
hūilitate ipiꝰ. Vn̄ dic̄ Aug. Facta eſt certe
hūilitas marie ſcala celeſtis ꝑ quā deꝰ de-
ſcēdit ad terras. Per ipam nihilominus
cōſcēdimꝰ ī celū. q̄ ꝑ euā cecidimꝰ ī miſeriā
hꝰ mūdi. Diciꝛ ḡ hec ſcala ſtare ſuꝑ terraꝫ
⁊ cacumē eiꝰ tāgere celū. q2 mediāte Ma
ria terrena celeſtibꝫ vniūꝛ. ſic̄ ſcala illa q̄d
ammō celū terre ꝯiūgere videbaꝛ. Seq̄
tur. Anglo̾s q̄ꝫ aſcēdētes ⁊ deſcēdētes ꝑ
ſcalā. i. ꝓpter ſcalā. Angli ſiq̄dē deſcēdebāt
ad ipam viſitādā. Vn̄ miſſus ē ad eā Ga
briel. ⁊ aſcēdebāt ſctā eiꝰ deſideria. ſanctaſ
orōes ⁊ pias lacrimas dn̄o nūciātes qđ eſt
officiū anglo̾ꝝ. Et hͦ eſt quod ipa efflagita
bat ab angel̓ Can̄. v. d. Filie hierl̓m annū
ciate dilecto q2 amore lāgueo. Per hanc
ſcalā. i. ꝑ p̄ces marie merita et exēpla viri
iuſti q̄ anglo̾s imitāꝛ. aſcēdūt ꝯtēplādo. de
ſcendūt ſtrenue oꝑando. Et q̄ imitāꝛ eā in
p̄ñti. in morte īcurrūt ī amplexꝰ dn̄i q̄ vide
baꝛ innixꝰ ſcale. q̄ſi tenēs eis ſcalā ꝑ grām
ne a ſuitio vl̓ dilectōe marie tēptatōe aliq̄
vel īpulſu corruerent. Et hͦ ē qđ ſequiꝛ. Et
dn̄m innixū ſcale vt ſcꝫ q̄ finaliter aſcēderꝫ
ꝑ ſcalā. i morte īcurreret ī amplexū dn̄icuꝫ.
Itē in hͦ ꝙ dn̄s ſcale īnitebaꝛ p̄ñt nota-
ri pl̓a. Primū ꝙ ſic̄ ipa in annūciatōne in
nixa fuit ſuꝑ dilectū ſuū ꝑ fidē. q2 credere
nō eſt niſi firmiter inniti ꝟitati. Vn̄ Can̄.
viij. dr̄. Innixa ſuꝑ dilectū ſuū. ſic ⁊ ipe in
incarnatōe inixꝰ ē ei. Vn̄ ꝓuer. xxxi. Cōfi-
dit ī ea cor viri. Secūdū ꝙ dn̄s ꝯtinet in
bono amatores mr̄is ſue. Itē notandū ꝙ
q̄ vult aſcēdere ꝑ ſcalā appēdit ſe ei māibꝫ
pedibꝫ ⁊ genibꝫ. Pedibꝫ. i. affectibꝫ vt ip-
ſam diligat. ita ꝙ ex redūdātia illiꝰ dilectō
nis reſonet ī ore eiꝰ grāꝝactio ⁊ vox laudis
Manibꝫ vt q̄ diu viuit: ad honorē ipiꝰ ꝟ-
ginis oī inſtātia oꝑeꝛ q̄dq̄d btē ꝟgini cre-
diderit cōplacere. Genibꝫ. vt añ ipiꝰ ima
gines ſiue altaria. ⁊ cū recitaꝛ nomē eiꝰ hūi
liter ea flectat. ⁊ hūile obſequiū ac ſuitiū ei
ſꝑ impēdat. Sic̄ ei q̄ ñ honorificat filiū. nō
honorificat p̄rēꝫ q̄ miſit illū. ſic ecōtra ñ ho
norificat filiū q̄ ñ honorificat mr̄ēꝫ q̄ genuit
illū. Hiero. Nimirꝝ honor mr̄nꝰ eiꝰ ē q̄ na
tus ē ex ea. Idē. Nullꝰ honor mr̄is aliꝰ eſt
niſi cū ille iure honoraꝛ q̄ naſci digtꝰ ē ex ea
Dicat q̄ meliꝰ ſentit. ī nullo q̄ppe mihi vi-
deꝛ maior deꝰ q̄ ꝙ ſe hūiliauit factꝰ hō. nec
vnq̄ laudabilior q̄ ꝙ factꝰ ē clemētior. q̄
oīpotētiā ſuā marie ꝑcēdo ⁊ miſerādo ma
nifeſtat. ꝓpter hͦ dr̄ de maria. i. Co. v. Mu
lier glr̄ia eſt viri. Et ꝓuer. xij. Mulier dili-
gens corona eſt viro ſuo.

Octaua ſtella None Corone

¶ Octaua ſtella none corone beate ꝟginis
marie eſt ꝙ in ſe habuit ꝟtutes ioſeph

IOſeph pro ſalu
te fratꝝ ſuoꝝ deſcēdit ī egyptuꝫ
vt tp̄e famis ſua ꝓuidētia frumē
ti copiā diſtribuerꝫ. Beata ꝟgo ī mundo
orta eſt vt ſalutē generi hūano afferrꝫ. p̄s.
Operatꝰ eſt ſalutē in me. ter. ⁊c. vt tempore
famis grē corpus xp̄i deuota coīone velut
frumētū toti mūdo ſaturitatē ꝯferret ⁊ mi
niſtraret. Et q̄ꝛ beata ꝟgo corpꝰ xp̄i. ix. mē
ſibꝫ in ſuo virgīali vtero portauit. iō meri-
to cōpaꝛ̄ vaſi. de q̄ Ecci. xliiij. dꝛ. Vas ad
mirabile opꝰ excelſi. Et de q̄ dic̄ verꝰ heliſe
us. iiij. Regū. ij. Afferte mihi vas nouū ⁊
mittite ī illud ſal. Dicitꝛ̄ ḡ maria vas admi
rabile ⁊ vas nouū q̄ꝛ nūq̄ꝫ tale inuētuꝫ eſt
In q̄ ſcꝫ reꝑiunꝛ̄ mlt̄a mirabilia ⁊ mlt̄e no
uitates ¶ Maria vas admirabile ꝓp̄ cō-
tinentiā. Cōtinebat eīm ſuū ꝯtinēs. Nullū
eīm aliud vas potuit maiꝰ ſe ꝯtinere. ſꝫ ma
ria illū cōtinuit quē totꝰ nō capit orbis. et
a q̄ ip̄a ꝯtinebaꝛ̄. ꝓpter ꝯtinēdi modū. q̄ꝛ cū
deꝰ ſit in oī creatura ꝑ eſſentiā: in ſolꝰ iuſtis
ꝑ grām. His duobꝫ modis ī ea fuit. et no-
uo ⁊ admirabili mō ꝑ vnionē. Itē ꝓpter
ꝯtrarioꝝ ꝯcordē ꝯtraritatē. ſ. mortalitatꝭ
⁊ imortalitatis. virginitatꝭ ⁊ fecūditatis. ⁊
q̄ mirꝝ fuit rōis ⁊ fidei q̄ multū ſunt ꝯtra
rie. Vn̄ maria potuit dicere pꝰ ꝑtū. Suꝫ
q̄ erā. ſ. virgo. nec erā q̄ ſum. ſ. mr̄. mo-
do dicor vtrūq̄ꝫ. ſ. mr̄ ⁊ ꝟgo ꝓpter confor
mitatē. Cōtentū eīm in vaſe accipit formā
vaſis: nō ecōuerſo. ſic̄ videre ē in aq̄ vel la
cte cōgelatis ī vaſe. vel ī cāpana q̄ formam
accipit moduli. Ecōtrario mō fuit hic. q̄a
cōtinēs mutatū fuit ſm̄ exigētiā contenti
aſſimilata ē eīm hūana natꝛ̄a deitati ¶ Pro
pter operoſitatē q̄ ſuꝑabat materiā. Fuerūt
eīm in h̄ vaſe oēs varietates ꝟtutū ⁊ do-
noꝝ. oēs ſculpture ſctōꝝ deſiderioꝝ. oīs
picture ſanctaꝝ cogitationū. Iō dꝛ vas ad
mirabile opꝰ excelſi. ꝓpter oīmodā ſufficiē
tiā. q̄ꝛ q̄ plus ex eo hauriꝛ̄ eo plꝰ in eo īueni
tur. Vn̄ dꝛ marie Cañ. vij. Vmbelicꝰ tuꝰ
crater tornatilꝭ: nūq̄ꝫ indigēs pocuꝭ. Reci-
p̄iēdi ⁊ emittēdi modū ineffabilē ⁊ ſinglꝛ̄a
rē. q̄ꝛ ꝯ̄ morē alioꝝ vaſoꝝ nec fractū nec ap-
tū eſt in recipiēdo vꝭ emittēdo. Recepit eī
cū integritate vt oculꝰ ⁊ vitꝝ ſolē. ut ſtella
radiū ⁊ flos odorē ꝓpter p̄ciū ⁊ vtilitatē q̄
inenarrabilia ſūt. puer. ī ſi. Procul et de
vltimis fi. p̄. ⁊c. Dicitꝛ̄ ḡ maria vas admi-
rabile opꝰ excelſi. Opꝰ illiꝰ artificꝭ q̄ opa-
tus ē aurorā ⁊ ſolē. Vn̄ ecci. ix. In manu
artificꝭ opa laudabūꝛ̄. Itē ecci. xlij. dꝛ de
h̄ ope. Glīa dn̄i plenū eſt opꝰ eiꝰ. Opꝰ ex
cogitatū an̄ ſecl̄a: ꝯſūmatū ī fine ſeculorū.
¶ Itē ip̄a ē vas auri ſolidū ornatū oī lapi
de p̄cioſo. Ecci. l. Lapides p̄cioſi qui vas
iſtud ornauerūt ſunt ꝟtutes q̄bꝫ maria deco
rata eſt. ⁊ ibidē deſcribūꝛ̄ ſub appellatōibꝫ
reꝝ diuerſaꝝ. Lapis primꝰ hūilitas. Vn̄
q̄ſi ſtella matutina q̄ ꝑua appet cū ſit mag̃
in medio nebule. i. in hac vita caliginoſa.
Secundꝰ cōpaſſio peccatorꝭ. Vn̄. q̄ſi luna
plena roꝛe grē ⁊ miſicordie. Luna eſt rori
flua: eſt ⁊ ꝓxima terre. i. pctōribꝫ terrenis:
pietate ⁊ cōpaſſiōe. In diebꝫ ſuis lucet ad
illumīandā noctē in q̄ ſūt pctōres. q̄bꝫ dꝛ.
Eratꝭ aliq̄n tenebre. i. tenebroſi. nūc āt lux
. i. illumīati ꝑ grāꝫ marie Tertiꝰ verecūdia
ꝟginalꝭ. Vn̄. ⁊ q̄ſi ſol q̄ rubens ē. Vel ī fer
uore ſolꝭ charitaſ marie. ī rubore colorꝰ faciei
virginei ad lr̄aꝫ: refulgēs corā dn̄o q̄ deco
rē eiꝰ ꝯcupiuit. Vꝭ refulgēs hoībꝫ exēplis
ꝟtutū ſuaꝝ. Quartꝰ obediētia. Vn̄ q̄ſi arcꝰ
refulgēs. Arcꝰ plicabilꝭ ē inter nebulas glē
Quintꝰ odor ſctē opīonis eiꝰ ⁊ fame. vn̄
q̄ſi flos roſaꝝ ī diebꝫ verni. Flos enīꝫ roſe
aromaticꝰ ē ⁊ capiti ꝯfortatiuꝰ. De q̄ hēs
ſup̄ ī octaua ſtel. octaue co. Sextus duplex
virgitas. carnis ⁊ ſpūs. Vn̄. q̄ſi lilia ī trāſi
tu aq̄. i. carnaliū ⁊ mūdialiū voluptatū q̄ ci
to trāſeūt velut aqua decurrēs. Septimuſ
orō aromatica. vn̄. q̄ſi thꝰ redolēs ī diebuſ
eſtatꝭ. i. ī feruore charitatꝭ. Octauꝰ chari-
tas q̄ in ſe ardebat ⁊ ꝓxios illuſtrabat. vn̄
q̄ſi ignis effulgēs. Ip̄a ei erat rubꝫ ardēs
charitate: manēs icōbuſtꝰ ab oī carnea vo
luptate. Nonꝰ orō ꝓ his q̄ cōburūꝛ̄ in ca-
mīo purgatorij. Vn̄. ⁊ thꝰ ardens in igne.
Decimꝰ pietas ⁊ miſericordia indeficiēs

⁊ ſp creſcēs. Vñ. q̄ſi oliua pullulās. et q̄ſi oliua ſpecioſa in cāpis. Undecim⁹ medicinalitas. recta intētio. cōtēplatio celeſtium Vñ. et cyp̄ſſus in altitudinē ſe extollēs

¶ Nona ſtella none corone b. v̄ginis ē ꝙ in ſe habuit v̄tutes moyſi

M Oyſes factus m magn⁹ in terra egipti liberauit ꝑplm iſrael de manu pharaonis ꝑ ſāguinē agni. Beata v̄go verū agnū ⁊ immaculatum genuit ex ſuo puriſſimo ſanguine quē xp̄s in p̄ciū redemptōniſ humani generꝫ in cruce deo pr̄i ꝑſoluit. Vñ glia beate v̄ginis marie nō ſolū in hoc extitit ꝙ ip̄a eundē immaculatū agnū genuit ſꝫ ꝙ de ip̄a ab initio ſeculi mlta nō ſolū dicta ſunt ſꝫ etiā figurata ſunt glioſa. Ip̄a eſt illa ciuitas de q̄ dic̄ p̄s. Glorioſa dicta ſunt de te ciuitas dei. Nec ſolū dicta ſūt. ſꝫ ⁊ dicunt̄ q̄tidie ⁊ dicent̄ in eternū. Vñ beatā eā dicūt oēs generatōes ¶ Glia marie ſacerdotal' ⁊ regia generoſitas. Vñ. omis glia filie regis. i. marie filie dauid ab int⁹. ꝓpter h̄ etiā appellata ē v̄ga yeſſe. a q̄ īmediate ortū habuit trib⁹ regia ¶ In ſanctificatōe collata ei ſanctitas. Vñ Ezech. iij. Bñdicta glia dñi. i. maria de loco ſuo. i. de matris vtero. Vñ poterat dicere illud iob xxxi. Ab infantia creuit mecū ſctitas ⁊ de vtero mr̄is mee egreſſa eſt mecū. ¶ Nota creuit. q2 marie ſanctitas ſp augmētabat̄: ſꝫ ineffabiliter ī ꝯceptu ſaluatoris ¶ Omnimoda g̃tioſitas. Vñ ꝓuer. ij. Mulier g̃tioſa iuenit gliam. oīmode bonitatꝫ ⁊ v̄tuoſitatis ¶ Cōſciētie plena trāq̄llitas quam pctūm nō remordebat. de q̄ apl's. ij. Co. i. Glia nr̄a hec eſt teſti. ꝯſci. no. Et Iob. xxxix. Glia mea ſp īnouabit̄ ¶ Spūal' et v̄a pauꝑtas. de q̄ dñs dic̄ Iſa. xl. Gliaꝫ meā alteri nō dabo. Glia dñi p̄elegiſſe pauꝑtatē. Et hāc gliam excellētiſſime dedit filiuſ ⁊ inſpirauit mr̄i ſue. Et ſic exponēdū. alteri ſcꝫ q̄ꝫ marie. Singulariſſima humilitaſ quā de⁹ reſpexit ⁊ adamauit. ⁊ merito cui⁹ ip̄am oī v̄tute ⁊ grā adimpleuit. Eccī. xliij. Sp̄es celi glia ſtellaꝝ. Celū maria. cuius ſp̄es hūilitas. quā ſpeciē dñs ꝯcupiuit iuxta v̄bū p̄s. Glia ſtellaꝝ. ornat⁹ ceterarū v̄tutū q̄ꝝ hūilitas theca erat ⁊ repoſitorium.

¶ Primatiua ⁊ fecūda v̄ginitas. Ip̄a eī familiari ſpūſſcti ꝯſilio prima vouit v̄ginitatē. ⁊ merito voti h⁹ dedit ei de⁹ ſinglarē fecūditatē. Vñ Iſa. xxxv. Glia libani data eſt ei. Liban⁹ cādor q̄ ſignificat̄ virginitas. ¶ Saluo flore v̄ginitatꝫ ſingularꝫ fecunditas. Vñ dictū eſt ei Lu. i. Qđ naſcetur ex te ſan. ⁊c̄. De glia iſta dr̄ Oſee. ix. Gloria eoꝝ a ꝑtu ⁊ ab vtero ⁊ a cōſpectu. Expone ordine p̄poſtero ⁊ q̄re expoſitiōeꝫ

¶ Excellētiſſima maternitas. q2 fctā ē mater dei. Bern. Hec ē v̄ginis nr̄e ſinglariſ glia ⁊ excellens p̄rogatiua marie ꝙ filium vnū eūdēq3 cū deo pr̄e meruit hr̄e cōem ⁊c̄

¶ Per ꝑtū ip̄i⁹ hūani generꝫ redēpta captiuitas. Et h̄ ē vnū ⁊ p̄cipuū de illis glioſis q̄ dicūt̄ de ciuitate dei. i. btā maria ⁊c̄.

¶ Sūme honorificētie ſinglaritas. cuꝫ in morte tꝑali mortꝫ nexib⁹ ñ eſt dep̄ſſa. q̄ ſūt putrefactio v̄mis ⁊ īcineratō. ſꝫ ī aīa ⁊ corpore vt p̄e credit̄ a filio aſſūpta eſt in celū. Vñ ⁊ ip̄a dic̄ cū filio. Tenuiſti manū dex. meā ⁊c̄. Iō dr̄ Cañ. viij. ꝙ aſcē. de deſ. deli. afflu. īnix. ſuꝑ dilec ¶ Glorificati corꝑis cū ſuis dotib⁹ añ diē iudicij ei collata felicitaſ. in cui⁹ figura dictū ē heſter Tertia die circūdata ē glia ſua ⁊c̄. Vñ milet⁹ ſardenſ ep̄s dic̄ ſe audiſſe beatū iohēꝫ p̄dicātē tertia die xp̄m ſuſcitaſſe matrē ſuā ⁊c̄ ¶ Suꝑ naturā anglicā exaltata ī ea ſic̄ in filio nr̄a hūanitas. Vñ ezech. x. Eleuata ē glia dñi deſuꝑ cherubin Iudith ī fi. dr̄ d̄ ip̄a iudith in figura marie. Erat iudith dieb⁹ feſtꝫ ꝓcedēs cū glia mag̃. Dies feſti. dies eterne claritatꝫ. De q̄b⁹ dr̄ ꝓuer. iij. Lōgitudo dierū ī dex. ei⁹. Et ī p̄s. Melior ē dies vna ī atrijs tu. ⁊c̄. ¶ Suꝑ totā celeſtē curiā collata ei plenaria ptās. Vñ dic̄. In hierl'm ſcꝫ ſuꝑceleſti ptās mea. īꝑandi videlꝫ v̄tutib⁹ āglicꝫ ⁊ aīab⁹ ſcīs ad bñplacitū meū ⁊ ītroducēdi ī illud regnū q̄ſcūq3 voluero. Vñ p̄t dicere cū filio. Data ē mi. oīs ptās Math. in fine

¶ Decima ſtella none corone b. virginis

eſt ꝙ in ſe habuit ꝟtutes ſamſonis.

SAmſon ſanctifi
catus ī vtero tāto ardore muli
eres dilerit vt etiā ſciēter in ſi
nu vniꝰ accubās ſe morti expoſuit. Beata
virgo amore caſtiſſimo deū ad ſe attraxit.ī
cuiꝰ ſinu humanitatē noſtrā ſuſcepit vt ꝓ
omnibꝫ hoibꝫ innocēter moreref. ¶ Ubi
notādū ꝙ ꝓpter amorē caſtiſſimū ⁊ puri/
tatē beata ꝟgo maria ſoli cōpaf. Uñ dici
tur pulcra vt luna. electa vt ſol. Cañ. vi.
Itē Ecci.xxvi. Sic ſol oriēs in mūdo ī al
tiſſimis dei.ſic mulierꝫ bone ſpēs in ornam̄
tum domꝰ eiꝰ. Itē in p̄s.dic̄ pater ꝺ filio
Thronꝰ eiꝰ.i.beata virgo ſicut ſol ī cōſpe/
ctu meo ⁊c̄. ¶ Maria ꝺr ſol.qꝛ ſicut ſol lu
minare ē par ſibi nō hñs.⁊ toti mūdo ſuf/
ficiēs. Sic beata ꝟgo nec primā ſilem vi
ſa eſt ⁊c̄. Itē qꝛ fulgor miraculoꝝ eiꝰ lucet
vbiqꝫ terraꝝ.⁊ lucebit vſqꝫ ad diē iudicij
Uñ dicit. vſqꝫ ad futu.ſecu.ñ deſi. Alij ve/
ro ſancti poſt trāſitū ſuū aliqt annis fuiſſe/
rūt in ſpecialibꝫ locis. Item qꝛ ſol ꝺr qſi ſo/
lus lucēs.i.p̄ ceterꝭ luminaribꝫ Sicut em̄
ceteris ſideribꝫ claritate lumīs ⁊ maieſta/
te p̄ferf:ſic in celeſti glia maria ſctīs oibus
honore ⁊ glia ſupponif. Iō in figura Ma
rie dictū eſt de iudith.xi.c. Nō eſt taf mu
lier ſup terrā ⁊c̄. Sic̄ em̄ ſol pulcerrimum
luminariū celi:ſic maria digniſſima creatu
raꝝ dei pꝰ aīam xp̄i. Uñ canif in ſequētia.
Sol luna lucidior.⁊ luna ſideribꝫ:ſic ma/
ria dignior creaturꝭ oibꝫ Iō etiā dicif ip̄a
primogenita añ oēm creaturā.i. dignior oī
pura creatura. Ecci.xxiiij. In mūdo em̄ ē
vnꝰ ſol.⁊ maria vna ſola ē mr̄ ⁊ ꝟgo. Uñ
⁊ cōpaf fenici q̄ eſt vnica auis ſine p̄re. vñ
Seduliꝰ. Nec primā ſilem viſa ē nec hr̄e
ſequētē. Iō etiā ꝺr electa vt ſol. q̄ ſilez nō
hꝫ.nec ip̄a ſilem hꝫ nec habitura ē in eter/
nū Itē ſol ꝺr qſi ſua oibꝫ largiēs.qꝛ qdq̄d
habet q̄ntū in ſe ē oibꝫ cōicat ⁊ bonis ⁊ maf.
vt ei ꝯueniat qꝺ de p̄re ꝺr Ro.viij. Si ꝓ
nob oibꝫ tradidit filiū ſuū.ſ.volēs eū pati.
quō etiā cū illo oia nob nō donauit Maf ei
veniā īpetrat ⁊ grāz.ut pꝫ ī theophilo. Uñ
canif.theophilū reformās grē. Iuſtis ꝟo
grām īpetrat mltiplicat ⁊ ꝯſeruat. Iō dici
tur aurora:q̄ ad incipiētes. Hiis q̄ ī nocte
ſunt.i.ꝓfunde peccantibꝫ. ſtella eſt et luna
Quaſi ſol ꝟo ꝓficiētibꝫ ⁊ ꝑfectis ¶ Item
maria electa vt ſol.vt ſup̄ dictū eſt. marīe
in qnqꝫ priuilegijs. In magnitudine. ī po
teſtate.ī vtilitate.in claritate.in calore.
¶ Magnitudo eiꝰ.hūilitas eiꝰ.qꝛ ſm̄ hu
militatē omīs aīe.q̄ntitas a deo mēſuratur
Mat.xviij. Quicūqꝫ hūiliauerit ſe ſic̄ par
uulus iſte.hic ē maior in regno celoꝝ. De
humilitate marie q̄re ſupra in ſeptima ſtel
la hꝰ none corone Poteſtas eius. fides
eiꝰ.qꝛ fides potētia ē aīe.q̄ntū hꝫ q̄ſqꝫ fidei
tm̄ habet potētie.ſi paꝝ hꝫ fidei paꝝ hꝫ po/
tētie.ſi multū:multū.ſi oēm fidē.oēm potē
tiā Mar.ix. dixit dñs cuidā. Si potes cre
dere.oia poſſibilia ſunt credēti. Et ītellige
de fide viua.q̄ ꝑ dilectionē opaf. qa fides
mortua nihil p̄ot.ſic̄ nec mortuꝰ hō. Opa
vero bona vita ſunt fidei.ſicut carbones et
ligna vita ignis. Uere potēs ⁊ viua fides
marie que vnica operata eſt qꝺ nunq̄ȝ au/
ditum fuerat:nec in celo nec in terra. incar
nationem videlicet filij dei quādo reſp̄odit
angelo. Ecce ancilla domini ⁊c̄ ¶ Utilitaſ
huius ſolis miſericordia marie. qꝛ poſt mi
ſericordiā dei nihil vtilius eſt humane cre
ature. De mīa marie hēs ſup̄ corona ſcꝺa.
ſtella p̄ria. Claritas hꝰ ſoliſ:puritas ꝟgīs
quere ſupra corōna ſecunda ſtella octaua.
Calor huius ſolis.charitas virginis. quo
niam charitas eſt anime caliditas. Pro/
pter quod dicit dominꝰ Matth.xxiiij. Re/
frigeſcet charitas multorū. Sol eniȝ fons
caloris eſt. Et quantuſcūqꝫ ſit ſol.nihil eſt
niſi ignis. Nam calidior eſt toto globo ter
re ſi totus igniretur. Et de igne charitatis
dicit dominus Luce.xij. Ignem veni mit/
tere in terram:et quid volo niſi vt ardeat.
Apocalipſ.iij. Utinam frigidus ⁊c̄ ¶ Itē
ſol diem inchoat per ortum.terminat ꝑ oc/
caſum.diſtinguit ī certas p̄tes ꝑ ꝓceſſum
diſcernit noctē a die ſue claritatꝭ ſplēdore.
Sic maria vitā iuſti exēplo vite ſue. vt ei
ꝯuenire videaf illud qꝺ de filio dicit pſal,

Ordinatōe tua pſeuerat dies.i. vita xp̄ia
ni. ¶ Itē ſol ſuo lumine penetrat tantūmō
materias mūdiores.et q̄ſi limatas velut vi
truʒ ⁊ criſtallū.ſʒ craſſiores nequaq̄. Sis
ergo vitreꝰ ꝑ pn̄iam q̄ corpꝰ excoq̄t.cū ipa
ſit ignis.⁊ ꝑ puritatē q̄ſi criſtallinꝰ.ſi ſolis
huiꝰ radijs deſideras illuſtrari. Itē ſol rex
ſideꝝ.et maria regina virginum.imo omi-
um ſanctorum

¶ Undecima ſtella none corone beate v̄
ginis eſt q̄ ipſa iſe habuit virtutes dauid

D Auid plus in
celo q̄ī terra habitans amore
mulierꝫ ad philiſteū acceſſit in
trepidꝰ.ducētis ꝑpucijs aliaʒ emit.ꝓpter
aliā viꝝ iuſtū occidi mādauit ī ſinu ſpecio-
ſe iuuēcule oī caſtitate ꝑuata tandē obdor
miuit. Beata virgo ſua charitate deū for-
tiſſimū in certamine ꝯ diabolū ſumpta ſun
dibula nr̄e hūanitatis: iactis q̄nq̄ lapidi-
bꝰ.ſ.q̄nq̄ vulneribꝫ adduxit.quem acerri
me deuicit. Propter charitatē aūt ⁊ miſe
ricordiā quā beata virgo ad pctōres habet
cōpaꝛ̄ lune. Geñ.i. Fecit deꝰ duo lumina-
ria magna Lumīare maiꝰ.i.ſolē ſcʒ xp̄m ut
p̄eſſet diei.i.iuſtis. Lumīare minꝰ.i. lunā
hoc eſt mariā.vt p̄eſſet nocti.i. ad illumīan
dū pctōribꝫ.⁊ ſtellas.i.iuſtos. Jō dr̄ xp̄s
ſol iuſticie. Mat.ij.q2 ab eo eſt oīs iuſticia
Maria mr̄ gratie fecūdata ſcʒ a deo.i. īple
ta miſicordia erga pctōres.ſic mr̄ erga fili
os miſericors ē. Deꝰ ei pctōres non audit.
Jo.ix.ſʒ mr̄ dei ip̄os nō repellit. In ſole.i.
in xp̄o feruor.i.iuſticia puniēs.⁊ ſplendor
ſcʒ miſicordia pcēs In luna.i.ī maria ſplē
dor miſicordie ſine feruore ſeueritatis .q2
nō offendit infirmos oclos ſe reſpiciētes.
ſicut feruor ſol. Berñ. Quid ad mariam in
trepidas ⁊c̄. ¶ Maria igiꝛ̄ luna.q2 ſꝑ aut
creſcit aut decreſcit.ſʒ poſt cremētū decre-
ſcit.⁊ creſcit poſt decremētū. Maria v̄o q̄
magis creſcebat ī omī virtute.plꝰ decreſce
bat ꝑ hūilitatē in ſua reputatōe.iuxta illud
Ecci.iij. Quāto magnꝰ es hūilia te ī oībꝫ.
⁊ corā deo inuenies grām. Jō ipa dr̄ lumi
nare.q̄d minuiꝛ̄ in ꝯſūmatōne. Ecci.xliij
Quia nihil tā ſimile ſoli q̄ luna. nō tamē
oīno ſimilis. Nullū eñ luminare tm̄ hʒ lu
minoſitatis q̄ntū ſol. cuiꝰ luminoſitatē lūa
vicinꝰ emulaꝛ̄.i. Coꝝ.xv. Alia ē claritas
ſolis.i.xp̄i. Alia claritas lune.id ē.marie.
alia claritas ſtellaꝝ.i.ſanctoꝝ ¶ Quia in
ter planetas nullꝰ ſoli tā ꝓximꝰ. Unde p̄s.
Aſtitit regina a dextris tuis.iij. Regum.
Berſabee ſedit ad dexterā ſalomonis ¶ Or
nihil mediū inter lunā ⁊ ſolē. Vñ diꝛ̄ hec
luna. Oſculeꝛ̄ me oſculo oris ſui. Canti.i.
Et iō nullꝰ tm̄ nouit de ſecretis creatoris.
Vñ diꝛ̄ Cañ. Introduxit me rex ī cel.vi.
que diciꝛ̄ a celando ¶ Quia inferior pla-
netaꝝ.i.hūilima omniū ſanctoꝝ. Nullꝰ eī
planeta tantū terre vel mari accedit. et nul
lus ſanctoꝝ tantū peccatoribꝫ q̄ terra ſūt ꝑ
compaſſionē ꝯdeſcēdit.marie vero his quī
amaricanꝛ̄ ꝓ peccatis. ¶ Quia citiꝰ q̄ alij
planete ꝑficit curſum ſuū.⁊ ipa faciliꝰ impe
trat a xp̄o q̄ alij ſancti. Unde.iij. Re.iij.
dixit ſalomon matri ſue in figura Marie.
Pete mater mi Item aſſuerus Heſter.v
Quid vis heſter regina ⁊c̄ ¶ Quia p̄ce-
teris planetis dominationē habet in mari
Nam ſm ipſam fluxus et refluxus maris.
Unde lucanus. Thecios vnda vage lu-
naribus eſtuat horis Ideo luna proprie di
cenda eſt ſtella maris. Mare eſt amaritu-
do penitentie qua deo recōciliamur Si aſ
ſiſtat nobis maria: affluit et abundat ī no-
bis hoc mare Ecci.xxiij. A mari abundat
cogitatio eius. Si elongetur maria a nob:
refluit et recedit hoc mare. ¶ Item luna
videtur habere quādoq̄ ferrugineū colorē
quia per penitentiā mortificabat corporis
membra: et cōtudit ſicut metalla. Uel hec
proprietas impleta eſt in filij paſſione quā
do non fuit ei ſpecies neq̄ decor Iſaie.liij
Et ipſa per compaſſionem nigra fuit et ob-
fuſcata. ¶ Scd̄m lune crementum vl̄ de-
crementum abundant vel decreſcunt me-
dulle in oſſibus animaliuʒ. Uirtutes ⁊ gra
tie medulle ſunt que oſſa irrigant virtutuʒ
naturaliū ſine quibꝫ deficiūt. De vero me-
dulle niſi ꝑ grāʒ ⁊ orōes marie nob neq̄ūt

abundare. Medulle ꝟo ille ſunt humilitaſ
pietas. charitas. caſtitas. pat. ẽtia ⁊ hm̃oi
De qbꝫ Prouerb. iij. Sanitas em̃ in vm
bilico tuo. ⁊ irrigatio oſſium tuoꝝ ¶ Rori
flua eſt. qꝛ luna rorẽ dicit̃ miniſtrare. Vñ
et maria dicit̃ in ſequẽtia. purpurea ut vi/
ola. roſida vt luna. Ipa enim dicit. In me
oĩs gr̃a vite ⁊ ꝟitatis ¶ Quia lumẽ ⁊ pul
critudinẽ ſuã habet a ſole. Et maria q̃dq̃d
boni habet attribuit vero ſoli. Vñ dic̃. Fec̃
mihi magna q̃ po. eſt. ¶ Quia q̃ magis ac
cedit ad ſolẽ minꝰ videt̃ hr̃e luminoſitatiſ
ſic maria in ſe totũ ſuſcipiẽs ſolẽ iuſticie q̃ſi
vacuã ſe reputãs ⁊ inanẽ: dixit. Ecce ãcil
la dñi. ¶ Quia poſt ꝯiũctionẽ cũ ſole gra
cilem ſe exhibet ⁊ ſubtilẽ oculis intuentiuꝫ
Et h̃ bñ apparuit q̃ñ cõcepto filio viſitauit
elizabeth m̃lto minorẽ ſe. ⁊ ipi ꝑienti humi
lime miniſtrauit.

¶ Duodecima ſtella none corone beate ꝟ
ginis eſt ꝙ in ſe habuit ꝟtutes ſalomonis

Salomon nigrã

ſed formoſam adamauit. qui tñ
maxima ſapiẽa floruit Beata ꝟ
go nigra hũilitate ſꝫ formoſa ꝟginitate. cu
ius decorem ꝯcupiuit dñs deꝰ. ſapiam filij
dei in vtero ſuo habitare coegit. cuiꝰ amo
re delectatꝰ nr̃a infima petijt ⁊ nos a cecita
te noctis liberauit. Vñ merito maria auro
re cõpat̃. Aurora gallice alba ab albedine.
qꝛ tota cãdida intꝰ ⁊ exteriꝰ ꝑ ſanctimoni/
am carnis ⁊ ſpũs. Vñ ⁊ lilio cõpat̃ Cañ.
ſcđo. ¶ Maria aurora. Latine aurora ab
auro. h̃ eſt a ſplẽdore ſ̃m Iſi. qꝛ tota fulgi/
da intꝰ ⁊ exteriꝰ. Vel iõ dicta eſt ab auro.
qꝛ in ſe habuit triplicit̃ aurũ. Aurũ mũduꝫ
ꝟginee puritatꝫ Apoc̃. xxi. Ipa ciuitas au
rũ mundũ ⁊c̃. Auꝝ ignitũ feruẽtiſſime cha
ritatis Apoc̃. iij. ď angelo laodicie. Sua/
deo tibi emere a me auꝝ ignitũ. Aurũ op/
timũ ſapientie a ſapore. qꝛ vidit ⁊ guſtauit
⁊c̃. Geñ. ij. Aurũ terre euilath optimuꝫ eſt
¶ Quaſi aurea hora. iuxta Iſiđ. qꝛ addu
xit etatẽ aureã. i. tp̃s gr̃e. Vñ ei ꝯuenit qđ
dicit̃ de ſaturno. Aurea ꝑ cũctas diſponẽſ
ſecula terras. ¶ Ab aura. i. gr̃a ⁊ flatu ſpi

ritusſancti. q̃ ꝑflata eſt in ſanctificatõne et
ſꝑ deinceps. Vñ Cañ. v. Veni auſter per
fla ortũ meũ. i. mariã. ď ſpũſctõ ¶ Quaſi
aura rorãs. Nã p̃cibꝫ ⁊ meritis eiꝰ ꝑcepi
mus aurã. i. refrigeriũ. ⁊ rorẽ gr̃e ꝯ incẽti/
ua vicioꝝ. Ipa em̃ fuit aura illa de qua di/
cit eliphat Iob. iiij. Vocẽ quaſi aure leniſ
audiui. Maria ſiquidẽ dicit̃ aura ꝓpter re
frigeriũ gr̃e. quã infundit diligẽtibꝫ ſe. Le
nis ꝓpter multitudinẽ lenitatꝫ ſue ¶ Qua
ſi hora roris. qꝛ in ꝯceptu ſuo deſcẽdit ĩ eaꝫ
filiꝰ dei q̃ſi ros. Vñ dic̃ Oſee. xiiij. Ero q̃
ſi ros. ⁊ iſrael. i. maria germĩabit q̃ſi liliuꝫ.
Vñ de plenitudine gr̃e quã ſibi filiꝰ ꝯtulit:
accepimꝰ oẽs Io. i. ¶ Ab aure. qꝛ cõcepit
ꝑ aurẽ. Vñ dic̃ Cañ. v. Dilectꝰ meꝰ. i. p̃t
miſit in me manũ ſuã. i. filiũ ꝑ foramẽ aurꝫ
mee. Iõ canit ei eccl̃ia. Cõcepiſti ꝑ aurem
dñm noſtꝝ. ut bñdicta dicarꝫ inter oẽs mu
lieres. Per aurẽ. i. ꝑ fidẽ dictoꝝ. q̃a fides
ex auditu. Roꝝ. x. ¶ Itẽ aurora q̃ſi auiuꝫ
hora. q̃ tũc incipiũt modulari voces ſuas ĩ
laudibꝫ matris ⁊ filij. Aues iſte viri ſpũa/
les q̃ ſunt aues mũdi. Aues celi ſunt ange
li. q̃ ꝯcorditer laudãt eã. Vñ Te laudãt an
geli. Itẽ Iob. xxxviij. Cũ me laudarẽt ſil̃
aſtra matutina ¶ A vigilibꝫ a lõge p̃nũciat̃
Nã ab eterno p̃ordinata ẽ in officiũ ſalutꝫ
hũane. ſic̃ ipa dic̃ Prouerb. viij. Ab eter
no ordinata ſum ⁊ ex antiq̃s añq̃ꝫ terra fie
ret. Prefigurata ẽ etiã in factis p̃triarchaꝝ
⁊ p̃nũciata oraculis ꝓphetaꝝ ¶ Noctẽ finit
⁊ diẽ inchoat. Fuit em̃ finis legis ⁊ inchoa
tio gr̃e. Nox em̃ quedã longa admodum
ab eua fluxit vſq̃ꝫ ad mariã. quã finiuit ip
ſa maria in ortu ſuo. Et hec nox fuit illa ſo/
litaria nec laude digna Iob. iij. Que licet
fuerit obſcura ſuis tamẽ vigilijs q̃ſi q̃buſ/
dam fulgoribꝫ diſtinguebat̃. Prima vigi
lia illuminatio occulte inſpiratõnis. Hec
fuit obſeruata tp̃ibꝫ noe ⁊ abraã. q̃ occulta
inſpiratione aliq̃d figuratiuũ de ea intellex
erunt. Secunda eruditio legalis Hec tp̃e
moyſi ⁊ illoꝝ q̃ ꝑ legẽ inſtructi ſũt ¶ Ter
tia certitudo ꝓphetice p̃nunciatõnis. Hec
tp̃e ꝓphaꝝ ¶ Quarta vehemẽs ſctõꝝ de
ſideriũ de ꝓmiſſiõe facta a dño adimplẽda

Hanc habuerūt ſymeon elizabeth ⁊ anna
qui velut in pūcto iā erūpentis aurore con
ſtituti. nō ſolum ipſam ſʒ ⁊ filiū ſuum vide-
re ardētiſſime geſtiebant ⁊c̄. Item aurora
media eſt inter noctē ⁊ diem. Dies xp̄us.
nox pctōr. Sicut enim filius eſt mediator
inter deum ⁊ hoīem. ſic maria inter filiū ⁊
peccatorē. quod patuit in paſſione. Itē au
rora fugat fures illos de q̄bꝫ dr̄ iob. xxiiij.
Si ſubito apparuerit aurora arbitrantur
vmbrā mortis. viciū quodlibet furat̄ the-
ſaurꝫ ꝟtutum ſibi oppoſitū ſicut ſupbia hu
militatem ⁊c̄. ¶ Releuat infirmitates cor
porales ⁊ maria lāguores aīarꝫ. Naʒ an̄
ortum ipſius ꝑ euam totuſ infirmabat̄ mū
dus: ita ꝙ a planta pedis ⁊c̄. Yſa. i. ¶ Mū
das aues excitat ad laudādū vt ſupra. No
cturnas aues ꝯuertit in fugam. hi ſunt he-
retici. Nam q̄ male agit odit lucem Jo. iij
Quia maria mediante filio cūctas hereſes
interemit.

¶ Decima corona ⁊ prima ſtella eiuſdem

Decima coro-
na capitis gl'oſe ꝟginiſ ma
rie eſt corona ſingularꝭ bn̄-
dictōnis. quia ꝟgo ſingula
ris. ⁊ omēs mulieres in bn̄dictiōibꝫ ſuper
greſſa ¶ Duodecim ſtelle hꝰ decime coro-
ne ſunt. xij. bn̄dictōnes. xij. mulierꝫ i ſacra
ſcripta bn̄dcarꝫ q̄s. b. virgo ꝑfectius hūit
¶ Prima ſtella huius corone fuit Eua.
Scda ſara. Tercia rebecca. Quarta Lya
Quinta rachel. Sexta noemi. Septima
ruth. Octaua abygail. Nona abiſag. De
cima berſabee. Undecima iudith. Duode-
cima heſter. ¶ Prima igit̄ ſtella hꝰ decīe
corone vt dcm̄ eſt fuit eua. cuius bn̄dictōʒ
beata virgo maria ꝑfectiſſime in ſe habuit
ſicut ⁊ ceterarꝫ mulierꝫ bn̄dictarꝫ Circa qd̄
primo nota ꝙ ſicut viri veteris teſta. quaſi
ſtelle veri ſolis p̄mōſtrabāt ortum ⁊ vitaʒ
ſic omēs mulieres q̄uocūqꝫ laudibꝫ at-
tollant̄: marie virgīs figurabāt ꝟtutes et
mores ꝑfectos. quarꝫ bn̄dictōes a deo illiſ
datas in ſeipaʒ cōplectit̄. Qua ꝓpter ſcdo
eſt notādum ꝙ in veteri teſtō ſunt. xij. dn̄e
valde honorabiles Quis etiam plres fuerīt
que habuerūt ſpāles grās ⁊ bn̄dictōnes.
quia tam̄ nulla earꝫ immunis fuit a peccato
ideo nulla ipārꝫ īuenit grām redemptōnis
generis humani p̄ter. b. ꝟginem: que hoc
ꝓmeruit ¶ Prima g̊ mulier vt dcm̄ ē fuit
eua in bn̄dictōne generatōis. Nam in pa-
diſo terreſtri eua habuit quattuor priuile-
gia ¶ Primo de viro īnocēte ⁊ iuſto for-
mata eſt a deo ¶ Scdo fcm̄ eſt mrimoni-
um caſtiſſimum inter euā ⁊ adam. quibus
bn̄dixit deus Gen̄. ij ¶ Tercio in illa pa
diſo eua in generatōne ꝓlis ꝑmāſiſſet vir-
go. quia nō fuiſſent fracta clauſtra pudoriſ
vt dicit. b. Aug. li. xiiij. de ci. dei ¶ Quar
to in illa padiſo eua ⁊ quelibet mulier fuiſ-
ſet ſine grauedine grauida. ſine pena puer
pera ⁊ genuiſſet ſine culpa īmo cuʒ origīali
iuſticia. Sʒ illa priuilegia eua ꝑ pctm̄ ami-
ſit. ꝓpter quod cum tota poſteritate ſua eie
cta eſt de padiſo ¶ Btā ꝟgo ampliora pri
uilegia eſt a deo ꝯſecuta. Nam eua de oſſe
viri in carnem eſt formata. in ſignū future
corruptōis ⁊ infirmitatis. q̄m coſta dura ⁊
fortis. trāſmutata eſt in carnē mollē ⁊ fra-
gilem. eo ꝙ homo ab illo forti ſtatu īnocen
tie erat caſurus in ſtatuʒ mortalitatis. In
beata virgīe de femīa ſine viro factus ē vir
ꝑfectiſſimus iheſus xp̄s. in ſignum recupe
rāde ꝟtutis. quia ſanguis mollis ⁊ delica
tus trāſmutatus eſt in oſſa ſolida ihū xp̄i.
quia ꝑ hāc incarnatōem ſciſſimam hō mol
lis peccato reformādus erat ad ſtatū ꝟtu
oſe fortitudīs. Etiā eua fuit virgo corpore
ſed nō mēte. quia ꝯſenſit in carnalem dele
ctatōnem quā poſtea fuit expta. ¶ In bea-
ta virgīe fuit virgītas corꝑis ⁊ mētis cum
ꝓpoſito nō ꝯſentiēdi nec expiēdi carnalem
copulam. Similr̄ mrimonium eue fuit ad
replēdam terram. ſed matrimoniū virgīs
fuit ad replēduʒ celum que ꝯcepit ſine cor
ruptōe. portauit in vtero ſine grauitate. pa
perit ſine dolore. genuit filium abſqꝫ pctō:
qui venerat delere peccata. Et quia dictuʒ
eſt ꝙ mrimonium virgīs fuit ad replēduʒ
celum. ideo ipa merito celū nomiatur. Un̄
Ihere. xxiij. dr̄. Celum ⁊ terram. i. animaʒ

⁊ corpus marie ego impleo ¶ Nota prius dicit celum ꝙ̄ terram. quia prius cõcepit eum virgo in mẽte ꝑ fidem ⁊ dilectõnem: ꝙ̄ in ventre ꝑ nature vnionẽ. ¶ Alr. Celum ⁊ terram ego impleo. i. mariã. terrã ꝑ naturam ſed celum ꝑ grãm. Itez in ps̄. Dominus in celo. i. in virgis vtero. ꝑauit miſterio ſpũſſancti. vel ꝑ ſapiam que ipſe eſt. quia ſapia edificauit ſibi domũ ꝓuer. ix. ſedem ſuam. Eze. xliiij. Princeps ip̄e ſedebit in ea ⁊c̄. Dicit̄ autẽ celum a celãdo. q̄ nobis celat archana dei. Et beata v̄go diuina miſteria reprobis prudẽter celauit. ſed ea euãgeliſtis dilucide manifeſtauit. Luce primo. Maria ꝯſuabat ⁊c̄. Ibi Beď. Maria virginalis pudicicie iura cuſtodiẽs ſecreta xp̄i que nouerat diuulgare nolebat. ſed ip̄m hec quãdo vellet ⁊ quomõ vellz diuulgare reuerenter expectabat. De hmõi archanis dr̄ Colo. i. Miſteriũ abſcõditũ a ſeculis ⁊ generatõibꝫ Yſa. xxiiij. Secretum meũ mihi ⁊c̄. dicũt xp̄s ⁊ maria. Dicitur etiã celũ a celãdo ſub alia v̄bi ſignificatõne quaſi. ſ. vas celatum. i. ſtellis inſignitum. Dicit̄ quoqꝫ celum quaſi cellariũ dñi. quia inde deſcẽdunt nobis om̄ia data optima ⁊ ꝑfecta Jacobi. i. Dicit̄ etiã celũ quaſi caſa helyos. i. domus dei ſolis iuſticie in qua nouẽ mẽſibꝫ corꝑalr̄ h̄itauit. caſa ꝓprie dr̄ ꝑua domus in quo notat̄ hũilitas virginis ⁊ pauꝑtas.

¶ Secunda ſtella decime corone beate virginis Marie eſt ꝙ ipſa habuit bñdictionem Sare

Secunda fuit ſacra in bñdictõne gratificatõnis

Nam ip̄a habuit quattuor priuilegia ¶ Primo fidelitatis. q2 cum vidiſſet yſmaelem filiũ agar ancille ſue deducẽtem yſaac filiũ ſuum ad ydolatriã dixit ad abrahã. Ejce ãcillam ⁊ filiũ eius Geneſ. xxi. ¶ Scd̄o hoſpitalitatis. quia angelos dei libenter recepit hoſpitõ. quãdo abrahã dixit ei. Accelera tria ſata ſimile cõmiſce. ⁊ fac ſuccinericios panes. Geneſ. xviij. c. ¶ Tercio humilitatis, quia vir ſuũ abrahã primo vocauit dñm dicẽs. Dñs meus vetulus eſt. ibidem ¶ Quarto caritatis ratiõe cuius deus dixit ad abrahã. Sarai vxorẽ tuã nõ vocabis ſarai ſed ſara: ⁊ bñdicam ei. ⁊ ex illa dabo tibi filiũ cui benedicturus ſum. eritqꝫ in natões ⁊ reges populorum orietur ex eo. Geñ. xvij. Sed iſta priuilegia non fuerũt tãte gratie vt redẽptorem adducerẽt ꝓpter peccata ſare. Deriſit eñ verba annũciãtis ei ꝯceptum yſaac. ⁊ mẽtita eſt ſe nõ riſiſſe. Geñ. xviij

¶ Beata virgo vltra iſta priuilegia h̄uit virginitatẽ abſqꝫ omĩ peccato. ꝓpter q̄ meruit vt ex ea dei filius naſceret̄ ⁊ de ſuo vtero ꝓferret mũdi ſaluatorẽ. Unde ip̄a merito firmamẽtũ nomĩat̄. de quo dicit̄ Geñ. i. Fiat firmamẽtũ in medio aquaꝝ ⁊ diuidat aquas ab aq̄s. Ad lrãm. Firmamẽtum eſt ſuꝑficies mũdi ſenſibilis: quod dr̄ conſtare de aquis cõgelatis ⁊ ſupra firmamẽtũ aq̄ ſunt. Unde dicit ps̄. Aque que ſuꝑ celos ſunt laudate nomẽ domĩ. Et dr̄ firmamẽtum quaſi firmũ. q2 eſt terminus itrãſgreſſibilis. ¶ Maria firmamẽtũ dicit̄ quo ad ſe ⁊ quo ad nos. Quo ad ſe. q2 ſic formata eſt in om̄i virtute ⁊ grã. maxime in filij cõceptõe ꝙ poſtea nullo modo peccare potuit nec venialiter nec mortlr̄. Unde ip̄a dicit. Et ſic in ſyon firmata ſum. Quo ad nos. quia ſuos firmat in bono. ⁊ in ip̄is firmat in bono gratias ⁊ virtutes. Et ꝓpter h̄ appellat̄ firmamẽtũ celi. id eſt eccl̄e. Uñ Gene. i. Fiãt luminaria ĩ firmamẽto celi. id ẽ apoſtoli ⁊ euãgeliſte edocti a beata virgine Et. qm̄ firmamẽtũ ſm gre. naturã aq̄ tenet que vicꝫ aqua gelu ꝯſtricta in glaciẽ poſtmodũ ſolidata eſt in criſtallũ. hñ deſigñt mariam que in hac vita fuit quaſi aqua fluida. non quo ad culpã ſed quo ad penalitatem. Fuit etiã vt glacies q2 lucida per viteſcitatẽ. fuit vt criſtallus que gelauit ab aq̄ Eccl̄i. xliiij. qñ ꝯcepit ſaluatorẽ Item maria dr̄ firmamẽtũ quia inſtar firmamẽti alijs dei oꝑibꝫ ꝑminet triplr̄ ¶ Primo cõditõnis ſpecie. quia tota pulcra eſt et ſine macula. Can. iiij. ¶ Scd̄o magnitudine q2 virgo ⁊ mater. nec cuiuſlibet ſed dei. Unď

ſola dicere poteſt cum p̄re ip̄i filio dei. Fili
us meus es tu. ⁊c̄. ¶ Tercio ſublimitate
quia bn̄dicta eſt inter mlr̄eres. i. ſup omeſ
mulieres: ſicut gloſat Jhero. ⁊ ſup ãgelos
omẽs ⁊ alīas ſcãs ad dexterã filij in thro-
no glr̄e collocata. De altitudine ⁊ ſpecie eiꝰ
Ecci. xliij. Altitudīs firmamẽtũ pulcritu-
do eius. ſpecies celi in viſione glr̄e ¶ Itez
firmamẽtum ſplẽdidiſſimũ eſt. ſic ⁊ ip̄a per
lumiãria virtutũ ⁊ ſciam ſcripturarũ. Da
niel. xij. Qui docti fuerint fulgebunt ſicut
ſplẽdor firmamẽti ⁊c̄ ¶ Itẽ firmamẽtuz
a terra remotiſſimũ ⁊ hoc ꝑ mūdi contemp
tum. Ip̄a eſt eñ illa regina auſtri que venit
a finibꝰ terre audire ſapiam ſalomonis.
Item firmamẽtũ ad lrãm diuidat aquas
ab aquis vt ſupra dcm̄ eſt. Per aquas ītel
ligunt̄ delicie. ⁊ maria inſtar firmamenti
aquas ſuꝑiores. i. delicias celeſtes hẽbat
ſuꝑ ſe ꝑ deſideriũ. aquas vero. i. delicias t̄
renorꝝ ſeu carnaliũ voluptatũ hẽbat ſub ſe
ꝑ ↄtẽptum. Nam ip̄a eſt mulier amicta ſo
le: lunã habens ſub pedibꝰ. Apocali. xij. Aq̄
ſuꝑiores dicunt̄ criſtalline. quia celeſteſ de
licie ſtabiles ſunt ⁊ ſolide. Aque vero infe-
riores. i. tẽporales delicie labileſ ſunt nec
vnq̄ꝫ ꝑmanẽt in eodẽ ſtatu ſicut de hoīe dr̄
Job. xiiij. Et ad mare fluunt. q2 ſicut dicit
Gre. Oīs hũana felicitas multis amari-
tudinibꝰ reſꝑſa eſt. Ecci. i. Om̄ia fluīa in
trãt in mare ¶ Itẽ firmamẽtũ lꝫ velociſſi
me ⁊ ↄtinue voluat̄: locũ tñ nõ mutat Sic
maria lꝫ ↄtinue moueret̄ ad bona exercitia
⁊ de v̄tute in v̄tutẽ ꝓcederet. iuxta illd̄ ſa-
piẽ. x. Juſtũ deduxit dñs ꝑ vias rectaſ. de
duxit ñ ſtare fecit. locũ tñ ꝓpriũ. i. hũilita-
tem qui eſt ꝓprius locꝰ iuſti nõ mutauit

¶ Tercia ſtella decime corone. b. v̄gīs ẽ
q̄ ip̄a habuit bn̄dictõem rebecce.

Tercia fuit rebec
ca in bn̄dictõe p̄deſtinatõnis.
Nã ip̄a habuit. iiij. priuilegia
Pⁱo electõis q2 ex volũtate dei elcã ẽ vx-
or yſaac. Geñ. xxiiij. ¶ Scd̄o ↄfirmatõiſ
q2 frẽs eius ↄfirmauerũt hãc volũtatẽ dei
dicẽtes. A dño egreſſus eſt ſmo ⁊ nõ poſ-
ſumus extra placitũ eiꝰ quicq̄ꝫ aliud tecũ
loq̄ vt dr̄ ibidem ¶ Tercĩ imolatõis quia
erat puella decora nimis v̄goq̄ꝫ pulcerrīa
⁊ incognita viro vt dr̄ ibid̄ ¶ Quarto ex
auditõis q2 dep̄catus eſt yſaac dñm ꝓ re-
becca vxore ſua. eo q̄ eẽt ſteril. Qui exau-
diuit eum ⁊ dedit ↄceptũ rebecce. Ge. xxv.
¶ Sed illa priuilegia ñ ꝓmeruerit redẽp-
torẽ. eo q̄ peccauerit aſtutia ſua priuãs E
ſau bn̄dictõe primogeniture. ibid̄. xxvij. c.
Que etiã dixit. tedet me vite mee ꝓpt̄ im
patiẽtiã. ¶ Btã v̄go elcã a dño iuxta illd̄
Elegit eaz deꝰ ⁊ p̄elegit eã ⁊c̄. ↄfirmauit vo
to v̄gĩtatẽ ſuã. ſubdẽs illã diuino bn̄placito
Que cũ oraret ꝓ redẽptõne generis hũa
ni dicẽs illũ pſalmũ Bn̄dixiſti dñe terraz
tuã auertiſti captiuitatẽ iacob: mox exaudi
ta eſt. Uñ nõ imerito lucifer nũcupata eſt.
⁊ hoc triplici rõne. ¶ Primo q2 tulit in ſe
v̄am lucẽ. i. xp̄m qui eſt dei ſapīa. Uñ luci-
fer q̄ſi ferẽs lucẽ ¶ Scd̄o q2 illuīauit tene
broſa legis ⁊ ꝓphetarꝝ p̄dicẽdo xp̄m. quẽ ꝓ-
phete obſcure p̄dixerãt. q2 tenebroſa aq̄ in
nubibꝰ aeris. i. obſcura ſcīa in ꝓphetiſ Uñ
dr̄ lucifer quaſi lucẽ cecis ferẽs ¶ Tercio
q2 tulit in ſe lucẽ. i. grẽ abũdãtiã. de cꝰ ple-
nitudine oẽs accepimꝰ. Uñ dr̄ lucifer: q̄ſi
luce fertilis. q2 vita eius glr̄oſa lucem dedit
ſclr̄o. De iſto lucifero canit ecclīa in natiuita-
te eius. Orit̄ vt lucifer inter aſtra etha.
⁊c̄. Itẽ de hoc lucifero põt exponi illd̄ Job
xxx. vbi dñs loq̄tur ad iob di. Nunq̄d ꝓ-
duces luciferꝝ in tp̄e ſuo. ⁊ veſꝑm ſuꝑ filioſ
terre ↄſurgere facies ¶ Bñ aũt ortus ma
rie ↄꝑat̄ ortui luciferi. q2 orta eſt non tene
broſa in ortu ſicut nos: qui oẽs naſcimur
filij ire. Ephe. ij. Sed ip̄a ſcĩficata añq̄ꝫ na
ta orta eſt vt lucifer. i. tota clara ⁊ i ſpe ma-
ioris claritatis. ſ. ſolr̄ iuſticie qui natꝰ eſt ex
ea. Et hũc luciferꝝ ꝓduxit dñs in tp̄e ſuo. i
in tp̄e gratie. Et hoc eſt quod dñſ dixit ad
Job. Nunq̄d ꝓduces luciferꝝ ⁊c̄. Ac ſi di
ceret. Nõ tu ſed ego. Item bñ maria com
parat̄ lucifero. quia ſicut lucifer p̄mĩet ce-
teris ſtellis in claritate. ſic maria ſanctorũ
ordibꝰ vniuerſ in dignitate. Uñ ip̄a ſtella
matutina dr̄ lucẽs anteq̄ꝫ dieſcat. q2 ortuſ

marie pceſſit ortum diei.i.nō ſolū ceterorum
ſanctorum ſed etiā chriſti qui lux eſt ⁊ dieſ.
Hec eſt ſtella que vincēti pmittit in pmi-
um. Unde apoc.ij. Uincēti dabo ſtellam
matutinā. Et nota ꝙ in ortu huius ſtelle
ſcꝫ qñ grā ⁊ dilectō marie orit in corde iu-
ſti fugiūt fures.i.demones quibꝫ ipa terri
bilis eſt vt caſtrorum acies ordinata. Uigileſ
ſiūt alacriores.i.plati.vel quicunqꝫ de ſua
ſalute ſoliciti egri animeqꝫ ores opariꝫ vigi-
lantiores. ¶ Et bñ maria ſtella matutina.
quia ſemp fuit in mane oriēdi.⁊ nūqꝫ ten-
debat ad occaſum pcti. Uel ſtella matuti-
na glā eterna que nunqꝫ hēbit finem.et q̄
ſemp videbit inchoare. vt dicere videatur
quilibet de beatis. Et dixi nūc cepi.ſ.guſta
te qm̄ ſuauis eſt dñs. Et nota ꝙ triplex po
teſt diſtingui ſtella.ſcꝫ.veſptina nocturna
matutina.i.vita eue.vita pēm antiquorū.
⁊ vita marie. Prima veſperus.i.de ſpirās
Hec eſt eua que toti mōo ſpirauit de clpe.
⁊ de pene que.ſ.ſtella vocat abſinthiū Apo
ca.viij. ppter amaritudinē illato mōo mi-
ſerie ¶ Scōa vita iuſtorum qui fuerūt ⁊ āte
aduētū dñi ⁊ poſt.ō quibꝫ dicit phi.ij. In
medio natōis praue ⁊ pverſe lucētes ſicut
lumīaria in mōo vbum vite continentes.
¶ Tercia lucifer.i.vita marie c⁹ vita īcli-
ta cūctas illuſtrat eccīas ¶ Item hec ē ſtel
la que apparuit magis que nō in firmamē
to ſed ſubter firmamētū quaſi incliata.ſtel
larum natura in inferiori ſpacio aeris decur-
rebat ac ſi diceret cum ps. Incliauit dñs
celos ⁊ deſcēdit. Noua erat ſtella illa.illaꝫ
ſcꝫ nouitatē deſignās.de qua Ihere.xxxi.c
Creauit dñs nouū ſup terraꝫ.femina cir-
cumdabit virum.i.maria xpm

¶ Quarta ſtella decime corone beate
virginis Marie eſt ꝙ ipſa habuit bñdicti
onem Lye.

Quarta fuit lya in bñdictōne actōis Nam ipſa habuit quattuor priuilegia.
Primo humiliatōis cum dixit.vidit dñſ
humilitatē meam Scōo exauditiōis cū
dixit.qm̄ audiuit dñs haberi me cōtēptui
dedit mihi filiū ¶ Tercio dilectōis cum di
xit. Hoc p bñdictōe mea.beatā quippe me
dicēt generatōes ¶ Quarto ꝯfeſſiōis ⁊ grā-
tiarū actōnis cum dixit. Nō ꝯfitebor dño
vt habet Geñ.xxix.⁊.xxx. Sed iſta priui-
legia non pmeruerūt redēptorem.quoniā
lya lippis erat oculis ⁊ vir eius.ſ.iacob de
ſpexit eam vt ibidēꝫ dr. ¶ Btā virgo vltra
illa priuilegia fuit pulcerrima. Cantico.vi
Pulchra es amica mea.ſuauis et decora.
Quam deus maxima caritate dilexit Cā.
iiij. Uulneraſti cor meū ſoror mea ſponſa
mea.vulneraſti cor meū in vno oculorum
tuorum.ideoqꝫ pmeruit ꝯcipe ſaluatorē ſecu
lorum.que ſola ſine exēplo placuit dño vt cō
ſtat.⁊ ergo digne diluclm vocitat.de quo
Ozee.vi. Quaſi diluclm pparatus ē egreſ-
ſus eius. Ortus marie fuit diluclm diei
gratie.quia vſqꝫ ad ipam durauit nox q̄m
prima mater in mōm introduxit. Et hui⁹
diluculi principiū illumīatū fuit in ipi⁹ v-
teri ſcificatōe vt ſupra habetur de aurora.
Ortus vero xpi fuit plena dies. Uñ tunc
canit illud Yſa.ix. Populus qui ambula
bat in tenebris vidit lucē magnam. Ideo
etiā tunc dcm̄ eſt paſtoribꝫ Lu.ij. Nat⁹ ē
vobis hodie ſaluator ⁊c̄. Et dcm̄ eſt hodie
cum eſſet nox.quia de illa nocte pdixerat.
ps. Nox ſicut dies illuīabitur ⁊c̄. Paſſio
vero dñi fuit quaſi meridies. Unō Amos
viij. In die occidet ſol in meridie qñ.ſ.ha
betur plenitudo caloris ⁊ lumīs. In meri
die em̄ eſt ſol altior feruētior ſplendidior.
Tūc em̄ dñs oſtendit magnum feruorem
dilectōnis ſicut predcm̄ erat.i. Regū.xi.
Cras erit vobis ſalus cum incaluerit ſol.
Feruor em̄ caritatis fecit eum pati. Iob.
xv. Maiorē caritatē nemo hꝫ ⁊c̄. Et tūc ñ
fuit qui ſe abſcōderet a calore eius cū ora-
ret etiā p inimicis. Tūc etiā fuit pleītudo
lumīs.i.cognitōis.qꝛ tūc velum tēpli ſciſ-
ſum eſt.i.manifeſtata velamīa ſcripturarū
Et miro mō occaſus huius ſolis fuit ī me-
ridie paſſionis. Alio aūt reſpectu tepuit i-
ſte ſol in veſpe ſuo vel occaſu.qñ ſummam
oñdit miam.vt feruor ipe dicat iuſticia.te
por miſcōia. Quaſi diluclm pparatus eſt ⁊c̄

¶ Diluculū ꝑncipiū eſt diei. ⁊ maria pꝛi
cipiū xp̄i ſcḋm humanā naturā quā aſſump
ſit de ea qui xp̄s dies eſt eternus ſcḋm natu
ram diuinā. Diluculū etiā iſtud ꝯiūgit noc/
tem.i.peccatores diei.i.xp̄o.ſicut dcm̄ eſt
de aurora. ⁊ in hoc diluculo incepit mūdo die
ſcere. Preparatus eſt egreſſus eius.i.ab et
no paratus ꝑ ꝑdeſtinatōem. Vn̄ ipa dic̄.ꝓ/
uer.viij. Ab eterno ordinata ſum. ⁊ ex an/
tiquis anteꝗ̄ terra fieret. Vel preparatus ꝑ
vterinā ſcificatōem: vt tota mūda naſceret
per quā mūdus mūdandus erat. Vel prepa/
tus per ſapiam patris cui ipa dicit. Tu es
q̇ extraxiſti me de ventre ⁊c̄. Preparator ſpi
ritusſanctus vel tota trinitas. Sequitur.
Et veniet nobis quaſi ymber tꝑaneus et ſe
rotinus terre. datiui caſus. Ḃn̄ dicit qua/
ſi ymber.ſ. vt nos cōpluat gratia ſua. ⁊ fe/
cundet ad fructificādū ꝑ bona opa. ⁊ extin/
guat in nobis feruorem ꝯcupiāꝝ. Adapta
marie ceteras ꝓprietates pluuie. Pluuia
enī lauat lanam ad emūdatōem. terraȝ ri/
gat ad fructificatōem ⁊c̄. Deſcēdit cuȝ ſi/
lentō vt ibi. deſcēdit ſicut pluuia in vellus
qꝛ venit cum om̄i plenitudine ⁊ abūdātia
grāꝝ. Vn̄ Eze.xxiiij. Pluuie bn̄dictiōis
erunt ⁊c̄. ymber.i.gratia vel doctrina xp̄i
⁊ marie. que duo pulueres. id eſt pctōres
ꝯglutināt vt inde fiāt vaſa in honorē. Tē
poraneus ⁊ ſerotinus. Ymber tꝑaneꝰ ſcḋm
Iherōn̄. quo iactuȝ ſemen coaleſcit ī terra
eſt grā ꝑueniēs. ſerotinus quo ipa grana iā
ingroſſata maturant̄. eſt gratia ꝯſummans
Sic ꝓmittit dn̄s aduētum ſuū. Et tal̄ fu/
it mūdo natiuitas marie. Ideo aſſidue ro/
ganda eſt a nobis vt nolētes ꝑueniat vt ve
lint. volētes ſequat̄ ne fruſtra velīt ſicut do
cet Aug. Vt dn̄s exoret̄ tribuēs grām in
cipiēdi ꝓficiēdi ⁊ ꝑſeuerādi. Item ſic̄ lux
diluculi ſemꝑ augmētat̄ ⁊ creſcit vſqꝫ ad
ꝑfectā diē. ſic Maria ꝑ ceteris an̄ ſcificata
ꝗ̄ nata quotidie ſanctior ꝓcedebat. ⁊ tan/
dem angelicam ſuꝑgreſſa eſt ſcitatē vt ſuꝑ
dcm̄ eſt de aurora

¶ Quīta ſtella decime corone beate v̄/
ginis Marie eſt ꝙ ipa habuit virtutes ra/
chelis.

Quinta fuit ra
chel. in bn̄dictiōe ꝯtēplatōnis
Nam ipa habuit ꝗttuor priui
legia Primo affinitatis. qꝛ erat ꝯſobri/
na iacob quā ipe oſculatus eſt Gen̄.xxix.c
¶ Scḋo diligibilitatis. quia iacob ſeruiuit
laban.xiiij. ānis vt ipam haberet vxorem.
ibidē ¶ Tercō formoſitatis qꝛ rachel erat
decora facie ⁊ venuſto aſpectu. vt dꝛ ibideȝ
¶ Quarto impetrabilitatis qꝛ cū eēt ſte/
rilis exaudiuit dn̄s vocē eius dās ei filiuȝ
Gen̄.xxx. Sed illa priuilegia nō ꝓmerue
runt redēptorē. qm̄ cernēs Rachel ꝙ inſe
cūda eēt inuidit ſorori ⁊ ait marito ſuo Da
mihi liberos alioq̇n moriar. Ecce īuidia et
impacīa eius. Gen̄.xxx. ¶ Btā virgo fuit
ex eadem tribu cum ihesu xp̄o: que cupie/
bat eius oſclm̄. dicēs illud Can.i. Oſcule
tur me oſculo oris ſui. Etiā ſeruiuit deo ī tē
plo.xiiij. annis: vt deus dignaret̄ mittere
ſaluatorē mūdi. Cuius pulcritudo inextīa/
bilis erat nimis. Cuius oratōnē exaudiuit
deus cum āgelus dixit ei. Ecce ꝯcipies in
⁊c̄. quod fuit initiū noſtre ſaluatiōis. Vn̄
ipa merito mane appellat̄. De quo dꝛ Yſa
ie.lviij. Tūc.i. in tꝑe gratie: erumpet. id ē
ſubito ⁊ im ꝓuiſe naſcet̄ de tenebroſa ſyna/
goga quaſi mane. qḋ vidꝛ ꝓcedere d̄ tene/
broſa nocte. lumē tuū o eccīa.i. beata v̄go
cuius vita cūctas illuſtrat eccīas. Et ſani/
tas tua.i. xp̄s de quo ꝑs. Dn̄s illumīatio
mea ⁊ ſalus mea ⁊c̄. citius orietur qꝛ medici
na oīm in feſtinatōe nebule. Eccle.xliij.i.ī
acceleratōe incarnatōnis dn̄ice. Iſtud enī
mane genuit nobis diē.i. xp̄m qui eſt dies
eternus ¶ Et nō. ꝙ mane mlta legunt̄ ac
cidiſſe ad lrām que ſpūalr̄ implent̄ in nob̄
bn̄ficō huius mane vel hꝰ dilucli. Per ma
ne enī infuſio grē deſignat̄ ¶ In mane fe/
re ⁊ aues nocturne deliteſcūt. Vn̄. Ortus
eſt ſol ⁊ ꝯgregati ſunt. ⁊ in cu.ſu.col. Et lo
quitur ad lrām de cattulis leonum rugien
tib; vt rapiāt: per quos demones deſignā
tur. Simile Iob.xxxvij. Ingredit̄ beſtia
latibulum ſuum ⁊ in antro ſuo morabitur.
Nocturne volucres praue cogitatiōes

¶ Latrones diffugiūt.i. demones. Exo.
xiiij. Jam aduenerat vigilia matutina ꝛc.
Et paulo poſt. Dixerūt ergo egiptij. Fu/
giamus yſraelē ꝛc ¶ Aues mōe cātare in
cipiūt. ſ. turtur ꝯtritōis. phylomena dile/
ctōnis. alauda leticie ꝛ hmōi. Job. xxxviij
Cum me laudarēt ſimul. i. ꝯcorditer aſtra
matutīa ꝛc. Tūc eñ decātant viri religio/
ſi laudes matris ꝛ filij. Vñ Mane oratio
mea pueniet te. Item mane aſtabo tibi ꝛc
¶ Viri iuſti prauos motus interficiūt ne
ab ipſ interficiant. Unde dicit quidam ex
ipſis. In matutīs interficiebā oēs pecca/
tores terre. i. prauos motus ſenſualitatis.
De quibꝫ dr. Btūs qui tenebit ꝛ allidet p
uu. ſuos ad petrā. Vel peccatores terre de
mones ſunt quoꝝ pcuratōe peccata fiunt
in terra. Ut diſpderē de ciuitate dñi. i. a/
nima fideli oēs opantes iniqtatē. i. pra/
uos motus qui pariūt iniqtatē. Ad lrām
eñ in mane magis temptat dyabolus. Vñ
Joſue. viij. Feſtinauit rex hay egredi ma/
ne ꝛc. Propter hoc ciſterciē. vigilāt ī ma
ne nec vadūt ad lectos poſt matutinas ſꝫ
orāt vt ſic interficiāt prauos mot⁹ ¶ Ma
ne etiā exeūdum ꝯtra hoſtes. Vñ. i. Re.
xi. legit ꝙ viri iabeſ galaad. audito ꝙ ſaul
veniret eis in auxiliū ſumpta audacia dixe
runt hoſtibꝫ ſuis. Mane exibimus ad vos
Tūc eñ ingreſſus eſt caſtra in vigilia ma/
tutina ſaul. ꝛ deuicti ſunt hoſtes ꝛ diſperſi
ita vt nō relinquerent duo ex eis piter Ju
dith. xiiij. Cum exierit ſol accipiat vnuſqſ
qꝫ arma ſua ꝛ exite cum impetu ꝛc ¶ Sub
mergūtur egiptij in mari ꝯtritōnis. rubro
pter triſtem memoriā ſanguīs. i. peccato/
rum. fcm̄ eſt in vigilia matutina ꝛc ¶ Ex/
pellūtur tenebre peccatoꝝ Job. xvij. Rur
ſum poſt tenebras ſpero lucem. i. gratie cla
ritatē. ¶ Alleuiant infirmitates. i. tēpta/
tiones. Job. viij. Si diluculo ſurrexerꝫ ꝛc
¶ In hoc etiam mane incepit mōs lāgui
dus melius ſe habere in quo a plāta pedis
vſqꝫ ad vticem nō erat ſanitas pter pec/
catum primoꝝ pentum.

¶ Sexta ſtella. x. corone. b. vgīs ē ꝙ ip/
ſa habuit bñdictōnem Noemi

Sexta fuit Noe
mi in bñ dictōe repletōis. Nā
ipa habuit quatuor priuilegia
¶ Primo cognatōis. qꝛ fuit vxor Elyme
lech iudicis ꝛ ſacerdotis ¶ Scdō venuſta
tōnis qꝛ erat pulcherrima inter mulieres
bethleemitas. vñ ppli dicebāt. Hec eſt il/
la noemi ¶ Tercō ditatōis qꝛ dicebat egreſ
ſa ſum plena ¶ Quarto deductōis qꝛ nu/
rum ſuaꝫ ruth: que erat moabitis deduxit
ab ydolatria ad cultū veri dei vt dr ruth. i.
Sed illa priuilegia non pmeruerūt redē/
ptorem qꝛ velut impatiēs aduerſitatis di/
cebat. Nolite me vocare noemi. i. pulcraꝫ
ſed vocate me mara. i. amarā. qꝛ valde me
amaritudine repleuit omps. vt dr ibideꝫ
¶ Beata vgo vltra illa priuilegia fuit pa
tiētiſſima dicēs. Eſuriētes impleuit boniſ
ꝛ diuites dimiſit inanes. Attulit eñ panē
celeſtē p mōi vita. ꝛ lucem que illuminat
oēm hōiem ꝛc. Unde digne maria lux no
minat. quia ipa pepit verā lucē. Cōpat au/
tem luci pprietate multiplici. Unde ſapi.
vij. Propoſui p luce hēre illā ꝛc. Gene. i
Vidit deus lucem ꝙ eēt bona ꝛc. Hec eſt
eñ lux que poſt filiū illūinat oēm homīem
¶ Maria lux pter ſpecioſitatē qꝛ nlla pu
ra creatura maria pulcrior. Unde d ea dr.
Sap. vij. Eſt eñ ſpecioſior ſole ꝛ ſup oēꝫ
diſpoſitōem ſtellaꝝ luci ꝯpata inuenit pri
or. Nihil eñ luce ſubtilius ſicut infra oñ/
detur. Nihil luce purius. in quo ſimplici/
tas eius ꝛ inocētia. Nichil mūdius in quo
opm eius mūdicia. Nihil clarius in quo lu
men exēploꝝ. Nihil hūane vite iocūdius
in quo notant in ea doctrina ꝛ ſapia vboꝝ
Ergo mūdicia ad virginitatem. claritas ad o
pinionē. gra ad ſermōem ptinet ¶ Prop/
ter claritatis diffuſionē abſqꝫ ſui diminu/
tione. qꝛ peperit xpm ſine ſui corruptōe. de
qua luce Ecc. i. Effudit illā ſup omia opa
ſua ꝛ ſup oēm carnem. Hoc dr de ſapien
tia. ꝛ pōt exponi de maria ¶ Propter ſuā
incorruptibilitatē ꝛ puritatē. qꝛ inqnari ñ
pōt. Vñ ſap. vij. Nihil inquinatū icurrit
in illā. Sicut apparet in radio ſolis. queꝫ

nec ignis ꝯburit nec aqua emollit nec fetoꝛ
coꝛrūpit nec gladius ſcindit nec vitꝝ obli
ſtit ⁊ ita incoꝛruptibil. ¶ Quia viſibilia
facit ea que prius nō apparebāt. ante faci/
em filij ſui miſcōiter ſtatuēs eos qui priuſ
longe diſtabāt ab eo vt pꝫ in Theophilo
Ipa eni vt dꝛ Iob. xij. reuelat ꝓfunda de
tenebris ⁊ ꝓducit in lucē vmbrā moꝛtis.
¶ Quia ꝑ anguſtiſſimā rimā vel foramē
ingredit̄ grām infundendo. Vn̄ dicit cuꝫ
filio illud Apoc. iij. Si quis mihi apuerit
introibo ad illū Vn̄ ꝑ minimū obſequium
qꝺ ei impendimus refundit nobis lumen
grāꝝ ⁊ mīe ſue ¶ Quia ꝓuenit oclum ad
hoc vt videat̄ ab oculo. Et ſapiā vel Ma/
ria ꝓoccupat ſe qui ſe ꝯcupiſcūt vt illis ſe
prioꝛem oñdat. Sap̄. vi ¶ Quia oculoſ
illumiat. i. intellcm̄ ⁊ affectū qui ſunt oculi
aīme. Intellcm̄ ꝯgnitōe ſui ⁊ dei. affectū
dilectōe dei ⁊ ꝓximi ¶ Quia tenebras fu
gat. ⁊ ſequelā tenebraꝝ. i. ignoꝛātiā. qꝛ mū
do peperit eternā veritatē que xp̄s eſt. Io.
xiiij. Ego ſum via veritas ⁊ vita ¶ Quia
ſplēdoꝛem diffundit. Quia ex eiꝰ vtero e/
greſſuſ eſt ꝑ carnalē natiuitatē ille ſplēdoꝛ
de quo dꝛ yſa. lxij. Donec egrediat̄ vt ſplē
doꝛ iuſtus eius ¶ Quia ſingul'rebꝫ ſpēs
ꝓprias ⁊ differētias reſtituit quas abſtu/
lerāt tenebre. quia tꝑe tenebraꝝ om̄ia ſunt
in chao ⁊ ꝯfuſione. ſic fcm̄ eſt mōꝺo ꝑ pctm̄
Eue. Sed maria luce vera veniēte ad foꝛ/
mas ꝓprias om̄ia quaſi de tenebris euaſerīt
ſcꝫ ſtatus oꝛdines ⁊ gradus eccl'ie catholi
ce ⁊ exēplaria ꝟtutum ¶ Quia ſine accep
tione ꝑſone om̄ibꝫ ſe ei debito mō exponē/
tibꝫ ſe exponit. Sapi. vi. Equal'r eſt ei cu/
ra de om̄ibꝫ. equal'r. id eſt cōicatiue. Iō di
cit ei pater yſa. xlix. Dedi te in lucē gētiū
¶ Quia ſanis oculis delectabilis Eccl̄. xi
Dulce lumē ⁊ delectabile eſt oculis vide/
re ſolem. Oculi noſtri ſpūales affectus et
intellectus ¶ Quia lippientibꝫ ⁊ nō ſanis
oculis. id eſt iudeis paganis hereticꝫ odi/
bilis. Io. iij. Qui male agit odit lucē. Au
guſti. Oculis egris odioſa lux ⁊c̄.

¶ Septima ſtella decime coꝛone beate
virginis eſt ꝙ ipa habuit ꝟtutes ruth

Septima fuit

Ruth in bn̄dictiōe deſpōſa
tionis. Nā ipa habuit q̄ttu
oꝛ priuilegia ¶ Priō cari/
tatis quia ſocꝝ ſuā. ſ. noemi redeūtē in pa
triam ſuam noluit ex caritate derelinquere
dicēs. Sola moꝛs a te me ſeꝑabit ¶ Se/
cūdo veritatis. qꝛ ꝓpl'm ſuū ydolatrātē re/
liquit ⁊ veꝝ deum coluit di. Populꝰ tuus
ꝓpl's meus. ⁊ deus tuꝰ deus meꝰ. Ruth. i.
¶ Tercō gratioſitatis qꝛ inuenit gratiaꝫ
coꝛam booꝫ potētiſſimo ⁊ ditiſſimo hoīe.
ibidē. ij. ¶ Quarto affinitatis qꝛ copulata
eſt booꝫ in ꝯiugem ibidē. iiij. Sed illa pri/
uilegia nō ꝓmeruerūt redēptoꝛem. qꝛ āte
q̄ꝫ deſponſaret̄ a booꝫ venit abſcōdite ⁊ di/
ſcooꝑto a pedibꝫ eius pallio ipſa ſe ꝓiecit
ad pedes eius. Et ecce nocte iaꝫ media ex/
pauit homo ⁊ ꝯturbatus eſt ibidem. iij.
Stā virgo floꝛuit maxima caritate q̄ dic̄
Oꝛdinauit in me caritatem. Canti. i. Flo/
ruit veritate p̄s. Propter ꝟitatē et mā/
ſuetudinem ⁊ iuſticiam ⁊ deducet te mira.
dextera tua. Maximā grām inuenit apud
deū que ꝟginitatē ſuā deo ꝯſecrauit pura
mēte que nil tenebroſum ī ſe habuit. Vn̄
ipa digne dies nomiat̄. qꝛ illū genuit qui
dicit. nonne duodecim hoꝛe diei ſunt. Di
es dicitur a dian qꝺ eſt claritas: vt qui/
dam dicūt. Geneſis. i. Appellauit deꝰ lu/
cem diē. qn̄. i. placuit ei ꝙ maria naſcente
inciꝑet mōꝺo dieſcere tenebroſo. ⁊ ꝑ diē ꝺ
die. i. filiū de mr̄e illuīaret̄ oīs hō veniens
in hūc mōm ¶ Et nō. q̄ſi ꝑ tria moꝛarum
ſpacia. ſ. mane meridie veſꝑe dies cōplet̄
Sil'r q̄buſdā ḡdibꝫ meritoꝝ q̄ſi q̄buſdam
ſpacijs hoꝛaꝝ ꝯpleta eſt ꝑfectō ſcitatꝫ ma/
rie. Et hec tria ſollicite predicāda ſūt. vn̄
p̄s. Veſꝑe ⁊ mane ⁊ meridie narrabo ⁊ ā
nūciabo ⁊c̄. Hꝰ diei mane qn̄ crebrioꝛ ī̄ter
hoīeſ fieri ſolet ſalutatō deſigtū eſt qn̄ ei di
ctū eſt Aue. Et ab iſta ſalutatōne q̄ſi ichoa
uit auroꝛa huius diei choꝛuſcare. ⁊ incepit
mōꝺo dieſcere. qꝛ ꝑ quinqꝫ milia annoꝛum
ambulauerat in tenebris ⁊ caligine pctōꝝ
⁊ ignoꝛātie ꝓ delicto primoꝛum parētum

Et tũc vidɔ dñs reſpexiſſe humilitatẽ ma
rie. qꝛ quaſi domeſticã ⁊ familiarem hẽbat
quã cũ tãta reuerẽtia quaſi ex ꝑte ſua ſalu/
tari ab angelo faciebat. Tunc eñ dñs mã
dauit ſalutes iacob. i. marie que ſil' ⁊ ſeml'
vicia oĩa ſupplãtauit. Quaſi meridies fuit
hꝰ diei: qñ dcã eſt grã plena. Quia ſic me
ridies plenitudinẽ hꝫ caloris ⁊ lumĩs. ſic ⁊
ipa tũc oñdebat' recepiſſe oẽm plenitudĩeꝫ
cariſmatũ que aĩam illuĩant ꝑ ꝯgnitõeꝫ. ⁊
calefaciũt ꝑ amoreꝫ. Quaſi veſpa fuit hꝰ
diei qñ dcm̃ eſt ei. dñs tecũ: qui a primis
ꝑntibꝫ receſſerat ꝑ pctm̃. Quia ſicut ad ve
ſperã ſol terris ꝓpinquior efficit'. ſic ĩ vbo
iſto ventris hoſpitõ deus illabit'. ¶ No. ꝙ
in illo verbo. ecce an. do. ſi. mi. ſm ver. tuũ
ꝯcepit vgo ꝑ fidem. ſicut manifeſte dicũt
Fulgẽ. ⁊ bern̄. Et ſic eſt veſpe. i. vtute al/
tiſſimi ei obumbrãte. ⁊ mane. i. ſpũſcõ in eã
ſupueniẽte dies vnus. i. ſingularis. Veſ/
pere in refrigerio carnis xpi. mane ĩ illũia/
tione ſpũſſci. ps. Deduxit eos in nube diei
⁊ tota nocte in illuĩatõe ignis. Veſpe ĩ fi/
ne ve. teſta. mane in initõ noui. Veſpe duꝫ
termĩat' regnũ iudeorꝫ. mane dũ inchoatur
regnũ xpianorꝫ. Dies vnus. i. ſingularꝫ et
ſolus in quo creator hoĩs fcũs eſt filiꝰ hoĩs
aſſumẽs nubilũ nr̃e carnis. Duo dies in
die vna ſicut duo in carne vna. Virgo car
nẽ offerẽs xps carneꝫ induẽs. Et fit dies
vnus ⁊ vnus. i. altera ſola ⁊ alter ſolꝰ. In
mr̃e ſpãlis ⁊ ſine exẽplo vgĩtas. ĩ filio ſin/
gularis ⁊ vnica hũilitas. Hꝰ diei ſunt. xij
hore ꝑ qnqꝫ ⁊ ſeptẽ diuiſe. Quĩqꝫ ꝑtinent
ad ſenſus corꝑis virginal'. in qbꝫ a mũda/
nis illecebris ꝑcellẽs oĩbꝫ ꝯtinẽtia ſpãlis.
Septẽ ad mẽtẽ vgĩs ꝓpter. vij. grãs aĩe
ꝑſi des que de fonte ſpũs vniformis riuu/
lo ꝓdeũt ſeptiformi ⁊c̃. Hec autẽ dies ſiue
meridies figurata vidɔ in Gene. vbi dɔ ꝙ
abrahã ſedit in oſtio tabernacli. in feruore
diei qñ annunciatꝰ fuit yſaac. Hec autem
ãnunciatõ fuit figura ãnunciatõnis. b. ma
rie. q̃ debuit fieri in meridie

¶ Octaua ſtella decime corone beate
virginis Marie eſt ꝙ ipa habuit virtutes
abygail

Octaua abigail

in bñdictõne humiliatõis. nã
ipa habuit. iiij. priuil'a ¶ Pri
mo ſpecioſitatis. qꝛ ipa fuit ſpecioſa valde
¶ Scdõ affabilitatꝫ qꝛ fuit prudẽtiſſima
in loqndo ¶ Tercõ remũerabilitatis. qa
dona ⁊ mũera pñtauit dauid. vt auerteret
irã eius a domo ſua ¶ Quarto copulabili
tatis. qꝛ dauid accepit eã in vxorẽ. i. Re.
xxv. Sed illa priuilegia nõ ꝓmeruerũt re
demptorẽ. qꝛ detraxit viro ſuo ⁊ adulata ẽ
ipi dauid vt pꝫ ibidẽ ¶ Btã vgo fuit pru
dentiſſima q̃ſi aurora ꝯſurgẽs. pulchra vt
luna. elcã vt ſol. ſeipam obtulit deo ĩ ancil
lam humilẽ a ſpũſcõ de celis edocta. Vnõ
nõ incõgrue maria nubes dɔ. de qua yſaie
xix. Aſcẽdet dñs ſuꝑ nubem leuẽ ⁊ ingredi
etur in egiptũ ⁊c̃. Scdm yſid. Nubes dɔ
obnubendo. ⁊. b. vgo hũana carne velauit
vnigenitũ dei. Obnubere eñ opire ẽ. ma/
ria nubes leuis quã ſpũſſcũs in ſcĩficatiõe
a pctõ originali quaſi a quodã pondere ꝑ/
ſeruauit ⁊ a pctĩ fomite in ꝯceptõe xpi mũ/
dauit ex toto ⁊c̃ ¶ Maria nubes qꝛ cãdida
ꝑ vgĩtatem ⁊ oĩmodã puritatẽ. vñ apoca.
xiiij. Vidi ⁊ ecce nubem cãdidã ꝑ ĩnocẽtiã
vgĩtatem. benignitatẽ. ⁊ ĩmortalitatẽ cor/
poris vt vere credit' ¶ Quia lucida ꝑ g̃tie
illuſtratõem ⁊ ſcẽ ꝯuerſatõis exemplũ. de
ſignata ꝑ illã nubem lucidã. de qua legit' in
hyſtorijs de oꝑe quarte diei. que añqꝫ ſol fi
eret mdm illuĩabat. ⁊ de qua ſm quoſdam
fcm̃ eſt corpus ſol'. Id dɔ Iob. xxxvij. nu
bes. i. maria ⁊ ſci ſpergũt lumẽ ſuũ. ſ. lumẽ
exẽplorꝫ ¶ Rubicũda ꝑ pulcritudinẽ na
turalẽ. verecũdiã virginalẽ. feruẽtiſſimaꝫ
caritatẽ. paciam ſingularẽ. Quere iſtud ſu
pra de roſa. viij. corona ⁊ ſtella octaua. Vl'
etiã rubicũda ꝑ martiriũ aĩe qñ luna ꝯuer
ſa eſt in ſanguinẽ ꝑ ꝯpaſſionẽ. in vnigeniti
paſſiõe. Iohel. iij. ¶ Iacinctina ꝑ celeſteꝫ
ꝯuerſatõem. vel ꝑ celeſtiũ ꝯtẽplatõem. qa
veriſſime dicere potuit. Mea ꝯuerſatio in
celis eſt. Phil'. iij. ¶ Nigra ꝑ hũilitateꝫ
que dɔ quaſi humi latẽs. Sicut eñ iacin/
ctinus color ꝓprie color eſt celeſtis. ſic ⁊ co

lor terreus ꝓprie color niger eſt. ⁊ ꝑ terrā
ꝓprie figurat̃ humilitas. Jdō dicit ipa Cā.
i. Nigra ſum ſed formoſa. q2 nigredo hũi-
litatis excellētiſſima eſt formoſitas anīe fi-
delis ¶ Suſpenſa quaſi īter celũ ⁊ terram
⁊ hoc ꝑ deſideriũ eternoꝝ. Job. vij. Su-
ſpendiũ elegit aīa mea ⁊ mortem oſſiũ mea.
Duo dicit ſe elegiſſe iob que bñ cõueniũt
b. virgi. Primũ eſt ſuſpendi. i. eleuari a
mūdo vt ꝯuerſatō eius eēt in celo. Colo. iij.
Que ſurſum ſunt q̃rite. Scōm mori mũ-
do. Vñ Colo. iij. Mortui eñi eſtis. idō enī
ſequit̃. Et mortē oſſa mea. glo. Fortitudo
carnis. ſ. mortificatōem ¶ Aquoſa ꝑ grã-
rum ⁊ oīm cariſmatũ abũdātiā. vn dcā eſt
grã plena. Jdō dñr nubes quaſi nimborum
naues. Aquis eñi ſapīe ſalutaris onerata
fuit hec nubes qñ ꝯſuabat oīa verba hec ⁊c̃
Lu. ij. ¶ Vento ducit̃. i. grã ſpũſſci q̃ ipaz
⁊ impellebat ⁊ trahebat ⁊ circũducebat et
cuſtodiebat. vt de ea illud poſſet exponi de-
utero. xxxij. Circũduxit eam ⁊ docuit ⁊ cu-
ſtodiuit. Spũs eñi ſapīe docuit eam quali-
ter debuit rñdere angelo. Spũs pietatis
traxit eam ad elizabeth. ⁊ ſic de alijs ¶ Ad
fructũ terra abilitat et fecũdat. Vñ dr̃ Ec-
cle. xxxv. Specioſa eſt mĩa eius in tꝑe tri-
bulatōnis ſicut nubes pluuie in tꝑe ſiccita-
tis. Jpa eñi velut nubes miſcōiter abſcon-
dit pctōres ab ardore ſolis ⁊ ipīs r̃frigerat
ardorē ꝯcupiaꝝ. ⁊ eos fecũdat ad bñ opan-
dum ¶ Fructibꝫ hoībꝫ ⁊ aīalibꝫ ſolis ar-
dorem tꝑat. Ardor ſolis iuſticie. ira eius:
quam ſuis p̃cibꝫ modificat ⁊ r̃frenat ne pec-
cātes ilico feriat. deutero. Percutiā dicit
filius eius ⁊ ipa rñdet. ⁊ ego ſanabo ¶ Itē
de hac nube dr̃ in p̃s. Expādit nubē in ꝓte-
ctōnem eoꝝ. i. yſraelitaꝝ. ⁊ ignē vt luceret
eis ꝑ noctē. Ecce duo officia ad que nobis
data ē maria. ſ. vt nos ꝓtegat a feruore ſol'
iuſticie tanq̃ nubes. ⁊ ideo quaſi ſuſpēſa eſt
inter celũ ⁊ terrā. ⁊ nos illũinet ſuis orōni-
bus ⁊ exemplis tanq̃ ignis qm̃ ipa eſt lux
oſtendens lucē ꝟtutum ⁊ eẽ nos ꝓtegat ꝯ-
tra dyabolum quaſi igneus mur⁹ ⁊ ꝯ̃ vicia
⁊ peccata ⁊c̃

¶ Nona ſtella decime corone beate virgi-
nis Marie eſt ꝙ ipa habuit benedictōem
Abyſag.

Nona abiſag ſu-
namitis in bñdictōne ablacta-
tōnis. Nam ipa habuit q̃tuor
priuilegia ¶ Primo ꝯdecētie. q2 erat puel-
la pulcra nimis ¶ Scdo ꝯfidētie. q2 erat
virgo ⁊ dormiebat cũ rege dauid qui ñ co-
gnouit eam ¶ Tercō ꝯſiſtētie. quia ſtabat
corā rege ⁊ fouebat eum ¶ Quarto ꝯgruē-
tie. quia miſtrabat ei ⁊ calefaciebat eũ. iij.
Re. i. Sed illa priuilegia nō ꝓmeruerũt
redēptorē q2 ꝓpter eaz ſalomō fecit occidi
adoniā frēm ſuum. iij. Re. ij ¶ Btā vir-
go tanq̃ regina aſtitit a dextris dei ī veſti-
tu deaurato que deo miſtrauit in hītatōne
ſcā. ⁊ cũ deus eēt frigidus erga humanum
gen⁹ tāto igne caritatis eũ accēdit ꝙ hō fa-
ctus eſt ⁊ de celis ad terrā deſcēdit. vñ vi-
rgine maria terra appellata eſt. Hec eſt ter-
ra de qua format⁹ eſt hō. Geñ. ij. ſcꝫ nou⁹
adaz de limo terre. i. argilla. que eſt tenax
tractabil' ⁊ firma. ſuꝑ quā ſecure fundātur
opa lapidea. Sil'r maria tenax ⁊ firma fu-
it in ꝓpoſito ꝯſuāde virgitatis. ⁊ ꝑ obediē-
tiam tractabil'. Vñ dixit. Ec. an. do. q. di.
Quidquid ei placuerit faciat de ācilla ſua.
Ecce tractabilitas. ¶ Hec ē terra ꝓmiſſio-
nis ꝓmiſſa iudeis. reddita xp̄ianis: c⁹ fru-
ctus ficus vua ⁊ malogranatũ. Per ficuz
dulcedo marie. ꝑ vuā dilectō ei⁹ letificās
ineffabil'r cor ſibi deuotũ vel ꝟtus orōnuz
eius que xp̄z inebriāt ⁊ faciũt obliuiſci pec-
catoꝝ nroꝝ. malogranatũ diuerſitas grãꝝ
quibꝫ facit nos ſocial'r ⁊ caritatiue inuicē
conuerſari. ¶ Item de hac terra dicitur ī
pſalmo. Viſitaſti terram et inebriaſti eam
multiplicaſti locupletare eā ¶ Sermo de
incarnatione dominica David exīmi⁹ ꝓ-
phetarum cui ſpecialiter de chriſto facta ē
repromiſſio. Unde. De fructu vētris tui
ponam ſuper ſedem tuam. De conceptu ꝟ-
ginis differens ⁊ quaſi gratias agens ꝙ ex-
audita ſit illa eius oratio. Viſita nos do-
mine in ſalutari tuo. dicit Viſitaſti o domi-
ne terram tuam. id eſt Mariam. Sequit̃.

Et inebriaſti ea᷈. i. gr̄a repleſti que eſt vi-
num optīm. Vn̄ tūc dcā eſt gr̄a plena.
Inebriaſti eā pigmētis oīm gr̄aꝝ ¶ Ra-
ſpato hūilitatis vino albo virgītatis. Vi-
no rubeo caritatis. Vino plano māſuetu-
dinis vel paupꝑtatis. Ferrato ꝯſtātie ⁊ for-
titudīs. Muſto forti ⁊ calido dīne dilcōis
Gariofilato leticie ſpiritualis. Sementa
to ꝯtēplatōis que ſurgit ex diuerſis. Pi-
gmēto īterioris ꝯſolatōis. Pigmētū eñ dr̄
q̄ſi pi⁹ guſtus mētis. Roſato aromatico ꝑ
fecte dilectōis q̄ cupiebat diſſolui ⁊ eē cum
xp̄o. Clareto ſapidiſſimo etn̄e btītudis ⁊c̄
¶ Hec ebetas fecit eū obliuiſci ꝓp̄lm ſuū
⁊ domū pr̄is ſui letificauit gaudio īeffabi-
li. Vn̄ dixit Exultauit ſp̄ūs m. in d. ſa. m.
Audaciā ſubmiſtrauit ex ſecuritate ꝯſcīe.
Vn̄ dicebat ꝺ pr̄e. Oſcſet̃ me oſ. oꝛ. ſ. For-
titudinē p̄buit. vn̄ Qm̄ viꝝ ñ ꝯg̃ſco Qua-
ſi cācellare fecit qn̄ elcā in mrē᷈ dei ꝑ hūi-
litatē rn̄dit. Ec. an. do. Appetitū ei⁹ exci-
tauit qn̄ orauit. Fiat mi hi ſc̄m v. t. Inſen-
ſibilē reddidit in bono ſenſu in paſſiōe filij
Vn̄ viſa eſt tūc dixiſſe illō ꝓuer. xxiij. per
vtutē pacīe. Vulnerauerūt me ī filio ⁊ ñ do-
lui largiſſimā ⁊ libaliſſimā eā fecit. ⁊ toti⁹
mūe genitricē Sequit̃ Multiplicaſti locu-
pletare eā. i. mltipl̃r locupletaſti eā. Et tc̄
in ea īpletū eſt illō ꝓuer. in fi. Multe fi. cō-
gre. di. ⁊c̄. Itē Multi. locu. eā: tribuens ei
⁊ nobis ꝑ eā tuā dīnitatē: ⁊ ex ea aſſumenſ
nrām hūanitatē ¶ Itē ꝺ hac terra in p̄s.
De⁹ rex nr̄ añ ſcl̃a opat⁹ eſt ſa. in me. ter. i.
in vtero vgīs q̄ mirabili ꝓprietate t̃re me-
diū appellat̃. vtpote cētꝝ mediū circūferē-
tie. Btūs bern̄. Sic eī pūctū in medio figi-
tur a quo liea īchoata in lōgū ꝓtendit̃. ſic
maria ī tribubꝫ yſrl̃ mīma ad exēplū totiuſ
mūdi q̄ſi ꝓtēſa ponit̃ Ad īp̄a ꝫ eī ſic̄ ad me-
diū ſic̄ ad archana dei. ſic̄ ad reꝝ cām. ſic̄
ad negociū ſcl̃oꝝ reſpiciūt. ⁊ q̄ in celo hītāt
⁊ q̄ in inferno. ⁊ q̄ nos p̄ceſſerūt. ⁊ nos q̄ ſu-
m⁹. ⁊ q̄ ſequēt̃. ⁊ nati natoꝝ. ⁊ q̄ naſcēt̃ ab
īp̄is. Qui ſunt in celo. i. āgeli vt reſartiāt̃.
Qui in inferno. i. pr̄es ātiq̄ vt eripiantur.
Qui p̄ceſſerūt vt ꝓphe fideles īueniantur
Qui ſequūt̃ vt ꝯuerta nr̄ a pctō ⁊ ꝑ eā glo-
rificent̃. ¶ Hec eſt terra de qua dr̄ patri.
Qui fundauit terrā. i. mariā ſuꝑ ſtabilita-
tē ſuā. fidē. ſ. vel humilitatē. De qua dicit
pater yſa. xlviij. Man⁹ mea fūdauit t̃rā.
⁊c̄. No īclinabit̃. ſ. ad peccādū vel tituban-
dum de angelica ꝓmiſſione ⁊c̄

¶ Decima ſtella decime corone beate virginis eſt ꝙ ipſa habuit benedictionem Berſabee

Decima fuit ber-
ſabee in bn̄dictōne obſuatōnis
Nā īp̄a habuit q̄ttuor priuile-
gia ¶ Prio decoris q꞉ erat mlr̄ pulchra
valde ¶ Scdo amoriſ q꞉ dauid ītroduxit
eā in domū ſuā ⁊ facta eſt ei vxor. ij. re. ij.
¶ Tercō valoris q꞉ genuit filiū ⁊ vocauit
nomē eius ſalomō ⁊ dn̄s dilexit eū. ibide᷈
xij ¶ Quarto honoris q꞉ veniēs ad rege᷈
ſalomonē ſurrexit rex in occurſum ei⁹ ado-
rauitq꞉ eam. ⁊ ſedit ſuꝑ thronū ſuū. poſit⁹
q꞉ eſt thron⁹ mr̄is regis que ſedit ad dexte-
rā eius. iij. Re. ij. Sed illa priuilegia ñ ꝓ-
meruerūt redēptorē. q꞉ īp̄a ꝯmiſit adulteriū
cū dauid ⁊ fuit cā mortis viri ſui. ij. re. xi.
¶ Btā vgo ab eterno fuit elcā vt eēt ma-
ter filij dei ꝓpter qꝺ in plenitudīe ſcōꝝ fu-
it detētō eius. in c⁹ vtero reqeuit dīna ſa-
pīa a qua illuīata eſt. ⁊ vſq꞉ ad nos oēs lu-
men eius ꝯgnitōis ꝑuenit. Vn̄ merito vi-
gīe īp̄a cāpus vocata eſt. c⁹ ſe eē florē dn̄s
glat̃. Can. ij. Ego flos cāpi. q̄ ꝓprie ē vio-
la. Hi eñ flores viola ⁊ liliū naſcunt̃ ꝺ ter-
ra inculta. ſic ⁊ xp̄s de virgīe inculta opa-
tione hūana. ¶ Maria cāpus ꝓpter flori-
gerā amenitatē vgitatis Cōitatē pietatiſ
Vnde beatus Bern̄. Sileat miam tuā ⁊c̄
¶ Spacioſitatē caritat꞉. q꞉ maria diligit
diligētes ſe Agriculatō꞉ dīne ſtudioſitat꞉
Fecūditatē mr̄nitat꞉. Ibi eī creuit frumēti
illi⁹ p̄cioſu᷈ gn̄ū quo paſcūt̃ aues ⁊ aīalia
Angeli. ſ. ⁊ fideles ſimplices in ſacro alta-
ris q̄ſi in vno p̄ſepio. ¶ Maria cāpus. q꞉
ibi creuit fenū dn̄ice carnis. q꞉ oīs caro fe-
nū. yſa. xl. fenū v꞉ qꝺ maria ꝓduc̄ iuſtitiſ
quo eē ſaluat hoīes ⁊ iuſtitia. i. rōnabilr̃ vi-
uētes: ⁊ ſuoꝝ deferētes onera mādatorum

¶ Quia cāpus ꝯmunis locus paſcue. et
in vita eius ⁊ exēplis reficiunť ⁊ pigue ſcūt
fideles aīme ¶ Maria etiā paſcua eſt. quia
paſcua ſponte ꝓferūt herbā. Vn̄. Germi-
net terra herbā virētē Gen̄. i. Itē paſcua
hec viret fide ⁊ ꝟtutibꝫ. ⁊ eterna pſeuerā-
tia ſcitatis. Itē cōis vt dcm̄ eſt. Item nu
triť humore ⁊ ymbribꝫ grāꝝ Itē dat fen̄ū
i. grām cognoſcēdi ſe eſſe fen̄ū. i. carnem ci
to moriturā vt humilieť. Itē paſcua nō ex
coliť. ſimlr nec maria humano ſemine
Quia cāpus ab auibꝫ freq̄ntať. i. ab āgel.
Ecc. xxvij. Volatilia ad ſibi ſilia ꝯgregāť
qꝛ ꝟginitas ſoror eſt angeloꝝ ſicut di. tho
mas apl's ¶ Quia celo ſemꝑ exponiť ⁊ ip
ſa corde patulo ſꝑ inhiabat ad dona perfe-
cta que deſcēdūt a pře lumin̄ū Jacobi. i.
Quia ibi aer ſalubrior q̄ȝ in vill. qꝛ gr̄a ei
us ſalus aīe. ſed gr̄a mūdi fallax ⁊ vana pul
critudo ipius ¶ Quia obediēs dꝛ campuſ
qn̄ fructitudo rn̄det agricole. Et ipa bn̄ rn̄
dit agricole ſuo. i. ſpūiſcō qn̄ ꝯcepto ſalua-
tore ſtati viſitauit elizabeth. Lu. i. ¶ Quia
planus ꝑ ſimplicitatē. ⁊ demiſſus ꝑ hūili-
tatē. vn̄ aſcēdūt mōtes ⁊ deſcēdūt campi
Quia locus eſt ad ſpaciādū Vn̄ ipa vocat
amatorē ſuū ad meditādū de ea. Canti. vij
Veni dilecte mi egrediamur in agruȝ In
h' qd̄ dicit egrediam̄ oñdit ſe eē ſociā me
ditātiū de ea. Eze. iij. Surgēs egreſſus ſū
in cāpū. Nota. prius em̄ ſurgēdū ē a vicijſ
⁊ egrediēdū a ſe carnali vt fiat ſpūalis. Et
ecce gl'a dn̄i ibi ſtabat. Maria em̄ hītacl'ȝ
gl'e. id eſt filij dei. qꝛ gl'a pr̄is filius ſapiens
ꝓuer. x. Cum ill' etiā ſtat gl'a dn̄i qui ſūt cā
pi ſcd̄m ꝓprietates ꝑdictas. Dr̄ ḡ maria cā
pus vt ꝑdcm̄ eſt ꝓpter cōitatē pietatis. vn̄
⁊ oliua ſpecioſa in campiſ vocať. Et liquor
oliue oleū eſt. Et bn̄ oliua ſpecioſa. i. oīmo
da ſpecie ſpūali repleta ꝑ mīam. que ē vir
tutum ſuaꝝ gl'a. Vn̄ de ea dꝛ Ozee in fine
Erit quaſi oliua gl'a eius ⁊c̄. In campis ꝓ
pter cōmunitatē. Nam mīa eiꝰ ⁊ gr̄a ꝯmu
nis eſt om̄ibꝫ īuocātibꝫ eam in ꝟitate. qua
ſi dicat cum filio ſuo illud Jo. vi. Eum q̄
venit ad me nō eijciā foras. Et iō adoleſcē
tule. i. fideles aīe diligūt eam nimis. quia

oleum effuſum nomē eius. Ad hoc autē ꝙ
oleum ſuuȝ tibi infundat hec oliua oportet
vas vacuū habere. Ipa em̄ eſt illa mlr' de
qua legiť. iiij. Regum. iiij. que vaſa vacua
impleuit ad ꝑceptum Helizei. i. xp̄i ſȝ ple
na nequaq̄ȝ ⁊c̄

¶ Vndecima ſtella decime corone bea-
te virginis Marie eſt ꝙ ipa habuit bn̄di-
ctōnem Judith

Vndecima fuit Judith in bn̄dictōne guberna
tōnis. Nam ipa habuit quatu-
or priuilegia. ¶ Prīo auſteritatis qꝛ ha-
bebat ſuꝑ lumbos ſuos ciliciū ¶ Scd̄o do
mabilitatis. quia ieiūabat om̄ibꝫ diebꝫ vi
te ſue ꝑter ſabbata ⁊ neomenias ⁊ feſta do
mus yſrael ¶ Tercō venuſtatis qꝛ erat e-
legāti aſpectu nimis ⁊ habebat diuitias ml'
tas ¶ Quarto ſcitatis. quia erat in om̄ibꝫ
famoſiſſima ⁊ tiebat deum valde. nec erat
qui loq̄reť de illa verbū malū. Judith. viij
Sed illa priuilegia nō ꝓmeruerūt redēp
torem. qꝛ abſtulit a ſe ciliciū. ⁊ exuit ſe ve-
ſtimētū viduitatis ſue ⁊ lauit corpus ſuuȝ
⁊ vnxit ſe mirto optimo ⁊ diſcrimiauit cri
nem capitis ſui. ⁊ impoſuit mitraȝ ſuꝑ ca-
put ſuum. ⁊ induit ſe veſtimētis iocūdita-
tis ſue ⁊ om̄ibꝫ ornamētis ſuis ornauit ſe
vt deciperet holofernē ⁊ ꝓuocaret eum ad
ꝯcupiam ſui. Judith. x. Quē deluſum ma
nu ſua occidit. ibidē. xiij. ca ¶ Btā virgo
aſꝑioribꝫ indumētis veſtiebať quotidie ie
iunans. pulcra ſuꝑ omnes mulieres. quā
om̄es miro venerabātur affectu. quia om̄ia
terrena tranſcendit ⁊ celeſtia concupiuit.
Vnde iuſte mons nūcupata eſt: qui diciť
ab eminētia ſcd̄m yſidoꝝ Vel ſcd̄m alios di
citur mons quaſi moles oppoſita naſcenti
ſoli. Moles enim immobilis hūilitas ma
rie. quam humilitatem chriſtus adama-
uit: vt de ipa naſci dignaretur. Vnde op-
ponit ſe ꝓ familiaribꝫ ſuis feruori ſolis iu
ſticie ne ipos areſaciat. ⁊c̄. ¶ Maria mōſ
quia latus in pede vel radice. Radix ma
rie humilitas que eſt fundamentum eius.
latius ⁊ ꝓfundius q̄ȝ omnium ſanctorum.

Quia anguſtus in cacumie. Cacumē ma/
rie eſt maternitas. cui⁹ modus icompꝑhen
ſibilis ⁊ ſine exemplo ſingularis. quia gňa
tōnem eius quis enarrabit. Yſa. liij. eodē
lxvi. Quis vnꝙ̃ audiuit tale ¶ Quia ter
ra adiacēte ſupioꝛ. id eſt oīni pura creatura.
celo. id eſt ſolo xp̄o, deo ⁊ homie inferioꝛ.
Anſel. Nichil equale marie. nichil niſi de
us maius maria ¶ Quia terrā ſe toto exce
dens. quia in nlla ꝟtute inuētus eſt ſimil'
illi ¶ Quia terra ſup terrā exaltata. Alit'
eñi non eſt mōs. Nam filio dei impꝛegnata
non tātum ſuper omēs homies eſt exalta/
ta. imo in ſe ꝯtinuit ipm̄ celum. Unde dꝛ
Ecci. xxiiij. Gyꝝ celi circūiui ſola. Celos
etiā attingebat ſtans in terra. Sap. xviij
Et ideo dꝛ mōs in vertice mōtiū. Yſaie. ij.
¶ Quia terre ſemꝑ adheret. i. peccatori/
bus qui terra ſunt ꝑ affcm̄ miſcdie dicēs.
Quis infirmat' ⁊c̄ ¶ Quia terrā ſibi ſub/
ditam valide ꝓtegit ꝙ̃diu ſub eo eſt. ⁊ ip/
ſa ſibi ſubditos niſi ꝑ pctūm moꝛtale ab ea
receſſerint ¶ Quia a lōge videt'. Naꝫ per
oīnia mūdi climata exiuit ſonus pietatis et
miſcdie ipius. ¶ Quia qdq̄d venit deſur/
ſum pꝛius ſuſcipit. ⁊ īde deſcēdit ad valles
ꝓpinquas. Nam in īcarnatiōe ſuſcepit pꝛi
oꝛoīnie datum optim: ⁊ de plenitudie eius
accipiūt hūiles: ꝓpinq̄ntes ei ꝑ verā dile/
ctōem ¶ Quia oīa fluīa vel fere oīa oꝛtuꝫ
hñt a mōtib⁹. ⁊ de ea natus eſt ille qui dic̄.
Ego quaſi fluui⁹ doꝛix. a quo ad illā deflu/
unt. ⁊ ab ipa ad nos fluēta ḡtiaꝝ que fluūt
impetu de lybano ¶ Quia fontes ꝑſpicu/
os ⁊ frigidos emittit in pede. i. in affcū ca/
ritatiue ad refrigerādū nos. ¶ Quia ydo/
neus munitōib⁹ ⁊ ſpecul'. ⁊ ipa eſt muniſſi
tum eccīe ⁊ oīm fideliū. In exēplis ec̄ ei⁹
quid fugiēdū ſit ⁊ quid āplexādū poſſum⁹
ſpecl'ari ¶ Quia in mōtib⁹ fit maioꝛ tēpe/
ſtas ꝙ̃ in vallib⁹ ⁊ in planis. ⁊ in vnigēiti
ſui paſſiōe turbata eſt valde. ⁊ fuit oīs pla
ga triſticia coꝛdis eius. Ecc. xxv ¶ Quia
mōs hitatō ⁊ receptacl'm feraꝝ. vñ. Mō/
tes excelſi ceruis refugiū. ſ. ⁊ ipa refugium
illoꝝ qui fugiūt a facie arcus. i. diui iudicij
Alr. Illoꝝ eſt etiā hitatō qui mūdm fugiūt
qꝛ de mūdo nō ſunt: quos mūds ſagittat de/
tractōnib⁹ ⁊ maledcīſ. Ihere. ix. Sagitta
vulnerās lingua eoꝝ ⁊c̄. Paſcit etiā tles
in paſcuis vbertimis. Uñ Iob d̄ onagro
xxix. Contēnit multitudinē ciuitatis. Et
poſt pauca. Circūſpicit mōtes paſcue ſue:
⁊ virētia queꝗ ꝑquirit. ꝓpt' hoc d̄ ipſa dꝛ
Sicut letātiū oīm hitatō in te. Oīm. i. īci/
piētiū. ꝓficiētiū. ⁊ ꝑfectoꝝ. Uñ ipa dicit.
Omib⁹ oīnia facta ſum ⁊c̄

¶ Duodecima ſtella decime Coꝛone
beate virginis eſt ꝙ ipa habuit benedictio
nem Heſter

Duodecima fu-
it heſter in bñdictōe ſuꝑatōniſ
Nā ipa habuit q̄ttuoꝛ pꝛiuile
gia ¶ Pꝛīo eligibilitatꝫ. qꝛ iter ceteras pu
ellas tradita eſt egeo eunucho regis aſſue/
ri que placuit ei. ⁊ īuenit grām in ꝯſpcū il
lius ¶ Scdo formoſitatꝫ. erat eñi formoſa
valde ⁊ icredibili pulcritudie ¶ Tercō ḡ
tioſitatis. qꝛ ocul' oīm ḡtioſa ⁊ amabil' vide
bat'. Et amauit eā rex pl⁹ ꝙ̃ oēs mulieres
hūitꝗ grām ⁊ mīam corā eo ſuꝑ oēs mlie
res. ⁊ poſuit dyadema regni in capite eius
¶ Quarto benignitatꝫ. qꝛ vadēs ad regeꝫ
vt peteret libatōeꝫ ꝑpl'i iudeoꝝ: rex extēdit
ꝯ eā virgam aureaꝫ quam tenebat manu.
Que accedēs oſculata eſt ſummitatē ꝟge
eius. qd̄ ſignū clemētie mōſtrabat' vt dꝛ he
ſter. ij. ⁊. iiij. ⁊. v. Sed illa priuilegia ñ ꝓ/
meruerunt redemptoꝛē. qꝛ ipa petiuit in/
ternetōem aman ⁊ filioꝝ ei⁹. ibidē. iiij. ⁊. v
¶ Btā ꝟgo ſuꝑ oēs mlieres a deo electa:
floꝛens vt roſa. fragrās ſic liliū. ſuꝑ ſalutē
⁊ oēm pulcritudinē dilecta eſt a dño. ⁊ re
gina celoꝝ vocata. ⁊ ipetrauit benignitateꝫ
⁊ clemētiā dei ſuꝑ ſalute generis humani.
quā ipa in dete ⁊ ſeq̄ſtro obtinuit. Uñ nō
īmerito ſolitudo eſt vocata vel deſ'tuꝫ. De
quo Yſa. xliij. Dedi in deſ'to. i. in Maria
que in ꝑs. vocat' terra deſ'ta iuia ⁊ inaq̄ſa.
Dedi inꝙ̃ in hoc deſ'to viam. i. xp̄m. qui ē
via veritas ⁊ vita. Iohan. xiiij. Et in inuio
id eſt in ipa Maria que eſt terra ꝑ quā nō
ambulauit vir ſcilicꝫ maritus ſuus ioſeph

Ozee. ij. vnde canit eccīa. Uia viris inūa
flumīa grāꝝ ⁊ donoꝝ. Et glīficabit me be
ſtia agri. i. cecus peccator mūdi. quia ſemper
grās agere dn̄t de tali ac tāto dono quo re-
uertunt̄ ad grām ⁊ glām ¶ Fuit etiā beata
virgo ſolitudo. quia ſeꝑata a turbine mūdi
⁊ ſoli intēta creatori. Et in hāc ſolitudinez
animi ducebat eam ſpūſſcūs ſicut predixe-
rat Ozee. ij. Ablactabo eā ⁊ ducā in ſoli-
tudinē ⁊ loquar ad cor eius. Itē de hac ſo
litudine yſa. xli. Dabo in ſolitudine cedrū
⁊ ſpinam ⁊ mirtū ⁊ lignū oliue. Ponam ī
deſerto abietem ⁊ vlmū ⁊ buxum ſimul.
Per cedꝝ que eſt arbor alta ⁊ ꝓcera altitu
do celeſtiū deſideriorꝝ ⁊ ɔtēplatōis eius. q̄
bus duobꝫ celos attīgebat ſtās in terra. ſa-
piē. xviij ¶ Per ſpinā multiplicis tribu-
latōnis ⁊ pūctōnis. quibꝫ in filio cū filio ⁊
ꝓ filio ꝑ paſſionem pūgebat̄ ⁊ amaritudo
vite pn̄tis ¶ Per mirtū oīmoda incorru-
ptio carnis ⁊ ſpūs tam ab oīm pctō q̄ȝ a v
ginitatis leſione ⁊ corpis putrefactōne
¶ Per lignū oliue opa caritatis ⁊ miſcdie q̄
vtraqȝ tāta fuit in ea. q filiū ſuū vnigenitū
in mortē tradidit ꝓ ſalute humani generis
ſicut dr̄ Michee. vi. ¶ Per abietē que eſt
plana lenis ⁊ ſine ſcrupul' māſuetudo ⁊ leni
tas cordis ¶ Per vlmū que vites ſuſten
tat. orōnū ſuaꝝ deuota ſinceritas q̄ fructifi
cantes in eccīa dei ſuſtinet ⁊ ſupportat.
¶ Per buxū ſemꝑ virētē fides ipius vgin
que nec eē in filij paſſiōe defecit. et iō forte
crux buxat̄ in tꝑe dn̄ice paſſiōis. qr ꝑ fidē
b. vgis ipa crux honorat̄ ¶ Itē mora. ſep
tem arbores hic noiant̄ que deſignt. vij. v
tutes pricipales q̄ opponūtur. vij. crimīa
lib. ¶ Cedrus iputribil' caſtitas ɔ̄ luxuri
am ¶ Spina pūgitiua ⁊ excitatiua vigilā
tia ɔ̄ accidiā ¶ Oliua lenitiua mīa ɔ̄ aua
riciā ¶ Mirt⁹ mitigatiua tꝑantia ɔ̄ iram.
¶ Abies altitudīe ceteras arbores trāſcēdēs
⁊ c⁹ auxilio mare trāſit̄ ⁊ in terrā ꝓmiſſio-
nis ꝑuenit̄ caritas ɔ̄ iuidiā ¶ Ulm⁹ q̄ vi
tem fructuoſaȝ ſuſtētat pacia ɔ̄ impaciam
¶ Buxus hūil' ⁊ ſꝑ virēs hūilitas ɔ̄ ſuper
biam ¶ Solitudo amica inocētie q̄m ma-
ria iugiter ſuauit. Iō iohānes ɔ̄tra deſerti
teneris ſubijt ſub ānis. ¶ Taciturnitati. tre
no. iij. Sedebit ſolitari⁹ ⁊ tacebit ⁊c̄. Itez
elōgaui fugiēs. ⁊c̄ ¶ Cōtēplatōi. Un̄ poſt
q̄ȝ dixit: ſedebit ſolitari⁹. ſtatim ſubdit Et
leuabit ſe ſuꝑ ſe celeſtia ɔtēplādo ¶ Uir-
ginitati quā dyna amiſit euagādo. Geneſ
xxxiiij. maria ſuauit clauſa in thalamo
¶ Lōganimitati ſpei. Un̄ poſt q̄ȝ dixit ps̄. E
lōgaui ⁊c̄. ſubdit: expectabā eū. i. ꝑ longa-
nimitatē ¶ Angelice ſalutatōi vt patet in
maria Lu. i. ⁊ viſitatōi vt patet in zacha-
ria ſolo exn̄ti in templo. Lu. i. ¶ Diuie in
ſpiratōni. Unde de fideli aīma dicit xp̄us
Ozee. ij Ducaȝ eā in ſolitudinē ⁊ loq̄r ad
cor eius

¶ Undecia corona ⁊ pria ſtel. eiuſdem

Undecima corona capitis glōſe vginis
marie eſt corona ꝑdeſtīatio
nis ſiue ꝓmiſſiōis. qr. b. vir-
go ꝑdeſtīata ⁊ ab initō mūdi ꝓmiſſa fuit.
¶ Duodecī ſtelle h⁹. xi. coro. ſunt. xij. ꝓphetie
in ve. teſtō ꝑnūciātes grām electōis. b. vir
ginis ad hoc vt eēt digna mr̄ dei. ⁊ i ea ce
lebraret̄ incarnatō vbi dīni. ¶ Pria ſtel.
hui⁹ corone eſt pria ꝓphetia de. b. vgie q
ipa dr̄ lux. Scda q ipa dr̄ ꝑadiſus. Ter-
cia q ipa dr̄ ſerpentꝭ ɔtritō. Quarta q ipa
dr̄ fons Quita q ipa dr̄ cliban⁹ Sexta q
dr̄ vitis. Septima q rubꝫ. Octaua q mā
na. Noia q mōs. Decima q archa. Un
decima q virga. Duodecīa q ſtella
¶ Prima igit̄ ſtella. xi. corone eſt de. b. vgi
ne prima ꝓphetia. Et hr̄ Geñ. i. c. in lucis ꝓ
ductōne vbi dr̄. Dixit deus. fiat lux et fcā
eſt lux. Et vidit deus q eſſȝ bona ⁊ diuiſit
lucē a tenebris ¶ Iſta lux prima die mū-
di creata fuit nubes q̄dam clariſſima cau-
ſans diem ſua ꝑſentia. ⁊ noctē tenebroſam
ſui abſentia. Et de iſta luce ſm mgr̄m ſen-
tentiaꝝ. li. ij. diſt. xiij. formatus eſt ſol quar
ta die ¶ Per hāc lucē ſignat̄ beata vgo q̄
prima die grē reꝑatōis mūdi creata eſt. de
qua formatus eſt ſol iuſticie xp̄s iheſus per
ſuam ineffabilem incarnatiōem. Hec inq̄z
beata virgo maria mox vt aīa eius creata ē

⁊ corpi vnita diuiſa eſt a tenebris pctõ:ꝝ
quia ſcĩficata eſt ab omĩ pctõ: vt deinceps
peccare nõ poſſet. Vñ berñ. in ſmone de na
ti. b. virginis ſic di. Primo die dixit deus
fiat lux ⁊ fcã eſt lux. que materiã informez
⁊ fluidã non ſicut erat tenebroſam reliquit.
ſed informis rex pulcritudine diſtinxit O
immẽſa diuine miſatõis viſcera: que prios
pntes omnemq; poſteritatẽ eoꝝ. enormita-
tem vicioꝝ tenebroſam informẽ ⁊ fluidaz
luce ſue ꝯgnitõnis natiuitate genitricis dei
mirabiliter decorauit. Hec ille. Dixit igr̃
deus. fiat lux. ⁊ fcã eſt lux. Dicturus erat
ps. Tps faciẽdi dñe diſſipauerũt legẽ tu
am. Et dñs dixit. fiat lux. ⁊c. quaſi iã dice
ret marie illud yſa. xlix. Dedi te in lucem
gẽtium. Deus eñ hãc lucem fecit: quãdo
beatã virginẽ de tenebris lucere ⁊ ſplende
ſcere dixit. ij. Cor. iiij. Sed ꝙ lux eẽt bona
vidit qñ ꝑ eam mũdi tenebras illuſtrauit.
Vñ ſeqtur. Et vidit deus lucẽ ꝙ eẽt bona
Sic eñ nemo bonus niſi ſolus deus. ſic nl'
la aĩa marie ꝯpata inuenieť ꝑfecta. Naz
ſicut ipẽ ſuꝑ omĩa deus bñdcũs ad Ro. ix
ſic maria ĩter mulieres. i. ſuꝑ oẽs mľieres
bñdicta. De quo ſatis hr̃ in corona ꝑceõ.
Et diuiſit lucẽ. i. mariã a tenebris pctĩ ori
ginal' ſine quo ꝯcepta fuit. Vel a tenebr;. i.
ſpinoꝝ iudeis de quibꝰ orta eſt velut roſa.
Appellauitq; lucẽ diẽ qñ naſcẽte maria in
cepit mũdꝰ dieſcere. quia ꝑ ipam ſicut ꝑ fi
liũ ſuũ illuĩať omis homo veniens in hunc
mũdm. Hac g̊ luce quaſi quodã colirio illu
minanť ceci nati vt ſanatis ocul' dei glãm
valeãt intueri. hic in fide. in futuro ꝑ ſpez.
Sz hanc lucẽ tenebre. i. pctõres tenebro-
ſi iudei pagani heretici ñ ꝯphenderũt. q2 e-
gris ocul' odioſa lux vt di. aug. Et hꝰ luciſ
radioſe luĩoſitas exẽploꝝ ¶ Itẽ ipa figu
rata eſt ꝑ lucẽ illã primariã que creata cre
diť ibi vbi ſol oriť. ⁊ de qua ſm quoſdã fac
tũ eſt corpꝰ ſolis q2 de ſuba ꝟgis formatũ
eſt corpꝰ filij qui eſt lux ꝟa illũinãs oẽz ho.
veniẽtẽ in hũc mũdm. ſuppłe q̇ illuĩať ¶ I-
tẽ ipa figurata eſt ꝑ lucẽ illã que ſubtracta
eſt egiptijs tenebroſ. ſ. iudeis. ⁊ data filijs
yſrl'. i. veris xpianis. Exo. x. Itẽ hec lux eſt
illa noua lux que iudeis oriri viſa eſt. He
ſter. viij. Et de qua diciť Heſter. xi. Fons
gratie puus ꝑ humilitatẽ in lucem ſolẽq;
ꝯuerſus eſt. i. in lucem vniuerſalẽ ⁊ ſtabilẽ
Si eñ ſemita iuſtoꝝ quaſi lux ſplẽdens ꝓ
cedit ⁊ creſcit vſq; ad ꝑfectam diem. ꝓuer
bio. iiij. quãto magis ſemita illius q̇ genu
it ſolem iuſticie. Itẽ ſi apoſtoli ſunt lux mũ
di. Math. v. quãto fortius maria que ge-
nuit illum qui dicit Ioh. viij. Ego ſũ lux
mũdi. Roganda eſt igiť a nobis iſta lux vt
cordibꝰ noſtris infundat grãm diuĩ timoris.
quia ſicut dr̃ Eccĩ. xxi. Qui timet deuz cõ-
uerteť ad cor ſuum ⁊c

¶ Secunda ſtella vndecime corõe. b.
virginis eſt ꝙ ipa ꝑfigurata eſt in ꝓphetia
de ꝑadiſi plãtatõne

Secũda prophe-
tia hr̃ Geñ. ij. in ꝑadiſi plãta-
tione vbi dr̃. Plãtauerat autẽ
dñs deus ꝑadiſum voluptatis a pricipio. i
quo poſuit hominem quẽ formauerat
¶ Iſta ꝑadiſus ſignificat beatã virginez. q2
ſicut in ꝑadiſo corporali poſitus fuerat pri-
mus adam vt oparetur illic ⁊ cuſtodirz il-
lam. ſic in ꝑadiſo virginali ſecũdus adam
ſcꝫ iheſus xp̃s poſitus eſt ope totiꝰ trinita-
tis. non generatus humano ope neq; hũa
no ſemie. Et ſicut ibi facta eſt femĩa de vi-
ro ſine muliere. ſic in ꝑadiſo virginali de
femĩa incorrupta ſine viro factus eſt vir ꝑ
fectiſſimus iheſus xp̃s. Vñ Berñ. in ſer.
de beata virgine dicit ſic. Vere ꝑadiſꝰ dei
tu es beata dei genitrix virgo. que quaſi li
gnum vite mũdo ꝓtuliſti. de quo q̇ mãdu
cat viuet in eternũ. Hec ille Iheſus enim
xp̃s eſt lignũ vite in ꝑadiſo ꝟginali. Pñt
aũt aſſignari cãe multiplices q̃re glõſa ꝟgo
ꝑ terreſtrẽ ꝑadiſum deſigneť. ¶ Primo q2
tercio die ſeculi plãtať. Et. b. virgo poſt tẽ
pus ante legẽ ⁊ tpe ſub lege tercõ tpe ſcli:
quod eſt grẽ ꝟtutũ plenitudĩe ornať. Vñ
grã plena Ibi creſcũt lignũ vite ⁊ lignuz
ſcientie boni ⁊ mali. Et in beate virginis
vtero paulatim ſecundum carnẽ adoleuit
xp̃s lignũ plãtatũ ſecus decurſus aquaruz

qui eſt lignū ſciētie in q̄ ſunt om̄s theſauri
ſapiētie ⁊ ſciētie abſcōditi. ad Col. ij. Et li-
gnū vite. Vñ Jo. xij. Ego ſū vitas ⁊ vita.
Et de hoc ligno multum loqtur Jo. in apoc.
verſus fi. ¶ Aq̄s diluuij non ɔtigit. Et. b
virgīs ſublimē ɔuerſatōem que vere erat ī
celis non attigit illud diluuiū. De quo dr̄
Ozee. iiij. Maledcm̄ ⁊ mēdacium ⁊c. inun
dauerūt ¶ Terra eſt ſupior ⁊ celo īferior.
Et. b, virgo omī puro homīe qui de terra ē
Jo. iij. ſupior. deo q̄ ambitu ɔ̄tātis ſue oīa
ɔtinet inferior. Unde beat⁹ Anſel. Nihil
equale marie. nihil niſi deus mai⁹ Maria
¶ Fluuius de eo egrediēs quattuor fluui
is totā terram irrigat. Et xp̄s dei ſapientia
qui aque ſapīe ſalutaris ſe compat Ecc. xv
⁊ dicit Eccleſiaſti. xxiiij. Ego quaſi fluui⁹
dorix ⁊c. egrediēs p carnalem natiuitatē
de beata virgine quattuor fluminib̄ euāgeli
orꝫ totā terrā eccīe copioſe irrigat ⁊ fecun-
dat ¶ Totū genus nr̄ꝫ in gaudio enutriſ-
ſet niſi pctm̄ primi homīs impediſſet et. b.
virgo omēs homīes ſine pſonarꝫ diſcretio
ne glioſo fructu ventris ſui in gaudio et̄ no
reficeret niſi eorꝫ pctā impediret ¶ In eo
non eſt homo carnalr̄ genitus ſed dīna v-
tute poſitus ſicut legiť Geñ. ij. Tulit deus
hoīem ⁊ poſuit in padiſo voluptatis qui ē
forma futuri ⁊c. Ro. v. Scd̄s adā de celo
celeſtis. i. Cor. xv. nō generatōne carnali ī
btām virginē venit ſed ſolo ope trinitatis.
In hoc em̄ padiſo. i. btā virgine poſitus ē
xp̄s homo vt opareť in ea fecūditatē vt cu
ſtodiret in ea illibatā virgitatem. Opatus
eſt. Vñ ip̄a dicit. Quia fe. mi. ma. ⁊c. Cu
ſtodiuit cum ītegrā ɔſuauit. Opatus ē cū
fecūdauit. cuſtodiuit cum florē nō abſtulit
¶ Cuſtodia angelica muniť ſicut legitur
Geñ. iij. Et. be. virginē angeli ſolicite cu-
ſtodiebāt. Unde cā. iij. Lectulū ſalomōis
lx. fortes ambiūt. Et ei dicit p̄s. Angel̄ ſu
is deus mādauit de te vt cu. te. ⁊c ¶ Jugiť
viret. ⁊. b. vgo crediť nō emarcuiſſe putre
dine ſed aſſumpta in carne in īmarceſſibi-
lem īmortalitatē Sed no. q̄ vter⁹ virgīal̄
in infinitū melior eſt padiſus q̄ȝ ille lr̄alis
Ibi em̄ de viro fcā eſt mulier in ſignuȝ fu-

ture corruptōis Unde geñ. ij. Tulit dn̄s
vnā de coſtis ade quā edificauit in mlīerē
⁊ repleuit carnē p ea. Repletō aūt oſſis ō
carne inſufficiēs eſt ⁊ infirma repletō. In
vginali aūt vtero de muliere factus eſt vir
Gala. iiij. Miſit deus filiū fcm̄ ex muliere
in ſignum reſtauratōis ⁊ repande virtutis
Et de puriſſimo vgīs ſanguīe ſm̄ Dama.
vel de carne eius fcm̄ eſt os ad lrām īiſtā-
ti ɔceptōis ⁊ miſtice ille qui eſt os ⁊ robur
eccīe. Et ita in vgine ⁊ ex virgine repleta
gr̄a ſuppleta eſt ⁊ repleta hūana naťa ⁊ fa-
cta quaſi oſſea ⁊ fortis cū pri⁹ eēt carnea ⁊
fluxibilis ad peccādum. ⁊ de illa plenitudi
ne accepimus omnes Jo. i.

¶ Tercia ſtella vndecime corone beate
virginis Marie eſt q̄ ip̄a p̄figurata eſt in
ſerpentis contritōe.

Tercia prophe
tia hť Geñ. iij. in ſerpentꝫ con
tritōe vbi dr̄. ip̄a ɔteret caput
tuum. Et loquiť de btā vgine. ſic exponit
b. Amb. in ſmōe de nati. b. vgīs ſic dicēs.
Beata virgo caput ſerpentis ɔtriuit in eo
q̄ virgitatem ſimul ⁊ hūilitatē deo ſcifica-
uit. Uirgitate nanq̄ꝫ ſuata pbať extīxiſſe
ɔcupīam carnis. humilitate autē que facit
paupem ſpū ɔcupīam mētis. Sicq̄ꝫ prin
cipali ſuggeſtione dyaboli victa viciolū ca
put virtutis pede ɔtriuit. Non tm̄ hoc ſolo
ſed eo q̄ maxime triūphauit. q2 de ſua mū
diſſima carne generata ſapīa vicit maliciā
¶ In hoc ergo q̄ beata vgo caput ſerpen-
tis. i. dyaboli ɔtriuit. i. vicit. merito fortis
mulier vocať. de qua pūer. in fi. ita dr̄. De
nocte ſurrexit tanq̄ꝫ prompta et ſedula. de
ditq̄ꝫ predam domeſticis ſuis. et cibaria ā
cillis ſuis. De nocte ſurgere eſt in preſen-
tis vite caligine auxilium impendere. Do-
meſtici Marie ſunt qui illius obſequijs ſe
totos impendunt quibus dat triplicem p̄-
dam. Predam in ſeipſis: quando ſcilicet
rapiens a dyabolo quos ipſe dyabolus pri
us rapuerat eos reſtituit ſibiipſis ſicut pa
tet in Theophilo Peccator em̄ ſicut dicit
Auguſtinus ſe non poſſidet. ergo nichil.

Item qñ ꝑ gratiam eius ſubijciũt carnem
ſpũi in ſeipſꝭ ¶ Dat etiã ꝓdã iuxta ſe dãs
grãm ꝯuertẽdi alios ab illecebris mũdanis
ꝛ reducẽdi ad viam veritatis ¶ Terciam
ꝓdam dat eis ſupra ſe:impetrãs eis a filio
grãm rapiẽdi regnũ celoꝝ quod vim patiꝛ
Math.v. ¶ Alr. De nocte ſurrexit. Quo
fructu. Scꝫ triplici. Primus ꝙ quoſdam
rapit ab hoſte.i.dyabolo ſicut ibi glo. Unõ
ꝓdam. Scd̃s ꝙ raptos ab hoſte incorꝑat
eccle. Unde. dedit domeſticis.i.angelis ꝛ
fidelibꝫ quibꝫ eos vnit quos diabolo tollit
Tercius ꝙ eoſdem imo ꝛ oẽs fideles re
ficit multiplr. Unñ ꝛ cibaria ancil.ſuis. I-
tem ꝓda multiplex. ¶ Prima ꝓda fuit pri
mi hoĩs actiue qui rapeꝛ voluit diuinitatẽ
ſicut dicit gloſa ibi. Que nõ rapui tũc exol
uebam ¶ Scd̃a ꝓda ſerpentis.i.dyaboli
qui rapuit hoĩem raptorẽ. Unde ꝛ ei dr
Yſa.xxxiij. Ue qui ꝓdaris.nõne ꝛ ipſe pre
daberis ¶ Tercia hoĩs terrena rapiẽtis
Iob.lxxij. Abundãt tabernacła ꝓdonum.
¶ Quarta xp̃i hoĩs qui deſcẽdẽs ad iſe-
ros rapuit a dyabolo primũ hoĩem quẽ dy
abolus rapuerat. Eph.iiij. Captiuã duxit
captiuitatẽ ¶ Quinta hoĩs hoĩes ra-
piẽtis ſicut faciũt ꝓdicatores Yſa.ix. Exul
tant victores capta preda. ¶ Sexta ſpũs
dei qui rapit ſpm̃ hoĩs Unde actu.viij.
Spũs dñi rapuit philippũ ꝛc. ¶ Seqꝛ ꝛ
cibaria.pluralr.ancillis ſuis. Hec autem
ſunt cibaria quibꝫ ipſa reficit ſuos ꝛ ãcillaſ
ſuas ſuis meritis ꝓcibꝫ ꝛ exẽplis. ¶ Ci-
baria que ꝯfert maria ¶ Gratia qua nu-
trit aĩmam ꝛ ſaginat. vnde Sap.xvi. dr d̃
iuſtis. Oĩm nutrici gratie tue deſeruiebãt
¶ Fides ex qua iuſtus viuit. Abacuck.ij.
Spes qua paſciꝛ ꝛ paſcit familiam ſuã
odoribꝫ ꝑadiſi. Unõ ꝛ maria dicit. Flores
mei fructus odoris ꝛ honeſtatis vel hono-
ris ¶ Caritas que dr panis oẽ delecta-
mentum in ſe hñs. ꝛc. Sap.xvi. Que oĩ-
bus oĩa facta eſt ¶ Bona oꝑatõ. Unde
Io.vi. Oꝑamini non cibũ qui perit ¶ Ca
ro virginalis quã ſumimus in ſacro filij qꝛ
caro xp̃i ꝛ caro marie vna caro. Unde pri
ma Cor.vi. Erũt duo.i.xp̃s ꝛ maria i car
ne vna virginali. Ideo dicit ipſa. Quiꝛ e-
dunt me adhuc eſu. quia qui eius dulcedĩ
nem guſtauerit adhuc plus de ea deſiderat
exꝑiri. Uel alr. Ipſa eſt eñi cibꝫ ꝛ potꝰ imi
tantibꝫ ſe.i.verba ſua ꝛ oꝑa. Unñ dic. Qui
audit me non ꝯfundeꝛ. Oꝑa. Unñ q̃ oꝑãꝛ
in me nõ peccabũt ¶ Imitatõ opum du
plex eſt. Uel exẽplo eius bñ oꝑari : ꝛ hoc ẽ
edere. Uel exemplo eius in ſe extinguere
prauas ꝯcupiãs. ꝛ hoc eſt bibere. Ideo di
cit. Qui edũt me.i.meam ꝯuerſatõnem ſi
bi incorꝑant adhuc eſuriẽt. quia nõ parit
faſtidium ſed deſideriũ. Cõuerſatõ eñi ſcã
cuiuſcũqꝫ que trahiꝛ in exemplũ cibꝫ eſt
reficiẽs . ꝛ nutriẽs ſpũalr. Unñ Io.in fi.di
ctum eſt petro. Paſce.ſ.exẽplo. mlto ma-
gis ꝯuerſatõ beate virgĩs paſcit que ẽ exẽ-
plar oĩm vtutum

¶ Quarta ſtella .xi.corone.b.virginiſ
eſt ꝙ ipſa ꝓfigurata fuit in fontis exubera-
tione.

Quarta prophe
tia habeꝛ Gen.ij. in fontis ex-
uberatõne vbi dr. Fons aſcen
debat de terra irrigãs vniuerſam ſuꝑficieꝫ
terre qui diuidiꝛ in quattuor capita Iſte
fons ſignat.b.vgĩem cuius vita fuit in de
um aſcẽſio. ꝓs. Aſcẽſiones in corde ſuo di
ſpoſuit. Ex cꝰ plenitudine ſcitatis omẽs or
dines ſanctoꝝ ꝓficiunꝛ. Eccleſia.xxiiij. In
plenitudine ſcõꝝ detẽtõ mea. Ab ipſiꝰ ple
nitudine caritatis egrediunꝛ quattuor flu-
mina. de quibꝫ Bern.in ſmõe. tpſ loquen
di dicit ſic. Quis miſcdie tue o benedc̃a lõ
gitudinẽ.latitudinẽ.ſublimitatẽ.ꝛ ꝓfũdi-
tatem inueſtigare queat. Nã lõgitudo eiꝰ
vſqꝫ in nouiſſimũ diẽ inuocãtibꝫ eam ſub-
uenit vniuerſꝭ. Latitudo eius replet orbem
terrarum : vt tua quoqꝫ miſcdia plena ſit
oĩs terra. Sic ꝛ ſublimitas eius ciuita-
tis ſuꝑne inuenit reſtauratiõem. Profun-
dũ eius ſedẽtibꝫ in tenebris ꝛ vmbra mor-
tis obtinuit redẽptõem. Per te eñi celum
repletuꝫ eſt. infernus euacuatꝰ. inſtaurate
ruine celeſtis ihrlm. expectãtibꝫ miſerꝫ vi
ta ꝑdita data. Hec ille ¶ Primꝰ fluuius

virginal' fontis eſt fluuius timoriſ. quo ad expiatōem eoꝝ qui ſunt in inferno ¶ Secūdus eſt fluuius pietatis quo ad ꝯſolationem eoꝝ qui ſunt in purgatorio ¶ Terciꝰ eſt fluuius grē quo ad ſubleuatōem eoꝝ qui ſunt in hoc mūdo ¶ Quartus fluuius ē glorie quo ad ꝑmiatōem eoꝝ qui ſunt in celi palacio. Btā igitˀ maria eſt ille fons de quo Can. iiij. dˀ. Fons oꝛtoꝝ. i. irrigatiuus ꝟtuti iſti ecclia ⁊ ꝯſcīe iuſtoꝝ. Huius fontis riuus xp̄s dn̄s qui dicit Eccī. xxiiij. Dixi rigabo oꝛtum plātatōnū. Mater eniꝫ rigat hos oꝛtos ſed riuo ſuo id eſt filio mediante Dr aūt fons a fundēdo. qꝛ ꝓmpte aquaꝫ ſuam exponit. Sed inter hūc fontem ⁊ alios fontes hoc diſtat ꝙ alij fontes qꝛ aquaſ ſuas hauriūt ab inferioꝛi redundāt ſuꝑiuſ Iſte aūt fōs quia aquas ſuaſ. i. dona ⁊ cariſmata recipit a ſuꝑioꝛi: redūdat ad nos inferius. Propter hoc dˀ ꝙ aque viuētes id eſt aīmas viuere faciētes: fluūt ipetu de lybano. i. xp̄o qui eſt cādoꝛ lucis etne. Itē ideo dcm̄ eſt marie. dn̄s tecum quaſi fons ſubmiſtrās tibi plenitudineꝫ grāꝝ. Et ſub hoc ſenſu ꝓteſt xp̄s dici fons. maria vero canalis. Eſt aūt fons caput aque naſcentiſ quaſi aquas fundens ¶ Fons iſte ſignatꝰ eſt Geñ. ij. vt ſupra dcm̄ eſt ꝑ illū fontem qui aſcēdebat de terra irrigās vniuerſā ſuperficiē terre. Scdm̄ quodā fons iſte itelligitˀ abiſſus mater oīm aquaꝝ ex quo oēs fontes ⁊ flumīa oꝛiūtur. Et ab illa ſāctitate cuius tota plenitudo deſcēdit in mariaꝫ oīm ſanctoꝝ ⁊ oīmis ſcīficatō ꝓcedit. Et bene fons ille qui ſignat mariaꝫ dˀ aſcendere d̄ terra. qꝛ tota vita marie fuit quaſi quidā aſcēſus ⁊ quedā elongatō a terrenis. Congrue eīm dˀ iſte fons irrigare vniuerſaꝫ ſuperficiē terre. Terra ecclia. In ſuꝑficie terre aꝑparet pulcritudo terre. Et deſigt hec ſuꝑficies viros iuſtos qui de abundantia marie hauſerūt oēs ⁊ hauriūt inceſſāter Hic eſt fons ſignatus Can. iiij. ſigillo vicꝫ illo de quo dicebatˀ ei a filio vel a tota trinitate. Can. viij. Pone me ſicut ſignaculuꝫ ſuꝑ coꝛ tuum ⁊c̄. Hoc aūt ſignaculo ipſius eſt ei decoꝛ dīne ſilitudinis expſſius q̄ȝ al-
cui creature. Vel hoc ſignacl'm fides ꝟginiſ in qua ſemꝑ imobilit' ſtetit tꝑe dn̄ice ſepulture. ij. Ubi. ij. Fundamētū fidei firmum ſtat habens ſignacl'm hoc. Al'r. Per hoc ꝙ ipa dˀ fons eius fecūditas. Per hoc ꝙ ſigtus eius virgītas. Non eīm dˀ fons niſi d̄ cuius abundātia riuus emanat. ⁊ de h̄ fōte egrediebatˀ fluuius de loco ſcꝫ voluptatꝫ ad irrigādum ꝑadiſum. xp̄s. ſ. de vtero virginali ad arētē eccliam fluētis grē irrigādā ¶ Itē ſigillum vel ſignacl'm hꝰ fontis virginitas vt dcm̄ eſt. Nam ea que ſignātur ad hoc ſignantˀ vt clauſa ꝑmaneāt. Idō ec̄ ipa dˀ poꝛta clauſa. Eze. xliiij. ¶ Item idō dˀ fons ſignatus. quia xp̄m ita ſignauit ꝙ ⁊ dyabolū ⁊ multos angelos latuit eiꝰ incarnatō. Vn̄ ⁊ quidam eoꝝ ipo aſcēdente dixerūt Yſa. lxiij. Quis eſt iſte qui venit de edom. Idō maria dici pōt fons ſignatus et fons ſignās. Hic eſt etiā fons ſyloe cuius aque fluūt cum ſilētio id eſt ſine itermiſſione. Yſa. viij. ⁊c̄

¶ Quinta ſtella. xi. coꝛone beate ꝟgīs eſt ꝙ ipa fuit ꝑfigurata ſiue ꝓmiſſa in clybani apparitōne

Quinta prophetia hˀ Geñ. xiiij. in clibani apparitōne. vbi dˀ. Apparuit clibanus fumās ⁊ lampas ignis trāſiēs ꝑ diuiſiones illas ¶ Iſte clibanus fumās ſigt vteꝝ. b. ꝟgīs ſpūſcō ſanctificatū. Luce. i. Spūſſanctus ſuꝑueniet in te ⁊ ꝟtus altiſſimi obumbrabit tibi. Per lampadē itelligitˀ xp̄s Yſa. lxij. Saluatoꝛ vt lampas accendatˀ ⁊c̄. Item ſuꝑ illud Leui. ij. dˀ. Cuꝫ obtuleris ſacrificiū coctum in clibano dic̄ glo. Vterus. b. virgīs clibanus. Iteꝫ ſuꝑ illō Leui. vi. Oīne ſacrificiū ſimile qd̄ coquitˀ in clibano ⁊c̄ dicit glo. in quo ſignat ꝑtum ꝟgīs. Sicut eīm clibanus pˀio igneꝫ deinde panes ſuſcipit. ſic vterus virgīs primo ignem. i. ſpm̄ſcm̄. ſcdō panē vite. i. filium dei ſuſcepit. ⁊ hic oꝛdo deſignatus eſt ibi. ſpūſſanctuſ ſuꝑueniet in te. hoc pˀio. ⁊ ꝟtus altiſſimi obumbrabit tibi. hoc ſecūdo Vel etiā dici poteſt ꝙ ſil' ⁊ ſemel et ignem

ſuſcepit ꝛ panē id eſt xp̄m qui ignis conſu-
mens eſt. deutero. iiij. ꝛ qui panis ē viuus
qui de celo deſcēdit. Jo. vi. Decoctus aūt
fuit hic panis igne caritatis ipſius. ꝛ h̄ no-
uem mēſibꝫ ꝛ in natiuitate eductus eſt de
clibano. Vñ filius dicit patri. Tu es q̄ ex-
traxiſti me de ventre ꝛc̄. Iterū aūt fuit qua-
ſi recoctus in clibano. i. in ardore paſſiōis
vt eēt panis bis coctus: q̄ ꝯpetit tēdentibꝫ
ad ſupnam ihrlem in naui pnīe. Comedit̄
aūt quotidie in ſacramēto ſed nō ꝯpetit niſi
veris pegrinis. Nota ſicut maria d̄r cli-
banus quo ad filij ſui humanitatē. ſic dici
tur fornax quo ad eiuſdē filij deitatē. For-
nax d̄r ab igne quia fos grece ignis latine.
In vtero ſiquidem v̄ginali veluti in fornace
ineffabilr̄ ope ſpūſſancti artificis. fuſum et
liquefcm̄ eſt aurū deitatis vt poſſet q̄ſi decur
rere i figuras ꝛ modulos noſtre infirmita
tis qui ſunt fames. ſitis. [illegible]gus. cauma. laſ
ſicies. egritudo. ꝛ mors. [illegible] ſic xp̄s in ſe ſci-
pere dignatus eſt caracteres nr̄e hūanita-
tis. Et ideo d̄r Phil. ij. q̄ habitu inuētus
eſt vt homo. De hac fuſione d̄r iob. xxviij.
Habet argētum venarū ſuarū principia: et
auro locus eſt in quo ꝯflat̄. Argētū igne
ſpūſſci multiplr̄ examīatū. materia corpis
xp̄i deciſa a ſpūſcō de puriſſima ſubſtantia
virginis glōſe. ꝛ adhuc āplius purgata et
mūdata. Principia huius argēti fuerūt pa-
tres antiq̄. a quibꝫ velut quibuſdā venis
ſm carnē ſucceſſiue deſcēdit: ex quibꝫ exor
ta eſt virgo. Vñ in natiuitate eius canitur
Natiuitas glōſe v̄gis marie ex ſeīe Abra
he ꝛc̄. ꝛ ex qua xp̄s ſm carnē. Sequit̄. Au
ro locus eſt in quo ꝯflat̄. Aurū deitas v̄bi.
Vñ dicit ſponſa cāti. v. Caput dilecti mei
aurū optīm. locus hꝰ ꝯflatōis vterus v̄gi-
nalis in quo ſpūſſcūs ineffabilr̄ dīnam na
turam ꝛ humanā in vnā ꝯflauit perſonam.
Item vterꝰ v̄ginis eſt illa fornax de q̄ dici
tur Eccī. xliij. Fornacē cuſtodiēs in opibꝫ
ardoris ꝛc̄. Virtus eñ altiſſimi que xp̄s ē
obumbrās virgī in ſua ꝯceptōne cuſtodi-
uit illam illeſam in opibꝫ ardoris. id ē dei
trinitatis qui eſt ignis ꝯſumēs. deute. iiij.
dum de ſubſtātia carnis eius ſapīa ſua et

ꝑtētia velut duplici manu opareť hūani-
tatem filij ꝛc̄. Igit̄ filius dei vt dcm̄ eſt d̄r
ignis ꝯſumēs qui ꝓprietates ſuas ꝯpleuit
in virgine. Xp̄s ignis q: ſiccus ab effectu
qui oēm humorē carnalitatis deſiccauit in
ea. Ozee. iij. Adducet dn̄s ventum vrēte
ꝛc̄. i. ſpm̄ ſcm̄ ꝛc̄. Calidus dum ipam q̄ſi
frigidā p timorē accēdit ad fidem. dicente
angelo. Ne timeas maria inuenī. grām. ꝛc̄.
Mobilis qñ ipo ꝯcepto aſcēdit in monta.
cum feſti. ꝛ deiñ cum eo fugit in egiptum.
Leuis qñ ſpretis p eius grām mūdi ſolici
tudinibꝫ ad celeſtia deſideria eā ſubleuauit
Sopho. iij. In igne zeli mei. id eſt in fer-
uore ꝛ vehemētia dilectōis mee qua dilexi
mariā. deuorabit̄ oīs terra. i. oīs terre
nitatis amor ꝛ appetitus. Subtilis qñ
amota ſenſus hebetatōe ipam impleuit ſa-
piētia. Acutus qñ ablata ſenſus tardita
te fecit eam in corde ſuo ꝯſuātem oīa v̄
ba que dicebanť Lu. ij. Inflāmās. filiꝰ
eñ dei cor matris inflāmauit eximia cari-
tate. Vnd̄ ipa dicit Exultauit ſpūs me. ꝛc̄
Illuminās qui a mēte v̄ginea fugauit
nubilū totius ignorātie. Vñ ipa dicit̄ ma
giſtra diſcipline

Sexta ſtella vndecime corone beate
virginis eſt q̄ ipa fuit ꝑfigurata in vitis ꝓ
pagatōne

Sexta prophetia
habetur Geñ. xl. in vitis ꝓpaga
tōne vbi d̄r. Videbā corā me
vitem in qua erāt tres ꝓpagines creſcere
paulatim in gēmas ꝛ poſt flores vuas ma
tureſcere. Iſta vitis ſignat. b. v̄ginem. i
qua fuerūt tres ꝓpagines. i. tres generati
ones. ſ. carnal' p quā deſcēdit a ſcīs prib꞉.
Scd̄a ſpūalis p quā in vtero ſcificata eſt
ab oīi immūdicia culpe. Tercia dīnalis p
quā filium dei miſtico ſpiramīe nō ex viri-
li ſemīe ꝯcepit. Que creuerūt in gemmas
ꝛ flores redēptōnis humane. Vñ fulbertꝰ
ep̄s in ſmo. de. b. v̄gine dicit ſic Sctiſſima
virgo deſcendit a radice illiꝰ fide pclari a-
brae. cui ſupne ꝓmiſſa bñdictō fuerat oīm
gentiū in ſemīe ſuo. Et a ſtirpe dauid quē

egregia laude ſublimauit dicẽſ. Inueni ho
minẽ ſcḋm cor meum. De regali nẽpe tribu
ſimul ⁊ ſacerdotali duxit originẽ. que ſum
mum regẽ atq; pontificẽ erat ꝑitura. Cui⁹
aĩma ⁊ caro quã elegit ⁊ fecit hitaclm ſibi
ſapĩa dei patrꝫ ab oĩni malicia ⁊ immũdicia
puriſſima fuit. affirmãte ſcriptura. qm̃ in
maliuolã aĩmã nõ introibit ſapĩa. nec hita/
bit in corpe ſubdito peccatis. Hec auctorẽ
ſuũ ↄcipiẽs edidit in tpe pubertem quẽ ha
buerat ante tpa ↄditorez. Hec ille ¶ Di/
citur igiť maria vitis quia leticie mater q꞉
botrus eius vel vinũ. i. xp̃s deum. ſcꝫ. prẽm
letificat ⁊ hoĩes Judicũ. ix. Ip̃a em̃ ſigť
ꝑ Sarã. Geñ. xxi. que pepit yſaac ſcꝫ xp̃ꝫ
qui eſt riſus noſter ⁊ gaudiũ. ¶ Humilis
ſtatura ſicut ſatis aſſignatũ ẽ ſupra vbi a gi
tur de eius humilitate. ¶ Cito fert fructũ
Unde circa. xiiij. annũ crediť ↄcepiſſe. vñ
ſalomõ ꝓuer. xxx. Uiam viri in adoleſcen
tia id eſt in virgine iuuẽcula dicit ſe ignora
re ¶ Flexibilis obedĩa quo ad deũ ⁊ pieta/
te quo ad ꝓximũ. q꞉ mater miſcdie. Uñ ſe
piſſime in ſcriptura ↄꝑatur virge que val/
de plicabilis eſt. Ideo appellat yſi. vitem
arborem lentã. i. flexibilẽ ¶ Flagella facit
ad verberãdũ demones. q꞉ ꝟtus dei ⁊ po/
teſtas in ip̃a eſt plenarie debellãdi expugñ
di ⁊ excruciãdi ꝓ nobis aereas ptãtes. Y/
ſa. xxviij. Flagellũ inundãſ cum trãſierit e/
ritis ei in ↄculcatiõem. Fugit em̃ aſſur. id
eſt dyabolus hac ꝟga ꝑcuſſus. yſa. xxx. c
¶ Odit fimũ. i. pctm̃ ⁊ tpalia q꞉ tpalibuſ
noluit impĩguari exẽplo filij magis eligẽs
paupꝑtatem ¶ Odit capras. i. luxurioſoſ fe
tentes ⁊ abomĩabiles qui faciũt ei q̃ſi ma/
lum ad cor que merito virgĩtatis quaꝫ pri/
ma vouit digna fuit ↄcipꝑe ſaluatorem.
¶ Odit vepres. i. peccata que pũgũt aĩmam
⁊ cruẽtãt ¶ Diligit mõtes. i. ſcõs ⁊ ibi me
lius creſcit. ſed ſi ſint petroſi. i. ſuꝑ xp̃ꝫ fũ/
dati ⁊ lumĩoſi a ſole iuſticie ⁊ feruẽtes cari
tate. In hmõi locis ſolet vitis ꝓferre vinũ
optĩm. i. dare talib⁹ magnam deuotõnem.
¶ Precisa fluit lacrimis qñ vulnerata ẽ
vſq; ad cor in filij paſſiõe. Tunc em̃ p̃ſcin
debať qñ ſputis ⁊ colaphis clauis ⁊ lãcea
filius ſcindebať qui eſt vitiſ vera ¶ Medul
loſa eſt hñs viſcera pietatis materne. Uñ
dixit filio. Uinum non hñt ¶ Umbram g̃
tiſſimã miſtrat cum ſit valde lata in folijs.
Et de hac obumbratiõe d꞉ Michee. iiij. c.
Sedebit vir ſubter vineã ſuã. i. requieſcet ⁊
ſecurus erit ꝑ ꝓtectõnem. b. ꝟgĩs que da
ta eſt ꝟtuoſe agẽtib⁹ in ꝓtectõnem ⁊ refri
gerium. vnde Treñ. iiij. d꞉ de ea. In vm/
bra tua viuemus in gẽtib⁹ ¶ Botro ſuo fa
melicos cibat. q꞉ ſpũalr̃ eſuriẽtium fruct⁹
quẽ pepit plena eſt refectõ. Ideo de h̃ fru/
ctu dicit fidelis aĩma cã. ij. Fructus ei⁹. ſcꝫ
marie dulcis gutturi meo ¶ Sãguĩe vue
ſue ſitiẽtes potat. qui. ſ. ſanguis vere ẽ po/
tus. Jo. vi. ¶ Eos qui ſani ſunt multimo
de delectat odore. virore. reſpectu. guſtu.
paſtu. potu. vmbra. ꝓtectõe. abſcõſiõe. me
dicina. ⁊ refrigerio. ⁊ multis alijs modis:
quos lingua nõ ſufficit enarrare ¶ Feſſos
⁊ lãguidos ſolať ⁊ recreat. Nam ad bñ o/
perãdũ faſtiditos inſtigat ¶ Operarios ſu/
os ⁊ cultores vbicũq; ſuſtẽtat ꝑ grãm in p̃
ſenti. ſed ipſos in futura vita largiſſime ex
hibebit. Et no. ꝙ in hac vite tot ſunt ꝓpa/
gines quot in maria ꝟtutes ⁊c̃. ¶ Odo/
re flor̃ iuorum ſerpentes ⁊ venenata fugat
Flores marie principales ꝟgĩtas. pauper
tas. humilitas. ⁊ bñficio huius triplicis flo
ris tria genera ſerpentum extinguit. humi
litas ſpm̃ ſuꝑbie. ꝟginitas luxuriã. pauꝑ/
tas ⁊ terrenor̃ ↄtẽptus auariciã ⁊c̃.

¶ Septima ſtella vndecime corone be
ate virginis eſt ꝙ ip̃a fuit p̃figurata in ru/
bi inflammatõe

Septima prophe
tia habeť Exo. iij. c. in rubi in/
flammatõne vbi d꞉. Apparuit
aũt dñs in flãma ignis de medio rubi ⁊ ru
bus ardebat ⁊ nõ ↄburebať. Iſte rub⁹ ĩcõ/
buſtus ſignat ꝟgĩtatẽ illibatã. b. marie ĩ cõ
ceptõe xp̃i. Juxta illḋ. Rubũ quẽ viderat
moyſes incõbuſtũ ↄſuatã agno. tuã lau. ꝟ
gi. dei genitrix. Uñ Ricḣ. ſuꝑ apoca. li. i.
dicit ſic. Quidnã accipim⁹ ꝑ flãmam niſi
ſpũſſancti grãm. Quid ꝑ rubum arborem

ꝑuulam aſperã floridã ⁊ viridē niſi beataꝫ
ꝟginem ꝑ ſui ꝯtēptum humilē. ꝑ exerciti-
um ꝟtutum aſꝑam cũ mollicie. viridēꝫ ꝑ
fidem. floridã ꝑ caſtitatē. Deo itaqꝫ appa-
rēte in rubo: flãma rubum non leſit. ⁊ filio
dei carnem in virgīe ſumēte obũbrãte ſpi-
ritusſancti gratia. pudoꝛ illeſus ꝟginalꝰ ꝑ-
manſit ⁊c̃ Maria igitꝰ rubꝰ ⁊ ipa vel eius
ꝯceptus eſt illa viſio magna Exo. iij. quã
deſiderabat videre moyſes quaſi de prope
di. Uadam ⁊ videbo viſionē hãc magnaꝫ.
quare nõ ꝯburatꝰ rubꝰ. ⁊c̃. Hec viſio mag̃
ꝓpter ſingularitatē. quia nec primaꝫ ſilꝰem
viſa eſt nec ⁊c̃ ¶ Utilitatē. quia nulla ma-
ioꝛ vtilitas eſſe poteſt ¶ Rei magnitudīeꝫ
ſcꝫ ꝙ virgo ꝯcepit nõ puꝝ hoīem ſed filiuꝫ
dei. ¶ Rei nouitatē Ihere. xxxi. Creauit
dñs nouũ ſuꝑ terrã ⁊c̃ ¶ Significatõem
quia ⁊ pñs miraclm̃ exhibuit ⁊ incarnatõ-
nem. vbi ⁊ virgīs matris ꝑpetuã integrita-
tem ꝑſignauit Magni miſterij repñtatio-
nem ¶ Sed quid videbat moyſes. Flam-
mam ignis. i. filiũ dei qui dꝛ flãma ignis. i
ſplēdoꝛ lucis eterne. qꝛ deus noſter ignis
cõſumēs eſt. Hebꝛe. in fi. Procedēteꝫ de
medio rubi. i. virginalis vteri. Et dꝛ ibi ꝙ
rubꝰ ardebat ⁊ nõ ꝯburebatꝰ qꝛ ꝟgo cõce-
pit filium nec violabatꝰ. grauidabatꝰ ſꝫ nõ
grauabatꝰ. Alleuiabatꝰ in ꝑtu ſed nec dole-
bat nec euacuabatꝰ. Uel ꝑ flãmam intelli-
ge ſpũſſancti grãm dño apparēte in rubo.
Flãma rubum nõ leſit qꝛ filio dei aſſumēte
carnem in virgine obumbꝛata a ſpũſãcto.
pudoꝛ virgineus illeſus ꝑmãſit. vel ſic. I-
gnis in rubo. xp̃s in coꝛꝑe virgineo qui ibi
ardebat. quia fecũditatē accēdebat nec vir-
ginitatē ꝯſumebat. Et in hoc magna viſio
quia cũ ſit ignis ꝯſumēs nõ ꝯſumebat. Yſi-
doꝛus vidꝛ velle ꝙ rubꝰ ſit quedã arbuſtu-
la: que gallice dꝛ botomer. ⁊ dꝛ rubꝰ. qꝛ fru-
ctus eius vel ꝟgultũ rubet. Et ideo voluit
dñs apparere in rubo. qꝛ de eo non poſſent
fieri ymagines ¶ Maria rubꝰ arboꝛ ꝑuu-
la ꝑ ſummã humilitatē ⁊ ꝯtēptũ ſui. qui ē
humilitas. ¶ Aſꝑa ꝑ exercitiũ ꝟtutũ con-
tra mollicīe ⁊ diſſolutõem ¶ Uiridis ꝑ fi-
dem vel perpetuã ſcitatē vel ꝑ virgitatem.

vel qꝛ non emarcuit coꝛpus eius ꝑ putre-
factõem ¶ Florida ꝑ ꝟgitatem. vel qꝛ ſic̃
in floꝛe eſt ſpes fructus. ſic in ea ſpes oĩs
boni. Uñ dic̃. In me ſpes vite ⁊ virtutis.
Ecci. xxiiij. ¶ Odoꝛifera ꝑ ſcãm opiniõꝫ
Unð dicit Ecci. xxiiij. Sicut cinamomũ
⁊ balſa. ⁊c̃. ¶ Aculeata ꝑ multiplicis tri-
bulatõnis punctõem. ⁊ hoc maxime in filij
paſſione. Eſt eñi rubꝰ genus arbuſtule ſpi-
noſe ¶ Itē xp̃us rubꝰ. Aſꝑitas rubi caro
moꝛtalꝰ quam de ꝟgine ſumpſit. Ignis a-
moꝛ quē erga nos habuit. Rubꝰ comburi
viſus eſt nec tamē cõbuſtus. Hic eſt caro
xp̃i que amoꝛe moꝛtua ⁊ ſepulta viſa ē pu-
tredini data: cum tñ glioſioꝛ ſurrexerit
Moꝛalr̃. Rubꝰ incõbuſtus fidelis aĩa ꝓ-
bata tēptatõne non ꝯſummata. Unde de
iuſtis dꝛ Sapiē. iij. Tanqꝫ auꝝ in foꝛna-
ce ꝓbauit electos dñs Puꝝ qð ibi eſt nõ
minuitꝰ ſed purius redditꝰ. Quod apparu-
it in pueris in camino miſſis. qui puri ibi
miſſi ſunt ⁊ purioꝛes exierũt. ſicut di. Ihe-
roni. in ꝓlogo Abacuck. Uel rubꝰ incom-
buſtus malicia increpata nõ ꝯſumpta. vñ
Ihere. vi. Fruſtra ꝯflauit ꝯflatoꝛ: malicie
eoꝝ non ſunt ꝯſumpte. Uel reꝓba aĩa fla-
gellata a deo: ſed nõ emēdata. Unde Ihe-
remie. vi. Fruſtra ꝑcuſſi filios vrõs. diſci-
plinam non receperunt

¶ Octaua ſtella. xi. coꝛone beate ꝟgīe eſt
ꝙ ipſa fuit ꝑfigurata ⁊ ꝓmiſſa in mãne cre-
atione.

Octaua prophe-

tia hꝫ Exo. xvi. in mãne creati-
one. vbi dꝛ. Ecce ego pluã vo-
bis panem de celo. Ueſꝑe ſcietis ꝙ dñs e-
duxerit vos de terra egipti: ⁊ mane videbi-
tis glãm dñi. Iſte panis ſigt xp̃m. Io. vi.
Ego ſum panis viuus qui de celo deſcēdi
Terra aũt in quã deſcēdit iſte panis ē v-
terus virgīalis. Uñ Io. dama. in ſermo. de
aſſumptõe. b. ꝟgis dicit ſic. Ex te eñi vita-
tis flãma. verbũ patris. mãna celeſte dul-
ciſſimũ. nomē ſuꝑ oĩe nomē. eternũ lumē
⁊ inacceſſibile. celeſtis panis vite. fructus
abſqꝫ cultu coꝛpoꝛalr̃ ex te pullulauit. Hec

ille. Per hũc panem liberati ſumus a tenebris inferni ¶ Xp̄s mãna de quo dicit̃ numeri. xi. Cum deſcẽderet ros ſup̱ caſtra deſcendebat pariter ꝛ mãna. Per caſtra beata virgo que terribilis eſt demonibꝫ vt caſtrorum acies ordinata. Cãticoꝝ. vi. Per rorem ſpũſſanctus de quo cõcepit. ꝑ manna filius dei. Rorantibꝫ enim ei celis deſuper ꝛ ſpũſancto in eam deſup̱ veniente ꝛ ei obumbrante ꝟtute altiſſimi cõcepit filium dei qui figurat̃ ꝑ manna qui de ſeip̄o dicit Apocalipſ. ij. Vincẽti dabo mãna abſconditum. Tunc em̄ dabit vincẽti manna abſconditum quãdo dabit illud quod oculus non vidit nec auris audiuit ꝛc. i. Corĩthiorum. ij. Vel manna abſconditum diuinitas occulta. quia deum nemo vidit vnq̄m. Johan. i. Quod nobiſ daturus eſt quãdo gl'a ſue diuinitatis nos ſatiabit. Hoc autem manna fuit abſconditũ ſub tũica noſtre nature quãdo diuinitas vnita eſt noſtre carni. Quod mãna tũc nobis dabit quãdo cognoſcemus vnionẽ verbi cum carne ꝛ quãdo clareſcet geniti que genitura fuit. Vel etiam mãna abſcõditum corpus eius velatum formis accidentiũ. Et principaliter ſolet iſtud exponi de ſacramẽto altaris. ꝛ ſm hoc ꝓſequemur ¶ Chriſtus manna q2 de celo dabatur. Unde Sapiẽ. xvi. Paratũ panem de celo p̄ſtitiſti illis ſine labore: omne delectamẽtum in ſe habentẽ ꝛ omnis ſaporis ſuauitatẽ. Et iſtud ſacramentum eſt om̄e datum optimũ. Datũ. quia hic filius dei quotidie datur nobis. ꝛ a patre ꝛ a ſeipſo ꝛ a ſpũſancto. Et eſt optimum. quia ſine xp̄o nihil aliud valeret. Et eſt om̄e. i. ſufficientia oĩm. Et deſcẽdit a patre luminum. Johã. vi. Pater meus dat vobis panem veꝝ de celo ¶ Quia album. Exo. xvi. in q̄ xp̄i puritas ꝛ mõdicia qui eſt cãdor luc̃ eterne. ꝛ ingreſſus eſt mõdm ſine macula quod deſignatur in cãdore hoſtie ¶ Quia minutum erat. Exod. xvi. Et in hoc notat̃ chriſti humilitas qui ſe tam immẽſum abſcondit ſub tam breui forma panis ꝛ vini. Jdeo dr̄ Exo. xvi. ꝙ manna deſcẽdẽs ad ſuperficiem terre apparuit in ſolitudine minutũ. q2 ſingl'aris fuit eius humilitaſ ¶ Quia ſubtile. q2 modus incomp̄henſibilis nobiſ modo ꝛ in vita p̄ñti. Hoc em̄ ſacramẽtuȝ credere ꝑcipimur. diſcutere ꝓhibemur ſic dic Ambro. ¶ Quia quaſi pila tuſum in quo xp̄i paſſio quia attritus eſt ꝓpter ſcelera noſtra. Yſa. liij. ꝛ nos ſimil'r in tribulatõe debem⁹ humiliari ſub poteti manu dei vt noſ exaltet ꝛc̃ ¶ Quia in ſimilitudinẽ pruine albe. i. fuit ſup̱ terram. Exo. xvi. Albedo ſignat xp̄i puritatem ꝛ mũdiciam. que duo ſumme ſunt neceſſaria ꝯmunicare volenti. Pruine etiã que frigida eſt. q2 in hoc ſacramento digne ſumpto ꝯtra incẽtiua libidiſ ꝛ vicioꝝ habet̃ ſpũalis refrigeriũ tempies ¶ Quia erat quaſi ſemẽ coriãdri album. id eſt vilis oleris. Exod. xvi. ꝛ coloꝝ bdellij Nume. xi. ꝛ ſaporis quaſi panis oleati. Quia xp̄s oĩmodã vilitatẽ ꝛ paup̄tatẽ ꝓ nobis pati dignatus eſt. Unde dicit. Ego ſum abiectõ ꝛ opprobriũ hoĩum. Et ꝓpter humilitatẽ huius ſacramẽti ꝯtemnit̃ a mltis. Jtem olus eſt cibꝫ infirmoꝝ ſicut dicitur Roma. xiiij. Et hoc ſacramẽtũ ſuſtentat nrãm infirmitatem ¶ Quia dulcediẽȝ mellis habebat. Unde Exo. xvi. dr̄ ꝙ guſtus eius erat quaſi ſimile cũ melle in quo notatur dulcis mãſuetudo patiẽtie. quia ꝓ crucifixoribꝫ exorauit ¶ Quia ſapiebat in ore cuiuſlibet q̄d volebat: ꝑcipue de bonis. ſicut dr̄ Sapiẽ. xvij. ¶ Jn ſumptiõe eniȝ huius ſacramẽti plena eſt ſuauitas niſi per pctm̄ corruptũ habeat palatũ. Q̄tum enim diligit quis tm̄ ſibi ſapit

¶ Nona ſtella vndecime corone beate virginis eſt ꝙ ip̄a fuit ꝓhetata in montis ſanctificatõne

Nona prophetia hr̄ Exo. xix. in mõtis ſcificatione vbi dr̄. Jam aduenerat dies tercius ꝛ mane inclaruerat. Et ecce ceperunt audiri tonitrua ac micare fulgura ꝛ nubes dẽſiſſima operire mõtẽ. Totuſq3 mõſ ſynai fumabat eo ꝙ deſcẽdiſſet dñs ſuper eum in igne ¶ Jſte mõs ſignat vteruȝ beate virginis. ſuccenſum igne ſpũſſancti in

quem deſcēdit filius dei. Unde Johanneſ
damā. in ſermone de natiuitate beate virgi
nis dicit ſic. Edita eſt em̄ nobis mater dei
de qua naſci voluit agnus dei qui tollit pec
cata mūdi. Notiſſimus em̄ mons dei naſci
tur qui p̄cellit om̄i colli om̄iq̄ hūano cacu
mini ac p̄eminētie nature angelice. Sanc‑
tior ſynai ſublimitas. quā nec fumꝰ nec ca‑
ligo. nec ꝓcella. nec terribilis ignis ſ; ſpi‑
ritus ſancti ſplēdor luciflun̄ tetigit ⁊c̄. Hic
eſt etiā mons coagulatus ꝑ integritatē v‑
ginitatis. Un̄ dicit patri vel filio. Sicut ca‑
ſeum me coagulaſti Job. x. ¶ Hic ē mōs
pinguis pinguedīe caritatis. adipe deuoti
onis. vbertate fecūditatis. oleo mīe ⁊ pieta
tis. butiro māſuetudinis. melle ꝯtēplatōis
craſſitudine gratie ſingularis ¶ Et nota ꝙ
bis dr̄ mons pinguis. quia ⁊ ꝓ ſe ⁊ ꝓ oībꝫ
nobis data ſunt ei oīm cariſmata gratiarū
¶ Hic eſt mōs in quo dn̄t adorare vi in
dei. Jo. iiij. Hic eſt mōs ſignatus ꝑ mon
tes armenie. vbi requieuit archa. Gen̄. viij.
quia inūdāte diluuio peccatoꝝ ſuis p̄cibꝰ
ſuſtētat ecc̄iam ⁊ fidelē aīmā ¶ Hic ē mōſ
viſionis Gen̄. xxiij. vbi abrahā voluit fili
um imolare ¶ Hic eſt mōs galaad Gene.
xxxi. quod interp̄tatur aceruꝰ teſtīonij. q̄a
in ea ꝯueniūt teſtimonia oīm ſcripturaru;
veteris ⁊ noui teſtamēti. ⁊ tā oracl'a ꝓphe‑
taꝝ q̄; opa patriarchaꝝ teſtimoniū ei red‑
dunt ¶ Hic mōs oreb. qđ interp̄taṫ mēſa
q꞉ lacte eius refectus eſt ꝑ quē nec ales e‑
ſurit. ¶ Hic mōs thabor qđ interp̄taṫ lu‑
men veniēs. q꞉ in eam primo venit: ⁊ ꝑ eā
venit lumē eternū ſedētibꝫ in tenebris. Et
in ea trāſfiguratus eſt dn̄s oīm. aſſumens
formā ſui. Mat. xvij. Mar. ix. Luce. ix
¶ Hic mōs oliueti ſic dictus ꝓpter copiā oli
uaꝝ. ⁊ ipā dn̄ſ cumulauit plenitudīe grē
⁊ fecit mrēm mīe ¶ Hic mōs in quo bene
placitū fuit deo hītare in eo. ix. mēſibꝫ cor‑
poral'r. ⁊ in quo ſcḋm qđ deus hītabit ī fine;
.i. ſine fine ſine termīo ſine mēſura ¶ Hic
eſt mōs ſelmō. qđ interp̄taṫ vmbra. q̄ ēlin
quiṫ ex corꝑe opaco lui oppoſita. ⁊ ipſa ha
buit corpus vginē ⁊ lumē grāꝝ. quibus
duobꝫ obūbrantur ꝑ grām ꝯtra feruorē vi
cioꝝ. ⁊ in ipō. i. per ipām dealbabunṫ pctō
res niue. i. ſuꝑ niuem. Yſa. i. Si fuerit pec
cata vt coccinū quaſi nix dealbabunṫ ¶ J‑
tem ipā eſt mōs vmbroſus ⁊ ꝯdēſus. Aba
cuck. iij. a quo deus venit ad nos. Btā vir
go mōs ꝓpter eminētiā ꝯuerſatōis. Um‑
broſus. q꞉ virtus altiſſimi obūbrauit ei in
ꝯceptōe ⁊c̄. ¶ Itē ipā eſt ille mōs domus
dn̄i eleuatus ſuꝑ oēs colles. i. ſcōs. q̄s oēs
dignitate trāſcēdit. ⁊ qui oēs inferiores ea
ſunt. ſicut collis mīor eſt mōte. De quo dr̄
Yſa. ij. Erit ī nouiſſimis diebꝫ p̄ꝑatꝰ mōs
domus dn̄i in vtice mōtiū. ⁊ eleuabiṫ ſuꝑ
colles ⁊ fluēt ad illū oēs gēteſ. Nouiſſimi
dies tps ḡtie domus dom̄i ecc̄ia catholica
mōs ſingularis. b. virgo p̄ꝑatus ꝑ p̄deſti‑
natōem ab eterno ⁊c̄. Uertex hoꝝ mōtiu;
beata vgo grā ⁊ merit; trāſcēdens vniuer
ſos. vel ipā eſt mōs in vertice mōtiū q꞉ ex‑
altata ſuꝑ oēs choros angeloꝝ ¶ In vbo
fluēdi notāṫ ſeptē ꝓprietates ſeruis marie
ꝯueniētes ¶ Primū eſt īpetꝰ feruor;. q̄a
cum feſtinatōe ⁊ impetu rūpenda ſunt oīa
obſtacula vt ei digne ſuiaṫ ¶ Scḋm de
ſcēſus hūilitatis. fluūt eī flumīa ad valles
⁊ ſola hūilitate ꝯueniṫ ad eā ¶ Terciū a‑
bundātia quod notaṫ in vbo fluēdi vt abū
det in om̄i ope bono qui eidem deſiderat fa
mulari. ¶ Quartū deſideriū vt deſideret
quodā fluxu liqueſcere in deſiderio eiꝰ Cā
tico. v. Aīa mea liquefacta eſt ¶ Quītu;
ꝑmanētia. ſicut fluuius nō mutat alueum.
Qui em̄ ꝑſeuerauerit vſq; in finē in eius
ſeruitō ſaluus erit. ¶ Sextum ꝓfectꝰ vt
ſeruus marie ſp ꝓficere ſtudeat de bono ī
melius ¶ Septimu; aſſiduitas vt aſſidue
fluat ſuus marie in deſiderijs. in lacrimis.
in bonis opibꝫ ⁊ orōnibꝫ deuotis

¶ Decima ſtella vndecime corone. b. vir
ginis eſt ꝙ ipā p̄figurata ſiue ꝓmiſſa fuit ī
arche fabricatōe

Decima prophe.

Decima prophe. habetur Exo. xxv. in arche fabri
catōe vbi dr̄. Archam de lignis
ſethim ꝯpingite. ⁊ deaurabis eā auro mū
diſſimo intus ⁊ foris. ponesq; in archa te‑

ſtificatõnem quã dabo tibi ¶ Jſta archa ē beata virgo incorrupta ⁊ ſcificata. in q̃ eſt xp̄s teſtificatõ dei patris. Unde Johãnes Damaſce. vbi ſupra dicit ſic. Agnoſcat ſe virgo beata archam incompabilez. Archa eñ vndiq̃ʒ cooperta. manna in ſe habens lagena aurea. menſa ⁊ oĩa vetera in figura huius tanq̃ʒ veri primitiui vmbra venerabantur. Hec ille. ¶ Per hãc ergo archã deſignatur beata virgo triplici ratõe. Ratione materie. ratõne ſcematis vel forme. ratõne officij vel cõtinentie. Duplex autē materia fuit huius arche. ſcʒ ligna ſethim. ⁊ aurum puriſſimum. Duo eñ fuerũt ī ea ex ꝑte materie. ſcʒ caro ⁊ ſpũs: large ſumēdo materiam: moraliter enʒ loquimur.

Per ligna ſethim que ſunt īputribilia deſignatur caro eius que nunq̃ʒ ſenſit corruptõnem ↄcupiſce vel putrefactõnis. ¶ Per aurʒ ſpũs eius refulgēs ꝑfecta ſapientia. ⁊ habitaclm deitatis que ꝑ aurum ſignificat̃. Unde Canticorʒ. v. Caput dilecti mei aurum optimũ. Jn hoc autem ꝙ fuit deaurata interius notat̃ puritas cordis eius vel dilectõ dei. Jn hoc ꝙ exterius verecundia virginalis vel dilectõ ꝓximi quorʒ gratia ſuꝑ aurʒ. Eccleſi. vij. Uel intelligibilius.

¶ Ligna ſethim ſũt ꝑua pulcra leuia fortia impútribilia incremabilia. albe ſpie ſimilia. Fuerũt etiã dolata et leuigata. Sethim vt dicit̃ nomē eſt montis ⁊ regionis ⁊ arboris que albe ſpine ſimilis eſt in folijs ⁊ interꝑtatur ſethim ſpine vel germīa ſeu poſitõnes aut reſurrectõnes eorum. Et bene ꝑ hec ligna ſignificat̃ maria que ſenſit ꝓ filio ⁊ cum filio multiplicēʒ tribulatõis punitõem. Per eaʒ aũt. i. ꝑ orõs ⁊ merita eius reſurgimus a peccato. Germinamꝰ bene incipiēdo. ꝑ eam ponimur in eccīe merito. ꝑ eam tãdem ponēdi in celeſti edificio.

¶ Jtem maria archa rõne ↄtinētie mãne vel mãhu admirabilis dulcedo ↄſolatõnis quam infundit amatoribꝫ ⁊ ſpecialibꝫ ſuis ⁊ hijs quos viſitare dignat̃ q̃m qui guſtat poteſt dicere mãhu. i. quid eſt hoc ꝑ admiratõe. Jdõ dicit ipa. Spũs meus ſuꝑ mel dulcis ⁊c̃. Eccī. xxiiij. Uel mãna cãdidū marie v̓ginitas que in carne fragili ãgelicã glãm acqſiuit. hñs omĩs saporis ſuauitatez Uel ꝑ hoc mãna dulciſſimũ marie caritas in qua iuit radicata ⁊ fundata. ¶ Maria dr̄ archa teſtamēti vel teſtimonij. Apoca. xij. quia ſcʒ in ea poſitum erat teſtamētum id eſt lex ¶ Archa federis dñi. quia federauit nos toti trinitati Appropriat̃ enim patri poteſtas. filio ſapĩa. ſpũiſancto bonitas Et nos offenderamus prēm per ſuꝑbiam filium ꝑ inſipiētiam. ſpm̃ſcm̃ ꝑ maliciam Jſta eñ tria ↄcurrerũt. Suꝑbia q2 adam voluit eſſe ſicut deus. Jnſipiētia qua credidit poſſe fieri ſicut deus. Malicia qua fecerat ↄtra ꝓceptum dei. Sed maria ꝑ ſuã humilitatē recõciliauit nos patri. per prudentiaʒ filio. ꝑ bonitatē ſpũiſancto. quia ꝑ eam cooꝑante ſpũſcõ filiꝰ dei venit ad nos ¶ Archa ꝓpiciatõis. quia mater eſt et regina miſcdie. Cuius meritis ⁊ interceſſione ꝓpiciat̃ dñs omĩbꝫ iniquitatibꝫ noſtris de quo habes exēpla ſuꝑius. Archa ſcĩficatõnis. p̄s. Exurge dñe in reqem tuaʒ tu ⁊ ar. ſcĩ. tue. i. qua tu ſanctificaſti. quia ſcĩficata fuit in vtero. ⁊ quia xp̄s deſcendens in eam ibi ſcĩficauit ſe homĩem in ſe verbo. ſicut dicit Aug. Et quia illa ↄtinebat que ſanctificata erãt domĩo. ⁊ quia ꝑ eam ſanctificamur in ꝑ̄ſenti. ⁊ glĩficabimur in futuro. ideo dicit xp̄o ꝓphta Surge dñe in reqem tuã. Tu prius. archa. i. maria poſterius. hinc concit̃ quia aſſumpta ſit ſil̃ cuʒ corꝑe. ¶ Jtem in archa veſtimēta ↄplicãtur. ſic xp̄s quem totus non capit orbis q̃ſi ↄplicatus ⁊ humiliatus ventris ſub archa clauſus eſt. Et q2 hec archa ꝑuula erat exinaniuit ſe formam ſerui accipiēs: vt ab ea capi poſſet. Unde Jhere. ix. Uerbum breuiatum faciet dñs ſuꝑ terrã. quia pater filium breuiauit. Unde yſa. xxviij. Conſũmatõem ⁊ abbreuiatõem dñs exercituum faciet ⁊c̃. Nõ fuit qñ v̓bum patris clauſuʒ fuit in vtero matris. Ueſtes xp̄i hũanitas eius. Unde dicit matri Job. x. Pelle ⁊ carne veſtiſti me. Unde apoſtolus dicit xp̄m

ſcm̄ ex muliere. Gala. iiij.
¶ Undecima ſtella vndecime corone bea
te v. ē ꝙ ipa ꝑfigurata fuit ī vge floritōe

Undecima pro=

phetia habet᷑ Nume. xvij. ca.
in virge floritōe. Ubi dicitur.
Germinauit virga aaron ī domo leui ⁊ tur
gentibꝫ gemmis erupant flores. qui folijs
dilatatis in amigdalas deformati ſunt.
Iſta virga florēs ſignat beatam virgiem.
Unde Ambro. in ſermo. de nati. virgiſ dic̄
ſic. Accepte ſunt a ſancto moyſe ſingle vir
ge de ſingulis tribubꝫ yſrael: nomībꝫ earuꝫ
inſcripte: iubente domīo. ⁊ poſite ſunt in ta
bernaclm̄ eius. Inter quaſ vna que fuerat
aarō ſequēti die germinaſſe floruiſſe. fron/
duiſſe ac peꝑiſſe amigdala reꝑitur. Sciēs
ergo dn̄s hoc opus ſuum magni eſſe miſte/
rij. iuſſit virgā ſeruari ad monimētū. Mo
nebātur filij yſrael pn̄tia virge querere ſo/
licite quid ſignificaret tā mirabile factum
Sicut eni͂ illa virga ſine quolibet nat᷑e āmi
niclo fructificauit. ita virgo maria ſine ꝯiu
gali oꝑe filium ꝓcreauit. Filiū ſano flore
deſignatū ⁊ fructu. Flore ꝓpter ſpēꝫ fructu
ꝓpter vtilitatē. Eſt eni͂ ſpecioſul forma pre
filijs hoīm. ⁊ vitalis refectō non ſolū hoīꝫ
ſed etiam angeloꝝ. Hec ille. Uirga igitur
aarō virga eſt maria. Huius virge frōdeſ
boni mores flores vtutes fructus bone o/
peratōes. Siqdem hec virga peꝑit amig/
dala. que ſunt cibꝫ infirmātium. qꝛ pietatiſ
oꝑa xp̄o qui dicit. Infirmata eſt in paup/
tate virtus mea. de ꝓpria ſubſtantia exhi/
buit. nec ceſſat vnꝗꝫ mēbrꝫ eius hmōi oꝑe
ra miſeri corditer exhibere. ¶ Alr. Uirga
aarō. b. virgo maria. Circa quā virgā ma
gna magni notat᷑ figura ſacri. Fuit eī hec
virga aarō ſummi ſacerdotis. ⁊ ſm̄ yſaiā
ri. dr̄ vga yeſſe a q̄ īmediate ortū hūit tri/
bus regia qꝛ yeſſe fuit pr̄ dauid ad ꝑfigu/
rādū ꝙ maria erat illum ꝑitura q̄ eſt rex et
ſacerdos. Un̄ cū dixiſſet ps. quaſi loquēs
xp̄o. Uirgā vtutis tue emittet dn̄s ex ſy/
on. paulo poſt ſubiūxit. Tu es ſacer. inet᷑.

⁊c̄. De hac vga dicit Aug. in quodā ſmo.
de incarnatōe. Uirga hec ꝓtulit qd̄ ān nō
habuit. nō radicata plātatōe. nō defoſſa ſar
culo. nō aiata ſucco. nō fecūdata ſemiario.
Et cum illi deeſſent vniuerſa iura nat᷑e pro
tulit virga quod nec ſemīe ſuggeri potuit
nec radice ⁊c̄. Et hoc dicit ꝯtra iudeum q̄
rētē qūo virgo peꝑit. Peꝑit aūt hec vga
ſupra naturā ⁊ ꝯtra nat᷑am. i. ꝯtra ſolitum
curſuꝫ nature. ⁊ nō ſimplr̄ ꝯtra naturā. qꝛ
ſicut dicūt qdam magni theologi. ⁊ hn̄. ni
hil naturalius eſt nature ꝙꝫ obedire ordīa
tioni creatoris ſui. Un̄ yſid. li. xi. ethimo.
ca. iij. vbi dicit de portētis. Non ſunt ꝯtra
naturā que dīna volūtate fiūt cum volūtas
creatoris ꝯdite cuiuſqꝫ rei nat᷑a ſit. Und̄ ⁊
legit᷑ Apoca. iiij. Tu creaſti om̄ia ⁊ ꝓpt᷑ vo
luntatem tuā erāt ⁊ creata ſunt. ¶ Peꝑit
inqꝫ amigdala vel nuceſ ſicut dicit alia trāſ
latio. per que vicꝫ amigdala vel nuces ſign̄
tur multoꝝ iuſtoꝝ milia. quos ad vite no/
uitatē ſuo quotidie ꝯuertit exēplo. Uel ꝑ
nucem aut amigdalū xp̄s in cuius perſona
triplex ſubſtātia. Cortex amarus caro que
paſſa eſt amaritudines paſſionis. Nucleꝰ
dulcis aīa in qua fuit dulcedo fruitōnis
Nam fuit ſimul in vnū viator ⁊ ꝯphēſor.
Un̄ dicit. Prouidebā dn̄m in ꝯſpcū meo
ſemꝑ. In teſta dīnitatis vtriqꝫ vnita. ī q̄
fortitudo inſuꝑabilis. que abſcōdita fuit ī
paſſione Abacuck. iij. Propter hoc igitur
appellat yſ. hāc vginē virgā vt nos trāſ
mittat ad hanc figurā ¶ Hec eſt vga de/
fenſionis qua ſe debent fideles defendere a
canibꝫ. hoc eſt a morſibꝫ tēptatōnum ſcilꝫ
inuocādo nomē eius. quia ipa eſt virga v
tutis. Sed ſi tantummodo habeat᷑ in ore:
ſicut illi habent qui tātūmō eam laudāt vl᷑
ſalutāt: nihil oꝑantes ad honorem eiꝰ non
bene defendūt ſe ꝑ eam. Accipiat᷑ ergo tri
pliciter. in corde ꝑ meditatiōem ⁊ amoreꝫ
in ore per laudem ⁊ ſalutatōem. in manu ꝑ
oꝑatōnem ⁊ oꝑum ꝯformitatem. ⁊ ita erit
vtiliſſima ad omnimodā defenſionē. Pro
pter hoc dr̄ Mat. vi. Nihil tuleritiſ ī via
niſi virgā tantum. id eſt mariam ꝑ iugem

meditatõnem ad defenſionem veſtram
Hec eſt virga ↄſolatõis de qua in pſalmo.
Virga tua ⁊ baculus tuus ipa me cõſola-
ta ſunt. Virga maria baculus lignũ cru-
cis .in quibꝫ duobꝫ paſtor reduxit ouez ꝑ-
ditam ⁊ baculauit dyabolum.

¶ Duodecima ſtella vndecime corone
beate virginis eſt ꝙ ipa ꝑfigurata fuit ĩ ſtel
le apparitõe

Duodecima pro
phetia habet̃ Nume.xxiiij.in
ſtelle apparitõe vbi dr̃. Orief
ſtella ex iacob ⁊ ↄſurget virga de yſrael.et
ꝑcutiet duces moab ¶ Iſta ſtella ſignat.b
virgĩem que emiſit radiũ ſuũ.i.filiũ ſuum
abſqꝫ ſui corruptõe Vñ bern̄.ſup miſſꝰ eſt
dicit. Maria interp̃tat̃ ſtella maris ⁊ virgi
ↄueniẽtiſſime aptat̃. Ipa nanqꝫ ſideri ap-
tiſſime ↄpat̃. Quia ſicut ſine ſui corruptõ
ne ſidus ſuũ emittit radiũ.ſic abſqꝫ ſui le-
ſione ꝟgo pepit filium. Nec ſideris radius
ſuam minuit claritatẽ nec filius ꝟgĩs ſuã
integritatẽ. Hec ille.⁊c̃ Dicit̃ ergo maria
ſtella ꝓpter excellẽtiã ſui ſtatus. Vñ dicit̃
Ecci.xxiiij. Ego in altiſſimis habitaui. Ex
cellẽs eñ fuit in ortu.quia ante ſcĩficata ꝙ̃
nata. Nata eſt eñ filia gratie cũ omẽs alij
naſcãtur filij ire Ephe.ij. Quod ſignatũ
eſt in hoc ꝙ fuit filia Anne: que gratia ĩter
pretat̃. Can.vi. Vna eſt matri ſue: electa
ge.ſ. Excellẽs in vita iuxta humanã ↄſue-
tudinem.quia ꝟginitatem vouit.licet ſteril'
malediceret̃ in lege. Et qꝛ humillima cum
multi ſupbiãt de virginitate. Et quia fidel' ⁊
credula.licet quod ei ꝓmittebat̃ videretur
impoſſibile.ſ.ꝙ virgo ↄcipet ⁊ ꝑeret ma-
nens virgo. Per votũ eñ virginitatis ⁊ ex-
cellẽtiam humilitatis deo placuit.ſed ꝑ fi-
dem ↄcepit. Vñ ⁊ ꝑ aurẽ dr̃ ↄcepiſſe.id ẽ
ꝑ fidem doctoris quia fides ex auditu. Iõ
dr̃ ei. Beata que credidiſti ⁊c̃. Excellẽs e-
tiam fuit in ꝑtu. quia ſine dolore nat̃a mi-
rante ſuũ pepit genitorẽ. Excellẽs etiaꝫ in
ſua aſſumptõne ſup omẽs angeloꝝ ordies
exaltata. In omĩbꝫ eñ iſtis ⁊ multis alijs
conſiſtit excellẽtia ſtelle noſtre. Quia fixa
in firmamẽto celi id eſt ſcripture ꝑ iugeꝫ
meditatõem legis dñe.vel in bonis celeſti
bus ꝑ deſideriũ ⁊ amorem eternoꝝ tanqꝫ
vera filia abrahe cui ꝓmiſſum eſt. Geneſis
xxij. Multiplicabo ſemẽ tuũ ſicut ſtellas ce
li. ¶ Quia clara ⁊ lucida ſcĩtatis exemplo
illuminãs mũdũ multiplici virtutuꝫ radio
ſicut infra aſſignabit̃. Clara etiã ꝑ vite pu-
ritatem non habens in ſe mac'lam ſicut lu-
na in ꝑlenti. Vnde ⁊ ei dicit̃ Cantico.iiij.
Tota pulcra es amica mea ⁊ macula non
eſt in te ¶ Quia tota ignea ꝑ caritatem.
maxime ex quo illũ ↄcepit qui ignis conſu
mens eſt ad hebr̃.in fi. Vel etiã ignea per
ꝟtutum vniuerſitatẽ. Virtutes eñ ignee
nature ſunt.⁊ iõ ſurſuꝫ trahũt.quia locus
ignis ſurſum eſt ¶ Quia ꝑua apparuit ꝑ
humilitatẽ ſe offerẽs dño in ãcillã cum po
ſtularet̃ in mrẽm.ſed poſtea ſe magnã eſſe
teſtat̃ dicẽs. Btãm me di.omnes ge.quĩ
eñ ſe humiliat exaltabit̃ ¶ Quia tꝑe geli-
cidij lucet ⁊ ſcintillat clariſſime qđ appuit
in dñica paſſiõe qñ ceteroꝝ caritas refri-
guit.⁊ ipa ſola quaſi de nocte totã eccl'iam
illuſtrauit ¶ Quia ſtella dr̃ a ſtãdo. Sta-
re eñ obediẽtis eſt.⁊ de ipa dr̃. Aſtitit re-
gina ⁊c̃. Propter motum ↄtinuum.quia
ↄtinue mouebat̃ de ꝟtute in virtutem.de
vno bono ad aliud.de actiua ad ↄtẽplatiuã
Bern̄. In via dei nõ ꝓgredi regredi ẽ
¶ Quia fuit ⁊ ſemꝑ eſt in dextera dei Apo.
i. Habebat in dextera ſua ſtellas ſeptẽ. qꝛ
ꝓ eternis ſemꝑ ſeruiuit nõ ꝓ tꝑalibꝫ.pro
uer.iij. Lõgitudo dieꝝ in dextera eius Cre
dit̃ etiã ad filij dexterã reſidere ¶ Quia na
uigãtes ꝑ mare mũdi introducit in portum
ſalutis. Ideo ſignificatur ꝑ ſtellam q̃ ma-
gos adduxit ad xp̃m: qui eſt portꝰ ſalutis
Vnde Mathei.ij. Ecce ſtella quam vidẽ.
⁊c̃. Et ſtatim ſequitur. Et intrãtes domũ
inuenerũt puerum qui eſt ille portus.
¶ Quia firmamẽtum adornat.ideſt eccl'am
tãqꝫ pulcerrima mulieꝝ. Cantic.v. Pul-
cra in vterina ſanctificatione. pulcrior in
xp̃i conceptõne.pulcerrĩa in ſua aſſũptiõe.

Eccleſiaſtici. xxvi. Sicut ſol oriens in mū
do in altiſſimis dei. ſic mlieris bone ſpēs ī
ornamētū dom⁹ ei⁹. ¶ Quia noctē illumīat.
Illumīauit enim noctem illam ſolitariam
nec laude dignam: que ab eua defluxerat
vſqꝫ ad ipſam. Nam in ortu eius meliora/
ri oīa inceperunt ¶ Quia futuros euētus
pnoſticat. Cometes ei quādo oritur ſignū
eſt mortis principum. ꝛ ipa mortis xpi: q̄
eſt princeps pacis yſaie. ix. ꝛ dyaboli qui
dicitur princeps mūdi. Johannis. xiiij. iō
dicitur Jheremie. xlviij. Fortis impegit ī
fortem. id eſt dyabolus in xpm. ꝛ ambo pa/
riter corruerūt. ſed diſſimilr. Iſtud imple
tum eſt in dñica paſſione.

¶ Duodecima corona ꝛ pria ſtel. eiuſdē.

Duodecima corona capitis glorioſe
virginis marie eſt coro/
na pcioſitatis. qꝛ corona
ipius pcioſior ꝛ fulgen/
tior eſt coronis ceteroꝝ ſanctoꝝ. Duodeci
ſtelle huius corone ſunt duodeciꝫ lapides
pcioſi. de quibꝰ Apocali. xx. habet. ꝛ funda
menta muri ciuitatis oīi lapide pcōſo or/
nata. Et fundamētum primū iaſpis. ꝫ qui/
bus corona ipius beate virginiſ eſt adorna
ta ꝛ inſignita. ¶ Prima ſtella ſiue lapis
huius corone eſt iaſpis. Secūda ſaphiruſ
Tercia calcedonius. Quarta ſmaragduſ
Quinta ſardonix. Sexta ſardius. Septi
ma criſolitus. Octaua berillus. Nona to
paſius. Decima chriſopaſſuſ. Undecia ia
cinctus. Duodecima ametiſtus. ¶ Pri/
ma igitur ſtella ſiue primus lapis h⁹ duo
decime corone dr iaſpis. qui viridis eſt: et
virorem fidei immarceſcētem ſigt. Ut iaſ/
pis eſt ſanctoꝝ fides non marceſcens: ſed
ſemp in opis virore pſeuerās. Quia igr
beata vgo p ceteris ſcis virorem fidei ī oī
bus ꝛ pcipue in paſſione filij ſui habuit:
merito hoc lapide corona ipius tanqꝫ ful/
gidiſſima ſtella eſt ornata. Fides aūt ipiuſ
notat Lu. i. vbi dic ei elizabeth. Btā q̄ cre
didiſti qm pficient ꝛc. Cum eīi paulo poſt
dixiſſet maria. Ecce eīi ex hoc be. me dicēt
oēs ge. oſidit ꝛ angeli implēdā pmiſſio/
nē ꝛ ſuā ſe nō trāſgreſſurā pfeſſionē. Que
eīi vgitatem vouerat ꝛ pituram ſe docente
angelo nouerat: mirabili fide ꝛ votū ſuum
implēdum credidit. et diuine ordinatōi ſe
non ſubduxit. Maxima autē magnanimi/
tas fidei fuit qꝫ in ſe poſſe fieri ꝛ credidit et
ſperauit quod nunqꝫ auditum fuerat nec ī
celo nec in terra. Item Origeneſ. Per fi
dem Marie erigit iacētium genus: quod
per mulieris temerariā credulitatem fue/
rat ante deiectum. Item beatus Matheuſ
in legēda ſua. In cōceptione filij dei fides
marie vxor extitit ſpūſſancti. Item Ma/
ria credula verbis angeli fide ɔcepit ſalua/
torem. ꝛ ideo p aurem dr ɔcepiſſe. Unō ꝛ
dicit ei Elizabeth Luce. i. Beata que cre/
didiſti quoniam perficiētur ꝛc. In concep
tione enim filij miſit dilectus eius. id ē de/
us pater manum ſuam. id eſt filium in eaꝫ
per foramē auris ſue. Canticoꝝ. v. Magi/
ſter Hugo de ſancto victore. Uirgo cre/
dula verbum ɔcepit p verbum vt immacu
latam cōceptōnem generatō īcorrupta ſe/
queretur ¶ Item fides Marie ɔparatur
grano ſinapis. quod eſt granum humile.
feruens ꝛ humorem capitis tollens. Et fi
des Marie adiuncta eſt humilitati. Unō
Ecce ancilla domini fiat mihi ſcdm vbuꝫ
tuum. Feruens per dilectōnem ſpirituſſā/
cti: de quo concipiebat. ꝛ filij dei quem cō
cipiebat. Humorem capitis tollit. Sicut
enim caput initium eſt rei. ſic conceptio a/
nimati. ꝛ hoc quādo credidit angelo dicē
ti. Spirituſſanctus ſuperueniet in te ꝛ vir/
tus altiſſimi obumbrabit tibi. ¶ Item ſi
Abraham tantum commendatur ab apo/
ſtolo Romanorum. viij. ca. de eo qꝫ contra
ſpem nature in ſpem gratie credidit. ſcilicꝫ
qꝫ ſenex poſſet de Sara ſene ꝛ ſterili filiū
generare. quanto magis commendanda ē
Maria que primo verbo angeli credidit qꝫ
filium poſſet generare ſine ſemine viri ꝛ pa
rere manens virgo non ſolum hominem:
ſed filium dei ¶ Fides etiam marie que eſt

radix eius manifeſtata eſt ꝑ totũ mundu3 Unde ipſa vere dicere poteſt illꝺ Job.xxix Radix mea.id eſt fides qua angelo credi- di apta eſt ſecus aquas.id eſt vbiq̃ mani feſtata. Aque populi Apocalipſ. xvij. Aq̃ trãſeuntes ſancti ſunt qui nõ habent hic ma- nentem ciuitatẽ ſed futuram inquirũt. he breoꝝ.xij. Unde fidel trib9 ꝯpatur vic3 ar che teſtamẽti. Unde Exo.xxv. Propici atorium nõ excedat archã.ſed archa ꝓpici atorium. ſic ꝑ fidem.id eſt ꝑ mariã ⁊ nũq̃ ſine fide habet ꝓpiciatõ peccatoꝝ. Item fi- des ſicut ſtella firmamẽti ⁊ pcipue dr̃ ſtel- la maris.que oſtẽdit nauiganti b9 portu3 gr̃ tie ſiue ſalutis. Quod fit ꝑ fidem Marie. Itẽ dr̃ petra fundamẽti. Mat.xxi. Super hanc petram.id eſt fidem marie edificaui eccl̃iam meam ⁊c̃

¶ Scd̃a ſtella ſiue lapis.xij.corone.b.vir- ginis eſt ſaphirus

Saphirus ſimi- lis ſereno celo qui ꝑcuſſus ra- dijs ſolis.ardẽtẽ emittit fulgo rem ſignificat altitudinẽ ſpei ſanctorum.q̃ rum ꝯuerſatio in celis eſt. Qui ⁊ a vero ſo le innouati ardẽtius eterna querũt ⁊ alios querere docẽt dicẽtes. Noſtra ꝯuerſatio in celis eſt. Spes autẽ marie notatur ĩ re- ſponſione ſua ad ãgelum. Ecce ancilla do. fiat mihi ſcḋm. ⁊c̃. Niſi eñ veraciter credi- diſſet firmiter ſperaſſet. feruẽter deſideraſ- ſet poſſe fieri ⁊ futuꝝ eſſe quod angelus ꝓ- mittebat.nequaq̃ rñdiſſet. Fiat mihi. Iõ viſa eſt dixiſſe dño. In verbo tuo ſpaui ſc3 quod ꝑ angelum mãdaueras mihi. Quia ḡ beata virgo ſpem ſua3 in dño poſuit ⁊ oĩa terrena deſpexit.iõ merito fumo qui ad alta tẽdit ꝯpat̃ ¶ Maria dr̃ fumus.q2 gracilis ⁊ ſubtilis ꝑ innocẽtie puritatẽ ⁊ ſeipſam ſꝑ gracilians ꝑ ſummã humilitatẽ. Uñ cum eligeret̃ in mrẽ3 dñi ſe obtulit in ancillam. Gracilis etiã ꝑ pauꝑtatẽ.q2 oĩa tꝑalia cõ tẽnebat.vel ſi ea aliq̃n hũit largiter eroga- bat. Gracil' eẽ ꝑ carnis extenuatõ3.q2 lic3 nũq̃ peccauerit.ſꝑ tñ in pnĩa manſit. Fuit etiã gracil' q2 celeſtib9 extenuata diſciplin]

⁊ ſubtilis in vita ꝯtẽplatiua. Gracil' etiam vt ſine obſtaculo trãſiret ꝑ artã viam ⁊ in traret portã que ducit ad vitã. Mat.vij. ¶ Quia libere alta petẽs ꝑ ſubtilitatẽ ꝯtem- platõnis ⁊ rectitudinẽ intẽtõnis. Celos eñ attingebat ſtãs in terra. Sapiẽ.xviij. ¶ Quia agilis. Leui eñ curſu.leui ſaltu ve- lut ydithũ.i.trãſiliẽs offices vicioꝝ ſpinas lutulẽta ⁊ foueas trãſilijt. Agilis etiam ꝑ officioſitatẽ quãdo ſe trãſtulit ad beatã eli- zabeth viſitãdam. Agilis etiã ꝑ obediẽtiã deferẽs filium ad templũ ⁊ fugiẽs cum eo in egiptum ¶ Quia leuis.id eſt ſine pon derolitate peccati.⁊ ideo ſurſum ꝯtinue fe- reba t̃ deſiderio eternoꝝ ¶ Quia flexibilis ꝑ humilitatẽ quo ad ſe.per obediẽtia3 quo ad deum.ꝑ ꝯpaſſionem ⁊ pietate3 quo ad ꝓximum. ¶ Quia virgula ꝑ humilitatis diminutõem.que maxime cooꝑatur ad aſ cenſionem:quoniã qui ſe humiliat exalta- bitur. Luce.xiiij. ¶ Quia obſcura per tri- bulatõnum multitudinem.quas patiebat̃ amore filij ſui. Unde dicit Cãti.i. Nolite me ꝯſiderare ꝙ fuſca ſim q2 decolorauit me ſol.i.filius meus ¶ Quia aromatica ꝑ bo nam opĩonem ⁊ deuotõnis fragrantiã. vñ ſequitur. Sic virgula fumi ex aromatibus ⁊c̃ ¶ Quia calida ꝑ dilectiõem. Unde et dr̃.virgula fumi qui de igne ꝓcedit.q2 de- ſideriũ ex amore venit. Ipſa eñ ardore ſpi ritusſancti accẽſa:ſic aſcẽdendo ꝓfecit ĩ gr̃- tia.ſic aſcẽdit in gl'a ꝙ oẽm cognitõem hu manã excedit. Iõ dr̃ virgula fumi.q̃ natu̾a- liter aſcẽdit.⁊ quaſi occulte.q2 viſibil'r aſ- cẽdens diſparet in momento. Sil'r ⁊ ipſa diſparuit.quia q̃tũ aſcenderit rõ humana nõ capit nec ſapit. Modus etiã aſcẽſionis ſue occultus fuit.q2 vtꝝ in ſola aĩma an in anima ſimul ⁊ corꝑe aſcẽderit.ꝑelegit ec- cleſia pie neſcire q̃ temere aliquid diffini re ¶ Quia q̃to magis aſcendit.tãto ãpli9 extenuatur ⁊ ſubtiliat̃. Sic etiam fidelis a- nima quo magis proficit in virtute: tan- to magis humiliatur in ſe. Sicut patet in Maria. Que cum peteretur in matre3 do mini.quod erat ei ſumma dignitas ſe obtu lit in ancillã quod erat ſumma humilitas.

Exemplum de abygail. i. Reguꝫ. xxv. Si-
militer q̄nto magis aſcendit in cognitiõe dei
tanto magis nihil in oculis efficitur ſuis.
Quod patet in abraham. qui poſtq̄ appa-
ruit ei dñs ſe puluerē ⁊ cinereꝫ appellauit
Geneſ. xviij. Job. xlij. Nunc oculus me⁹
videt te. idcirco me reprehendo ¶ Quia fu
mus ꝓuocat lacrimas ⁊ pia marie recorda
tio lacrimas deuotorũ. Unde dicũt aĩe
in ps. Fleuimus dum recordaremur ſyõ.
id eſt marie. Et nota ꝙ non dicit̄ hic virgu
la fuiſſe ligni inſenſibilis ⁊ duri ſed fumi q̄
ſpẽm habet ſed ſubſtãtiam nõ habet. Cũ ei
cernit̄ aliquid eſſe vidẽ. cum manus appo
nitur nihil inuenit̄. Sic beata virgo vide-
batur hic eſſe ꝑ carnis ſpeciem. ſed hic nõ
erat ꝑ dilectõnem. Similiter nec vir iu-
ſtus vt ſupra dictum eſt. quia conuerſatio
eius in celis eſt. Maria etiam lachrimas
fudit vt pie creditur in filij ſui paſſiõe. ⁊c̃.
¶ Tercia ſtella ſiue lapis duodecime
corone beate virginis eſt calcedonius.

Calcedoniuſ co
lorem pallẽtis lucerne habet.
In domo obſcurus: omnium
ſculpentiũ argumẽtis reſiſtit. radio ſol' vel
digitoꝝ attrit⁹ excandẽs. paleas ad ſe tra
hit. ſignificat flammã interne caritatis ſan
ctorum qui foris deſpecti lucent in occlto
Que caritas in abſcõdito bona agit ⁊ in ſe
creto conſciẽtie ſue q̄tuꝫ ad hoc ꝙ ſe celat
⁊ alios oꝑatõne ſua lateat non lucet. Sed
cum alijs ꝓdeſſe iubetur tũc apparet q̄d ful
goris habeat intus. Sculpentib⁹ reſiſtit q2
inter aduerſa ſeculi fortis ⁊ inſecabilis eſt
a nullo vinci põt. Uel ſi quis eam vl't ſcul
pere ⁊ pingere adulatoria laude reſiſtit nõ
ei ꝯcedit. quia vanam gl'am contemnit. Et
hi tales calefacti radijs ſolis veri. id ē xp̄i
Uel digiti. i. ſp̄ûſſancti quaſi contrectati.
paleas. i. peccatores ⁊ fragileſ ad ſe trahũt
ſibiq̄ ꝯiungũt. Hec oĩa facilime de v̾tu
tib⁹ ⁊ vita beate v̾gĩs pñt exponi que in ſe
obſcura. id eſt humiliſ in proſperis et inter
aduerſa fortis ⁊ ſecura. ⁊ ad peccatoreſ cle
mens ⁊ miſericors extitit ⁊ deum ſup om-
nia dilexit. vt etiam infra habet̄ in vndecĩa
ſtella huius duodecime corone. Unde ma
ria dilexit dñm ſicut offĩes ſcripture cano
nice ip̄m ꝑdicãt diligẽdum ⁊ caritas eius
caritatis omniũ ſanctoꝝ forma eſt ⁊ exem
plar. ¶ Et nota ꝙ dilectõ ẽ quaſi duos
ligans diligẽtẽ viꝫ rei quam diligit. id ē
amãtem amato. Eſt eñ amor amãtis ⁊ a-
mati quaſi quedã vnio. potiſſimũ in bonis
⁊ natural'r illõ q̃d amat̄ in ſui naturã ſuuꝫ
ꝯuertit amatorem. Et hoc pꝫ in ſaluatoreꝫ
quẽ dilcõ quã hñit ad gen⁹ hũanũ fec̃ col-
ligare ⁊ vnire ſibi naturã humanã qñ ver-
bum caro fcm̃ eſt ¶ Maria dilexit deuꝫ
ex toto corde. quia cor illius ad vllius rei
dilectõꝫ non fuit inclinatuꝫ ãplius q̄ dei.
Nec delectata eſt in aliqua ſpẽ mundi am
plius q̄ in deo. Oĩe bonũ ſibi exiſtimãs
eſſe in deo vt ꝑ his oĩb⁹ diligeret ſolum
deum ¶ Ex tota aĩa q2 certiſſimũ hñit ani-
mum in veritate. ⁊ firma fuit in fide. Unď
⁊ dcm̃ eſt ei Luce. i. Beata que credidiſti
⁊c̃. Et iſtud etiã apparuit tẽpore dominice
paſſionis. Et nota ꝙ aliud eſt amor cordis
aliud amor aĩme. Amor cordis quodãmo-
do carnalis eſt vt etiam deum carnaliter a
memus. ſed hoc non poteſt fieri niſi prius
receſſerimus ab amore oĩs mũdialis rei
Amor ergo cordis nõ intelligitur ſed ſenti
tur in corde. quia quodãmodo carnalis eſt
Amor autem aĩme non ſentit̄ in corde: ſed
intelligit̄. quia amor aĩme iudicium eſt.
¶ Ex tota mente. quia omnes ſenſus il-
lius deo vacabant. eius intellectus ď mi
niſtrabat. eius ſapientia circa deum verſa-
batur. eius cogitatio que dei ſunt pertrac-
tabat. eius memoria ea ſolum que bona ſũt
recordabatur: vt diceret cum apoſtolo p2i
ma Corinthiorum. xiiij. ca. Pſallam ſpiri
tu pſallam et mente. ¶ Aliter. Sapientia
ſedem habet in corde. Unde Prouerbio-
rum ſecũdo. Si intrauerit ſapiẽtia cor tu-
um ⁊c̃. Ex tota anima que pro volũtate po-
nitur. Unde Johan. xij. Qui odit aĩmaꝫ
ſuam. id eſt ꝓpriam voluntatem. Ex tota
mente: id eſt memoria. ⁊c̃. ¶ Item di-
lexit ex toto corde: omnes cogitationes

cordis i deū dirigens vel ad deum referēs
Ex tota aīma. omēs affectōes aīme ad de/
um retorquens. Ex tota mēte omēm ratōz
humanam qua intelligebat ⁊ diſcernebat
in reb⁹ dīnis occupās. Ex tota virtute in
his iugiter pſeuerans. Et ita nihil remā/
ſit in ea quod nō ſubijceret dilectōni diuīe
Sic exponit yſido. ¶ Item dilexit ex cor
de. quia deus interptat̃ videnſ: cui om̄e cor
patet. Unde. i. Re. xvi. Hō videt ea q̄ pa
tent. deus autem intuet̃ cor. Dilexit autez
ex toto corde. quia dñs. Quidquid eñi ha/
bet ſeruus dñi ſui eſt. Et hoc quo ad quat/
tuor affectōnes que ſunt. Amor nichil eñi
dilexit pt̃er eum. Timor. nihil eñi timuit
pt̃er eum. aut niſi ppter eum. Dolor. nihil
eñi doluit niſi eius amiſſionē. Unde dixit
ei. Luce. ij. Fili quid feciſti nobis ſic. Ego
⁊ pater tuus dolētes ⁊c̄ Gaudium. nō ei
gauiſa eſt niſi de ipō ⁊ ipius rcupatōe aut
de his que nouerat ad ipum ptinere

¶ Quarta ſtella. id eſt quartus lapiſ duo
decime corone beate virginis marie ē ſma
ragdus.

S maragduſ quar
tus nimie viriditatis ſuper om/
nes herbas et frondes: vt etiam
circumfluum arborem reddat viridē. Hu
ius multa genera. ſed p̄cioſus repit̃ in ſci/
thia regiōe deſerta. Quos cuſtodiūt grifes
aīalia leoninū corpus. pedes aūt caput ⁊
alas vt aqle. habent quattuor pedes: q̄bus
vt leones ſup terram currūt. p aerem vo/
lant vt aues qui ſuāt p̄dictos lapides: nō
ſibi ſed hominib⁹ auferunt. Cōtra quos ari/
maſpus pgēs pugnat ⁊ eis aufert. Grifes
dyabolus qui xp̄m vel fidei gēmam a fideli
bus conat̃ auferre. ſed ptra pugnat pp̄ls il
le habens vnum oclm. i. xp̄z qui nō icedūt
duab⁹ vijs nec hn̄t duplex cor. xp̄m qꝫ vel
fidem eius rapiūt. q̄rtus d̄r ppter quatuor
euāgelia ¶ Quia igit̃. b. v̄go viriditatez
ſmaragdi in ſe habuit. iō p ſuā ſapiam gri/
fonem. i. dyabolū deuicit. Uñ rōe ſapiētie
maria ɔpat̃ auro. Nō eñi decebat vt vas

celeſtis ſapīe exps eēt ſapīa. Uñ ⁊ ipa oñ/
dit ſcripturaꝝ noticiā ⁊ eoꝝ que ad ſāctos
patres dixerat dñs ſe hre in cātico ſuo di
cens. Sicut locutus eſt ad p̄rēs nrōs abra
ham. ⁊c̄. Propter hoc igit̃ de noticia ſcrip/
turaꝝ ɔmēdat mrēm filius cā. iiij. di. Dē
tes tui ſicut greges tōſaꝝ que aſcēderūt d̄
lauacro. Greges tōſaꝝ ſunt illi qui poſſeſ/
ſionū onera tāqꝫ vellera deponētes oīa reli
quūt p xp̄o. Qui q̄to plus ſe abſtraxerūt
de mūdo tāto liberiori aīmo ſacēs ſcripturaſ
intelligere potuerūt. Quib⁹ quoqꝫ nō fece
runt obicem peccatoꝝ tenebre. Nam in la/
crimis pn̄ie ⁊ deuotōnis frequēter abluti.
aſcēderūt de v̄tute in v̄tutem vt viderent
deum deoꝝ in ſyō: quod interptat̃ ſpeculū
ſcz vt mēti cordis oculo deum ɔſpicerēt in
ſpeculo ſcripturaꝝ. His igit̃ om̄ib⁹ qui q̄ſi
grex dñi in paſcuis ſacre ſcripture rumina
runt: aſſimilāt̃ dentes v̄gis. i. ſenſus ⁊ ſtu
dioſitas quib⁹ ipa decerpſit attriuit maſti/
cauit rumīauit ⁊ incorpauit anīe ſue velut
herbas virētes ſacre ſcripture ſententias.
¶ Itē ipa fuit ⁊ eſt mulier ſenſata ⁊ tacita
Ecc. xxvi. Senſata eñi fuit querendo qūo
fieret quod ei pmittebatur vbi dixit Qūo
fiet iſtud ⁊c̄. Sēſatior ɔſentiēdo vt fieret
quādo dixit. Ecce āctlla domini fiat mihi.
⁊c̄. Senſatiſſima deum laudādo ⁊ magnifi
cando de ſuſcepto beneficō dicēs. Magnifi
cat anima. ⁊c̄ Unď vere potuit dicere illď
Salomōis ecc̄iaſtel. i. Preceſſi ſapīa oēs
qui fuert̃ añ me ⁊ aīa mea ɔtemplata eſt
multa ſapiēter. Qď fuit q̄ñ ɔferebat omīa
que dicebant̃ in corde ſuo. Et hec eſt ɔſue/
tudo ſapiētis. Item ratōne ſapiētie deſig̃
ta eſt maria per illam mulierē ſapientem:
que ciuitatem Abela liberauit ſapiētia ſua.
Deſignatur etiam per abygail. i. Regum
xxv. que erat mulier prudentiſſima et ſpe/
cioſa. Cuius ſapiētia ⁊ ſubtilitate verboruz
Nabal ſtultus ad tempus a morte libera/
tus eſt. Et marie ſapiētia ⁊ ſubtilitate orati
onum mundus fatuatus ſaluatus eſt Un
de Marie lingua merito calamuſ ſcribe id
eſt ſpirituſſancti nominata ē ¶ Primo qr ca
lamus hic creuerat in aquis grē ⁊ doctrīe

Vñ vox eius eſt ſm Ihero. ſup aquam re
fectõnis educauit me ¶ Secũdo quia ca/
lamus hic vacuus interius p humilitatem
¶ Tercio quia planus exteriuſ ⁊ ſine ſcru
pulis p honeſtam ꝯuerſatõem ¶ Quarto
qꝛ ꝯgruo tpe collectus ad officium ſuũ: tē
pore. ſ. miſſendi quod incepit ab ortu illius
¶ Quĩto qꝛ acutus p ſubtilitatē ¶ Sex/
to qꝛ ſciſſus per amotõnem om̃is ſupflui
qꝛ nihil locuta eſt in euãgelio qḋ non face/
ret ad rem. ¶ Septimo qꝛ fiſſus p diſcre
tõem verboꝝ ¶ Octauo qꝛ plenꝰ encauſto
gratie: que diffuſa erat in labijs ipſius.
¶ Nono qꝛ ĩ manu dextera tenebat̃. Nam v
ba vita ⁊ opa ꝯcordabãt. Vñ ⁊ dcm̃ eſt ei
Vox em̃ tua dulcis. ¶ Decio qꝛ a ſiniſtro
ad dexterã ducebat lineã. Quidquid enı̄
loquebat̃ ad humiliatiõem ſui ad honorē
dei ad edificatõem ꝓximi. ⁊ ſic ad eternita
tem: que ſignat̃ p dexterã. referebat oĩa v
ba ſua. Vnde vere pfecta quia nõ deliqt ĩ
lingua ſua.
¶ Quinta ſtella ſiue qntuſ lapis. xij. coro
ne. b. vginis eſt ſardonix

Sardonix. quin
tus tricolor niger in imo. cãdi
dus in medio. rubens ĩ ſummo
id eſt ſcĩ in paſſiõe exterius rubei. interius
cãdidi: ſed p humilitatē deſpecti. que qꝛ ex
infirmitate corpis deſcēdit. qḋ quinqꝫ ſen
ſibꝫ agit̃. qnta dr̃. Quia igit̃. b. vgo exteri
us rubicũda p verecũdiã virginalē. ⁊ inte
rius cãdida extitit p immunitatē peccati:
merito ſardonix quĩto loco in corona ipĩꝰ
ponit̃. Vnde ⁊ ipa ligno ſethim nõ incon/
grue compat̃. de quo Exo. xxv. dr̃. Archã
de lignis ſethim ꝯpingite. ¶ Maria dr̃ ſe/
thim. quia arbor nobiliſſima oriētis ſic dr̃
¶ Fuit aũt maria nobilis genere. nobilior
oĩm cariſmatũ plenitudine. ſꝫ nobiliſſima
ex eo ꝙ xp̃s verus oriēs: qui nos viſitauit
ex alto oriri ex ea dignatus eſt inqꝫtũ hõ.
¶ Pulcra pfecta plenitudĩe totiꝰ honeſta/
tis. vnde Ecc. vi. Decor em̃ vite eſt ĩ illa.
⁊c̃ Parua p ſimplicitatē humilitatis vel
etiã paupertatis. quia fuit in vnũ ſil' diueſ ⁊
pauper. Leuis per cõtemptum totius ter
renitatis. Dilectõ enim terrenoꝝ reddit a
nimã ponderoſam. Vnde. Filij hoĩm vſqꝫ
quo graui corde: vt quid diligitis vanita
tem ⁊ queritis mēdacium. id eſt tēporalia
Vel etiã leuis vtutum vniuerſitate: q̃ ig/
nee nature ſunt. Et ideo leues ab effectu.
qꝛ aĩmam ſurſum trahũt ⁊ impellũt. qꝛ lo/
cus ignis deorſum nõ eſt Fortis in ꝯſuã/
do ꝓpoſitũ vginitatis qꝛ accinxit fortitudi
ne lũbos ſuos. ⁊ fĩdit angelo. Qũo fi. iſtõ
qm̃ vi. nõ cog. i. ꝓpoſui nunqꝫ cognoſcere
⁊ in ꝓpoſito pſeuero. Yſa. xl. Forte lignũ
⁊ imputribile elegit artifex ſapiēs ¶ Im/
putribilis. Imputribilitas ſethim ꝓbat̃
p archã noe que adhuc pdurat in montibꝫ
armenie ſm Yſid. Maria aũt fuit ĩputri/
bilis p extinctõem fomitis in filij ꝯceptõe
quã poſtea nõ infeſtauerũt primi motꝰ ꝓ/
cedentes a fomite. Quilibet em̃ aliuſ ab ea
dicere põt. Induta eſt caro mea putredĩe
⁊c̃. Iob. vij. Ipa vero de ſe ⁊ de ſponſo ſuo
dicit Can. i. Tigna domoꝝ nrãꝝ cedrĩa. qa
nõ fuit corpꝰ eius reſolutũ in quattuor ele
mēta. Sicut em̃ dñs nõ dedit ſcm̃ ſuum. i.
xp̃m videre corruptõem. ſic nec ſcãm ſuã
ſpãlem. id eſt mariã. Fuit etiam imputri/
bil'. i. abſqꝫ fermēto inuidie ⁊ corruptõnis
ꝓuerbi. xiiij. Putredo oſſiũ inuidia. Io/
helis primo. Computruerũt iumẽta in ſter/
core ſuo. Incremabilis ſcꝫ ab feruore toti
us iracundie ⁊ iniqtatis ¶ Albe ſpine ſilis
in folijs. i in verbis p mãſuetiſſimã correc
tionem aliene puerſitatis ¶ Lege ꝯuerſio/
nem theophili. Moral'r. Prius dicitur al
ba poſtea ſpina. quia qui aliũ pungere vult
corripiendo. ipã correctio debet ꝓcedere ex
zelo iuſticie: non ex liuore malicie. alioqn
talis correptor comparabilis eſt ſpine ni/
gre ⁊c̃. Leuigata complanata ⁊ quaſi do/
lata artificio ſpiritusſancti. vel etiam chri/
ſti qui ſummus eſt architectus qm̃ ſcifica/
ta eſt in vtero matris. ⁊ nata ſine põdere
originalis. Fuerũt etiã ligna hec fortia per
patiētiam. imputribilia p pſeuerãtiã. can/
dida per omĩmodam puritatem ⁊ inocēti/
am. Vnde albe ſpine ſimilia deſcribuntur

hec ligna. id eſt maria quã hec ligna deſig/
nant. Unde etiã. b. virgo ↄparatur elephãti
quod eſt aĩal caſtiſſimũ. Et ſignificat tri
plicẽ caſtitatẽ. Cõiugalẽ q2 tpate vtiꝫ ſua
ↄiuge. Uidualẽ q2 ad modũ turturis poſt
mortẽ ſui ↄparis dr ſe nunq̃ alij copulare
Uirginalẽ q̃tũ ad oſſa cãdida ꝛ frigida. q̃
ſi ↄburent ꝛ pulueriſent pallorẽ oculoꝝ
extermĩant qm̃ epar iuuãt. Cãdor ſigt vir
ginitatẽ. inceſio caritatẽ. pulueriſatio hũi/
litatem. Et talis virgĩtas purgat oclos in
teriores vt regẽ glẽ in decore ſuo valeãt in
tueri. Yſa. xxxiij. Mat. v. Beati mũdo cor/
de ꝛc. Et maria tam ↄiugata q̃ vidua ſem
per virgo mãſit. Turrẽ ligneã cum mili
tibꝫ portat ꝛ armaturis ſicut legit. i. mach.
vi. Et totũ catholice eccie edificiũ p pces
marie ſuſtentat. vt hꝫ ſupra in corona. iiij.
ſtella prima. Viſo ſanguĩe nõ timet mori
ſed magis acuit in pliũ ſicut legit. i. mach.
vi. Et. b. virgo viſo ſanguine filij effuſo in
cruce mori cum ipo nõ timuit ſed mag' op
tauit. ꝛ ſi aĩam p ipo non poſuit tamẽ et qđ
potuit libenter fecit

Sexta ſtella ſiue ſextus lapis. xij. co/
rone. b. virginis eſt ſardius.

Sardius ſextus
ſanguĩei coloris vnicolor mar
tirij glam ſignificat. Sext9: q2
ſexta feria crucifixus eſt xp̃s. Uel ſardius
rubee terre hñs ſpẽm ſigt ſcõs qui lꝫ cũ mẽ/
tis ſublimes ſint intellectu. tñ fragilitatis
ſue recordant attẽdentes ſe filios ade. q̃ ru
bra terra dr qui ſexta die factus eſt. vnd ꝛ
ſardius ſextus inducit. Et q2 terra. i. pctõ
res terrena ſapiẽtes. p xp̃m quẽ maria ge
nuit feria ſexta eſt mũdata. nõ incõgrue ma/
ria p terrã eſt dſignata. Maria terra q2
diuerſ floribꝫ. i. ꝟtutibꝫ picturata. Unde
Gene. ij. Fons aſcẽdebat de terra irrigãs
vniuerſam ſupficiẽ terre. Supficies ter/
re. id eſt dignitas terre padiſi. id eſt eccle.
beata virgo picturata ꝛ ornata diuerſ ĩmo
vniuerſis ꝟtutibꝫ velut terra floribꝫ. Un/
de dr. Circũamicta varietatibꝫ. Quia di
uerſis herbaꝝ medicinaliũ generibꝫ veſti/
ta. Nam ipi9 humilitas exẽplo medicinat
ſupbiam. paupꝑtas ꝛ largitas cupiditatem
ꝛ auariciã. virgĩtas luxuriam. benignitas
odiũ ꝛ iram. ꝛ ſic de alijs. Et ſic in floribuſ
intelligit ornatus ꝟtutum quo ad ipam. in
herbis effectus ꝟtutum quo ad homines.

Quia infimũ elemẽtum. ꝛ hoc p ſũmã
ꝛ pfundã humilitatẽ iuxta documẽtuꝫ ſa/
piẽtis. Eccl. iij. Quãto magnus es humi/
lia te in omĩbꝫ ꝛ coram deo ĩuenies grãm.
Et hoc optime impletum eſt in maria Itẽ
iuxta illud Eze. xxxij. Quo pulcrior es de
ſcende. Quia calcabile elemẽtũ ꝛ hoc p
obediam. vñ dicit. Ecce an. do. Ancille enim
eſt obedire. Quaſi diceret. Quidqđ ei pla
cuerit faciat de ancilla ſua. Uel quaſi calca
bilem ſe pbuit p ſummam paciam. Unde
potuit dicere. Conculcauerũt me. ſ. in filio
meo inimici mei tota die paſſiõis. Quia
ſitibũdum elemẽtum: ꝛ hoc per grẽ deſide/
rium. Unde de xp̃o dr Yſai. liij. Aſcendet
ſicut radix de terra ſitienti. id eſt maria

Quia alicubi plana p mãſuetudinem ꝛ iu/
ſticiam. Et alicubi mõtuoſa per ſuam excel
lẽtiam. Et alicubi cõualleſa per duplicem
humilitatẽ. Et alibi campeſtris per carita/
tem. que in campis creſcũt cõmunia ſunt
Et immobilis ſm ſe totam. Eccleſi. primo
Terra in eternum ſtat p conſtãtiã Quia
ex attritõne multiplici reddit ſolidior. quo
enim magis impulſa eſt in filij paſſione: eo
firmius ſtetit. Unde Johan. xix. Stabat
iuxta crucem iheſu. ꝛc. Ideo dicit ei ſponſuſ
Canticoꝝ. vij. Statura tua aſſimilata eſt
palme. Quia omĩe edificium in terra fũ/
datur. Sic quidquid boni facere volumuſ
in ipſa fundare debemus per fidem incarna
tionis cuius fuit miniſtra. ꝛ eorum que ad
ipam pertinent. Uñ ipſa dicit. In me om
nis ſpes vite et virtutis. Quia caden/
tes ſuſcipit ꝛ ipos adiuuat ad ſurgendum
Quo ad primuꝫ dicitur de ſeruo eius. Cũ
ceciderit non collidetur. quia ſupponit ma/
num ſuam. Quo ad ſecundum Apocali.
xij. Et adiuuit terra. id eſt maria mulierem
id eſt aĩmam fidelem. Jõ ſic orãdo eſt iugi
ter. Succurre cadẽti ſurgere q̃ curat ppl'o

¶ Quia nobis interponit̄ ⁊ abiſſo qꝛ nob̄
ſubtracta ſicut thare datan ⁊ abyrō Nūe.
xvij. ſtatim deſcēdimus in infernū viuen/
tes. Sic ſubtracto nobis adiutorio marie
ſtatim labimur in pctm̄ ⁊ inde in infernum
¶ Quia fere quidq̄d viuit viuit de t̄ra. ſic
⁊ quidq̄d viuit ꝑ grām ꝑ mariam viuit q̄
genuit vitam. Jō ipa dicit. Jn me gr̄a oīs
vite ¶ Quia de terra tollitur aurꝫ ⁊ argen
tum quo redimūtur captiui Et ip̄a peperit
illū qui eſt redemptō aīarum nrārū. Naꝫ
ip̄a eſt terra euilath vbi naſcit̄ aurꝫ optim
id eſt caro xp̄i que de ea nata eſt ⁊ formata
Et ibi inuenit̄ bdelliū ⁊ lapis onichinꝰ. id
eſt aīma xp̄i ⁊ deitas ¶ Quia de tractabi
li terra formātur quedaꝫ vaſa ad diuerſos
vſus neceſſaria. Et de ſubſtātia carnis eiꝰ
formatū eſt vas corpis dn̄ici. in quo vaſe
nobis a patre trāſmiſſum eſt illō electuari
um quo ſanatū eſt genꝰ humanū. ¶ Quia
de terra oriūt̄ flores ⁊ herbe aromatice ſpe/
cies ⁊ radices. ex quibꝫ ꝯficiūtur medicīe.
Eccli. xxxviij. Altiſſimus creauit de terra
medicinā. Et de ip̄a nata ſunt membra ſal
uatoris quibꝫ ꝯtritis in cruce ſanatū eſt ge
nus humanum a p̄uaricatione primorum
parentum

¶ Septima ſtella ſiue ſeptimꝰ lapis duo/
decime corone beate virgis eſt criſolitus

Criſolitus. aure

um fulgorē habet. ⁊ vīdꝛ ſcin/
tillas ardētes emittere. i. ſp̄ūa
lis inter miracl'a p̄dicatō. Aurꝫ ſupna ſapi
entia. ſcintillaſ quas emittit exhortatiōes ꝉ
miracula quibꝫ ad amorem dei ⁊ ꝓximi ac/
cēdunt ſignificant̄. Quodꝛ ꝑ ſpm̄ ſāctuꝫ
fit ſeptimo loco ponit̄. Jnde etiā criſolitus
dictus. quia fulget vt aurꝫ. Quia igit̄ per
exhortatōes ⁊ miracl'a. b. virginis ad amo
rem dei accēdimur. ideo merito ip̄a criſoli
tum in corona ſua portat. ⁊ ꝑ hoc aquedu/
ctus nomiat̄. Vn̄ dꝛ Eccī. xxiiij. Quaſi aq̄
ductus exiui a padiſo. A duplici em̄ padi/
ſo exiuit hic aqueductus. A p̄re ſcꝫ qui eſt
padiſus celeſtis exiuit ꝑ creatōem ⁊ īcre
atōem. a quo nobis attulit aquā viuā: id ē
xp̄m deum ⁊ hoīem. A padiſo terreſtri hoc
eſt ab eccīa militāte exiuit ꝑ mortem cor/
poris directa in celū velut quidā aqueduc/
tus. aquas miſeriaꝝ ⁊ tribulatōnū totiꝰ ge
neris humani illuc ducēs. filio eas expo/
nens ⁊ ꝓ eis intercedēs ¶ Maria aquedu
ctus lōgiſſimus. excellētia meritoꝝ. que a/
quaꝝ que ſuꝑ celos ſunt fontē potuit attin
gere vt hauriret ſuꝑ angelos quā refunde
ret homībꝫ aquam viuā. Btūs Ber. Jd/
circo tāto tp̄e defuerūt homībꝫ fluēta gra/
tiaꝝ. qꝛ nōdum interceſſerat aqueductus.
¶ Jntegerrimus ꝑ inuiolatā fidem ¶ Mū
diſſimus ꝑ v̄gitatē ⁊ oīmodam caſtitateꝫ.
¶ Occultus ꝑ ſolitudinis dilectōem ¶ Cō
cauus ꝑ verā humilitatē ¶ Fuſilis ꝑ pieta
tem ¶ Fecūdans. i. abundās aquis ꝑ grārū
plenitudinē ¶ Rotūdus ꝑ ſenſuum cuſto/
diam ¶ Nō plumbeus ſed magis aureꝰ ꝑ
regiaꝫ nobilitatē ⁊ eximiā caritatē ¶ Per
hunc aqueductū venit xp̄s ad nos occulta
tus in vtero virginali vt miſteriū dyabolo
celaret̄ Vn̄ dꝛ yſa. xlv. Uere tu es deꝰ ab
ſcōditus ¶ Per hūc etiam aqueductum q̄
de fonte ſupradicto haurit aſſidue influit
vinum cōpūctōnis leticie ⁊ deuotō:is ī cel/
larium noſtre mētis ¶ Et no. ꝙ dicit qua
ſi aqueductus exiui a padiſo. i. a ſcā trini/
tate que eſt locus totius voluptatis. Exiui
in q̄ꝫ ꝑ creatōem. Unde. Ab initō ⁊ an̄ ſe/
cula creata ſum Exiuit āt q̄ſi aqueductus
id eſt ꝑ meatus ſubterraneos. ꝑ patres ſcꝫ
veteris teſtam̄ti qui dediti erant terrenis.
yſa. xi. Egrediet̄ virga de radice yeſſe. ꝓt̄
hoc dꝛ de ea. Sicut liliū inter ſpinas qꝛ ip/
ſa celeſtis exiuit de terra Sed ad quid Ad
irrigādū ortum dn̄i. i. eccīam ⁊ fidelē aīaꝫ
Rigat aūt hūc ortuꝫ aqua triplici. Doctri
ne vt purget̄ ab erroribꝫ. Unde dic. Qui
bibūt me adhuc ſitiēt veritatē. Gratie: vt
ornet̄ floribꝫ ⁊ fructibꝫ v̄tutum. Unde dic
Trāſite ad me ⁊ a generatōnibꝫ meis īple
mini. Tribulatōnū vt om̄is plātatō quaꝫ
non plātauit pater eradicet̄. Mat. xvi. Et
vt om̄is palmes fructificās purget̄ vt plꝰ
afferat fructū. Jo. xiij. Rigat autē aq̄s tri/
bulatōnum q̄n mittit diſciplinā ſicut lucē.

vt vexatõ eius det intellcm̃. Yſaie.xxviij. Cuius diſcipline ita eſt ipſa exẽplar. Et qꝛ nihil valet orti rigatõ niſi tpe͛ſ ſolis ardore ꝓmittit ꝙ ardore ſolis iuſticie tꝑabit ſub dens. Et inebriabo ꝑtus mei fructum. fructus ꝑtus eſt filius qui dꝛ fructus quia rẽficit. ⁊ qꝛ toto ſe cibat aĩam. qꝛ totus eſt deſiderabilis Can.v. Eſt em̃ mãna de celo veniens. Exo.xvi. Panis om̃is delectam̃ti Sap.xvi. Frc̃m dicit ꝑtus vt note͛ſ ſingularis ꝑtus ꝟgis. qꝛ ꝑtus virgĩs fructũ habuit nõ dãnum. delectatõem nõ dolorem. Eua aũt ꝑepit cũ dolore ⁊ dãno ꝓprie ſubſtãtie. Hic eſt aqueductuſ de quo legi͛ſ Judith.vij. quẽ ꝑcepit holofernes incidi qa ꝑ illũ influebat fons qdã in ciuitatẽ bethulie ꝑte auſtrali. Bethulia ĩterꝑtat͛ domuſ dolẽs dño qꝺ facit eccĩa in penitẽtib⁹. Uꝫ͛ domus ꝑturiẽs dñm qꝺ facit ĩꝓfitentib Yſaie.xxvi. A timore tuo.⁊c̃. Maria vero aqueductus quo fluũt in eccĩam ⁊ fidelem aĩam dona grãꝝ quẽ dyabolus incidere conatur cũ eius auxiliũ nobis auferre niti͛ſ. ſed nihil ꝓficit. quia iõ datus eſt nob hic aqueductus vt ad oẽs vſus neceſſarios a que grãꝝ que nobis deerãt ꝑ ipſam largiſſime nobis largiãtur

¶ Octaua ſtella ſiue octauus lapis duodecime corone beatiſſime virginis marie eſt berillus

Berillus. octauus eſt ꝑdicãtiũ oꝑatõ. luc3 vt aqua ſole ꝑcuſſa. Urit etiam manum tenẽtis qꝛ qui ſancto iungi͛ſ eius ꝯuerſatõe accenditur. Dicunt ⁊ alij qꝛ bicolor eſt viridis ⁊ pallẽs ſignificat ſanctos in ꝯtemplatõne poſitos virides: ſed cura͛ſ rene ammĩſtratõis ad pallorem actiue vite redeũtes. Quia igi͛ſ beata virgo in vtraqꝫ vita. ſ. actiua ⁊ ꝯtemplatiua ꝑfecta extitit: merito berillum in ſua corona recipit. vnð ⁊ thronus iure dici͛ſ. De quo.iij. Regũ.x. ita ſcribi͛ſ. Fecit ſibi rex ſalomõ thronum de ebore grãdem ⁊c̃. Primo dꝛ eburnea. ſecũdo dꝛ thron⁹ grãdis ¶ Maria eburnea quia ebur eſt os elephãtis duꝝ. quia fuit ĩpenetrabilis om̃ib iacl'i inimicis ⁊ faciem ſuam poſuit vt petrã duriſſimã in filij paſſione. Durã ad damna. duriorẽ ad ꝟba. duriſſimam ad ꝟbera que patieba͛ſ in filio flagellato ¶ Frigidũ quia ſine incẽtiuo cõcupie. Cum em̃ alie mulieres vniuerſe in calore ꝯcipiãt. ipſa in ſpũſſancti obumbratiõe ⁊ refrigerio ꝯcepit ꝟginitatis glã ꝑmanẽte ¶ Solidum ⁊ ipſa ſolida ꝑ virgĩtatis ꝓpoſitum a quo nunqꝫ nutauit. Et iõ q̃uis pareret tñ dꝛ porta clauſa. Eze.xliiij. Uel hec ſoliditas eſt aĩ ꝯſtantia in bono ¶ Candidum vt cãdor referatur ad ſcĩficatõnem vel cãdidum interius ꝑ innocentiam ⁊ animi puritatẽ. exterius ꝑ ꝑfectiſſimam caſtitatem ¶ Lucidũ bonoꝝ exemploꝝ diffuſione ꝯfortãtium intuẽtes iuxta ꝑceptum filij Mat.v. dicẽtis. Luceat lux ve.co.ho.⁊c̃ Rubicũdũ ex vetuſtate. Uñ Trenoꝝ.iiij Rubicũdiores ebore antiquo. Per hunc ruborem põt ſignari marie caritas vel martiriũ cordis eius quod paſſa eſt ꝓpter caritatem cum alij martires paſſi fuerũt ꝓpter fidem. Et hoc martiriũ quo ſic facta eſt rubicunda. Paſſa eſt em̃ cũ iã eẽt q̃ſi.xlvij.ãnorum vt credi͛ſ ⁊ hmõi etas vergit in ãtiquitatem ¶ Forte ⁊ robuſtum. Et ipſa eſt mulier fortis queſita a ſalomone ſed inuenta a xp̃o ⁊ ab ipſo gabriele. ¶ Durabile per ꝑſeuerãtiam in om̃i grati3 ⁊ virtute. qꝛ nõ defecit fides eius in paſſione filij. lic3 tunc deficeret om̃is ſanctus ꝑuer. in fi. Nõ extinguetur in nocte dñice ſepulture lucerna eius. i. fides. ¶ Maria thronus grandis. Ubi notãdum ꝙ quidam l3 ſint caſti ſuꝑbi tñ ſunt vel auſteri: ꝟtutem vnã hñtes ſine alia: ſi hoc ſit poſſibile. ⁊ tales non ſunt throni grãdes. Sed beata ꝟgo ꝟtuteſ ſingulas hñs in ſuplatiuo ſola inuenta ẽ ⁊ facta a deo thronus grãdis. Jdeo dꝛ. fecit ſibi rex ſalomon thronum de ebore grandem Maria thron⁹ grãdis materie ꝑcioſitate qꝛ fabricata ex auro ⁊ ebore: quod vtrunqꝫ ꝑcioſum valde. ¶ Artificioſitate. qꝛ non ẽ fc̃m tale opus in vniuerſ regnis. ſ. celeſtiũ

terreſtrium ⁊ infernoꝝ. Philip. ij. ¶ Durabilitatis eternitate. Vñ. Thronus tuus deus in ſclm ſcli. hebreo. i. ¶ In ſedentis maieſtate. qꝛ qui incircumſcriptibilis erat ſm deitatē ibi voluit circūſcribi p aſſumptam humanitatem. Propter hoc canit ipſi marie. Quē totus non ca. or. in tua ſe cla. viſ. factus hō. ¶ Gigātee q̄ntitatis receptibilitate, xp̄s eñi dr gigas gemīe ſubſtātie: quē tñ in ſuo virginali clauſit gremio
¶ Speciali p̄ſidentiſ dignitate. qꝛ thronū hunc fecit ſibi rex ſalomon ſicut ſupradcm̄ eſt. ¶ Claritatis īmēſitate. quia factus de auro fuluo nimis: quod eſt coloris optimi ⁊ fulgoris eximij. p̄s. Thronus eius ſicut ſol in ꝯſpectu meo ſemꝑ ¶ Iuſtiſſimi iudicis auctoritate Vnde dr illi. Sedes ſuper thronū qui iudicas iuſticiā. Et hoc ꝑtinet ad mariam. quia in humanitate quam aſſūpſit ex ea in iudicio apparebit Vnde ip̄e dicit. Johannis. v. Pater non iudicat quē q̄ȝ. ſed poteſtatem dedit filio iudicium facere. quia filius hoīs eſt ¶ Summe dignitatis ineffabilitate. quia in hoc throno inſigni ſummus imperator leges clementie ſue perpetuo roborauit ¶ Medicinalitate. vñ factus eſt ex ebore ⁊ auro. quod vtrūq; medicinale eſt ¶ Beneficiorum innumeroſitate. Ideo dicitur ad Hebreos. iiij. Adeamus cum fiducia ad thronum gratie: vt miſericordiam conſequamur in tempore oportuno

¶ Nona ſtella ſiue nonus lapis duodecime corone beate virginis Marie eſt topaſius

Topaſius nonus quo rarior eo p̄cioſior. ⁊ habet duos colores: ex auro ⁊ etherea claritate. marie lucēs cū ſplēdore ſolis tāgit. ſupans oīū gēmaꝝ claritates. in aſpectū ſuū ſinglr̄ prouocans aſpiciētes. Quē ſi plus polis obſcuras. ſi nature relinqs clarior eſt. ⁊ nihil eſt carius regibꝫ inter diuitias. Cōteplatiuam vitā ſigt quā ſcī reges oībꝫ opum diuitijs ⁊ gēmis ꝟtutū p̄ferūt: ⁊ in eā maxime aſpectus ſuos dirigūt. ⁊ tāto ā̄plius quāto freq̄ntius dīna illuſtrant̄ grā. Ex interna caritate color aure⁹. ex dulcedine ꝯtēplatōnis color ethereus. Que ex attritu ſcli ſꝑ obſcureſcit. Vix eñi pōt qs doloribꝫ attigi ⁊ trāquilla mēte celi gaudia intueri. Vl' ſi polis. quaſi ſi dignitatibꝫ ſcli honoras eos ⁊ ornas obſcuras. qꝛ ꝯtemplatōi minuſ vacant vel mīoris meriti ſunt. Et ſicut ī octauo actiua vita: ſic in nono ꝯtemplatiua q̄ ē angeloꝝ quoꝝ ſunt nouē ordines. Dicūt qdam ꝙ oīm lapidum colores hꝫ: vñ ⁊ nomē habet. quia pan. i. oīe: ⁊ inuenit̄ in inſula egipti topazon, ſignificat ſcō oībꝫ coloribꝫ ꝟtutum fulgidos. ⁊ p̄cipue. b. ꝟginē que oīes ſcōs in colore ⁊ fulgore añcellit. vñ dō ipa auro ꝯpat̄. nam auꝝ pulcerrimum metallorum. cetera metalla cetere ꝟgīes l' ceteri ſancti. de quibꝫ format dñs vaſa glorie quos oēs colorat ⁊ inſignit pulcritudo ꝟtutum marie. Vñ thron⁹ ſalomōis dr veſtitus fuiſſe auro mōiſſimo. Et ponit̄ ſuperlatiuus gdus qui optīe ꝯuenit beate ꝟgini Eſt eñi auꝝ mōm carere peccato mortali. Eſt mōius carere veniali: ſi tamen hoc alīquādiu fieri poſſit. Licet enim in baptiſmo remittantur omnia peccata: nemo tamē viuit ſine veniali quia nemo mūdus a ſorde. Mundiſſimum aurū eſt carere fomite peccati quod nullus habuit preter beatam virginem Mariā. Vnde congrue ei attribuitur ſuperlatiuus gradus. ¶ Maria aurum dicitur. Aurum ab aura: hoc ē a ſplēdore. eo ꝙ repercuſſo aere pl⁹ fulgeat. Naturale eſt enim vt metalloꝝ ſplendor pl⁹ fulgeat luce alia repercuſſus. ¶ Clarum per celeſtem ſapientiam: que clara eſt ⁊ nūq̄ȝ marceſcet. ⁊ facile videtur ab his q̄ diligunt illam. Sapientie ſeptimo. ¶ Fulgidum per exemplum: quo non ſolum homines ſed et angelos irradiat. i. Machab. vi. Refulſit ſol ſcilicet diuinitatis in clipeos aureos. Clipei iſti chriſtus ⁊ maria qui protegunt fideles eccleſie. et reſplēduerūt montes ab eis, id eſt, angeli et iuſti.

¶ Purū ꝑ immunitatē peccati. Nec ſor/
des colligit ex immūdo loco ſi ibi ponatꝰ. ſic
nec maria que nata eſt ex iudeiſ. quia ſicut
ſpina roſam genuit iudea mariā ¶ Rubi/
cundū. ꝛ maria rubicunda ꝑ verecundiā vir
ginalē pulcritudinē naturalē. patiā ſingu
larem. intētiſſimā charitatē. Quere ſuꝑ de
roſa. Et qꝛ maria in his ꝛ alijs vniuerſis vir
tutibus ꝓcellebat omni ſancto. idō ꝓcioſior
corā deo ¶ Ponderoſiſſimū. ꝑ timoroſā
humilitatē ꝛ aureā grauitatē. Qđ apparu
it in angelica ſalutatōe qn̄ ad ꝓmiſſum an
geli n̄ ſe mouit a ꝓpoſito ſuo ꝛ ſtatu dicēs
Quō fiet iſtud. ꝛ nominās ſe ancillā So
lidum. ꝑ mentis ꝯſtantiā in bono. qđ appa
ruit in filij paſſiōe. vbi nec irritauit aliquē
nec potuit irritari aut ꝓuocari ad irā. Si
militer in filij ſepultura qn̄ nunꝗ deſpera
uit nec dubitauit de eiꝰ reſurrectione. ſicut
fecerūt diſcipuli. ¶ Tractabile ꝛ ductile
ꝑ obedientiā que notatꝰ ibi. Ecce ancilla do
mini. q. d. Quicqđ ei placuerit. faciat de an
cilla ſua. Ecce tractabilitas ¶ Precioſū
cuiꝰ ꝓciū xp̄us. Vn̄ puer. in fi. Procul et
de vltimis finibꝰ ꝓciū eiꝰ. vbi fines celi ce
lorum ¶ Imputribile ꝑ luxuriā q̄ ad car/
nem. ꝑ inuidiā quo ad mentē. et qꝛ corpuſ
eius nō fuit reſolutū ¶ Nō eruginat ꝑ ma
liciam. Vn̄ dicitꝰ ei ¶ Virgo ſingl'aris īter
omnes mitis ¶ Percuſſum nō murmurat
ſicut es. In h' ſignatꝰ virginis patiētia ī fi
lij paſſione. Qualē eñ ſe exhibuit agnꝰ. i.
filius qui corā tondentibꝰ ſe ꝛ ꝑcutiētibus
obmutuit. talē ſe exhibuit mater agni ꝛc.
¶ Decima ſtella ſiue decimus lapis duo/
decime corone b. virginis eſt chriſopaſſuſ

Chriſopaſſuſ in
india naſcitꝰ viridis aureeꝗ mi
xture. Quidā etiā purpureꝰ cū
guttis aureis ſignificat eos q̄ virorē eter
ne patrie charitate merētur. et aliā purpu/
ream martyrij oñdunt. Et quia exemplum
dn̄i ſequūtur ī india. i. ꝓpe ortū ſolis ſunt.
et cum xp̄o regnare expectant. In denario
numero ſunt. ꝛ decalogus implebitꝰ ꝑ dile/
ctionē que ñ finit. Igitꝰ in chriſopaſſo opꝰ
martyrij ſignatꝰ ꝛ ꝓmiū. Criſon aurū. paſ/
ſos portū dicitꝰ Quia igitꝰ beata virgo mar
tyrium mentis qđ grauiꝰ eſt martyrio cor
poris in paſſione dn̄i patiēter paſſa eſt. nō
dubium qn̄ etiā ꝓmium ꝛ coronā martyrū
in regno celoꝝ poſſideat. quia iā ad feſtum
eternitatis trāſijt. et ad cenā agni feliciter
vocata eſt. In qua cena duo fercula appo/
nuntur. ſ. mel ꝛ lac. Mel ſignat dulcedinē
de cognitione diuinitatis. quia mel deſcen
dit ex aere ſiue rore celeſti. Lac gaudiū de
cognitione dn̄ice incarnatōis in virginem
quia lac de carne ꝓcedit ꝛc. ¶ In hac ite/
rum cena duodecim fercula que notantur
Geñ. xxvij. in benedictione iacob. vbi dici
tur ei ab iſaac. Det tibi deꝰ de rore celi ꝛ de
pinguedine terre abundantiā ꝛc. ¶ Fercu
la cene. xij. Ros. refrigeriū. ꝛ ꝓtectio ꝯtra
eſtum tribulationū. Vn̄. Trāſiuimus per
ignē ꝛ aquā ꝛ eduxiſti nos in refrigerium
¶ Pinguedo terre. ſtabilitas ꝛ firmitas
in bono. quia inter elemēta firmior ē terra
que in eternū ſtat. Eccs. i Item. Qui fun
daſti terrā. i. eccleſiam Frumentū. oñis
defectus ſuppletio ꝛ amotō. Apoc. vij. nō
eſurient ¶ Vinū obliuio oīm miſeriaꝝ. ꝓ
uer. xxxi. Date ſicerā. vſqꝫ. bibāt ꝛ obliui
ſcantꝰ egeſtatis ſue ꝛ doloris ſui nō recordē
tur ampliꝰ Iſa. lxv. Obliuioni tradite ſūt
anguſtie priores ¶ Oleū. gaudiū ineffabi
le. Vn̄. Et vt exhilaret faciē in oleo Ob
ſequiū impēſum ab omni creatura q̄ fuiet
eoꝝ volūtati. Vn̄. Seruiāt tibi ꝑpl'i. Vn̄
Euge ſerue. vſqꝫ. ſupra multa te conſtituā
¶ Honor. vn̄. adorēt te tribꝰ Sap. v. Ec
ce quomō computati ſunt inter filios dei.
ꝛ inter ſanctos ſors illoꝝ eſt. Itē. Glia et
honore coronaſti eū ¶ Participatio oīm
bonoꝝ. Vn̄. Eſto dn̄s fratrū tuoꝝ. Nā ſic
lucente ſole omnes ꝑticipāt lucē ſine dimi
nutione ꝛ ꝓiudicio alicuiꝰ. ita quilibet ſan/
ctus ꝑticipabit gaudium alteriꝰ. Nō orat
ꝓs. participem me fac deꝰ omniū timētiū
te. ¶ Omniū rerū dominiū. Vn̄. et incur
uentur ante te filij matris tue. ꝓs. Omia
ſubieciſti ſub pedibus eius ¶ Vindicta in
inimicorum. Vn̄. Qui maledixerit tibi. ſit

ille maledictꝰ.ps̄.Letabit iuſtus cū vide
rit vindictā ¶ Remuneratio amicoꝝ ⁊ be
nefactoꝝ.Vn̄.Et qui bn̄dixerit tibi bn̄di
ctionibus repleat.Mat.x.Qui potū de⸗
derit. ¶ Cōiunctio xp̄i ⁊ eccl'ie que notat
in oſculo iſaac.Quia ſicut nulla eſt diuiſio
inter oſculantes.ſic nulla erit diuiſio inter
xp̄m ⁊ eccl'iam.De hoc oſculo dicit ſponſa
Oſculet me oſculo oris ſui. ¶ Vinū huiꝰ
cene illud eſt de quo Deute.xxij.Sangui
nem vue bibēt meraciſſimū.Vua xp̄s que
nata eſt ex illa beatiſſima vite.i.glo'ſa virgi⸗
ne.que dicit Ecci.xxiiij.Ego q̄ſi vitis ⁊c̄.
Que ſcʒ vua p̄ſſorata eſt in torculari cru⸗
cis.⁊ inde eliquatū muſtū nr̄e redēptiōis
De quo dicit xp̄o.calix tuꝰ inebriās q̄ꝫ p̄⸗
clarus eſt.Qđ ſcʒ muſtū vel ſanguinē vue
meraciſſimū modo ſuminꝰ in ſacramēto.
⁊ tūc ſumet ineffabili mō q̄n̄ dicet ꝯuiuis
illud Can̄.v.Bibite ⁊ inebriami chariſſi⸗
mi.fructꝰ huiꝰ cene.fructꝰ ille bn̄dictꝰ. de
quo dixit elizabeth Luc̄.i.virgini glorioſe.
Bn̄dictus fructꝰ ventris tui.Hic fructus
modo emēdus eſt p̄cio bonoꝝ opeꝝ.vt ibi
chariꝰ ⁊ delicatiꝰ comedat.Vn̄ de anima
bona negociāte tūc dicet.Date ei ꝺ fructu
manuū ſuaꝝ.puer.in fine.Et q2 beata vir
go maiorē ⁊ diuturniorē ꝓ dn̄o laborē ha
buit.⁊ maiores tribulatōnes ꝓ eo recepit.
Ergo iam ſingulari dulcedine in illa cena
reficitur.

¶ Vndecima ſtella ſiue vndecimus lapis
duodecime corone beate virginis eſt ia⸗
cinctus.

Iacinctus. Vn⸗
decimus cū aere mutat.In ſe
reno ꝑſpicuꝰ.in nubilo obſcu⸗
rus ſignificat diſcretiſſimos doctores.om
nibꝫ qualitatibꝫ.moribꝫ.etatibꝫ itellectibꝫ
ſe cōtēꝑantes.vt paulꝰ q̄ dicebat.ſapiētiā
loquimur inter ꝑfectos.Itē.nō potui vo⸗
bis loqui ⁊c̄.Itē.Quis infirmat ⁊c̄.Iteʒ
Omnibꝫ oīa facta ſum vt oēs lucrifacereʒ.
¶ Vt aūt diſcretionē ʒelū ⁊ dilectionē b.
v̾gis plenꝰ poſſis cognoſcere ſcire dēs ꝙ
ip̄a dilexit ſapiēter dulciter ⁊ fortit̄ ¶ Ma
ria dilexit ſapiēter.i.diſcrete.q2 rō̄nabile
fuit obſequiū eius.Sciebat eñ v̾go pru⸗
dens ꝙ honor regis iudiciū diligit.i.diſcre
tionem.Et ꝙ quidq̄d offert ſacrificij ſale ē
condiēdum.Leui.ij. ¶ Itē diſcrete.q2 ip
ſa fuit vas nouū in quo miſſum eſt ſal i in⸗
carnatiōe vnigeniti dei.Et in ſale ſapiētia
vl' diſcretō deſignat.iiij.Re.ij.Itē diſcre
te.bona familiaria que ei dn̄s faciebat.fa⸗
tue nō oſtendens.Erat eñ mulier ſenſata
⁊ tacita.Ecci.xxvi.cōſeruans ⁊ cōferens
in corde ſuo quidq̄d de filio dicebat.Sci
ebat eñ ꝙ q̄ denudat archana amici.i.xp̄i
ꝑdit fidem.Ecci.xxvij. ¶ Itē diſcrete.bo
na ſpūalia que ꝓ dn̄o faciebat in abſcōdito
faciens.Vn̄ clauſa in thalamo inuenta eſt
ab angelo.clauſo ſuꝑ ſe oſtio patrē ſuū exo
rans.ſicut dicit Bern̄.Itē diſcrete ꝓ om̄i
obſequio qđ dn̄o faciebat ip̄m ſolū in p̄mi
um petens.nō laudē humanā aut aliquid
hmōi.quia ſm̄ Aug.hoc fine ⁊ h̾ ſtudio co
lendus eſt deꝰ vt ſui cultus ipſe ſit merces
⁊c̄.Itē diſcrete.i.ſolicite.ne deū offenderꝫ
verbo vl' facto nutu aut ſigno.cogitatu aut
deſiderio.Mich̄.vi.Solicitꝰ ambula cuʒ
deo tuo ⁊c̄ ¶ Maria dilexit dulciter quia
dulcedo generabat in ea ex triplici recor⸗
datione.miſericordie.gr̄e.et gl'ie.Miſeri⸗
cordie q̄ eā deus in ſanctificatōe eiꝰ p̄ſerua
uit ab originali pctō.Gratie qua ip̄am im
pleuerat ad omnē virtutē et omne opꝰ bo⸗
num.Glorie.qua ſe ſperabat remunerādū
ſupra meritū ¶ Quia amaritudines p̄ſen
tis ſeculi dulces reputabat.et inundatōes
maris quaſi lac ſugebat ꝓ amore vnigeni
ti ſui ¶ Quia qđammodo dulcis viſa eſt
ei anguſtia paſſionis vnigeniti ſui.licʒ eñ
mente cōpaſſa ſit ob deſideriū virtutꝫ ⁊ ſa⸗
lute generis humani.Vn̄.dulce lignū dul
ces clauos.nō ſolū xp̄o patienti ſʒ ⁊ matri
compatiēti.que ꝑ amaritudineʒ tormenti
ſciebat genꝰ humanū redituꝝ ad dulcedi⸗
nem ꝑadiſi.Io.xvi.Mulier cuʒ parit ⁊c̄.
Qđ de matre ⁊ filio pōt intelligi.videlicet
de eius morte ⁊ reſurrectōe ¶ Maria dile
xit fortiter.In omni v̾tute ſua eū qui ſe fe⸗
cit diligēs.Ecci.vij.⁊ p̄ter eū nihil timēs

Math.x. Nolite timere eos q̄ occidūt corpus ⁊c̄. Perfectꝰ eñi timor dñi facit diligere fortiter. Uñ ꝓuerb.xiiij. In timore dñi fiducia fortitudinis ⁊c̄. ¶ Pro eo q̄n taſlibet aduerſitates patiēter ſuſtinēs. iuxta illud Prouer.xij. Qui negligit damnū ꝓpter amicū.i.xp̄m fidelis eſt ¶ Pro aliqua aduerſitate ab eiꝰ amore nō recedēſ quia ſicut dr̄ ꝓuerb.xvij. oī tp̄e.i.tā in aduerſis q̄ȝ in ꝓſperis diligit q̄ amicus eſt.

¶ Pro nulla aduerſitate. nec etiā timore mortis ip̄m negās aut deſerens. ſicut fecit petrus ꝑſumptuoſus. Et hoc manifeſte in paſſione apparuit q̄n fugiētibꝫ diſcipulꝭ ſtetit imꝑterrita iuxta crucē. Jo.xix. Timor eñi nō erat in charitate eius. q̄m ꝑfecte diligebat.i. Jo.iiij. Perfecta charitas foraſ mittit timorē ¶ Quia dilectio eius fortis fuit vt mors. Cañ.viij. Quia ſicut mors ñ moriť. ſic charitas eiꝰ nunq̄ȝ excidit. Uñ dicit filio Hiere.xxxiij. In charitate ꝑpetua dilexi te. Impletū eñi eſt in ea illō Eccleſiaſtici.xiiij. Oī vita tua dilige deū Ꝛ ſi fieri poſſet ſ̄m bñplacitū diuine volūtatꝭ mori ꝓ eo ⁊ cū eo deſiderauit. nec vite ſue ꝑpcit ꝓ dilectōe ſicut nec filiꝰ. Pro eo q̄ viſa dixiſſe ſit cū dauid.ij.Re.xviij. Quiſ mihi det vt ꝓ te moriar fili mi ieſu. Cū eo q̄ȝ ⁊ ſi aīam ſuā nō poſuit ꝓ redemptōe generis hūani: expoſuit tñ. ⁊ q̄d potuit fecit Et ſic impleta eſt ꝓphetia ſymeonis. Et tu am ipſiꝰ aīam ꝑtrāſibit gladiꝰ

¶ Duodecima ſtella ſiue duodecimꝰ lapis duodecime corone beate virginis eſt ametiſtus

AMetiſtus duodecimꝰ. purpureꝰ mixto colore viole ⁊ roſe. quaſdā flāmulas de ſe effundēs. Purpureꝰ color ſignificat celeſtis regni habitꝰ. et angelice ſocietatiſ principatū ad quē venturi ſunt ſcti. Uiola humilē ſanctoꝝ verecundiā cū odore bone ꝑatiōis. Roſa. ꝑcioſam mortē martyꝝ. q̄ nō modo inter ſe ſed etiā ad inimicos ⁊ ꝑſecutores flāmas charitatis emittūt. Significat igiť ametiſtꝰ celeſtis regni ſ̄p memoriam in cordibꝫ humiliū. ⁊ illā egregiā vtutē vt etiā ꝓ inimicis orēt. ⁊ de ſalute eorum curēt q̄ eſt ꝟtus virtutū Coloꝝ varietas. virtutū multiplicitas. Applica ſingula ad beatā virginē que in omnibꝫ ꝟtutes alioꝝ ſanctoꝝ in infinitū excellit. De viola humilitatis ipſiꝰ ⁊ de roſa charitatis habes ſupiꝰ in corona. viij. Nūc de varietate veſtiū.i. virtutū ipſiꝰ eſt dicendū ¶ Et nota q̄ quales veſtes ip̄a habet tales etiā largitur ſeruis ſuis ¶ Maria igiť ꝓfert veſtē talarē ꝑ ꝑſeuerantiā. Geñ.xxxvij. Fecit iacob ioſeph filio ſuo veſtē polimitā ⁊ talarē ¶ Candidā. ſine admixtione macule mortalis. quia veſtimentū mixtū ſanguīe.i.corpus mortali pctō fedatū: erit ī cōbuſtionez. Iſa.ix. Ideo diciť Eccl̄.ix. Omni tp̄e veſtimenta tua ſint cādida. Uel veſtimētum mixtū ſanguine: cōuerſatio polluta ꝑ luxuriam. Apoc̄.iij. Ambulabūt mecū in albis. ſcȝ ſi fuerint in albis. ⁊ loquiť de illis q̄ non inquinauerūt veſtimēta ſua.i. corpa ꝑ maculam pctī mortalis ¶ Inconſutilē. ꝑ integritatē ⁊ vnitatē ꝯuerſatōis exterioris ⁊ intentionis interioriſ. ne ſit diſſuta per duplicitatē vel ſimulationē vꝉ hypocriſim. exemplo tunice dñi Jo.xix. Itē Leuitic̄.xix Non incidetis carnes veſtras neq̄ȝ figuras aut ſtigmata facietis vobis ¶ Fulgidā per exemplū. Uñ Mat.v. Luceat lux vr̄a ⁊c̄. ꝓpter hoc angeli apparuerūt in dominica reſurrectione in veſte fulgenti Lu.xxiiij Ut poſtq̄ȝ ſurrexeris a peccato. ſulgeat conuerſatio tua alijs per exemplū ¶ Odoriferam. ꝑ flagrātiā opinionis Cañ.iiij. Odor veſtimentoꝝ tuoꝝ ⁊c̄. Geñ.xxvij. Statim q̄ȝ vt ſenſit veſtimenti eius flagrantiā. benedicens ait ⁊c̄. Talem habeto. ſi vis bene dici a vero iſaac ¶ Subtilem. ꝑ diſcretōȝ ⁊ ſuiipſius diſcuſſionē. Ezech.xvi. Indui te ſubtilibus ¶ Calidā. ꝑ charitatē. Job.xxxi. Nonne veſtimenta tua calida ſunt ⁊c̄ Hec eſt veſtis quā heſter. id eſt. maria mittit mardocheo.i. penitenti induto ſacco. q̄ ſignificatur timor ſeruilis cum quo non intratur in palatiū aſſueri.i. in celū. Heſter iiij. ¶ Geminā. ꝑ dilectionē dei et ꝓximi.

vel ꝓpter cordis ⁊ corpis caſtitatē. ꝓ quo datur ſtola gemina. Vñ ſupra. Domeſti-ci eius ⁊c̄. Sʒ pri⁹ exuenda eſt vet⁹ ꝯuer-ſatio Zach.iij. Auferte veſtimēta ſordida ab eo. Itē īfra vide Odiētes eā que carna-lis eſt maculatā tunicā. Aliter eñ non pōt noua cōuerſatio q̄ſi noua veſtis indui. Si vero veſtis hec non poteſt oīno exui. ſaltem ſepe ꝑ pn̄iam debet lauari Iſa.i. Lauamini mūdi eſtote ¶ Stragulatā qua ip̄a fuit in duta Prouer.xxxi. Stragulatā veſtē fec̄ ſibi ⁊c̄. Stragula ꝺꝛ a ſtragos qꝺ interp̄ta tur talus vel variū.ſ. ꝓpter ꝑſeuerātiā vel ꝓpter grāꝝ et donoꝝ vel bonoꝝ operū va-rietatem. Vñ ſtragulata veſtis eſt grā reli-gioſe cōuerſationis que principaliter cōſi-ſtit in tribus. In continētia membroꝝ. in obedientia mandatoꝝ. et in tolerantia ꝑſe-cutorum. Stragulata eñ ſicut quidam di-cunt vel volunt dicitur quaſi triangulata. Tres anguli ſunt animi deuotio. proximi compaſſio. et carnis mortificatio. Vł tres anguli. laus dei. vtilitas ſui. exemplū pro-ximi. primū ad deū. ſecundū ad ꝓximum. tertium ad ſeip̄m. Veſtitus eſt ergo veſte ſtragulata qui tria hec intēdit in verbis et opibus ſuis. Omnib⁹ iſtis modis veſtem ſtragulatā fecit ſibi maria. Habuit eñ va-rietatē donoꝝ et gratiaꝝ miniſtrationū et operationū ⁊ differētias virtutū ⁊c̄.

¶ Finit duodecima corona beate ꝟginis

¶ Incipit ſecūda ꝑs huius tractatuli. ſcʒ quales debent eſſe ſerui beate ꝟginis

¶ Prima ſtella corone ſerui beate ꝟginis

VIſo de coronis b. ꝟginis gloſe ⁊ ꝺ eaꝵ ūdē ſtelł. reſtat nunc aſſigr̄e de ꝓprietatib⁹ ſ-uoꝝ ſūoꝝ. q̄s niſi habuerim⁹ digne n̄ poſſum⁹ eidē miſtrare. Dn̄t eñ q̄ digne cupiūt miſtrare xp̄o vł m̄ri ei⁹ ⁊ ceterꝫ ſctis. ip̄os q̄ntū pn̄t in ꝟtutib⁹ imi-tari. ⁊ ſaltē a lōge currere ī odorib⁹ vngen-toꝝ ſuoꝝ. Cañ.i. qꝛ ſic̄ dic̄ autoritas. vene-rari ſctōs ⁊ n̄ imitari. nihil aliud ē q̄ mēda-citer adulari. Greg. ſuꝑ illud Io.viij. q̄s ex vobis arguet me de pctō. Qui deū neſci-unt dei famulos falſe honorāt. Vera ei ſan-ctoꝝ veneratio ē ꝟa ip̄oꝝ imitatio. Xp̄o ſic̄ dē ⁊ ſctīs młto magꝫ placet imitator deuo-tus q̄ laudator ocioſ⁹. Et ꝟa laudatio cor-dis ⁊ oris imitatō ē opis. Et tūc ꝟi lauda-tores ſcōꝝ exiſtim⁹. ſi ea ſecteñ q̄ ⁊ ipſi ſe-ctati ſūt Hiero. ad ꝟgīes ibi. cogitis me o paula ⁊c̄. Igit̄ dilectiſſimi amate quā coli-tis ⁊ colite quā amatꝫ. qꝛ tūc ꝟe eā colitꝫ ⁊ amatꝫ ſi imitari velitꝫ ex toto corde quā lau-datꝫ. Vt g̃ lauſ ⁊ p̄conia ī.xij. coronis b. ꝟ-ginis p̄miſſiſ: ſibi placeāt. dn̄t laudatores ⁊ ſui ſuiī. xij. ꝟtutib⁹ ſe exercere. ut ſic eē co-ronā remūeratōis cū. xij. ſtelł ornatā ī celo valeāt ꝓmereri Prīa igit̄ ſtel. ſiue ꝟt⁹ ſ-ui b. ꝟgīs ē q̄ dꝫ eē ſobri⁹. Scđa q̄ dꝫ eē ſol⁹ ſiue ſolitari⁹. Tertia q̄ mūd⁹. Quarta q̄ aromatic⁹. Quinta q̄ deuot⁹. Sexta q̄ taciturn⁹ Septia q̄ feruēſ. Octaua q̄ hu-mił. Nona q̄ pi⁹. Decia q̄ patiēs. Vnde-cima q̄ honeſt⁹ ſiue modeſt⁹ Duodecia q̄ ꝯſtās ⁊ ꝑſeuerāſ ¶ Prīa igit̄ ſtel. ſiue ꝟt⁹ ſui b. ꝟgīs ē q̄ dꝫ eē ſobri⁹. qꝛ ut ꝓuer. xx. ꝺꝛ. q̄ delicate nutrit ſuū ſuū. i. corp⁹. p⁹ ea ſentiet eū ꝯtūacē. i. rebellē ꝑ ſtimłoſ luxurie Vñ primi pēteſ p⁹ viciū gule ſenſeꝛt ī pa-diſo ſtimłoſ carniſ. vñ ⁊ feceꝛt ſibi ꝑizoma-ta. geñ.iij. her. In delicijs piclitat̄ caſtitas hiero. Venter ⁊ genitalia vicina ſūt mēbra vt ex vicīitate mēbroꝝ ītelligat̄ ꝯfederatio vicioꝝ. diſ. xliij. Sobrē ſu⁹ b. ꝟgis ſobriaꝫ

vitā regulꝛ' hēat.vt ſic vicijs mētis et in/
ꝯmodis corꝑis carere valeat.Ut em̄ Jhe
ro.ad paulinū dicit.Suꝑfluitas cibi di/
uerſos generat morbos ⁊ mortiferos.mo/
derata vero refectō egritudīes fugat.ſēſu/
um acumē oꝑat.ſoſpitatē ⁊ hilaritatē ꝓ/
curat.de ꝯſe.di.v.nihil.Quapꝛpter magr̄
adrianus carthu.in li.de remedijs vtriuſ/
ꝗ fortune:tꝑantiā ꝯmēdās ita dicit.Pu
ricia amica ꝟtutis eſt mollicies vero volu
ptatis.Quot em̄ magni viri vltro ſe volu
ptati abdicātes hūc quē tu victū refugis e
legere:quoꝝ multi cū laute veſci potuiſſent
panē ⁊ aquā in delicijs habuere.Sed fu/
neſta ſuauitas.virtus hoſtis ac ruina atꝗ
titillatō beſtialis.in brutū aīal hoīem cōuer
tit.ac hec familiaritas ꝯtracta cū vicijs ⁊ ꝑ
uerſa ꝯſuetudo reꝝ peſſīa.mortalē obtutū
ꝑſtrigit vt decerni nequeat ꝗ decoꝝ ſit qđ
torquet:⁊ ꝗ fedū id quod mulcet.Sꝫ di/
cis.Tenuis mihi cibꝰ eſt.Malles igiṫ ne
tumefieri.Tenuitas em̄ e finibꝰ tuis pellit
podogrā.capitis dolorē.vertiginē cerebri
vomitū ⁊ ructū.nauſeā ⁊ ſudorē.tediūꝗ ⁊
faſtidiū tui.pallorē alternū cū rubore.odo/
rem tam oris ꝗ corꝑis.tibi atꝗ alijs im/
portunū.Adijce:ꝙ tollit inſtabiles pedes
manus tremulas.nutās caput.⁊ qđ optiꝫ
ineſt.ipſꝫ aīꝫ moderabiṫ frenabitꝗ.Quid
igiṫ queſo tāta aīe ⁊ corꝑis bona ꝑuo deſide
rioꝝ guſtu quaſi momētaneo deꝑdere con
quereris.Hec ille.Uñ ⁊ cypri.Uoluptas
carnis blādus demō ē:dulce venenū.pc̄tꝫ
ſuaue mētē eneruās.furās intellcm̄.Pꝰ
ꝗ illa viuere cepit vera vita deſijt.Ad hāc
ḡ indurādus eſt aīus ⁊ ab ea lōge abſtrahē
dus.Nil's ei eo ꝯtūelior ⁊ ſeuior hoſtis eſt
Perſtrigit ocl'os.aufert oēꝫ ſenſuꝫ bonum
cor emollit.effeīat aīm.Blādiṫ vt decipiat
latronū more nos amplexaṫ vt ſtranguletꝫ.
Hec igiṫ dāna ⁊ ꝑicla fuꝰ.b.ꝟgīs diligē/
ter attēdat ⁊ ſobꝛietatē ſuꝑ oīa ſuare diſcat
qꝛ vt qdā ait.oē altū oē ſcm̄.oē ſalubre.oē
ꝟtuoſuꝫ illi vile ē.cui corpꝰ nimis caꝝ eſt

¶ Secūda ſtella ſiue ꝟtꝰ
fui.b.ꝟgīs eſt ꝙ dꝫ eē ſo
litarius.

SOlitarius Ut
em̄ fuus.be.ꝟgīs ſe caſtum et
mōm a vicijs ſuare valeat nil
aliō reſtat ꝗ vt ſolitudinē qetē ⁊ cellā dili
gat.⁊ in ea ꝗtū in eo eſt ꝯtinue maneat.ſi
cut ⁊ dauid faciebat ꝗ dicit.Ecce elōgaui
fugiēs ⁊ māſi in ſolitudīe.Uñ ihero.ad ru
ſticū mōachū.Uideris qđ alij ſentiāt.U
nuſqſꝗ em̄ ſuo ſenſu abūdat.Mihi opidū
carcer ē.⁊ ſolitudo ꝑadiſus.Quid deſide
ramus vrbiū freqntiā.ꝗ de ſingularitate cē
ſemur.Moyſes vt ꝑeeſſet ꝑplo iudeoꝝ.xl.ā
nis erudiṫ in heremo ¶ Cypria.Una igiṫ
placida ⁊ fida tranqllitas.vna ſolida ⁊ fir
ma ſecuritas.ſi qs ab his inqetātis ſcli tur
binibꝰ extractus ſalutaris portus ſtatione
fungaṫ.ad celū ocl'os attollat a terris.⁊ ad
dei munꝰ admiſſus ac deo ſuo mēte iā ꝓxi
mus.qđqđ apud ceteros hūanis in rebus
ſublime ac magnū vidꝫ intra ſuā ꝯſcīaꝫ ia
cere glꝛ'.Nihil ꝗ appetere iā de ſcl'o pōt:
qui ſcl'o maior eſt.Hec ille.Tria aūt ſoli/
tarius ſiue fuꝰ.b.ꝟgīs ꝑcipue dꝫ fugere ⁊
ꝯtēnere.ſ.vinū.delicias ⁊ mlꝛ'ieres.Unde
glo.ſuꝑ climacū.Fuge fuge ꝗ mōachꝰ.ſi/
ue fuus.b.ꝟgīs es.delicias.vinū.⁊ muli
eres.qꝛ tibi ſunt cā pctī ⁊ apoſtatare faciūt
ſapiētes.Nā ⁊ iuſtus loth ꝓpter iſta ꝑuari
catus eſt.Uinū igiṫ ſine mēſura potatum
⁊ mulieꝝ familiaritas ⁊ colloqa ñ ſoluꝫ la
crimas ſed extermināt oīe bonū.Hec ibi
Sapiētis eſt igiṫ ſegregare ſe a voluptati/
bus carnis eleuare aīam atꝗ a corꝑe ab/
ducere.Hoc eſt em̄ ſe hoīem cognoſcere
Que eleuatō ⁊ ꝯgnitō in ſolitudine acqriṫ
Uñ Jhero.ad paulinū.Si cupis eſſe qđ
diceris mōachꝰ.i.ſolus.qđ facis i vrbibꝰ
que vtiꝗ non ſunt ſoloꝝ hītacula ſꝫ mlꝛ'to
rum ⁊c̄.Obſecro itaꝗ te vt multitudīem
hoīm ⁊ officia ⁊ ſalutatōes ⁊ cōuiuia.velut
quaſdā cathenas fugias voluptatum.Hec
ille ¶ Nil igiṫ ſtudioſe mēti ⁊ fuo.b.ꝟgīs
tā ꝯgruū ſicut ſolitudo.Nā ꝗ cū multis ē
ſecum non eſt.Et qui ſibi abeſt ꝯtēplari ne
qt.Itaꝗ ꝯtemplatōnis locus eſt ſolitudo
Itē in ꝓuerbijs ſapiētum.Solitudinem

querat qui vult inocẽter viuere. Et Oui-
dius. Viue tibi ⁊ nomina lõge magna fuge
Et iuxta Sen̄. A turba ꝯtrum potes te ſe
para. ¶ Initiū eñ vt q̄dā dicit religioſe di
ſpoſitõis eſt vt freq̄ntiam hoīm deuitantes
in ſequeſtꝝ corpus ⁊ aīmam cõtrahamus
Oñis eñ grā a mūdi exordio cõicata exhi
bita eſt in ſequeſtro. Sic ⁊ ſuus. b. v̄gin͛
ſi grām dei ꝯſeq̄ voluerit ab omī cõmertio
mūdanoꝝ p̄ que nos ꝯtingeret freq̄ntie ho
minū intereſſe ad imitatiõez dn̄i qui ꝓpter
nos ſe trāſtulit in deſertū ſe penit⁹ retrahat
Sic abrahā familiaritatē dei cupiēs ꝯſeq̄
a terra natiuitatis ſue ſe elõgauit ⁊ audire
meruit a dn̄o. Ego deus omp̄s ambula co-
ram me ⁊ eſto p̄fectus. ponamq̄ fedus in
ter me ⁊ te. ⁊ multiplicabo te vehement͛ ni-
mis. Sic moyſes dum gregē ad interiora
deſerti minauit. ⁊ portētum ardētis rubi vi-
dere meruit. ⁊ dn̄m ſibi de celo loquentem
audiuit. Sic iacob bn̄dictõem patris obti-
nuit ꝓ eo q̄ eſau egrediēte dn̄s ſpreuit. ip-
ſe domi ſemꝑ māſit. Vn̄ de Gene. xxv. Ia
cob vir ſimplex ⁊c̄. Sic dn̄s ī deſerto ꝓplm
ſuum pauit mānate q̄d ei defecerat cū ad
terram ꝓmiſſionis tanq̄ ad ꝓpria ꝑueniſ-
ſet. Sic dn̄s Ezech. nunc in cāpum egre-
di iubet. nūc includere ſe in medio domus
ſue. vt cum eo loquat͛ dn̄s ⁊ ei ſpm̄ ꝓphe-
tie infundat. ꝓpter q̄d dicit p̄s. Quis da
bit mihi pen. ſicut co. ⁊ vola. ⁊ requieſcam.
Q̄d tn̄ deſideriū ꝯſecutus eſt cū dicebat
Factus ſum ſicut paſ. ſo. in tec. ¶ Sed q̄d
de veteribꝫ dicimus quibꝫ in figura oīa cõ
tingebant. cum etiā hoc noſtrīſ ſcīs ī clara
luce euangelice veritatis legimus eueniſſe.
Nam in exordio nr̄e redemptõnis cum an
gelus miſſus eēt ad. b. v̄ginem īntrauit ad
eam. Vñ de bern̄. ſuꝑ miſſus eſt. Item dn̄s
aſcēdens in celū docuit diſcipulos ſuos di
cēs. Vos aūt ſedete in ciuitate ⁊c̄. Hanc
ec̄ reglam ⁊ doctrinā ſu⁹. b. v̄gīs teneat ⁊
in ciuitate hoc eſt in ſecreto ⁊ ſolitudīe ma
neat vt ſic grām ſpūſſcī p̄cipe valeat

¶ Tercia ſtella ſiue virtuſ
eſt q̄ ſit mundus.

Mundus. debēt
eſſe mūdi ⁊ imaclati ſui ⁊ lau-
datores marie. Ipa eſt eñ or-
tus ꝯcluſus fons ſigtus. Cāt. iiij. Nec in-
trādum eſt in ortū floridū ⁊ delicioſum pe-
dibꝫ lutulētis. nec aqua puriſſimi fontꝫ ſor
didis eſt manibꝫ hauriēda. Ad agēdū eñ
de. b. v̄gine nõ eſt niſi mūdo corde ⁊ purifi-
catis cogitatõibꝫ accedēdū vt cū ea dicere
valeat ſuus eius. In hītatõe ſcā corā ipo
i. filio vel corā ipa. ſ. mr̄e miſtraui. Scā eñ
hītatõ idē ē q̄d mūda a terra eleuata ⁊ firma
ꝯuerſatõ. Qui eñ immūdi ſunt n̄ miſtrant
in ſcā hītatõe: ſiml̄r nec appetētes plus iu-
ſto terrena nec ꝯuerſantes in terra. Coraꝫ
ipo vel ipa miſtraui. ¶ Hic no. quattuor.
Celeſte deſideriū vt aū deū ⁊ mrēm ei⁹ ſit
oīe deſideriū nr̄m ⁊ nr̄a ꝯuerſatõ in celis
Itē corā ipo. i. ſimpl̄r. i. ſimplici oclo non
faciēs iuſticiā tuā corā hoībꝫ vt lauderꝫ ab
eis ſed nihil aliud queras niſi ipm̄. Itē co-
ram ipo. i. ſtrēnue. Oīa eñ apta ſunt ocul͛
eius. Propriū eſt eñ oīs ſerui etiam pi-
gri q̄diu p̄ns eſt dn̄s eius ſtrēnue opari.
Boe. Magna nobis ⁊c̄. Vel corā ipo. i. in
bn̄placito eius. Itē corā ipſo. i. reuerenter
corā tāto dn̄o ⁊ tāta dn̄a cū etiā corā dn̄iſ
terrenis reuerēter ſui ſui miſtrēt. Miſtra-
ui humil̄r ⁊ libenter. Miſter quaſi minor ſta
tu. miſtrare quaſi minorē ſtare. Auctoritaſ
Si inuitus pares ſuus es. ſi libenter mi-
ſter. Miſtrare ḡ in ꝯtinua mētis ⁊ corꝑis
mūdicia: eſt in ſcā hītatõe miſtrare ¶ Et no
ta q̄ in his tribꝫ verbis tāgunt͛ fere oīa q̄
miſtris xp̄i vel marie ſunt neceſſaria. Vt. ſ.
miſtrēt in mūdicia vel abiectiõe voluptatuꝫ
⁊ ꝯtemptu tp̄aliū. in pacia aduerſariorum
in deſiderio eternoꝝ. ſtrēnue. feruēter. ſim-
pliciter. reuerēter. humil̄r. libenter. p̄ſeue-
ranter. Ecce decalogus miſtroꝝ xp̄i ⁊ ma-
rie. Item ſuiamus matri ſicut docem̄ ſui
re filio. Lu. i. Seruiamus illi in ſcītate. i. ī
mūdicia. Vn̄ mr̄ dicit cū filio. Ambulās in
via īmaculata hic. i. diſcretiue. nõ ali⁹ mi-
hi miſtrabat ad bn̄placitum meum. Et iu-
ſticia: vt non credas te ei dare gratuitū ſꝫ

reddere debitum dicēs. Seruus inutil' ſuz
Coram ipō non vt ab hoībꝫ velimus lau
dari. Vñ ad Colo. iij. Non ad ocl'm ſuiē-
tes. Mat. vi. Attēdite ne iuſticiā ve. fa. co
rā hoībꝫ. ⁊c̄. In hoc etiā ꝙ dicit coram ipō
notat̄ ꝙ boni ſtāt in ꝯſpectu dei ſicut helyaſ
di. de ſeipō. iij. Re. xviij. Viuit dñs exer-
cituū añ cuius vultū ſto ⁊c̄. Mali aūt ꝯtro
Vnde. Qm̄ pones eos dorſum. Et hoc q̄a
a dño ignorant̄. Mībꝫ diebꝫ noſtris. i. ꝑſe
uerāter. qꝛ dñs non vult ſuū alteri obliga
tum. ſciens ꝙ nemo pōt duobꝫ dñis ſuire
Mat. vi. ¶ Non eſt ſuiēdū mōdo. qꝛ ſuū
ſuū non ſolum nō remunerat ſed etiā in di
ſceſſu total'r ſpoliat. Job. i. Nudus egreſ-
ſus ¶ Non dyabolo qui q̄ꝫto affectuoſius
ei ſuit̄. tanto ꝯtra talem graui⁹ exacerbat̄ ſi
cut dicit Grego. ¶ Non carni que de ſer-
uitio quod ei fit non reddit niſi monetam
ſtercoꝝ ¶ Item triplex mūdicia ſeruis ma
rie eſt neceſſaria. Vicꝫ carnis. qḋ eſt abſti
nere ab om̄i immūdicia exteriori ⁊ ab omni
actu illicito qui poſſet fieri ſciēter ⁊ vigilā
ter. Eſt aūt immūdicia fluxus ſemīs quocū
q̄ꝫ attractu vel tactu viri preter vſum ſeſe
vel femīe ꝑter vſum viri. ⁊ hoc reſtricto vo
cabulo. large aūt ſumpto vocabulo immun
dicia ꝯplectitur fornicatōem. adulterium
mechiam. inceſtum. ſodomiticū. peccatum
brutale. ⁊ hmōi. De quibuſlibet aūt immū
dis his modis dicit apoſtolus Epheſi. v. c
Immōi regnum dei nō poſſi debūt ¶ Vo-
lūtatis eſt abſtinere ab om̄i illicito ꝯſenſu
Vñ Ecci. xviij. Poſt ꝯcupiās tuas ñ eas
ſcꝫ eis ꝯſentiēdo ¶ Cordis. abſtinere ab il
licitis cogitatōibꝫ ⁊ ꝑuerſ̄ que ſeꝑant a dō
Sap. i. Imaginatōibꝫ delectatōibꝫ deſide
riis recordatōibꝫ titillatōibꝫ ꝯſenſibꝫ ⁊ hu
iuſmōi. Quia ſic̄ dicit dñs Mat. v. Qui
viderit mu. ad cōcu. eā iā mech. ē eam. Ex
his igitur patet q̄ꝫ mundus debeat eſſe ſer
uus beate Marie virginis vt poſſit eāz di
gne laudare

¶ Quarta ſtella ſiue virtus ſer-
ui beate virginis eſt ꝙ debet eē
aromaticus.

Aromaticuſ per
fragrātiā bone opīonis ꝑ exē-
plum caſtitatis pietatꝫ ⁊ hūili
tatis. Quāto eīm ipa eſt purior tāto magiſ
fetet ei luxurioſus. Ipa eīm cū ſit apis fuga
tur fetore. Ecc. v. Breuis in volatilibꝫ apꝫ
Cum ſit mater pietatis magis fetet ei ipiuſ
⁊ auarus. Cū ſit exēplar hūilitatiſ plus di
ſplicet ei ſuꝑbꝫ. ⁊ ſic de ceteris abomīatōni
bus vicōꝝ. ꝓpter hmōi fragrātiā dr ſeruiſ
ſuis Ecci. xxxix. Quaſi lyban⁹. i. exemplo
marie que deſignat̄ ꝑ lybanū. Vnde dicit
Ecc. xxiiij Quaſi lyban⁹ ñincīſus odorēꝫ
ſuauitatis hēte. ⁊ quaſi roſe plātate ſuꝑ ri
uos aquaꝝ fructificate. florete flores ſic̄ lili
um. date odorē ⁊ frōdete in grām. date no
mini eius magnificētiā. Ecce ꝙ prīo iniun
git ſuauē olētiā ꝟtutū ⁊ poſtea laudes eiuſ
Hāc aūt fragrātiā debes hēre in corde in o
re in opere. In corde ꝯtra fetorē prauorūꝫ
deſideriꝝ. ſordidaꝝ cogitatōnū. recordati
onū. titillatōnum. ymaginatōnum ⁊ hmōi
In ore dupl'r laudes eius que ſūt aromati
ca ⁊ ſpēs aſſidue ruminādo. ⁊ ad oēs ipudi
cos ⁊ detractorios ſmōes ſolicite obdurā
do. In oꝑe ⁊ ſenſibꝫ vt ꝓ illi⁹ honore ⁊ tua
vtilitate abſtineas ab om̄i oꝑe polluto: et
ſenſus tuos ⁊ mēbra ſolicite cuſtodias ab
om̄i actu illicito. ſ. ocl'os ne defigas eos in
feminam. aures ne ꝓ poſſe tuo audias lin-
guam neq̄ꝫ. nares ne delecteris in meretri
cibꝫ odoribꝫ. os ne guſtet qḋ guſtatuꝫ affe-
rat mortē. tactū ſimil'r ⁊ iceſſum a volupta
tibꝫ illicitis ⁊ hmōi. Et qꝛ. b. ꝟgo tl'i mo-
do ſenſus ſuos exteriores regebat. iō ortuſ
ꝯcluſus dr. Vñ quinq̄ꝫ fuerūt clauſure in
maria q̄ ſiī ſuo ſuo fuerīt ab oi pctō ſuos
ſēſ⁹ facillīe ꝑſuare potuerīt ¶ Prīa ab ex
teriori diligētiſſima ſuoꝝ q̄nq̄ꝫ ſenſuū cu-
ſtodia. Siq̄dē iuxta ſnīam illā Ecc̄. xxviij.
ſepiuerat ꝟgo aures ſuas ſpinis ne audirꝫ
linguā nequā. Et fedus pepigerat cū ocul'
ſuis Job. xxxi. vt nec cogitaret de homine
Sic ⁊ ſu⁹ ſuus faciat ne cogitet de virgīe.
¶ Scda clauſura ab interiori. ſ. foſſatum
voluntarie pauꝑtatis. Foſſatū vacuatum

a terra p ↄtēptū mūdane pſpitatis ⁊ largaꝫ erogatōem ſube tpalis. Vn̄ Manū ſuam apuit inopi. Profundū p demiſſionem tiorose būilitatis q2 in tm̄ pfunda ⁊ dilatata eſt vt magni dei capax efficeret. Sācta em̄ tioratō ſenſuꝫ ppriū depaupat Qō bn̄ apparuit in ea qn̄ q̄ſiuit: quō fiet iſtud. nolens initi ppio ſenſui Quis bn̄ ſciret vgīeꝫ parituram Dilatatū p āplitudinē eximie caritatis. Exhibuit ei filio dī. vij. opa mīe de ppria ſuba: īplēs illud puer. iij. Honora dn̄m de tua ſuba. Petratū p ſoliditatē pacie ſingularis. Vn̄ dicit ei ſapīa dī yſ. liiij. Ecce ego ſterno p ordinē lapides tuos Mōlliſſimū p amorē ⁊ votū ppetue vgītatis. que ab ea oēm fetorē exclulit immūdicie carnalis Aquoſum p inexhauſtā multitudinē pietatis ⁊ abūdātiā lacriarum maxime tpe dn̄ice paſſionis Cū igit ſeruus. b. vir. mūdanā pſpitatem ↄtempſerit demiſſus p humilitatē extiterit eximiā caritatem habuerit. paciam ſingularē poſſederit. caſtitatē mētis ⁊ corpis ſuauerit. pietatis affectū alijs exhibuerit tūc ſecūdaꝫ clauſurā ſui ortus ſiue ſenſuū ſuoꝝ optime obfirmauit Tercia clauſura murus multiplex. Murus ptectō dīna. Si enim dn̄s in circuitu ppli ſui: multo fortius in circuitu mr̄is ſue. Unde d̄ ea d̄ yſa. xxvi. Saluator ponet in ea murus ꝛc̄ Virtus omnimoda. Prouer. xxv. Sicut vrbs patēs ⁊ abſq3 muroꝛum. id ē vtutum ambitu Multitudo grāꝝ quaſi aquaꝝ. Exodi. xiiij Aque erāt eis p muro ꝛc̄. Aque maris grē marie. Naum vlti. Aque in circūitu eius. aque muri eius. Mur9 alius quaſi duplex ſcꝫ innocētia mentis ⁊ puritas virginalis. Vel murus firmitas ſcī ppoſiti. vel obduratio recte ↄſuetudīs. vel iuſticie munimētū vel murus fidei fundatus ſup fundamētuꝫ caritatis Opatō bona muniēs animam ↄtra om̄e genus peccati ⁊ ipa om̄ia miſcđe opa exhibuit filio ſuo egeno ⁊ mēdico Cū ergo ſuus marie hos muros habuerit firma erit clauſura ortus ſui Quarta clauſura aqua circūquaq3 currēs ipam vndiq3 muniēs plenitudo totius gratie. Unde angelus ait ad eam. Aue gratia plena. Que tam plena gratie extitit. vt de plenitudine eius ſicut ſanctus Bern̄. dicit accipiāt vniuerſi. Hanc aquā ſeruus. b. virginis diligenter ab ea petat. quia ſine iſta aīma eius ſicut terra arida ꝛc̄ Quīta diſcreti cēſura ſilētij. Que quaſi q̄dam clauſura poſſeſſiones vtutum ſuaꝝ ↄſuabat. yſaie. xxxij. c Cuſtos ſiue cultus iuſticie ſiletium. Et vbi non eſt ſepes hec facile diripit poſſeſſio vtutum ⁊ meritoꝝ. Ecc. xxxvi. Oret ergo ſepe ſeruus beate virginis filium ſuum et dicat. Pone domine cuſtodiā ori meo ꝛc̄.

Quinta ſtella ſiue virtus ſerui beate virginis eſt ꝙ erit deuotus

Deuotus. eſt autem deuotio pius ⁊ humilis affectus in deū vel. b. vgineꝫ ex ↄtritōe generatus. Alr̄. Deuotō eſt teneritudo cordis vel mētis qua q̄s de facili ſ ſoluit in lacrimas. Hec eſt medulla holocauſtoꝝ: ſine qua om̄e holocauſtum ariduꝫ eſt. Vn̄. Holocauſta medullata offeram tibi. Alr̄. Deuotō eſt feruoꝛ bone volūtatis q̄m mēs cohibere non valēs certis manifeſtat indicijs. Hec diuidit in tria. In zelum. cōpaſſionem. ⁊ beniuolētiā. Zelus eſt dum p amoꝛe iuſticie defenſorē ſe vltro offert aius calumniā veritatis pati non ſuſtinēs. Cōpaſſio eſt qn̄ miſerijs alioꝛum ↄdolemus. Beniuolētia qn̄ ſpontanea volūtate beneficia rogāti ānuimus Dn̄t igit ſerui ⁊ laudatores. b. virgīs eſſe recti Cantico. i. Recti diligūt te. q2 rectos decet collaudatio. Rectus eſt cuius intētō ad deū pp̄ter deū dirigitur. Sunt em̄ qui laudāt deū vel mariam cum benefecerit eis: vel vt bn̄faciat eis. Quoꝝ laus ⁊ ſi tēdat ad deum vel mariam: tn̄ recipcat ad ipos. Unde yſa. lix. Semite eoꝝ incuruate ſunt eiſ. id ē r̄flexe ad eos. i. ad ſuū ↄmodum recuruate. Ois qui calcat in eis ignorat pacem. Itē moraliter. Anima bona non porrigit ſe ante vt p̄n̄tia bona ↄcupiſcat non retro vt ad an̄ acta mala p delectatōem reſpiciat. nō dextroꝛ

ſum vt in ꝓſperis ꝑ incõtinentiam ſe effun
dat:non ſiniſtrorſum vt in aduerſis ꝑ ipati
entiam excedat ſed ſurſum ꝓfert incremen
tum ſuũ.ſurſum habet cor vbi xp̄s eſt ĩ dex
tera dei ſedens. Et talis aĩa ſiue ſuus di
gne collaudat filium et mrẽm eius. Non
eñ vidꝛ rectus ſiue iuſtus vel de nũero p̄
deſtinatoꝝ ſed magis de numero reproboꝝ
rum qui marie ſpãliter ⁊ deuote non ſeruit.
Itẽ rectus ſiue deuotus eſt qui ñ curuatur
ad amorẽ terrenoꝝ.qḋ ſigñr in rectitudĩe
corꝑis hũani.qḋ rcm̃ eſt vt doceat ſpm̃ ſu
um rectitudiem.Vñ Os hoĩ ſublime de⁹
ꝛc̃.Ec.vij.Hoc inueni ꝙ deus fecerit ho
minẽ rcm̃ ꝛc̃.Ideo petit iuſtus.Spm̃ rcm̃
innoua in viſce.me.Btũs berñ.Ip̄a corpo
ris rectitudo ſuande.ſue ſpũalis rectitudi
nis ſignum eſt.⁊ decor limi:deformitatẽ ar
guit aĩmi.Et paulo poſt.Peruerſa res eſt
oculos habere ſurſum ⁊ internos ſenſus vl̓
affectus in terrã trahere deorſum.Et īfra.
Indigne humanũ corpus inhabitat brut⁹
⁊ beſtialis ſpũs.Querere ⁊ ſape que ſũt ſu
per terrã curuitas eſt aĩme. Meditari ꝯo
que ſurſum ſunt rectitudo illius Colo.iij.
Que ſurſum ſunt ſapite ꝛc̃. Quia eĩ rect⁹
eſt dñs debet rectus eſſe famulus.ſicut dic̃
p̄s.Quia rectus redẽptor debet redẽptus
eſſe rectus.Item p̄s.Quã bonus yſrl̓ de⁹
his qui recto ſunt corde.Recto corde ſunt:
qui eterna deſiderãt.et his bonus eſt deus
yſrael.Curuo corde ſunt qui tm̃ terrẽa de
ſiderãt.⁊ his non videt̃ deus bonus licȝ ſit
De primis dꝛ Trenoꝝ.iij.Bonus ẽ dñs
ſperãtibꝫ in eum: anime querẽti illum.De
ſecũdis dꝛ.Nolite ſperare in iniquitate ꝛc̃
Quidaȝ ſunt vt talpa que ñ põt viuere ni
ſi in terra.ſed iuſti ſunt vt aquila que videt
ſolem in rota.Deſpiciat ergo ſeruus bea
te virginis Marie temporalia ac medite
tur eterna tunc poterit domine ſue eſſe de
notus

Sexta ſtella ſiue ꝯtus ſerui.b.virgis ẽ
ꝙ erit taciturnus.

Taciturnus.qꝛ
in multiloquio pctm̃ non deerit

Exemplo glorioſe virginis:que nõ niſi ſe
ptem verba locuta legit̃ in euãgelio.Lege
⁊ imitare.Ideo a ſeruo ſuo rogãda ẽ aſſi
due maria.Pone dña m ea cuſtodiam orĩ
meo.⁊ oſti.circum.labijs meis.Nõ decli
nes cor meũ.i.nõ ꝑmittas inclinari a recti
tudine ꝯtutũ in verba malicie ad excuſan
das ꝛc̃.Iō ꝯuenit ſuis ei⁹ illḋ Ihere.viij.
Cõuenite ⁊ ingrediamur ciuitatẽ mũitam
que eſt maria munita om̃i genere ꝯtutum.
de q̄ dꝛ in p̄s Mãgn̄s dñs qm̃ mirificauit
mĩaȝ ſuã in cĩtate mũita.Sequit̃.Et ſilea
mus ibi.i.exẽplo illi⁹ abꝯĩ prauo ſermõe.

De taciẗnitate q̄ ſigni eſt ſapiẽ ꝯm̃dat
fili⁹ mrẽm Cã.iiij.Quã pulc̃ es aĩca mea.
ꝛc̃.ocli tuĩ colũbaꝝ extra taciẗnitatẽ tuã.i.
p̄ter.Ita dicit alia trãſlatõ quã ponit amb.
Tota eñ ſpũal̓ ⁊ ſimplex vt colũba.in c⁹
ſpẽ ſpũſſcũs viſus eſt deſcẽdere ſuper xp̄ȝ.
Lu.iij.⁊ Io.i.Non eſt eñ mediocris ꝯt⁹
tacere ſicut dicit Amb.⁊ iō de taciturnita
te ꝯmẽdat̃ maria que om̃ia verba ꝯferẽſ in
corde ſuo tacite conſuabat.Notorium eñ
eſt ⁊ vulgatum muliebrem ſexũ de multilo
quio ⁊ minori circumſpectione redargui.
Nec miꝝ cum ad primas ſuggeſtiones no
xias loquela penitus ſit adempta ſerpenti:
⁊ aliquatenus inbibita mulieri. Hic po
teris aſſignare de ꝓpera rñſione eue ſine di
ſcuſſione verboꝝ ſerpentis.vñ ortum ẽ om
ne malum.⁊ cogitatõe marie qualis eẽt ã
gelica ſalutatõ vñ ortũ ẽ oẽ bonũ.Btũs q̄ȝ
berñ.poſt maioꝝ cariſmata grãꝝ in oĩȝ ma
xĩa mlíeꝝ dei genitrice maria ꝯuitatẽ ſilen
tij dignis laudibꝫ p̄dicabat.Ip̄a etiaȝ dic̃
de taciturnitate ſua quaſi ſeip̄am ꝯmẽdãs
Ec.viij.Ego os regis obſuo.i.os meũ qḋ
eſt regiũ vt.ſ.nihil aliud loquat̃:q̄ȝ qḋ rgẽ
deceat ⁊ reginã.ſ.verba lenitatis ⁊ clemẽ
tie.verba pietatis ⁊ iuſticie. Ip̄a eſt eteniȝ
mulier ſenſata ⁊ tacita Ecc.xxvi.que ſede
bat ſolitaria ⁊ tacebat ⁊ leuabat ſe ſuper ſe
per contemplatõnem Trenorum tercio.c
Siquidem quia fuit ſenſata.i.plena ſenſu
et tacita non feminiflua.ſed loquens ĩ tem
pore ſuo.fuit tempus tacendi ⁊ tps loq̄ndi
ſicut dicitur Eccleſiaſtes,iij.c.Tempus

tacẽdi ei fuit ante mortẽ xp̃i loquendi poſt. Debuit tacere in pñtia verbi. nec radiare debuit luna pñte ſole: ſicut nec luna radiat in pñtia ſolis. Sed verbo obmuteſcẽte per mortem ipa debuit reuelare miſteria que ↄſeruabat in corde ſuo ↄtra ſcãdalum cru/cis. quia ſup omẽs nouit Uñ poterat dice re illud Yſa. xxiiij. Secretũ meum mihi ⁊c̃ Inde etiã turbata fuit in ſalutatõne angeli ca. quia ſilẽtiũ ſuũ quod valde amabat rñ/dendo infringere cogebat̃. Cogitabat eti/am qualis eſſet iſta ſalutatõ. Et vtinã mo/niales ⁊ recluſe ⁊ religioſe nr̃e ſorores. ⁊ p̃/cipue ſerui beate v̾gis tacẽdo cogitarẽt. q̃/mõ in iudicõ rñderẽt. vbi de oĩni v̾bo ocõ ſo reddituri ſunt homĩes rõem. Uñ in vi/taſpa. legit̃ ꝙ quidã ſenex vidẽs quendaʒ ridentẽ dixit ei. Corã celi ⁊ terre dño rõnẽ totius vite noſtre reddituri ſumus ⁊ tu ri des. Qui riſus cõiter ex multiloquio ꝓue nit. Abbas igit̃ agathon ꝑ triẽniũ tulit la/pidem in ore ſuo vt diſceret taciturnitatẽ Item frẽs dixerũt abbati pãbo ꝙ diceret aliquẽ ſ̾monem alexãdrino epõ ad ſe veni enti. Qui ait. Si in taciturnitate mea non edificat̃ neqȝ in ſ̾mone meo edificabitur. Aug. Loquela ſit in taciturnitate. tacit̃ni/tas in iocũditate. Climacus ſilẽtiũ ſiue ta/citurnitatẽ ↄmendans ita ait. Silẽtiuʒ in ſciã eſt mater oratõnis. a captiuitate reuo catõ. ignis cuſtodia. eps̃ cogitatõnum. in/tentio pugnatoꝝ. luct⁹ colligatõ. amicicia lacrimaꝝ. mẽorie mortis oꝑator. pene eter ne pictor. iudicij eterni diligẽs inquiſitor. meſticie miſter. ↄfidentie ꝓprie inimicicia. ⁊ trãquillitatis ↄiugalis cõiunctus. amoris docẽdi repugnator. ſcie additamẽtum. dei verboꝝ ↄditor. nõ apparẽs ꝑfectus. latens aſcẽſus. Cognoſcẽs delicta. tenuit linguaʒ q̃ vero multiloqu⁹ eſt nõdũ cognouit ſeipm̃ ſicut oꝑtet. Hec ille. Diligat ḡ ſ̾u⁹. b. v̾giĩ ſilẽtiũ ⁊ tacit̃nitatẽ. qꝛ ꝑ h̾ ñ ſolũ erit v̾tuo ſus. ſʒ ⁊ ſapiẽs reputabit̃. ꝓuerbioꝝ. xviij Stultus ſi tacuerit ſapiẽs reputabitur

¶ Septima ſtella ſiue v̾tus beate v̾gis eſt ꝙ erit feruens

Feruens. contra pigriciã. tepiditatẽ ⁊ neglĩam Dr̃ enĩ de ſapĩa ⁊ maria. Ecc̃. vi. Quaſi is qui arat ⁊ q̃ ſeiat accede ad eã i. ad ſ̾uitiũ eius ⁊ ſuſtine bonos fructus il lius. In oꝑe enĩ ipĩus exiguũ laborabiſ et cito edes de generatiõibꝫ illius. Sʒ piger ꝓpter frigus. i. torporẽ aĩ arare noluit. i. la borare. Mẽdicabit ḡ cũ fatuis virginibus in eſtate futuri iudicij ⁊ nõ dabit̃ ei vita e/terna. ꝓuer. xx. Cõtra deſides dꝛ ad hebr̃. vi. Nõ ſegnes efficiamĩ. veꝝ imitatoreſ eo rum qui ex fide ⁊ pacĩa hereditabũt ꝓmiſ/ſionem. Cõtra tepidos dꝛ Apoc. iij. Uti/nam frigidus eẽs aut calidus ⁊c̃. Beatuſ bern̄. Calidi ſunt ſpũalibꝫ feruẽtes deſide/rijs. frigidi horrore pctõꝝ ſuoꝝ ⁊ eterne dã natõis ↄſtricti. Has duas affectõnes ſci/mus ⁊ credimuſ optabiles ⁊ acceptabiles dño. Sed qꝛ tepidus es ⁊c̃. Tepidi ſũt v/triuſqȝ h⁹ affectõnis expꝑtes quales modo fere oẽs inueniũtur. Incipiã te euomere ex ore meo. i. a ſocietate fideliũ qui ſũt os dñi ſeꝑare turpiter ſicut qđ euomit̃ turpit̃ eij/citur. qđ eſt excõicatõ ſpũalis ¶ Alr̃ beat⁹ bern̄. Calidus feruore dilectõis. frigid⁹ tui ipĩus ↄſideratõne. Alr̃. Frigidus eſt qui ꝑ timore gehenne nõ peccat. Calidus queʒ a/mor dei peccare nõ ſinit. Tepidus quẽ nec timor terret nec amor inflãmat. Mirabiliſ dei pacĩa que multotiẽs euomitũ reſumit ꝑ mĩam. cũ de cibo euomito hoc nll's facere dignaret̃. Ideo dicit. ĩcipiam te euomere. Nõ incipit euomere. ſed nõ ꝑeuomit ni/ſi in morte Itẽ ĩ hoc ꝙ dic̃ ĩcipiã q̊dammõ p̄munit tepidũ vt p̄caueat ſibi. qđ eſt mĩa magna. De negligẽtibꝫ dꝛ Iheremi. xviij. Maledcẽs q̃ fac̃ op⁹ dei negligẽter Alia lit tera di. fraudulẽter ¶ Laudes ḡ ⁊ ſ̾uitiuʒ be. v̾gĩs ſ̾u⁹ ipĩ⁹ dʒ feruenter ĩplere ne ab ipã ꝺ negligẽtia lꝫ fraudulẽtia poſſit accuſa ri. ꝓuer. iiij. Arripe illã. i. ſapĩaʒ vel mariaʒ ad ſ̾uiẽdũ ei. ⁊ exaltabit te a terrenis ad ce leſtia et glorificaberis ab ea cum eam fuerꝭ amplexatus. Dabit capiti tuo augmenta gratiarum. et corona inclita proteget te.

Arripe illā.i.ad te cape.vel arripe cito ⁊ q̄ſi violēter ſicut res diu deſiderata quaſi cum violētia ⁊ quodam impetu ſolet apprehēdi Vel arripe ſicut auis nobilis predam nobiliſſimam ⁊ eſcā ſuauiſſimam. Ideo em̄ filius ſubleuauit matrē ad celos vt nos ad ſe traheret. Sequit̄. Et exaltabit te ab imo vicioꝝ ad alta ꝟtutum.a terra ad celum. Et glificaberis ab ea cum eam fueris āplexatus quaſi rem amatam.amplexatus q̄ſi ſcꝫ duobꝫ brachijs amore ⁊ ſuitio. Sequit̄. Dabit capiti tuo.id eſt mēti que eſt caput aīme augmēta grāꝝ ſpūalium corꝑalium ⁊ tꝑalium.⁊ corona inclita ex roſis caritatis ⁊ pacīe.ex lilijs caſtitatis gemine.ex violis hūilitatis ⁊ tꝑantie.ꝓteget te.quia ꝑ hāc triplicē ꝟtutem ꝓtegit̄ homo ab inſultibꝫ viciorꝫ ⁊ demonū.ibidem. Ne dimittas eam ⁊ cuſtodiet te. Dilige eam ⁊ ſeruabit te. Ne dimittas eam quaſi addorſādo eam ꝓpter meretriceas voluptates. Vl̄.ne dimittas eam.i.ne effugies eam peccando mortal̄r.q2 nō recedit a ſeruo ſuo niſi ꝓpter mortl̄e pctm̄. Ipa eſt em̄ apis. Eccl̄ia.ix.c quā fugat fex peccati. Et cuſtodiet te a violētia dyaboli. Dilige eā ⁊ ſeruabit te a peccato ⁊ hoſtiū oppreſſione ¶ Unde ad continuādū.et deuotiſſime celebrādum ſeruitiū beate ꝟginis valet illud exēplū qꝺ narrat petrus damianus de q̄buſdam religioſis: qui ad ſuggeſtiōem cuiuſdā ꝑuerſi fratris dicacis ⁊ accurate eloquētie dimiſerāt ſeruitium.b.ꝟginis. Et ſtatim dimiſſo ſeruitio eius oīmoda infortunia ceꝑunt īſurgere ꝯtra frēs illos incēdia.deꝑdatiōes.ſtrages hoīm.mortalitas aīalium.⁊ hmōi:ita ꝙ de vita deſparēt fratres illi ⁊ tederꝫ eos viuere. Quā cito aūt ſcꝫ ꝯſiliūꝫ dicti petri reinceꝑunt frēs illi ſuitiū marie. ceſſauit ab eis dicta quaſſatō.⁊ multa deīceps pace ⁊ ꝓſꝑitate gauiſi ſunt frēs illi: toto corde de cetero marie feruēter ſuiētes. Attēdat hoc exēplū ſuuſ.b.virgīs.et ex toto corde ſtudeat ītēdere ſuitō eiꝰ ⁊ in eo ꝑſeuerare.

¶ Octaua ſtella ſiue virtus ſerui beate virginis eſt ꝙ erit humilis

Humilis.vt cū omīa bn̄ feceris ad honorē illius dicas ei. Seruꝰ inutil̄ ſum Lu.xvij. Miſter em̄ ꝺr q̄ſi mīoris ſtatus: miſtrare quaſi minorē ſtare in quo notatur hūilitas. Vel miſter quaſi nimis territus ſcꝫ ꝑ timorē qui frater eſt hūilitatis. Cuꝫ em̄ ſimus pauꝑes ⁊ egeni viles ⁊ humiles de natura noſtra necē eſt vt pauꝑtatē nr̄aꝫ ⁊ humilitatē ꝓ xp̄o volūtarie aſſumamus maxīe cū delectabil̄r ſit āplectēdū qꝺ naīe eſt ꝯſonum. Et hec naīe nr̄e valde ſunt conſona.q2 pauꝑes ⁊ viles naſcimur et morimur. Exēplo etiā dn̄i nr̄i qui cū diues eēt factus eſt pauꝑ cū dn̄s oīm ſuire voluit vniuerſ. Hāc etiā humilitatē.b.ꝟgo in ſermone ⁊ voce hūit.cū audita magnitudīe et multitudīe ꝓmiſſoꝝ.quas ei āgelus faciebat rn̄dit tāq̄ȝ humillīa mulieꝝ. Ecce an. do.ſi.mi.⁊c. In opeꝗ n̄ vicꝫ elizabeth cognate ſue minori ſe miſtrauit. In hoc etiā ꝙ ſcꝫ legē purgari n̄ erubuit:lꝫ purgatiōe non egeret cum de viro nō ꝯcepiſſet. Nouerat em̄ ꝙ qui facit ſuꝑbiā nō hītabit in medio domus dei. De hac humilitate beatus Gre.in omelia dn̄ice quarte aduētus dn̄i ſcm̄ iohānem ita ꝯmēdat di. Ecce Iohānes ꝓphetie ſpū plenuſ mira ſcīa emicat ⁊ tamē illud de ſe innuit qꝺ ignorat cū dic̄ cuius non ſum dignus corrigiā calciamētī ſoluere. Qua in re nobis penſandū ē frēs cariſſimi ⁊ tota intentōe cogitādū qūo ſancti viri vt humilitatis in ſe ꝟtutem cuſtodiāt cū q̄dā mirabil̄r ſciūt illꝺ aū mētꝭ ocl̄os ſtudēt īuocare qꝺ neſciūt.vt dū ex ꝑte aliqua infirmitatē ſuā ꝯſiderāt.ex ea ꝑte q̄ ꝑfectꝰ ē eoꝝ ſe aīmꝰ n̄ extollat. Scīa etenim ꝟtꝰ eſt.hūilitas ec̄ cuſtos ꝟtutis. Reſtat ḡ vt in oē qꝺ ſcit ſeſe mēs deprimat.ne qꝺ ꝟtus ſcīe ꝯgregat vētꝰ elatōis tollat. Cum bona frēs agitis ſꝑ ad mēoriā male acta reuocate.vt dū caute culpa ꝯſpicit̄ nūq̄ȝ de bono ope incaute aīmꝰ letet̄. Suꝑiores īuicē eos maxīe q̄ vob ꝯmiſſi nō ſunt proximos vrōs attēdite.q2 ⁊ q̄s agere aliq̄ praua ꝯſpicitis que in eis lateāt bona neſcitis

Magnus ergo eſſe vnuſqſqꝫ ſtudeat. ſꝫ tñ aliquo mõ eſſe ſe neſciat. neduꝫ ſibi magnitudinem arroganter tribuit amittat. Hinc etenĩ ꝓpheta dı. Ve qui ſapiẽtes eſtis ĩ oculis veſtris ꝛ coram vobiſmetipſ prudẽtes. Hinc paulus ait. Nolite eẽ prudẽtes apud voſmetipſos. Hinc ꝯtra ſuꝑbientem ſaul dr. Cum eẽs ꝑuulus in ocul tuis: caput in yſrl factus es. Ac ſi apte diceretur. Cum tu te ꝑuulum ꝯſpiceres: ego te p̃ ceteris magnũ feci. qꝛ vero tu te magnũ conſpicis a me ꝑuus eſtimaris. Quo contra dauid cũ regni ſui potẽtiaꝫ corã archa dñi ſaltãdo deſpiceret dixit. Ludã ꝛ vilioꝛ fiam plus q̃ꝫ factus ſum. ꝛ ero humil ĩ ocul meis. Quẽ enĩ nõ extolleret oꝛa leonũ frãgere. vrſoꝝ brachia diſſipare. deſpectis prioribꝫ fratribꝫ eligi reprobato rege ad regni gubernacla vngi. timẽdum cũctis vno lapide goliam ſternere. a rege ꝓpoſita extinctis allophilis numeroſa p̃pucia reportare. regnum ex ꝓmiſſione ꝑcipe. cũctũqꝫ yſraeliticũ ꝑplm ſine vlla poſtmodũ ꝯtradictõne poſſidere. Et tñ in cũctis ſe deſpicit qui in ſuis oculis ſe eſſe humilẽ confitet. Si igit ſancti viri etiã cum foꝛtia agũt: de ſemetipſ vilia ſẽtiũt. qd in ſui excuſatõe dicturi ſunt qui ſine ope vtutis intumeſcũt. Sed ꝛ ſi quelibet aſſint oꝑa nulla ſunt niſi ex humilitate ꝯdiant. Miranda q̃ꝑpe actio cum elatõe. non eleuat ſed grauat. Qui enĩ ſine humilitate vtutes ꝯgregat: in vẽto puluerem poꝛtat. ꝛ vnde aliq̃d ferre cernitur: inde deterius cecat. In cũctis ergo que agitis fratres mei radicẽ boni oꝑiſ humilitatem tenete. nec quibꝫ iam ſuꝑioꝛes ſed quibꝫ adhuc inferioꝛes eſtis aſpicite. vt dum melioꝛa vobis exempla ꝓponitis. ad maioꝛa ſemꝑ aſcẽdere ex humilitate valeatis. Hec ille. Hãc igit reglam ſeruus beate virginis Marie. ſicut et ipſa tenere ſtudeat. vt ſic cum ea in eternum exaltari valeat.

¶ Nona ſtella ſiue virt⁹ ſerui beate virgĩs eſt ꝙ debet eſſe pius.

Pius. qui eniꝫ ad bñplacitum ſuũ fuire deſiderat mr̃i pietatis ꝛ mĩe: ncc̃e eſt vt ꝛ ĩp̃e ſit pius ꝛ miſericoꝛs. cuꝫ ip̃a ſit refugiũ miſ̃icoꝛdiũ ꝛ auertat illos mĩe oculos ab eo quẽ viderit ĩmiſ̃icoꝛdẽ. cum tal vir aut mulier ſit omnĩo ei diſſimil. Si ei manus tua vacua fuerit ab oꝑibꝫ mĩe factis ad honoꝛẽ ip̃i⁹ qua irreuerẽtia ab ea miſericoꝛdiã flagitare p̃ſumes. Quapꝛopter ſciẽdum ꝙ pietatẽ humanã ſuadet natura. Omnes enĩ homĩes vnius nature ſumus. Quãobꝛẽ penes omnes pietatis oꝑa ſũt exhibenda. Vñ Sen. in tyeſte. Nlla vis maioꝛ pietate. Vex eſt. Quoſcũqꝫ enĩ ver⁹ amoꝛ tenuit hos pietas tenebit. q. dic̃. ꝙ hi alios nõ amãt niſi pietatis offõ eos ꝯfoueant. Attẽdamus enĩ quoniam qui pius eſt aliis: pietatẽ ꝓ ſeip̃o impetrat. vñ Valeri. lib. v. Humanitatis inq̃t dulcedo ꝛ iſ̃rena ta barbaroꝝ ingenia penetrat. ꝛ oclos hoſtium mollit. ꝛ inter diſtrictos mucrones placidũ iter repit. Nulla inquit acerbitate foꝛtune. null ſoꝛdibꝫ p̃ciũ hũanitatis erubeſcit. Vñ ibidẽ de q̃dam muliere narrat que apud tribunal capitali crimĩe dãnata ĩ carcere necãda fuit. Sed carceris cuſtos pietate motus non eam ꝓtinus ſtrãgulauit: p̃fateqꝫ mulieris filiaꝫ ip̃am adire ꝑmiſit ſic tamẽ vt nlls cibꝫ ei miſtraret. Trãſactiſ aũt pluribꝫ diebꝫ mirabat carceris cuſtos quare mlier non moꝛeret. Sed anĩaduertit ꝙ filia ſua ſuo vbere mrẽm ſuſtentabat. Que pietas cuꝫ iudicibꝫ ĩnotuit p̃fate mulieri veniam impetrauit. Nil igit ꝓpicius vt delictoꝝ venia obtineat q̃ꝫ pietatiſ exercere oꝑa ſeu opem impendere ꝓut caritas exigit. Tullius in rhetoꝛica pꝛima. Pietaſ eſt ꝑ quã ſanguĩe ꝯiũctis: patrieqꝫ beniuolis offĩn ꝛ diligẽs cultus tribuit. Vñ narrat Valerius ꝙ cum quidam adoleſcens accenſus eſſet amoꝛe filie cuiuſdam tiranni: contigit ꝙ ſibi publice obuiant publice oſculatus eam fuit. Pꝛefati igit tirãni vxoꝛ ſuadebat vt capitali ſupplicio puniretur Cui tirãnus. Si eos inq̃t qui nos amant

interficimus.quid his faciemꝰ quibꝰ odio
ſumus. Hec eñi vox tyranni de humanita
te manauit. In hũc itaqꝫ modũ filie tulit ĩ
iuriã ⁊ multo laudabiliꝰ luam . Igit̃ illi ſe
hoĩes nõ dicant qui pietatẽ humanitati de
bitam nõ habẽt. Nõ debet putari magnitu
do animi ꝟtus ſed crudelitas ſi comes nõ
fuerit pietas. Vñ Tulliꝰ libro.i.de officijſ
Porro magnitudo animi remota ꝯiũctio-
ne ⁊ pietate humana feritas quedã ⁊ ĩma-
nitas eſt. Et ibidẽ li.iij. Sicut quedã mẽ-
bra amputant̃ ſi languere ⁊ ſpũ carere inci
piunt ne noceãt reliquis ꝑtibus corꝑis. ſic
in figura illa homĩs feritas et inhumani-
tas belue a cõmuni humanitate ſegregãda
eſt. Nã pietate humana cõdicio cõſeruat̃.
⁊ indignatꝰ homo mitigat̃. Nã teſte oracõ
in epl'is. Nemo adeo ferꝰ qui nõ miteſce-
re poſſit. Itẽ ex ꝓuerbijs ſapientũ. Opti
mũ eſt ſemꝑ ignoſcere tanqꝫ ſi ipẽ q̃tidie
pecces. Res inq̃t magne clemẽtie eſt ĩdul-
gendo pctã potius q̃ꝫ iudicãdo corrigere.
His aũt ꝑcipue indulgẽdũ eſt quibꝰ adeſt
ſincera: veniã petẽdi humilitas. Vñ ouidi
us libro.v.de teſtibꝰ. His ꝑcor exemplis
tua nunc fortiſſime ceſar. Fiat ab ingenio
mollior ira meo. Ira quidẽ iuſta ſꝫ nec me-
ruiſſe negabo. Sed niſi peccaſſem quid tu
cõtendere poſſes. Materiã venie: ſors tibi
noſtra dedit. Si quotiẽs peccãt hoĩes: ſua
fulmina mittat. Iupiter: exiguo tẽꝑe iner-
mis erit. Ex his ꝓboꝝ dictis diſcat ſeruuſ
beate ꝟginis pietatẽ colere. maxime cũ ip
ſa ex ſua humanitate: pia ⁊ dulcis meruit
nomĩari. Vñ Berñ. Quid ad mariã acce
dere trepidat hũana fragilitas. Tota ſua-
uis eſt ⁊c̃. Vñ Cañ.vi. dicit ei filiꝰ. Pul-
cra es amica mea ſuauis ⁊ decora. Quam
ſuauitatẽ recolere ⁊ collaudare debemꝰ iu-
giter iuxta illud ꝑs. Memoriã abundãtie
ſuauitatis tue eructabũt ⁊c̃. Propter hãc
ſuauitatem dicitur ei ab eccleſia. Specio-
ſa facta es ad intuendum. et ſuauis ad tan
gendum. ĩ delicijs tuis ſancta dei genitrix

¶ Decima ſtella ſiue virtus ſerui bea
te virginis eſt q̃ erit patiens.

P Atiens ad con
tumelias verboꝝ. vt ꝓ honore
ipiꝰ patiẽter toleret ſubſannatõ
nes impioꝝ. et bibat exẽplo Iob.xxx. ſub-
ſannationẽ ſicut aquã. Nec rñdeat ꝯtume
lioſis. quia ſeruũ dei vel ipſiꝰ marie ñ opor
tet litigare. ſed manſuetũ eſſe ad oẽs. ſcd̃a
Thi.ij. Itẽ ad damna rerũ temporalium.
vt dicat cũ Iob.i.c. Dñs dedit dñs abſtu
lit. Item ad leſionẽ membroꝝ. Et hec pati
entia ꝑfectior eſt duabꝰ primis. Hãc exhi
buit xp̃s dicens. Corpꝰ meũ dedi ꝑcutien
tibꝰ ⁊c̃. Itẽ ad angarias opeꝝ Mathei.v.
Quicũqꝫ te angariauerit ⁊c̃. Itẽ ad tribu
lationes q̃ nobis infert caro noſtra Iaco.i.
Beatꝰ vir q̃ ſuffert temptatõꝫ ⁊c̃. Iteꝫ ad
cõtemptũ mũdi. vt poſſit dicere filio ⁊ ma
tri. Propter te ſuſtinui opprobriũ. Itẽ ad
egritudines corꝑales vt dicat cũ Iob.vi
Quis det vt veniet petitio mea. ⁊ qđ expe
cto tribuat mihi deꝰ. ⁊ q̃ cepit ipẽ me cõte
rat. Soluat manũ ſuã ⁊ ſuccidat me. ⁊ hec
ſit ꝯſolatio mea. vt affligẽs me dolore non
ꝑcat. Grego. Dei miſericordia agit̃ ut pe-
na culpã ſequat̃. ⁊ vis doloris ſit cã ſalutiſ
Et quia beatꝰ. ergo tu qui corripis ſi vis eſ
ſe beatꝰ increpationẽ dñi ne reprobes. ⁊ ꝯſe
queris ſex fercula que ꝓmittunt̃ Iob.v.
vbi dicit̃ ei. Beatꝰ homo q̃ corripit̃ a dño
Increpationẽ ergo dñi non reprobes quia
ipſe vulnerat ⁊ medet̃: ꝑcutit ⁊ manꝰ eius
ſanabunt. In ſex tribulationibꝰ liberabit
te. et in ſeptima non tanget te malũ. In fa
me eruet te de morte ⁊ in bello de manu gla
dij. A flagello lingue abſconderis. et nõ ti
mebis calamitatem cũ venerit ¶ Vbi no
ta q̃ ſex bona facit hec correptio. ¶ Quia
ipſa vulnerat carnem ⁊ medet̃ aĩe Eccĩ.
xxxi. Infirmitas grauis ſobriã facit aĩam.
Et medetur. viſitatione vel gaudioꝝ infu
ſione. ¶ Percutit ⁊ manus eius ſanabũt
quia percuſſiones eius ſunt ſanatiões Vn
de dicit. Ego occidam ⁊ ego ⁊c̃ ¶ In ſex
tribulationibꝰ ſcꝫ huius mundi liberabit te
⁊ in ſeptima que erit in iudicio nõ tãget te
malũ ¶ In fame. i. ĩ corꝑali ĩedia eruet te d̃
morte pcti ⁊ gehẽne. mortẽ ĩduxit ꝯmeſtio

¶ Undecimà ſtella

illicita.et a morte eruit dñs in penuria cibi
⁊ potus ¶ Et in bello contra tres hoſtes ð
manu gladij.i.de poteſtate pcti̅. Eccl̅i.xxi.
Quaſi rumphea bis acuta oīs iniquitas.
¶ A flagello lingue maloꝝ abſcōdeꝛ̄.glo
ſa.liberaberis.Uel lingue.i. ſentētie domi
nice.⁊ nō timebis calamitatē cum venerit
Ex p̄dictis igiť patet vtilitas tribulatiōis
et correptōis.Uñ ſicut in vitaſpatꝝ legimꝰ
cū quidā frater reqſiſſet ſenē dicēs. dic mi
hi rem quā cuſtodiā ⁊ ſaluer ꝑ ip̄am.rñdit
ei.Si potuerꝫ ſufferre iniuriā ⁊ afflictꝰ cō
uicijs ſupportare ⁊ tacere.magna ē hec res
ſuꝑ alia mādata.Ibidē.Quidā frater dū
ab alio iniuriareť venit ⁊ nūciauit ſeni Cui
ille rñdit Satiſfac cogitatōi tue qm̄ ñ vult
te iniuriari ſꝫ peccata tua ſumit.Nā in om
ni tēptatione que te ꝯtingit ꝑ hoīem ne ar
guas eū ſed dic.qꝛ ꝓpter pctā mea hꝰ mihi
contingit ¶ Interrogantibꝰ quibuſdā fra
tribꝰ abbatē moyſen ſermonē.ille exhorta
tus eſt diſcipulū ſuū vt eis aliquid diceꝛ
Tunc ille palliū ſuū depoſuit ſub pedibꝰ ſu-
is dicens.Niſi quis ſic fuerit cōculcatus
monachus eſſe nō poteſt ¶ Abbas mach
arius dicebat. Ille verꝰ eſt monachꝰ ſiue
ſeruus beate v̄ginis q̄ ſe in omnibꝰ vincit.
Nam ſi aliū arguens ad iracundiā moueť
quis ꝓpriam paſſionē implet. Nec em̄ ē lu
crum vt alterū quis ſaluet ⁊ ſeipſum debe-
at ꝑdere.Boetiꝰ libro de ꝯſolatōne. Ego
plus hominibꝰ reoꝛ aduerſam q̄ꝫ ꝓſperam
ꝓdeſſe fortunā. Illa ſemꝑ ſp̄em felicitatis
blanda mentiť: hec ſemꝑ vera eſt. Illa fal-
lit hec inſtruit.Poſtremo felix a vero bono
blandimētis deuios ducit.aduerſa pleꝝq̄ꝫ
ad vera bona reducēs vnco retrahit. Ideꝫ
Illata iniuria nō accipiētis.ſed inferentis
miſeria eſt.Unde ſocrates dicebat.Quiſ-
quis volet tibi cōtumeliā faciat ⁊ iniuriā.
tu tamē nihil patieris.ſi modo tecū erit v̄
tus.Habeat ergo ſeruꝰ beate virginis pa-
tientiam in aduerſis.et iuxta ſententiaꝫ ſal
uatoris noſtri in patientia poſſideat ani-
mam ſuam

¶ Stella vndecima ſiue virtꝰ ſerui b.v̄gi
nis eſt q̄ erit honeſtus

HOneſtus ſiue
modeſtus vt ſeruus beate v̄gi
nis nō ambulet in magnis nec
in mirabilibus ſuꝑ ſe.ſed modeſtia eiꝰ no-
ta ſit omnibꝰ hominibꝰ ad Phil.iiij. et ſu
am dominā in hac virtute imiteť. Si em̄
cōpoſitus miles cōpoſitā debet habere fami
liam.ſicut dicit Hiero.multo fortiꝰ regina
paradiſi.Eſt autē modeſtia modū tenere ī
omnibꝰ.ſ.in verbis.qꝛ tp̄s tacēdi ⁊ tp̄s lo-
quendi Eccl̅s.iij. Prouer.xvij. Qui mo
deratur ſermones ſuos doctus ⁊ prudens
eſt. In veſtibꝰ et cibis.vt habētes alimēta
nō delectamēta.et quibꝰ tegamur.non or-
namēta.his cōtenti ſimꝰ.i. Thi.vi.Mo-
deſte igiť ac honeſte et mature in omnibus
moribꝰ ſuis ſeruꝰ b.v̄gis ſe habeat ut ī oībꝰ
motibꝰ ſuis nihil fiat q̄ð cuiuſq̄ꝫ offendat
aſpectū.Ut em̄ quidā ait. Decet verū dei
cultorē et ſeruū b.v̄ginis in inceſſu pedum
in aſpectu ⁊ dep̄ſſione oculoꝝ. in ꝓlatōne
verboꝝ.in ſimplicitate veſtimētoꝝ.in vili-
tate ciboꝝ.in omni grauitate moꝝ: effigiē
ſanctitatis intuentibꝰ p̄ferre.vt nihil appa
reat in eo q̄ð poſſit offendere intuētes.Nā
ſm̄ Ariſto.virtuoſus ē mēſura oīm huma
naꝝ cōuerſationū.Et oportet ſctōs hr̄e te
ſtimoniū ab his q̄ foris ſunt vt ſint chriſti
et matris eiꝰ bonꝰ odoꝛ in omī loco.vt nec
mali habeāt q̄ð rep̄hēdāt ī nob̄.Cognoſcū
tur ei interiora nr̄a ꝑ exteriora .et q̄lis ſit ī
terioꝛ hō in exterioꝛi ꝓbať.Uñ Amb̄.li.de
officijs.Eſt in ip̄o motu geſtu ⁊ inceſſu te
nēda verecūdia.Habitꝰ em̄ mētis ī corpiſ
ſtatu cerniť ⁊ corpis motus vox ē q̄dā ani
mi. Licet igiť ut idē dic̄ interdū honeſta io
ca ſuauia ſint.tm̄ ab eccl̅iaſtica aberrant re
gula.Nec ſolū ꝓfuſos. ſꝫ etiā oēs iocos ar
bitroꝛ eſſe declinādos.Hec ille. Uñ apl̅ꝰ
ad Phil.iiij.Modeſtia vr̄a ⁊c̄.vt ſup̄.Et
ſeq̄ť.De cetero frēs. q̄cūq̄ꝫ ſūt v̄a. q̄cūq̄ꝫ
iuſta.q̄cūq̄ꝫ pudica.q̄cūq̄ꝫ ſctā.q̄cūq̄ꝫ ama
bilia.q̄cūq̄ꝫ bone ꝯſcīe.ſi q̄ v̄tꝰ ſi q̄ laus di
ſcipline.hec cogitate.⁊ q̄ didiciſtꝫ ⁊ q̄ acce
piſtꝫ ⁊ audiſtꝫ ī me.hec agite.⁊ deꝰ pacꝫ erit
vobiſcū.Uñ Cypri.Quis tā ſtultꝰ ē ut eū
dicat ſapiētē,cuiꝰ vita eſt diſſoluta mala ⁊

enormis. Omnis eñi diſſolutio ex inſipien/
tie radice manat. Ariſtippus ph̄us interro
gatus q̄d ſibi ſtudiū ph̄ie ꝓficeret. reſpon/
dit. vt ſciam in omnibꝫ ſecure ⁊ intrepide
fabulari ⁊ honeſte cōuerſari. Iſidoꝛ⁹ libro
ſoliloquioꝝ. Profeſſionē tuā habitu et in
ceſſu demonſtra. Sit in geſtu grauitas. in
inceſſu honeſtas. nihil laſciuie. nihil dede/
coris. nihil petulātie. nihil inſolentie. nihil
leuitatis ī inceſſu tuo appareat. Moꝛes ho
minis lingua pandit. Qualis eñi ſ̄mo oſtē
ditur. tal̄ et anim⁹ cōpꝛobatur. Hec ille.
¶ Ad honeſtā cōuerſationē hoꝛtat̄ nos ab
bas Iſaac dicēs. Decet monachū ⁊ pꝛeci
pue ſeruū beate v̄ginis in omnibꝫ rebꝫ ſu/
is formā humilitatis habere ut ex m̄ltis v̄
tutibꝫ ei⁹ fulgentibꝫ ſicut radijs ꝓſpiciētes
inimici veritatis. etiā inuiti cōfiteant̄ ꝙ ſit
xp̄ianis certa ſpes ſalutis. et tanꝗ̄ refugiū
vndiq̄ ꝯcurrāt ad eū. ⁊ cornu ecc̄ie exaltet̄
cōtra inimicos ſuos. ⁊ multi moueant̄ ad
virtutꝫ zelū. et recedant a ſeculo. ip̄eq̄ fiat
venerabilis ex pulcritudine ꝯuerſatōis ſue
Decet itaq̄ monachū pulcros h̄re geſt⁹
ex omni ꝑte ſui ꝑ̄ter multa⁊ viſibiliū certiſ
ſimā pꝛiuationē reꝝ. omnimodū carnis cō
temptū. altū ieiuniū. cōſtantiā quietudinē
tꝑantiam ſenſuū. viſus cuſtodiā: omniūq̄
membꝛoꝝ. et in rebꝫ hui⁹ ſeculi abſtinētiā
bꝛeuitatē in verbiſ mulierū. in recoꝛdatōe
mundiciā. cū diſcretiōe ſimplicitatē. ſcire
ꝙ hec vita ſuꝑflua ſit ⁊ inanis. ⁊ ꝙ ꝓpe eſt
illa vita ſp̄ualis ⁊ vera. Nō ligare ſeipſuꝫ
amicicijs ⁊ vnioni hoīs alicui⁹. habere locū
habitatōis tranquillū. fugere hoīes. ⁊ inde
ſinenter ꝑmanere in oꝛōibꝫ. nō habere am/
bitionē nec gaudere xenijs. nec ligare ſeip
ſum amoꝛe hui⁹ vite. temptatōes viriliter
ſuſtinere. alterari a mūdanis affectibꝫ. ⁊ in
terrogatiōe reꝝ ip̄aꝝ. cōtinue curare ac me
ditari in regione v̄itatis. Habere vultuꝫ
pallidū ⁊ rugoſum. lacrimari nocte dieq̄.
et plus his omnibꝫ diebꝫ cuſtodire ꝓpꝛiaꝫ
caſtitatē. eſſe mundū ab ingluuie vētris. et
a paruis etiā ⁊ a magnis. He ſunt virtu/
tes monachi ſub cōpendio dicte. q̄ ſibi teſti
moniū ꝑhibent de omnimoda moꝛtificatō
ne ſua in mūdo ⁊ ꝓpinq̄tate ei⁹ ad deū. De
cet ergo ſeruū beate v̄ginis de his curam
ſemper gerere ⁊ oꝑe implere. Hec abbas
Iſaac.

¶ Duodecima ſtella ſiue virtus ſ̄ui beate
v̄ginis eſt ꝙ erit ꝯſtans ⁊ ꝑſeuerās

Constans ⁊ per
ſeuerans. Beata virgo volēs
nos obtinere victoꝛiā vt perue
niamus ad coꝛonā. ſciens quia non coꝛona
bitur niſi qui legitime certauerit. i. Thi. ij.
Procurat foꝛte bella et temptatōnes ama
toꝛibus ſuis. et ipſos quādoq̄ ꝑmittit tri/
bulari. ſed facit cū temptatione pꝛouentuꝫ
vt valeant ſuſtinere. i. Coꝛ. x. et eis virtu
tem subminiſtrat vt ſic ꝑueniant ad coꝛo/
nam. Nā ipſa eſt que ꝑ̄cibus ſuis meritis
et exemplis dat laſſo virtutē. et his qui nō
ſunt ſ̄m ſuā reputationē. i. humilibus foꝛ/
titudinem ⁊ robur multiplicat. Iſa. xl. Id
circo de ipſa pōteſt intelligi illud Sapie. x
Certamē foꝛte dedit illi. id eſt. amatoꝛi ſuo
vt vinceret et coꝛonam acquireret: que ſo/
lis victoꝛibus temptationū pꝛomiſſa eſt. et
ſciret per experientiā quoniā omniū poten/
tioꝛ eſt ſapientia. id eſt. maria. que empha
tice dicitur ſapientia. ¶ Foꝛtitudo igitur
ſiue conſtantia ut Macrobius libꝛo pꝛimo
ait. eſt animū ſupꝛa periculū erigere. nihil/
q̄ ſibi niſi turpia metuere. foꝛtiter tolerare
aduerſa. et humiliter pꝛoſpera. Qui enim
hac virtute caret: nullā in ſuis operibus ꝓ
ſperitatem obtinebit. Nā per ipſam cōſtā
tiam ſiue perſeuerantiā martyres pꝛeualu
erunt. confeſſoꝛes ⁊ monachi vſq̄ ad obi/
tum perſeuerauerunt et pꝛincipibus domi
nari meruerunt. ¶ Mattheus quoq̄ v̄gi
us ſingulari facundia et ſermonis elegan/
tia perſeuerantiā cōmendans ita ait. Non
eſt aliqua virtutū tam inſignis ⁊ excellēs.
que ſine hac q̄ſi oīm nutrice laudē aliquaꝫ
ꝯſequat̄. que ſi hac virtute careat. pulcritu
dinem vllā habere videatur. Hāc oēs v̄tu
tes colūt ⁊ venerantur. hanc oēs ⁊ matrem
⁊ magiſtrā ⁊ ducē ⁊ dn̄am vno oꝛe ꝯfitēt̄.
huic oēs inclināt colla ⁊ ſubiite famulant̄

Duodecima ſtella

Hec ipſum ſaluatorē noſtrū ieſum xp̄m ſuperata crudeliſſima imaniſſimaqꝫ morte ꝓcultatoqꝫ baratro ad celos gl'ioſum euexit Hec apl'os glorioſos fecit. Hec auguſtinuʒ ⁊ hieronymū. Hec cūctos ſacre doctrine doctores ſublimauit. Hec laurentiū atqꝫ reliquam innumerabilē martyrū turbaʒ exaltauit. Hec coronauit virgines. extulit viduas. illuſtrauit confeſſores Hec monachos. hec ſanctos ſacerdotes. hec ſuos beate virginis beatos in eternuʒ effecit. Hec heliſeo ſuſcitandi a morte puerū virtutem dedit. Hec helyam curru igneo in celuʒ tulit. Hec iob ſummā virtutē cunctis oſtendit. Hec abraaʒ ſanctificauit. Hec ioſeph egyptiace famē ꝑfecit. Hec moyſen deo cōiunxit. Hanc quoniaʒ populꝰ quē ducebat cōtempſit grauibꝫ ideo ſepe malis afflictꝰ eſt. Hanc quoniā dereliquit ſaul et regno ſimul eſt priuatꝰ et vita. Ablate ſamſon vires. ſalomoni ſapientia. damnatus iudas. detruſus in eterna ſupplicia iulianꝰ apoſtata. Pulſi ex paradiſo primi parentes. priuati celo ſuperbiſſimi demones. in infernaqꝫ abyſſū irreuocabili ſnīa dimerſi Hāc centra celi ⁊ ſidera que nunqꝫ a curſu ſuo ceſſant ꝯfiteri vident̄. Hāc terra que nūqꝫ parca eſt: alimēta in vſus hominuʒ ꝓferre recognoſcit. Huic mare et flumina q̄bus ē continuꝰ ſemꝑ fluxꝰ obtemꝑant. Huic cūcta deniqꝫ elemēta que nunqꝫ pigra. nūqꝫ feſſa: neceſſitates adiuuāt hūanas: aſſidue obſequūtur. Hec puerū decet. iuuenē commendat: in ſene neceſſaria ē. in virꝭ pulcra. in feminis admirāda. Hec egrotis ꝯſolationē. valentibꝫ affert iocunditatē. egenteſ paſcit. opulētos cōtinet. ſobrietati cōſulit. amicicias cōfirmat. diſcordias ſedat. lites fugat. odia extirpat. ſcandalis obuiat. lingue impetū cōpeſcit. ac ante omnia demonum inſidias ⁊ fraudes detegit. et eorū audaciam ꝓſternit. Hec ille. Itē de ꝑſeuerātia ſanctꝰ Bern̄. Perſeuerātia virtutū ſola coronat̄. ꝑſeuerātia ſola meret̄ virtutis gl'iam. coronā virtutibꝫ. Prorſus abſqꝫ ꝑſeuerātia nec q̄ pugnat victoriam. nec palmam victor cōſequit̄. Uigor omniū virtutum ⁊ cōſummatio eſt. Nutrix ad meritū mediatrix ad ꝑmium. Soror eſt patiētie. conſtantie filia. amica pacis. amiciciarum nodus. vnitatis vinculū. propugnaculum ſanctitatis. Tolle perſeuerantiā. nec obſequium mercedē habet. nec beneficium gratiam. nec laudem fortitudo. Deniqꝫ nō ſeruus beate virginis qui ceperit ſed qui perſeuerauerit vſqꝫ in finem hic ſaluus erit.

¶ Finit liber q̄ dicit̄ corona beate virginis

¶ Notandū q̄ plu
res ſ̃mones pn̄t formari. p̄cipue de btā v̄
gine ⁊ etiā alijs feſtiuitatibꝫ ex ſtellis coro
narum. b. virgīs ſupradictis. Et ꝑ forma
habent aliqui inferius annotati. Numerꝰ
vero hic poſitus numerꝫ folioꝝ ſignificat

¶ Sermo in natiuitate dn̄i. Folio. x.
De eodem. xi.
Sermo in epiphania domini. xi.
Sermo in purificatōne be. virginiſ. xij
Sermo in annūciatōne be. v̄ginis. xiij.
De eodem. xxvi. De eodem. xxviij
De eodem. xlviij. De eodem. lxvi
In die paſceues. Ser. de. b. v̄gi. xvij
Sermo in viſitatōne beate virginis. lxi
De eodem. lxij De eodem. lxxvi.
Sermo in aſſumptōne be. virginis. xv.
De eod̄. xvij De eod̄. lvi De eod̄. lxi
Sermo in natiuitate be. virginis. xlvij
De eodem. li. De eodem. lxij. De eo
dem. lxv. De eodem. lxxiij
Sermo in feſto pn̄tatōnis be. v̄gīs. lix.
Sermo in ꝯceptōe beate virginis. vij
De eodem. xxvij. De eodem. lx.
De eodem. lxiiij. De eodem. lxvi.
Sermo ꝯmunis de beata virgine. lxxv.
Sermo in feſto corpis. xp̄i. lxij.

Poteſt autem diligens lector plures ſer
mones inuenire in ſtellis ſupradictis

POMORSKA

16

XV. 12-13